

37134

Çukurova Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

GELİBOLULU MUSTAFA ALI'NIN HİLYETÜ'R- RİCÂL'I

Metin-Gramer-Dizin

Yüksek Lisans Tezi

**T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ**

Danışman

Yrd.Doç.Dr. Mehmet ÖZMEN

Hazırlayan

Muna Yüceol ÖZEZEN

Adana, 1994

İÇİNDEKİLER

1- İÇİNDEKİLER.....	II
2- ÖNSÖZ.....	III
3- GİRİŞ.....	IV-VI
4- KISALTMALAR.....	VII-VIII
5- KAYNAKÇA.....	IX-XIV
6- GELİBOLULU MUSTAFA ALİ'NİN HAYATI ve ESERLERİ...XV-XX	
7- ESERİN TANITIMI ve NÜSHALARI.....XXI-XXVII	
8- METİN.....	1-71
9- METİNDEKİ ARAPÇA İBARELER, AYETLER ve HADİSLER..72-86	
10- İMLA ÖZELLİKLERİ.....	87-94
11- GRAMER NOTLARI.....	95-113
12- DİZİN.....	114-378

ÖNSÖZ

Bu çalışmamızda 16. yüzyılın çok yönlü yazarlarından Gelibolulu Mustafa Ali'nin Hilyetü'r-ricâl adlı mensur eseri üzerinde çalıştık. Bizi bu eser üzerinde çalışmaya iten başlıca nedenler, bu eserin henüz yeni yazıya çevrilmemiş ve üzerinde hiç bir dil çalışması yapılmamış olmasıdır. Biz bu çalışma ile, eserin metnini ve dizinini hazırladık, gramer ve imlâ özelliklerini de notlar halinde verdik.

Çalışma konusu olarak Hilyetü'r-ricâl'i seçmemizde, elbette ki başka etkenler de rol oynadı. Bu eser 1577/1578'de yani 16. yüzyılda telif edilmiştir. 16. yüzyıl, Eski Anadolu Türkçesi imlâ özellikleri yerine artık, klâsik Osmanlı Türkçesinin imlâ özelliklerinin yerleştiği bir dönem olarak dikkat çeker. Biz, Osmanlı Türkçesi imlâsının genel özellikleri itibariyle bilindiği, fakat gramer özellikleri ve kelime kadrosu açısından, yeteri kadar incelenmediği görüşünden yola çıkarak, bu konuların daha fazla açıklık kazanmasına az da olsa katkıda bulunabilmeyi amaçladık.

Çalışmamız sırasında, pek çok kişinin bilgi ve tecrübesine gereksinim duyduk, pek çok kişiden destek gördük. Bu bağlamda onlara ve ilgisini hiçbir zaman esirgemeyen Sayın Yrd.Doç.Dr. Mehmet Özmen'e sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Muna Yüceol ÖZEZEN

GİRİŞ

Hilyetü'r-ricâl üzerindeki çalışmamızı, metin-gramer-dizin plânı üzerine kurduk. Bir metnin ortaya konulmasında elbette ki, müellif nüshasının elde edilmiş olması yeterlidir. Ancak biz, Hilyetü'r-ricâl'in, yalnız Türkiye'deki çeşitli kütüphanelerde bile pek çok yazma nüshasını belirledik ve bunlardan bir kısmına da ulaşabildik. Bir eseri yeni yazıya çevirirken tek bir nüshaya bağlı kalmamanın ve metni karşılaştırmalı olarak ortaya koymanın hem eldeki nüshalardan yararlanmak hem de daha sağlam bir metne ulaşmak açılarından daha yerinde olacağını düşünerek, Hilyetü'r-ricâl'i en az iki nüshayı karşılaştırarak ortaya koymaya çalıştık. Nitekim esas olarak aldığımız nüshanın müellif nüshası olduğu konusunda da bazı şüphelerimiz vardı. Çünkü bu nüshada, 48a15-48b1 satırları arasında kalan ve müstensihlerin elinden çıkan nüshaların bir çoğunda bulunan parça eksikti. Bu eksiklik bize, müellif nüshası sandığımız nüshanın, eksik bir istinsah nüsha olabileceğini düşündürdü. Ancak daha sonra, nüshanın, müellif hattı olmasa bile, en azından, eserin telif tarihinde istinsah edilmiş bir nüsha olabileceği sonucuna vardık ve eksikliğı buna bağladık.

Karşılaştırmayı Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Revan Köşkü No: 465'te kayıtlı nüsha (Topkapı nüshası) ile, Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde No: 2372'de kayıtlı nüsha (Nuruosmaniye nüshası), arasında yaptık. Ancak şüpheye düştüğümüz durumlarda ve yalnızca iki nüshanın yardımıyla çözümleyemediğimiz sorunlar karşısında, ulaşabildiğimiz başka bazı nüshalardan da yararlandık. Metni ortaya koyarken az ya da çok yararlandığımız diğer nüshalar, Süleymaniye Kütüphanesi Hüsrev Paşa Kitaplığı'nda No:150'de kayıtlı nüshanın, Milli Kütüphane Mikروفilm Arşivi'ndeki A-3425 kayıt numaralı mikروفilm ve Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde No: 2371'de kayıtlı

nüshanın, Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'ndeki A-979 kayıt numaralı mikrofilmidir.

Metni yeni yazıya çevirirken esas alınan Topkapı nüshasının sayfa ve satır numaralarını verdik, Nuruosmaniye nüshasının ise yalnızca sayfalarının başlangıç yerlerine (**) işaretini koymakla yetindik. Topkapı nüshasındaki anlaşılmas bazı kelimeler için, Nuruosmaniye nüshasından yararlandık ve bu durumu apatta " N-M'de " ifadesi ile açıkladık. Sayıları bir hayli fazla olan Arapça ibareler ile ayet ve hadisleri çeviri yazılı olarak verdik. Bunların çok bilinenleri ve herkes tarafından sık sık kullanılacak olanları dışındakileri " Metindeki Arapça İbareler, Ayetler ve Hadisler " şeklinde adlandırdığımız bölümde açıkladık.

Karşılaştırdığımız iki nüshada da, sayıları çok olmakla birlikte bazı derkenarlar vardı. Biz Nuruosmaniye nüshasında yer alan derkenarları aparata, Topkapı nüshasındakileri ise metne aldık ve bu durumu " D " harfini kullanarak belirledik.

Metindeki secili okunuşları göz önünde bulundurduk. Bu yüzden, örneğin, "velâyet" kelimesini, 3a5'teki "diyânet ü vilâyet" terkininde " vilâyet " , " zaman " kelimesini de 36b5'teki " zemîn ü zemân " terkininde " zemân " şeklinde aldık.

İkinci aşamada, metnimizdeki gramer ve imla özelliklerini notlar halinde ve örneklendirerek verdik. Metnimizde ki bazı Eski Anadolu Türkçesi özelliklerine bağlı olarak, yer yer Eski Anadolu Türkçesi gramer ve imla özelliklerine de değinme gereği duyduk.

Son aşamada Hilyetü'r-ricâl'in dizinini hazırladık. Çünkü ancak bu şekilde, metindeki söz varlığını bütünüyle ortaya koyabilmek, metnin bütün gramer şekillerini verebilmek, bu eserin, dönemin diğer eserlerinden ve genel gramer özelliklerinden farkını görebilmek mümkün olacaktı.

Dizini hazırlarken anlamını veya alıntı olup da kaynağını belirleyemediğimiz kelimeler de oldu. Bu kelimeleri dizin içerisinde soru işareti (?) ile verdik.

Bir kelimenin metindeki farklı şekillerinin her birini, dizinde ayrı madde başları olarak aldık ve sayıca az olan şekli fazla olana gönderdik.

Dizin içerisindeki sıralamada birbirine yakın olan -a/-e istek eki ile -a/-e ulacını ve +1/+1 belirtme durumu eki ile +1/+1 iyelik ekini birbirlerinden ayırmak için istek eki karşısına (is.), ulacın karşısına (ul.), belirtme durumu ekinin karşısına (bel.) ve iyelik ekinin karşısına da (iy.) şeklindeki kısaltmaları yazdık.

KISALTMALAR

A	Arapça
Bab.	Franz Babinger, Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri
bak.	bakınız
bel.	belirtme durumu
BK, İA	Bekir Küttükoğlu, "Ali Mustafa Efendi" maddesi, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
BTK	Büyük Türk Klâsikleri, cilt 4
D	derkenar
DA	daire
F	Farsça
H	Hicri
is.	istek eki
iy.	iyelik eki
k.a.	kişi adı
Kit.	Kitaplığı
krş.	karşılaştırınız
M	Milâdi
N	Nuruosmaniye Kütüphanesi, No: 2372 kayıtlı nüsha.
N-M	metin
ÖFA, İA	Ömer Faruk Akün, "Ali Mustafa Efendi" maddesi, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
s.	sayfa
Süssheim İ.Ans.	K. Süssheim, "Ali" maddesi, İslâm Ansiklopedisi
T	Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Revan köşkü No: 465 kayıtlı nüsha
TDB	Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi

TET	Agâh Sırrı Levend, Türk Edebiyatı Tarihi
Tr.	Türkçe
TSMK	Fehmi Edhem Karatay, Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu
ul.	ulaç
vb.	ve benzeri
Y	Yunanca
y.a.	yer adı

KAYNAKÇA

Aktin, Ömer Faruk; " Ali Mustafa Efendi ", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, cilt 2, İstanbul 1989, s. 416-421.

Ana Britannica Genel Kültür Ansiklopedisi " Muhyiddin Arabi " maddesi, cilt 16, s. 286; " Osmanlı Devleti " maddesi, cilt 17, s. 208-225, İstanbul 1989.

Arat, Reşid Rahmeti; Kutadgu Bilig III İndeks, Hazırlayanlar: Kemal Eraslan, Osman F. Sertkaya, Nuri Yüce, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları: 47, Seri: IV-Sayı: A12, İstanbul 1979.

Babinger, Franz; Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri, Çeviren: Coşkun Uçok, Kültür ve Turizm Bakanlığı Doğumunun 100. Yılında Atatürk Yayınları: 44, Ankara 1982.

Baltacı, Cahit; Tasavvuf Lügati, Elif Neşriyat Lügat ve Ansiklopediler Serisi: 1, Birinci baskı, İstanbul 1981.

Banarlı, Nihat Sami; Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, Cilt 1, Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1971.

Boratav, Pertev Naili; "Hızır", İslâm Ansiklopedisi, cilt 5/I, Milli Eğitim ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1988, s. 462-471

Büyük Türk Klasikleri, cilt 4, Ötüken /Söğüt Yayınları,
İstanbul 1986.

Canpolat, Mustafa; Ömer bin Mezid Mecmû'atü'n-Nezâir, Türk
Dil Kurumu Yayınları :500, Ankara 1982.

Çanga, Mahmud; Kur'an-ı Kerim Lugati, Timaş Yayınları,
İstanbul 1989.

Devellioğlu, Ferit; Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat,
Eski ve Yeni Harflerle 8. Ofset Baskı, Aydın
Kitabevi, Ankara 1988.

Ergin, Muharrem; Türk Dil Bilgisi, İstanbul Üniversitesi
Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 785'ten
geniletilmiş ikinci baskı, İstanbul 1962.

-----; Osmanlıca Dersleri, İstanbul Üniversitesi
Edebiyat Fakültesinin 785 No.'lu yayınından aynı
basım, 9. baskı, Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1987.

Güzel, Abdurrahman; "Tekke Şiiri", Türk Dili, Türk Şiiri
Özel Sayısı III (Halk Şiiri) Türk Dil Kurumu
Yayınları, cilt LVII, sayı 445-450/Ocak-Haziran 1989,
Ankara 1989 s. 251-454.

Hançerlioğlu, Orhan; İslam İnançları Sözlüğü, Remzi
Kitabevi, Büyük Fikir Kitapları Dizisi; 56, İstanbul
1984.

İzmirli, İsmail Hakkı; Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı
(Ma'âni-i Kur'an), Eren Yayınları, İstanbul 1977.

Kara, Mustafa; Tasavvuf ve Tarikatler Tarihi, Dergâh Yayınları: 112, İslâmi İlimler Dizisi:3, İkinci baskı, İstanbul 1990.

Karatay, Fehmi Edhem; Topkapı Sarayı Müzesi kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu, cilt 1-2, Topkapı Sarayı Müzesi Yayınları No: 11, İstanbul 1961.

Kazancı, A. Lütüfi; Peygamberler Tarihi 1, Nil Yayınları, Yayın NO: 42, İzmir 1993.

Kocatürk, Vasfi Mahir; Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınevi, Ankara 1964.

Kuşeyrî Tasavvufun İlkeleri (Risale-i Kuşeyrî) 1, Çeviren: Tahsin Yazıcı, Tercüman 1001 Temel Eser Serisi 125, İstanbul 1978.

Kütükoğlu, Bekir; "Ali Mustafa Efendi", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, cilt 2, İstanbul 1989, s. 414-416.

Levend, Agâh Sırrı; Divan Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhumlar, Enderun Yayınları: 6, Enderun Kitabevi, 4. basım İstanbul 1984.

Levend, Agâh Sırrı; Türk Edebiyatı Tarihi 1. cilt Giriş; Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınlarından, 3. baskı, Ankara 1988.

Meydan-Larousse Büyük Lûgat ve Ansiklopedi, "Hilye" maddesi, cilt 5, Meydan Yayınevi, İstanbul 1971, s.859-860.

Milli Kütüphane Yazmalar Kataloğu I, Hazırlayanlar :
Müjgân Cunbur, Altınay Sernikli, Dursun Kaya,
Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Milli
Kütüphane Başkanlığı, Ankara 1987.

Milli Kütüphane Yazmalar Kataloğu II, Hazırlayanlar:
Müjgân Cunbur, Altınay Sernikli, Dursun Kaya, Türkiye
Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Milli
Kütüphane Başkanlığı, Ankara 1988.

Muallim Naci: Lûgat-ı Naci, Çağrı Yayınları, Lugatler
Dizisi: 2, İstanbul 1987.

Muhammed Fuad Abdülbaki: Mu'cemü'l-Müfehres Li-Elfazi'l-
Kur'anı Kerim, 2. baskı, Kahire 1988.

Nicholson, R.A.; "Bayezid", İslâm Ansiklopedisi, cilt 2,
Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul
1979, s. 398-400.

Onay, Ahmet Talât; Eski Türk Edebiyatında Manzumlar ve
İzahı, Hazırlayan: Cemâl Kurnaz, Türkiye Diyanet
Vakfı Yayınları/77, Ansiklopedik Eserler Serisi,
Ankara 1992.

Özmen, Mehmet; Ahmed-i Dâ'î Divanı, Metin-Gramer-Dizin
(Yayımlanmamış Doktora Tezi), Selçuk Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1985.

Özön, Mustafa Nihat; Osmanlıca-Türkçe Sözlük, 7. basım,
İnkılâp Kitabevi, İstanbul 1987.

Pala, İskender; Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, cilt
1-2, Akçağ Yayınları Kaynak Eserler : 1, Ankara 1989.

Süssheim, K.; "Ali", İslâm Ansiklopedisi, cilt 1, Milli Eğitim ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul ----, s. 304-306.

Şemseddin Sami; Kâmus-ı Türki, Çağrı Yayınları, Lugatler Dizisi: 1, 2. baskı İstanbul 1987.

-----; Kâmusü'l-Alâm Tarih ve Coğrafya Lûgati, cilt I-VI, Mihran Matbaası, İstanbul 1306-1316 (M.1888-1898).

Toparlı, Recep-M.Sadi Çögenli; Osmanlıcada Kullanılan Arapça ve Farsça Edat, Zarf, Deyim ve Terkipler, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayını No: 113, Erzurum 1990.

Türkçe Sözlük 1-2, Hazırlayanlar: Hasan Eren, Nevzat Gözaydın, İsmail Parlatır, Talât Tekin, Hamza Zülfikar, Türk Dil Kurumu Yayınları: 549, Sözlük Bilim ve Uygulama Kolu Yayınları: 1, Yeni baskı, Ankara 1988.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler- İsimler- Eserler- Terimler, "Mustafa Ali" maddesi, cilt 6, Dergâh Yayınları, İstanbul 1986,s. 452-456.

Uludağ, Süleyman; Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, Marifet Yayınları, İslâmi Araştırmalar Dizisi: 19, İstanbul 1991.

Wensick, A.J. ; "Hızır", İslâm Ansiklopedisi, cilt 5/I, Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1988, s. 457-462.

Yavuz, Orhan; Ferîdüddin Attar Tezkiretü'l-Evliyâ, Kùltür
ve Turizm Bakanlığı Yayınları: 945, Kaynak Eserler
Dizisi: 13, Ankara 1988.

Yeni Tarama Sözlüğü, Düzenleyen: Cem Dilçin, Türk Dil
Kurumu Yayınları: 503, Ankara 1983.

GELİBOLULU MUSTAFA ALİ'NİN HAYATI VE ESERLERİ

Mustafa Ali'nin hayatı hakkında verilen bilgiler, ulaşabildiğimiz kaynakların tümünde hemen hemen aynıdır (BK, İA s. 414-416; Süsseim İ. Ans. s. 304-306; Bab. s. 141-142; BTK s. 73-74; TET s. 390-391): Mustafa Ali 1541 yılında Gelibolu'da doğmuştur. Daha çok doğum yeriyle birlikte anılır ve Gelibolulu Mustafa Ali olarak tanınır. Asıl adı Mustafa bin Ahmed bin Abdullah'tır. Bütün kaynaklar onun asıl adının bu şekilde olduğunu doğrulamakta dedesinin adı olan "Abdullah'ın" "Abdülmevlâ" olarak da geçtiğini belirtmektedir. Fakat bir kaynak "Abddülmevlâ" isminin yanlışlıktan başka birşey olmadığını savunmaktadır.(Bab.s.141). Yine bir kaynak da Mustafa Ali'nin devşirme soyundan -büyük bir olasılıkla Boşnak bir aileden- gelmiş olabileceğini belirtmektedir (BTK s.73).

Küçük yaşlarda dönemin ünlü hocalarından ders alan Mustafa Ali, yirmi yaşında medrese eğitimini tamamlamıştır. Yazdığı ilk şiirlerle dikkati çekmesi ve ilk eseri Mihr ü Mâh'ı sunduğu Şehzade Selim'e (II.Selim) divan kâtibi olması bu yıllara rastlar. Gelibolulu Ali, asıl olarak müderris veya kadı olmayı amaçlamış, bu amaçla Şehzade Selim'e daha sonra da Kanuni Sultan Süleyman'a başvurmuş, ama Şehzade Selim de, Kanuni de, onda farkettileri mevki hirsından dolayı onun bu isteğini kabûl etmemişlerdir. Ondaki bu mevki hırsı, pek çok devlet memurluklarına atanmasına ve pek çok kez de atandığı bu görevlerden alınmasına neden olmuştur. Gelibolulu Ali'nin bu çok inişli çıkışlı olan devlet memurluğu hayatı, yukarıda belirttiğimiz gibi, Şehzade Selim'e divan kâtibi olması ile başlamıştır. Ardından uzun süre hizmetinde bulunduğu Şam beylerbeyi Lala Mustafa Paşa'nın çağrısına uyarak Şam'a gitmiş ve Paşa'ya altı yıl divan kâtipliği

yapmıştır. Lala Mustafa Paşa'nın Mısır beylerbeyliğine atanmasıyla birlikte, aynı görevi Mısır'da sürdürmüş, fakat Paşa, Mısır beylerbeyliği görevinden alınca, Mustafa Ali de, Manisa'da bulunan Şehzade Murat'ın(III.Murat) yanına gitmiştir. Oradan Bosna beylerbeyi Ferhat Paşa'nın divan kâtipliğine atanmış, fakat Şehzade Murat tahta geçince İstanbul'a dönmüştür. O sıralar Gürcistan, Azerbeycan ve Şirvan bölgesi beylerbeyliğinde bulunan Lala Mustafa Paşa'nın divan kâtipliği görevine yeniden getirilmiş ve onunla birlikte İran seferine katılmıştır. Buradan Halep Timar defterdarlığına atanan Mustafa Ali, kısa bir süre sonra, başka bir görevle Erzurum'a ve Trabzon'a gitmiştir.

Bundan sonra, Bağdat Mal defterdarlığı, Sivas defterdarlığı, Yeniçeri kâtipliği, Amasya sancakbeyliği, Kayseri sancakbeyliği, Şam beylerbeyliği ve Cidde emirliği görevlerinde bulunan Mustafa Ali, son görevi sırasında Cidde'de ölmüştür. Bütün kaynaklar, onun ölüm tarihini 1599-1600 (H.1008) olarak vermişlerdir. Yalnızca tek kaynakta, 17. yüzyıl tezkirecilerinden Riyazi'nin, Riyazü's-şuara adlı tezkiresinde, Mustafa Ali'nin ölüm tarihinin 1602(1011) olarak verildiği, ancak bunun yanlış olduğu belirtilmiştir (TET s.391).

Devlet memurluklarında pek başarılı olmayan ve beklediği ilgiyi göremeyen Mustafa Ali, edebiyat alanında verdiği eserlerle, özellikle tarihçiliği ile büyük bir ün kazanmıştır. Ali, irili ufaklı, manzum mensur pek çok eserin sahibidir. Eser sayısını bazı kaynaklar otuz (Bab. s.142), bazıları elli (BTK s.73), bazıları ise altmış (BK, İA s.414) olarak göstermişlerdir. Verilen bu sayılardan, Gelibolulu'nun çok üretken bir sanatçı olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

Eserlerinde önceleri Çeşmi, daha sonra ise Ali mahlasını kullanan Mustafa Ali'nin, döneminin şair ve

yazarlarıyla dost olması ve inanılabilirliği, onun eserlerinin tarih ve edebiyat tarihi açısından en güvenilir kaynaklar olarak değer kazanmasını sağlamıştır. Bu eserlerin başlıcalarını şu şekilde sıralayabiliriz:

A) Tarihle ilgili eserleri

- 1- Nâdirü'l-mehârib: Tarihle ilgili ilk eseridir. 1567-1569 yıllarında yazılmıştır. II. Selim ile Şehzade Bayezit arasındaki Konya Savaşı'nı (1559) ve II. Selim'in tahta geçmesine kadarki olayları anlatan eser, Farsça şiirlerle süslüdür (Bab. s.147; BK, İA s.414).
- 2- Heft Meclis: Kanuni Sultan Süleyman'ın Zigetvar Seferi (1566) ve ölümü ile II. Selim'in tahta geçişini anlatan bu eser, Sokollu Mehmet Paşa'nın isteği üzerine yazılmıştır (Bab. s. 145; BK, İA s. 414).
- 3- Zübdedü't-tevârih: III. Murat'a ithaf edilen bu eser, Adudüddin el-îcî'nin İsraku't-tevârih adlı eserinin çevirisidir ve Bosna beylerbeyi Ferhat Paşa'nın isteği üzerine yazılmıştır. Eserde peygamberler, sahabeler ve bazı din büyükleri hakkında bilgi verilir. (Bab. s. 147; BK, İA s.414).
- 4- Nusretnâme: Eser, Lala Mustafa Paşa'nın Gürcistan seferinin ve bu sefer sırasında, 1578-1580 yıllarında geçen olayların ayrıntılı olarak tasviridir. Mustafa Ali, bu eserini, öğrencilere inşa sanatını öğretmek amacıyla yazdığını belirtir (Bab. s. 145; BK, İA 414-415).
- 5- Fursatnâme: Lala Mustafa Paşa'nın yerine serdar olan Sinan Paşa'nın, 1580'de Tiflis'i desteklemek amacıyla yaptığı Gürcistan seferini anlatan bu eser, Sinan Paşa'nın emriyle yazılmıştır ve Nusretnâme'nin zeyli durumundadır (Bab. s. 147; BK, İA s. 415).
- 6- Câmîü'l-buhûr der mecâlis-i sûr: III. Mehmet'in sünnet düğününün anlatıldığı bu eserin bir kısmı manzum olarak

yazılmıştır (BK, İA s. 415).

7- Menâkıb-ı hünerverân: Gelibolulu Ali 1587'de yazdığı bu eserinde, Sadeddin, Kutbeddin, Mehmet Yezdi, Kırımlı Abdullah gibi hattatların yardımıyla, dönemin ünlü tespihçi, ciltçi, nakışçı vb. sanatçılarından iki yüz seksen beşinden söz etmiştir (Bab. s. 144; BK, İA s. 415).

8- Mir'âtü'l-evâlim: Dünyanın, evrenin yaratılışından, varlıktan ve peygamber mucizelerinden söz edilen bu eser, Kâtip Çelebi gibi dönemin ünlü şair ve yazarları tarafından küçümsenmiş ve eleştirilmiştir (Bab. sf. 146; BK, İA s. 415).

9- Mirkâtü'l-cihâd fi-târih melik Danişmend Ahmed ve evlâdihi: Gelibolulu Ali, kısaca "Mirkâtü'l-cihâd" olarak bilinen bu eserini, Arif Ali'nin 1360'ta yazmış olduğu eski bir esere dayanarak ve eklemeler yaparak 1586'da yazmıştır. Gelibolulu, bu eserinde Danişmendoğulları'nın efsanevi tarihlerinden söz eder (Bab. s. 146; BK, İA s. 415).

10- Münşâü'l-inşâ: Bu eser Gelibolulu Ali'nin mektuplarından oluşur.

11- Kühnü'l-ahbâr: "Genel dünya tarihi" olarak adlandırılabilen bu eser, Gelibolulu'nun en önemli eseridir. 1591-1599 yıllarında sade, ama edebi bir dille yazılmıştır. Eser "rükün" adı verilen dört bölüme oluşur. Birinci rükünde, evrenin yaratılışından ve bazı coğrafi bilgilerden, ikinci rükünde Arap ve İslâm tarihinden, üçüncü rükünde Türk ve Moğol tarihinden, dördüncü rükünde ise Osmanlı tarihinden söz edilir. Sonuncu rükün, yalnız tarih açısından değil, Osmanlı şair ve yazarları hakkında gerçekçi bilgiler vermesiyle edebiyat tarihi açısından da önemli bir kaynaktır (Bab. s. 143; BK, İA s. 415; TET s. 391).

12- Fusûlü'l-hall ve'l-akd ve usûlü'l-harc ve'n-nakd: 1598'de yazılan ve otuz iki hanedanlığın kuruluşlarını ve

nedenleriyle birlikte yıkılışlarını anlatan bu eser, bozulmaya başlayan Osmanlı devlet düzeni ile ilgili olarak çağdaşlarını uyarı amacıyla yazılmıştır (Bab. s. 146, BK, İA s. 415).

13- Hâlâtü'l-Kahire mine'l-âdâdi'z-zahire: Gelibolulu Ali, ölümünden az önce yazdığı bu eserinde Mısır tarihinden, ülkeye hakim olan sülâlelerden söz eder (BK, İA s. 415).

B) Edebiyatla ilgili eserleri

1- Türkçe divanlar: Gelibolulu Ali, dört divan sahibidir:

a) 1. Divan: 1567'de düzenlenmiştir.

b) 2. Divan: III. Murat tahta çıktığı zaman, 1574'te düzenlenen bu divana, Gelibolulu Ali, Vâridâtü'l-enîka adını vermiştir. Ali, divanına sonradan 1580 yılına kadar yazdığı başka şiirlerini de eklemiştir.

c) 3. Divan: Sanatçı, Lâyihatü'l-hakîka olarak adlandırdığı bu divanında, 1580'den 1591'e kadarki zaman içerisinde yazdığı şiirlerine yer vermiştir.

d) 4. Divan: Sanatçının 1591'den ölümüne kadarki geçen zaman içerisinde yazdığı şiirlerini içine alan bu eseri, dönemin şairlerinden Hisali tarafından düzenlenmiştir (ÖFA, İA s. 417).

2- Mihr ü Mâh: Gelibolulu Ali bu eserini, geçirmiş olduğu bir aşk ilişkisinin etkisiyle, 1561'de yazmıştır. Uzun yıllar kayıp sanılan fakat sonradan ortaya çıkarılan bu eser, Konya'da Şehzade Selim'e sunulmuştur (ÖFA, İA s. 418).

3- Tuhfetü'l-uşşâk: Mecazi aşkı ve aşk ahlâkını işleyen bu eser de, 1562'de Kütahya'da yazılarak Şehzade Selim'e sunulmuştur (ÖFA, İA s. 418).

4- Enîsü'l-kulûb: Gelibolulu Ali'nin, "kıssa" adını verdiği yüz hikâye ve bunların sonunda "hisse" adını verdiği on beyitlik yüz yorum şeklinde düzenlediği bu

eserini, süslü nesire örnek olması amacıyla, 1563'te Şam'da yazmaya başlamıştır.

5- Sadeî-i sad-güher: Gelibolulu Ali'nin uzun bir aradan sonra 1593'te yeniden ziyaret ettiği doğum yeri Gelibolu'nun aydın kişilerine hediye etmek üzere, Vâridatü'l-enikâ ve Layihatü'l-hakîka adlı divanlarındaki yüz şiirini biraraya getirerek düzenlediği eseridir.

6- Riyâzü's-sâlikin: Gelibolulu Ali, 2082 beyitten ve bazı kısa mensur parçalardan oluşan bu eserine Şam'da 1563 yılında başlamıştır. 1575'te tekrar eline aldığı bu eseri, 1590'da son şeklini vererek tamamlamıştır. Sanatçı bu eserinde dîni yaşayışın esaslarını nefis terbiyesini ve ahlâk açısından tasavvufu konu edinmiştir.

7- Bedîü'r-rukûm: Gelibolulu Ali'nin 1593'te başlayıp 1595'te bitirdiği bu Farsça eseri, ünlü İran Şairi Ömer Hayyam'ın konularına göre sınıflanmış rubailerinden ve Gelibolulu Ali'nin bunlara yazdığı Farsça nazirelerden oluşmuştur

8- Hilyetü'r-ricâl: 1577/1578'de yazılan bu eser, evliya tabakalarından ve bu tabakaların birbirleri ile olan ilişkilerinden söz eder (bak. Eserin Tanıtımı Ve Nüshaları).

ESERİN TANITIMI VE NÜSHALARI

Eserin tam ve gerçek adı "Hilyetü'r-ricâl"dir. Ulaşabildiğimiz bir nüshada (Milli Kütüphane Mikروفilm Arşiv No:A-1976/Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kit. No: 1400) eserin adı kütüphane memurunun kaydına göre "Hilyetü'r-ricâl ve'l-aktâb"tır. Oysa, nüshanın ilk varağına bakılırsa "heza kitâb-ı hilyetü'r-ricâl" sözleriyle karşılaşılır. Yine bir kaynakta (Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler-İsimler-Terimler, "mustafa Ali" maddesi, cilt 6, Dergâh Yayınları, İstanbul 1986, s. 455) belirtilen bir nüshaya (Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi Kit. No: 1146) atfen, eserin adının "Hilyetü'r-ricâl fi-aktâb ve'n-nücebâ ve'l abdâl" olduğu bildirilmiştir. Agâh Sırrı Levend'e göre de, eserin Kayseri'de Fahri Bilge adında birisinin özel kitaplığında bulunan bir nüshasının adı "Hilyetü'r-ricâl fi ahvâli'l-abdâl"dır (Agâh Sırrı Levend, Divan Edebiyatı, Kelimeler ve Remizler, Mazmunlar ve Mefhumlar, Enderun Yayınları: 6, Enderun Kitabevi, 4. basım İstanbul 1984, s. 648). Fakat biz bu isimlerin de, en azından müstensihlerin eklemelerinden ibaret olduğunu düşünmekteyiz. Nitekim bu isimlerde belirtilen evliya grupları, eserde anlatılanların tümünü kapsamadığı gibi, eserdeki bilgilerle de uyuşmamaktadır.

Eserin teklif tarihi bizim elimizdeki müellif nüshasındaki ferağ kaydına göre H. 985'tir. Bu tarih M. 1577/1578'e karşılık gelmektedir. Ulaşabildiğimiz nüshaların bir çoğunda olduğu gibi bazı kaynaklarda da bu tarih doğrulanmaktadır (TSMK s. 52; Vasfi Mahir Kocatürk, Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınevi, Ankara 1964 s. 407). K. Süsseim'e göre ise eser, H. 999 (M.1590/1591) tarihinde telif edilmiştir. (Süsseim, İ. Ans., s. 305). Fakat elimizdeki 1577/1578 tarihli nüshalar, mantıksal

olarak bu tarihi inkânsız kılmaktadır.

Büyük oranda, ünlü İran'lı şair Muhammed Parsa'nın Faslü'l-hitâb adlı kitabındaki bilgilerden derleme olan bu eserin içeriğine gelince, Hilyetü'r-ricâl adından da anlaşılabilceği gibi, eser, tasavvufî-didaktik, mensur bir eserdir. Fakat eserin adı ile içeriği arasında bir uyumsuzluk olduğunu belirtmek gerekir. "Hilye, Hz. Muhammed'in yazı ile tarif ve tavsifidir. Hilyeler, Hz. Muhammed'in vasıflarını ve güzelliklerini anlatan eserlerdir" (Abdurrahman Güzel, "Tekke Şiiri" Türk Dili Aylık Dergisi, Türk Şiiri Özel Sayısı III. (Halk Şiiri) Türk Dil Kurumu Yayınları, cilt LVII, sayı 445-450/Ocak-Haziran 1989, Ankara 1989, s. 307). Hilyetürü "İslâm edebiyatında Hz. Muhammed'in niteliklerini, karakterini, fizik ve ruhsal durumunu anlatan eserlere verilen genel ad" (Meydan-Larousse Büyük Lugat ve Ansiklopedi, "Hilye" maddesi, cilt 5, Meydan Yayınevi, İstanbul 1971, s. 859). İlk hilye, Arap edebiyatında, Hz. Muhammed'in "Ya Ali, hilyemi yaz ki, vasıflarımı görmek, beni görmek gibidir." anlamındaki hadisi üzerine yazılmış, zamanla diğer peygamberler ve dört büyük halife hakkında da hilyeler yazılmaya başlanmıştır (İskender Pala, Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, cilt I-II, Akçağ Yayınları, Kaynak Eserler: 1, Ankara 1989, s. 230). Gelibolulu Mustafa Ali ise, eserine "Hilyetü'r-ricâl" adını vererek, daha en başta bilinen hilye türünün dışına çıktığını, Hz. Muhammed'i veya dört büyük halifeyi anlatmayacağını belirtmiş olmaktadır. Nitekim bu eser, evliya tabakalarından söz etmektedir. Üstelik eserde sözü edilen bu velilerin, fiziksel özellikleri üzerinde hemen hemen hiç durulmamış, onların genel ve işlevsel olarak tanımları ile yetinilmiştir.

Eser üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, "kutbü'l-aktâb ve erâik-1 kutbiyyete cülûs iden evliyâ-yı

maarif-meâb kaddesa'llâhu esrârarehüme'l-müstetâb zümresinün menâkıb-ı latîfeleri tafsîlinde tahrîr olunmuşdur" sözleri ile başlamaktadır. Kutup, Tanrı'nın, insanları yönetmesi için görevlendirdiği bir büyük velidir, "ricâlu'llâhun evveli"dür. "kutb-ı evvel gavsdir ki zamânında bir şahs olur iki olmaz". Kutup olan kişi, Tanrı tarafından "abdullah" olarak adlandırılır.

Bazı kaynaklar en çok bilinen kutuplar olarak, Abdülkadir Geylanî'yi, Ahmed Rufaî'yi, Ahmed Bedevî'yi, İbrahim Desukî'yi ve Ebu'l-Hasan Şâzelî'yi göstermektedir (Mustafa Kara, Tasavvuf ve tarikatler Tarihi, Dergâh Yayınları: 112, İslâmî İlimler Dizisi: 3, ikinci baskı, İstanbul 1990, s. 252). Fakat, Hilyetü'r-ricâlde, kutup olarak, Ebubekir, Ömer, Osman, Ali, Hasan, Ömer bin Abdülaziz, Mütevekkil Billah, Ahmed bin Harunürreşid, Bayezid Bestami, Huzeyfe bin Yemani, İsam Karani, Ahmed bin Ata, Abdullah Şami ve İmadeddin Abdülvehhab'ın adları verilmektedir.

Eserde verilen bilgilere göre, Allah kalpleri Adem peygamber üzerine üç yüz, Musa peygamber üzerine kırk, İbrahim peygamber üzerine yedi, Cebrail için beş, Mikail için üç, İsrail için bir kişi yaratmıştır. Bu tek kişi ölürse yerine üç kişiden, üç kişiden biri ölürse, beş kişiden, beşten biri ölürse yedi kişiden, yediden biri ölürse kırk kişiden, kırktan biri ölürse üç yüz kişiden, üç yüzden biri öldüğü zaman da iyi ve salih kullardan birini onun yerine görevlendirir. Ve böylece Allah, bu kişiler aracılığı ile İslâm ümmetini belâlardan uzak tutar ve korur. Bu insanların Allah tarafından görevlendirildiklerini aileleri ve yakınları gibi çoğu zaman kendileri de bilemezler.

Birinci bölümde Hızır ve İlyas'a da geniş yer verilmiştir. Çünkü özellikle Hızır, batını ve gaybı bilmesiyle, mutasavvıflarca çok önemli bir kişilik olarak

görülür. Eserde "kutbü'z-zamân olan zât, keramet-i nişânla hızır ve ilyas aleyhümâ's-selâm ile müsâhabet etmek (...) husûsâ bile namâz kılmak (...) mukarrerdür" sözleri ile, dönemin kutbu olan kişinin keramet göstererek, Hızır ve İlyas'la konuşmasının ve onlarla namaz kılmasının mutlak olduğu belirtilmiştir.

İkinci bölüm, kutbun birinci derecede yardımcıları olan "imâmân"ın, "kutbü'z-zamân bir pâd-şâh-ı âlî-şândur ki bunlar anun iki vezîridür." şeklindeki tanıtımları ile başlamaktadır. Bunlardan biri kutbun sağ yanında, diğeri sol yanında durur. Birinin adı Abdûrrab, diğerininki Abdülmelik'tir. Abdûrrab melekût alemine, Abdülmelik mülk alemine bakar. Bunlar kutbun levh-i mahfuz'dan alarak onlara öğrettiği bilgileri, diğere gayb erenlerine bildirmekle yükümlüdürler. Mülk alemine bakan imam, mertebede diğerekinden üstündür. Kutup ve imâmân gayb biliminde üçleri oluştururlar. Üçlerden sonra "evtâd" veya "cibâl" olarak adlandırılan ve üçlerle birlikte yedileri oluşturan erenler gelir. Bunlar dört kişidir. Birisi doğuyu, birisi batıyı, birisi kuzeyi, bir diğere de güneyi koruyup gözetmekle yükümlüdürler. Doğuya bakanın adı Abdülhay, batıya bakanın Abdülalim, kuzeye bakanın Abdülmurid, güneye bakanın ise Abdülkadir'dir. Bu makamlara yalnızca erkekler değil, kadınlar da gelebilir. Allah dünyayı yedi iklime ayırmıştır. Bunlar, sorumlu oldukları yöndeki iklimi (ülkeleri) de gözetirler. Kalan üç iklimi "evtâd"la birlikte "abdâl"ı oluşturan, Abdüşşukur, Abdüssemi ve Abdülbasir adı verilen veliler yönetir.

Bunlardan sonra on iki kişiden oluşan "nükabâ" gelir. Fakat "nükabâ"ya da, kırk kişiden oluşan "recebiyyûn"a da "abdâl" adı verildiği olur. Nükabâ, on iki burca ve on iki burcun bilimine hakimlerdir. Kimileri bu on iki kişi ile "on iki imam"ın kastedildiğini düşünürler. Ünlü din büyüğü

Muhyiddin Arabi ise, nukabâyı üç yüz kişi olarak belirtmiş, on iki kişilik eren grubunu "rûkabâ" olarak adlandırmıştır.

Nukabâdan sonra sayıları sayıları sekiz olan "nücebâ" gelir. Bunların bilgileri sekizinci feleğe kadardır. Dokuzuncu feleğin bilimi nukabâyaya mahsustur. Nücebâdan sonra, Allah'ın, Hz. Muhammet'ten sonra mucize gösterme özelliğini yalnız kendisine verdiği bir "havari" ile, her yılın yalnız recep ayında ortaya çıkıp etkili olabilen "recebiyyûn" gelir.

Eserin ikinci bölümünde, son olarak toplam sayıları üç yüz altmış altı olan, "ricâlü'l-hannân", "ricâlü'l-heybet", "ricâlü'l-feth", "ricâlü'l-ûlâ", "ricâl-i gınâ", "ricâl-i aynü't-tahkîm ve'z-zevâid", "büdelâ", "ricâl-i eyyâm-ı sitte" vb. evliya grupları hakkında bilgi verilmiştir.

Üçüncü bölüm "(...)melâmiyye muhaddisûn hususâ efrâd-ı mukarribûn olan evliyâ-yı kerâmet-menâb (...) zümresinûn letâyif-i garîbeleri tefhîminde tasvîr ü tasdîr olunmuşdur" sözleri ile başlamaktadır. Sözü edilen ilk evliya grubu melâmilerdir. Melâmiler "ümenâ" olarak da bilinirler. Bunlar kerametlerini halka göstermeyi sevmezler. İbadetlerini, kerametlerini saklarlar, günahlarını açığa çıkarmaktan çekinmezler. Nefislerine ihanet ederler, ona boyun eğmezler.

"Ricâlü'l-mesâ" denilen evliya grubu, denizlerin dibinde ve nehirlerin içinde ibadet edip namaz kılarlar. Fakat bunları gören yoktur. "Efrâd" meleklerle eşdeğer olan velilerdir. Üçüncü bölümde son olarak adı verilen "muhaddisûn" ise, Allah'ın ve Hz. Muhammet'in sözlerini yorumlayarak bunlara açıklık getirirler.

Eser gayp erenlerinin yönlere göre dağılımını gösterdiğini sandığımız bir daire, ardından gelen dua bölümü ve ferağ kaydı ile sona ermektedir.

ESERİN NÜSHALARI

Eserin, yalnız Türkiye'deki çeşitli kütüphanelerde bile, pek çok yazma nüshası vardır. Bu nüshalardan belirleyebildiklerimiz şunlardır:

1- Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Revan Köşkü No: 465: Bu nüshanın mikrofilm üzerinde çalıştık. Müellif nüshası olarak değerlendirdiğimiz (TSMK s. 52) bu nüsha, müellifinin kaydına göre H. 985'te (M. 1577/1578) telif edilmiş 1b- 64b varaklarındaki bu nüshanın 20,8x13,5 cm. ebadındaki her sayfasında 6,7cm. uzunluğunda 15 satır vardır. Genelde harekesiz olarak yazılmıştır. Ancak Arapça ibarelerde, ayet ve hadislerde düzenli olarak hareke kullanılmıştır.

2- Nuruosmaniye Kütüphanesi No: 2372: 1b-52b varaklarındaki bu nüshanın mikrofilminden öğrendiğimize göre, her sayfasında 15 satır bulunmaktadır. İstinsah tarihi hakkında müstensih'in herhangi bir kaydı yoktur. Metin büyük oranda harekesiz olarak yazılmıştır. Ancak yer yer hareke kullanıldığı görülür. Bu nüsha Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A-980 kayıt numarasıyla bulunmaktadır.

3- Milli Kütüphane Yz. A. 1967 :20 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında 26 satır bulunan bu nüsha harekesiz olarak yazılmıştır. İstinsah tarihi ile ilgili olarak müstensih'in herhangi bir kaydı yoktur. Metinde eserin pek çok bölümü eksiktir.

4- Milli Kütüphane Yz. A. 5216---> 32 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında 21 satır bulunan bu nüsha da harekesiz olarak yazılmıştır. Müstensih, metnin sonunda, te'lif tarihi olarak H.985'i (M.1578), istinsah tarihi olarak da H. 1028'i (1618/1619) vermiştir.

5- Milli Kütüphane Yz. A. 1171:19 varaktan oluşan ve

fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında genelde 26 satır, yer yer de 21-22 satır bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Nüsha harekesiz olarak yazılmıştır.

6- Nuruosmaniye Kütüphanesi No: 2371: 1b-42a varaklarındaki bu nüshanın her sayfasında, fotokopisinden de öğrendiğimize göre, 19 satır vardır. Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A- 979 kayıt numarasıyla bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Nüshanın yazımında hareke kullanılmamıştır.

7- Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kit. No: 1400: 21 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, 23-24 satır bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Aynı nüsha, Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A-1976 kayıt numarasıyla bulunmaktadır. Nüshanın yazımında hareke kullanılmamıştır.

8- Süleymaniye Kütüphanesi Reşid Efendi Kit. No: 1146: (1577/1578 tarihli bu nüshaya son anda ulaşabildiğimiz için onu çalışmamıza dahil edemedik, fakat daha sonra değerlendirmeyi düşünüyoruz.)

9- Süleymaniye Kütüphanesi Hüsrev Paşa Kit. No:150: 2a-15a varaklarındaki nüshanın her sayfasında mikrofilminden öğrendiğimize göre, 36 satır bulunmaktadır. Bu nüshada müellif nüshasında olmayan bazı ekler ve açıklama bölümleri vardır. Müstensih'in herhangi bir tarih kaydına rastlayamadığımız bu nüsha, Milli Kütüphane Arşivi'nde de A-3425 kayıt numarasıyla bulunmaktadır.

10- Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Hazine Kit. No: 288: 20,5x12,5 cm. ebadında 57 varaktan oluşan bu nüshanın her sayfasında 7 cm. uzunluğunda 15 satır vardır. H.1137'de (M.1724/1725) istinsah edilen bu nüshanın yalnızca varlığını belirleyebildik.

11- Kayseri'de Fahri Bilge'nin özel kitaplığında bulunan nüsha: Bu nüshanın yalnızca varlığını belirleyebildik.

M E T İ N

T1b N1b ** kitāb-ı hilyetü'r-ricāl (1) bismi'llāhi'r-rahmāni'r-rahīm¹ (2) hānden li-men ḥalaqa 'ibādehu'l-aḥyāri aḥyāfa ve ḳaddera li'l-evliyāi (3) min hilyetü'r-ricāli aḥlāken ve evsāfa ve 'ayyena li-mazāhirihi'l-ḥalā'ika (4) ḥalā'ifa ve emlāke ve ḥaṣṣa bi-küllü emrin minhüm fi-nüfüzi'l-emri melāke ve (5) emtāze külli mine'l-aḳṫābi ve'l-e'immeti ve'l-evtādi (6) bi-ḥıfzi'l-cevānibi ve'l-kevākibi ve'l-ecnādi kemā-beyyenehüma'llāhu te'ālā (7) iṣbāten ve irāde elem nec'ali'l-arza mihāden ve'l-cibāle evtāde (8) ve eṣāra bi't-tebṣīr ilā maḳāmātihim ve menāzilihim ḥaysu ḳalā sümme (9) li- etiyennehüm min beyni iydihim ve min ḥalfihim ve 'an eymenihim ve 'an ṣimāilihim (10) ve minhümü'l- abdālu ve'n-nūḳabā ve ricālü'l-ḡaybi ve'l-ḥatmi ve'n-nücebā (11) ve yukālu li-ba'dihimi'l- ḥavāriyyūna ve'l-recebiyyūna ve-hüm maḥfuzūna (12) mete yazharūna ve mete yufḳadūna ve'l-ḥālu ennehüm fi-küllü zamānin

T2a N2a (1) lā-yezidūna ve ** lā-yenḳuşūna ve minhüm ricālü'l-melāmiyyüne'l- (2) iṣtiyāḳ ve ricālü'l- mā'i ve'l-efrād ve'l- muḥaddiṣūna (3) fe-sübḥāna men zahara kemālü ḳudretihi bi-aḥyāfi ḥalā'ifi'l- (4) ḥalā'iki ve-bedā beydā'u ḥikmetihi bi-aṣḥābi't-ṫarāyiki mine's-sevābiki (5) ve'l-levāḫiki min-iḥtecābe bi-estāri celālihi ṣāra meslūben (6) bi-envāri cemālihi ve men incezeba bi-esrāri kemālihi dāra meczūben (7) bi-edvāri nevālihi ve efzālihi lā-ya'rifehümü'l-aḥyāru illā (8) bi-meṣiyyeti's-settāri ve- lā-yuḳārinuhümü'l-ebrāru illā bi-irādeti'llāhi'l- (9) ḡaffāri ve yeḳulu'llāhu te'ālā muḥāṫiben ileyhim lā-tuḥālitu (10) bi-ḡayri ve entüm maḥfufūna bi-ḥayri ve aḥbāra 'anhüm ḥaysu ḳāla (11) evliyāi taḫte ḳibābi lā-ya'rifihüm ḡayri ve ṣalāten 'alā nebiyyihi'l- (12) kerīm ve 'alā ālihi ve aṣḥābihi't-teslīm

N-M'de kitāb-ı hilyetü'r-ricāl: T'de yok

- fe-ekülü rāciyen (13) mina'llāhi't-tevfika ve bi-yedihi ezimmetü't- taḥkiki ba'de-zālike (14)ba'de evliyāi vāşılın ve 'ulemāi 'ilmi'l-yaqın ḳaddesa'llāhu (15) esrārehüm ve-enāra burhānehüm ve āşārehüm² evliyā-yı kirāmuḡ (1) tabāḳātını ve ricālu'llāhuḡ maḳāmāt u ḫālātını ḡuşuşā (2) emr-i ḫaḳla me'mūr oldukları ḡidemātı ve kendülere ** aşāleten (3) ve niyābeten lāyiḡ olan vāridātı taḡḳiḳ itdükden mā'adā (4) esmā-yı şerifelerini ve evşāf-ı münifelerini ve her sınıfuḡ (5) 'adedini ve her zümrenüḡ sa'adet-i sermedini ba'zı resā'ilde (6) 'ale'l- ḡuşuş sultāni'l-'ārifin burhānü'l- muḡaḳḳiḳin (7) imām muḡammed parsā ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-esnā kitāb-ı faşlü'l-ḡitābında (8) tafşil ve taşīr ve tedḳiḳ ve taḡrīr buyurmaḡla bu (9) ḡaḳir keşirü't taḡşir bende-i esfel 'ālī şehir ol resā'il-i (10) bī-naḡire diḳḳatle naḡar ve kitāb-ı faşlü'l-ḡitābuḡ (11) āfitāb-ı muḡāla'asına nice günler şarf-ı başar ḳılup (12) ol mażmün-ı müstetāb mānend-i gevherr-i nā-yāb her cihetle (13) kem-yāb olmaḡın ḳutbu'z-zamān ḡalifetü'r- raḡmāni'l- müstaḡni (14) 'ane't-ta'rīf ve'l-beyān³ pādişāhumuz sultān murād ḡan (15) bin sultān selīm ḡan bin sultān süleymān ḡan (1) 'aleyhe'd-devlet ve's-sa'adet ve'l-'ünvān ilā inḳirāzi's-sā'āt (2) ve'l-aḡyān ve 'aleyhümā'r-raḡmeti ve'l-'ināyeti ve'l-ḡufrān (3) bī-'alā ḳuşūri'l- cenān bī-muḳāreneti'l- hūr ve'l-ḡilmān⁴ (4) her cihetle sālīḡ ve mütedeyyin āl-i oşmān ve's-selāḡin-i cihān (5) mā-beyninde diyānet ü vilāyeti müte'ayyin ** ḡuşuşā zāt-ı (6) şerifleri ehli's-sülük ve bunca riyāset ve salḡanatla (7) lezā'iz-i dünyeviyye ḡuzūr-ı pūr-ḡubūrlarında metrük olmaḡla (8) ḡazāne-i 'āmirelerine ithāf ve südde-i seniyyelerine bu bābdan (9) nice ma'nā is'āf için terk-i

T3a9'da is'āf: N'de inhāsi

T3a11 evvelki bāb: N'de bāb-ı evvel

şan'atle türki dilde (10) üç bāb üzerine te'lif olındı ve nām-ı latīfi (11) hilyetü'r-ricāl konıldı evvelki bāb (12) sırdār-ı serā-perde-i velāyet serdār-ı ricāl-i şāhib-i kerāmet (13) mihver-i sipihr-i hüviyyet mazhar-ı esrār-ı ülūhiyyet meşkūr-ı aşhāb (14) manzūr-ı rabbe'l-erbāb olan kutbü'l-aqtāb (15) ve erā'ik-i

3b kutbiyyete cülūs iden evliyā-yı ma'ārif-me'āb (1) kaddesā'llāhu esrārehüme'l-müstetāb zümresinü menākıb-ı (2) laţifeleri tafşilinde tahrir olunmuşdur imdi (3) ricālu'llāhu evveli ve maqāmāt ü ahvāl ile cümleden (4) ekmel ü efzālî aqtābdur ki bunların her biri (5) cāmi'ü'l-ahvāl ve'l-maqāmātdur gāh aşāleten ve gāh (6) niyābeten ve cemī' zamānda bu tā'ife-i celileden olmaz illā (7) bir zāt-ı şerif kendü zamānında cemā'atinü serveri ve dergāh-ı(8) ahaddiyete muqarreb olanların seyyid-i mehteri

4b ** olur ki ağa (9) gavs itlāk iderler nite ki şeyh muhyi'd-din 'arabī (10) küddise sırruhu hāzretleri işlāhāt-ı şūfiyyeyi müstemil olan (11) risālesinde kutb-ı evvel gavsdir ki zamānında bir şahş olur (12) iki olmaz ve her ān hāq celle ve 'alānu nazar-gāhından ayrılmaz (13) elbette manzūr-ı hāq ve meşhūd-ı başir-ı muṭlak olur ve kutb (14) olan zāt-ı şerif 'ında'llāh 'abdu'llāh ismi ile müsemma olur (15) gerekse ismi

4a 'abdu'llāh olsun gerekse gayr olsun hattā kur'ān-ı (1) 'azimde server-i enbiyā muḥammed muştafā 'aleyhi's-selāma lemmā (2) kāmē 'abdu'llāhi⁵ āyeti-y-le işāret olunduğında bu ma'nāya (3) delālet muqarredür fe-ammā bu zikr olunan aqtābu bir kısmı (4) zāhirü'l-hikem olup makam cihetinden hilāfet-i bāṭinesi (5) cā'iz olduğu gibi imāret ü salṭanat ḥayşiyeti-y-le velāyet-i (6) zāhiresi de mümkün olur nite ki ebū-bekir ve 'ömer ve 'osmān (7) ve 'alī ve

T4a3'te delālet muqarredür fe-ammā: N'de delālet muqarredür diyü beyan buyurmuşdur fe-ammā

- N4a hasan ve 'ömer bin 'abdü'l-'azîz ve mütevekkil bi'llâh (8) rahheme'hüma'llâh bu vech üzere idiler ve bir kısmı dağı vardır ki (9) ancak hilâfet-i bâ'ine ile mu'kayyedlerdür ** ve a'k'atabuğ ekşeri (10) bu kısımdandır zâhirde ulü'l-emr degüllerdür nite ki ahmed bin (11) hârûnü'r- reşid-i sebtî bâyezîd bestâmi ve niçe (12) evliyâ-yı kirâmî böyle idiler ve 'izz ibn mes'üd razîya'llâhu (13) 'anh kâl a'bbarena resûla'llâhi şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem (14) inne li'llehi te'âlâ şâlesemi'eti nefsin kulübuhüm 'alâ kalbi âdeme 'aleyhi's-selâmu (15) velehu erba'üne nefsin kulübuhüm
- T4b 'alâ kalbi müsâ 'aleyhi's-selâmu (1) velehu seb'atün kulübuhüm 'alâ kalbi ibrahîme 'aleyhi's-selâmu (2) velehu hamsetün kulübuhüm 'alâ kalbi cebrâ'ile 'aleyhi's-selâmu (3) velehu selâsetün kulübuhüm 'alâ kalbi mikâ'ile 'aleyhi's-selâmu (3D1) velehu vâhidün kalbuhü 'alâ kalbi isrâfîle 'a.m. (4) küllimâ mâte'l- vâhidu ebdela'llâh mekânehu mine's-selâseti (5) ve küllimâ mâte vâhidün mine's-selâseti ebdela'llâhu mekânehu (6) mine'l-hamseti ve küllimâ mâte vâhidün mine'l-hamseti ebdela'llâhu (7) mekânehu mine's-seb'ati ve küllimâ mâte vâhidün mine's-seb'ati (8) ebdela'llâh mekânehu mine'l-erba'ine ve küllimâ mâte vâhidün (9) mine'l-erba'ine ebdela'llâhu mekânehu mine's-selâsemi'etin (10) ve küllimâ mâte'l-vâhidün mine's-selâsemi'etin ebdela'llâhu mekânehu (11) mine'l-'âmmeti bihim yedfa'a'llâhu'l-belâ'e 'an hezihi'l-ummeti⁶(12) ya'ni şahâbe-i güzînden ibn mes'üd razîya'llâhu ** 'anhüm âya (13) şul't ânü'l-enbiyâ 'aleyhi's-selâm haber virmişlerdür ki (14) ta'k'ik haq sübhâna ve te'âlânuğ 'ibâd-ı 'ibbâd ü zühhâd (15)
- T5a 'inâyet-i mu'tâdından üç yüz nefer kimesne vardır ki (1) anlar ebü'l-beşer âdem peygamber 'aleyhi's-selâm kalbi

T4b1'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T4b2'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T4b3D1: T'de der-kenar

üzerine (2) maḥlûklardur ve kırk nefer sâlik-i hidâyet-rehber daḥı vardır ki (3) mûsâ peygamber 'aleyhi's-selâm kalbi üzere ḥulk olınmışlardır (4) ve yidi şahş-ı riyâzet-pîşe ve 'ibâdet-endîşe daḥı (5) vardır ki (5D1) ibrahîme'l-ḥalîl kalbi üzere sâbitlerdür (5D2) ve biş merd-i vâsıl daḥı vardır ki anlar (5) cebrâ'il 'aleyhi's-selâm kalbi üzere kıyımıldür (6) ve üç nefer-i 'âbid bülend- aḥter daḥı vardır ki kalb-i (7) mikâ'il 'aleyhi's-selâm üzere dâyimıldür ve bir (8) şahş-ı 'aliyyü'z-zât melekıyyü's-sıfât daḥı vardır ki (9) pergâr-ı ḥilkati merkez-i celîl ve felek-i devvâr cibilleti (10) miḥver-i kalb-i isrâfil üzerine dâ'irdür pes her bâr ki (11) ol zât-ı büzürg-vâruḡ neyyir-i 'ömri ufûle ve kevkeb-i (12) ḥayâtı zevâl ü nüzûle yüz tuta ḥaḡ celle ve a'lâ anuḡ (13) yirini ḥalîl kımaz bu zıkr olınan üçlerden maḡâmina (14) bedel vaz' itmeyince olmaz kezâlık üçlerden biri (15) vefât ** itse ve bu ḥâkdân-ı ünsiden

N5a

T5b

âşiyân-ı (1) ḡudsiye çekilüp gitse yirine ol biş kimseden bedel (2) taḡdîr ider ol daḥı vefât iden şahşuḡ ḥidmeti-y-le (3) me'mûr ola gider kezâlık bunlardan biri kim ölse (4) ya'nî ecel bedreḡası-y-la sâlik-i sâh-râh-ı kurb olup ölse (5) yidilerden virilür ve yidilere kırıklardan bedel virilür ammâ (6) kırıklardan biri vefât itdükde bedeli ol üç yüzden (7) ve üç yüzden biri

T5a3'te peygamber: N'de yok

T5a3'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T5a5D1, 5D2: T'de der-kenar

T5a7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T5a12'de tuta: N'de tutsa

T5b5'te yidilerden virülür: N'de yidilerden bedel virilür

T5b6'da bedeli: N'de bedel

T5b7'de üç yüzden ve üç yüzden: N'de üç yüzden virilür ve üç yüzden

- eksildükde 'ämme-i şulehâdan (8) bedel virilüp hak sübhâna ve te'âlâ ümmet-i muhammedi (9) bunlarla belâdan şıyânet ve şeref-i hizmetleri-y-le karîn-i (10) 'işmet ü 'inâyet buyurduğu mu'karrerdür ammâ bu zıkr (11) olınan evliyâ-yı kibâr mâlik-i emlâk ü emvâl (12) ve şâhib-i ensâb ü ensâl olup sâ'ir nâs gibi yirler (13) içerler ve marâzlara mübtelâ olup kendülere müdâvât (14) iderler hattâ te'gavvû' ü tebevülli ve tabâka-i abdâla (15) dâhil olmazdan
- T6a evvel tezevvüc ü teehhülleri da'ı mu'karrerdür (1) ve tabâka-i abdâldan çıkduklarından şogra anlardan rağbet-i (2) izdivâc ve terk itdükleri mâl ü menâle ve evlâd (3) ü
- N5b 'ayâle tâ evvelki gibi ** mu'habbet ü revâc vâki' (4) olmaduğı da'ı faşlü'l-hi'tâbda meş'ûr ve mu'karrerdür (5) ammâ enbiyâ 'aleyhüme's-selâma vâki' olduğı üzere (6) 'avâm-ı nâsu' bunlara ezâları ve 'adem-i i'tibârları (7) huşûşâ bu'z ü hasedleri ve inkârları fevka'l-hadd (8) olmağla bir yirde çoklık karar itmezler dâ'imâ seyâhatı(9) temekkünden terci' iderler illâ-mekr ki emrâza mübtelâ (10) olalar ve bunlar resûla'llâh şalla'llâhu 'aleyhi ve sellemden (11) mervî olan sünnetlerü' ri'âyetinde mübâlağa ile (12) di'kkat ve kemâ-yenbağı şarf-ı himmet eylerler ve içlerine (13) bir ergen kimesne dâhil olsa ol günde (14) ve-yâhüd ol haftada tedârikini görürler (15) harc-ı lâzımasını yanlarından
- T6b virürler n'eylerse (1) eylerler fi'l-hâl anı everirler ve gâh olur ki çâr-sûlara (2) varurlar kendülere lâzım olan

T5b8'de virilüp: N'de virilür

T5b10'da ammâ: N'de fe-ammâ

T5b14'te te'gavvû' ü tebevülli: N'de te'gavvû'-ı tebevülli

T5b15'te tezevvüc ü teehhülleri: N'de tezevvüc-i teehhülleri

T6a12'de eylerler: N'de eylediler

- N6a havâyıcı iştirâ (3) kılurlar veleh t̄aliblerinden muhkem ihtifâ iderler (4) ve bunlaruḡ kerâmet-i ‘acibesindendür ki niçe (5) günlük yolu bir anda kaṡ idüp tayy-i mekân iderler (6) ve köprisi olmayan enhâr-ı ‘amîkanuḡ ** üzerinden (7) kuru yirde yürür gibi yürüyerek geçerler (8) ve sefîneye ihtiyâc çekmeyüp istedükleri yirden (9) deryâ-yı ‘ummân aşurısına bād-ı vezân gibi giderler (10) ve halkla qarışuḡ gezerler yine kendüleri (11) göstermezler hattâ gıtdükleri yirde gölgeleri görünmez (12) ve meclislerinde şavt-ı ‘âlî ile kur‘ân oḡurlar yine (13) şadâları işidilmez ve bir tar mekân ki şehâdet (14) ehli ile memlû ve aşhâb-ı mükâşifât-la toptolu ola (15) bir vechle müctemi‘ olurlar ki bedenleri birbirine
- T7a tokınmaz (1) ya‘nî on kişi şıḡacaḡ maḡalle t̄a‘ife-i mezbüreden (2) niçe yüz velî cem‘ olmaḡ ve bedenleri birbirine tokınmamaḡ (3) müyesserdür ve gâh olur ki semâ‘ hâlinde eş‘âr-ı (4) nazm iderler ve oḡurlar ve ba‘zı maḡal düşer ki raḡs (5) iderler ve girye kılurlar ve bir ḡas nesneyi nefise (6) taḡlîb itmeḡe kâdirlerdür ve mâlik oldukları mâl ü menâli (7) kendü nefslerine ḡarc itmeden ise muhtâclara (8) şarf itmede bahâdırlardur ve bi‘l-cümle bu maḡüle (9) kerâmetlerine nihâyet ve âşâr-ı velâyetlerine ḡadd ü (10) ḡâyet yoḡdur ammâ sîret-i şerîfeleri ** yiyüp içmede (11) ve giyinüp kuşanmada ve aḡlâḡ ü edeb ve musâḡabetde (12) ve birbirleri-y-le ülfet ü mücâlesetde ekşeriyyâ (13) şüfiyyûn sîretine müşâbihdür zirâ t̄a‘ife-i şüfiyyûn (14) sîretlerini anlardan almışlardur ve anlara teşbihen (15) ol sîretde
- T7b kalmışlardur ve bu zıkr olunan evliyâu‘llâh (1) gâh ü

Tb3'te veleh: N'de ammâ

T6b3'te muhkem: N'de ziyâde

T6b13'te tar: N'de yok

T7a15'te olunan: N'de olunan

- bî-gâh ma'mûre-i arzı gezerler ve bilâd-ı rub'-ı (2) meskûnda seyâhat iderler ve her yıl bir kerre 'arafâtda (3) ve bir kerre receb ayında cem' olurlar ve bunlaruğ büdalâsı (4) dağı vardır ki anlar büdelâyı bilürler büdelâ anları (5) bilmezler ve imâm muhammed pârsâ hazretleri bunlaruğ (6) tabakâtını beyân ve maqam-ı kuṭbiyyete kimler vâsıl olduğunu i'lân buyurup tabaka-i evveli abdâla tabaka-i şâniyye abtâla tabaka-i sâliṣe seyyâha tabaka-i (9) râbi'e evtâda tabaka-i ḥâmise efrâda tabaka-i sâdisse (10) kuṭba maḥşûş olmak üzere tertib buyurmuşlardır (11) pes tabakât altıya münḥaşır olmak yukarıda tafşil (12) olunan ḥadıṣ-i şerîfüğ mazmûn-ı laṭîfine (13) muvâfıkdur ve imâm mûmâ-ileyh yazduğı üzere (14) resûl 'aleyhi's-selâm zamânında ** şahâbe-i zevî'l-iclâlden (15) hilâl rażiya'llâhu 'anh büdelâdan idi
- N7a
T8a
ammâ büdelâyı (1) ehl-i şehâdetden ancak bir kişi görür dâ'imâ (2) anlaruğla muşâhabet eyler ve ol şahş vefât (3) eyledükde yine ehl-i şehâdetden bir şahş-ı âḥir anuğ (4) yirine bedel vâkı' olur kemâ-fi'l-evvel anlaruğla (5) muşâhabet eyler bundan mâ'adâ server-i enbiyâ(6) zamânında şahâbeden ḥuzeyfe bine'l-yemânî bu maqâma (7) vâsıl olmuşdı dâ'imâ büdelânüğ faḥr-ı 'âleme selâmın (8) getürürdi ve sultân-ı enbiyâdan anlara selâm (9) iledürdi ve gâhî resûla'llâh meclisinde anlar (10) cem' olup namâzı bile kılurlardı ve şer'-i şerîfinden (11) her biri istifâde iderlerdi ammâ anları şahâbe-i (12) kirâmdan ancak ḥuzeyfe rażiya'llâhu 'anh görürdi (13) aḡa binâen şâhib-i sırru'n-nebî diyü meşhûr olmuşdı (14) ba'de-zâlik peygamber 'aleyhi's-selâm zamânında üveysü'l-ḡaranî (15)
- T8b
hazretlerinüğ 'ammisi olan 'isâm ḡaranî kuṭb (1) olup faḥr-ı 'âlem şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem tecellî-yi (2) ülühiyyet için aşâlet ḡaysiyyeti-y-le mazḡar-ı ḡaşş (3) olduğu gibi 'isâm ḡaranî dağı tecellî-yi rahmânî (4) için âlet ḡaysiyyeti-y-le ** mazḡar-ı ḡaşş olmuşdı (5) hattâ
- N7b

seyyid-i enbiyâ muḥammed muṣṭafâ 'aleyhi's-selâm (6) aḡa binâen innâ lâ ciddu nefsi'r-raḡmân min ḡable'l- yemen'(7) buyurmıšlardı ammâ 'išâm vefât itdükden soḡra (8) yirine aḡmed bin 'aṡâ kuṡb olup bu minvâl üzere (9) erike-i kuṡbiyyete niçeler cülüs eyledi vaḡtâ ki (10) imâm muḥammed pârsâ zamânı oldu maḡâm-ı kuṡbiyyete (11) 'abdu'llâh šâmî yirine ḡazvîn ḡurbında nâresnî nâm (12) ḡaryeden 'imade'd-dîn 'abdü'l-vehhâb ḡuddise sırruhu'l-müšteṡâb (13) hicret-i nebeviyyeden sene sitte vü 'ašar ü seb'â mi'ye rebi'ü'l- (14) aḡirinde sinn-i šerîfi yitmiš altıda iken vâsil oldu (15) pes server-i

T9a

enbiyâ zamânından o târiḡe gelince (1) vâḡi' olan aḡṡâbdan mezkûr 'abdü'l- vehhâb (2) nâresnî on ṡokuzuncı kuṡb idi fe-ammâ her kuṡbü'z- (3) zamân olan zât kerâmet-i nišânla aḡyânâ (4) hıẓr ve ilyâs 'aleyhümâ's-selâm ile mušâḡabet itmek (5) ve aḡa kemâl-i ihtirâmla raḡbet eylemek ḡušušâ (6) bile namâz ḡılmaḡ ve anı du'â-yı ḡayrıla yâd ḡılmaḡ muḡarrerdür (7) ve ḡıẓr 'aleyhi's-selâm ricâlu'llâha ve ilyâs (8) 'aleyhi's-selâma ve ašḡâbına naḡd-ı aḡçeden ve

N8a

šiyâb-ı (9) fâḡireden ve bi'l-cümle ** ḡavâyic-i müḡimme ve levâzım-ı külliyeden (10) ri'âyetler eylemek daḡı vâḡi'dür zîrâ ḡıẓr 'aleyhi's-selâm (11) kerâmetle kimyâ 'ilmini bilür ve irâdet-i ḡaḡla (12) defînelere iṡṡilâ bulur bu ṡarikle anlardan (13) artuḡ ḡinâsı ve anlara bu vechle iḡsân ü a'ṡâsı (14) lâzım ve müḡimm olur ba'de-zâlik ḡıẓr ve ilyâs 'aleyhümâ's- (15) selâmuḡ pîrân-ı

T8b7'de 'isâm vefât itdükden: N'de 'isâm ḡarnî vefat itdükden

T9a4'te ḡıẓr ve ilyâs 'aleyhümâ's-selâm mušâḡabet itmek: N'de ḡıẓr ve ilyâs 'aleyhümâ's-selâm ile mušâḡabet itmek

T9a7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9a8'de 'aleyhi's-selâma: N'de 'aleyhi's-selâm

T9a10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9b sāl-ḥürde ve sâlikân-ı (1) rûz-dîdeden ya'nî çoklık 'ömür sürmüş ve niçe (2) rûzgâr geçürmüş ehlu'llâhdan onar muşâhibleri (3) vardır ki anlar abdâlı göremezler fe-ammâ abdâl (4) anları bilürler ve görürler ḥuşûsâ ḥızr (5) 'aleyhi's-selâma ḥidmet ve ḥaşşaten mülâzemet (6) ve mârîz olduğu zamânlarda 'iyâdet eylerler ve ilyâs (7) 'aleyhi's-selâm ḥızr 'aleyhi's-selâmuḡ ceddiniḡ oğlıdur (8) ya'nî 'ammîsidür ḥâlen ki evlâd babalarına (9) ḥidmet eyler gibi ḥızr 'aleyhi's-selâma ḥidmet (10) üzeredür kezâlik ḥızr 'aleyhi's-selâm ve (11) aşḥâbı ve kuṭbü'l-abdâl şâkirîd üstâdına (12) ḥidmet eyler gibi ilyâs 'aleyhi's-selâma ihtirâm (13) ü raḡbet üzeredürler pes ilyâs 'aleyhi'-selâm (14) ṭavîlü'l-kâme kebîrû'l-hâme

N8b ḡalîlü'l-kelem (15) keşîrû'l-murâkabe ** zü-vaḡâr ü

T10a temkîn ve heybet şâhib-i (1) 'ulûm ü ma'ârif ve kerâmet-i 'ummâniyye ḥuşûsâ mütâbi'-i (2) şerâyi'-i nebeviyye ve mübâşîr-i ri'âyet-i sünnet-i muştafâviyye (3) olduğu menḡüldür fe-lâ-cerem eger ḥızr ve eger (4) ilyâs 'aleyhümâ's-selâm tâ yevm-i ma'lûma dek (5) nâsı şei'at-ı muḡammediyyeye da'vet üzeredürler (6) bunların vücüdını inkâr ḡâyetle cehldür ve (7) naḡz-ı ḡatem-i nübüvvetden ihtirâzla nübüvvetlerine kâ'il (8) olmayanların iz'ânı sehldür zirâ ikisi de (9) emr-i ḡaḡla ba'zı ehlu'llâha

T9a10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9b7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

N-M oğlıdur ya'nî 'ammîsidür: T9b8'de ya'nî dedesiniḡ 'ammîsidür

T9b9'da ḥızr: N'de ilyâs

T9b9'da ḥızr 'aleyhi'-selâma ḥidmet üzeredür: N'de ḥızr 'aleyhi's-selâma ihtirâm ü raḡbet üzeredür

T9b10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9b13'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T10b buluşurlar ve (10) muşâhabet ve mücâlesetle birbirleri-y-le görüşürler (11) hattâ resûla'llâh şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem tebük (12) gazâsında iken bir gün şalavât-ı 'aşrı kılduğlarından (13) soğra kendüler ve ashâb-ı kirâmı iki beyt istimâ' (14) eylediler ma'-hezâ o beytleri okuyanı ve inşâd (15) ideni göremediler pes aşhâb bu huşûşu ta'accüb (1) ü istiğrâb itdüklerinde fahr-ı 'âlem şalla'llâhu (2) 'aleyhi ve sellem bu beyitleri okuyan ve inşâd iden (3) qarındaşum hıẓr 'aleyhi'selâmdur ki sizi vaşf (4) ideyorır diyü buyurdılar ve ol beyitler bu nazm (5) idi ki zıkr olunur nazm (6)

N9a fevârisü heycâin izi'l-yevmi eyvemü
rehânine zalmâin izi'l-leyli elyelü
(7) ** ricâlün meharîbin ve harbin fe-kesbehüm
li-dâreyhüm a'melühüm ve 't-teneffülü⁸

T11a (8) hattâ imâm muhammed pârsâ hazretleri ben bu iki beyti bir (9) kitâbuğ zahrına yazmışdum ba'de-zamânin bir gün (10) hıẓr 'aleyhi's-selâm zahr-ı kitâbda beyitleri gördi (11) ve bağa bakup tebessüm eyledi allâh allâh halk mâ-beyninde (12) söz nice unudılmazmış diyü söyledi ve bi'l-cümle (13) hıẓr 'aleyhi's-selâm şıfat-ı 'abdiyye ve rahmet-i 'indiyye (14) ve 'ilm-i ledüniyye haşâ'ışı-y-le müşellesdür nite ki Qur'an-ı (15) mucîdde fe-vecedâ 'abden min 'ibadinâ âteynâhü (1) rahmeten min 'indinâ ve 'allemnâhu min ledünnâ 'ilmâ⁹ naşr-ı şerîfide (2) bu ma'nâ zâhir ü bedîddür ve ekşerü'z-zamânda marâzlara (3) mübtelâ olur devâsını yine kendüsi bulur ve (4) hâtem-i

T10a10'da muşâhabet ve mücâlesetle birbirleri-y-le görüşürler: N'de yok

enbiyâ 'aleyhi's-selâm zamânından evvel her biş yüz (5) yılda bir hağ sübhâna ve te'âlâ mübârek dişlerini (6) tecdîd iderdi ve erkân ü a'zâsı kavî (7) ve muhkem olurdu ammâ fahr-ı 'âlem şalla'llâhu (8) 'aleyhi ve sellem zamânından sopra nübüvvetini teşrifin (9) ve kuvvet-i risâliyetle hıızr 'aleyhi's-selâmı talîfen (10) her yüz yigirmi yılda bir mübârek dişleri yegilenür (11) oldu

N9b ** ve a'sâb u'urûk ve erkânı tâze (12) civânlar gibi kuvvet ü istihkâm buldı gâlibâ (13) bundandur ki hükemâ-yı ahyâr her yüz yigirmi (14) yıla müddet-i ecel-i şabî'î diyü i'tibâr iderler bundan (15) mâ'adâ hıızr 'aleyhi'selâm
T11b halûk u cezîllü'l-'aâ (1) ve müşfik-i keşîrû's-sahâ olup luğfını kimseden (2) dirîğ itmez ve 'aâ semtini koyup hisset vâdîlerine gitmez nazm

(3) 'aâsı seyl olup akmâkdur şahrâ vü kuh-sâra
(4) ğarîk-i bahre vü gümrah-ı berre luğfı şâmildür
(5) halâş eyler niçe mazlûm-ı zârı dest-i zâlimden
(6) velâyet mülkine açmazdan bir şâh-ı 'âdildür

(7) huşûsâ tezvîci sever ve evlenenlerü ğuğbe-i (8) nikâhında bulınmağa éver egerçi evlâd-ı keşîre (9) şâhibidür ammâ hâlâ kayd-ı hayâtda hiç bir (10) veledi yokdur ve çok sopra dünyâya gelen (11) ferzendi altmış yaşında iken vefât idüp (12) târiğ-i vefat sene ğamsîn ve sitte miyâ eşnâlarında (13) vâki' olmışdur ve evlâd ü ezvâcı ki var-ıdı (14) kendinü ğıızr idü ğin bilmezlerdi ve kerâmetini (15) bir vechle iğfâ ** iderdi ki zâtını

N10a idrâk (1) idemezlerdi ve ğuğbe-i nikâğ için ğâzı (2)
T12a ğuzûrına varduğda kendini bildürmezdi sen kimsin (3)
didüklerinde ben bir mağribî kimesneyin diyü esmâ-yı (4)

T11a4'te 'aleyhi'-selâm: N'de 'a.m.

T11a15'te 'aleyhi'-selâm: N'de 'a.m.

- 'abādileden bir isim beyân iderdi ki ol isim (5) vâkı'a muhâlif olmazdı ve hâşâ kendüleriü kelâmı (6) hilâf vâkı' olmak lâzım gelmezdi meselâ 'abdu'llâh (7) ve 'abdü'r-rahmân ve 'abdü'l-vehhâb gibi ve gâh olur ki (8) ba'zı kimesnelerle muhâsama ider ve dellâl nâmı ile (9) çâr-sülarda huşûsâ minâ ve 'arafât bâzârlarında (10) halkuı kimine metâ' alı virür ve kiminüü esbâbın (11) şatı virür gezer ve her ne mahalde bir şavt-ı (12) hasen işitse istimâ' eylemegi sever gâh olur ki (13) bir gün bir gece kendine vecd ü hâl galebe eyler (14) ve zâtını tesettüren ba'zı kimesnelerden akçe istikrâz (15) eyler ve 'âdet-i nâs üzere niçe esbâbın aña (1) rehın ider gider ve ba'zı evkâtde bir mazlûmı (2) zâlim elinde görüp hıızr 'aleyhi's-selâm ve kutbü'l- (3) abdâl ve bu ikisinüü aşhâbı halâş itmek (4) murâd idindüklerinde bilmezlikle
- N10b nâs kendüleri dögmek (5) hattâ şetm-i ** galîz idüp nâ- ma'kûl kelimâtla (6) sögmek dağı vâkı' olur zîrâ medîne-i münevverede (7) bir gün ba'zı deveçiler birbirlerine taşlar (8) atup ceng ü cidâl iderlerken hıızr 'aleyhi's-selâm (9) şalağ için aralarına girdükde bir taş tokınup (10) mübârek başını yarup veremler bağlayup üç (11) ay tamâm cerâhati akmışdur ba'de-zâlik vahıyden (12) evvel ve sogra resûla'llâhla bulışup defa'âtle (13) muşâhâbet eylemişdür ammâ kendüyi izhâr eylemek (14) üzere ölmüşdür ve kendüler evlâd-ı fârisden (15) olup mevlidleri
- T13a şîrâza iki fersağ karîb olan (1) beldede vâkı' olmuşdur diyü beyân olındı kaddi (2) intehaye'n-naql ve't-tafşîl min kavâ'idî faslı'l-hişâbi'l- celîl¹⁰ (3) nazm

T12a5'te ol isim vâkı'a: N'de ol isim hakikatde vâkı'a

T12a5'te olmazdı: N'de yok

T12a8'de kimesnelerle: N'de kimesneler ile

T12a9'da bâzârlarında: N'de bâzârında

T12b13'te muşâhâbet eylemişdür: N'de muşâhâbet itmişdür

budur ol gevher-i yektâ ki deryâ-yı kemâlinden

(4) kelîmu'llâh her bir kaçre kim feyz itdi baħr oldı

(5) budur ol kâmil ü dâna ki baħr-ı fazl iken mûsâ

(6) bunuğ her bir sözün kân-ı ledünnüğ gevherin buldı

(7) budur ol serv-i bâlâ kim mekânı büstânınuğ

N11a ** (8) ne hâkin çeşm-i ser gördi ne âbından dehan tıldı

(9) ğıbbezâlik çünki ahvâl-i hıızr ve ilyâs
 'aleyhümâ's-selâm (10) bu maħalde nihâyet buldı yine
 tafşıl-i maķâmât-ı (11) aķtâba 'avdet ve mübâşeret lâzım
 oldı (12) imdi ħafî olmaya ki kıdvet-i erbâbü't-ťarıķat
 (13) kâşif-i esrârü'l- ħaķıķat rüknü'l-ħaķ ve'd-dîn (14)
 mürşidi't-ťalebe ve's-sâlikîn¹¹ ya'nî imâm muħammed (15)
 pârsâ ħaddesa'llâhu sırrahu'l-a'lâ faşlü'l-ħitâb dimekle

T13b (1) müsemâ kitâbında ħaķıķat-i aķtâbı bu vechle (2)
 beyân buyurmuşdur ki kitâbü'l-'urve sâhibi (3) imâm-ı
 'âlim ve 'ârif-i rabbânî 'alâü'd-devlet şeyĥ (4) ahmed bin
 muħammedi's- semnânî ħuddise sırruhu ħazretleri ğayb (5)
 'âleminde vâķı'a ħarıķi-y-le bir cemâ'at-i şerife (6)
 müşâhede kılup envâ'-ı tebcille selâm virdükde (7) anlar
 daĥı redd-i selâm ve levâzım-ı muħabbet olan kelâmı (8)
 itmâm itdükden sopra mezbûr şeyĥ ahmed (9) bunlaruğ
 nisbetlerini ve ŧabaķalarını su'âl eyledükde (10) biz
 şüfiyyûn ŧâ'ifesindenüz ki ŧabaķâtumuz yididür (11) ve her
 ŧabaķamız envâr-ı kerâmet ve aşâr-ı velâyetüğ (12)
 mü'eddidür meşelâ ** evvelki ŧabaķa-i ŧâlibîn için (13)
 ikinci ŧabaķa-i müridîn için üçüncisi sâlikîn için (14)
 dördüncisi sâ'irîn için bişincisi ŧâ'irîn için (15)

 T13a5'te kâmil ü dâna: N'de kâmil-i dâna

T13b12'de evvelki ŧabaķa-i ŧâlibîn: N'de evvelki ŧâlibîn

T13b13'te ikinci ŧabaķa-i müridîn: N'de ikinci müridîn

T13b13'te üçüncisi: N'de üçünci

T13b14'de dördüncisi: N'de dördünci

T14a altıncısı vâsılın için yidincisi aķtâb-ı güzîn içündür (1) diyü cevâb virmişlerdür pes imdi yiryüzinde (2) kûtb ikidür ki birine kûtbü'l- irşâd dirler kalb-i pâki (3) sulţân-ı enbiyâ muhammed muşţafâ 'aleyhi's-selâm kalbi (4) üzerinedür ve birine kûtbü'l- abdâl dirler ki (5) isrâfîl 'aleyhi's-selâm kalbi üzerinedür nite ki (6) gökyüzünde dağı iki kûtb vardur biri cenûbidür ki (7) süheyl didükleri kevkeb sâ'ir kevâkibden aĝa karîbdür (8) ve biri şimâlidür ki cümleden aĝa cediy yaķındur (9) fe-lâ-cerem kûtb-ı irşâd kûtb-ı cenûbî muķâbili (10) olup rütbesi süheyl mertebesidür ve kûtbü'l- (11) abdâl kûtb-ı şimâli menzilesinde olup derecesi (12) cedy menzilesidür kezâlik kûtb-ı irşâduĝ (13) velâyeti velâyet-i şemsiyye ve kûtbü'l- abdâluĝ velâyeti (14) velâyet-i kameriyyedür ve

N12a bi'l-cümle vâriş-i şer'-i aĝmedî (15) ** ve sâlik-i
T14b mesâlik-i rûĝ-ı muhammedî olan aķtâb (1) imâm muhammed pârsâ ve ba'zı meşâyih-i evliyâ ķavlince (2) iki nev' üzerinedür nev'-i evvelî resûla'llâh (3) şalla'llâhu 'aleyhi ve sellemüĝ ba'sinden muķaddem gelen (4) aķtâbdur ki anlar üç yüz on üç mürsel peyĝamberdür (5) şalavâtu'llâhu te'âlâ 'aleyhüm ecmâ'in ya'nî faĝr-ı (6) 'âlemüĝ ba'sinden evvel her nebî-yi mürsel bir kûtb-ı mükemmel (7) idi tâ mer-tebe-i nübüvvet ber-ķaraf olmayınca maķâm-ı kûtbîyyet (8) ehl-i velâyete münĝaşır olmak vâķi' olmayup inķiţâ'-ı (9) nübüvvetden evvel mer-tebe-i kûtbîyyetle ĝâĝ zâĝhiren bir mürsel nebî (10) ķâyim olurdu ve ĝâĝ bâĝinen bir veliyi naķî (11) rütbe-i kerâmet ü velâyet bulurdu ammâ nev'-i sâni (12) ki faĝr-ı risâletüĝ

T13b15'te altıncısı: N'de altıncı

T14a3'te sulţân-ı enbiyâ: N'de sulţânü'l-enbiyâ

T14a5'te 'aleyhi's- selâm: N'de 'a.m.

T14a5-6'da kalbi üzerinedür nite ki gökyüzünde: N'de kalbi üzere maĝlûķdur

T14b2'de iki ĝatm: N'de ĝavs

- ba'şinden soğra ümmet-i celîlü'l- himmetinden (13) olup yevm-i kıyâmete dek berekât-ı âşâr-ı velâyetle (14) melâz-ı ricâlu'llâh olan aqţâbdur ki 'ale'l-şesâb (15) on
- T15a iki velî-yi müsteţâbdur ve bunlardan ğayrı (1) iki hatm dağı vardır ki mağallinde zıkr olunsalar (2) gerekdür pes
- N12b kûţbü'l-aqţâb didükleri haqıkat-ı (3) muğammediyyedür ki ism-i câmi' ilâhî şüretindedür imdi (4) ** ism-i câmi'-i ilâhiden cemî'-i esmâ üzerine feyz nice (5) muğarrer ise merkez-i dâ'ire-i vücûd olan taqıkat-ı (6) muğammediyye dağı medâr-ı umûr-ı 'âlem idüğü ve hażret-i (7) âdemden tâ kendülere gelince her mürsel peygamber (8) mazâhir-i nübüvvetden bir hâş mazhar 'add olunduğı gün (9) gibi rüşendür ba'de-zâlık kitâb-ı faşlü'l-ğitâbda (10) kulüb-ı enbiyâ üzerine mağlûk on iki (11) aqţâb beyân olınmışdur evvelki (12) nûh 'aleyhi's-selâm kademî üzere mağlûk olup (13) qur'an-ı 'azîmden sûre-i yâsîn tilâvetine meşğüldür (14) ve bu zıkr olunan aqţâbuğ şüver-i qur'âniyyeden (15) kimi bir sûreye ve kimi bir sûre ile bir iki âyet-i
- T15b kerîmeye (1) ve ba'zısı bâyezid bestâmi gibi qur'an-ı 'azîmüğü (2) cümlesine iştiğâl-i tilâvetle intisâb üzere (3) idüğü muğarrer olmağla kûţb-ı evvelüğü iştişâşu yâsîn (4) sûresine idüğü beyân olunmışdur pes bu kûţb (5) zıkr olunacak on iki kûţbuğ ekmeli ve kerâmet ü (6) velâyet cihetinden efzâlidür zirâ haq sübhâna (7) ve te'âlâ bunun mir'ât-ı zâtında şüret-i zâhirle (8) bâtını cem'
- N13a kılmışdur ** meşelâ zâhiri seyfle mü'eyyed (9) ve bâtını himmetle müşeyyedür eger fahr-ı 'âlem şalla'llahu (10) 'aleyhi ve sellem kademî üzere mecbûl bu aqţâbdan (11) bir kûţb ölüirse bu kûţb olur ve bi'l-cümle siyâdeti (12) ve hükminde irâdeti ve hışâl-i hamîde-i câmi'e (13) on haşlet-i vardır imdi haşlet-i evvelî (14) kudreti hâlinde

T15a1'de iki hatm: N'de ğavs

T15a11'de evvelki: N'de kûţb-ı evvel

- T16a hilmidür ya'nî hadd-i zâtında aşlâ (15) gâzab yokdur ve her hükminde rıfık (1) u teraḥḥümü gayetle çokdur ḥaşlet-i şâniye umûrında itdüğü te'ennidür (2) ma'-hezâ ḥayrâta müsâra'tı daḥı muḳarrerdür ḥaşlet-i şâliḥe (3) her nesneyi zamānuḡ iḳtizâsına göre taşarrufidur meşelâ (4) zamâne teraḳḳîsini icâb iden ḥuşûşa teraḳḳî ve tedennisini (5) lâzım olan kaḳıyyede tedenni ihtiyâr itmesidür (6) ḥaşlet-i râbi'e ḥikmete muvâfık olan tedbiridür (7) ḥaşlet-i ḥâmise 'ilm-i tafşilidür pes ol tafşil bir 'ilmidür ki (8) esyâ mâ-beyninde imtiyâz anuḡla vâkı' olur ḥaşlet-i (9) sâdise hükûmât ve kısmet ve kaḳâyâda ve ḥuḳûkı (10) ehline işâlde vâkı' olan 'adlidür
- N13b kemâ-fi-lu'llâhi te'âlâ (11) ** a'tâ külle şey'in ḥalḳahü şümme hedâ¹² ḥaşlet-i sâbi'a mücâlese (12) ve şuhûd ve ḥalvet ve mu'âmelede vâkı' olan edebidür (13) ḥaşlet-i şâmine zu'afâya rahmeti ile kuvvet virmesi (14) ve cabbârlara merḥameti ile meskenet ırgürmesidür (15) ḥaşlet-i tâsi'a kaḳıbüḡ kizbinden ḥayâsı ve anuḡ aḳvâl-i
- T16b (1) kaḳıbesini şâdiḳa şüretinde işğâsıdur ḥaşlet-i (2) 'âşara işlâhidur ki anuḡ a'zamı işlâh-ı zât-ı beyndür (3) nazm

zihî şân-ı mu'allâ kim ney-istân-ı ḥayâlinde
 (4) usûl-i nây-ı 'ışık âhengin eyler naḡme-i şûrı
 (5) zihî zât-ı muşaffâ kim gülistân-ı kemâlinde
 (6) gül-i şûrı açupdur her sevâd-ı a'zamı şûrı

(7) ammâ ikinci ḳuḫb ki kaḳdem-i ibrâhîme'l-ḥalîl üzere maḥlûḳ (8) olup sûre-i maḥşûşası ihlâs sûresi vâkı' olmuşdur (9) pes bu ḳuḫb ḥüccet ve delîl-i nazarı sâhibidür ki ma'lûmâtında (10) ḥaḫâ eylemez elbette işâbet

T16b7'de ammâ: N'de yok

T16b7'de ikinci ḳuḫb: N'de ḳuḫb-ı şâni

T16b9'da delîl-i nazarı: N'de delîl-i nazar

N14a eyler nite ki ibrāhîme'l-ḥalîl 'aleyhi's-selām (11) bu vechle idi ve bu kütbuḡ meskeni havādadur ki (12) bir beyt-i maḥşūşda ** kürsî üzerinde oturup dāyimü'l-evkāt (13) ḥalka nazār eyler ḥuşūşā aḥadiyyet-i ilāhiyyeye müte'allik (14) olan kelāminuḡ ḥāşşiyyeti li-ebed edille-i nazārı iledür (15) ve dā'imā ḥuzūr üzeredür aşlā

T17a mücib-i ḥayret (1) olan eşḡālî ḥaḡ celle ve 'alā anuḡ ḥāḫırına (2) lâyiḡ eylemez ve kendüsi eimme zümresinden iken (3) maḡām-ı kütbiyyete vāşıl olanlardandur ve bi'l-cümle (4) esrār-ı 'acibe ve āşār-ı ḡaribesine nihāyet yokdur nazm

(5) te'āla'llāh ne bülbüldür bu mümtāz
k'olur pervāz-gāhı ḡülşen-i rāz
(6) mekir oldur hümā-yı lâ-mekānı
ki olmışdur havāda āşiyānı
(7) ne rîşinde ḡörinür çirk-i teşviş
ne eyler ḥayret anı lāl ü dil-rîş

(8) ammā üçüncü kütb ki müsā 'a.m. ḡademi üzere maḡlūḡdur
(9) sūre-i maḥşūşası izā cā'e naşru'llāhi ve'l-fetḡu¹³
sūresidür (10) ve evvelā evtāddan olup soḡradan maḡām-ı
kütbiyyete (11) naḡl eylemişdür cehd ü mükāyede şāhibidür
pes (12) ḥaḡ sūbhāna ve te'ālā menzil-i nidāda ki a'zam-ı
menāzildür (13) aḡa on iki biḡ 'ālemüḡ zevḡını i'ḡā
eylemişdür ve ol (14) 'ulūmdan biri ḡālîḡ ü rāzîḡ **
N14b cenābına iftikārdur ki (15) ḡāyetle şerîf-i 'ilmdür ve
T17b şol esmāü'l- ilāhiyye ki zuḡūr-ı āşārında (1) sultān ve
ḡirret ve mümkināt ve bunlara mu'ādil (2) ba'zı ḡālāt
vāḡi' olur ve ba'zı emrūḡ zuḡūrından (3) bir eḡer zāhir

T17a8'de ammā: N'de yok

T17a8'de üçüncü kütb: N'de kütb-ı ḡālîs

N-M'de ḡālîḡ ü rāzîḡ: T17a14'te ḡālîḡ-ı rāzîḡ

olur ki anuġla müteżarrır olur ve gâh (4) olur ki ba'zısı-y-la şüret-i intifâ bulur (5) ve bi'l-cümle hâfırı haşardan hâli degüldür eger kendü (6) ihtiyârına havâle olunsa hâlet-i 'adem üzere beķası (7) zâtına cümleden sevgülüdür ve bu zıkr itdüġümüz mertebe (8) anuġ 'ulüm-ı keşiresinden yalguz bir 'ilmdür nazm

(9) 'ademden haşız alan 'ankâ-yı kâf-ı kudret olmaķdur

(10) iden zâtını isti'nâ hümâ-yı himmet olmaķdur

(11) bu bir ġavvâşdur 'ilm-i ledünni bir degizdür kim

(12) haşardan her yiri girdâb-ı vecd ü hayret olmaķdur

(13) ammâ dördünci kuşb ki 'isâ 'aleyhi's-selâm ķademi üzere maħlûķdur (14) süre-i maħşûşası ķul yâ eyyühe'l-kâfirün¹⁴ (15) süresidür (15D1) ve bununu altı yüz maķâmı vardır ki her birinde haķ celle ve 'alâ diledüġi ** deglü 'ilm ü hikmet i'fâ ķılmışdur nazm

N15a

her maķâmında 'ilm ü hikmet çok

(15D2) kudretu'llâha hiç nihâyet yok

şol velî k'altı yüz maķâmı ola

on sekiz biġ cihân 'allâmı ola

ammâ bişinci kuşb ki dâvud 'aleyhi's-selâm (15D3) ķademi üzere maħlûķ olup süresi izâ zülzileti'l-arzu zilzâlehâ¹⁵ süresidür (15) ve maķâm-ı muħabbet ve 'ilm-i sübüt-ı muħabbet-i ilâhiyye (1) huşûsâ kevniiyye bu kuşbudur evvelâ eimmeden iken maķâm-ı (2) kuşbiyyete naķl eylemişdür ve dâ'imâ kelâm-ı muħabbet nizâmı (3) bu

T18a

T17b13'te ammâ: N'de yok

T17b13'te dördünci kuşb: N'de kuşb-ı râbi'

T17b15D2'de ammâ: N'de yok

T17b15D2'de ikinci kuşb: N'de kuşb-ı hâmis

yüzdendür ki muhabbet oldur ki sâbit ola ve şol (4) muhabbet ki zâ'il ola yâ müteğayyir ola ne ol muhabbet muhabbetdür (5) ve ne ol muhibbûğ muhabbeti müsebbetdür zîrâ muhabbet bir 'azîm (6) sultândur ki hiç bir nesne anı zâ'il idemez hattâ (7) gaflet ki insân üzerine hâkim olan sultânlaruğ (8) a'zamıdur mümkün degüldür ki muhibden muhabbeti izâle kıla (9) ve bu ma'hâldür ki 'âşık bir sey'üğ vücûdı-y-la muhabbetden (10) gâfil ola pes muhibb oldur ki muhabbeti bula muhkem ve esâs (11) beyân-ı meveddeti bu veçhle müstahkem ola ve şol (12) muhabbet ki isti'hâlesi ** mümkün olmışdur gerek hubb-ı haqdan (13) gerekse hubb-ı kevnden ağa muhabbet i'tlâk eylemez belki (14) irâdet diyü ta'bîr eyler nazm

zihî 'âşık ki çekmez dâmenin pâ-yı muhabbetden (15) açar mir'ât-ı şab'ın gird-i şahrâ-yı muhabbetden (1) zebânın terk ider zâtındaki ikrârdan dönmez (2) vücûdından geçer geçmez temennâ-yı muhabbetden

(3) ammâ altıncı kûtb ki süleymân 'aleyhi's-selâm kademi (4) üzere ma'hlûğdur süreleri vâkı'a ve mücâdile (5) süreleridür ve süre-i ihlâş ve ba'zı âyâtü'l-hâkî dağı (6) muqarrerdür ve bu kûtb 'ilm-i hayât ü hayvâna ma'şûşdur (7) 'ale'l- huşûş hidâyeti ulâike'l-lezîne hedâ'llâhü (8) fe-bi-hüdâyühümüktedih¹⁶ naşr-ı şerîfi-y-le ma'şûşdur (9) ve ol 'âlî nazarlar zümresindendür ki haq te'âlâyı (10) müşâhedeleri şü'ünına göredür ve nazarları (11) şü'ünını ta'kîk üzeredür ve bu ma'kâmda (12) olan kûtb elbette mechülü'l-hâl olur kimse (13) anı bilmez ve görmez zîrâ haq celle ve 'alânug mevâînını (14) hafıyyedür

T18a8'de izâle: N'de zâ'il

T18b3'te ammâ: N'de yok

T18b3'te altıncı kûtb: N'de kûtb-ı sâdis

N16a idrāk itmege şü'ünla ** telebbüs lâzımdur (15) ve bu
hâliüg şāhibi emr-i ma'rūf ve nehy-i mūmker ve ikāmet-i
T19a (1) hūdūd itmek üzeredür nazm

- (2) kimseye kendini izhār itmez
zātını mahrem-i āgyār itmez
(3) ne ise hükmini icrā eyler
yine maḥkūmına güftār itmez

(4) ammā yidinci kuṭb ki eyyüb 'aleyhi's-selām kademi
üzeredür (5) sūre-i maḥşūşası sūre-i baḳarādur ve bu
kuṭbuḡ hāli (6) kemāl-i 'āzametdür hattā şöyle görünür ki
güyā 'āleme şığışmaz (7) ve 'ālem buḡa zarf olmaḡa
yaşışmaz zīrā zevki (8) budur ki ḳalbi şahrāsı ḡazret-i
ḡaḳḳuḡ tecellīsine (9) bir vesī' beydā vāḳi' olmuşdur
hattā mā-vese'eni arzī (10) ve-lā-semā'i ve lekūn vese'eni
ḳalbū 'abdi¹⁷ mażmūnı (11) bu ḡuşūşa şāhid-i ḡāl ve her
cihetle dāll olduḡında (12) reyḡ ü ḡūmān yoḡdur nazm

- (13) tecellī ḳılsa ḡaḳ zātında bir şahrā olur peydā
(14) o şahrā içre güyā dāne-i ḡaşḡaş olur dünyā
(15) ḡūdāyā ḡuşk ü terden ves'-i ḳudret ḡösterüp ḡalḳa

T19b (1) idersin zerre-i dünyā ḳılursın ḳatre-i deryā

N16b (2) ** ammā sekizinci kuṭb ki ilyās 'aleyhi's-selām
kademi (3) üzeredür sūresi āl-i 'imrān ve menāzili bu
sūrenüḡ (4) 'aded-i āyātında nūmāyāndur pes kelāmu'llāḡda
(5) vāḳi' olan müteşābihāt ki anlaruḡ te'vīlini (6)
allāḡdan ḡayrı bilemez ve vāḳi'a taṭbīḳini (7) 'ulemā

T19a4'te ammā: N'de yok

T19a4'te yidinci kuṭb: N'de kuṭb-ı sābi'

T19b2'de ammā: N'de yok

T19b2'de sekizinci kuṭb-ı sāmin

- vāsıta-i 'ilmle idrāk kılamaz bu kuṭbuḡ (8) hāli budur ki ḥaḡ celle ve 'alā ol te'vılātuy (9) 'ilmini ḥāşşeten kendine i'tā kılup yanında her müteşābih (10) muḥkem meşābesinde olur te'vıl-ile hiç (11) bir müteşābihde şübhe ihtimāli kılmayup mehkemligi (12) kuvvet-i istiḥkām bulur nite ki faḥrū'l-evliyā (13) imām muhammed pārsā kudde sıruruḥu ḥazretleri bu maḥalde(14)müteşābihe mişāl irād idüp ḥadıka-i ḥaḡıkatde (15) mażmūni'n-nisā
- T20a şakā'ıḡū'r-ricāl şüküfelerini (1) tāze ve muṭarrā kıldı ve kışt-zār-ı ṭarıkatinde (2) nisā'üküm ḥarşün leküm fe'tū ḥarşeküm ennā şı'tüm¹⁸ feḥvāsını (3) kemāl-i ḥubb ü vüdd-ile ḥabbet gibi ser-sebz ü ḥazrā (4) kıldı ya'nı ḥavvā rażiya'llāhi 'anhā ādem 'aleyhi's- (5) selāndan ḥulḡ olunup aşlında züküret (6) ve zātında ünüset muḡarrer olup
- N17a āşlı ve 'arızı (7) iki ḥükmi var idüḡini ve müteşābih ** kabılinden (8) olup ḥaḡıkat-ı insaniye züküret ü ünüseti (9) cem' kılduḡını beyān buyurmuşdur ḥattā ḥaḡ (10) celle ve 'alā ṭā'ife-i nisāyı sultān-ı enbiyā (11) şalla'llāhu 'aleyhi ve selleme sevdürüp pes faḥr-ı 'ālem (12) şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem muḡabbet itdüḡine bināen (13) cins-i nisāya meveddet lāzım olup ve anlara muḡabbet-i (14) bārı ḥüdü cenābına muḡabbet maḡāmında idüḡi zāhir (15) iken ṭarık-i şüfiyyūna ibtidā-yı duḡūlumda tā on (16) sekiz yıla varınca cins-i nisāya
- T20b muḡabbet üzere olma dum (1) ve süveydānda anlaruḡ meveddet-i sevdāsından bir eşer (2) bulmadum ba'de kuṭb-ı sāminüḡ maḡāmını müşāhede (3) itdüḡümde benden anlara bu'z ihtimāli olup (4) ṭarafından ḥavf-ı maḡt ḡalebe eyledi zırá (5) ṭamām vuḡūf geldi ki bārı ḥüdü faḥr-ı enbiyāya (6) ṭā'ife-i nisāyı sevdürdi ve anlara

T20a2'de innā şı'ütüm: N'de yok

T20a4-5'te 'aleyhi's-selām: N'de 'a.m.

T20a12'de şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem: N'de şal. 'a. s.

muḥabbet (7) lâzım idüğını bildirdi pes sulṭân-ı enbiyânı
 (8) anlara muḥabbeti ṭab'-ı şerifleri iktizâsı-y-la olmadı
 (9) belki allâhu te'âlâ anları sevdürmesi-y-le (10) vâkı'
 oldu bu taḳdîrce benden anlara 'adem-i (11) muḥabbet
 taşavvurı mün'adım olup kemâli-y-le kendülere (12)
 N17b meveddet ve ḥâllerine merḥamet ü şefkat ** ve ḥuḳûḳ-ı
 (13) lâzımalarını ri'âyet üzere oldum ve bunı bildüm ki
 (14) bunlara olan muḥabbet-i maḥzâ ḥubb-ı ṭabî'î degüldür
 (15) taḥabbüb-i ilâhî idüğü zâhirdür nazm

(16) bu bir baḥr-ı ḥaḳâyıḳdur lisân-ı ḥaḳḳa mâlikdür
 T21a (1) bu baḥrüg her dili te'vîl-i ḳur'ân-ile güyâdur
 (2) bunun göğline girmez degme ğavvâş ey göğül zîrâ
 (3) bunun her sâhilinde dürr ü güher başka deryâdur

(4) ammâ ṭokuzuncı ḳuṭb ki lûṭ 'aleyhi's-selâm ḳademi
 üzeredür süre-i maḥşüşası süre-i keḥfdür ki (6) anda
 'işmet ü i'tişâm muḳarrerdür ve bu ḳuṭbuḡ (7) ḥâli sū'-i
 edebe mü'eddî olan nesnelere kendüyi (8) şaḳınmaḳdur ki
 sū'-i edeb şâhibini besâtdan (9) ba'îd eyler kendüsi ise
 ol besât üzerinde (10) maḥfûzdur pes ne derecede
 ihtiyât lâzım idüğü (11) ma'lûmdur ve bu ḳuṭbuḡ 'ilmi
 'ilm-i i'tişâmdur ki (12) ḥaḳ sübhâna ve te'âlâ
 bunun zâtını ol 'ilme ta'yîn (13) eyledi kezâlik ol
 'ilmi daḡı iki emre ḥaşr itdi ki (14) biri ve
 a'teşamü bi'llâhi¹⁹ feḥvâsınca zât-ı bâriye (15)

T21b i'tişâmdur ikincisi ve'teşmü bi-ḥabli'llâhi²⁰ (1)
 N18a ** misdâḳınca şer'-i şerife i'tişâm tâmdur ammâ (2)
 bâri ḥüdâya i'tişâm resûl-i hümâm 'aleyhi's-şalavatü (3)
 ve's-selâm isti'âze itdüklerinde e'üzubike minke²¹ (4)
 buyurduḳlarıdır ki zât-ı bâriyyeye maḥlûḳâtdan (5) ḥiç bir

T21a4'te ammâ: N'de yok

T21a4'te ṭokuzuncı ḳuṭb: N'de ḳuṭb-ı tâsi'

şey muķāvemēt idemez pes zāt-ı haķķa (6) isti'āze yine kendüden olmaķ lāzımdur ve bu (7) ķuţb āhirü'z-zamānda 'īsā 'aleyhi's-selāma yitişüp (8) deccāli ma'an ķatı eyleseler gerekdür nazm

- (9) edeb deryāsınuĝ bir gevher-i yektāsıdur zātı
 (10) edebden ħāric olmaķ mümteni'dür cümle ħālātı
 (11) besāţ-ı ķurbı pāy-endāz idinmiş şāh-ı vāşıldur
 (12) kemāl-i inbisāţ emrine mazhardur maķālātı

- T22a (13) ammā onuncı ķuţb ki hüd 'aleyhi'selām ķademi (14) üzeredür süresi süre-i en'āmdur ki (15) anda kemāl ü temām muķarrerdür ve menāzıllı süre-i en'amuĝ (1) āyātı miķdārıncadur ammā haķ sübhāna ve te'ālā (2) kendine 'ulüm-ı külliyye virmişdür cümleden biri (3) 'ilm-i istiĥķāķdur ki her maĥlūk ħulķında neye (4) müsteĥāķdur
- N18b ve ol ** ħulķuĝ merātibinden ne mertebeye (5) istiĥķāķı vardur pes ķuţb-ı müşārün-ileyh bu cümleye (6) 'ālim ü 'ārifdür ve bu 'ilm gāyetle şerif 'ilmdür (7) zırā 'ālim ü 'āķil olan şaĥsuĝ ĝayrılardan (8) imtiyāzı bunuĝladur ki aşĥāb-ı ħuķūķa ħaķların (9) vire ve her ķişiye mertebesine ĝöre i'tā eyleye (10) mādām ki bu vechle 'ālim olmaya cāhil-i bi'l-ĥaķ (11) dirler ve şöyle ki 'ālim ola ammā 'amel eylemeye 'āķil (12) degüldür diyü söylerler fe-lā-cerem bu maķām şāĥibi (13) şāmilü'l-'aķl ve kāmilü'l-'ilm olmaķ lāzımdur (14) zırā ħıfz-ı ilāhı ve 'ināyet-i 'uzmā ve sülük-ı ħarıkāt-ı (15) zülfā bu
- T22b maķāmdadur ve yine bunlar ķuţb-ı mümā- (1) ileyhüĝ 'ilmi 'ummānından ķaţre ve ma'rifeti (2) büstānından berg-i terreh miķdārıncadur nazm

 T21b13'te ammā: N'de yok

T21b13'te onuncı ķuţb: N'de ķuţb-ı 'āşir

- (3) te'āla'llāh bu zāt-ı pāke çok 'ilm ü hüner virmiş
 (4) vücūdı naḥlına sırr-ı ma'ārifden semer virmiş
 (5) yapışmış zülf-i ma'sūka ulaşmış rāh-ı zülfāya
 (6) niçe biḡ sālīk-i gūmrāha menzilden haber virmiş

N19a

(7) ammā on birinci ḡuṭb ki ṣāliḡ 'aleyhi's-selām ḡademi
 (8) üzeredür ** sūre-i maḡşūşası ṭāḡādur ve menāzili
 sūre-i ṭāḡānuḡ āyātı 'adedincedür ammā bu ḡuṭbda şeref
 tām ve sā'ir aḡṭābdan ziyāde iclāl ü ikrām bu vechle
 muḡarrerdür ki sūre-i ṭāḡā ḡaḡ celle (9) ve 'alā cennet-i
 a'lāda bi-lā- vāşıṭain ḡullarına oḡuyacaḡı (10) sūredür
 pes ḡuṭb-ı mūmā-ileyh bārī te'ālānuḡ (11) nā'ibi olmış
 olur ve 'ulūm-ı keḡiresinden fażla (12) bu ṭarīḡle daḡı
 şeref ü imtiyāz bulur nite ki (13) sūre-i berā'at
 tilāvetinde 'alī bin ebi ṭālib kerrem'llāhu (14) vechehu
 peyḡamber ḡazretlerinūḡ nā'ibi olmışdur (15) zīrā

T23a

ebū-bekir ṣiddīḡı rażiya'llāhu 'anh sūre-i berā'at (1)
 ile mekke-i müşerrefeye gönderdüklerinden soḡra (2) imām
 'alī rażiya'llāhu 'anh ḡazretlerini ardlarınca
 gönderdiler (3) ve ehl-i mekkeye berā'at sūresini benüm
 cānibümden (4) sen oḡuyasın diyü emr eylediler pes ol
 imām-ı (5) hūmām bi-lā-te'ḡīr ü ārām ebū-bekir
 ḡazretlerine (6) yitişdiler ve mā'an mekke-i müşerrefeye
 dāḡil (7) ve nāzil oldılar fe-lā-cerem me'mūr oldukları
 (8) üzere ebū-bekir rażiya'llāhu 'anh nāsıla ḡacc-ı
 şerīfe (9) meşḡul oldu ve 'alī kerrema'llāhu vechehu **
 sūre-i (10) mezbūre niyābeten ehl-i mekkeye tilāvet

N19b

T22b7'de ammā: N'de yok

T22b7'de on birinci ḡuṭb: N'de ḡuṭb-ı ḡādī- 'aşar

N-M'de ṭāḡādur ve menāzili sūre-i ṭāḡānuḡ āyātı 'adedincedür
 ammā bu ḡuṭbda şeref tam ve sā'ir aḡṭābdan ziyāde iclāl ü
 ikrām bu vechle muḡarrerdür ki sūre-i ṭāḡā ḡaḡ celle ve
 'alā: T22b8'de ṭāḡādur ve ḡaḡ celle ve 'alā

buyurdu (11) ve bu huşuş ebū-bekir siddīkla 'alī bin ebī t̄alībūg (12) rażiya'llāhu 'anhūmā şihhat-ı hilāfetlerine ve fahr-ı 'ālem (13) şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem huzūrındaki menziletlerine (14) ve ri'āyetlerine bir delīl-i vāziḥdur nazm

(15) kimse fehmi eyleyemez dā'iresin bu kuṭbuḡ
noḡta-ı dā'ire-ı sırr-ı velāyetdür bu

T23b

(1) şuretā cilve-ger-ı 'arza ki kevn ü mekân

(2) ma'nāda merkez-ı pergār-ı kerāmetdür bu

(3) ammā on ikinci kuṭb ki şu'ayb 'aleyhi's-selām (4) kademī üzeredür süresi tebāreke'illezi bi-yedihi'l-mülkü²² (5) süresidür ve menāzili bu sürenüḡ āyatı (6) miḡdārıncadır pes 'ilm-i berāhīn ve 'ulūma müte'alliḡ (7) mevāzīn ü ma'rifet-ı hudūd bu kuṭba virilmişdür (8) ve bi'l-cümle bir rüh-ı mücerred-ı laṡıfdür ki ṡabī'at (9) üzerine hükümetle ve aḡrānı mā-beyninde te'yīd-ı (10) şerī'atle mezkūrdur ve bir vechle keşirü'l- 'aṡāyā- (11)

N20a

-dur ki illerden en'ām ü eṡ'āmını dirīḡ (12) itmez ** ammā kendüsi kimsenüḡ en'ām ü eṡ'āmına (13) el uzatmaz ve zātında kuvvet-ı 'ilmiyye ile kuvvet-ı 'ameliyye (14) cem' olmişdur şan'at semtinde daḡı hüner vardur (15) ammā

T24a

şan'atı fıṡratına müsaḡhardur ve 'ulūm-ı mantıḡıyye (1) ve riyāziyye ve ṡabī'iyye ve ilāhiyyenün her birinde zevḡ-ı (2) ilāhisi muḡarrerdür ammā bu cümle 'ulūm-ı 'aṡāyā-yı (3) sübhāniyye ile müyesserdür nazm

T23a12'de hilāfetlerine ve fahr-ı 'ālem: N'de hilāfetlerine fahr-ı 'ālem

T23b3'te ammā: N'de yok

T23b3'te on ikinci kuṭb: N'de kuṭb-ı şanı-'aşar

- (4) bu bir rûḥ-u mücerreddür ki luḥf-ı ṭab'ı zâhirdür
 (5) dirâḥş-ı gevheri mir'ât-ı âşâr-ı mazâhirdür
 (6) bununı kadri mu'allâdur bununı ḳalbi muşaffâdur
 (7) bu bir müşkil mu'ammâdur müsemmä ismi kâdirdür

(8) pes aḳṭâb-ı düvâzdeh zikri bu maḥâlde tamâm (9) oldu ve illâ bunların merâtib cihetinden tefâvütleri(10) yazıldıkları tertib üzere olmak ve evvel zikr (11) olunan ḳuṭbuḡ rütbesi ikinciden ve ikincininü (12) üçinciden ber-ter olup bu minvâl üzere (13) ṭabâkaları ta'ayyün bulmak murâd olunmuşdur zirâ (14) ḥâ'izdür ki zamân ḥayşiyeti ile ikinci ḳuṭb onuncı (15) ola ve biz

T24b

N20b

evvel 'add itdüğümüz evvel olmaya pes (1) bu tertib-i ** ezmân üzerine yazılmışdur maḳşûd (2) tertib-i 'adeddür tertib-i rütbe degüldür diyü faşlü'l- (3) ḥiṭâbda beyân olınmışdur ve bu zikr olunan (4) aḳṭabuḡ biri ki 'adedüḡ vâḥidi anuḡdur (5) ol tevḥîd-i ḥâliş şâhibidür kezâlik 'adedden (6) iki ikinci ḳuṭbuḡdur tâ ona varınca bu üslûb (7) üzeredür ammâ on birinci ḳuṭb şâhib-i mâ'iyye (8) ve on ikinci şâhib-i elf 'add olunmuşdur diyü (9) işâret kılınduğundan ya'lemu'llâh münfehim olan (10) budur ki izdiyâd-ı merâtib izdiyâd-ı a'dâda göre (11) olup on birinci ve on ikinci ḳuṭbuḡ menzilesi (12) sâ'irinden ber-ter olur ola fe-ammâ yine de bu vechle (13) rütbeleri üslûb-ı taḥrîrden ma'lûm olmayup (14) ta'yîn-i mertebeleri aşḥâb-ı mükâşifâtuḡ müşâhedelerine (15) mevḳûf

T25a

idüḡi muḳarrerdür ammâ (1) ikinci bâb ki (2) miḳdârları a'dâda maḥşûr ve ef'âl ü eṭvârları (3) ḥidemât-ı rabbaniyeye me'mûr olan sâlikân-ı (4) râh-ı ḥaḳîkat ve müte'aṭṭışân-ı bâdiyye-i ṭarîḳat (5) zümre-i sü'edâ-yı vâşılîn ve fırḳa-ı evliyâ-yı şâlihîn (6) enara'llâhu

T24b12'de olur: N'de yok

T25a1'de ikinci bâb: N'de bâb-ı ḡanî

N21a **ḳulūbihüm ** bi-envāri 'l- yaḳīn²³ menḳabelerinüḡ (7)**
 keşfinde taştır olunmuşdur imdi ol (8) fırḳa-i celileden
 biri imāmāndur ki bunlar (9) her zamānda iki olur artmaz
 ve eksilmez fe-lā-cerem (10) ḳuṭbü'z-zamān bir pādīşāh-ı
 'ālī-şāndur ki (11) bunlar anuḡ iki vezīridür pes birinüḡ
 adı 'abdü'r-rab (12) ve birinüḡ ismi 'abdü'l-mülkdür ki
 biri ḡavsūḡ (13) saḡ cānibinde ṭurup 'ālem-i meleküt
 müşāhedesine (14) ve biri sol tarafında ṭurup 'ālem-i
 mülk müşāhedesine (15) me'mūr ve maḳşūrdur ve bu maḳāma

T25b **vāşıl (1) olanlar elbette bu iki isimle mevsüm ve**
 mezkūrdur (2) ve ḳuṭbü'z-zamān levh-i maḡfūzdan aḡz itdüḡi
 (3) aḡkāmi bunlara bunlar daḡı merātibe göre sâ'ir (4)
 ricālu'llāha i'lām itmege me'mūrdur ammā (5) 'ālem-i
 mülke nāzır olan imām mertebede ol birinden (6) a'lādur
 ḡattā ḳuṭb vefāt eyledükde yirine geḳüp (7) ḳuṭb olacaḳ
 'ālem-i mülk müşāhedesin iden imāmdur (8) zāhir budur ki
 bu taḳdīm insāna melāikeden (9) ziyāde ta'zīm lāzım
 idüḡini ta'līmdür nazm

N21b (10) ** birisi sākin-i miḡrāb-ı velāyetdür anuḡ
 (11) birisi ḳible-i aşḡāb-ı kerāmetdür anuḡ
 (12) muḳtedā oldı bular gerḳi ricālu'llāha
 (13) vūzerā gibidür ammā ikisi bir şāha

(14) ve bu zümre-i 'āliyyeden birisi daḡı evtāddur ki (15)
 T26a her zamān bi-lā-ziyādein ve lā-noḳşān dōrt (1) 'azīz-i
 'azīmü's-şāndur ki ḡaḳ sübhāna ve te'ālānuḡ (2) emri-y-le
 birisi maşriḳ سمتini gözedür ki ismi (3) 'abdü'l-ḡaydur
 ve biri maḡrib cānibine nāzırdur ki (4) adı
 'abdü'l-'alīmdür ve biri cenūb ṭarafına (5) nigerāndur ki

 25a8'de imāmāndur ki bunlar:N'de imāmān ıtlāḳ olinandur ki
 bunlar

T25a11'de adı: N'de ismi

- nāmi 'abdü'l-kâdirdür ve biri (6) şimāl vādilerine nıgeh-bāndur ki ismi 'abdü'l-mürıddür (7) ve bu vechle taķsım-i ka'be-i müşerrefeden vāķi' (8) olur ki yiryüzinüğ göbegidür ve baħr-ı muħıť (9) bir dıde-i cihān-bındür ki küre-i ħāk anuğ ĳurresi (10) ve ka'be-i mükerreme bir baķumda bebegidür pes evtāduğ (11) be vechle cevānıb-i erba'ayı Őiyānetleri ve ĳuťbuğ (12) yemın ü Őimālinde
- N22a turup vezāretleri muķarrerdür (13) ve evtād olan ** ricāl cibāl ile de ta'бір (14) olınurlar nite ki ĳur'an-ı 'azımda elem nec'ali'l - (15) arza mihāden ve'l-cibāle
- T26b evtāden²⁴ vāķi' olmuŐdur (1) bundan mā'adā Őümme leātiyennehüm min beyni eydıhim (2) min ĳalfihim ve 'an eymānihim ve 'an Őemā'ilihim²⁵ naŐŐ-ı Őerifinüğ (3) me'āli de bunlara her cihetle dāll idüği Őu'ūr (4) bulmuŐdur fe-lā-cerem bunlar cevānıb-i erbā'ayı ĳıfz (5) iderler ve kendüler daĳı ol cevānıble mestür (6) olurlar ki iblis 'aleyhi'l-la'ne anlara duĳül (7) idemez zırā cevānıb-i erba'adan ĳāric yirden insāna (8) duĳül itmege ĳādir olamaz ve bu zıkr olunan (9) evtād ve sā'ir ricāl-i kerāmet-i mu'tād egerçi ki (10) ekŐerıyyā ricāl zümresinden olur ammā (11) gāħ olur ki Őımf-ı nisādan daĳı niçeler bu (12) rütbelere vüŐül bulur nite ki recebiyyün ĳaç (13) ĳiŐidür diyü su'al olınuĳda cevābında ĳırķ (14) nefisdür didüklerinüğ vechi budur zırā nefis (15) ĳaydında ricāl ve nisā dāħillerdür nazm
- T27a (1) cihān bir memleketdür oldu bunlar çār erkānı
(2) olupdur her biri zırā ki bir semtüğ nıgeh-bānı
- N22b (3) ** cihān bir cismdür evtād o cisme çār 'unŐürdur
(4) daĳı her ĳuťb olan zāt oldu ol cismüğ meger cānı

N-M'de eydıhim ve min ĳalfihim ve 'an eymānihim: T26b2'de eydıhim ve 'an eymānihim

(5) ve bir kısmı dağı abdâldur ki nıgeh-dârân-ı 'âlem-i mişâl(6)yidi nefer velî-yi lâzımü'l-iclâl olup her bedelüñ (7) bir iklîmde velâyeti ve ekâlîm-i seb'anuğ bunlarla (8) hıfz ü hırâseti muqarrerdür ve bi'l-cümle bunlar vücüd-ı (9) âsmânüñ seb'a-i seyyâresi ve eyyâm-ı üsbü'üñ (10) netâyic-i rüşen sitâresidür ki envâr-ı velâyet ve (11) kerâmetleri-y-le 'âlem münevver ve esmâr-ı riyâz-ı (12) riyâzetleri-y-le kulüb-ı mergüb-ı benî-âdem mütelezziz ve (13) cân-perver olduğdan mâ'adâ her birinüñ vücüd-ı (14) pür-cüdü bir deryâ-yı 'ummân ve dilleri haqîkat (15) 'âleminde heft-i yem gibi cüşan ve huruşân

T27b

olup (1) bi-lâ-ziyâde in ve lâ-noşân zıkr olunan evliyâ-yı (2) 'azîmü's-şânüñ isimleri dağı şıfât-ı seb'aya (3) muvâfık olduğü bâ'isden evveli 'abdü'l-haydur ki (4) halîl 'aleyhi's-selâm kademi üzeredür hizmet-i (5) lâzıması iklîm-i evveli görüp gözetmekdür ikinci (6) 'abdü'l-'alîmdür ki müsâ 'aleyhi's-selâm kademi üzere (7)

N23a

** iklîm-i şâniye nâzırdur üçüncü 'abdü'l-mürîddür ki (8) hârûn 'aleyhi's-selâm kademi üzere iklîm-i şâlisüñ (9) hâfızıdır dördüncü 'abdü'l-kâdirdür ki idrîs (10) 'aleyhi's-selâm kademi üzere iklîm-i râbi'üñ hârisidür (11) ve bu zıkr olunan esâmî-yi müteberrike sâbıku'z-zıkr (12) evtâduñ esmâ-yı laîfeleridür ya'lemu'llâh (13) evtâd fırka-ı abdâla dâhıldür zîrâ hizmetleri (14) mâni'atü'c-cem' degüldür meşelâ bu câ'izdür ki mağrib (15)

T28a

cânibini hırâset iden ol semtde vâki' olan (1) iklîmi dağı şıyânet eyleye 'ale'l-huşuş kuvvet-i (2) velâyetle anlara cânibini cem' dağı mümkündür bişinci (3) 'abdü's-şekürdür ki yûsuf 'aleyhi's-selâm (4) kademi üzere

T27a13'te mâ'adâ: N'de soğra

T27b4'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T27b6'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T27b10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

- iklîm-i hâmise nigeh-bândur altıncı (5) 'abdü's-semî'dür ki 'îsâ 'aleyhi's-selâm kademi (6) üzere iklîm-i sâdise nigerândur yidinci 'abdü'l-başîrdür ki (7) âdem 'aleyhi's-selâm kademi üzere iklîm-i sâbi'üg (8) gözçisidür ve bunlar haq sübhana ve te'âlâ (9) kevâkib-i sâ'irede taqdîr itdügi umûr ve esrâra (10) 'ârifler ve menâzil-i muqadderasında lâzım olan (11) harekât ve nüzül ü edvâra vâkıflardur (12) fe-lâ-cerem abdâl-ı 'uzemâdan
- N23b her şahşa ** bir şıfat-ı (13) ilâhiyyenüñ muqâreneti ve ol vâsıta ile (14) haq sübhâna ve te'âlânuy aña nazar-ı 'inâyeti huşuşa (15) ol şıfat-ı celîlenüñ âsâr-ı cemîlesi
- T28b ve muqârin (1) olduğı şahşı isti'âb idüp zâtına (2) gâlib olması ve ba'zı te'sîrât-ı 'acîbesi (3) muqarrerdür ve bi'l-cümle hiç bir şahş yokdur ki (4) esmâu'llâhdan bir isme mensüb olmaya ve ol (5) ism-i ilâhî vâsıtası-y-la anuy üzerine esbâb-ı (6) hayrdan vukû' bulup niçe nesne vüşül bulmaya (7) ve'l-hâşıl intisâb itdügi ism-i ilâhîniñ haqîkatı (8) 'ilm-i ledünniden ne miqdâr i'tâ ve ifzâl (9) eylerse ol şahşuy ihâtası ve şümûli ve hadeng-i (10) 'ilm-i yakîniñ kemânı kemândan 'ayne'l-yakîn (11) menziline vüşûli ol muvâzene üzere vâki' olur (12) ve bu tâ'ife-i zevî'l-kemâle abdâl tesmiye olınduğına (13) bâ'is budur ki kaçan içlerinden biri maqâmından (14) müfârekat itmelü olsa lâ-büd me'mûr olduğı (15) meşâlihi kendi gibi
- T29a edâ itmek için mevzû'ına (1) bir şahş-ı rûhânîyi halîfe naşb idüp kendiden (2) bedel ta'yîn ider pes hidemât-ı lâzıması kemâ-yenbağı (3) edâ olunur ve hiç bir kimse

T28a5'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T28a7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T28b6'da vukû' bulup niçe nesne: N'de niçe nesne vukû' bulmaya

T28b6'da vüşül bulmaya: N'de yok

N24a

evvel bedel olan (4) ** şahş-ı rûhânî anuñ gayrı idügin bilmez ve bedel-ı (5) evvelden bedel idüginini idrâk kılmaz fe-lâ-cerem (6) her velîde ki bu kudret mevcûd ola aña bedel iñlâk (7) olunur ve bir kısmı dañı vardır ki mevzû'ından (8) müfârekat itdükde haq sübhâna ve te'âlâ anuñ yirine(9) andan bedel bir şahş ikâmet eyler hâlen ki ol mübeddel-i minhu (10) olan şahş kendiden bedel vaz' (11) olunduğın bilmez pes bunun gibiler bu zıkr (12) olunan abdâldan degüldür belki recebiyyûna (13) iñlâk olunan evliyâdandır zîrâ kırk nefis (14) olan recebiyyûna ve on iki nefis olan (15) nuşabâya dañı abdâl

T29b

tesmiyesi vardır ma'-hezâ (1) abdâl ismine muhtaşş olan zevât-ı kibr idi nefer (2) olan etkkiyâdur eşağhı budur nazm

- (3) şağın zann itme zâhid çâr zarb abdâldur bunlar
 (4) tırâş emrinden istiğnâ iden hoş hâldür bunlar
 (5) berîdür keyf ü kemden bunlaruñ esrârı ey şüfî
 (6) bakup dîdâra hayrân olmağa meyyâldür bunlar

N24b

(7) ve bir kısmı dañı nuşabâdur ki her zamânda on (8) iki ** kişidür artmaz ve eksilmez ve bunlar on iki (9) burc 'adedinedür ki her nağib burûc-ı felekden (10) bir burcuñ hâşşiyetine ve muqadder olan âşâr u te'sîrâtına (11) ve kevâkib-ı seyyâreden ve sevâbitden anda nâzil (12) olan seyyârenüñ kağ'-ı burûc ve harekâtına (13) ve erbâb-ı raşad niçe zamân müteraşşid olup (14) müşâhedesine 'ömürleri vefâ itmeyüp niçe biñ (15) yılda zâhir olacak

T30a

ağkâm-ı vâridâtına 'âlim ü (1) 'ârifdür pes bu tertîb üzere on iki nağib (2) on iki burcuñ havâşşına ve mürûr-ı ezmanla (3) zuhûr idecek âşâr-ı haşşına külliyetle vâkıfdur (4) fe-lâ-cerem bu gürûh-ı muhterem gâh mihrâb-ı kerâmetüñ (5) düvâzdeh imâmi menzilesinde ve gâh

- ser-tâc-ı (6) sultân-ı velâyetüñ on iki terki meşâbesinde (7) huşuşâ sîr ü şadâ-yı evrâd ü ezkârları (8) on iki maķâmıñ uşûli ve şahâyif-i leţâyif-i (9) esrâr ü âşârları on iki fennüñ fehvâ-yı lâzımü'l (10) kabûli vâķi' olup 'allâmü'l-guyüb celle şânehu 'ane's-şibhi ve'l-guyüb²⁶ 'ulüm-ı şerâyi'-i münzileyi bunlaruñ (12) yed-i müeyyedlerine tefvîz kıldı ve nüfûsuñ habâyâ (13) ve künyelerini ve envâ'-ı mekr ü hud'alarını kendülere ma'lüm (14) ** eyledi hattâ bir 'ilme mâlik ve bir ma'rifet semtine (15) sâlik oldılar ki birisi basîţ hâkde bir iz görse (1) ol izün şâhibi şaķı midür yoksa sa'îd midür (2) bilürdi nite ki âşâra 'âlim olanlar kaçan bir şahşı (3) görseler bu şahş fülân eşerüñ şâhibidür diyü (4) bilürler ve 'ilmleri vâķi'a muţâbıķ olup (5) nuķabâ eşeri bildükleri gibi bunlar eşeri ve mü'eşşiri (6) künhi ile idrâk kıılurlar hâlâ ki anlar evliyâ (7) şınfına dâhil degüllerdür mücerred 'ulüm-ı âşâra vâķıf (8) olan 'ulemâ zümresinden maşşüblardur ve ammâ (9) zıkr itdügümüz nuķabâ ricâlu'llâhdan olmaķla iblîs (10) 'aleyhi'l-la'ne kendülere meķşûf ve ol kendü (11) nefsinde bildügi umür anlara ma'lüm ü ma'rüfdur (12) egerçi ki faşlü'l-ķitâbda ve gördügümüz resâ'il-ı (13) kem-yâbda nuķabânıñ 'ilmi ve 'adedi bu vechle (14) meşşürdur ve-likin şeyh muhyi'd-dîn 'arabî ķuddise sırruhu (15) hâzretlerinüñ iştilâhât-ı
- T31a şüfiyyeyi müştemile (1) olan risâlesinde nuķabâ üç yüz kişidür (2) diyü mersümdur bilmezüz ruķabâ maķallinde nuķabâ mı (3) yazılmışdur ve-yâķüd kendüler
- N25b müşâhedelerinde (4) ** ruķabâ maķâmında nuķabâyı mı bulmuşlardur lâ- (5) ya'lemühüm illâ'allâhu te'âlâ²⁷ nazm

T30b1'de yoksa: N'de yoķsa

N-M'de şınfına: T30b7'de şınfında

T30b15'te müştemile: N'de müştemil

T30a5'te ser-tâc-ı sultân-ı velâyetüñ:N'de sultân-ı velâyetüñ

- (6) ricālū'l-ğaybdur sādātı ehlu'llāhuḡ ey zāhid
 (7) naķıbi ġibidür bu zümrenüḡ her biri eṣrāfuḡ
 (8) on iki burca her seyyāre bir āyinedür ġüyā
 (9) ġörinür Őuret-ı ma'nādaki āṣarı evŐāfuḡ

(10) ve bir kısmı daḡı nücebādur ki her zamānda sekiz Őaṣṣ
 (11) olur ne artar ve ne eksilür pes aḡvāl-i ehl-i (12)
 ḡubūr anlardan Őuyılur ve iḡhār ü i'läni (13) kendülere
 lāzım olur egerçi ki bu bābda (14) iḡtiyār ellerinde
 degüldür ve illā kendülere ḡāl (15) bir mertebede ġalebe

T31b

eyler ki beyān olunan ḡuŐūsa (1) her biri bi'z-zarūri
 'āzim olur ve anlaruḡ (2) bu ḡālını ya'nı aḡvāl-i ḡubūra
 iḡṡilā'ını ve i'länını (3) rütbede kendülerden yukaru
 olanlar (4) bilürler mertebede anlardan dün olanlar (5) bu
 aḡvāli bilmezler ve bunlara mādām ki nücebā (6) iḡlāk
 olunur maḡāmları kürsiden öte geçmez (7) ve bedreḡa-i

N26a

himmetleri ol maḡāmdan öte piŐevā (8) olmaz bundan **
 mā'adā teysir-i kevākib 'ilminde (9) ḡadem-i rāsiḡaları
 vardur ki 'inde'l 'ulemā ma'lüm (10) olan Őarīḡat
 cihetinden degüldür belki keşf (11) ve iḡṡilā'
 cihetindendür ve bunlaruḡ 'ulümü sekizinci (12) felekde
 nihāyet bulur Őoḡuzuncı felegüḡ 'ilmi (13) nukabāya maḡŐūŐ
 olur ki nukabānuḡ rütbesi (14) nücebādan ber-terdür nite
 ki felek-i tāsi'üḡ (15) menzilesi sā'ir feleklerden

T32a

bālā-terdür kemā- (1) ḡālu'llāḡi'l-ğaffār ve küllü Şey'in
 'indeḡü bi-miḡdārin²⁸ nazm

- (2) maḡrem-i muḡterem sırr-ı ḡüdādur bunlar
 (3) küberādur 'użemādur nücebādur bunlar
 (4) 'ilmi ser-menzilidür her birinüḡ seng-i ḡubūr
 (5) nāvek-endāz-ı meyādın-i ḡazādur bunlar

T32a1'de nazm: N'de li-münŐihl

- (6) ve bir kısmı dağı havâriyyündür ki her zamânda bir şahş (7) olur iki olmaz ve ol havârî vefât eyledükde (8) yirine âhîr kimesne naşb olunur maqâmı hâlî (9) konmaz imdi havârî ol vâşıl-ı mümtâz ve kâşif-i (10) kerâmet-perdâza dirlere ki dîn-i mübîne nuşretde (11) seyfle hücçeti cem' itmiş ola ve zât-ı pâkine ** 'ilm ü 'ibâdet (12) ve hücçet ve seyf ü kalem ve şecâ'at virilmiş ola (13) ya'nî bahş-ı dîn ve nizâ'-ı şer'-i mübîn olunan mecâlisde (14) 'ilm ü 'ibâdetle ve kalem ve kitâbet ve hücçetle dîn ehline (15) mu'în ve zahîr ola huşûşâ guzât-ı zevîl- ihtisâm (1) ve humât-ı kılâ'-i ehl-i islâm olan şîrân-ı peleng- (2) intikâm gâh pehn dest-i vegâda ve gâh (3) tilâl ü cibâl ve şahrâda küffâr-ı nâ-sütüde- (4) kârla ceng-sâz ve tûfeng-endâz olup murâdları (5) a'lâ-yı kelîmetu'llâh ve muqtezâ-yı fuâdları câhidü (6) fi-sebîlu'llâh²⁹ fermânına iftâ'at ve imtisâl olduğa (7) sâbıku'z-zıkr havârî-yi seyf ve şecâ'atle tîşe (8) guzâtı nuşretine ve a'dânı kesr ü hezîmetine dürişe (9) her hâlde mü'minlere zahîr ve gâzilere dest-gîr ola (10) ve havârîniñ maqâmı dîn-i meşrû'ı şîhâatine (11) fahr-ı 'âlem şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem hazretleriñ (12) mu'cizâtı irâd-ile ikâmet-i hücçetde tahaddîdür ya'nî (13) bahş-ı dîn eyledükde resûla'llâhu mu'cizâtından şol (14) vechle delîl ü hücçet irâd eyleye ki bi'z-zarûrî (15) haşmına 'aciz izhâr itdüre fe-lâ-cerem resû'llâh (1) şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem zamânından ** sogra şıdğ-ı (2) müdde'aya fahr-ı 'âlem gibi delîl turgurmak havârî (3) didükleri velîyu'llâha mahşûşdur ki vâris-i mu'cizedür (4) andan gayra bu maqâm-ı lâzımü'l-ihtirâm virilmemişdür (5) nite ki resûl 'aleyhi's-selâm zamânında bu maqâm (6) zübeyr bin 'avâm rażiya'llâhu 'anh hazretlerine virilmişdi

T32a12'de seyf ü kalem: N'de seyfle kalem

T32b11'de şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem: N'de şal. 'a. sm.

(7) ya'nî havâri anlar idi nazm

(8) ricâlu'llâhuḡ ey zâhid cüvân-merdi havâridür

(9) şecâ'atle 'ibâdet mülkinüḡ gencine- dâridur

(10) bir elde şeyf-i kâḡı' bir elinde hüccet-i sâḡı'

(11) reh-i da'vâda inkâr ehli anuḡ ḡâk-sâridur

(12) ve bir kısmı daḡı recebiyyündür ki dâyimü'l-evkât

artmaz (13) ve eksilmez kırk kişidür imdi bunlar gâh (14)

ḡânḡâh-ı cezebât-ı ilâhiyyede galebât-ı tecelliyât-ı (15)

T33b nâ-mütenâhiyye ile erba'in çıkarurlar ve gâh ḡamsın (1)

'aşk-ı rabbânî ve nev-rüz-ı muḡabbet-i sübhânî bahâriından

(2) behreler alurlar ve şüküfe-zâr ü ezhâriından zehreler

(3) çâk iderler ve bi'l-cümle mevsimler olur ki nesâ'im-i

N27b (4) enḡâs-ı müteberrikeler-ile ** kerâmet ü velâyet

güllerin (5) açarlar ve demler düşer ki reşk-i 'ayn-ı

'inâyetleri-y-le (6) ma'ârif ḡadâ'ikını şâd-âb idüp

leḡâ'if ḡoncelerine (7) şebnemler şaçarlar dilleri

bülbül-i ḡüyâ-yı ve-mâ-(8) yentikü 'ani'l-hevâ³⁰ ḡâşilları

geşt-zâr-ı hidâyet- (9) şî'âr-ı in hüve illâ vaḡyün yühâ³¹

vâḡi' olduḡdan (10) mâ'adâ ḡâlleri 'azḡemehu'llâhla

ḡıyâm ve ḡüftâr-ı (11) pür-me'âlleri innâ senulḡî 'aleyke

ḡavlen şâḡilen³² mazmünına (12) işâret ve ihâmdur ve

bunlara recebiyyün dinilmeḡe bâ'is budur ki beyân olunan

ḡâlleri (14) ve naşş-ı şerîfle şâbit olan aḡvâlleri sâl-

T34a (15) be-sâl mâh-ı rêcebüḡ ḡurresinden zuḡûr ider (1) ve

ḡurre-i şa'bân dâḡil olduḡda ol ḡâlleri (2) bi-nişân olur

gider ekşerinde ol ḡâlden (3) baḡıyye ḡalmaz ve ba'zısında

bir lem'ası ḡalup (4) envâr-ı kerâmeti bi'l-küllıyye

mün'adım olmaz ve yine (5) sene-i âtiye recebi geldükde bu

T33a7'de nazm: N'de li-münşihî

T33b8'de yentikü 'ane'l-hevü ḡâşilları: N'de yentikü

'ane'l-hevâ ve ḡâşilları

- N28a minvāl (6) üzere hāl ü galebāt-ı tecelliyāt-ı cemāl muqarrer (7) olur ve bunlar rüy-ı zemīn ve ekālīm-i arazīnde (8) müteferriklerdür ol cihetden kendüleri bilür (9) kimesne azdur ve ammā ba'zısı ba'zısına ** hem-rāzdur (10) ve ekşer evkātde mekânları şām ve yemen (11) ve diyār-bekr semtleridür ve gurre-i receb vâkı' (12) olup hilālī miyân-ı hālede rahşân (13) olduğu gibi galebe-i hāl kendülere bār-ı (14) girân mişāl olup kâmetlerinüñ mäh-ı
- T34b nev gibi (15) inhâsı ve kendülerinüñ küşe-i şumt (1) ve hayretde inzivâsı muqarrer olur hattâ bir derecede (2) sıklete mübtelâ olurlar ki güyâ semavât birin (3) mânend-i haml-i şakıl kendülere havâle ve qarın (4) olup üzerlerine düşer ve kıyâm ü ku'üd (5) ve hareketden anları men' ider elleri tutmaz ve ayakları (6) adım atmaz gözleri açılmaz ve dillerinde tekellüme mecâl kalmaz (7) bu hāl üzere bir gün bir gece tayanurlar kalurlar (8) ammā gurrenüñ ikinci günü nev'â hıffet bulurlar ve üçüncü (9) günden şogra tekellüme kudret bulurlar ve bi'l-cümle (10) ba'zısı gurre-i recebden iki gün şogra ve ekşeri (11) üç günden şogra tekellüme kâdir olurlar ve galebe-i (12) hâl vâkı' olan bār-ı girândan bu tarikle (13) halâş ve rehâ bulurlar fe-ammâ ol üç günden (14) şogra kendülere mükâşifât ** ve envâ'-ı tecelliyât (15) vârid olup
- N28b ma'niyyâtı bulurlar ve varâ'-ı (1) hicâbdaki hâlâtı idrâk kıılurlar bu minvāl (2) üzere tâ âhir recebe dek mükâşefeleri bâkiyyedür (3) ve dîdeleri hidâyet çeşme-sârından güyâ ki iki (4) sâkiyyedür pes kaçan ki gurre-i şa'bân dâhil olur (5) güyâ ki her biri kayd ü bendenden kurtulur tâcir olan (6) ticâretine ve erbâb-ı şanâyî'den olan şan'atine iştigâl (7) üzere olur nazm
- T35a

T34b15'te kendülerinüñ: N'de kendülerüñ

T35a7'de nazn: N'de li-münşihî

recebiyyūn olan ricālu'llāh

(8) cezbe-i 'aşk-ı haq mażāhiridür

(9) receb ayında bunlar ey zāhid

(10) cümle hāl ehlinüñ ekābiridür

- (11) ve imām muḥammed pārsā ḳaddesa'llāhu sırrahu
 'alā-faşlı'l-ḫiṭābında (12) beyān itmişdür ki bu tā'ife-i
 sa'ideden birini görmege (13) her cihetle müteşevvik idim
 'acebā ben bunları ne ṭarīḳle (14) görsem diyü söyler
 yürürdüm āḫirü'l-emr diyār-bekr (15) tevābi'inden düneysir
 T35b nām ḳaryede birisi-y-le mülākāt (1) vāḳi' oldı ki mäh-ı
 recebde vārid olan hālden (2) kendide bir baḳiyye var idi
 ki anuḡla ṣi'ādan (3) olan revāfızı bilürdi behre-hāl
 anları ḫinzir (4) şüretinde görürdi ** ḫattā ehl-i sünnet
 ve cemā'at (5) sîretinde bir rāfızî gelse mezhebini ve ve
 rafzını (6) inkār eylese mādām ki derün-ı dilden rücū' ve
 (7) inābet eylemeye elbette ḫinzir şüretinde görünürdi
 (8) rafzı sâbit olup şüret-i inkārda olduḡça (9) ol
 şüretten ḫalāşı muḫāl olurdu ve biri (10) daḫı ḫatmdür ki
 'ālemde bir vücūd-ı şerîfdür iki (11) olması ve zāt-ı
 şerîfden bedel iḳāmet olunması (12) mümkün degüldür ve bir
 zāt-ı pākdür ki haq sübhāna (13) ve te'ālā velāyet-i
 muḥammediyyeyi anuḡla ḫatm itmişdür dîn-i (14)
 muḥammedideki evliyā-yı kibāruñ ekberi ve kerāmetle (15)
 T36a cümlesinüñ seyyid-i mehteridür ve bundan ḡayrı (1) bir
 ḫatm daḫı vardır ki bārî ḫüdā celle şünehu ve 'alā (2)
 ādem 'aleyhi's-selām zamānından dîn-i muḥammedideki
 evliyānuñ (3) āḫirine varınca vāḳi' olan velāyet-i 'āmmeyi
 anuḡla (4) ḫatm eylemişdür ki ol ḫatmden murād 'isā
 'aleyhi's-selāmdur (5) nazm

 T36a5'te nazm: N'de 11-münşihî

biri ḥatm-i velāyet-i nebevî

(6) ḥātem-i sırr-ı pāk-i muştafavî

(7) birisi ḥatm-i evliyā-yı kibār

(8) ba'dehu leys-i ḥātem-i deyyār

N29b

(9) ** bunlardan mā'adā üç yüz nefis daḥı vardır ki (10) ādem 'aleyhi's-selām ḳalbi üzeredürler artmazlar (11) ve eksilmezler ya'lemu'llāh nūḳabā didükleri bunlardır ki (12) resula'llāh ṣalla'llāhu 'aleyhi ve sellem bunların ḥaberlerin (13) virmişdür ve-likin iḥbār buyurduklarında münfehım (14) olan kendü ümmet-i celîlü'l- himmetlerine maḥşüş (15) olmağı İcāb iderken ba'zı ehlu'llāh keşf-i

T36b

ṭarîḳle (1) ma'lūm idinüp bu zıkr olunan ricāl-i kerāmet- (2) nişān ancak ümmet-i muḥammedden nümāyan olmayup (3) ādem 'aleyhi's-selām 'ahdinden tā rüz-i ḳıyāmete (4) varınca her zamān berekāt-ı āḡār-ı kerāmet ve reşāḡāt-ı (5) emṭār-ı 'ināyetleri-y-le zemīn ü zemān ve arāzīn (6) ü āsmān ser-sebz ü şād-āb olmadan ḥālî (7) degüldüğünü beyān ve i'lān buyurmışlardır ve (8) bunlar ehl-i imānuḡ güzîdeleri ve evliyā-yı kirāmuḡ (9) pesendîdeleri olup maḥşüş-ı du'āları rabbenā (10) ḡalemnā enfüsenā ve in lem taḡfirlenā ve terḡamnā leneküenne (11) mine'l-ḡāsirīn³³ āyet-i kerīmesidür ve

N30a

bu zıkr olunan (12) ehlu'llāhuḡ kimi ḳalb-i ādem ** ve kimi ḳadem-i ibrāḡīm (12) ve 'īsā bin meryem üzeredür dimenüḡ ma'nā-yı (14) laṭīfi budur ki ol peyḡamberlere lāyih olan (15) esrārü'l-ilāhiyye velāyet ḳuvveti-y-le

T37a

anlara da vārid (1) olur dimekdür fe-ammā ri'āyet-i edeb budur ki (2) melā'ikeden biri İrād olunduḡda ḳalb (3) zıkr oluna ve enbiyādan birine teşbīḡ (4) ḳılınıḡda ḳadem diyü ta'bir ḳılına ya'nî isrāfīl (5) ḳalbi üzere ve ibrāḡime'l-ḡalīl ḳademi (6) üzere diyü taṣṭīr oluna nazm

- (7) egerçi şüretâ zâhırde hebb-i virânedür bunlar
 (8) tılısm-ı gene-i zât olmuş birer divânedür bunlar
 (9) ten-i uryân-ile baħr-ı şafâya âşinâlardur
 (10) dürr-i maḫsûda zâhid şanma kim bî-gânedür bunlar

T37b
 N30b

(11) bunlardan mâ'adâ kırk nefer evliyâ daħı vardır ki
 (12) nüh 'aleyhi's-selâm ḫademi üzeredür her zamânda (13)
 kırḫdan ziyâde olmazlar fe-ammâ gâh olur ki (14) noḫşân
 üzere olurlar zîrâ resula'llâh (15) şalla'llâhu 'aleyhi
 ve sellem bunlardan bu vechle (1) ḫaber virmişlerdür ve
 bu gürüh-ı kerâmet- şükühüḡ (2) şıfatları dâ'imâ **
 ḫabzdur inbisâḫ degüldür (3) ḫâlen ki ḫâl-i ḫabz da tîḡ-i
 velâyet-i ḫabzalarındadır (4) ve du'âları rabbe 'ḡfirli
 ve livâlideyye ve li-men daħale (5) beytiye mü'minan
 ve li'l-mü'minîne ve'l-mü'minât ve lâ-tezidi'z-zâlimîne (6)
 illâ tebâren³⁴âyet-i kerîmesidür maḫâmları(7) ḫöd ḡayret-i
 dîniyye maḫâmıdur nazm

- (8) ḫaḫâyık-ı baħr-ı bî-pâyânüḡ sebbâħı bunlardur
 (9) fenâ vâdîlerinüḡ baş açuḫ seyyâħı bunlardur
 (10) beridür her biri ḫız-âb-ı tûfân-ı ḫavâdisden
 (11) miḡâl-i nüh ḫikmet fülkinüḡ mellâħı bunlardur

T38a

(12) ve bunlardan mâ'adâ yedi nefer velî-yi mehter daħı
 (13) vardır ki ḫilḫatleri ḫalîl 'aleyhi's-selâm ḫademi
 (14) üzere vâḫî'dür ne artarlar ve ne eksilürler (15) her
 zamânda yidi nefer mevcûd bulunurlar ve du'âları (1)
 ḫalîlu'llâh³⁵du'ası olup rabbi heb lî ḫükmen(2) ve'l-ḫıḫnî
 bi's-şâliḫîn³⁶ âyet-i kerîmesini vird (3) idinürler ve

N-M'de ḫademi: T37a12' de ḫalbi

T37a12'de üzeredür: N'de üzeredürler

T37a13'te olmazlar: N'de olmaz

N/M'de ḫademi: T37b13'te ḫalbi

- N31a bunların maḳāmları maḳām-ı (4) selāmetdür ki aṣlā kendülerde reyb ü ṣekk (5) ve gümān yokdur ve ḥaḳ sübhāna ve te'ālā (6) anların ** şudūrında aṣlā ḡill ü ḡıṣ ḳomamışdur (7) ḥuṣūṣā cemī' nās ol gürūḥuṣ sū'-i zannından (8) sālimlerdür ve kendülerde zann ıtlāḳ (9) olunacak ḥālet olmayup 'ilm-i ṣaḥīḥ üzere olduklarına (10) evliyā-yı kibār 'ārifler ve 'ālimlerdür ṭavā'if-i beşerden (11) ṣol kimseleri bilürler ki çerāḡ-ı cibiletlerinde (12) envār-ı ḥayra muḳarrer olup sa'īd olalar ve ol (13) kimesneleri bilmezler ki dūd-gāḥ-ı ḥilḳatlerinde şerer-i (14) şerr olup ṣaḳī 'add olunalar ḥattā ḥaḳ celle ve 'alā (15) zümre-i eṣirrā ile anların mā-beyninde bir ḥicāb
- T38b taḳdīr (1) eylemişdür ki ol vechle rü'yet-i eṣirrādan (2) ḥalāṣ bulmuşlardur ve bi'l-cümle şıfat-ı ḥilmle muttaşif (3) 'ālimler ve şeref-i şıḳla mü'telif kāmillerdür (4) ḥuṣūṣā 'alā sūrurin müteḳābilīn³⁷mazmünına her biri (5) mā-şadaḳ-ı kerāmet-nümündür ve kendülere mevhibe-i (6) ilāhiyye olan ḥasenāt-ı ma'neviyyeyi rūḥāniyye ḳılıp (7) merḡübelerine bi-ṭarīḳü'l-ta'cīl ma'rūzdur ve ḥulḳī (8) müṣāhedeleri anların vücdlarına ḥükm ta'alluḳı ile (9) olmayup mücerred vücd-ı eṣyā müṣāhedeṣi vācibü'l-vücd (10) müṣāhedeṣine maṣrūf olmaḳ kendülere (11) güyā ki bir 'amel-i mefrūzdur ya'nī her maḥlūḳa ki (12) naḳar iderler murādları ḥāliḳidür ve her merzūḳa ki (13) şarf-ı basar ḳılurlar maḳşūdları rāziḳidür (14) vācibü'l-mevcūddan ḡayra vücd virmezler ve andan (15) özge meṣḥūde ḳaşd ile meṣḥūd irgürmezler nazm

T39a

(1) ṭabaḳāt erlerinde ey zāhid

(2) bunların nām-ı pākidür yidiler

T38b4'te müteḳābilīn: N'de müteḳābilūn

T38b15'de ḳaşd ile: N'de ḳaşdla

T38b15'te nazm: N'de li-münṣihi

- (3) gāh burc-ı kerāmete ülker
 (4) geh velāyet siphrine yédiger

(5) ba`de biş nefer velî-yi ferhunde-ahter dağı vardır ki (6) cebrā`il `aleyhi`s-selām kalbi üzeredürler (7) artmazlar ve eksilmezler her zamānda biş nefer (8) olurlar ve bunlar ehl-i sülüküñ mülûki menzilesinde (9) olup cebrā`il `aleyhi`s-selām kanatları sağışınca (10) `ilm ü ma`rifetleri vardır ammā şah-bāz-ı `irfānları (11) rûhü`l-ķuds karar-gāhını geçmez ve hümā-yı himmetleri (12) āşiyān-ı cibrîlden ilerü uçmaz hattā rûz-ı haşrde (13) bunlar cibrîl `aleyhi`s-selāmla tururlar bārî (14) te`ālānuğ envār-ı cemālini anuğla bile görürler nazm

T39b

- (1) haķikatden şikār olmaķda yok bunlar gibi şeh-bāz
 (2) te`āla`llāh ne `ālî-pāyeler var evliyādan kim
 (3) olurlar mevķif-i maşerde rûhü`l-ķuds-ile dem-sāz

(4) bunlardan mā`adā üç velî-yi evlā dağı vardır ki (5) kalb-i mîkā`il üzerinedür her zamānda üçlerdür (6) ne artarlar ve ne eksilürler ve bunlaruğ gālîb-i (7) hālleri baş ü tebessüm ve mülāyemet ü şefkatdür (8) ya`nî bir müşāhede iderler ki rahmeti mûcib olur (9) ve bir vechle şefkat kıılurlar ki ifrāţ-ı mülāyemeti (10) müstevcib olur işleri hayr-ı maşz ve rahmetdür (11) ve `ilmleri mîkā`ile

T39a5'te ba`de: N'de yok

T39a6'da cebrā`il: N'de cibrîl

T39a8'de olurlar: N'de olur

T39a9'da cebrā`il: N'de cibrîl

T39a14'te nazm: N'de li-münşihî

T39b4'te üç velî-yi evlā: N'de üç nefer velî-yi evlā

T39b8'de rahmeti: N'de merhameti

virilen 'ilm-i ma'rifetdür nazm

- (12) ne hāl olur bu ki her hālin ağlayan şahşa
- (13) mülāyemetler iderler tebessüm eylerler
- (14) bu zümrenüñ dün ü gün hayr-ı maḥz olur 'ameli
- (15) 'usāt-ı mücrime bunlar teraḥḥüm eylerler

- T40a N32b (1) ** ba'de-zālik bir zāt-ı şerif ve şān-ı laṭif daḡı
 (2) vardur ki her zamānda birdür merkez-i dā'iresi ḡalb-i
 (3) isrāfīl üzere dāyirdür emri vāḡi'dür (4) emrinüñ
 naḡizi dāfi'dür ve bi'l-cümle ṭarafeyni (5) cāmi'dür
 ḡuşūşā 'ilm-i isrāfīlüḡ māliki (6) ve ma'ārif ve
 leṭāyifü'l-ilāhiyyenüḡ sālīkidür (7) ḡattā şeyḡ-i şüyüḡ-ı
 kirāmī bāyezīd bestāmī ḡaddise (8) sırruhu bu maḡāma
 vāşıllardan idi egerçi ki (9) bu zāt-ı pākden murād ḡuṭb
 idüḡi zāhir olup (10) yuḡaruda beyān olınuḡı-y-la iktifā
 (11) ḡābil idi ve illā-ifrād bi'z-zıkr olunması iki (12)
 vechle lāzım oldu vech-i evvel 'adede maḡşūr (13) olduḡı
 ḡaḡıḡatdür vech-i şānī yuḡaruda (14) ibn mes'ūd
 rivāyeti-y-le taḡrīr olunan ḡadış-ı (15) şerīfüḡ tertībine
 ri'āyetdür pes bu ma'nā ehline (1) ḡafī degüldür nazm

T40b

ḡālibā ḡuṭbü'z-zamān ḡavş-i cihān budur bu

(2) merkez-i dā'ire-i kevn ü mekān budur bu

(3) nefes-i himmetidür bā'iş-i āsāyiş olan

N33a

(4) ** zābiṭ-ı kār ki emin ü emān budur bu

T39b11'de nazm: N'de li-münşihī

T40a1'de zāt-ı şerif: N'de yok

T40a8'de ḡaddise sırrahu bu maḡāma: N'de ḡaddise sırrahu
 ḡazretleri bu maḡāma

T40b1'de nazm: N'de li-münşihī

- (5) ve bunların bir kısmı dağı ricālū'l-ğaybdur ki (6) bi-lā-ziyādetin ve-lā-nokşān on nefer velī-yi hidāyet- (7) resāndur dā'imā huşū' üzeredürler ve (8) sözlerini gāyetle yap yap söylerler fe-lā-cerem kelām-ı (9) leyinlerine bā'ış olan gālebe-i tecellī-yi rahmāndur (10) ve haşā'ati'l-eşvātü li'r-rahmāni fe-lā-tesme'u illā hemsā³⁸ (11) naşş-ı şerīfi bu huşūşa kavī bürhāndur ve bir (12) vechle mestūrlardur ki kimse anları bilmez (13) ve yürüdükleri yirde bir tārīkle yürürler ki (14) izleri görünmez ve ayakları kavışdıısı işidilmez (15) hattā
- T41a kūr'ān-ı 'azimde yumşēüne 'ale'l-arzī hevnen (1) ve izā hāṭabehümü'l- cāhilüne kālū selāmen³⁹ fehvā-yı (2) laṭīfi bunların mā-şadaḡ hālleri ve delīl-i kīl ü (3) kālleridür kaçan bir kimesnenüḡ ref'-i şavtını işitseler (4) hicāb ü hayādan erirler ve kemāl-i ıztırābla (5) ditreşürler bunu taḡayyül iderler ki yanlarında (6) müriş-i huşū' ve hayā olan tecellī anların (7) ref'-i şavt itmesi-y-le
- N33b kendüleri terk eyleye (8) pes bu zikr olunan evşāfla ** muttaşif (9) ve bu maḡüle kerāmet ve aḡlākla mü'telif olanlara (10) ehlu'llāh ricālū'l-ğayb itlāḡ iderler (11) fe-ammā gāh olur ki ebşār-ı nāsdan ihticāb (12) idüp kimseye görünmeyen vāşılīne dağı (13) ricāl-i ġayb dirler ve tā'ife-i cinnüḡ ehl-i İmānından (14) bir fırḡaya da itlāḡ iderler ve 'ulūm ve rızḡ-ı (15) maḡsūsdan hiç bir
- T41b nesne-i his ḡaysiyeti-y-le aḡaz (1) itmeyüp ġayb cihetinden aḡaz iden şuleḡayı (2) dağı ricāl-i ġayb

T40b5'te budur bu ve bunların: N'de budur ve bu neḡr ve bunların

T41a10'da ricālū'l-ğayb: N'de ricāl-i ġayb

T41a13'te ricāl-i ġayb:N'de ricālū'l-ğayb

T41a13'te tā'ife-i cinnüḡ ehl-i İmāndan: N'de tā'ife-i ehl-i cinnüḡ İmāndan

bilürler belki maşşūs hemān anlara (3) ricāl-i ğayb iṭlāk
 kıılurlar lā-ya'lemü'l-ğaybı(4) illā ḥāliķu ricālü'l-ğayb⁴⁰
 nazm

- (5) ṭarık-i ḥaķda ifnā-yı vüçüd itmiş durur bunlar
- (6) ṭururlar ḥayret-i tāb-ı tecellī birle dem-beste
- (7) ḳalup dīdāra ḳarşu mihr-i 'ālem-tāb-veş lerze
- (8) yürürler sāye gibi dā'imā āheste āheste

(9) bir kısmı daḫı zühhād-ı riyāzet-perver on sekiz nefer
 (10) evliyā-yı tüvān-gerdür ki artmazlar ve eksilmezler
 (11) ḥaķ sübhāna ve te'ālānuḡ emri ile ḫicāb-ı emr-i
 N34a sübhānīden (12) zāhir olurlar zühūrları ** allāhla ve
 kıyāmları (13) ḫuķūķ-ı ālihledür işbāt-ı esbāb iderler
 ve ḥavāriķ-ı (14) 'ādātı kendülere 'ādet bilürler ḫattā
 ḫādī (15) du'āt-ı zemen şeyḫ ebū medyen ḫazretleri ol
 T42a maķāma (1) vāşıl olmışlar ricālu'llāh içinde bu vechle
 de (2) imtiyāz bulmuşlardur nazm

- (3) ḫicāb-ı emr-i sübhānīde zāhid gerçek erler vār
- (4) o vādīde bilinmez aḡlanılmaz özge yirler var
- (5) zühūrı şems-i 'ālem-gīre ṭābī' zerre mānendi
- (6) vüçüdün zāt-ı bārī ḳaplamış 'ālī-nazarlar var

(7) ba'de-zālik sekiz şaḫş-ı murtāz daḫı vardur ki anlara
 (8) ricālü'l-ķuvvet dirler ve ba'zılar ricālü'l-ķahr iṭlāk
 (9) iderler ḫattā kitābu'llāhdan eşiddāu 'ale'l-küffāri⁴¹
 (10) āyeti anlar ḫaķķında nāzildür ve her biri esmā'-yı
 (11) ilāhiyyeden zü'l-ķuvveti'l-metin ism-i şerīfine

 T41b3'te iṭlāk kıılurlar: N'de iṭlāk iderler

T42a1'de vāşıl olmışlar: N'de vāşıl olmuşlardur

T42a2'de nazm:N'de li-münşihī

T42a4'te bilinmez: N'de bilmez

N34b müsteğildur (12) hiç bir lâ'imüñ lavmesi ve ehl-i ta'nun
 tanz u ta'nası (13) tarîk-i haqda anları müteğayyirü'l-hâl
 eylemez ve şol deqlü (14) mü'essir himmetleri vardır ki **
 te'gîrinde (15) kimse iştibâh itmez pes şeyh ekber
 T42b kıddesa'llâhu sırrahü'l-ezhâr (1) kavlince fâs şehriden
 şeyh ebû 'abdu'llâhi daqqâk bu (2) zümreden ma'dûd idi
 nazm

- (3) anların himmetidür himmet-i 'ulyâ şüfî
 (4) anların dîdesidür dîde-i binâ şüfî
 (5) seng-i ta'n-ile 'adû anları tağyîr idemez
 (6) oldı her birisi bir lücce-i deryâ şüfî

(7) ğibbezâlik biş 'azîz sâlik dağı vardır ki ricâlü'l-
 kuvvet (8) kademi üzeredürler ya'ni anlardağı kuvvet-i
 râsihayı (9) bunlarda izhâr iderler egerçi ki anların
 kuvvetleri bunlarda (10) dağı muqarrerdür ammâ bunların
 mülâyemeti kuvvetlerine ser-berdür (11) ve bi'l-cümle
 'arz-ı kuvvet idecek yerde 'arz-ı kuvvet (12) ve kelâm-ı
 leyin icâb iden mahallerde baş-ı mülâyemet üzeredürler
 (13) nazm

kân-ı 'âlemde be zâhid ne güherler var imiş

- (14) pāk-rū pāk-güher pāk-nazarlar var imiş
 (15) merd-i vâşıl ne imiş vâşıl olan fehîm eyler

T43a (1) semt-i inkârda görseğ ki ne harlar var imiş

N35a (2) ** bunlardan mâ'adâ on biş velî-yi pāk-zât ve
 taķî-yi (3) kerâmet-simât dağı vardır ki anlara ricâl-i

 T42a13'te tarîk-i haqda:N'de tarîkat-i haqda

T42b2'de nazm:N'de li-münşihî

T42b9'da izhâr iderler: N'de izhâr ider

T42b13'te nazm: N'de li-münşihî

ḥannān (4) dirler ve ba'zılar ricāl-i 'aṭf daḥı ıtlāk (5) iderler pes ḥaḳ sübhāna ve te'ālānuḡ kullarına (6) bunlaruḡ şefkatleri bir derecede ḡālibdür ki (7) merḥamet deminde kāfiri mü'minden ayırmazlar ḥalḳa (8) 'ayn-ı cūd ve dīde-i vüçüdle nazār kılurlar ḳaḳa (9) ve ḥükm gözleri-y-le baḳmazlar zīrā ḥaḳ celle ve 'alā (10) ḳazā ve imāretten ve bi'l-cümle velāyet-i zāhirenden (11) ve ḥükümetten anlara naşib eylememişdür ya'nı (12) zevḳleri maḳāmları emr-i ḥaḳla umūr-ı ḥalḳa (13) müte'alliḳ kıyāmlarına māni'dür bir zevḳe vāşillardur ki (14) anı ḳoyup maḥlūḳ mā-beyninde ḳazılıḳ ve beglik ve bunlaruḡ

T43b

emşāli ḥākimlik anlara tenezzüldür ne vālī (1) olurlar ve ne imāret şadrına istiḥlāf olınurlar (2) ricālü'l-ḳuvvet daḥı bu ḥuşuşda anlaruḡ gibidür ya'nı (3) ricālü'l-ḥannānuḡ kemāl-i şefkat ü merḥameti ve ricāl-i (4) ḳuvvenüḡ şiddet-i ḡaḳab ve ḳuvveti ibādu'llāha

N35b

zāhiren (5) ḥākim olmalarını ** münāfidür zīrā maḳām-ı ḥükümet (6) ve mesned-i imāretde oturup ḥākim olanlara (7) ne ifrāḥla ḡaḳab yaraşur ve ne ḥadden ziyāde (8) mülāyemet ve şefkat yaḳışur belki münāsib olan (9) ḳuvvetle mülāyemeti cem' itmeleridür ve ḥākim 'ādil olup (10) zālīme 'arż-ı ḳuvvet ve maḳlūma başt-ı mülāyemet ve merḥamet (11) kılmalarıdır fe-lā-cerem bu iki tā'ifeden biri imārete (12) māyil ve ḳazā ve ḥükümete nā'il olsa mā-beynlerinde (13) mezkūr ve meşrūḥ olan biş nefsüḡ mertebesine (14) vāşıl olur ba'de ḥükm ü ḳazā semtinden

T43a3'te ricāl-i ḥannān: N'de ricālü'l-ḥannān

T43a4'te ricāl-i 'aṭf: N'de ricālü'l-'aṭf

T43a4-5'te ıtlāk iderler: N'de dirler

T43a7'de kāfiri: N'de kāfirleri

T43a9'da gözleri-y-le: N'de gözleri ile

T43b3-4'te ricāl-i ḳuvvenüḡ: N'de ricālü'l-ḳuvvenüḡ

T43b15'te nazm: N'de li-münşih

behremend olur (15) nazm

şâhıdur her birisi 'âlem-i istiğnânuş

T44a

- (1) bunlara mansıb-ı dünyâya tenezzül düşmez
 (2) bu meşeldür ki göğül lâşeye konmaz şeh-bâz
 (3) server-i 'âlem-i ıtlâka tecemmül düşmez

N36a

(4) gıbbezâlık dört velî-yi kâmil ve ricâl-i vâşıl (5)
 dağı vardır ki her biri bir merd-i kâmil ve velâyet (6) ü
 kerâmet maķâmâtına vâşıldur pes bunlara (7)
 ricâlü'l-heybet ve'l-celâl dirler ne artarlar ve ne
 eksilürler (8) ** ahvâl-i rûhâniyyelerine ğâlib olan
 evtâda (9) meded-kâr olurlar ve bunların kulübı semâvidür
 (10) ya'nî göğüllerde mezkûrlar ve meşûrlar ve yer- (11)
 -yüzinde mechûller ve mestûrlardur hattâ bu dört (12)
 nefsi evvelkisi haķ sühbâna ve te'âla kitâb-ı (13)
 kerîmde ve nüfiha fi's-şûri fe-şa'ika men fi's -
 semâvati (14) ve men fi'l-arzi illâ men şa'a'llâhu⁴²
 âyeti-y-le (15) istiğnâ buyurduğıdur ikincisi bir maķâm-ı

T44b

'azîze (1) vâşıldur ki hadd ü ğâyeti ve intihâ ve
 nihâyeti (2) olmayan nesnelere her cihetle 'âlimdür
 üçüncüsü (3) icâdda himmet-i fe''âle şâhibidür ammâ
 kendiden (4) bir şey' icâd olunmaz ya'nî bir nesneye
 himmeti müte'allik (5) olmaz dördüncüsü çok nesnenü
 icâdına (6) ve şudûrına mazhar olur ve-likin hiç birine
 (7) kendinü irâdeti ta'alluķ eylemez ya'nî onların
 zuhûrına (8) himmet müte'allik olmaz fe-lâ-cerem 'âlem-i
 a'lâ bunların (9) 'ulüvv-i merâtibine göre muṭabbaķ u
 mu'allâdur kezâlik (10) birisi sultân-ı enbiyâ hażret-i
 muḥammed muṣṭafâ (11) 'aleyhi's-selâm kâdemi üzere

T44b10'da birisi: N'de evvelkisi

T44b11'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

N-M'de kâdemi: T44b11'de kalbi

N36b ikincisi nebî-yi lâ-reyb (12) hazret-i şu'ayb
 'aleyhi's-selâm kademi üzere (13) ** üçüncüsü nebî-yi
 şâlih hazret-i şâlih 'aleyhi's-selâm (14) kademi üzere
 dördüncüsü resûl-i vedûd (15) hazret-i hüd 'aleyhi's-selâm
 T45a kademi üzere mevcûd (1) olup 'azrâ'îl ve cebrâ'îl ve
 mikâyîl ve isrâfîl (2) 'âlem-i a'lâdan bunlara
 nâzırlardur ve teveccühleri (3) pergârları bunlaruñ
 merkez-i sa'âdetleri üzere (4) dâ'irlerdür hattâ şeyh-i
 ekber kaddesa'llâhu sırrahu'l-enver (5) bu tâ'ife-i
 celîleye bilâd-ı endülüsde ba'de dimaşkı's- (6) şâm olan
 medîne-i ünsde mülâkât idüp (7) maķâmât-ı 'âliyyelerine
 muṭṭali' oldum diyü beyân buyurmuşlardır (8) nazm

bunlaruñ mertebesin her kişi idrâk idemez

(9) yüce yirlerde uçar özge hümâdur bunlar

(10) bunları bizçileyin dün ü deniler ne bilür

(11) vâşıl-ı bâr ki sırr-ı hüdâdur bunlar

(12) bunlardan mâ'adâ yigirmi dört kişi dağı vardır ki

(13) ricâlü'l-feth demekle müsemâlar ve ehlu'llâh

mâ-beyninde (14) ma'ârif ü esrârla müsteğnâlardır ya'nî

haķ sübhâna (14) ve te'alâ ehlu'llâhuñ kulübına feth ü

T45b N37a ilkâ eyledüğü (1) ** ma'ârif ü esrâr bunlar

vâsiṭası-y-la (2) zâhir ü bedîdâr olmuşdur pes bârî

hüdâ celle (3) şânehu ve 'alâ bunları yigirmi dört sâ'at

(4) muķâbili hulk idüp her birini sâ'ât-ı nehâr (5) ü

leyâliden bir sâ'ate taḫşîş eylemişdür fe-lâ-cerem (6)

 N-M'de kademi: T44b12'de kalbi

N-M'de kademi: T44b14'te kalbi

N-M'de kademi: T44b15'te kalbi

T45a5'te tâ'ife-i celîleye bilâd-ı endülüsde: N'de

tâ'ife-i celîleye muķaddimâ bilâd-ı endülüsde

ricālū'llāhdan birinüğ kalbine ki 'ulüm ü ma'ārifden (7) bir nesne feth ola ol feth her kankı sā'atde (8) vāki' olursa ol sā'ate müvekkil olan velī-yi (9) muṭlaq vāsīṭası-y-la vücūd bulmuşdur bunlar (10) bellü bir mekānda ve bir şeh̄r ü vilāyetde degüllerdür (11) cümlesi basit arzda müteferriklerdür ebedī (12) bir yire gelmezler ve birbirleri-y-le cem' olmazlar ve mekānlarından (13) ayrılmazlar ammā ikisi yemen vilāyetinde altısı (14) maġrib semtinde dördü maşriq diyārında (15) ve mā'adāsı cihāt-ı sittede idüği menkūl (1) ve mezkūrdur nazm

T46a

(2) sālikler içre bunlara dirler ricāl-i feth

(3) bunlardadır ma'ārifte tābi' kemāl-i feth

(4) olmuş melāzı her biri ehl-i kerāmetüğ

N37b

(5) ** icrā ider kulūba dem-a-dem zülāl-i feth

(6) bunlardan mā'adā yēdi nefer velī-yi ekber daġı (7) vardur ki anlara ricāl-i 'ulā dirler ki me'āric-i (8) 'ulā şahibleridür izdiyād ve noqşānları kâbil (9) degüldür zirā taḫşil-i 'ilm-i ḥāşş için her nefesde (10) cenāb-ı ḥaḫka 'urūc itmeleri ve ol nefis-i şā'idle (11) kendüler bile gitmeleri muḫarrerdür egerçi ki (12) aşhāb-ı tarikden ba'zılar yidi nefis oldukları (13) ḥayşiyetle bunları abdāl taḫayyül itmişlerdür (14) ammā bunlar abdāluğ ğayrıdur nazm

(15) her birinüğ başka bir mi'rācı var

T46b

(1) 'arşa eylerler du'ā gibi güzār

(2) müntehādur himmet-i 'ulyāları

(3) sidreden āzādedür tūbāları

T45b7'de ola: N'de olsa

T64a1'de nazm: N'de li-münşihī

T46a14'te nazm: N'de li-münşihī

(4) ve bunlardan ğayrı yigirmi bir nefer ricāl-i kerāmet-efser (5) daħı vardır ki anlara ricāl-i taħt-ı esfel dirler dā'imā (6) nefesleri ħāzret-i ħaħka müte'allikdür kendülerden (7) ğayrı bilmezler ħuşuşa artmazlar ve eksilmezler ve anlar (8) şol nefes-i raħmānī nüzūli iledür ki ħayātları (9) ve ğıdāları andandır nazm

N38a

(10) māsivā-y-ile ülfet itmezler
 'aşk-ı ħaħdan ferāgat itmezler
 (11) zāt-ı bāriyedür nigāhları
 nūr-ı muṭlak durur güvāhları

T47a

(12) ba'de-zālik üç velī-yi vāşıl daħı vardır ki (13) artarlar ammā eksilmezler dā'imā ħaħdan istimdād (14) iderler ve ħalka feryād-res ve meded-kār olurlar (15) ħuşuşa mededleri luṭf ü mülāyemet ve raħmetledür (1) 'unf ü ħahr ve şiddetle degüldür ve ħaħ sübhāna ve te'ālā (2) cenābına istifāde ile taħallüb iderler ve dönüp (3) ħalka ifāde senti-y-le tafavvuk u taġallüb iderler gāh (4) olur ki bunlara nisā t̄ā'ifesi de ħarişurlar (5) ve 'ibādet ü riyāzetle bu menzilete yitişürler (6) ammā ekseriyyā ricāl olurlar ve bu şeref ve (7) meziyyeti 'avratlardan ziyāde erler bulurlar pes (8) ħaħ sübhāna ve te'ālā

T46b9'da nazm: N'de li-münşihî

N38aD'de eger su'āl olunursa ki çŪn bāb-ı şānī 'adede maḥşŪr olan evliyā-yı kümmel menāķıbına münḥaşırdur bu taħdırce t̄ā'ife-i mezbŪrenŪĝ izdiyādı ol ħā'ideye menāfi degŪl midŪr cevāb virŪrŪz ki cānıb-ı vāhidŪĝ inḥişārı kāfidŪr ve cihet-i izdiyād ol ħuşuşa ğayr-ı menāfidŪr minhu li-muḥarririhi: T47a'da yok

N-M'de 'unf ü ħahr ve şiddetle degüldür: T47a1'de 'unf ü ħahr degüldür

T47a6'da olurlar: N'de olur

- N38b bunları havâyc-i nâsa sa'y için (9) ve halkı birbirlerine
ihtiyâcdan kurtarup (10) yüce dergâhında hâcetlerini kazâ
itmek için (11) komışdur ve bunların şifâtları bu yüzden-
(12) -dür ki halka ifâde itseler lufla ve hüsn-i (13)
te'ennî ile ifâde iderler hâricden görenler (14) ** söyle
zann iderler ki kuvvet ü kudret halk (15) cānibinde olup
- T47b bunlar halkdan istifâde (1) iderler ve bunlardan birinün
fethi dāyimdür ašlā (2) münkaṭı' olmaz ve dāyim bir
hāldedür kaṭ'ā (3) maḳāmātı mütenevvi' olmaz huşūšā
hazret-i haḳla (4) vāḳıfdur ve hilḳatinde allāhla kāyim
olur (5) 'ārifdür ikincisi 'ālem-i melekūtda celīs-i (6)
erā'ike enīs-i melā'ike vāḳı' olmışdur ammā maḳāmāt ü(7)
ahvāli mütenevvi' olur ya'nî dürlü dürlü (8) maḳāmāt-ı
ahvāle vūşūl bulur ve istedügince (9) şuver-i 'ālemden her
şüretde aḡa taravvız hāşıl (10) olur üçüncüsü 'ālemde
'ālem-i mülkde (11) nāsia mücāleseedür 'ale'l-huşūş (12)
'aṭf ü merḡameti mülāyemet üzeredür kezālık (13) bunun da
maḳāmātı mütenevvi' olur ve şān-ı (14) 'acībinde ma'nā-yı
luḳfı şüret-i zāhirde bulur (15) hattā ba'zı ehlu'llāh
- T48a huşūšā şeyḡ ekber-i haḳıḳat- (1) güvāh bunlara mülākāt
itmişler ve işpiliyye nām (2) maḡalde bunlardan müsā bin
'imrān nām kimesneye yitişmişler nazmiyye

rāh-ı haḳda ne gürbüz erler var

(4) nice kuvvetlü şır-ı nerler var

N39a

** zerresi kān-ı kün-fe-kāna ⁴³ deḡer

(5) ne girān-māye hōş güherler var

bunlardan mā'adā üç nefer (6) merd-i pāk-bāz ve velī-yi
kerāmet-perdāz daḡı vardır ki anlara (7) ilāhiyyūn
rahmāniyyūn 'ālem gibi olmışdur artmazlar (8) ve

T47b10'da 'ālemde: N'de yok

T48a3'te nazmiyye: N'de nazm

eksilmezler ve ba'zı ahvâlde abdâla beşzerler (9) hâlen ki anlar abdâluğ gayrıdur vaḥy-i ilâhî şâhibleridür (10) ammâ ol vaḥy-i ilâhiye istimâ'ları mermer üzerinde (11) sürinen demir zencîrüg şadâsın istimâ'ları (12) gibi vâқи' olur ammâ ol silsileden peydâ (13) olan şalşalanuğ fehmine bi'z-zât kâdir (14) olurlar mı ve-yâhüd gayra ihtiyâc çekerler mi (15) ma'lûm degüldür nazm

// her biri vaḥy-i ḥaḫla dem-sâz
güş ider vaḥy-i ḥaḫkı nite ki sâz
bunları degme kimse farḫ itmez
oldılar râh-ı ḥaḫda şâhib-i râz

N39b bir zât-ı pâk bülend- idrâk daḫı vardur ki her zamânda birdür gâh nisâdan ve gâh ricâlden vâқи'dür bir vechle muḫdim ve behâdur ve ḥuzûr-ı ḥaḫda külli da'vâlara kâdirdür ki ḥaḫ celle ve 'alâdan gayrı her şey'e istiḫâlesi ya'nî gerden-dırâzlık ** idüp kimseye boyun virmemesi muḫarrerdür ne söylerlerse ḥaḫ söylerler ne ḥükm eylerlerse 'adlle ḥükm eylerler ve'l-ḥâşıl leşker öñinde ṭuran dil-bere beşzer ki kimseden yüz döndermeye her kimüñle elleşürse gâlib-i maḫz ola ḥattâ şeyḫ ekber kaddesa'llâhu sırrahu'l-ezhar ḥazretleri bağıdâdan şeyḫüm şeyḫ ebû'l-kâdir cillî ḥazretlerini bu maḫâmda müşâhede itdüm diyü beyân ve i'lân buyurmuşlardur //

T48b (1) bu bir 'âlî-naḫardur şanı her maḫfilde ber-terdür
(2) ne dirse emr-i mübrim her ne emr itse muḫarrerdür
(3) ḥüdâdan gayra maḫlûb eylemez zâtını 'âlemde

T48a12'de ol: N'de yok

N-M'de // her biri..... buyurmuşlardur //: T48a15-
T48b1'de yok

T48a15'te nazm: N'de li-münşihî

(4) ricālu'llāha ser-tāc olmağ ister özge serverdür

(5) ve bir zāt-ı 'azîmü's-şân dağı vardır ki (6) şîr ü şeker-vār cins-i beşer ve rûh-ı muşavverden (7) mümted ve mürekkebdür huşüşâ hazret-i (8) 'îsâ 'aleyhi's-selâma müşâbeheti mükemmel ve (9) mürettebdür ya'nî 'îsâ 'aleyhi's-selâm rûhla (10) beşerden ve belkîs-ı cinle insden mütevellid olduğı (11) gibi ol dağı beşerle rûh-ı muşavverden tevellüd (12) itmişdür her zamānda ** birdür ve mağānı ğayrılara (13) sirāyet itmeyüp kendinüğ zāt-ı pâki merkezine (14) dâ'irdür beşer kısmından babası var idüğünü (15) kimse bilmez ve ammâ birbirine muğālîf iki cinsden (1) vücūda geldüğünü inkār itmez bir recül-i berzahîdür ki (2) hağ celle ve 'alâ 'ālem-i berzahî anuğla hıfz eyler (3) ya'nî menzil-i dünyā-y-la dār-ı āhîret mā-beyni ki (34) vağt-ı mevtden zamān-ı ba'se varınca 'ālem-i berzah (5) demekle müsemmadur ol velî-yi berzahî ağı müvekkildür nazm

(6) kemāl-i kudretüğ meydānınığ pāyānı yoğ yā rab

(7) 'aceb vādîdür anuğ haddî yoğ oranı yoğ yā rab

(8) zülāl-i hikmetüğ her cinse cārî şîr ü şeker-vār

(9) anı inkāra nev'-i ins ü cinnüğ cānı yoğ yā rāb

(10) ve bir zāt-ı şerîf ve şân-ı lağîf dağı vardır ki (11) ğarîbü'l-mağāmdur ve kendine mevhd olan (12) dağayığ cemi'-i 'āleme mümted-i tāmdur ğālî ba'zî (13) ehl-i tarîğ ğāline uyar ğattā ba'zılar anı ğördükde (14) kuğb tağayyül iderler ğālen ki kuğbug ğayrıdur (15) ve her zamānda birdür iki olmaz ammâ ekşeriyā (1) ricālden ve ğāğ olur ki nisādan zuğhūra ** ğelür (2) lā-ya'lemehüm

48b14'te idüğünü: N'de idüğün

T49a2'de hıfz eyler: N'de hıfz ider

illā'illāhu te'ālā ve'l-vāşilün bi-hezā'l-maķām⁴⁴ (3) nazm

yā rab ne gizlü bendelerüĝ var ki ehl-i hāl

(4) her birinüĝ merātibini aĝlamak muhāl

(5) pergār gibi dā'iresin devr idüp 'uķül

(6) farzā ki her birisini bir ķuţb ider ĥayāl

(7) ve bir zāt-ı kebîrü's-şân daĥı vardır ki maķāmına (8) saķit-i refref dirler 'azm-i şānı ve hālî ma'rûf (9) ve eşĝali kendü nefesine ve iĥşânına maşrûfdur (10) ve rü'yeti bir derecede mü'essirdür ki anı gören (11) kimesneye hāl ğalebesi muķarrerdür hattā şeyĥ-i ekber (12) ķuddise sırruhu ĥazretleri bu maķāmda olanlardan (13) birini ķonyada görmişler ĥayāsını ve züll ü inkisārını (14) müşāhede ķıldum ve söyledüĝi ma'ārif-i ilāhiyyenüĝ (15) pāyānını bulamadum diyü beyān buyurmuşlardır nazm

T50a

(1) anı kim görse hālî ğālib olur

(2) semt-i iĥşāna nefsi rāĝıb olur

(3) cāy-gāhı saķit-i refrefdür

(4) pāye-i 'arşla müşerrefdür

N41a

(5) bundan mā'adā her zamān iki velî-yi hidāyet-resān (6) daĥı ** vardır ki anlara ricālü'l-ĝınā dirler (7) egerçi ki 'ālemede aĝniyā nāmına maĥlûķ çokdur (8) ammā ĝınālarındaki şekk ü şübhe ve şā'ibe (9) nuķüd-ı derāhim ü dînārlarından artuķdur ol (10) şā'ibeden zamānede ancaķ bu iki şahş ĥalāş (11) olmuşlardır ve ĥulûş-ı ĥāş

T49b9'da kendü: N'de kendi

T49b9'da nefesine ve iĥşânına: N'de iĥşânına ve nefesine

T49b13'te birini:N'de birisini

T50a8-9'da şā'ibe nuķüd-ı derāhim ü dînārlarından:N'de şā'ibe yoktur nuķüd-ı derāhim ü dînārlarından

T50b bulmuşlardır ki (12) bunların ibtidâ-yı hâlleri ve intihâ-yı âmâlleri (13) ve intihâ-yı ahvâlleri ibtidâ-yı eşgâlleridür (14) fe-lâ-cerem haq sübhâna ve te'âlâ maqâm-ı ğinâyı (15) anlarıyla hıfz itmişdür pes bunların biri (1) hazret-i haqqa muzaf ve muttaşıldur ki t̄arîkînde (2) ğayrısından bu ekmeldür ve ikincisi nefesine (3) muzâf ve muttaşıldur ki rütbede bu andan (4) ednâdur ve birisi 'âlem-i şehâdetden olup (5) şehâdet 'âlemine imdâdı muqarrerdür ve biri (6) 'âlem-i melekûtda olup ol 'âleme ve anda olan (7) ağniyânın her birine imdâdı muhaqqak (8) ve müyesserdür ammâ bu iki şahş-ı vâşıl yine (9) bir rûh-ı 'ulvîniñ dâmen-i luğfına teşebbüs idüp (10) 'âlem-i şehâdete müte'allik olan müşâhedelerini (11) ve 'âlem-i melekûta maşrûf olan melekelerini (12) andan istimdâd üzeredürler şöyle ki ol (13) rûh-ı 'ulvî dağı kendülere muzâf ola (14) ricâl-i ğinâ üç nefis olmak lâzım gelür (15) ammâ şöyle ki beşeriyet ** başka i'tibâr

N41b
T51a
olinup (1) ol rûh-ı 'ulvîniñ leğâfet-i rûhâniyyeti keşâfet-i (2) beşeriyete izâfet olunmak revâ görilmeye yine (3) ricâl-i ğinâ ikidür ve ğâh olur ki (4) ricâl-i ğinâ maqâmına nisâ t̄ayifesinde dağı (5) vâşıl olurlar ve sürâdikât-ı kerâmet ü velâyete (6) anlar dağı dâhil olurlar imiş nazm

(7) genc-i ğinâyâ olmasa bunlar hazîne-dâr

(8) berg-i hazân gibi tağıdur anı rûzgâr

T50a11'de ve hulûş-ı hâş bulmuşlardır: N'de yok

T50b1-2-3'te t̄arîkînde ğayrısından bu ekmeldür ve ikincisi nefesine muzâf ü muttaşıldur ki: N'de yok

T50b8'dde yine: N'de yok

T51a6'da da: N'de yok

T51a6'da olurlar imiş: N'de olurlarmış

(9) esrār-ı haḳḳa maḥrem olup her biri velî

(10) naḳd-ı ğınāya itmediler kılca i'tibār

T51b

(11) ba'de-hezā bir velî-yi evlā daḳı vardır ki (12) her nefesde ḳalbi mütekerrir olur ammā 'ilm-ile (13) rabbi ve zāt-ı rabbi mā-beyninde iḥtilāf vāḳi' (14) olmaz farzā iki menzilinüḡ birinde görinse (15) ol birinde daḳı görinür ya'nî zātı (1) ḫālet-i vāḫidede iki yirde müşāhede

N42a

olinur (2) birinde ḫuzūrı ol birinde 'adem-i zuḫūrını (3) îcāb eylemez ve bi'l-cümle ricālu'llāḫuḡ aḫvāli (4) mülāḫaza olunsa bunun ḫāli cümleden (5) 'acīb ve sâ'irlerüḡ aḫvālinden her cihetle (6) ğarīb görinür ve ḫaḳ celle ** ve 'alāya ma'rifet (7) taḫşil iden ehlu'llāḫda bundan 'azîmü's-şān (8) bir zāt-ı kerāmet-nişān daḳı yoḳdur ammā (9) ḫaşyet-i ḫaḳdan dā'imā lerzede ve bînā-yı vücūdı (10) ol ḫavf ü bîmle şubḫ ü mesā zelzelede olup (11) edā-yı namāz iderlerken şeyḫ-i ekber ḫāzretleri (12) mülāḳat itmişler ve şem'-i cem'ine pervāne olup (13) ifāde-i envār-ı kerāmetine ḳābil olmuşlar ve (14) 'alāyımından lerze-i dā'ime ile ḫaber virmişler nazm

T52a

(15) iki mirāta olur çehre-nümā

(1) bir velîdür aḡa ḡānî yoḳdur

(2) bulunur 'ilm-i ledünnî anda

(3) ḳalb-i pākinde ma'ānî çoḳdur

(4) bundan ğayrı bi-lā-ziyadetin ve-lā-noḳşān on (5) nefer velî-yi kebîrü's-şān daḳı vardır ki anlara (6) ricāl-i 'aynü't-taḫkîm ve'z-zevā'id dîrler her zamānda (7) artmazlar ve eksilmezler du'ālarında lisān-ı inbisāḫla

T51a10'da itmediler: N'de eylediler

T51a12'de 'ilm-ile: N'de 'ilmle

(8) ihtisâş-ı küllî izhâr eylemek maqâmlarıdır (9) ve bir gaybün taḥşilinde gayb ü yakîne itmi'nânları (10) imânlarını ziyâde eylemek muvâfık hâlleridir egerçi ki (11) rütbe-i gayb yanlarında mertebe-i şehâdet bulmaz ve illâ (12) gayb-ı imânla ** taḥşilinde yakîn ve itmi'nânla (13) izyâd-ı imânları muḳarrer ü muḫaḫḫaḫ olur nazm

(14) bunlar besâṭ-ı ḳurba irüp inbisâṭ-ile

(15) ṭayy itdiler menâzil-i keşf ü kerâmeti

T52b

(1) bundan büyük velâyet olur mı ki her biri

(2) şüretde sırr-ı gayb-ile kesb itdi ülfeti

(3) ve on iki nefis daḫı vardır ki bunlara bûdelâ (4) dirler abdâl itlâḫ olunan ricâl bunların (5) gayridur dâ'imâ artmazlar ve eksilmezler ve bunlara (6) bûdelâ dinilmekle bâ'is budur ki kaçan bunlar ḡayib (7) olsalar yirlerine birisi nâ'ib olur ve cümlesi (8) ḳâ'im oldukları hâlle ol biri yalnız ḳâyim olur (9) ya'nî onların ḡıybetini bildürmeyüp cümlesinden bedel (10) ola bilür ve bunlardan her biri sāiri gibi manzûr (11) olur ve ba'zı aşḫâb-ı müşâhedât isim cihetinden (12) bunları abdâla benzederler ve 'adedi muvâfık olmaḫla (13) nuḳabâyı da sanurlar hâlen ki abdâl ve nuḳabâ (14) ve bûdelâ başka başka zevât-ı kübrâ idüḫi muḳarrerdür nazm

N43a

(15) ** luṭf-ı mevlâya yitişmiş bûdelâdur bunlar

T53a

(1) şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâdur bunlar

(2) ihtiyât üzre gerek 'ârif olan bunlardan

(3) maḫrem-i ḫidmet-i esrâr-ı ḫüdâdur bunlar

T53a1'de şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâ bunlar: N'de maḫrem- ḫidmet-i esrâr-ı ḫüdâdur bunlar

T53a3'te maḫrem-i ḫidmet-i esrâr-ı ḫüdâdur bunlar: N'de şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâdur bunlar

(4) ve biş nefer evliyâ-yı kerâmet-rehber dahı vardır ki (5) anlara ricâl-i iştîyâk dirler pes bunlar aşhâb-ı (6) kalâkdur ki iztîrâbdan hâlî olmazlar 'ayn-ı (7) müşâhedede iken eşvâk-ı tecellîden ditreşürler (8) ve bunlar sâlikân-ı tarîk-i haqqıg ümerâsı ve her bir (9) vaqtüg haqîkat-ı şalavat-ı mefrûzasına muhtaşş (10) olan evliyâsıdur kaṭ'â şalavatdan münkaṭı' (11) olmazlar ve aṣlâ aşhâb-ı şehâdât anlarda ihmâl (12) ü müsâhele bulmazlar hattâ ba'zı ehl-i keşf (13) böyle zann eylemişlerdür ki bunlar a'yân olmayup (14) her şalavat-ı mefrûza bunlaruqla mütecessid ola hâlen ki (15) böyle degüldür zîrâ şâlih berberî ve ebü 'abdu'llâh (1) mehdî ḳuddise sırruhümâ bunlardan idüğini şeyḫ-ı (2) ekber ḫâzretleri müşâhede itmişler ve meclislerine (3) ** dâhil olup niçe muşâhebetler eylemişler nazm

T53b

N43b

(4) vücûdı ḫükmin istînâf iden bunlardur iy zâhid
 (5) alurlar terk-i da'vâ-yı velâyet birle meydânı
 (6) ḳadir dîvânına girdükçe bunlar semt-i şekvâdan
 (7) niçe biş vechle terciḫ iderler şükr-i yezdânı

T54a

(6) ve altı nefer şahş-ı 'âbid ve velî-yi mücâhid dahı (9) vardır ki her zamânda altıdır ne artarlar ve ne eksilürler ve bunlara ricâl-i eyyâm-ı sitte dirler (11) zîrâ ḫaḳ sübhâna ve te'âlâ 'âlemi altı günde ḫulḳ eylemişdür pes bunlar ol altı gün muḳâbelesinde (13) ḫulḳ olunmuşlardur ve nazarları cihât-ı sitte (14) ya'nî sağ şol ög ard üst alt ki (15) altı cānibdür ol semtlere maşrûfdur ve ḳur'ân-ı (1) 'azîmde ve leḳad ḫalaḳnâ's-semâvâti ve'l-arza ve mâ- (2) beynehümâ fi-sitteti eyyâmin ve mâ-messenâ min luḡüb⁴⁵ (3) bu ḫuşûşa naşş-ı kerîm-i ma'rûfdur hattâ şeyḫ (4) aḫmedü's-sebtî ḳuddise sırruhu bu

 T53b3'te nazm: N'de li-münşihî

- N44a zümreden olup (5) niçe müddet baya hizmet eyledi ve ta'zîm ü tekrîmünde (6) dakika fevt ** itmedi diyü şeyh ekber hazretleri (7) risâlesinde beyân buyurmuşdur ve'l-hâşıl (8) 'âlemde hiç bir emr-i maşşür ve 'aded-i meşşür (9) yokdur ki haq celle ve 'alâ anuq 'adedince (10) ricâl hulq itmiş olmaya ve ol ricâl-i keşîrû'l-aşvâle (11) ol emr-i maşşürü hıfz eylemeye fe-lâ-cerem şol (12) ricâlu'llâh ki her zamânda maşşürlardur artmazlar (13) ve eksilmezler ve tafşîlleri bu maħalle gelince tamâm (14) oldu ba'de-hezâ haşr u 'adede muħtaşş (15) olmayup gâh artup gâh eksilenlerüg ĩabaķât-ı (1) müte'addide ve evşâf-ı mütefâvitelerine ve ol (2) şınuq ekâbirinüg ve eimmesinüg zıkr ü beyânına (3) mübâşeret olundı nazm
- T54b

- (4) cihât-ı sitte-nâzır bir bölük 'âlî-nazarlardur
 (5) olurlar her cihetden ğarķa-ı envâr-ı rabbânî
 (6) görürler çeşm-i 'âlem-bîn-ile ğün ğibi va'llâhî
 (7) cihânı altı ğünde hulq iden luşf ıssı sultânı

- N44b (8) üçünci bâb (9) 'adedleri nâ-maşşür ve kerâmât-ı 'acîbeleri mezkür (10) ü meşşür ** olan melâmiyye ve muħaddisün ĩuşuşâ (11) efrâd-ı muķarribün olan evliyâ-yı kerâmet-menâb (12) ĩübâ-lehüm ve ĩúsne me'âb⁴⁶ zümresinüg leĩâyif-i (13) ğarîbeleri tefhîmide taşvîr ü taşdir olunmuşdur (14) imdi ol ricâl-i celîlü'l-miķdârdan biri (15) zümre-i melâmiyyedür ki 'aded-i mu'ayyenleri yokdur
- T55a (1) ve rütbe-i 'âliyyelerine şâhid-i müşâhadeleri begâyet çokdur (2) ve bi'l-cümle bunlar ĩarîķ-i haķda olan ricâl-i ğüzînüg (3) sâdâtıdur ĩattâ ümenâ didükleri bunlardur ĩuşuşâ (4) sened-i enbiyâ muħammed-i muştafâ şalla'llâhu

 T54b3'te nazm: N'de li-münşihî

T54b8'de ammâ: N'de yok

T54b8'de üçünci bâb: N'de bâb-ı sâlis ki

- (5) ‘aleyhi ve sellem ve ebū bekri’ş-şiddik ve selmān-ı
 (6) fāris rażiya’llāhu ‘anhümā ve meşāyih-i kibārdan (7)
 hāmdūni’l-kaşşār ve ebū sa’īdi’l-harrāz ve bāyezīd bestāmī
 (8) rahḥemehūma’llāhu te’ālā bu fırka-i celīleye dāhil
 (9) olmuşlar idi ammā şeyḥ-i ‘ālim ü ‘ārif ebū (10)
 ‘abdū’r-raḥman muḥammed bin ḥüseyn bin muḥammed bin
 müsā-yı (11) silmī-yi nişābürī rahmetu’llāhi ‘aleyh bir
 risālesinde (12) tarīk-i ehl-i melāmeti ve bunlardāğı
 aḥvāl (13) ü aḥlāk ve kerāmeti bu vechle beyān
 N45a buyurmışdur ki (14) t̄ā’ife-i melāmiyye şol mertebe-i **
 sāmiye şāhibleridür ki (15) ḥaḳ sūbhāna ve te’ālā
 T55b bunlaruḡ bevātınını ḳurbete (1) . ve zūlfā ve ūns ü
 ittişālden envā’-ı kerāmetle (2) tezyīn idüp menzilet-i
 ‘ulyālarını ḥulḳdan şıḳılmışdur (3) ancak ma’nā-yı
 iftirākda olan zevāhirlerini (4) nāsa izḥār eylemişdür tā
 ki ḥaḳ celle ve ‘alā-ile (5) ḥālleri sālīm ola pes bu ḥāl
 anlaruḡ a’zam-ı (6) aḥvālidür ki bāḫınları zāhirlerinde
 mü’essir (7) olmaya nite ki faḥr-ı ‘ālem şalla’llāhu
 ‘aleyhi ve sellem (8) leyale-i mi’rācda maḥall-i ḳurb ü
 dūnuvdan maḥall-i (9) a’lāya vardı ve kāne ḳābe ḳavseyni
 ev-ednā⁴⁷ (10) naşş-ı şerīfine mā-şıdk-ı ḥāşş oldu ba’de
 (11) ‘ālem-i mülke indi ve aḥvālin zāhireden ḥulḳla (12)
 söylemişdi ḥālen ki ḥāl-i dūnuvv ü ḳurbetden zāhirinde
 (13) ḥiç bir nesne zāhir olmadı zirā ehl-i melāmetüḡ (14)
 uşūlindendür ki zāhirlerinde ḥulḳ için mir’āt (15) olmaz
 T56a ve bāḫınlarında bārī ḥūdā-ile şüret-i (1) da’vāları zuhūr
 bulmaz ve kendülerüḡ esrārına (2) aḳrabāları ve anlaruḡ
 ḳulübı iḫtilā’ ḳılmaz ve dā’imā (3) ḥulḳla tefriḳa **
 maḳamın gösterürler ve ḥaḳla (4) ‘ayn-ı cem’de müteḥaḳḳıḳ

 T55a6’da ‘anhümā: N’de ‘anhümāya
 N-M’de şeyḥ-i ‘ālim ü ‘ārif: T55a9’da şeyḥ-i ‘ālim-i ‘arif
 T55b2’de menzilet-i ‘āliyalarını: N’de menzil-i
 ‘āliyalarını
 T55b11’de aḥvālin zāhireden: N’de aḥvāl-i zāhireden

- olurlar huşuşâ (5) kazâ-yı hukûk ve terk-i iktizâ-yı hukûk kendülere (6) âdet olur ve her bâr nefslerine yardım (7) itmeyüp intikâm iderler ve nefslerine ihânetde (8) bezl-i nefis tarîkine giderler ve du'âları maqbûl-i hak (9) olduğda mekr ü istidrâc ihtimâli-y-le melûl ü (10) maḥzûn olurlar ve ceml' aḥvâlde nefslerine (11) ihânet ü muḥâlefeti evlâ görürler ve (12) dâ'imü'l-evkât ittakû ferâsete'l- mü'min⁴⁸ ḥadis-i (13) şerifinüḡ mazmûnı-y-la âmil olup mü'minlerün (14) ferâsetinden kendülerde nesne kalduḡın (15) istemezler ve
- T56b bir kimsede ki ḡayruḡ ferâseti (1) bâkiye ola ol kendü nefsi için nice (2) ferâset da'vâ ide bilür diyü istiḡrâb (3) iderler ve her bâr ki hak celle ve 'alâ-ile ḡâlleri (4) eṣaḡḡ ü a'lâ ola tevâzu'larını artururlar (5) ve nefslerinüḡ ḡavf ü ḡaşyetini ziyâde görürler (6) ve'l-ḡâsıl sâ'ir müselmânlardan bir ḡâlet-i zâ'ide (7) ile kendülere imtiyâz virmezler çâr-sûlarda (8) gezerler
- N46a maḡall olur ki mü'minîn-ile muṣâḡabet (9) ** daḡı iderler aṣlâ anları kimse bilmez melâmiyyeden (10) idüklerini idrâk kılmaz ve 'ibâdet ü ḡâ'atlarında (11) daḡı âmmeden ziyade bir âmel-i mefrûz ve anlardan (12) fazla edâ-yı nevâfil ve ri'âyet-i sünnet itmezler (13) fe-ammâ yine hak celle ve 'alâ-ile rûsûḡ üzere (14) münferid olmaları ve bir göz yumup açınca (15) dâ'ire-i 'ubüdiyyetden
- T57a çıkmamaları muḡarrerdür ve (1) kendülerüḡ ḡulübına envâr-ı rübübiyyetüḡ istîlâsından (2) ve ol istîlâ taḡtındaki zülil ü iftikârları (3) iktizâsından aṣlâ riyâsete ḡama' itmezler (4) ve ḡama'-ı riyâset n'idüḡini bilmezler pes hak sübhâna (5) ve te'âlâ anlara bevâḡını bildürdi ve a'mâl (6) ü aḡvâlden bevâḡına müsteḡak olanları daḡı (7) i'lâm eyledi fe-lâ-cerem her mavḡında istiḡkâḡına (8) göre âmel eylediler ve bunlaruḡ mertebesi
- T57a5-6'da a'mâl ü aḡvâlden: N'de a'mâl-i aḡvâlden
T57a8'de eylediler: N'de eylerler

ricālu'llāhuḡ (9) ekserinüḡ merātibinden yücedür ve menzilleri (10) cemī' menāzilden yüksek derecedür ve-likin (11) gördiler ki haḡ celle ve 'alā dünyāda halka (12) görünmedi ve hicāb-ı 'azamet ü kibriyā-ile ihticāb (13) üzere oldu anlar daḡı efendilerine mütāba'atla (14) muhtecib oldılar ** ve ol hicāb altında kalup (15) halkdan kimseye görünmediler ancak seyyid ü mevlāları (1) olan hālik-i kird-gāre görindiler ammā (2) kaçan ki haḡ celle ve 'alā dār-ı āḡiretde kullarına (3) tecellī eyleye bunlaruḡ her birisi zuhūr-ı haḡla (4) kendüyi göstere ve bi'l-cümle umūr-ı şerī'atüḡ (5) küllisi t̄ā'ife-i melāmiyyeye hāl vāḡi' olmuşdur (6) zīrā anlar 'ilm-i şaḡih ve ḡabaḡa-i 'ulyā şāḡibleri (7) ve 'ilm-i bevāḡında ve ehlinde ve 'ilm-i mevāzin ve edā-yı (8) ḡuḡūḡda mertebe-i 'uzmā ve yed-i beyzā mālīkleridür (9) ḡattā 'ilm-i ḡikmet ve 'ilm-i keşf-i insān ve 'ilm-i āḡiret-i (10) mu'accelet ve 'ilm-i dünyā-yı mü'eccele bu maḡāmda (11) olanlara müsahḡar ve bunlar şol ḡükemā-yı 'uzemādur ki (12) umūrı ve esbābı yirliü yirine vaḡ' eylediler (13) ve kemā-yenbaḡı muḡkem ü müstaḡkem kıldılar ve şol (14) mevāzi'deki umūr ü esbābuḡ nefyi lāzım idi (15) anları nefy üzere oldılar ve haḡ celle ve 'alā (1) tertīb itdüḡi eşyādan ḡiḡ bir şey' menzilinden (2) geri ḡomadılar iḡtidārları bu vechledür (3) ammā miḡdārları ancak bārī ḡüdāya ve bu (4) maḡāma muḡtaşş olanlara ma'lūmdur nazm

- (5) ** melāmiyyūnuḡ ey sālīk ne 'ālīdür maḡāmātı
 (6) ḡarīḡ-i 'aḡla şıḡmaz bunlaruḡ keşf ü kerāmātı
 (7) görünmez şüret-i bāḡınları mir'āt-ı zāhirden
 (8) velī zāhirde bunlar seyr ider sırr-ı ḡafıyyātı

(9) bunlardan mā'adā ricālū'l- mesā daḡı vardır ki (10) biḡāruḡ dibinde ve enhāruḡ içinde 'ibādet ve āb-ı (11) revān gibi kemāl-i şafā-ile namāz ü ḡā'ate (12)

T58b meşğullardur egerçi ki zâhiren anları görmüş (13) yokdur ve illâ ebu's-su'ud bini's-sibli kuddise (14) sırruhu ebü'l-bedr temâşkî-i bağıdâdiye rivâyet (15) itmişdür ki bir gün dicle kenârında otururken (1) baya hâtıra olup 'acebâ ka'r-ı biharda mâhî (2) -vâr mâhiyyet-i 'ubūdiyyetle senâ-kâr kimseler (3) var mı ki ve derūn-ı enhârda has ü hâşâk-i (4) 'alâyiğden kendüyi pāk idüp safâ-yı (5) kalble namâz- gūzâr olur 'âbidler bulunur mı ki (6) dirken anı gördüm ki nesīm-i irâdet-i (7) qahhârla nehr-i dicle iki yarıldı ve içinden (8) dürr-i şehvâr ve gevher-i tâb-dâr gibi bir şahş-ı (9) nūrânî çıka geldi ** gerçek yâ ebü's-su'ud (10) bârî hüdānuğ bihâr ü enhâr içinde 'ibâdet (11) eyler kulları vardur hattâ ben ol zümredenüm (12) tekrît şehrinde iken riyâh-ı meşiiyyetle bu semte (13) rihlet itdüm ve bunca zamândur ki ka'r-ı nehrde (14) 'ibâdet ü tâ'at tarîkine gitdüm gâh ğarîğ-i

T59a (15) deryâ-yı envâr-ı kerâmet oldum ve gâh (1) ser-rişte-i 'ibâdetümde sa'âdet-i velâyet (2) gevherin buldum diyü hâlini tafzîl ve serencâm-ı (3) ahvâlini icmâl şüretinde tafşîl itdüğünü (4) şeyh ekber kuddise sırruhu hazretleri beyân (5) buyurmuşlardur nazm

- (6) te'âla'llâh ne kâdirsin ki deryâ-yı kemâlünde
 (7) olur geh mâhî geh mâhiyyet-i cins-i beşer peydâ
 (8) neler var ğarğa-i deryâ-yı tevhd eyleyüp kendin
 (9) ser-i müyündeki her kaşreden eyler güher peydâ

(10) biri dağı fırğa-i efrâddur ki lisân-ı şer'le (11) muğarriblerdür ve maqâmlarında dâ'ire-i kuşubdan (12) hâriclerdür ve buğların nazîri zümre-i melâ'ikeden (13) ervâh-ı müheyymedür ve bir vechle keşf-i hâşşa (14)

 T59a2-3'te ve serencâm-ı ahvâlini icmâl şüretinde tafşîl:
 N'de yok

T59a5'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

N48a mālîklerdür ki anlardan ğayrı ol maķāma vāsıl (15)
 T59b olamaz ** hatta hıẓr ‘aleyhi’s-selām bunlardandır
 (1) ve server-i enbiyā şalla’llāhu ‘aleyhi ve sellem
 taht-ı risālete (2) ve erā’ike-i nübüvete bu maķāmda iken
 cülūs buyurmuşdur (3) ve imām ‘abdü’l-ķādîr ki bu
 tarîkatde hâkim olup her sözi ma‘mül-bih ola gelmişdür
 şeyh muhammed bin kā’idü’l- (5) evānî kuddise sirruhu bu
 rütbeye vāsıl olduğunu (6) ve bu maķāma mu‘arbedü’l-ħazret
 tesmiye olunduğunu (7) haber virmişdür diyü şeyh-i ekber
 kaddesa’llāhu sirrahu’l- (8) eẓher beyān buyurmuşdur ve bu
 bābda zıkr olunan (9) efrād ü ümenā ya‘nî zümre-i
 melāmiyye egerçi ki şabakāt (10) erenleri ‘adādında
 dāhîllerdür ammā nazarıları (11) kütbdan ħāricdür ve
 nazarıları kütba müte‘allîk olan (12) ricālu’llāh ki imāmān
 ve evtād ve büdelā ve nuķabā (13) ve nücebā ve ruķabā
 didükleridür eyyām-ı sene ħesābınca (14) kütbla üç yüz
 altmış altı nefisdür nazm

T60a (15) açup vahdet ħicābın keşf-i ħāşşa mālîk oldukça
 (1) ferîd-i evliyādur rütbede her ferdi efrādun
 (2) şular kim ħazret-i hıẓr-ile hem menzildür ey şüfî
 (3) berîdür ħavf u bîminden bu dehr-i vahşet-âbādun
 (4) bir şımfı daĥı şâ’ife-i muħaddîşündür ki zühürü’l-aşhâb
 (5) ‘ömer bine’l-ħaţţâb rażiyal’llāhu ‘anh bu zümredendür

 T59a15’te olmaz: N’de yok

T59a15’te ‘aleyhi’s-selām: N’de ‘a.m.

T59b11’de olan: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b13’de ve: N’de yok

ve bunlar iki şınıfdur ve bunların (6) bir sınıfı bārī hūdā celle celālehuñ kelāmını hicāb ardından (7) eşfā-yı kelām eyler ya'nī nāsıñ tekellümüne muğāyır ʔarīkle (8) söyler hattā ʔur'ān-ı 'azımda ve mā-kāne li-beşerin an yukellimehu'llāhu (9) illā vahyen ev-min varā'i hicābin⁴⁹ āyet-i kerimesi (10) bunlar haqqındadır ve sınıf-ı āhirinüñ gāh ʔulūbına (11) ve gāh ʔulağlarına ervāh-ı melekiyye bir ʔarīkle (12) söyler pes bu sınıfuñ ʔarīki riyāzet-i nefsiyye (13) ve mücāhedāt-ı bedeniyyedür her ne vechle olursa (14) olsun ve şol nüfūs ki keder-i vuḫūfdan bi't-ḫabī (15) şāfī ola anlara münāsib olan 'āleme ulaşur

T60b (1) fe-lā-cerem 'ālem-i melekūt ve esrārdan ervāh-ı (2) 'aliyyin vāşıl olduğı merātibe vāşıl olur (3) ve ma'ānī-yi 'acībeden 'ālemda ne maḫūle ma'ānī var ise (4) ol nüfūsda

N49a münḫeş olur ve ol münāsib olan (5) ** sınıf-ı rühānī ḫasbī ile 'ulūm-ı ğaybdan niçe (6) nesnelər ḫāsıl olur nazm

- (7) yā rab ne sınıf olur ki gürūh-ı muḫaddişün
 (8) vuşlat görüp muḫātıb ola kendi zātuğa
 (9) luḫf-ile söyledükçe varā'-ı hicābdan
 (10) taḫşıl üns-i tām ide anlar sıfātuğa

(11) hezā āhir mā-teyessere zikruhu min aşnāfi ricāli'llāha
 (12) ve evşāfihim ve şerḫi maḫāmātihim ve aḫvālihim (13)
 va'llāhu nes'elu an yufiẓa 'aleyna min meyāminihim (14)

 T60a5'te iki şınıfdur ve bunların bir sınıfı: N'de iki şınıfdur ki bir sınıfı

N-M'de hūdā celle celālehuñ kelāmını hicāb ardından:

T60a6'da hūdā celle celālehu anlara hicāb ardından

T60a7'de eşfā-yı kelām eyler: N'de eşfā eyler

T60a8'de ʔarīkle söyler: N'de ʔarīkle anlara söyler

T60a5'te sınıf-ı rühānī: N'de şifat-ı rühāniyye

- ve berekâtihim innehü berrun raḥim cevvädun kerim⁵⁰
 ğıbbezâlik (15) kuṭbü'l- 'ârifîn 'umdetü'l-vâşılın
 T61a mevlânâ (1) şeyḥ muḥyi'd-dîn 'arabî ḳaddes sırrahu
 ḫâzretleri ricâl-i (2) ğaybûğ seyr-i celilini ve ervâh-ı
 muḳaddesenüğ bir (3) semtden bir semte naḳl ü taḫvîlini
 bu tafşıl-i (4) bî-'adille beyân buyurmuşdur ki ṭâ'ife-i
 mezbûre ayuğ (5) her bir güninde eṭrâf-ı 'âlemden bir
 cānibde ḳarâr idüp (6) mādām ki felek-i devvâr ve
 seyyâreler seyyâr ola pergâr- (7) vār bir semti der-kenâr
 N49b idüp me'mûr oldukları (8) ** ḫidemât-ı ilâhiyyeye
 fermân-berdâr olmaları muḳarrerdür (9) pes anlara
 ṭabâḳât erenleri dirler ki seb'a-i seyyâre (10) -vār idi
 ṭabâḳadan âşikâr ve envâr-ı kerâmetle (11) günden güne
 tâb-dâr oldukları müselleme-i ebrâr ü aḫyârdur (12)
 fe-lâ-cerem evveli kuṭbdur ki ğavs ıṭlâḳınığ lâyıḳ u (13)
 sezâsıdur ikincisi imâmândur ki kuṭbuğ (14) vüzerâsıdur
 üçüncüsü evtâddur ki maşriḳ u (15) mağrib ve cenûb ü şimâl
 T61b didükleri çâr-küşe-i (1) 'âlemüğ ḫafâza-i bî-riyâsıdur
 dördüncüsü (2) yêdi nefer zevât-ı kübrâdur ki
 ricâlu'llâhuğ bûdelâsıdur (3) bişincüsü on iki merd-i
 vâşıldur ki ol zümrenüğ (4) ruḳebâsıdur altıncüsü kırḳ
 nefer evliyâ-yı pāk (5) -gevherdür ki anlara nücebâ dirler
 yidincüsü üç yüz (6) velî-yi rāh-berdür ki anlara nuḳabâ
 ıṭlâḳ iderler (7) pes bu cümle üç yüz altmış nefis olup (8)
 nazarları kuṭba müte'alliḳ ola gelmişdür ancak (9) efrâd ü
 ümenâ didükleri iki ṭâ'ifenüğ nazarları (10) kuṭbdan
 N50a ḫâricedür ammâ ricâlü'l-ğayb 'idâdında (11) ** dâḫil
 idüğü muḳarrerdür imdi ḫafî olmaya ki (12) aṣḫâb-ı ḫâcât
 ve erbâb-ı mühimmâtdan birinüğ (13) ehemmi ve bir mühim
 ḫâceti ve maḫlûbı ve küllî murâd u (14) maḳşûdı vâḳi'
 olsa gerekdür ki mestur olan (15) dâ'ireye nazar idüp

 T61a14-15'te maşriḳ ü mağrib: N'de mağrib ü maşriḳ

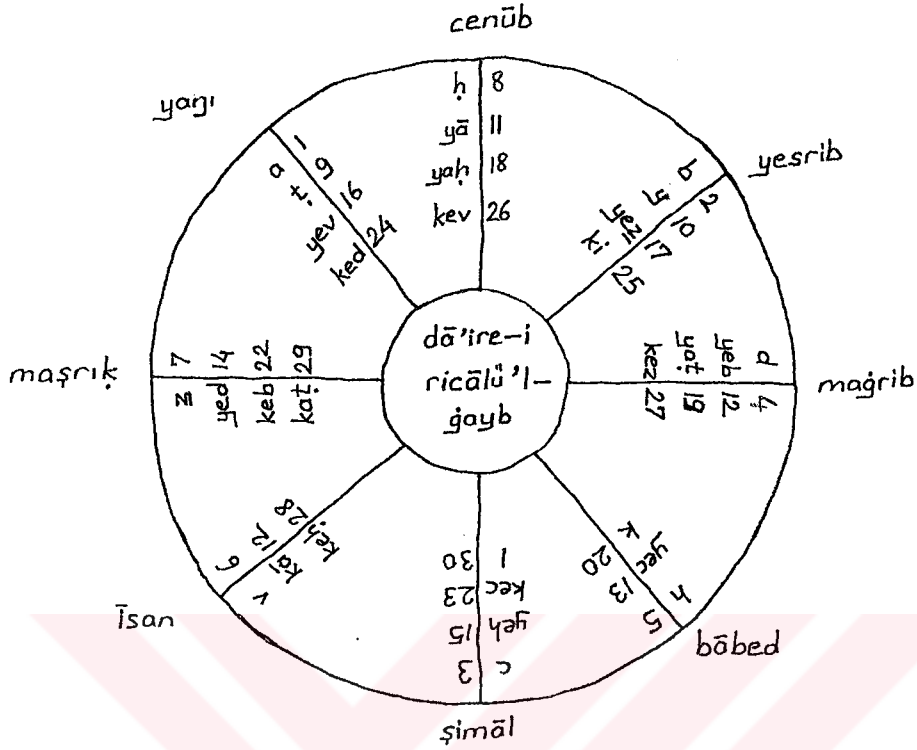
T61b11'de dâḫil idüğü: N'de dâḫil idükleri

- T62a evvelā ol gün ayuḡ kaçınıcı (1) günü idüḡin göre ve ricālū'l-ḡayb ol gün ne (2) cānibde olduḡın bile ba'de-zān ābdest alup (3) ve bir tenhā kūşeye varup ricālū'llāh olduḡı (4) ṡarafa arḡasın vire ve niyyet-i pāk ve i'tikād-ı (5) derrākle bu du'ayı kādır olduḡı deḡlü oḡuyup (6) envā'-ı tazarru' u niyāzla ḡacetin dileye in-şā'a'llāhu (7) te'ālā murādı müyesser ve maḡşūdı ḡayrila muḡadder (8) olmuş ola ḡuşūşā da'vā ve ḡuşūmetde ve (9) ceng ü cidāl ve ḡarb u ḡitāl vaḡtinde ol (10) cānibe arḡa virüp bu du'āya meşḡül olsa (11) ve ḡaceti her ne ise cenāb-ı ḡaḡdan dilese şübhesiz (12) maḡşūdı ḡaşıl ola ve murādına göre maḡlūbına (13) vāşıl ola ve
- N50b bir ṡālib evinden ḡıḡduḡı ḡinde (14) ricālū'llāh olduḡı ** ṡarafa arkasın virüp (15) niyyetine göre du'āsını oḡusa
- T62b ve murād istedüḡi (1) kimsenüḡ meclisine varduḡda arḡasın (2) yine ol cānibe virüp sözi ne ise (3) söylese ve maḡşūdını ricā eylese (4) in-şā'a'llāh şeksiz şübhesiz murādına (5) irişe melāz ü merci' olan kimesne (6) muḡālefete kādır olmaya bi-'avnu'llāhi (7) te'ālā ve ol şerḡ olunan du'ā-yı (8) şerīf budur ve dā'ire-i merḡūme (9) andan aşāḡı yazılıdur (10) es-selāmü 'aleyküm yā ricālū'l-ḡayb (11) es-selāmü 'aleyküm yā ervāḡū'l- (12) muḡaddese yā nuḡabā yā nücebā (13) yā ruḡabā yā būdelā yā evtād (14) yā imāmān yā ḡuṡb yā efrād (15) yā ūmenā
- T63a a'yenūnī ve aḡyesūnī (1) ve erḡamūnī ve ḡaşşilū murādi (2) ve ḡumū 'alā ḡavāyicī bi-ḡürmeti muḡammedin (3) 'aleyhi's-selām sellemekümü'llāhu fi'd-dünyā
- N51a ve'l-āḡireti⁵¹ dā'ire-i ricālū'l-ḡayb **

T62b1'de kimsenüḡ: N'de kimesnenüḡ

T62b9'da aşāḡı: N'de aşāḡa

N-M'de dā'ire-i ricālū'l-ḡayb: T63a3'te yok.

(4) iy şoran seyrini ben ḥāke ricālū'l-ğaybūn

(5) ṭolaşur 'ālemi bu zümre mişāl-i pergār

(6) birde ṭoşuzda on altıda yigirmi dōrtde

T63b

(1) cānib-i kıblededür ka'be gibi ol aḥyār

(2) ikide on yidide onda yigirmi bişde

(3) gözedür her biri yesrib ṭarafın leyl ü nehār

(4) üçde on bişde ve otuzda yigirmi üçde

(5) iḥtiyār eylediler semt-i şimāli her bār

N51b

(6) ** on ṭoşuz on ikide dōrtde yigirmi yidide

T63aDA'da ḥ, yāz yaḥ, kev-b, y, yez, ki- d, yeb, yaṭ, kez-
h,, yec, k- c, yeh, kec, l- v, kā, keḥ- z, yed, keb, kat-
a, t, yev, ked: N'de yok

T63aDA'da dā'ire-i ricālū'l-ğayb: N'de yok

T63aDA'da yengi: N'de kıble

- (7) gün gibi eylediler mağribe 'arz-ı didār
 (8) bişde on üçde yigirmide velī iy zāhid
 (9) gāfil olma hele bābed tarafından zinhār
 (10) hem yigirmi biri altısı yigirmi sekizi
 (11) lā-cerem cānib-i isāna düşer geşt ü güzār
 (12) yidi on dördü yigirmi iki yigirmi tokuz
 (13) itdiler maşriķı gün gibi ğariķ-i envār
 (14) sekizi on biri ve on sekizi her ayuğ
 (15) hem yigirmi altısıdur semt-i cenūbide karar
 (1) böyledür dā'ire-i 'ālemi seyr itmeleri
 (2) arķa vir bunlara tā olmaya kārūğ düşvār

T64a

(3) hātimetü'l-kitāb el-ḥamdüli'llāhi'l-ġaffār bu
 risāle-i fevāyid-şi'ār (5) ki cāmi'-i evliyā-yı kibār ve
 müctemi'-i aşfiyā-yı ahyārdur (6) 'ināyet-i aķtāb ü efrād
 ve mu'āvenet-i abdāl ** ü evtādla (7) ğāyete irişdi ve
 nihāyete yitişdi murād u maķşūd (8) bu risālede mevcūd
 olan zümre-i vāşılın (9) ve fırķa-i sālikinden istizhār ü
 istimdād (10) ve umūr-ı dünyeviye ve zahāyir-i
 uḫreviyemüze müte'allıķ (11) olur isti'ānet ü istirşāddur
 pes kimesne (12) ehl-i dünyādan birine ḫidmet ve ḫürmet
 muķābelesinde (13) ümmid-i merḫamet ü şefķat eylese
 fe-lā-cerem maḫdüm olan (14) ehl-i kerem güci yitdükçe
 ri'āyet ve ḫitām-ı dünyā-y-la mühimmātına (15) bezl-i
 himmet eylemek muķarrerdür bu ķanda ķaldı ki zıkr olunan

N52a

T64b

(1) ehlu'llāh ğāh ü bī-ğāh muķarribān-ı dergāh-ı ālih (2)
 iken kendülere ḫidmet ideni gözetmeyeler ve menāķıb-ı (3)
 ḫamīdeleri taştirinde şarf-ı himmet eyleyenı nażar-ı
 'ināyetlerine (4) manzūr itmeyeler bu taķdırce ḫāşā ki
 benüm gibi ḫādım (5) bunca maḫādımüğ luḫfına muķārın
 olmaya ve ḫuzūr-ı (6) sāmihlerinde bize münsevidür diyü
 yād olunmaya 'ale'l-ḫuşuş (7) ḫidmet-kār bir ola maḫādım-i

 63b10'da hem: N'de her

N52b

kibâr vâfir ola senâ-kâr (8) kâşır ola ** kerem-kârug
 mürüvveti zâhîr ola muhâldür ki (9) dâr-ı dünyâda mu'în ve
 zâhîr ve ser-menzil-i 'uqbâda şefî' (10) ü dest-gîr
 olmayalar allâhümmâ nefî'ini bi-himmetihim ve cennibni
 (11) mine'l-mekârihi bi-kuvvetihim ve haşşıl murâdati
 bi-i'ânetihim (12) ve ^{فِزْنِ} * 'udâti bi-âşâri kuvvetihim
 âmîn şümme âmîn ve'l-ğamdüli'llâhi (13) rabbe'l-'âlemîn⁵²
 (14) kad vuk'ü'l-ferâğ min te'lîfihi ve tenmîkihi
 fi-şehri şevvâli'l- (15) mübârek li-sene hams ü semânin ü
 tis'ami'ya⁵³ D/ be-mahrûsa-i konstantiniyye

 T64b13'te rabbe'l- 'âlemîn kad: N'de rabbe'l-'âlemîn tem
 T64b14'te kad vuk'ü'l- ferâğ min te'lîfihi ve tenmîkihi
 fi-şehri şevvâli'l- mübârek li-sene hams ü semânin ü
 tis'ami'ya

T64bD be mahrûsa-i konstantiniyye: N'de yok

*Bu kelimenin nasıl okunduğunu bilemedik.

ARAPÇA İBARELER, AYETLER VE HADİSLER

1- bismi'llāhi'r-raḥmāni'r- raḥīm : " bağışlayan ve esirgeyen Tanrı'nın adıyla" anlamındaki bu söz, Kur'an'da, bütün surelerin başında bulunur ve sonunda başarıya ulaşmak amacıyla bir işe başlarken söylenir.

2- ḥamden li-men ḥalaḳa 'ibadehü'l-aḥyāri aḥyāfa ve ḳadderā li'l-evliyāi min ḥilyeti'r-ricāli aḥlāken ve evṣāfa ve 'ayyena li-mazāhirihi'l-ḥalā'iki ḥalā'ifa ve emlāke ve ḥaṣṣa bi-küllü mriin minhüm fi-nüfūzi'l-emri melāke ve'mtāze küllün mine'l-aḳṫābi ve'l-e'immeti ve'l-evtādi bi-ḥıfzi'l-cevānibi ve'l-kevākibi ve'l-ecnādi kemā-beyyenehüma'llāhu te'ālā işbāten ve irāde elem nec'ali'l-arza mihāden ve'l-cibāle evtāde ve eşāra bi't-tebşir illā maḳāmātihim ve menāzilihim ḥaysu ḳāla şümme li- etiyennehüm min beyni eydihim ve min ḥalfihim ve 'an eymenihim ve 'an şemālihüm ve minhümü'l- abdālu ve'n-nūḳabā ve ricālü'l-ḡaybi ve'l-ḥatmi ve'n-nücebā ve yukālu li-ba'dihimi'l- ḥavāriyyūna ve'l-recebiyyūna ve-hüm maḥfuzūna mete yazḥarūna ve mete yufḳadūna ve'l-ḥālu ennehüm fi-küllü zamānin lā-yezidūna ve-lā-yenḳuşūna ve minhüm ricālü'l-melāmiyyüne'l- iştıyāḳ ve ricāli'l- mā'i ve'l-efrād ve'l- muḥaddiṣūna fe-sübḥāna men zaḥara kemālü ḳudretihi bi-aḥyāfi ḥalā'ifi'l- ḥalā'iki ve-bedā beydā'u ḥikmetihi bi-aşḫābi't-ṫarāyiki mine's-sevābıki ve'l-levāḫıki men-iḥticābe bi-estāri celālihi şāra meslūben bi-envāri cemālihi ve men incezeba bi-esrāri kemālihi dāra meczūben bi-edvāri nevālihi ve efzālihi lā-ya'rifehümü'l-aḥyāru illā bi-mesiyeti's-settāri ve lā-yuḳārinuhümü'l-ebrāru illā bi-irādeti'llāhi'l- ḡaffāri ve yeḳulu'llāhu te'ālā muḥāṫiben ileyhim lā-tuḫālifu bi-ḡayri ve entüm maḥfūfūna bi-ḥayri ve aḥbāra 'anhüm ḥaysu ḳāla evliyāi taḫte ḳıbābi lā-ya'rifihüm ḡayri ve şalāten 'alā nebiyyihi'l- kerīm ve

'alā ālihi ve aşhābihi't-teslīm fe-eqūlū rāciyen mina'llāhi't-tevfīka ve bi-yedihi ezimmetü't-taḥkīki ba'de-zālike ba'de evliyāi vāşılın ve 'ulemāi 'ilmi'l-yaqīn ḳaddesa'llāhu esrārehüm ve'n-nāra burhānehüm ve āşārehüm : İyi ve salih kulları yaratan Allah'a şükürler olsun. O ki; Hilvetü'r-ricāl'de, velilerin her birine bir bölüm verdi, onların her birini bir rızkın, bir mülkün varisi, halifesi olarak atadı. İnsanlara emirlerinin nüfuz edebilmesi için, her birine bir melek verdi, herbirine bir meleği mahsus kıldı. Ve aktaptan, imamlardan ve evtattan her birine, yönlerin, yıldızların ve yeryüzünün merkezi olan yerlerin korunması görevini verdi. Ve bize delil olarak şu ayeti verdi: " Biz yeryüzünü onlar için beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı? (Bu ayet, Kur'an'ın LXXVIII. suresi olan " En-Nebe " nin 6. ayetidir). " Ve hatta onların derecelerine ve makamlarına en büyük delil olarak şu ayete işaret etti: " - O dedi ki- sonra, elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım (Bu ayet, Kur'an'ın VII. suresi olan " El-Araf " ın 17. ayetinin başıdır. Ayet, ve-lā-tecidu ekşerehüm şākirin "ve sen onların çoklarını şükredenlerden bulamayacaksın." şeklinde sona ermektedir.)."

Bu iyi ve salih kullar, abdal, nükoba, gayp erenleri, hatemler ve nücebadır. Ayrıca, diğerlerine havariler ve recebiler adı verilir. Bunlar ortaya çıktıklarında da, yok olduklarında da Allah tarafından korunurlar, onların hamisi her zaman Allah'tır. Gerçekten efratın, melâmilerin, muhaddislerin vb. Tanrı erenlerinin sayıları artmaz ve eksilmez, her zamanda aynı kalır. Allah bu insanları, bu türlü türlü erenleri yarattı ki; bu O'nun yüceliğinin ve kudretinin büyüklüğünün işaretidir. Ve Allah'ın bir sahra gibi geniş olan yüce kudreti ve hikmeti, eski ve yeni tarikat sahiplerinde ve sufilerde ortaya çıkmıştır. Her

kim ki; Allah korkusuyla kötülüklerden kaçınır, Allah'ın nuru karşısında hayret içinde donar kalır. Her kim ki; Allah'ın yüceliğini düşünür ve esrarını çözmeye çalışırsa, Allah'ın kendisine verdiği nimetlerin çokluğu ve çeşitliliği ile dehşet içinde şaşkın şaşkın gezer. Bu kişileri diğer müminler bile ancak Allah isterse bilebilirler. Ebrar bile bunlarla ancak bağışlayıcı olan yüce Allah'ın iradesi ile görüşebilirler, konuşabilirler. Allah der ki; siz kötülüklerle karışmayın ve benden başkasını yaratan olarak görmeyin, o zaman benim türlü türlü nimetlerimden yararlanabilirsiniz. Ve O bize haber verir ki; benim gök kubbem, benim kudretim altındaki evliyayı benden başkası bilemez. Salât yüce Peygamberimize ve selâm O'nun aline, ashabına ve Tanrı'ya ermiş velilere olsun. Allah ilmi yakın sahibi olan alimlerin esrarlarını kutsasın ve onların delillerini ve eserlerini nurlandırsın. Dilerim ki, bana yardım etsin ve beni başarıya ulaştırsın.

3- ḥalîfetü'r-rahmāni'l-müstağni 'ane't-ta'rif ve'l-beyân: " tarife ve beyana sığmayan, tariften ve beyandan doymuş merhametli halife " anlamında bir söz.

4- 'aleyhe'd-devlet ve's-sa'âdet ve'l-'üvnân ilâ inķırâzi's-sâ'ât ve'l-aḫyân ve 'aleyhümâ'r-rahmeti ve'l-'inâyeti ve'l-ğufrân bi-'alâ kuşûri'l cenân bi-muķâreneti'l-ḥür ve'l-ğılmân: " Saadet, zenginlik, şan ve şeref sonsuza kadar onun üzerine olsun. Ve gönül köşklerinde hurilerin ve gılmanların kavuşabilmeleri için, Allah'ın bağışlayıcılığı, inayeti ve rahmeti onların üzerine olsun. " anlamında söz.

5- lemmâ ķāme 'abdu'llāhi : " Allah'ın kulu olan Muhammet ibadet etmek için ayağa kalktığı zaman. " anlamındaki

bu söz Kur'an'ın LXXVII . suresi olan " El-Cin " nin 19. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve ennehü lemmâ kâme abdullâhi yed'uhü kıdû yekûnüne 'aleyhi libade (Allah'ın kulu Muhammet, ibadet etmek için ayağa kalktığı zaman, O'nun etrafında hemen keçe gibi sımsıkı oluyorlardı.) " şeklindedir.

6- 'izz ibn mes'ud rażiya'llâhu 'anh kıal aḥbarena resûla'llâhi şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem inne li'llehi te'âlâ selâsemi'eti nefsin kulûbuhüm 'alâ kıalbi âdeme 'aleyhi's-selâmu velehu erba'üne nefsin kulûbuhüm 'alâ kıalbi mûsâ 'aleyhi's-selâmu velehu seb'atün kulûbuhüm 'alâ kıalbi ibrahîme 'aleyhi's-selâmu velehu ḥamsetün kulûbuhüm 'alâ kıalbi cebrâ'île 'aleyhi's-selâmu velehu selâsetün kulûbuhüm 'alâ kıalbi mikâ'île 'aleyhi's-selâmu velehu vahîdün kıalbihü 'alâ kıalbi isrâfîle 'a.m. küllimâ mate'l- vahîdu ebdela'llâhu mekânehu mine's-selâseti ve küllimâ mâte vahîdün mine's- şâleseti ebdela'llâhu mekânehu mine'l-ḥamseti ve küllimâ mâte vahîdün mine'l-ḥamseti ebdela'llâhu mekânehu mine's-seb'ati ve küllimâ mâte vahîdün mine's-seb'ati ebdela'llâhu mekânehu mine'l-erba'îne ve küllimâ mâte vahîdün mine'l-erba'îne ebdela'llâhu mekânehu mine's-selâsemi'etin ve küllimâ mâte'l- vahîdün mine's-selâsemi'etin ebdela'llâhu mekânehu mine'l-'âmmeti bihim yedfa'allâhu'l-belâ'e 'an hezihi'l-ummeti : İzz ibn Mesut (Hz. Muhammet'in sahabelerinden biri) (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: Peygamber (salâvat ve selâm onun üzerine olsun) bize haber verdi ki; Allah, kalpleri Adem (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine üç yüz kişi, Musa (selâm onun üzereerine olsun) kalbi üzerine kırk kişi, İbrahim (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine yedi kişi, Cebrail (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine beş kişi, Mikail (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine üç

kişi, İsrâfil (selâm onun üzereine olsun) kaalbi üzerine bir kişi yarattı. Bu bir kişi öldüğü zaman üçlerden, üçlerden birisi öldüğü zaman beşlerden, beşlerden birisi öldüğü zaman yedilerden, yedilerden birisi öldüğü zaman kırklardan, kırklardan birisi öldüğü zaman üçyüzlerden, üçyüzlerden birisi öldüğü zaman ise iyi ve salih kullardan birisini bedel olarak verir. Allah, İslâm ümmetini, bu kişiler var oldukça kötülüklerden, belâdan uzak tutar.

7- innî lâ-ecidu nefesi'r-raḥmân min kıbeli'l-yemen: " Müminlerin Yemen tarafından geldiğini görür gibiyim. " anlamında bir hadis.

8- fevârisü ḥeycâin izi'l-yevme eyvemü
rehânîne zalmâin izi'l-leyli elyelü
ricâlü muḥâribin ve ḥarbin fe-kesbehüm

İl-dâreyhüm a'melehüm ve 't-teneffüli : " O insanlar, gündüz olunca atlı olup zafere koşarlar, gecenin karanlığı çökünce de Allah'a ibadet ederler. Bunlar, hem bu dünya hem de öteki dünya için gayret gösterirler. Zafer kazanırlar ve bu zaferleri sonucunda elde ettikleri ganimetlerin üzerine nafîle namazlarını kılarlar. " anlamında bir dörtlük.

9- fe-vecedâ 'abden min 'ibâdinâ âteynâhü rahmeten min 'indinâ ve 'allemnâhü min ledünnâ 'ilmâ: " Kayaya geldiler. Orada kullarımızdan bir kulu buldular ki biz ona nezdimizden bir velâyet (veya nübüvvet) vermiştik. Ona kendimizden de bir ilim öğretmiştik. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XVIII. suresi olan " El-Kehf " in 65. ayetidir.

10- ḳaddi intehaye'n-naḳl ve't-tafşîl min kavâ'idî faşli'l-ḥiṭâbi'l-celîl: " yüce Faslü'l-hitâp kitabının

kaidelerinden yapılan açıklamaların ve bu kitaptan yapılan aktarmaların bitimi. " anlamında bir söz.

11- rüknü'l-ḥaḳ ve 'd-dīn mürşidi'ṭ-ṭalebe ve's-sālikin: " dinin ve gerçeğin dayanağı (temel direği) Allah yoluna girmişlerin ve bu yolun isteklilerinin mürşidi, aydınlatıcısı " anlamında bir söz.

12- a'ṭā külle şey'in ḥalkahü şümme hedā : " Her şeye, haline uygun şeklini veren, istidatlarına göre yol gösterendir. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XX. suresi olan " Tāha " nın 50. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ḳāle rabbüne'llezi a'ṭā külle şey'in ḥalkahü şümme hedā (-Musa- dedi ki; rabbimiz herşeye, haline en uygun şeklini veren, istidatlarına göre yol gösterendir.) " şeklindedir.

13- izā cā'e naşru'llāhi ve'l-fethu: " Allah'ın yardımı gelip Mekke fethi müyesser olunca. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın CX. suresi olan " En-Nasr " ın ilk ayetidir. Bu ayetin, suretin adı olarak kullanıldığı da görülür.

14- ḳul yā eyyühe'l- kāfirün: " De ki: Ey kafirler! " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın CIX. suresi olan " El-Kafirun " un ilk ayetidir. Bu ayetin, surenin adı olarak kullanıldığı da görülür.

15- izā zülzileti'l-arzu zilzālehā : " yer, kendisine mahsus bir sarsıntıyla sallandığı zaman " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXXIX. suresi olan " El-Zilzāl " ın ilk ayetidir. Bu ayetin, surenin adı olarak kullanıldığı da görülür.

16- ulāike'l-lezīne hedā'llāhü fe-bi hüdāyühü muḳtedih: " İşte bunlar Allah'ın hidayet ettiği

kimselerdir. Sen de onların hidayetine uy." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın VI. suresi olan " El-En'am " ın 90. ayetinin başıdır. Ayetin devamı "  ul l -es'elek m 'aleyhi ecr , in hüve ill  zikr  li'l-' lem n (De ki; ben tevhide davette sizden hiç bir ücret istemem, Kur'an alimlere nasihatten ibarettir.) "  eklindedir.

17- m -vese'eni arz  ve-l  sem 'i ve lek n vese'eni  alb  'abdi: " Allah der ki; Ben o kadar büyüğüm ki beni ne yer ne de gök sığmaz. Beni ancak müminlerin kalbi sığar. " anlamında bir hadisi kudsi.

18- nis ' k m  ars n leküm fe't   arsek m enn   i'tüm: " Kadınlarımız sizin için bir tarladır. Artık tarlanıza dilediğininiz şekilde gidin. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın II. suresi olan " El-Bakara " nın 223. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ve  addim  li-enf sik m ve' aku'll he ve 'lem  ennek m m l kuuh ve be siri'l-m 'min n (ve kendiniz için pe ke  gönderin. Allah'tan sakının, O'na kavu acağınızı bilin. Sen de müminleri müjdele.) "  eklindedir.

19- ve a'te am  bi'll hi: " Allah'a sarılınsınlar. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın IV. suresi olan " En-Nis  " nın 146. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ille'l-lez ne t b  ve e le u ve'te am  bi'll hi ve a le  d neht m li'll hi fe-ul 'ike ma'e'l-m 'min n ve sevfe y 'ti'll h 'l- m 'min ne ecren 'az men (Meğer ki nifaktan tövbe edip hallerini ıslah etsinler, Allah'a sarılınsınlar, dinlerini de Allah için halis kılsınlar. İşte bunlar müminlerle beraberdir. Allah müminlere büyük bir mükafat verecektir.) "  eklindedir.

20- va'te im  bi- abli'll hi: " Hepiniz Allah'ın ipine sımsıkı sarılın. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın III.

suresi olan " Ali imran " ın 103. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " cemî'an ve lâ-teferrekû ve'zkürü ni'meta'llâhi 'aleyküm iz küntüm a'daen fe-ellefe beyne kulübiküm fe-aşbahtüm bi-ni'metihi ihvānan ve küntüm 'alā şefā ħufretin mine'n-nāri fe-enķazeküm minhā kezālike yübeyyinu'llāhü leküm āyetihi le'alleküm tehtedün (birbirinizden ayrılmayın, Allah'ın size olan nimetini yadedin. Hani sizler bir diğerinizin düşmanıydınız. Allah hidayet bulasınız diye ayetlerini böyle beyan ediyor.) " şeklindedir.

21- e'üzubike minke: " Senden sana sığınırız. " anlamında bir hadis.

22- tebāreke'illezi bi-yedihi'l-mülkü: " Her şeyin mülkü elinde bulunan Tanrı son derece hayırlı ve bereketlidir." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXVII. suresi olan " El-Mülk " ün ilk ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ve hüve 'alā külli şey'in ķadır (O, her şeye hakkıyla kadirdir.) " şeklindedir.

23- enara'llāhu ķulūbihüm bi-envüri'l- yakın: " Allah onların ilmi yakinin nurları ile nurlandırsın, aydınlatsın. " anlamında bir söz.

24- elem nec'ali'l-arża mihāden ve'l-cibāle evtāden: " Biz yeri yayılmış döşek ve konak, dağları kazık yapmadık mı? " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXVIII. suresi olan " En-Nebe " nin 6. ve 7. ayetidir.

25- şümme leātiyennehüm min beyni eydihim min ħalfihim ve 'an eymanihim ve 'an şemā'ilihim : " (iblis) ben onların önlerinden de geleceğim, arkalarından da; sağ taraflarından da geleceğim sol taraflarından da (dedi). " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın VII. suresi olan

"El-Araf" ın 17. ayetinin başıdır. Ayetin devamı "ve lâ-tecidü ekgerhüm şâkirîn (Sen onların pek çoğunu şükreder bulamazsın): " şeklindedir.

26- 'allâmü'l-guyüb celle şānehu 'ane's-şibhi ve'l-guyüb: " gayb alemi ni bilen, gizlerin sahibi ve gizlerin bilgini olan Allah - benzetmelerden ve gizlerden şanı yüce olsun- " anlamında bir söz.

27- lâ-ya'lemühüm illâ'llāhu te'ālā: " Yüce Allah'tan başkası bilmez, bilemez. " anlamında bir söz. Bu söz, " lâ-ya'lemühüm illâ'llāh " şeklinde, Kur'an'ın XIV. suresi olan " İbrahim " 'in 9. ayetinde de geçiyor.

28- kemā- kâlu'llāhi'l-gaffār ve küllü şey'in 'indehü bi-miğdārin : " Bağışlayıcı olan Allah'ın dediği gibi: Her şey O'nun yanında miktara göredir. " anlamındaki bu sözün " Her şey O'nun yanında miktara göredir." kısmı, Kur'an'ın XIII. suresi olan " Er-Rad " ın 8. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " Allahu ya'lemü mâ taḥmilu küllü enşā ve-mā tağiyzū'l-erḥāmü ve-mā tezdād ve küllü şey'in 'indehü bi-miğdārin (Allah her dışının ne taşıdığını, döl yataklarının neyi eksik neyi artık yaptığını bilir. Her şey O'nun yanında miktara göredir.) " şeklindedir.

29- cāhidū fi-sebīlu'llāh:" Allah yolunda cihat edenler " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın II. suresi olan " El-Bakara" nın 218., VIII. suresi olan " El-Enfal" ın 74., IX. suresi olan " Et-Tevbe " nin 20. ayetlerinde geçiyor.

30- ve-mā yenḫıku 'ani'l-hevā: " O, arzusuna göre söylemez. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necm " in 3. ayetidir.

31- in hüve illâ vahyün yühâ: " O'nun sözü kendisine vahiy olunan bir vahiyden başka bir şey değildir. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necm " in 4. ayetidir.

32- innâ senulķi 'aleyke kavlen şakîlen : " Sana çetin bir sözü (Kur'an'ı) vahiy ve ilka ediyoruz. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXIII. suresi olan " El-Müzzemmil " in 5. ayetidir.

33- rabbenâ zâlemna enfüsenâ ve in lem tağfirlenâ ve terhamnâ leneküenne mine'l-ğāsirin : " Ey rabbimiz, biz kendimize zulüm ettik. Sen bizi yarlıgamaz, esirgemezsen, biz herhalde ziyankârlardan oluruz. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın VII. suresi olan " El-Araf " in 23. ayetinin sonudur. Ayet " kâlâ (onlar dediler ki) " şeklinde başlamaktadır.

34- rabbi'ğfirli ve livâlideyye ve li-men dahâle beytiye mü'minan ve li'l-mü'minîne ve'l-mü'minât ve lâ-tezîdi'z-zâlimîne illâ tebâren : " ya Rab, beni, babamı ve anamı, mümin oldukları halde evime girenleri, gelecek erkek ve kadın müminleri yarlığa. Zalimlerin helâklerinden başka bir şeyi arttırma. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın LXXI. suresi olan " Nuh " un 28. ayetidir.

35- ħalîlu'llâh: " Allah'ın dostu " anlamındaki bu sözle Hz. İbrahim kastedilmektedir. Tanrıtanımaz Nemrut tarafından ateşe atılan İbrahim bir gül bahçesine düşmüş ve bu olaydan sonra O'na " Halilullah " denilmiştir. Metinde " Halilullah duası " ile, Kur'an'ın XIV. suresi olan " İbrahim " de, Hz. İbrahim'in " ya Rab, bu şehri emin kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzaklaştır. " şelkinde başlayan duası kastedilmiş

olmalıdır.

36- rabbi heb lî hükmen ve'l-ḥaḫnî bi's-ṣ-ṣâliḫîn: " ya Rab, bana hikmet bahşeyle, beni sülâhaya, Peygamberler zümresine ilhak et." anlamındaki bu söz, Kuran'ın XXVI. suresi olan " Eş-Şuara " nın 83. ayetidir.

37- 'alâ sürurin müteḫâbilîn: " tahtlar üzerinde karşı karşıya gelecekler " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XV. suresi olan " El-Hicir " in 47. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve neze'nâ mâ fi-şudûrihim min ḳillîn ihvânen 'alâ sürurin müteḫâbilîn (Biz onların sinelerindeki her türlü kini çıkardık. Onlar kardeş olup tahtlar üzerinde karşı karşıya gelecekler.) " şeklindedir.

38- ve ḥaşa'ati'l- eşvâtü lir-rahmâni fe-lâ-tesme'u illâ hemsâ:" Muhabbetinden esirgeyen Tanrı'ya karşı sesler duracak. Sen onların ancak yavaş ayak seslerini işitebileceksin. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın XX. suresi olan " Taha " nın 108. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " yevmeizin yettebi'ume'd-dâ'ie lâ-'ivece leh, ve ḥaşa'ati'l- eşvâtü lir-rahmâni fe-lâ-tesme'u illâ hemsâ (O gün herkes Allah tarafından çağırana tabi olup hiç bir tarafa meyil edemeyecekler. Mehabetinden esirgeyen Tanrı'ya karşı sesler duracak. Sen onların ancak yavaş ayak seslerini işitebileceksin.) " şeklindedir.

39- yumşeüne 'ale'l-arzi hevnen ve izâ ḥaḫābehümü'l-câhilüne ḳâlū selāmen : " Onlar yeryüzünde tevazu ve vakar ile yürürler, şayet onlara kendini bilmez kimseler söz atacak olurlarsa incitmeyecek cevaplar verirler." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XXV. suresi olan " El-Furkan " in 63. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve 'ibādü'r-rahmâni'llezîne yumşeüne 'ale'l-arzi hevnen ve izâ ḥaḫābehümü'l-câhilüne ḳâlū selāmen (Esirgeyen Zat'ın

öyle kulları vardır ki; onlar yeryüzünde tevazu ve vakar ile yürürler. Şayet onlara kendini bilmez kimseler söz atacak olurlarsa, incitmeyecek cevap verirler.) ” şeklindedir.

40- lâ-ya‘lemü‘l- ğaybî illâ- ħâliķu ricâlü‘l-ğayb:
” Gaybı, evrenin sırlarını, gayb erenlerini yaratmış olan Allah’tan başkası bilemez. ” anlamında bir söz

41- eşiddâu ‘ale‘l-küffâri: ” (Muhammet’in) beraberinde bulunanlar, kafirlere karşı çetindirler. ” anlamındaki bu söz, Kur’an’ın XLVIII. suresi olan ” El-Fetih ” in 29. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü ” muĥammedün resûla‘llâh ve‘l-lezîne ma‘ahu eşiddâu ‘ale‘l-küffâri rûĥamau beynehüm terâĥüm rukke‘an süccâden yebteĝüne fażlan mina‘llâhi ve rızvânan sîmâhüm fi-vücûhihim min eĝeri‘s-süccüd zâlike meĝelühüm fi‘t-tevrât ve meĝelühüm fi‘l-ıncıl kezer‘in aĥrece şaĥ‘ahü fe-âzerehu fe‘s-teĝleze fe‘s-tevâ ‘alâ sūķihi yu‘cibu‘z-zürrâ‘ li-yaĝıza bihümü‘l-küffâr, ve‘ada‘llâhü‘l-lezîne âmenü ve ‘amilü‘ş-şâliĥâti minhüm maĝfireten ve ecren ‘azîmen (Muhammet, Allah’ın peygamberidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rûkua varırken, secde ederken görürsün. Onlar Allah’ın inayetini ve hoşnutluĝunu ararlar. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu onların Tevrat’taki vasıflarıdır. İncil’deki vasıfları da şöyledir: Bir ekin ki filiz çıkarır, filizini besler, filizleri kuvvetlenir, kalınlaşır. Ayakta dik durur, ekincilerin hoşuna gider. Allah böylece onları çoĝaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendirir. Allah inanıp iyi işler yapanlara yarlıganma ve büyük mükâfat vadetmiştir.)” şeklindedir.

42- ve-nüfiḥa fi's-ṣūri fe-ṣa'ika men fi's- semāvati ve men fi'l-arzi illā men ṣa'a'llāhu : " Sura üflenince, Allah'ın diledikleri müstesna olmak üzere göklerde ve yerde, kim varsa hepsi düşüp ölmüş olacaktır." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XXXIX. suresi olan " Ez-Zümer " in 68. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ṣümme nüfiḥa fihi uḥrā fe-izāhüm kıyāmün yanzurūn (Sonra ona bir daha üflenince, hemen ayağa kalkıp bakacaklardır.) " şeklindedir.

43- kün-fe-kān : " Ol, dedi ve oldu " anlamındaki bu söz, özellikle tasavvufi edebiyatta sıkça kullanılır. Bu söz, " kün-fe-yekūn " şekliyle Kur'an'da bir çok ayette geçer (El-Bakara / 11, Ali İmran / 47, 59, El-Enam / 73, El-nahl / 49, Meryem / 35, Yasin / 82, Gafir / 67). Allah bu emri vermeden önce, herkes " Elest " meclisinde idi ve henüz hiçbir maddi varlık yaratılmamıştı. Allah'ın bu emri vermesi, " ol " demesi ile, ruhlara varlık alemine geçmişlerdir.

44- lā-ya'lemehüm illā'llāhu te'ālā ve'l-vāsilūn bi-hezā'l-makām : " Bu makamdaki vasılları, ermiş kulları Yüce Allah'tan başkası bilmez, bilemez. " anlamında bir söz.

45- ve lekad ḥalaḳnā's-semāvāti ve'l-arza ve mā-beynehümā fi-sitteti eyyāmin ve mā-messenā min luḡüb : " Biz gökleri, yeri ve aralarındakini altı günde yarattık. Hiçbir yorgunluk duymadık. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın L. suresi olan " Kaf " in 38. ayetidir.

46- ṭübā-lehüm ḥüsne me'āb : " Onlar için dönecek ne güzel yer vardır. " anlamında bu söz, Kur'an'ın XIII. suresi olan " Er-Rad " in 29. ayetinin sonudur. Fakat bu kısım, Kur'an'da " ṭübā-lehüm ve ḥüsnü me'āb " şeklinde geçiyor.

Ayetin tümü " el-lezîne âmenû ve 'amilu's-şâlihâti tûbâ-lehüm ve hüsnu me'âb (İman edip iyi amel işleyenlere ne mutlu! Onlar için dönecek ne güzel yer vardır.) " şeklindedir.

47- ve kâne kâbe kavseyni ev-ednâ : " Araları iki yay kadar veya daha az kaldı." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necim " in 9. ayetidir. Bu ayet eski Arap geleneği üzerine inmiştir. Bu geleneğe göre savaş halindeki insanlar barıştırlarsa, yaylarını çıkarır, birbirine yaklaşıtırlardı.

48- ittaķū ferâsete'l- mü'min: " Müminlerin ferasetinden sakının. " anlamında bir hadis.

49- ve mâ-kâne li-beşerin an yukellimehu'llâhu illâ vahyen ev min varâ'i hicâbin : Bu söz Kur'an'ın XLII. suresi olan " Eş-şura " nın 51. ayetinin başıdır. Ayetin tümü " ve mâ-kâne li-beşerin an yukellimehu'llâhi illâ vahyen ev-min varâ'i hicâbin ev-yürsile resülen fe-yûhiye bi-iznihi mâ-yeşâ, innehü 'aliyyün halîm (Vahiyle veya perde ardından olması veya bir elçi gönderip ona kendi izniyle dilediği şeyi vahyetmesi suretlerinden başka hiç bir suretle, Allah'ın konuşması, hiçbir insana müyesser olamaz. Çünkü O, yücedir, işinde hakimdir.) " şeklindedir.

50- hezâ âhir mâ-teyessere zikruhu min aşnâfi ricâli'llâha ve evşâfihim ve şerhi maķâmâtihim ve aĥvâlihim va'llâhu nes'elu an yufîza 'aleynâ min meyâminihim ve berekâtihim innehü berrun raĥîm cevâdun kerîm: Bu Tanrı erenlerini, onların sınıflarını, vasıflarını, makamlarını ve durumlarını bilebildiğim son bölümdür. Ben ancak bu kadarını zikredebilirim (Çünkü bendeki bilgiler ancak bu kadardır.). Dilerim ki; Allah bize bereketinden, nimetlerinden bol bol versin. Çünkü O

eli açıktır, rahimdir ve kerimdir.

51- a'inüni ve ağışüni ve erhamüni ve haşşilü murâdi ve kumû a'lâ havâyicî bi-hürmeti muhammedin 'aleyhi's-selâm sellemekümü'llâhu fi'd-dünyâ ve'l-âhireti: Muhammet'in hürmetine, Muhammet aşkı için, bana yardım edin, bereketinizden verin, rahmet edin, beni isteğime kavuşturun, ihtiyaçlarımı sağlayın. Allah sizi dünyada ve ahirette selâmete erdirdin.

52- allâhümmâ nefi'ini bi-himmetihim ve cennibni mine'l-mekârihi bi-kuvvetihim ve haşşil murâdati bi-i'netihim ve ^{فِرَاقِ} * udâti bi-âşâri kuvvetihim âmin şümme âmin ve'l-hamdüli'llâhi rabbe'l-âlemîn: " Allahım, beni onların (Tanrı erenlerinin) himmetinden yararlandır, onların ilimleriyle kötülüklerden uzak tut ve onların yardımıyla beni isteğime kavuştur. Onlardan sonra (onlar gibi) beni de yakınına al. Alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun. Amin." anlamında bir söz.

53- kad vuk'ü'l-ferâğ min te'lîfihi ve tenmîkihi fi-şehri sevvâli'l-mübârek li-sene hamş ü semânin ü tis'ami'ya : " Bu kitabın telifi ve yazımı mübarek sevvâl ayında dokuz yüz seksen beş yılında tamamlandı." anlamında bir söz.

* Bu kelimenin ne anlama geldiğini ve nasıl okunduğunu bilemedik.

İMLÂ ÖZELLİKLERİ

Metnimiz, büyük oranda kalıplaşmış bir imlâyla yazılmıştır. Ancak metnimizde, eserin Eski Anadolu Türkçesinden Klâsik Osmanlıcaya bir geçiş dönemi ürünü olduğunu gösteren bazı yazım özelliklerine de rastlamak mümkündür. Biz bu bölümde, bu yazım özelliklerine kısaca değineceğiz.

1- Ünlü Yazımları

a ünlüsünün yazımı

1- ön ses a: Genellikle elif (/) ile, bazan da medli elif (ا, آ) ile gösterilmiştir: alup (الوب) 62a2, adı (ادى) 25a11, aya (اكا) 17a13, alt (آلت) 53b14

2- iç ses a: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da üstün (ا) ile veya medli veya medsiz elif (ا, /) ile gösterilmiştir: olan (اولن) 16a5, âbindan (آبيندن) 13a8, olan (اولان) 35b1, olan (اولان) 22a7

3- son ses a: Genellikle he (o, e) ile, bazı örneklerde de medli veya medsiz elif (ا, /) ile gösterilmiştir: ola (اول) 6b14, akla (عقل) 58a6, aya (اكا) 17a13, ola (اول) 18a3

e ünlüsünün yazımı

1- ön ses e: Genellikle esresiz elif (/) ile, bazan da esreli elif (ا) ile gösterilmiştir: eksilür (اكسلور) 31a11, elde (الاله) 33a10, evlenenlerü (اولننلر) 11b7.

2- iç ses e: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da harekeli veya harekesiz he (ه, ء / ه, ء) ile gösterilmiş: degüldür (دكلار) 17b5, eylemeye (ايليمه) 54a11, neye (نهيه) 22a3, ever (اوز) 11b8, üzeredür (اوزره > ر) 9b10, deveciler (دوه جيلر) 12b7.

Metnimizde yalnızca tek örnekte iç ses e ünlüsü elif (/) ile gösterilmiş: gelen (كلان) 14b3.

3- son ses e: Genellikle he (ه, ء) ile, bazan da esreli he (ه, ء) ile gösterilmiş: ne (نه) 22a4, şöyle (شويلا) 22a11, nice (نيه) 10b12.

1 ünlüsünün yazımı

1- ön ses i: Metnimizde ön sesi " i " olan bir Türkçe kelime yoktur.

2- iç ses i: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da ye (يه) ile gösterilmiş: altmış (التمش) 11b111, yaşında (ياشنداه) 11b11, yapışmış (ياپشتمش) 22b5, olın- (اولين-) 31b6.

3- son ses i: Genellikle harekeli ye (يه), bazan da harekesiz ye (ي) ile gösterilmiş: oldu (اولاي) 35b1, olur mı (اولورسي) 52b1, oranı (اورانى) 49a7.

1 ünlüsünün yazımı

1- ön ses i : Genellikle elif ye (ايه) ile, bazan da kesreli elif (ا) ile gösterilmiştir: içinde (ايچنده) 42a1, iki (ايكى) 51 b1, işitse (اشتسه) 12a12.

2- iç ses i : Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da kesreli veya kesresiz ye (يه, يه) veya

kesre (كسرة) ile gösterilmiş: virmiş (ويرميش) 22b3, bir (بر) 11b9, nice (نجه) 10b12, üzerinden (اوزريندان) 6b6, bir (بر) 16b12, deveçiler (دوه جيلر) 12b7.

3- son ses i : Genellikle harekesiz ye (ي), bazan da harekeli ye (ي) ile gösterilmiştir: köprisi (کوپریسی) 6b6, gördi (کوردی) 13a8, ferzendi (فرزندى) 11b8, veledi (ولدی) 11b10.

u ünlüsünün yazımı

1- ön ses u: Genellikle harekesiz elif vav (او) ile, bazan da ötreli elif vav (او) ile gösterilmiş: unudilmazmış (اونودلمزمش) 10b12, ulaşur (اولاشور) 60a15, uyar (اویز) 49a13.

2- iç ses u: Genellikle harekesiz vav (و) ile gösterilmiş, bazan da harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş: şuyılur (طویلور) 31a12, alup (الوب) 62a2, şururlar (طوررلر) 41b6, kuru (قرو) 6b7

3- son ses u : Harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: kuru (قرو) 6b7, toptolu (طوپتولو) 6b14.

ü ünlüsünün yazımı

1- ön ses ü : Genellikle harekesiz elif vav (او), bazan da ötreli elif vav (او) ile gösterilmiştir: üç (اوچ) 3a10, üzeredür (اوزره در) 9b10, üst (اوست) 53b14.

2- iç ses ü: Genellikle harekesiz vav (و) ile gösterilmiş, bazan da harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiştir: gün (گون) 10a12, dün (دن) 39b14, gürbüz

(كوربز) 48a3, görürler (كوررلر) 56b5, zümrenüg (زمرة نك) 39b14.

3- son ses ü: Harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: diyü (دييو) 8a13, gizlü (كيزلو) 49b3, kendü (كندو) 56b11

o ünlüsünün yazımı

1- ön ses o: Harekesiz elif vav (او) ile gösterilmiştir: olan (اولن) 16a5, on (اون) 7a1, oranı (اورانى) 49a7, oturup (اوتوروب) 16b12.

2- iç ses o: Genellikle harekesiz vav (و) ile, bazan da ötreli vav (وُ) ile gösterilmiş. İç ses o bazı örneklerde de harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiştir: taldı (طولدي) 13a8, toptolu (طويطلو) 6b14, sol (صول) 53b14.

ö ünlüsünün yazımı

1- ön ses ö: Genellikle harekesiz elif vav (او), bazan da ötreli elif vav (اُو) ile gösterilmiş: ölse (اولسه) 5b3, öte (اوت) 31b6, öğ (اوك) 53b14.

2- iç ses ö: Genellikle ötreli vav (وُ), bazan da harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: söz (سوز) 10b12, dögmek (دؤگمك) 12b4, sögmek (سؤگمك) 12b5, gördi (كوردى) 13a8.

kapalı e (bak. F- Birinci Hecede e/1, i/e Konusu)

2- g, k ve ğ Ünsüzlerinin Yazımı

Metnimizde geçen k ve ğ ünsüzleri kef (ك) ile, g ünsüzü ise kef veya üç noktalı kef (ك , ك) ile gösterilmiş: kendü (كندو) 56b11, zümrenün (زمرة نك) 39b14, gürbüz (كوربز) 48a3, dögmek (دؤگمك) 12b4.

3- p Sesinin Yazımı

Metnimizde -up /-üp ulacı dışında p sesi, pe (پ) ile gösterilmiş, -up / -üp ulacındaki p sesi için ise be (ب) harfinden yararlanılmıştır: alup (الوب) 62a2, olup (اولوب) 24a12, köprisi (كوبريسى) 6b6, toptolu (طوپتولو) 6b14.

4- s Sesinin Yazımı

Metnimizde s ünsüzü, kalın ünlülü Türkçe kelimelerde sad (ص) ile, ince ünlülü kelimelerde ise sin (س) ile gösterilmiş: sağ (صاغ) 53b14, şol (صول) 53b14, sögmek (سؤگمك) 12b5.

5- tı (ط) İle Yazılan Kelimeler

Bugün Türkiye Türkçesinde, d-'li olan bazı kelimeler, bizim metnimizde tı (ط) ile yazılmıştır: tayanurlar (طاینورلر) 34b7, tokınup (طوقنوب) 12b9, toközda (طقوزده) 63a6, toldı (تولاي) 13a8, tolaşur (طولشور) 63a5, turup () 25a13.

7- c / ç Seslerinin Yazımı

Eski Türkçede yalnız ç'li şekilleri olan +ca / +çe, +ça /+çe ve +cı / +ci, +çı/+çi ekleri (TDB, s. 149,

s.158), metnimizde hem c'li, hem de ç'li olarak yazılmıştır. Bu durum, Eski Anadolu Türkçesi döneminde gördüğümüz, ç'lerin c ile de yazılabilmeleri özelliğinden kaynaklanabileceği gibi, ç'li olan bu eklerin, c'li şekillerinin de yaygınlaşmaya başladığını gösteren bir işaret de olabilir: niçe (نيچه) 8b9, 29b13, 54a5, nice (نجه) 10b12, 15a4, 48a4, tağdırce (تقديرجه) 20b10, 64b4, deveciler (لاوه جيلر) 12a7, gözçisidür (كوزيسيدور) 20a8

Arap harfli metinlerde c'ler hiçbir zaman ç ile yazılmamıştır (TDB, s.149). Ancak bizim metnimizde Arapça " vech " kelimesi (وچه), 18a11' de " veçh " (وچه) şeklinde yazılmıştır.

7- Şeddeli Yazılışlar

Metnimizde şedde (ˆ) nin kullanımı ile ilgili olarak dikkate değer bazı özellikler var. Bu özellikler şunlardır:

a- Belirli geçmiş zaman eki, -t ile biten bir fiil kök veya gövdesine geldiği zaman, -t'nin üzerine şedde (ˆ) konulmuş. Bu durum -d- ile başlayan diğer eklerin, -t ile biten fiil kök veya gövdelerine geldiği zaman da geçerlidir. Bundan, Eski Anadolu Türkçesi döneminde yalnızca tonlu şekilleri kullanılan -dı/-di, -du/dü, -dan/-den, -duğ/dük gibi eklerin tonsuz şekillerinin, en azından konuşmada yaygınlaşmaya başladığı sonucunu çıkarmak mümkün olabilir: itdükleri (ايتدكلى) 13a4, 28b7, 32a10, maħlūqātdan (مخلوقاتدن) 21b4, itdüre (ايتدوره) 32b15.

Ayrıca, metnimizde (البته) şeklinde yazılan Arapça " elbette " kelimesinin, (البته) şeklinde yazılmış olması da bizim bu varsayımımızı güçlendirmektedir.

b- Yine metnimizde, çoğul eki, 3. çoğul kişi iyelik eki ve ek-fiilin 3. çoğul kişi çekiminde kullanılan

+lardur / +lerdür eki, +l ile biten bir isim kök veya gövdesine geldiği zaman, yan yana yazılan iki " l " den birinin üzerine " Allah " kelimesinin yazımında olduğu gibi şedde (˘) konulmuş. Biz bu yazımın neye işaret ettiğini kestiremedik: illerden (ایللردن) 22b11, vâşıllardan (واصللردن) 40a8, elleri (اللری) 34b5, hâşılları (حاصللری) 39b7, vâşıllardur (واصللردر) 43a13.

c- Metnimizde geçen Arapça " havâri " kelimesi de şedde (˘)li olarak yazılmış. Biz bu yazımı da bir nedene bağlayamadık: حواری 32a7, 32a9, 33a2, 33a7.

8- Belirtme Durumunun Üstünlü Hemze (ٓ) ile Gösterilişi

Metnimizde, belirtme durumu eki +ı /+i, ünlü ile biten kelimelerden sonra, bazan üstünlü hemze (ٓ) ile gösterilmiştir: cevānib-ı erbaʿayı (جَوَانِبِ اَرْبَعَةٍ) 26b4, rûhāniyi (رُوْحَانِيٍّ) 29a1.

9- Aruz Ölçüsü ve İmlâ

Metnimizdeki manzum parçalarda bulunan bazı kelimelerin yazılışlarında ve söylenişlerinde, aruz ölçüsünün etkisiyle bazı değişiklikler olmuştur: ki olur (k'olur) 17a5, ki altı yüz (k'altı uüz) 17b15D1, emn ü emān (emin ü emān) 40b4, qādr (qādir) 53b6, mekr (mekir) 17a6.

10- Yazımı Kalıplaşan Ekler

1- +da / +de kalma durumu eki: Ek hep dal he (٠ >) ile yazılmıştır: elde (الاله) 33a10, ikide (ايكيدو) 63b2, toğuzda (طقوزده) 63a6

2- +dan/+den çıkma durumu eki: Ek hep dal nun (> ن) ile yazılmıştır: illerden (ایللردن) 22b11, vâşılardan (واصللردن) 40a8

3- -dı /-di, -du/ -dü belirli geçmiş zaman eki: Ek hep dal (>) ile yazılmıştır: bildüm (بلام) 20b13, oldu (اولاي) 8b10

4- -up / -üp ulacı: Ekin ünsüzü hep be (ب) ile ünlüsü ise hep vav (و) ile yazılmıştır: alup (الوب) 62a2, olup (اولوب) 24a12, toqınup (طوقنوب) 12b9

A- YAPIM EKLERİ

Metnimizde kullanılan yapım ekleri şunlardır:

1- İSİMDEN İSİM YAPMA EKLERİ

+lık / + lik: Bu ek Eski Anadolu Türkçesinin ilk dönemlerinde de +lık / +lik şeklinde idi. Fakat Eski Anadolu Türkçesinin sonuna doğru, ekin ünlü uyumlarına uyum sağlamaya başladığı görülür (TDB, s.148). Metnimizin yazıldığı dönemde, bu ek, ünlü uyumlarına uyum sağlamış olmalıdır. Ancak metinde geçen örneklerde bunu kanıtlayacak herhangi bir işaret olmadığı için, eki düz ünlülü olarak almayı daha uygun gördük: beglik 43a14, bilmezlikle 1264, çoklık 6a8, 9b1, günlük 6b5, kâzılık 43a14, muhkemligi 19b11

+ci, + çî: Metinde bu ek için yalnızca iki örnek var: deveciler 12b7, gözçisidür 28a8

+lu / +lü: deçlü 42a13, dürlü 47b7, gizlü 49b3, sevgülü 17b7

+siz: şeksiz 62b4, şübhesiz 53a1

+ki, +ğî: Bu ek Eski Türkçede +kı / +ki şeklindedir (TDB, s.154). Eski Anadolu Türkçesinde +ki yanına +kı / +ğî şekilleri de görülür. Metnimizde aittlik eki +ki ve +ğî şekillerinde kullanılmış: anlardığı 42b8, bunlardığı 55a12, evvelki 6a3. Ancak tek bir örnek, bize metnimizin yazıldığı dönemde ekin ince şeklinin (+ki) de " g " li olabileceğini düşündürmektedir: zâtındaki >انتداگتی 18b1

+daş : Metnimizde bu ek için tek örnek vardır: karındaşum
10b3

+ncı / +nci : bişinci 28a2, ikinci 13b13, toközuncı 21a4,
üçünci 54b8

+ar / +er: birer 37a8, onar 9b2

+çileyin : Metnimizde bu ek için tek örnek var: bizçileyin
45a10

+ka, + ge: başka 21a3, 46a15, özge 38b15, 45a9

+en : Metnimizde bu ek için tek örnek var: eren 59b10,
61a9

2- İSİMDEN FİİL YAPMA EKLERİ

+la- / +le- : elleş- 48a15, yegilen- 11a10

+l-: Metnimizde bu ek için tek örnek var: eksil- 29b8,
31a11

+a- / +e-: beşze- 48a8, 48a15, dile- 62a6, 62a11

+er-: Metnimizde bu ek için tek örnek var: ever- 6b1

3- FİİLDEN İSİM YAPMA EKLERİ

-mağ (-mağ) / -mek :Bu ekin ünlüleri Türkçenin bütün dönemlerinde değişmeden kalmış, fakat ünsüzleri iki ünlü arasında kalınca -ğ- / -g-' ye dönüşebilmiştir: dinilmekle 52b16, dögmek 12b5, gözetmekdür 27b5, himmet eylemek 64a15, i'lâm itmege 25b4, sögmek 12b6, yād kılmak 9a6.

Bizim metnimizde dikkati çeken özellik, -mak şeklinin iki ünlü arasında kalmadığı durumda da bazan -ğ-' ye dönüşebilmiş olmasıdır: muvâfık olmağla 52b12

-ma /- me: boyun virmemesi 48a15, dimenüj 36b13, kuvvet virmesi 16a13, kuşanmada 7a11

-m : Metinde bu ek için tek örnek var: bakımda 26a10

-gen: Metinde bu ek için tek örnek var: ergen 6a13

-gü: Metinde bu ek için tek örnek var: sevgülü 17b7

-uğ: açuğ 37b9, artuğ 9a13, 50a9

4- FİİLDEN FİİL YAPMA EKLERİ

-ma- / -me-: bildürme- 52b9, görünme- 41a12, i'tibâr itme- 51a10, kâdir olma- 62b6, olma- 24a15, şanma- 37a10
-n- : Asıl olarak dönüşlülük eki olan -n-, ünlü ile ve -l- ile biten fiil kök veya gövdelerine gelerek edilgenlik anlamı da verebilir.

1- Dönüşlülük işlevinde -n-: bulın- 52a2, evlen- 11b7, sürin- 48a11, çayan- 34b7, vird idin- 38a2-3

2- Edilgenlik işlevinde -n-: 'add olun- 24b8, beyân olın- 24b3, bilin- 42a4, görün- 17a7 (görün- 41a12)

-l-: aylanıl- 24a4, dinil- 33b12, işidil- 40b15, sıkıl- 55b2, çuyıl- 31a12, unudıl- 10b12

-ş-:

1- Birlikte yapılma, karşılıklı yapılma ifade eder:

buluş- 10a10, ditreş- 53a7, elleş- 48a15, görüş 10a10, karış- 47a4

2- Oluş ifade eder: iriş- 62b5, yaraş- 43b7, yitiş- 21b7

-ür-: artur- 56b4, rüzgâr geçür- 9b2

-ar- : Metinde bu ek için tek örnek var: çıkar- 33a15

-t-: beşzet- 52b12, gözet- 26a2

-dır- / -dir-, -dur- / -dür-, -tür-: bildir- 20b7 (bildür- 57a5), getir- (Eski Türkçedeki keltür-'den) 8a8, izhâr itdür- 32b15, sevdür- 2a11 (sevdür- 20b6)

-der-: yüz dönder- 48a15, gönder- 23a2

-gur- / -gür-: irgür- 16a14, şurgur- 33a2

B- ÇEKİM EKLERİ

1- İSİM ÇEKİM EKLERİ

a- İYELİK EKLERİ

TEKİL 1. kişi: +m. Ekin bağlayıcı ünlüleri yuvarlaktır: cânibümden 23a3, ibtidâ-yı duhulumda 20a15, 'ibâdetümde 59a1, qarındaşum 10b3, süveydâmda 20b1, tekrîmümde 54a5

2. kişi: +n. Ekin bağlayıcı ünlüleri yuvarlaktır. kârıuñ 64a1, kemâlügde 59a6, şıfatıuğa 60b10, zâtıuñ 60b8

3. kişi: +ı / +i, +sı / +si. Ek hep düz ünlülüdür: dördi 45b14, ekseri 4a9, hükmi 20a7, kulübı 44a9, menzilesinde 39a8, tesmiyesi 29a15

ÇOĞUL 1. kişi: +muz / +müz. Ekin hem kendi ünlüsü, hem de bağlayıcı ünlüsü hep yuvarlaktır: 'add itdügümüz 30b9, gördügümüz 30b12, şabaşamuz 13b11, şabaşâtumuz 13b10

2. kişi : Metinde bu ek için örnek yok.

3. kişi: +ları / +leri: dideleri 35a3, didükleri 33a3, işleri 39b10, mükäşefeleri 35a2

b- ÇOĞUL EKİ: Çoğul eki Türkçenin bütün dönemlerinde olduğu gibi +lar / +ler şeklindedir: kırklar 5b5, kimesneleri 38a13, peygamberlere 36b14, yidiler 39a2

c- HAL EKLERİ

BELİRTME DURUMU: Metnimizde belirtme durum eki, 3 çeşitir.

1- +ı / +i : İsimlerin üzerine gelir ve hep düzdür: birini 35a2, büdelâyı 7b4, kendüyi 21a7

2- +n: 3. kişi iyeliklerden sonra gelir: dâ'iresin 23a15, hıızr idügin 11b14

3- +nı / +ni: Zamirlere gelir: bunu 20b13, 41a5, anı 6b1, 18b13

YÖNELME DURUMU: Yönelme durumu eki, Eski Anadolu Türkçesinde ve Türkiye Türkçesinde olduğu gibi +a / +e' dir: 'äleme 60a15, aga 8b6, бага 58b1, birine 37a3, kılüba 46a5, tilâvetine 15a13

KALMA DURUMU: +da / +de: 'âlemde 50b3, bunlarda 42b9, göğüllerde 44a10, hulkında 22a3, kur'an-ı mucidde 10b14-15, şikâr olmağda 39b1, zahr-ı kitâbda 10b10

ÇIKMA DURUMU: +dan / +den âbından 13a8, bunlardan 45a12, burüc-ı felekden 29b9, hâlden 35b1, nübüvvetden 10a7

TAMLAYAN DURUMU: metnimizde tamlayan durumu eki, ünlü ile biten isim kök ve göcdelerine +nuğ / +nüğ, ünsüzle bitenlere de +uğ / +üğ şeklinde gelmiş: ağtâbuğ 4a9,

bunlaruğ 39b6, dimenüğ 36b13, ğurrenüğ 29b8

Ancak metnimizde, bir kelimedede tamlayan durumu eki dar-düz ünlülü olarak harekelenmiştir: ceddiniğ 9b7

Metnimizde " bizimle ", " sizinle " kullanımlarına paralel olarak " anlaruğla 8a2, 8a4, 50a15 ", " bunlaruğla 53a14 " kullanımları dikkati çekmektedir.

Ayrıca, metnimizde, tamlayan durumunun eksiz olarak ifadesine de sıkça rastlanmaktadır: albi saħrası " kalbinin saħrası " 19a8, teveccühleri pergärleri " teveccühleri pergarları " 45a2, vücudı naħlına " vücudunun naħlına " 22b4

ARAÇ DURUMU: +n araç durumu eki metnimizde sadece bir örnekte kullanılmıştır: olmağın " olmakla " 2b13.

Metnimizde araç durumu ifadesi, daha çok, " ile " edatının ekleşmesi sonucu oluşan +la / +le ile sağlanmıştı: mürür-ı ezmänla (zamanların geçmesiyle birlikte, zamanların sona ermesi vasıtasıyla) 30a2, ğäyetle (çokça, çok olarak, büyük oranda) 40b8, envä^c-ı kerämetle (kerämetin türlüşünü kullanarak, çeşitli kerametler vasıtasıyla) 55b1.

EŞİTLİK DURUMU: +ca / +ce. Bu ek metnimizde sıkça kullanılmış ve işlekliliğini sürdürmüştür: bunca 64b5, ħesābınca 59b13, istedügince 47b8, miğdārıncadur 22a1, takdīrce 20b10.

YON GÖSTERME EKİ: +ra/ +re, +aru / +erü. Bu ek daha Eski Anadolu Türkçesi döneminde işlekliliğini yitirmeye başlamış, Türkiye Türkçesinde de tamamen yapım eki durumuna geçmiştir. Metnimizde sadece sınırlı birkaç kelimedede kalıplaşmış olarak kullanılmıştır: içre 19a14, ilerü

39a12, üzere 5a3, yukaruda 40a10

ç- SORU EKİ: Hem isimlere hem de fiillere gelen soru eki, metnimizde de Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi mı / mi şeklindedir, ekin ünlüsü hep düzdür: bulunur mı 58b5, nükabā mı 31a2 nükabāyı mı 31a4, olur mı 52b1, sa'îd midür 30b1, şakî midür 30b1, var mı 58b3

2- FİİL ÇEKİM EKLERİ

a- KİŞİ EKLERİ: Metinde zamir kaynaklı kişi ekleri, iyelik kaynaklı kişi ekleri ve emir ekleri kullanılmıştır. Ancak bu eklerin bütün kişileri için örnek yoktur. Bu yüzden eklerin gelişimleri hakkında kesin bir yargıya varmak mümkün olamamaktadır. Yine de metindeki bu sayılı örneklerden yola çıkarak, kişi eklerinin büyük oranda, Eski Anadolu Türkçesi dönemi özelliğini sürdürdükleri söylenebilir.

1- Zamir kaynaklı kişi ekleri

TEKİL 2. kişi: -sın/ -sin: idersin 19b1, kılursın 19b1

3. kişi : 'âdet olur 56a6, bilür 9a11, dirîğ itmez 11b2, kâdir olamaz 24b8, olmuş 46a4, taşşıl ide 60b10, virmiş 22b4

ÇOĞUL 1. kişi: -üz: Metinde bu ek için yalnızca bir örnek var: bilmezüz 31a2

3. kişi: -lar / -ler: bulurlar 34b15, cem^e olurlar 7b3, ferâgat itmezler 46b10, imyiyâz bulmuşlardur 42a2, manzûr itmeyeler 64b4, mülâkat itmişler 48a1, virürler 6a15

2- İyelik Kaynaklı Kişi Ekleri:

TEKİL 1. kişi: -m: bildüm 20b13, buldum 59a2, muṭṭalî^e oldum 45a7, müşâhede itdüm 48a15, rıḫlet itdüm 58b13

2. kişi: -ğ: görseğ 43a1

3. kişi: buldı 13a6, emr itse 48b12, fevt itmedi 54a6, haşr itdi 21a13, meşğöl oldı 23a9, vâkı' olsa 61b14

ÇOĞUL 3. kişi: -lar / -ler: ifade itseler 47a12, i'tibâr itmediler 51a10, oldılar 57b15, tayy itdiler 52a15

3. Emir ekleri (bak. b- Fiil Çekimi A- 6)

b- FİİL ÇEKİMİ

A- Basit kipler

1-Şimdiki zaman: Metinde müstakil bir şimdiki zaman eki yoktur. Ancak, yalnızca bir örnekte "yorır" şekli şimdiki zamanı da ifade etmektedir: vaşf ideyörır "vasf ediyor" 10b3-4

Ayrıca yine tek örnekte, geniş zaman eki, şimdiki zamanı da ifade etmektedir: bilmezüz "bilmeyiz, bilmiyoruz" 31a2

2-Geniş zaman: Metnimizde kullanılan geniş zaman ekleri şunlardır: -ur /-ür, -ar /-er ve -r. Geniş zaman çekiminde yine Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi zamir kaynaklı kişi ekleri kullanılmış, olumsuzu -maz / -mez ile yapılmıştır:

TEKİL 2. kişi: idersin 19b1, kılırsın 19b1

3. kişi: 'âdet olur 56a6, bilmez 56b9, bilür 45a10 zühür bulmaz 56a1

ÇOĞUL 1. kişi: Metinde tek örneği var: bilmezüz 31a2

3. kişi: bulurlar 34b15, dirler 61b5, girye kılırlar

7a5, içerler 5b13, istemezler 56a15, arar itmezler 6a8

3- Belirli geçmiş zaman: Belirli geçmiş zaman için kullanılan ekler, Eski Anadolu Türkçesinde kullanılan eklerdir: 1. tekil kişi için -du / -d, 3. kişiler için -dı/-di. Çekimler iyelik kaynaklı kişi ekleri ile yapılmıştır.

TEKİL 1. kişi: bildüm 20b13, bulmadum 20b2, müşahede ıldum 49b14, oldum 20b13, olmadum 20a6, rişlet itdüm 58b13

3. kişi: buldı 13a6, fevt itmedi 54a6, kesb itdi 52b2, oldu 8b10, olmadı 20b8

ÇOĞUL 3. kişi: grinmediler 57a15, i'tibar itmediler 51a10, oldılar 57b15, şayy itdiler 52a15, vaş eylediler 57b12

4- Belirsiz geçmiş zaman: Belirsiz geçmiş zaman çekiminde, Eski Anadolu Türkçesi döneminde olduğu gibi -miş/-miş eki kullanılmıştır. Çekimler zamir kaynaklı kişi ekleri ile yapılır. Metnimizde belirsiz geçmiş zamanın olumsuz çekimine örnek yoktur. 3. kişi çekimlerinde, anlamı daha belirgin kılmak için ekin üzerine yaygın olarak -dur/-dür eki, tek bir örnekte de "durur" şekli kullanılabilmiştir: ılmışdur 17b15D1, bulmişlardur 31a4, itmiş durur 41b5. " itmiş durur" şekli manzum parçadan alınmadır ve büyük olasılıkla vezin gereği kullanılmıştır.

Yine Eski Anadolu Türkçesi döneminde belirsiz geçmiş zaman çekimi -up/-p ulacı üzerine kişi eki getirilerek de yapılabilirdi. Ancak bu şekilde de bizim metnimizde yalnızca iki örnekte kullanılmıştır: auptur " amiştir " 16b6, olupdur " olmuştur " 27a2

Belirsiz geçmiş zaman çekimi:

TEKİL 3. kişi: geçürmiş 9b2, i'tâ kılmışdur 18b15D1, komamışdur 38a6, olmuş 46a4, vücüd bulmuşdur 45b9.

ÇOĞUL 3. kişi: bulmuşlardur 31a4, haber virmişlerdür 37b1, kâbil olmuşlar 51b13, mülâkat itmişler 51b12

5. Gelecek zaman: Metnimizde gelecek zaman ifadesi için -acağ /-ecek ortacından yararlanılmıştır. Bu durum, 16. yüzyılda, en azından metnimizin dar sınırları içerisinde -ası / -esi ve -ısar- -iser'in büyük oranda kullanımdan düştüğü, fakat -acağ /-ecek'in de, ilk aşamada daha çok gelecek zaman ortacı şeklinde yaygınlaşmaya başladığı sonucunu doğurmaktadır. Bu sonuç ise, 16. yüzyılın bir geçiş dönemi olduğu fikrini bir kez daha doğrulamaktadır.

6- Emir: Türkçede emir kipi kendi özel ekleri ile çekilir. Metnimizde emir çekiminin sadece 2. ve 3. tekil kişilerine örnek vardır. 2. tekil kişi çekimi eksiz olarak yapılmış, 3. kişide ise -sun /- sün eki kullanılmıştır:

TEKİL 2. kişi: arka vir 64a2, gâfil olma 63b9, zann itme 29b3

3. kişi: olsun 3b15

7- Şart: Metnimizde kullanılan şart eki -sa / -se'dir. Çekimlerde Eski Anadolu Türkçesinin bir devamı olarak iyelik kaynaklı kişi eki kullanılmıştır. Şart çekimiyle ilgili olarak dikkate değer bir nokta, Eski Anadolu Türkçesi döneminde, 1. çoğul kişi çekiminde, kişi eki olarak -vuz / -vüz yanında seyrek olarak -k / -k ekinin de kullanılmış olmasıdır (Mehmet Özmen, Ahmed-i Dai

Divanı Metin-Gramer-Dizin (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Selçuk Üniversitesi, Konya 1985, s. 333). Ancak biz metnimizde 1. çoğul kişi şart çekimine örnek bulamadığımız için bu durumla ilgili gelişmeleri belirleyemedik.

TEKİL 1. kişi: görsem 35a14

2. kişi: görsey 43a1

3. kişi: gelse 35b5, gitse 5b1, hazine-dâr olmasa 51a7, işitse 12a12, vâkı° olsa 61b14, vefât itse 5a15

ÇOĞUL 3. kişi: gâyib olsalar 52b6-7, ifâde itseler 47a12, zıkr olunsalar 15a1-2

8- İstek: İstek eki -a /-e'dir. Metnimizde istek ekinin 1. tekil, 1. ve 2. çoğul kişilerine örnek yoktur. Diğer kişilerin çekimlerinde zamir kaynaklı kişi ekleri kullanılmıştır.

TEKİL 2. kişi: okuyasın 23a4

3. kişi: bile 62a2, bula 18a10, hafî olmaya 13a12, ola 6b14, olmaya 24a15, vüşül bulmaya 28b6

ÇOĞUL 3. kişi: manzûr itmeyeler 64b4, mübtelâ olalar 6a9-10

16. yüzyılda henüz tarihi gelişimini tamamlamamış ve işlev olarak durulmamış olan istek eki, metnimizde de geniş zaman ve şart anlamlarında kullanılabilmiştir.

1- İstek ekinin geniş zaman anlatımı: irişe 62b5, ta°bir kılına 37a4, zıkr oluna 37a3

2- İstek ekinin şart anlatımı: feth ola 45b7, yüz tuta 5a12

9- Gereklilik: Metnimizde gereklilik anlatımı için müstakil bir ek kullanılmamıştır. Bu anlatımı sağlamak için, isimlerden, -sa/-sa şart ekinden veya -mak /-mek fiil isminden sonra " gerek " ve "lazım " kelimelerinden biri getirilmiştir: ihtiyât üzere gerek 53a2, kaçıl eyleseler gerekdür 21b8, olmak lâzımdur 21b6, vâkı' olsa gerekdür 61b14, zıkr olunsalar gerekdür 15a1-2, -malı /-meli gereklilik eki, metnimizde kip eki olarak kullanılmamış, fakat tek bir örnekte bu ekin gereklilik ortacı olarak kullanımına rastlanmıştır: müfârekat itmeliü ol- 28b14

B- Birleşik kipler

Metnimizde her kipin ve her kişinin birleşik çekimi kullanılmamıştır: Metinde birleşik çekimi olan kipler ve kişiler şunlardır:

1- Hikaye birleşik çekimi

Geniş zamanın çekimi

TEKİL 1.kişi: yürürdüm 35a14

3. kişi: bildürmezdi 12a2, bilürdi 30b2, iledürdi 8a9, görürdi 8a12, muhâl olurdu 35b9, tecdid iderdi 11b15

ÇOĞUL 3. kişi: istifâde iderlerdi 8a11, kılurlardı 8a10

Belirsiz geçmiş zamanın hikayesi

TEKİL 1. kişi: yazmışdum 10b9

3. kişi: meşhûr olmuşdı 8a13, söylemişdi 55b12, vâşıl olmuşdı 8a7, virilmişdi 33a6

ÇOĞUL 3. kişi: buyurmuşlardı 8b7, dâhil olmuşlar idi 55a8-9

2- Rivayet birleşik çekimi:

Geniş zamanın rivayeti

ÇOĞUL 3. kişi: dâhil olurlar imiş 51a6

3- Şart birleşik çekimi

Geniş zamanın şartı

TEKİL 3. kişi: dirse 48b2, ifzal eylerse 28b8-9, olursa 60a13

ÇOĞUL 3. Kişi: hüküm eylerlerse 48a15

Metnimizde şart birleşik çekimi ile ilgili olarak dikkate değer bir kullanım var: n'eylerse eylerler " mutlaka, kesinlikle " 6a15-6b1 Bugün Türkiye Türkçesinde buna benzer, fakat geniş zamanla yapılan kullanımlara rastlanır: ne yapar yaparlar, ne eder ederler.

c- EK-FİİL: Metnimizde ek-fiilin, geniş zaman, belirli geçmiş zaman, belirsiz geçmiş zaman ve şart çekimleri vardır.

1- Geniş zaman: Üzerinde çalıştığımız metinde ek-fiilin geniş zamanın bütün kişileri için örnek yoktur. Metindeki kişiler ve örnekleri şunlardır:

TEKİL 1. kişi: kimesneyin 12a3, zümredenüm 58b11

2. kişi: Metinde tek örneği var: kimsin 12a2

3. kişi: kişidür 31a1, vardur 42a7, yokdur 54b15, zâhirdür 24a4

Metinde sadece tek örnekte ek-fiilin 3. tekil kişi geniş zaman çekimi için "durur" şekli kullanılmıştır. Ancak bu kelime manzum parça içerisinde. Yani büyük

olasılıkla vezin gereği kullanılmıştır: muflāk durur 46b11

ÇOĞUL 1. kişi: tāifesindenüz 13b10

3. kişi: maḥsūblardur 30b8, müteferriklerdür 34a8, üzeredürler 36a10

Ek-fiilin geniş zamanının olumsuzu:

TEKİL 3. kişi: ḥāli degüldür 17b5, mümkün degüldür 18a8

ÇOĞUL 3. kişi: dāḥil degüllerdür 30b7, ulū'l-emr degüllerdür 4a10

2- Belirli Geçmiş zaman:

TEKİL 1. kişi: Metinde yalnızca tek örneği var: müteşevvik idim 35a13

3. kişi: anlar idi 33a7, kuṭb idi 9a2, var idi 35b2, vāşıllardan idi 40a8

ÇOĞUL 3. kişi: bu vech üzere idiler 4a8, böyle idiler 4a12

3- Belirsiz geçmiş zaman

TEKİL 1. kişi: ne imiş 42b15, var imiş 42b13, 42b14

4- Şart

TEKİL 3. kişi: muḳarrer ise 15a5, ne ise 62a11, var ise 60b3

Ek-fiilin ulacı: baḥr-ı faẓl iken 13a5, dirken 58b6, eimmeden iken 18a1, ṭururken 58a15, zāḥir iken 20a15

Ek fiilin ortacı: dāḥil idügi 61b11, ḥızr idügin 11b14, melāmiyyeden idüklerini 56b10, mevḳūf idügi 24b15, muḥabbet-i ilāhi idügi 20b15, lāzım idügi 21a10, n'idügin

57a4, var idüğünü 20a7

36b7'de, degüldüğünü " olmadığı " şeklindeki örnekte ek-eylem düşmüştür.

C- ULAÇLAR

Metnimizde kullanılan ulaçlar şunlardır:

-a /-e, -u /-ü, -ı/-i: diyü bil- 30b3-4, me'mür ola git- 5b3, metâ' alı vir- 12a10, müte'allik ola gel- 61b8.

Örneklerden de anlaşılacağı gibi ünlü ulaçların kullanım alanları daha o dönemde daralmaya başlamıştır. Bu ulaçların yalın kullanımları için metnimizde yalnızca tek örnek vardır. Fakat bu örnekte bile bir kalıplaşmadan söz edilebilir. diyü 8a13, 24b2

-up /-üp: Türkiye Türkçesinde en çok kullanılan ulaçlardan biri olan bu ulaç, metnimizde de Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi yuvarlak ünlülü olarak kullanılmıştır: karışup 6b10, olmayup 38b9, olup 38a14, tokınup 12b9, vukû' bulup 28b6

-duğda /-dükde: Kalma durumu eki +da /+de'nin -duğ/-dük ortacı üzerine gelerek kalıplaşmasından oluşan bu ulaç, Türkiye Türkçesinde kullanımdan düşmüştür: geldükde 34a5, girdükde 12b9, teşbih kılındukda 37a3-4, vardukda 12a2

-duğça /-dükçe: Eşitlik eki +ça/+çe'nin, -duğ/-dük ortacı üzerine gelerek kalıplaşmasından oluşan bu ulaç, Türkiye Türkçesinde de sık olarak kullanılır: girdükçe 53b6, mâlik oldukça 59b15, yitdükçe 64a14

-ınca /-ince: Eski Anadolu Türkçesinde -ınça/-ince şeklinde " ç " li olarak kullanılan bu ulaç, Osmanlı Türkçesinde yerini " c " li şekillere bırakmıştır. Bizim metnimizde de, ekin " ç " li şekilleri yerine " c " li

şekiller kullanılmıştır: ber-taraf olmayınca 14b7, gelince 54a13, varınca 36a3, vaz^e itmeyince 5a14

-ürek: Metnimizde bu ek için yalnızca tek örnek var: yürüyerek 6b7

-ken: -ken ulacı ek-fiilin ulacıdır ve tek şekillidir. Bugün olduğu gibi metnimizde de sık olarak kullanılmıştır: dirken 58b6, eimmeden iken 18a1, şururken 58a15, zâhir iken 20a15

Ç- ORTAÇLAR

Metnimizde kullanılan ortaçlar şunlardır:

-an/-en: görünmeyen 41a12, icâb iden mahaller 42b12, olanlardan 47a12, olmayan 6b6, zikr olunan 27b11

-ur /-ür: Bu ortaç bugün yerini -r ortacına bırakmıştır. berter olur ol- 24b12, bilür kimesne 34a8, yeşilenür ol- 11a10-11

-duğ /-dük: me'mür oldukları 2b2, olduğu 62a3, tertib itdüğü 58a1

-miş /-miş: görmüş yokdur 58a12, olmuş ol- 22b11, "ömür sürmüş (ehlu'llâh) 9b1, rüzgâr geçürmüş (ehlu'llâh) 9b2

-acak / -ecek: okuyacağı 22b9, sığacak maḥal 7a1, zâhir olacak aḥkâm-ı vâridât 29b15, zikr olunacak on iki kûṭb 15b5

-melü: Bu ortaç metinde yalnızca bir örnekte kullanılmıştır: müfârekat itmeli ol- 28b14

D- BİRLEŞİK FİLER

Metnimizde hem isimlerle, hem fiillerle yapılan birleşik fiiller sıkça kullanılmıştır.

1- İsimlerle yapılan birleşik fiiller: Bunlar bir isimle, bir yardımcı fiilden oluşurlar. Metnimizde kullanılan yardımcı fiiller şunlardır:

bul-: iṭṭilā[°] bul- 9a12, nihāyet bul- 31b12, rehā bul- 34b13, şu[°]ur bul- 26b3-4, vüsül bul- 26b12, zuhūr bul- 9a12

eyle-: fehm eyle- 42b115, ğalebe eyle- 12a13, ḥayret eyle- 17a7, ḥıfz eyle- 49a2, muşāḥabet eyle- 8a2, ricā eyle- 62b3, ta[°]yīn eyle- 21a12-13

it-: beyān it- 12a4, iṭlāk it- 3b9, idrāk it- 45a8, intikām it- 56a7, karar it- 6a8, mülākāt it- 48a1

ķıl-: cem[°] ķıl- 15b8, ğirye ķıl- 7a5, iṭlāk ķıl- 41b3, iştirā ķıl- 6b2-3, müşāhede ķıl- 13b6, yād ķıl- 9a6

ol-: ğāfil ol- 18a10, ḥāşıl ol- 60b6, ķādir ol- 48a13-14, lāzım ol- 31a13, maḥşüş ol- 31b13, vāķi[°] ol- 14b8

2- Tasvır fiilleri: Bunlar, -a/-e, -u/-ü, -ı/-i ulaçlarından birini almış asıl fiil üzerine, bir yardımcı fiilin gelmesi ile oluşan yapılardır: diyü bil- 30b3-4, me[°]mūr ola ğit- 5b3, metā[°] alı vir- 12a10, ola bil- 56b2, şatı vir- 12a11

Olumsuz yeterlilik: Olumsuz yeterlilik u- yardımcı fiilinin olumsuzu ile yapılır: bulamadım 49b15, bilemez 19b6, idrāk ķılamaz 19b7, ķādir olamaz 26b8, zā[°]il idemez 18a6.

E- HEMZENİN " y " OLUŞU

Metnimizde Arapça hemzeli bazı kelimeler, bazan hemzeli, bazan da hemzesiz olarak iki şekilde kullanılmış. Biz bu durumun hemzenin y'leşmesinden mi, yoksa y kürsüsüne hemzenin konulmasının unutulmasından veya önemsenmemesinden mi kaynaklandığını kestiremedik. Ancak yine de, bu durum, bize, hemzesi unutulmuş veya yazılmayan bu kelimelerin y'li olarak da söylenmiş olabileceği fikrini vermektedir: dā'im 56a12 (dāyim 16b12), qā'im 52b8 (qāyim 14b10), tā'ife 35a12 (tāyife 51a4).

F- BİRİNCİ HECEDE e/i, i/e KONUSU

Eski Anadolu Türkçesinde ilk hecede " kapalı e " ya da " i " olan sesler, metnimizde şu şekilde gösterilmiştir:

dirlər (>یرلر) 14a2, 22a2, diyü (>یو) 8a13, 10b4
 (>یو) 45a7, didüklerinüg (>یدکلرینک) 26b14
 didükleri (>>کلری) 14a7, 15a2, 36a11,
 idersin (>ایدرسن) 19b1, itdüm (>ایتدم) 58b13,
 itmez (>اتمز) 11b2, 23b112, idüp (>ایدوب) 29a1,
 itse (>اتسه) 48b2
 yidi (>یدی) 5a4, 37b15, 63b12
 biş (>بیش) 5b1, 39a7, 42b7
 illerden (>ایللردن) 23b11

Örneklerden de anlaşılacağı gibi biz, " ی " siz ve " ة (üstün) " süz olmadıkça bu sesleri " i " olarak aldık. Fakat beş (>بیش) 53a4, éver " acele eder " (>أور) 11b8, yedi (>یدی) 5a4, 37b15, yediger " Büyükayı'yı oluşturan yedi yıldız " (>یدیکر) 39a4 benzeri örnekleri " kapalı e " li olarak düşündük. Buna rağmen, bu seslerin " i " mi, yoksa " kapalı e " mi oldukları konusunda bir kesinlik olmadığını belirtmemiz gerekir.

G- KENDU / KENDİ ZAMİRİ

Bugün Türkiye Türkçesinde " kendi " şeklinde kullanılan dönüşlülük zamiri, aslında " kendü " şeklindedir. Ancak Osmanlı Türkçesi içinde " kendi " şekline geçmiştir (TDB, s. 258).

Bizim metnimizde yaygın olarak " kendü " seyrek olarak da " kendi " şekline rastlanmaktadır. Ayrıca " kendü / kendi " zamirinin daha o dönemde, 3. tekil kişi için, iyelikli kullanımları yanında, iyeliksiz kullanımları dikkati çekmektedir: kendüyi 12b13, kendin 59a8, kendide 35b2, kendüden 21b6, kendiden 29a10, kendinü 11b4.

Metnimizdeki bir başka ilginç nokta " kendü / kendi " zamirinin, 3. çoğul kişi iyelik eki yanında, aynı anlamı ifade etmek üzere çoğul eki +ler'i almış olmasıdır: kendüler 46a11, kendüleri (kendüleri göstermezler) 6b10, kendülere 20b11, kendülerde 56a14, kendülerden 31b3, kendülerü 57a1

H-KELİME BAŞINDA d-/t- KONUSU

Bugün Türkiye Türkçesinde, d-'li olan bazı kelimeler, bizim metnimizde t-'lidir: (dayan-) tayan- 34b7, (doğun-) tokın- 12b9, (dokuz) toköz 63a6, (dol-) toi- 13a8, (dolaş-) tolaş- 63a5, (dur) tur- 25a13

A

Āb (F): su

Ā.-1 revān 58a10-11
Ā.+ından 13a8

‘abādīle (A) : abduallahlar, Abdullah adında olan kimseler.
a.+den (esmā-yı a.) 12a3-4

abdāl (A): dünya ile ilgisini kesip, Tanrı'ya bağlanmış olan, derviş; sayıları yedi olan ve kutup ile imameynden sonra gelen Tanrı erenleri, ahyar, yediler.

a. 9b3, 28b12, 29a15, 29b1, 46a13, 52b4, 52b13

a.-1 ‘uzemā 28a12

a. ū evtād (mu‘āvenet-1 a.) 64a6

a. (kuṭbū'1 a.) 9b11, 12b2-3, 14a4, 14a10-11

a.+dur 27a5, 29b3

a.+1 (bel.) 9b3

a.+a 7b7, 48a8, 52b12

a.+a (fırka-1 a.) 27b13

a.+a (ṭabaḳa-1 a.) 5b14

a.+dan 29a12

a.+dan (ṭabaḳa-1 a.) 6a1

a.+uy 46a14, 48a9

a.+uy (kuṭbū'1-a.) 14a13

Ābdest (F): Müslümanların, namaz kılabilmek için el, ağız, burun, yüz, kol, ayak yıkama ve başa enseye ıslak el gezdirme biçiminde yaptıkları arınma, aptes.
Ā. al-: aptes yoluyla arınmak 62a2

‘abdiyye: kulluk.

‘a. (şıfat-ı ‘a.) 10b13

‘abdu’llāh (A): Abdullah. "Allah'ın kulu" anlamındaki bu isim, Allah tarafından döneminin kutbu olan kişiye verilir.

‘a. 3b14, 3b15, 12a6

‘abdu’llāh şāmī (k.a.): döneminin kutbu olarak gösterilen ve 12. yüzyılda yaşamış olan bir mutasavvıf.

‘a. 8b11

‘abdü'l-‘alīm (A): ilm-i ledünne mazhar olan ve imamandan sonra gelen dört büyük veliden batıyı yöneteni.

‘a.+dür 26a4, 27b6

‘abdü'l-başır (A): Allah'ın bu ismi kendisinde tecelli eden veli ve yedilerden yedinci iklimi yöneteni.

‘a.+dür 28a6

- *abdü'l-ḥay(y) (A): Allah'ın bu ismi kendisinde tecelli eden ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden doğuyu yöneteni.
*a.+dur 26a3, 27b3
- *abdü'l-ḳādir (A): Allah'ın bu ismine mazhar olan ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden güneyi yöneteni.
*a.+dür 26a5, 27b9
- *abdü'l-melik (A): Allah'ın bu isminin sırrına mazhar olan büyük veli ve imameynden kutbun sağ yanında duranı.
*a.+dür 25a12
- *abdü'l-mürîd (A): Allah'ın bu ismine mazhar olan ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden kuzeyi yöneteni.
*a.+dür 26a6, 27b7
- *abdü'l-vehhâb (A): Abdülvehhap. "Vehhap olan Tanrı" nın kulu anlamında bir erkek ismi.
*a. 12a7
- *abdü'l-vehhâb nâresnî (k.a.): aktaptan bir büyük veli.
*a. 9a1-2
- *abdü'r-rab(b) (A): imamandan kutbun sol yanında duranı.
*a. 25a11
- *abdü'r-raḥmân (A): Abdurrahman, "Rahman olan Allah" ın kulu anlamında bir erkek ismi.
*a. 12a7
- *abdü's-semî (A): yedilerden altıncı iklimi yöneteni.
*a.+dür 28a5
- *abdü's-şekür (A): yedilerden beşinci iklimi yöneteni.
*a.+dur 28a3
- *âbid (A): ibâdet eden, tapınan.
*â. (nefer-i 'â.) 5a6
*â. (şahş-ı 'â.) 53b8
*â.+ler 58b5
- *aceb (A): acaba, hayret, gariplik, şaşılacak şey.
*a. 49a7
- *acebâ (A): şüphe ve tereddüt bildiren acaba.
*a. 35a13, 58b1

*acib (A): tuhaf, garip.

*a. 51b5

*a.+inde (şân-ı *a.) 47b13-14

*acibe (A): sağılacak şey.

*a. (esrâr-ı *a.) 17a4

*a.+den (ma'ânî-yi *a.) 60b3

*a.+si (te'gîrât-ı *a.) 28b2

*a.+sindendür (kerâmet-ı *a.) 64b4

*a.+leri 54b9

*acz (A): beceriksizlik.

*a. 32b15

aç-: bir şeyi kapalı durumundan kurtarmak, açmak.

a.-ar 18a15

a.-arlar 33b5

a.-updur 16b6

a.-up 59b15

a.-ınca 56b14

açıl-: açmak eylemi yapılmak, açılmak.

a.-maz 34b6

açmaz: satranç oyununda şahı koruyan taşlardan birinin yerinden oynatılamaması durumu.

a.+dan 11b6

açuk: açılmış, kapalı olmayan, açık.

a. 37b9

ad: bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, anımsatmaya yarayan sözcük, isim.

a.+ı (iy.) 25a11, 26a4

a'dâ (A): adular, düşmanlar.

a.+nug 32b8

a'dâd (A): sayılar.

a.+a 25a2

a.+a (izdiyâd-ı a.) 24b10

*âdât (A): adetler, görenekler, usuller, tabiatler, alışkanlıklar.

*â.+ı (bel.) (havâriq-ı *â.) 41b13-14

*ad(d) (A): sayma, sayılma.

*a. it-: saymak. 24a15

*a. olın-: sayılmak 15a8

*a. olun-: 24b8, 38a14

*aded (A): sayı

- *a.-i âyât 19b4
- *a.-i meşhûr 54a8
- *a.-i mu'ayyen 54b15
- *a.+dür (tertib-i 'a.) 24b2
- *a.+ı (iy.) 30b13, 52b12
- *a.+e 40a12
- *a.+e (haşr u'a.) 54a14
- *a.+den 24b5
- *a.+ûy 24b4
- *a.+ini 2b5
- *a.+ince 54a9
- *a.+incedür 22b8, 29b9
- *a.+leri 54b9

âdem (k.a.): ilk peygamber, Hz.Adem.

- â. 5a1, 20a4, 28a7, 36a2, 36a10, 36b3
- â. (kalb-i â.) 36b12
- â.+den (hazret-i â.) 15a6-7

*adem (A): yokluk, bulunmama.

- *a.-i i'tibâr 6a6
- *a.-i muhabbet 20b10-11
- *a.-i zuhûr 51b2
- *a. (hâlet-i 'a.) 17b6
- *a.+den 17b9

*âdet (A): görenek, usul, tabiat, alışkanlık, adet.

- *â. 41b14
- *â.-nâs 12a5
- *â. ol- : alışkanlık haline gelmek 56a6

adım: yürümek için yapılan ayak atışlarının her biri, adım.

- a. 34b6

*âdil (A): adaletli davranan, doğruluk gösteren, doğrucu.

- *â. ol- 43b9
- *â.+dür (şâh-ı 'â.) 11b6

*adl (A): doğruluk.

- *a.+le 48a15
- *a.+idür 16a10

*adû (A): düşman.

- *a. 42b5

âfitâb (F): güneş, güneş ışığı.

- â.-ı müfâla'a 2b11

ağla-: üzüntü, acı, sevinç, pişmanlık, aidanma gibi duyguların etkisiyle gözyaşı dökmek, ağlamak.

a.-yan 39b12

ağniyā (A): zenginler.

a. 50a7

a.+nuḡ 50b7

ağyār (A): gayrılar, başkalar, yabancılar.

a. it- (maḥrem-1 a.):(bak. maḥrem) 19a2

aḥadiyyet (A): birlik, özellikle Allah'ın vahdaniyeti, bir olması.

a.-1 ilāhiyye 16b13

a.+e (dergāh-1 a.) 3b7-8

ahd (A): devir, zaman, gün.

a.+inden 36b3

āheng (F): uygunluk, düzen.

ā.+in 16b4

āheste (F): yavaş, ağır.

ā. 41b8(2)

āḥir (A): son, sonraki, en sonra.

ā. 32a8, 35a2

āḥirū'1- emr 35a14

āḥirū'z-zamān 21b7

ā. (şaḥṣ-1 ā.) 8a3

ā.+e (ḡayb-1 ā.) 52a12

ā.+ine 36a3

āḥiret (A): öbür dünya, öteki dünya.

ā. (dār-1 ā.): (bak. dār) 49a3

ā.-1 mu'accelet (ilm-1 ā.) 57b9-10

ā.+de (dār-1 ā.) 57b2

āḥirī (A): sonrakiyle ilgili; en sonra gelen.

ā.+nuḡ (şinf-1 ā.) 60a10

aḥkām (A): emirler, hükümler.

a.-1 vāridāt 29b15, 25b3

a.+la 41a9

aḥlāk (A): insanda bulunan ruhsal ve zihinsel haller.

a. ũ edeb 7a11

a. (aḥvāl ũ a.) 55a12-13

aḥmed bin 'aḫā (k.a.): döneminin kutbu olarak gösterilen ve 11.yüzyılda yaşamış bir büyük mutasavvıf.

a. 8b8

aḥmed bin hārūnū'r-reşid-i sebtî (k.a.): kutuptan bir
büyük velî.

a. 4a10-11

aḥmedî (A): Hz. Muhammet'le ilgili, Hz. Muhammede ait.

a. (vâriş-i şer'-i a.) 14a14

aḥvâl (A): durumlar, haller.

a.-i ehl-i kubûr 31a11-12

a.-i hıızr ve ilyâs 13a9

a.-i kubûr 31b2

a.-i rûhâniyye 44a8

a. ü aḥlâk 55a12-13

a. (câmi'ü'l-a ve'l-makâmât) 3b5

a. (makâmât ü a.) 3b3

a.+i (bel.) 31b5

a.+e (makâmât-ı a.) 47b8

a.+de 48a8, 56a10

a.+den (a'mâl ü a.) 57a5-6

a.+le (ricâl-i keşirü'l-a) 54a10

a.+i (iy.) 51b3

a.+i (makâmât ü a.) 47b6-7

a.+idür (a'zam-ı a.) 55b5-6

a.+in 55b11

a.+ini (serencâm-ı a.) 59a2-3

a.+inden 51b5

a.+leri (intihâ-yı a.) 50a13

aḥyânâ (A): ara sıra, vakit vakit.

a. 9a3

aḥyâr (A): yedi iklimi yönetmekle yükümlü evliya grubu,
abdal, yediler.

a. 63b1

a. (ḥükemâ-yı a.) 11a13

a.+dur (müctemî'-i aşfiyâ-yı a.) 64a5

a.+dur (müsellem-ı ebrâr ü a.) 61a11

aḥz (A): alma, kabul etme.

a. it-: almak, kabul etmek. 25b2, 41a15, 41b1(2)

aḥz-: (sıvı maddeler ya da çok ince taneli katı maddeler
için) bir yerden başka bir yere doğru gitmek veya
aşağıya yere düşmek.

a.-mışdur 12b11

a.-maḥdadur 11b3

aḥçe: küçük, gümüş para.

a. 12a14

a.+den (naḥd-ı a.) 9a8

*ak(1)l (A): akıl, us.

*a. (şāmilü'l-'a.) 22a13

*a.+a (tarîk-1 'a.) 58a6

*âkil (A): akıllı kimse.

*a. 22a11

*â. ol- ('âlim ü 'â.) 22a7

aqrabâ (A): aralarında soy yakınlığı olanlar.

a.+ları 56a2

aqrân (A): eş ve benzer olanlar, yaşıtılar.

a.+1(1y.) 23b9

aqtâb (A): sahipler, efendiler; azizler, ulular, tarikat kurucuları; dünyayı ve insanları yönetmekle yükümlü olan büyük veliler, kutuplar.

a. 14a15, 15a11

a.-1 düvâzdeh 24a8

a.-1 güzîn 13b15

a. (kutbü'l-'a.) 3a14, 15a2

a. ü efrâd ('inâyet-1 a.) 64a2

a.+dur 3b4, 14b4, 14b14

a.+1(bel.) (hakikat-1 a.) 13b1

a.+a (tafsîl-1 makâmât-1 a.) 13a10-11

a.+dan 9a1, 15b10, 22b8

a.+uy 4a3, 4a9, 15a14, 24b4,

aqvâl (A): sözler, lakırdılar.

a.-1 kâzibe 16a15, 16b1

a.+leri 33b14

âl (A): aile, sülâle.

â.-1 osmân ve's-selâtin-1 cihân 3a4

al-: bir şeyi elde etmek, kazanmak; bir yeri savaşla ele geçirmek, almak.

a.-urlar 33b2, 53b5

a.-mıslardur 7a14

a.-1 (a. vîr-) 12a10

a.-up (âbdest a.) (bak. âbdest) 62a2

a.-an (hazz a.): (bak. hazz) 17b9

*alâ (A): rütbece büyüklük, yükseklik, şeref, şan.

*alâü'd-devlet 13b3

a'lâ (A): (daha, en, pek) yüksek.

a.-yı kelîmetu'llâh 32b5

a. ('âlem-1 a.) (bak. 'âlem) 44b8

a. ol- (eşâh ü a.) 56b4

a.+dur 25b6

a.+ya (mahall-1 a.) 55b8-9

a.+da (cennet-i a.) 22b9
a.+dan (‘âlem-i a.) 45a2

‘alâyiğ (a): alakalar, ilgiler, ilişikler.
a.+den (ğas ü ħaşâk-ı ‘a.) 58b3-4
a.+inden 51b14

‘alâ-faşlü’l-ğitâb (A): Faşlü’l-ğitâb’a göre.
a.+ında 35a11

‘ale’l-ğesâb (A): hesaba sayarak.
‘a. 14b14

‘ale’l-ğuşuş (A): hele, özellikle, en çok.
‘a. 2b6, 18b7, 28a1, 47b11, 64b6

‘alem (A): bayrak, sancak.
‘a. 48a7

‘âlem (A): dünya, cihan.

‘â. 27a11, 19a7

‘â.-i a’lâ: en yüce âlem, Tanrının bulunduğu yer.
44b8, 45a2

‘â.-i berzah: Ölümlerin ruhlarının kıyamete kadar
bulunacakları yer. 49a2, 49a4

‘â.-i istignâ 43b15

‘â.-i melekût: Tanrı’nın mutlak hükümdar olduğu âlem.
25a13, 47b5, 50b6, 50b11, 60b1,

‘â.-i mülk: ruhların ve meleklerin âlemi,
25a14, 25b5, 25b7, 47b10, 55b11

‘â.-i şehâdet 50b4, 50b10

‘â.(fağr-ı ‘â.): (bak. fağr) 8b1, 10b1, 11a7, 15b9,
20a11, 23a12, 32b11, 33a2, 55b7

‘â.(medâr-ı umûr-ı ‘â.) 15a6

‘â.-i misâl: simgeler âlemi (niğeh-dârân-ı ‘â.) 27a5

‘â.-i iğlâğ: varlığın ilk mertebesi olan âlem, lahut
âlemi (server-ı ‘â) 44a3

‘â+i(bel.) 53b11, 63a5

‘â.+i (dâ’ire-ı ‘â.) 64a1

‘â.+e 19a6, 50b6, 60a15

‘â.+e (cemî’-ı ‘â.) 49a12

‘â.+e (fağr-ı ‘â.) 8a7

‘â.+de 35b10, 42b13, 47b10, 48b3, 50a7, 54a8, 60b3

‘â.+den (eğrâf-ı ‘â.) 61a5

‘â.+den (şuver-ı ‘â.) 47b9

‘â.+üğ 17a13

‘â.+üğ (çâr-küse-ı ‘â.) 61a15, 61b1

‘â.+üğ (fağr-ı ‘â.) 14b5-6

‘â.+ine 50b5

‘â.+inde 13b5, 27a15

***âlem-bîn** (F, *âlem A): âlemi, dünyayı gösteren.
*â.+ile (çeşm-i *â.) 54b6

***âlem-gîr** (F, *âlem A): cihanı tutan, dünyayı zapteden, bütün âleme yayılan.
*â.+e (şems-i *â.) 42a5

***âlem-tâb-veş** (F, *âlem A): dünyayı aydınlatan güneş gibi.
*â. (mihr-i *â.) 41b7

âlet (A): vasıta.
â. 8b4

***aleyhi'l-la'ne** (A): lanet onun üzerine olsun.
*a. 26b6, 30b10

***aleyhi's-salavatü ve's-selâm** (A): salâvat ve selâm onun üzerine olsun.
*a. 21b2-3

***aleyhi's-selâm** (A): selâm onun üzerine olsun.
*a. 4b13, 5a1, 5a3, 5a5, 5a7, 7b14, 8a14, 8b5, 9a7, 9a10, 9b7, 9b10, 9b13, 10b10, 10b13, 11a4, 11a15, 12b2, 12b8, 14a3, 14a5, 15a12, 16b10, 17b13, 17b15D2, 18b3, 19a4, 119b2, 21a4, 21b7, 21b13, 22b7, 23b3, 27b4, 27b6, 27b8, 27b10, 28a3, 28a5, 28a7, 33a5, 36a2, 36a10, 36b3, 37a12, 37b13, 39a6, 39a9, 44b11, 44b12, 44b13, 44b15, 48b9, 59a15
*a.+dur 10b3, 36a4
*a.+1(bel.) 11a9
*a.+a 4a1, 9a8, 9b5, 9b9, 9b12, 48b8
*a.+dan 20a4-5
*a.+la 39a13
*a.+uğ 7b7

***aleyhüme's-selâm** (A): selâm onların üzerine olsun.
*a.+a 6a5

***aleyhümâ's-selâm** (A): selâm onların ikisinin üzerine olsun.
*a. 9a4, 10a4, 13a9
*a.+uğ 9a14-15

***âli** (A): yüksek, yüce, ulu.
â. 2b9
*â. (şavt-i *â.) 6b12
*â.+dür 58a5

***alî** (k.a.): (bak. *alî bin ebi tälîb).
*a. 4a7, 23a9
*a. *aliyyü'z-zât (şahş-ı *a.) 5a8

*alî bin ebi t̄alîb (k.a.): Hz. Muhammed'in damadı ve amcasının oğlu, dördüncü halife, Hz.Ali.

*a. 22b13

*a.+üj 23a11

ālîh (A): tapınılan şey, mabut.

ā. (muḳarribān-ı dergāh-ı ā.) 64b1

ā.+ledür (ḫuḳūḳ-ı ā.) 41b13

āl-ı *imrān (A): Kur'an-ı Kerim'in 200 ayetlik üçüncü suresi.

ā. 19b3

*ālim (A): okumuş, bilen, bilgin.

*ā. ol-: bilmek. 22a10, 22a11, 30b2

*ā. ü *ākîl ol-: bilmek ve aklını kullanmak. 22a7

*ā. ü *ārîf 22a6, 29b15, 30a1

*ā. (imām-ı *ā.) 13b3

*ā. ü *ārîf (şeyḫ-ı *ā.) 55a9

*ā.+dür 44b2

*ā.+ler 38b3

*ā.+lerdür 38a10

*ālî-naẓar (F, *ālî, naẓar A): yüce bakışlı; yüce düşünceli.

*ā.+dur 48b1

*ā.+lardur 54b4

*ā.+lar 18b9, 42a6

*ālî-pāye (F, *ālî A): rütbesi, makamı, derecesi yüksek olan.

*ā.+ler 39b2

*ālî-şān (F, *ālî, şān A): şanı, şöhreti büyük olan.

*ā.+dur (pād-şāh-ı *ā.) 25a10

*āliyye (A): (bak. *ālî)

*ā. +den (zümre-ı *ā.) 25b14

*ā.+lerine (maḳāmāt-ı *ā.) 45a7

*ā.+lerine (rütbe-ı *ā.) 55a1

*aliyyin (A): aliler, yüceler, ulular.

*a. (ervāḫ-ı *a.) 60b1-2

allāh (A): İslamiyet'te, kâinatta var olan her şeyin yaratıcısı, koruyucusu olduğuna ve tek olduğuna inanılan yüce ve üstün varlık, Tanrı, Rab, Yaradan, Mevlā, Allah.

a. 10b11(2)

a.+dan 19b6

a.+la 41b12, 47b4

a.u te*ālā: yüce Allah 20b9

*allām (A): çok bilgin.

*a.+1(iy.) 17b15D2

alt: bir şeyin yere bakan yanı, üst karşıtı, alt.

a. 53b14

a.+ında kal- (hicāb a.): (bak. hicāb) 57a14

altı: beşten sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam, 6.

a. 53b8, 53b11, 53b12, 53b15, 54b7

a.+dur 53b9

a.+ya 7b11

a.+sı 45b13, 63b10

a.+ncı 18b3, 28a4

a.+ncısı 13b15, 61b4

altı yüz: beş yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 600.

a.y. 17b15D2, 17b15D1

altmış: elli dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 60.

a. 11b11

*a. m.: aleyhi's-selām'ın kısaltılmışı.

*a. 17a8

a'māl (A): ameller, işler.

a. ū aḥvāl 57a5-6

āmāl (A): emeller, dilekler, istekler.

ā.+leri (intihā-yı ā.) 50a12

*amel (A): iş.

*a. eyle-: işlemek, iş yapmak, iş görmek. 22a11, 57a8

*a.-i mefrūz 38b11, 56b11

*a.+1(iy.) 39b14

*ameliyye (A): işle ilgili, işe ait, ameli.

*a. (ḳuvvet-i *a.) 23b13

*amīka (A): derin.

*a.+nuḡ (enhār-ı *a.) 6b6

*āmīl (A): etken, etmen.

*ā. ol- : etkilemek. 56a13

*āmīre (A): emreden, buyuran, amir.

*ā.+lerine (ḥazāne- *ā.) 3a8

ammā (A): ama, fakat, lakin, ancak; şu kadar ki, o kadar ki, öyle ki.

a. 5b5, 5b10, 6a5, 7a10, 7b15, 8a11, 8b7, 11a7, 11b9, 12b13, 14b11, 16b7, 17a8, 17b13, 17b15D2, 18b3, 19a4, 19b2, 21a4, 21b1, 21b13, 22a1, 22a11, 22b7, 22b8, 23b3, 23b12, 23b15, 24a2, 24b7, 24b15, 25b4, 25b13, 26b10, 30b8, 34a9, 34b8, 39a10, 42b10, 44b3, 45b13, 36a14, 46b13, 47a6, 47b6, 48a10, 48a12, 49a15, 50a8, 50b8, 50b15, 51a12, 51b8, 55a9, 57b1, 58a3, 59b10, 61b10

*amme (A): genele özgü olan, halktan.

*a.-1 şulehâ 5b7
*a.+yî (velâyet-1 *â.) 36a3
*a.+den 56b11

*ammî (A): amca.

*a.+sî 8a15
*a.+sidür 9b8

ân (A): en kısa zaman, lahza, an.

â. 3b12
â.+da 6b5

ağa: ona (bak. ol)

ancağ: yalnız, sadece; ama, lâkin, ancak.

a. 4a9, 8a1, 8a12, 36b2, 50a10, 55b3, 57a15, 58a3, 61b8

anda: onda (bak. ol)

andan: ondan (bak. ol)

anı: onu (bak. ol)

*anķā (A): ismi olup cismi olmayan bir kuş, zümrüdüanka kuşu.

*a. 17b9

ağla-: bir şeyin ne demek olduğunu, neye işaret ettiğini kavramak, yeni bilgileri eskileriyle bir araya getirerek sonuç niteliğinde başka bir bilgi edinmek, sezmek, takdir etmek, anlamak.

a.-mağ 49b4

ağlanıl-: anlaşılmak, sezilmek, takdir olunmak.

a.-maz 42a4

anlar: onlar (bak. ol)

anuy: onun (bak. ol)

ara: iki şeyi birbirinden ayıran uzaklık, açıklık, aralık, boşluk, mesafe, ara.
a.+larına 12b9

*arafāt (A): Mekke'nin doğusunda, hacıların kurban bayramının arefe günü toplandıkları kutsal yer.
*a. 12a9
*a.+da 7b2

arazîn (A) : yerler.
a. ü āsmān 36b5-6
a.+de (ekālīm-i *a.) 34a7

ard: geri, arka, art.
a. 53b14
a. +ından 60a6
a. +larınca 23a2

*ārizî (A): sonradan çıkma, geçici.
*ā. 20a6

*ārif (A): bilen, bilgili, irfan sahibi.
*ā.-i rabbānī 13b3
*ā. ol-: bilmek, gönül yoluyla bilmek 53a2
*ā. (şeyh-i *ālim ü *ā.) 55a9
*ā.+dür 47b5
*ā.+dür (*ālim ü *ā.) 22a6, 29b15, 30a1
*ā.+ler 28a10, 38a10

*ārifîn (A): bilenler, arifler.
*ā. (kuṭbū'l-*ā.) 60b15
*ā. (sulṭānū'l-*ā.) 2b6

arḩa: bir şeyin temel tutulan yüzünün tam ters yanı, arka.
a. vîr-: dönmek. 62a10, 64a2
a.+sın 62b1
a.+sın (a. vîr-) 62a4, 62a14

*arş (A): dokuzuncu ve en sonuncu gök tabakası; Allah'ın dokuzuncu tabaka gökte var sayılan kudret ve ululuğunun tecelli yeri; taht.
*a.+a 46b1
*a.+la (pāye-i *a.) 50a4

art-: çoğalmak, artmak.
a.-ar 31a11
a.-maz 25a9, 29b8, 33a12
a.-arlar 37b14, 39b6, 44a7, 46b13, 53b9
a.-mazlar 36a10, 39a7, 41b10, 46b7, 48a7, 52a7, 52b5, 54a12
a.-up 54a15

artuk: daha çok, daha fazla, artık.

a. 9a13
a.+dur 50a9

artur-: çoğaltmak, arttırmak.

a.-urlar 56b4

arz: gösterme, görünme.

a.-1 didâr eyle-: yüz göstermek. 63b7
a.-1 kuvvet 42b11, 43b10
a.-1 kuvvet it-: güç göstermek. 42b11
a.+a (cilde-ger-i a.) 23b1

arz (A): memleket, ülke; yer, toprak.

a.+1 (bel.) (ma'mûre-i a.) 7b1
a.+da 45b11

a'sâb (A): sınırlar, damarlar.

a. u urûk 11a11

aşâlet (A): soyluluk, asalet.

a. 8b2

aşâleten (A): asıl olarak, kendisi olarak, başka birinin yerine değil.

a. 2b2, 3b5

âşâr (A): eserler, izler, nişanlar.

â.-1 cemîle 28a15
â.-1 garibe 17a4
â.-1 haş 30a3
â. u te'gîrât 29b10
â.-1 velâyet 7a9, 13b11
â.-1 kerâmet (berekât-1 â.) 36b4
â.-1 mazâhir (mir'ât-1 â.) 24a5
â.-1 velâyet (berekât-1 â.) 14b13
â.+a 30b2
â.+a (ulûm-1 â.) 30b7
â.+1 (iy.) 31a9
â.+ında (zuhûr-1 â.) 17a15

âsâyiş (F): emînlik, barış.

â. (bâ'îş-i â.) 40b3

aşfiyâ (A): saflar, gerçek dostlar, ermişler.

a.-y1 ahyâr (müctemî'-i a.) 64a5

aşhâb (A): büyük bir mezhep sahibine uyanlar; Hz. Muhammet'e Mekke'de uyan, Medine'de onu çağıran kimseler.

a. 10a15
a.-1 hâcât 61b12

a.-1 h k k 22a8
 a.-1 k lak 53a5-6
 a.-1 kir m 10a13
 a.-1 m k şif t 6b14, 24b14
 a.-1 m ş hed t 52b11
 a.-1 Őeh d t 53a11
 a.-1 Őar k 46a12
 a.-1 ker met (k ble-i a.) 25b11
 a. (meŐk r-1 a.) 3a13
 a. (z hr 'l- a.) 60a4
 a.+1(bel.) 12b3
 a.+(iy.) 9b11
 a.+1na 9a8
 a.+1nda 20a5

aŐl  (A): hiÇbir zaman, asla.
 a. 15b14, 16b15, 38a4, 38a6, 47b1, 53a11, 56b9, 57a3

aŐl  (A): asla mensup, hususi, seÇkin.
  . 20a6

 sm n (A): g k, sema.
  . (araz n    .) 36b5-6
  .+u  (v c d-1 a.) 27a8-9

 asr (A): ikinci vakti.
  a.+1(bel.) (Őalav t-1  a.) 10a12

aşağı : bir yere veeya vir Şeye g re ondan daha alĐakta
 olan, aşağı.
 a. 62b9

 aŐara (A): on sayısı.
   . ( aŐlet-1   .) 16b1-2

 aŐ k (A): seven, birine ya da bir Şeye tutkun, aşık.
   . 18a9, 18a14

 Őik r (F): belli, aÇık, meydanda.
  . 61a10

 Őin  (F): bildik, tanıdık.
  .+lardur 37a9

 Őiy n (F): mesken, ev.
  .-1 cibr l 39a12
  .-1 k ds  5a15, 5b1
  .+1 17a6

 aŐ (A): sevgi, tutku, aşk.
  a.-1 h k: Allah sevgisi. 46b10
  a.-1 rabb n : Allah'a yöneltilen sevgi. 33b1

*a.-ḥaḳ (cezbe-1 *a.) 35a8

aşurı: öte, aşırı.
a.+sına 6b9

at-: bir şeyi yere doğru bırakmak; bir cisim bir yöne doğru fırlatmak.
a.-maz (adım a.): yürümek için ayağını öne doğru uzatıp basmak. 34b6
a.+up 12b8

*aṭā (A): bağışlama, bahşiş, ihsan.
*a. 11b2
*a. (ḥalūḳ u cezilü'l- *a.) 11a15
*a.+sı 11b3
*a.+sı (iḥsān ü *a.) 9a13

*aṭāyā (A): hediyeler, armağanlar, bahşişler.
*a.-yı sübhaniyye (*ulūm-1 *a.) 24a2-3
*a.+dur (keşirü'l-*a.) 23b10-11

*atf (A): iyilikseverlik, şefkat.
*a. ü merḥamet 47b12
*a. (ricāl-1 *a.): (bak. ricāl) 43a4

ātiye (A): gelecek, gelen.
ā. (sene-1 ā.) 34a5

*avām (A): kaba ve cahil halk, ayak takımı.
*a.-1 nās 6a6

*avdet (A): geri gelme, dönme, dönüş.
*a. 13a11

*avrat (A): kadınlar.
*a.+lardan 47a7

ay: yılın on iki bölümünden her biri, ay.
a. 12b11
a.+uḡ 61a4, 61b15, 63b14
a.+ında 7b3, 35a9

ayaḳ: bacakların bilekten aşağıda bulunan ve yere basan bölümü, ayak.
a.+ları 34b5, 40b14

*ayāl: bir kimsenin geçindirmek zorunda olduğu kimseler.
*a.+e (evlād ü *a.) : (bak. evlād) 6a2-3

a'yān (A): bir memleketin ileri gelenleri.
a. 53a13

āyāt (A): Kur'an'ın cümleleri, ayetleri.

ā. āyātü'l-hākī 18b5

ā.+1(iy.) 22a1, 22b8, 23b5

ā.+ında (‘aded-1 ā.) 19b4

āyet (A): Kur'an'ın her bir cümlesi, ayet.

ā.-i kerīme 15a15

ā.-i kerīme 36b11, 37b6, 38a2, 60a9

ā.+1 (iy.) 42a10

ā.+iyle 4a2, 44a14

ayır- : farklı davranmak, ayrıcalık gözetmek, ayırmak.

a.mazlar 43a7

āyine(F): ayna

a.dür 31a8

‘ayn (A) : kaynak, pınar; bir şeyin eşi tıpkısı, aslı, kendisi; göz.

‘a.-1 cem 56a4

‘a.-1 cūd 43a8

‘a.-1 müşāhede 53a6-7

‘ayne'l-yaqīn: gözle görülerek elde edilen bilgi.
28b10

‘a.-ināyet (reşk- ‘a.) 33b5

‘aynü't-tahkīm ve'z-zeva'id (A): (bak.ricāl)

ricāl- ‘a.: (bak. ricāl) 52a6

ayrıl-: bir yerden, bir kimseden veya bir şeyden uzaklaşmak, ayrılmak.

a.-maz 3b12

a.-mazlar 45b13

az: alışılmış olandan, umulandan veya gerekenden eksik,
az.

a.+dur 34a9

a'zā (A): organlar, üyeler.

a.+sı (erķān ü a.)11a6

āzāde (F): hür, serbest, özgür.

ā.+dür 46b3

a'zam (A): (daha, pek, en, çok) büyüklük.

a.-1 aḥvāl 55b5-6

a.-1 menāzil 17a12

a.+uḡ (sevād-1 a.) 16b6

a.+1(iy.) 16b2

a.+ıdur 18a8

- ‘azamet (A): büyüklük, ululuk.
 ‘a. ü kibriyā (hicāb-ı ‘a.) 57a12
 ‘a.+dür (kemāl-i ‘a.) 19a6
- ‘azım (A) büyük, ulu, ırı.
 ‘a. 18a5
 ‘azımü’s-şān 51b7
 ‘azımü’s-şān (‘azız-ı ‘a.) 26a1
 ‘azımü’s-şān (evliyā-yı ‘a.) 27b1-2
 ‘azımü’s-şān (zāt-ı ‘a.) 48b5
 ‘a.+de (qur’ān-ı ‘a.): (bak. qur’ān) 3b15-4a1, 15a13, 26a14, 40b15, 53b15-54a1, 60a8.
 ‘a.+üj (qur’ān-ı ‘a.) 15b1
- ‘āzim (A): niyetli, kesin kararını veren.
 ‘ā. ol-: niyetlenmek, kesin kararını vermek. 31b1
- ‘aziz (A): mühterem, sayın.
 ‘a. 42b7
 ‘a.-ı ‘azımü’s-şān 26a1
 ‘a.+e (maqām-ı ‘a.) 44a15
- ‘azrā’ıl (A): ölüm meleği, Azrail.
 ‘a. 45a1
- ‘azzemehu’llāh (A): Allah onu yüceltsin.
 ‘a.+la 33b10

B

bāb (A): anlatılan ya da yazılan bir şeyde ana bölüm, ana başlık; konu.

b. 3a10, 3a11, 25a1, 54b8

b.+da 31a13, 59b8

b.+dan 3a8

baba: çocuğa göre kendisinin dünyaya gelmiş olmasında etken olmuş olan erkek, peder, baba.

b.+sı 48b14

b.+larına 9b8

bābed (?): kuzeybatı.(?)

b. 63aDA, 63b9

bād (F): yel, rüzgār.

b. -1 vezān 6b9

ba`de (A): sonra.

b. 20b2, 39a5, 43b14, 45a5, 55b10

ba`de-hezā (A): bundan sonra.

b. 51a11, 54a14

ba`dehu (A): ondan sonra.

b. 36a8

ba`de-zālik (A): bundan sonra.

b. 8a14, 9a14, 12b11, 15a9, 40a1, 42a7, 46b12

ba`de-zān (F, ba`de A): ondan sonra, bundan sonra.

b. 62a2

ba`de-zamānin (A): bir zaman geçtikten sonra, bir süre sonra.

b. 10b9

bādiyye (A): çöl, kır.

b.-1 tarīkat (müte`aṭṭışān-ı b.) 25a4

bağdād (y.a.): Bağdat.

b.+dan 48a15

bağla-: oluşmak, tutmak, meydana gelmek, bağlamak.

b.-yup 12b10

bahādır (F): cesur, yiğit.

b.+lardur 7a8

bahār (F): ilkbahar mevsimi, bahar.

b.+ından 33b1

baḥ(1)r (A): deniz, derya.

- b. 13a4
- b.-1 fażl 13a5
- b.-1 ḥaḳāyık 20b16
- b.-1 muḥlīṭ 26a8
- b.-1 şafā 37a9
- b.-1 bī-pāyān (ḥaḳāyık-1 b.) 37b8
- b.+e (ğarīḳ-1 b.) 11b4
- b.+ūğ 21a1

baḥ(1)ğ (A): konuşulan şey, söz; konu.

- b.-1 dīn 32a13
- b.-1 dīn eyle-: dīn konusunda konuşmak. 32b13

ba'īd (A): uzak, ırak.

- b. eyle-: uzaklaştırmak, uzak tutmak. 21a9

bā'is(A): neden olan, icabettiren; neden.

- b. 28b13, 33b13, 52b6
- b.-1 āsāyiş 40b3
- b. ol-: neden olmak. 40b9
- b.+den 27b3

baḳ- : bakışı bir şey üzerine çevirmek, bakmak.

- b.-mazlar 43a9
- b.-up 10b11, 29b6

baḳarā (A): Kur'an'ın 286 ayetlik ikinci suresi.

- b. +dur (süre-i b.) 19a5

bāḳiye (A): (bak. bāḳiyye)

- b. ol-: artmak. 56b1

baḳiyye (A): artan, geri kalan, artık.

- b. 34a3, 35b2
- b.+dür 35a2

bakım: görüş açısı, değerlendirme, bakım.

- b.+da 26a10

bālā (F): boy.

- b. (serv-i b.) 13a7

bālā-ter (F): daha yüksek, pek yüksek.

- b.+dür 31b15

bağa: bana (baḳ. ben)

bār (F): defa, kere, sefer; yük.

- b. 5a10, 56a6, 56b3, 63b5
- b.-1 girān 34a13-14, 34b12
- b. (vāşıl-1 b.) 45a11

- bārī (A): yaratan, yaratıcı.
 b. hūda: Tanrı, Allah. 20b5, 36a1, 45b2, 60a6
 b. te'ālā: Tanrı, Allah.
 b. te'ālā +nuḡ 39a13-14, 22b10
 b. (muhabbet-i b.) 20a14
 b. (zāt-ı b.) : Tanrı, Allah. 42a6
 b.+ye 21b2, 58a3
 b.+ye (zāt-ı b.) 21a14, 21b4
 b.+yedür (zāt-ı b.) 41b11.
 b.+nuḡ 58b10
 b. 55b15
- ba's (A): gönderme, gönderilme; peygamberlik.
 b.+e (zamān-ı b.) 49a4
 b.+inden 14b3, 14b6, 14b12
- başar (A) : göz.
 b. (şarf-ı b. kıl-): bakmak. 2b11, 38b13
- başır (A): görüp anlayan.
 basır-i mutlak ol- (meşhūd-ı b.): (bak. meşhūd) 3b13
- basit (A): sade, düz, basit.
 b. 30a15, 45b11
- bast (A): rica hali (kabule, rahmete, ünse işaret olarak Allah tarafından tevcihin gelmesine de "bast" denir.)
 b.-ı mülâyemet 42b12, 43b10
 b. ü tebessüm 39b7
- baş : vücudun en üst bölümü, kafa, baş.
 b. 37b9
 b.+ını 12b10
- başka: değişik, farklı, başka.
 b. 21a3, 46a15, 50b15, 52b14(2)
- bâtin (A): içteki, içyüzdeki, gizli.
 b.+ı (bel.) 15b8, 15b9
 b.+ları 55b6
 b.+ları (şüret-i b.) 58a7
 b.+larında 55b15
- bâtime (A): (bak. bâtin)
 b. (hilâfet-i b.) 4a9
 b.+si (hilâfet-i b.) 4a4
- bâtinen (A): dahilen, içyüzünde.
 b. 14b10
- bâyezîd bestâmî(k.a.): asıl adı Ebū Yezîd Tayfur bin İsa bin Suruşan olan, İran'ın Bistam kentinde doğan 9.

yüzyılın en büyük sufilerinden biri.

b. 4a11, 15b1, 40a7, 55a7

bāzār (F): çarşı, pazar.

b.+larında 12a9

ba'zı (A): birazı, bir kısmı, kimi.

b. 2b5, 7a4, 10a9, 12a8, 12a14, 12b1, 12b7, 14b1, 17b2(2), 18b5, 28b2, 36a15, 47b15, 48a8, 49a12, 52b11, 53a12

b.+sı 15b1, 34a9, 34b10

b.+sına 34a9

b.+sında 34a3

b.+sıyla 17b4

b.+lar 42a8, 43a4, 46a12, 49a13

be: hey! ey!

b. 42b13

bebek: gözde irisın ortasındaki yuvarlak delik; gözbebeği.

b.+dır 26a10

bedel (A): bir şeyin yerine verilen ve yerini tutan şey, karşılık.

b. 5a14, 5b1, 5b5, 5b8, 8a4, 29a2, 29a3, 29a5, 29a6, 29a9, 29a10, 35b11, 52b9

b.-i evvel 29a4-5

b.+üç 27a6

b.+i(iy.) 5b6

beden (A): gövde, vücut, cisim, ten, beden.

b.+leri 6b15, 7a2

bedeniyye (A): bedene ait, bedenle ilgili.

b.+dır (mücāhedāt-ı b.) 60a13

bedid (F): görünür, açık, meydanda (bak. bedidār).

b.+dır (zāhır ü b.) 11a2

bedidār (F): görünür, açık, meydanda (bak. bedid).

b. ol- (zāhır ü b.): (bak. zāhır) 45b2

bedreka (F): yol gösteren, kılavuz, delil.

b.-i himmet 31b7

b.+sıyla 5b4

beg: zengin, ileri gelen kimse, bey.

b.+lık 43a14

beğāyet (A): pek çok, aşırı, son derecede.

b. 55a1

- behā (A): alışma, sürekli hale getirme.
b.+dur 48a15
- behre (F): hisse, pay, kismet.
b.+ler 33b2
- behre-ḥāl (F, ḥāl A): hisseli, nasibi olan.
b. 35b3
- behre-mend (F): hisseli, paylı.
b. ol-: pay almak. 43b14
- beḳā (A): devam, sebat, önceki durum üzere kalma, bakılık.
b.+sı 17b6
- belā (A): gam, keder, afet, ceza.
b.+dan 5b9
- belde (A): şehir, kasaba, memleket.
b.+de 13a1
- belkis (A): Müslümanların Saba melikesine (kraliçesine)
verdikleri isim.
b.-ı cın 48b10
- belki (F): ihtimal, umulur, olabilir, belki.
b. 118a13, 20b9, 29a12, 31b10, 41b2, 43b8
- bellü: açık, malum, belli.
b. 45b10
- be-maḥrūsa (F, maḥrūsa A): şehirde, şehrinde.
b.-ı koştantiniyye 64bD
- ben: ben.
b. 10b8, 12a3, 35a13, 58b11, 63a4
b.+den 20b3, 20b10
b.+üm gibi 23a3, 64b4
bağa 10b11, 54a5, 58b1
- bende (F): kul, köle.
b.+lerüg 49b3
b.-ı esfel 2b9
- benden (F): bağ.
b.+den (kayd ü b.) 35a5
- benî-âdem (A): Ademoğulları, insanlar.
b. (kulüb-ı merğüb-ı b.) 27a12
- beḡze-: andırmak, anımsatmak, benzemek.
b.-r 48a15

b.-rler 48a8

benzet-: bir şeyde başka şeye benzeyen yönler bulmak, benzetmek.

b.-ürler 52b12

berā'at (A): Kur'an'ın 129 ayetlik dokuzuncu suresi, "Tevbe" adıyla da geçer.

b. 23a3

b. (süre-i b.) 22b13, 22b15

berāhīn (A): deliller, tanıklar.

b. ('ilm-i b.) 23b6

berekāt (A): bolluklar, saadetler, mutluluklar, hayırlar.

b.-i āṣār-ı kerāmet 36b4

b.-i āṣār-ı velāyet 14b13

berī (A): kurtulmuş, temiz.

b.+dür 29b5, 37b10, 60a3

berg (F): yaprak.

b.-i ḥazān 51a8

b.-i terreh 22b2

ber(r) (A): kara, toprak.

b.+e (gümrah-ı b.) 11b4

ber-ṭaraf (F, ṭaraf A): bir yana atılan.

b. ol-: bir yana atılmak, dağıtılmak. 14b7

ber-ter (F): en üstün, en yüksek, değerli.

b. ol-: üstün olmak, üstün gelmek. 24a12

b. olur ol- 24b12

b.+dür 31b14, 48b1

berzah (A): ölümlerin ruhlarının kıyamete kadar bulunacakları yer.

b. ('ālem-i b.): (bak. 'ālem) 49a4

b.-i(bel.) ('ālem-i b.) 49a2

berzahī (A): berzaha ait, berzahla ilgili.

b.+dür (recül-i b.) 49a1

b. (velī-yi b.) 49a5

besāṭ (A): düz yer; açıklık, genişlik.

b. 21a9

b.+dan 21a8

b.-i ḳurb 21b11, 52a14

bēṣ: (bak. bīṣ)

b. 53a4

beşer (A): insan.

- b. 48b14
- b. (cins-i b.) 48b6
- b. (ebū'l-b.): (bak. ebū) 5a1
- b. (māhiyyet-i cins-i b.) 59a7
- b.+den 48b10
- b.+den (ṭavā'if-i b.) 38a10
- b.+le 48b11

beşeriyet (A): insanlık.

- b. 50b15
- b.+e (kesāfet-i b.)51a1-2

bevāṭın (A): gizli, kapalı şeyler, batınlar.

- b.+ı(bel.) 55a15, 57a5
- b.+a 57a6
- b.+da (°ilm-i b.) 57b7
- b.+ı(ıy.) 55a15

beyān (A): anlatma, açık söyleme, bildirme.

- b. 7b6, 36b7, 48a15
- b. buyur-: anlatmak, açık söylemek, bildirmek 13b2, 20a9, 45a7, 49b15, 54a7, 55a13, 59a4-5, 59b8, 61a4
- b. it-: anlatmak, açıkça söylemek, bildirmek. 12a4, 35a12
- b. olın-: anlatılmak, açıkça söylenmek, bildirilmek. 13a1, 24b3, 40a10,
- b. olun-: (bak. b. olın-) 15a11, 15b4, 31a15, 33b13
- b.-ı meveddet 18a11
- b.+ına (zıkr ü b.) 54b2

beydā (A): sahra, çöl.

- b. 19a9

bey(i)t (A): aynı ölçüde iki dizeden oluşan söz veya bu şekildeki şiir parçası; hane, ev.

- b. 10a13
- b.-i maḥşūş 16b12
- b.+ı(bel.) 10b8
- b.+ler 10b4
- b.+leri 10a14, 10b2, 10b10

beyn (A): araya, arasında.

- b.+dür (ıṣlāḥ-ı zāt-ı b.): (bak. ıṣlāḥ) 16b2

beyzā (A): beyaz, daha beyaz.

- b. (yed-i b.): (bak. yed) 57b8

bezl (A): bol bol verme, saçma.

- b.-i himmet eyle- : çok çalışmak. 64a15
- b.-i nefis 56a8

bî-'adîl (F, 'adîl A): eşsiz, benzersiz.
b.+le (tafşîl-1 b.) 61a3-4

bî-'avnu'llâhî te'âla (A): yüce Allah'ın yardımıyla
b. 62b6-7

bî-gâne (F): yabancı.
b.+dür 37a10

bihâr (A): denizler.
b. ü enhâr 58b10
b.+uğ 58a10
b.+da (ça'r-1 b.) 58b1

bil-: bir şeyi anlamış veya öğrenmiş bulunmak, bilmek.
b.-ür 9a11, 45a10
b.-ür (ola b.) 52b10
b.-ür (da'vâ ide b.) 56b2
b.-ürdi 30b2, 35b3
b.-ürler 7b4, 9b4, 31b4, 38a11, 41b2, 41b14
b.-ürler (diyü b.) 30b3-4
b.-mez 18b13, 29a4, 29a11, 40b12, 48b15, 56b9
b.-mezüz 31a2
b.-mezler 7b5, 31b5, 38a13, 46b7, 57a4
b.-mezlerdi 11b14
b.-düm 20b13
b.-emez 19b6
b.-e (is.) 62a2
b.-ür 34a8
b.-düğl 30b11
b.-dükleri 30b5
b.-mezlikle 12b4

bilâd (A): memleketler, şehirler; memleket, şehir.
b.-1 rub'-1 meskûn 7b1-2
b.-1 endülüs 45a5

bi-lâ-te'hîr ü ârâm (A, ârâm F): sonraya bırakmadan, ara vermeden, durmaksızın.
b. 23a5

bi-lâ-ziyâdein ve-lâ-noğşân (A): fazlasız ve eksiksiz, tam.
b. 25b15, 27b1

bi-lâ-ziyâdetin ve-lâ-noğşân (A): (bak. bi-lâ-ziyâdein ve-lâ-noğşân)
b. 40b6, 52a4

bi-lâ-vâsıtâin (A): vasıtasız, araçsız, doğrudan doğruya.
b. 22b9

- bi'l-cümle (A):** hep, bütün, toptan, cümleten.
b. 7a8, 9a9, 10b12, 14a14, 15b11, 17a3, 17b5, 23b8, 27a8, 28b3, 33b3, 34b9, 38b2, 40a4, 42b11, 43a10, 51b3, 55a2, 57b4
- bildir-:** (bak. bildür-)
b.-di 20b7
- bildür-:** herhangi bir şeyi haber vermek veya bir konuda bilgi vermek, bildirmek.
b.-mezdi 12a2
b.-di 57a5
b.-meyüp 52b9
- bile:** birlikte; aynı zamanda ; dahi, da/de.
b. 8a10, 9a6, 39a14, 46a11
- bi'l-ḥaḳ(ḳ) (A):** hakıyla, hakikaten, gerçekten.
b. (cāhil-i b.) 22a10
- bilin-:** anlaşılmak, öğrenilmek, bilinmek.
b.-mez 42a4
- bi'l-küllīye (A):** büsbütün, bütün bütün, tamamıyla.
b. 34a4
- bīm (F):** korku.
b.+le (ḥavf u b.) 51b10
b.+inden (ḥavf u b.) 60a3
- bin (A):** oğul.
b. 2b15(2)
- binā (F):** gören, görücü.
b.-yı vücūd 51b9
b. (dīde-i b.) 42b4
- bināen (A):** -e dayanarak; -den dolayı.
b. 8a13, 8b6, 20a12
- bī-naẓīr (F, naẓīr A):** eşsiz, benzersiz.
b.+e 2b9-10
- bī-nişān (F):** belirsiz, belirtisiz.
b. ol- 34a2
- biḡ:** dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 1000.
b. 22b6, 29b14, 53b7
- bī-pāyān (F):** sonsuz, tükenmez.
b.+uḡ (ḥaḳāyīḳ-ı baḥr-ı b.) 37b8

bir: sayıların ilki ve bu sayıyı gösteren rakam, 1; bu sayı kadar olan ; değer, önem bakımlarından birbirinden farksız, birbirine eşit, birbirine benzer.

b. 3b7, 3b11, 4a3, 4a8, 5a7, 6a8, 6a13, 6b5, 6b13, 6b15, 7a5, 7b2, 7b3, 8a1, 8a3, 10a12, 10b8, 10b9, 11a4, 11a5, 11a10, 11b6, 11b9, 11b15, 12a3, 12a4, 12a11, 12a13(2), 12b1, 12b7, 12b9, 13a4, 13a6, 13b5, 14b6, 14b9, 14b10, 15a8, 15a15(3), 15b11, 16a7, 16b12, 17b3, 17b8, 17b11(2), 18a5, 18a6, 18a9, 19a9, 19a13, 19b11, 20b1, 20b16, 21b5, 21b9, 23a14, 23b8, 23b10, 24a4, 24a7, 25a10, 25b13, 26a9, 26a10, 27a1, 27a2, 27a3, 27a5, 27a7, 27a14, 28a12, 28b3, 28b4, 29a1, 29a3, 29a7, 29a9, 29b7, 29b10, 30a14(2), 30a15, 30b2, 31a8, 31a10, 31a15, 32a6(2), 33a10(2), 33a12, 34a3, 34b1, 34b7(2), 35b2, 35b5, 35b10, 35b12, 36a1, 38a15, 38b11, 39b8, 39b1, 39b9, 40a1, 40b5, 40b11, 40b13, 41a3, 41a14, 41a15, 41b9, 42a12, 42b6, 43a6, 43a13, 44a5, 44a15, 44b4(2), 45b5, 45b7, 45b10, 45b10, 45b12(2), 46a15, 47b2, 48a15, 48a15, 48b1, 48b5, 49a1, 49a10, 49b6, 49b7, 49b10, 50b9, 51a11, 51b8, 52a1, 52a9, 53a8, 54a8, 54b4, 55a11, 55b13, 56a15, 56b6, 56b11, 56b14, 58a1, 58a15, 58b8, 59a13, 60a4, 60a6, 61a2, 61a3, 61a5(2), 61a7, 61b13, 62a3, 62a13

b. ol-: bir araya gelmek, işbirliği yapmak. 64b7

b.+dür 40a2, 48a15, 48b12, 49a15

b.+de 63a6

b.+1(iy.) 3b4, 5a14, 5b3, 5b6, 5b7, 8a11, 14a6, 14a8, 17a14, 21a14, 22a2, 24b4, 25a8, 25a12, 25a14, 26a3, 26a4, 26a5, 27a2, 28b13, 31a7, 31b1, 35a5, 35b9, 36a5, 37a2, 37b10, 38b4, 42a10, 43b11, 44a5, 46a4, 48a15, 50a15, 50b5, 51a9, 52b1, 52b8, 52b10, 54b14, 59a10, 63b3

b.+in 34b2

b.+ini 35a12, 45b4, 49b13

b.+ine 14a2, 14a4, 37a3, 44b6, 50b7, 64a12

b.+inde 17b15D1, 24a1, 51a14, 51a15, 51b2, 51b2, 25b5

b.+inüç 25a11, 25a12, 27a13, 32a4, 39a15, 45b6, 46a15, 47b1, 49b4, 61b12

b.+isi 25b10, 25b11, 25b14, 26a2, 30a15, 36a7, 42a6, 43b15, 44b10, 50b4, 52b7, 57b3

b.+isini 49b6

b.+isiyle 35a15

birbiri: karşılıklı olarak biri değerine, diğeri de ona.

b.+ne 6b15, 7a2, 48b15

birbirleri: karşılıklı olarak birileri diğerlerine ve diğerleri onlara ya da birileri diğerlerini, diğerleri onları.

b.+ne 12b7, 47a9

b.+yle 7a12, 10a10

birer: her biri bir.
b. 37a8

bi-riyā (F, riyā A): iki yüzlü olmayan, özü sözü bir olan.
b.+sıdur (hafaza-ı b.) 61b1

birle: ile.
b. 41b6, 53b5

biş: dördten sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam, 5.
b. 5a5D2, 5b1, 39a7, 39a5, 42b7, 43b13
b.+de 63b8
b.+inci 17b15D2, 28a2
b.+incisi 13b14, 61b3

bi-ṭarīḳ (A): yolla, yoluyla.
bi-ṭarīḳü'l ta'cīl 38b7

bi't-ṭabī' (A): tabiatıyla, doğal olarak.
b. 60a14

biz: biz.
b. 13b10, 24a15
b.+e 64b6

bizçileyin: bizim gibi.
b. 45a10

bi'z-żarūrī (A): ister istemez.
b. 31b1, 32b14

bi'z-zāt (A): kendi kendisi, kendi kendine.
b. 48a13

bi'z-zıkr (A): zikirde, anmada, anışta.
b. olun-: anılmak, zikredilmek. 40a11

boyun: gövdenin başla omuz arasında kalan bölümü, boyun.
b. vir-: buyruk altına girmek. 48a15

bölük: bir bütünden ayrılmış olan parça, kısım, bölüm.
b. 54b4

böyle: bunun gibi, buna benzer, böyle.
b. 4a12, 53a13, 53a15
b.dür 64a1

bu: bu.

b. (zamir) 15b11, 17a5, 17b11, 20b16, 23a15, 23b2, 24a4, 27b14, 39b12, 40b1, 40b2, 40b4, 44a2, 48b1, 50a2, 50b3, 64a15

b. (sıfat) 2b8, 3a8, 3b6, 4a2, 4a3, 4a8, 4a10, 5a13, 5a15, 5b10, 7a8, 7a15, 8a6, 8b8, 9a12, 9a13, 10a15, 10b2, 10b4, 10b8, 11a2, 12b3, 13a10, 13b1, 15a14, 15b4, 15b10, 16b9, 16b11, 16b11, 17b7, 18a3, 18a1, 18a9, 18a11, 18b6, 18b11, 18b15, 19a5, 19a11, 19b3, 19b7, 19b13, 20b10, 21a1, 21a6, 21a11, 21b6, 22a5, 22a6, 22a10, 22a12, 22a15, 22b3, 22b8, 22b8, 22b12, 23a11, 23a15, 23b5, 23b7, 24a2, 24a7, 24a8, 24a12, 24b1, 24b3, 24b6, 24b12, 25a15, 25b1, 25b8, 25b14, 26a7, 26a11, 26b8, 26b11, 27b11, 28b12, 29a6, 29a11, 30a1, 30a4, 30b3, 30b13, 31a7, 31a13, 31b2, 31b5, 33a4, 33a5, 34a5, 34b7, 34b12, 35a12, 35b1, 36b1, 36b11, 37a15, 37b1, 39b14, 40a8, 40a9, 40a15, 40b11, 41a8, 41a9, 42a1, 42b1, 43b2, 43b11, 44a11, 45a5, 47a5, 47a6, 47a11, 48a15, 49b12, 50a10, 50b8, 54a3, 54a4, 54a13, 55a8, 55a13, 55b5, 57b10, 58a2, 58a3, 58b12, 59b2, 59b3, 59b5, 59b6, 59b8, 60a3, 60a5, 60a11, 60a12, 61a3, 61b7, 62a5, 62a10, 63a5, 64a4, 64a8, 64b4

b.+dur 13a3, 13a5, 13a7, 19a8, 19b8, 24b10, 25b8, 26b14, 28b13, 29b2, 33b13, 36b14, 37a1, 40b1, 40b2, 40b4, 52b6, 62b8

b.+nı 20b13, 41a5

b.+ya 19a7

b.+ndan gayrı 35b15, 52a4,

b.+ndan mā'adā 8a5, 11a14, 26b1, 31b8, 50a5, 51b7, 52b1

b.+ndandur 11a13

b.+nuş 13a6, 15b7, 15b15D1, 21a2, 21a3, 21a12, 24a6, 24a6, 47b13, 51b4

b.nuş gibi 29a11

b.+nuşladur 22a8

b.nca: bu kadar, bu denli. 3a6, 58b13, 64b5

b.+lar 25b12

b.+nlar 6a10, 22a15, 25a8, 25a11, 25b3, 26b4, 27a1, 27a8, 28a8, 29b3, 29b4, 29b6, 29b8, 30b5, 33a3, 32a2, 32a5, 33a13, 34a7, 35a9, 36b8, 37a7, 37a8, 37a10, 39a13, 39a8, 39b1, 39b15, 41b5, 45a9, 45b1, 45a11, 45b9, 46a14, 47a15, 51a7, 52a14, 52b6, 52b15, 53a1, 53a3, 53a5, 53a8, 53a13, 53b6, 53b12, 55a2, 57b11, 58a8, 60a5, 60a10

b.+ nlardur 36a11, 37b8, 37b9, 37b11, 53b4, 55a3

b.+nları 35a13, 45a10, 45b3, 46a13, 47a8, 58a15, 52b12

b.+nlara 6a6, 17b1, 20b14, 25b3, 26b3, 31b5, 33b12, 44a1, 44a6, 45a2, 46a2, 47a4, 48a1, 52b3, 52b5, 53b10, 64a2

b.+nlarda 42b9(2)

b.+nlardadur 46a3

- b.+nlardağı 55a12
 b.+nlardan 5b3, 37a15, 47b1, 48a2, 52b10, 53a2, 53b1
 b.+nlardan ğayrı 14b15, 46b4
 b.+nlardan mâ'adâ 36a9, 37a11, 37b12, 39b4, 43a2
 45a12, 46a6, 48a5, 58a9
 b.+nlardandır 59a15
 b.+nları 3b4, 6b4, 7b3, 7b5, 10a6, 13b9, 24a9, 29b5,
 30a11, 31b11, 36a12, 38a3, 39a2, 39b6, 40b5, 41a2,
 42b10, 43a6, 43a15, 44a9, 44b8, 45a3, 45a8, 47a11,
 50a12, 50a15, 55a15, 57a8, 57b3, 58a6, 59a12, 60a5
 b.+nları ğayrı 52b4
 b.+nlarıyla 53a14
 b.+nlarla 5b9, 27a7

bul-: arayarak veya aramadan, bir şeyle, bir kimse ile karşılaşmak; bir şeyi elde etmek; bir şeye erişmek bulmak.

- b.-ur 11a3, 47b14
 b.-ur (ıttılâ b.): (bak. ıttılâ) 9a12
 b.-ur (kuvvet-i istiḥkâm b.): (bak. kuvvet) 19b12
 b.-ur (nihâyet b.): (bak. nihâyet) 31b12
 b.-ur (şüret-i intifâ b.): (bak. şüret) 17b4
 b.-ur (şeref ü imtiyâz b.): (bak. şeref) 22b12
 b.-ur (vüşül b.): (bak. vüşül) 26b12, 47b8
 b.-urdu (rütbe-i kerâmet ü velâyet b.): (bak. rütbe) 14b11
 b.-maz (mertebe-i şehâdet b.): (bak. mertebe) 52a11
 b.-maz (zuhûr b.): (bak. zuhûr) 56a1
 b.-urlar 34b15, 47a7
 b.-urlar (ḥıffet b.): (bak. ḥıffet) 34b8
 b.-urlar (kudret b.): (bak. kudret) 34b9
 b.-urlar (rehâ b.): (bak. rehâ) 34b13
 b.-mazlar (ihmâl ü müsâhele b.): (bak. ihmâl) 53a11, 53a12
 b.-dum 59a2
 b.-madum 20b2
 b.-dı 13a6
 b.-dı (kuvvet ü istiḥkâm b.): (bak. kuvvet) 11a12
 b.-dı (nihâyet b.) 13a10
 b.-mıṣdur (şu'ür b.): (bak. şu'ür) 26b3-4
 b.-mıṣdur (vücüd b.): (bak. vücüd) 45b9
 b.-mıṣlardur 31a4
 b.-mıṣlardur (ḥalâş b.): (bak. ḥalâş) 38b2
 b.-mıṣlardur (ḥulûş-ı ḥâs b.): (bak. ḥulûş) 50a11
 b.-mıṣlardur (imtiyâz b.): (bak. imtiyâz) 42a2
 b.-a (is.) 18a10
 b.-maya (vüşül b.) 28b6
 b.-amadum 49b15
 b.-up (vuḳû b.): (bak. vuḳû) 28b6
 b.-maḳ (ta'ayyün b.): (bak. ta'ayyün) 24a13

bulın-: herhangi bir durumda olmak; bir şey bir kimsede veya bir yerde var olmak, bulunmak.

b.-ur 52a2

b.-ur mı 58b5

b.-urlar (mevcūd b.): (bak. mevcūd) 37b15

b.-mağa 11b8

buluş-: bir araya gelmek, karşılaşmak, buluşmak.

b.-urlar 10a9

b.-up 12b12

burc (A): güneşin ayrıldığı on iki kısımdan herbiri; herhangi bir şekil gösteren ve kendisine özel bir ad verilen hareketsiz yıldızlar kümesi, burç.

b. 29b9

b.-ı kerāmet 39a3

b.+a 31a8

b.+uğ 29b10, 30a2

burūc (A): burçlar.

b.-ı felek 29b9

b.(kaṭ^c-ı b.) 29b12

būstān (F): gül ve çiçek kokularının çok olduğu yer, bahçe, bostan.

b.-ından 22b2

b.+ınuğ 13a7

buyur-: söylemek, demek, düşüncesini bildirmek; "etmek, eylemek" anlamında yardımcı fiil olarak da kullanılır.

b.-dı (tilāvet b.): (bak. tilāvet) 23a10

b.-dılar 10b4

b.-mışdur (beyān b.): (bak. beyān) 13b2, 20a9, 54a7, 55a13, 59b8, 61a4

b.-mışdur (cülūs b.): (bak. cülūs) 59b2

b.-mışlardur (beyān b.) 45a7, 49b15, 59a4-5

b.-mışlardur (i^clān b.): (bak. i^clān) 36b7, 48a15

b.-mışlardur (tertīb b.): (bak. tertīb) 7b10

b.-mışlardı 8b7

b.-up (i^clān b.) 7b7

b.-duğı (ḫarīn-i ^cismet ü ^cināyet b.): (bak. ḫarīn) 5b9-10

b.-duğıdur (istignā b.): (bak. istignā) 44a15

b.-duğlarında (ihbār b.): (bak. ihbār) 36a13

b.-duğlarıdur (e^cüzubike minke b.): (bak. Arapça İbareler, Ayetler, Hadisler 21) 21b3-4

b.-mağla (taḫrīr b.): (bak. taḫrīr) 2b8

bu^cz (A): kin, nefret, kötü niyet.

b. 20b3

b. ü ḫased 6a7

büdelā (A): bir evliya zümresi. Bunlar, "abdāl"dan farklıdır. Bunlardan her biri gözden kaybolur, bir anda çok uzak mesafelere giderler. Gözden kayboldukları zaman, yerlerine her yönden kendilerinin tıpkısı olan canlı bir beden bırakırlar. Bu bedene "bedel" veya "bedil" denir. Bedel bırakma gücüne sahip veliler de "büdela" olarak adlandırılır.

b. 7b4, 52b3, 52b6, 52b14, 53a1, 49b12, 62b13

b.+dur 52b15

b.+y1 7b4, 7b15

b.+dan 7b15

b.+nuş 8a7

b.+s1 7b3

b.+sıdur 61b2

bülbül (F): bülbül.

b.-i güyā-yı ve-mā-yenṭıku 'ani'l-hevā 33b7-8

b.+dür 17a5

bülend-aḥter (F): yüce talihli.

b. 5a6

bülend-idrāk (F, idrāk A): yüce anlayışlı, anlayışı yüksek.

b. 48a15

bürhān (A): kanıt, delil.

b. (burhānū'l-muḥakkıķın) 2b6

b.+dur 40b11

büyük: çok, ortalamayı aşan, büyük.

b. 52b1

büzürg-vār (F): büyük, ulu, saygıdeğer.

b.+uş (zāt-ı b.) 5a11

C

cabbār(A): cebredici, zorlayıcı, zorba.
c.+lara 16a14

cāhil (A): bilimsiz, bilgisiz.
c.-i bi'l-ḥaḳ 22a10

cā'iz (A): işlenilmesinde cevaz olan; olabilir, olur.
c. ol-: olması mümkün olmak, uygun olmak. 4a5
c.+dür 27b14

cāmi' (A) : içine alan, içinde bulunduran; tüm bütün.
c.-i evliyā-yı kibār 64a5
cāmi'ü'l-aḥvāl ve'l-maḳāmāt 3b5
c. (ism-i c.) 15a3
c.-i ilāhī (ism-i c.) 15a4
c.+dür 40a5

cāmi'e (A): (bak. cāmi')
c. (ḥiṣāl-ı ḥamīde-i c.) 15b12

cān (F): can, ruh.
c.+ı (iy.) 27a4, 49a9

cānib (A): taraf, cihet, yan, yön.
c.-i kible 63b1
c.-i isān 63b11
c.+dür 53b15
c.+e 62a10, 62b2
c.+de 61a5, 62a2
c.+ümden 23a3
c.+ini 27b15, 28a2
c.+ine 26a3
c.+inde 25a13, 47a15

cān-perver (F): ruh besleyen, iç açan, gönül açan.
c. ol-: gönül açmak, ferahlık vermek. 27a13

cārī (A): cereyan eden, akan, geçen, yürüyen.
c. 49a8

cāy-gāh (F) : yer, mevki, türbe.
c.+ı (iy.) 40a3

cebrā'il (k. a.) : peygamberlere emir ve vahye aracı ve memur olan dört büyük melekten biri, Cebrail.
c. 5a5, 39a6, 39a9, 45a1

ced(d) (A): dede, büyük baba, annenin veya babanın babası.
c.+iniḡ 9b7

- ced(i)y (A) : on iki burçtan biri, oğlak burcu.
c. 14a8, 14a12
- cehd (A): çalışma, çabalama.
c. ü mükâyede 17a11
- ceh(i)l (A): cahillik, bilmezlik.
c.+dür 10a6
- celâl (A): ululuk, büyüklük.
c.(ricâl-i heybet ve'l c.): (bak.ricâl) 44a7
- celîl (A) : büyük, ulu.
c.(merkez-i c.) 5a9
celîlü'l-mikdâr (ricâl-i c.) 54b14
celîlü'l-himmet (ümme-i c.) 14b12, 36a14
c.+inî 61a2
- celîle (A): (bak. celîl)
c.+ye (fırka-i c.) 55a8
c.+ye (tâ'ife-i c.) 45a5
c.+den (fırka-i c.) 25a8, 3b6
c.+nüg (şifat-ı c.) 28a15
- celîs (A): birlikte oturan, arkadaş.
c.-i erâ'ike 47b5-6
- celle celâlehu (A) : Celil ve aziz olan Allah büyüktür,
uludur.
c.+nug 60a6
- celle şânehu ve 'alâ (A): Şanı büyük olan Allah, yücedür,
uludur.
c. 36a1, 45b2-3
- cem^e (A): toplama, yığma, bir araya getirme.
c. 28a2
c. it-: toplamak, bir araya getirmek. 43b9
c. itmiş ol- 32a11
c. kı1-: toplamak, bir araya getirmek. 15b8, 20a9
c. ol-: toplanmak, bir araya gelmek. 7a2, 7b3, 8a10,
23b14, 45b12
c. (māni^eatü'c-c.) 27b14
c.+de (‘ayn-ı c.) 56a4
c.+ine (şem^e-i c.) 51b12
- cemā^eat (A): insan topluluğu.
c. 35b4
c.-i şerîf 13b5
c.+inüg 3b7

cemāl (A) : yüz güzelliği.

c. (hāl ü galebāt-ı tecelliyāt-ı c.) 34a6
c.+ini (envār-ı c.) 39a14

cemī° (A): cümle, hep, bütün.

c. 3b6, 38a7, 56a10, 57 a10
c.-i esmā 15a4
c.-i 'ālem 49a12

cemīle (A): güzel.

c.+si (āşār-ı c.) 28a15

cenāb (A): " Şeref, onur ve büyüklük " terimi olarak kullanılır, hazret.

c. haḫ: Allah. 46a10, 62a11
c.+ına 17a10, 20a14, 47a2

ceng-sāz (F): savaş yapan, savaş düzen.

c. 32b4

ceng (F): savaş, vuruşma.

c. ü cidāl 62a9
c. ü cidāl it- : savaşmak 12b8

cennet (A): İslamiyete göre, iyilik yapanların, günahsızların, öldükten sonra sonsuz bir mutluluğa kavuşacakları yer, cennet.

c.-i a'lā 22b9

cenūb (A): güney.

c. 26a4, 63aDA
c. ü şimāl 61a15

cenūbī (A): cenuba ait, güneyde bulunan.

c. (kuṭb-ı c.) 14a9
c.+dür 14a6
c.+de (semt-ı c.) 63b15

cerāḫat (A): irin, yara.

c.+i 12b11

cevāb (A): sorulan şeye verilen karşılık, yanıt.

c. vir-: yanıtlamak, cevaplamak. 14a1
c.+ında 26b13

cevānīb (A): taraflar, yanlar, yönler.

c.-i erba'a : dört ana yön: doğu, batı, kuzey ve güney. 26a11, 26b4, 26b7
c.+le 26b5

cezbe (A): ruhum hayret ve sevince kapılarak sanki cesetten hariç bulunuyormuş gibi olması, heyecana

- gelmesi.
c.-i 'aşk-ı hâk 35a8
- cezebât (A): kendinden geçmeler, cezbelere.
c.-i ilâhiyye (hânkâh-ı c.) 33a14
- cezîl (A): çok, bol.
cezîlü'l-'aşa (halûk u c.) 11a15
- cibâl (A): bir evliya grubu, evtat, yediler; dağlar.
c. 26a13
c. (tilâl ü c.) 32b3
- cibillet (A): huy, yaratılış.
c.+i (iy.) 5a9
c.+lerinde (çerûğ-ı c.) 38a11
- cibrîl (A): (bak. cebrâ'il)
c. 39a13
c.+e 39a15
c.+den (âşiyân-ı c.) 39a12
- cidâl (A): karşılık kavga, savaş.
c. (ceng ü c.) 62a9
c. (ceng ü c. it-): (bak. ceng) 12b8
- cihân (F): dünya, alem.
c. 17b15D2, 27a1, 27a3
c. (ğavs-ı c.) 40b1
c. (âl-i osmân ve's-selâtin-ı c.) 3a4
c.+i (bel.) 54b7
- cihân-bîn (F): cihanı, dünyayı gören.
c.+dür 26a9
- cihât (A): taraflar, yönler, cihetler.
c.-i sitte: altı taraf: ön, arka, sağ, sol, üst, alt.
45b15, 53b13
c.-i sitte-nâzır 54a4
- cihet (A): neden, vesile, bahane, ilgi.
c.+den 34a8, 54b5
c.+le 2b12, 3a4, 19a11, 26b3, 35a13, 44b2, 51b5
c.+inden 4a4, 15b6, 24a9, 31b10, 41b1, 52b11
c.+indendür 31b11
- cilve-ger (F): cilve eden, cilve yapan, cilveli.
c.-i 'arż 23b1
- cin(n) (A): gözle görünmez cisimlerden ibaret bir yaratık, mahluk.
c.+üğ (nev'-ı ins ü c.) 49a9

c.+üç (tâ'ife-i c.) 41a13
 c.+le (belkıs-ı c.) 48b10

cins (A): nev, tür, çeşit; soy.
 c.-i beşer 48b6
 c.-i nisâ 20a13, 20a16
 c.-i beşer (mâhiyyet-i c.) 59a7
 c.+e 49a8
 c.+den 48b15

cis(i)m (A): madde; beden, gövde.
 c.+dür 27a3
 c.+e 27a3
 c.+üç 27a4

civân (F): genç.
 c.+lar 11a12

cüd (A): cömertlik, elaçıklığı.
 c. ('ayn- c.) 43a8

cüşân (F): coşan, kaynayan, coşkun.
 c. 27a15

cülüs (A): oturma, tahta çıkma.
 c. buyur-: oturmak, tahta çıkmak, cülüs etmek. 59b2
 c. eyle-: oturmak, tahta çıkmak. 8b9
 c. it-: oturmak, tahta çıkmak. 3a15

cümle (A): bütün, hep.
 c. 21b10, 24a2, 35a10, 61b7
 c.+ye 22a5
 c.+den 3b3, 14a8, 17b7, 22a2, 51b4
 c.+si 45b11, 52b7
 c.+sine 15b2
 c.+sinden 52b9
 c.+sinüç 35b15

cüvân-merd (F): cömert, eliaçık.
 c.+i (iy.) 33a8

Ç

- çağ: tam
ç. 11b10
- çāk (A): yarık, yırtık.
ç. it-: yırtmak, parçalamak. 33b3
- çār (F): dört.
ç. 27a1, 27b3, 29b3
- çār-kūşe (F): dört köşe, dört bucak; her yer.
ç.-i "âlem 61a15, 61b1
- çār-sū (F): dört taraf, dört tarafı olan şey; çarşı, pazar.
ç.+lara 6b1
ç.+larda 12a9, 56b7
- çehre-nümā (F): yüz gösteren.
ç. ol- :yüz göstermek. 51b15
- çek-: (güç durumlara) uğramak, dayanmak, katlanmak; bir şeyi tutup kendine ya da başka bir yöne doğru yürütmek, çekmek.
ç.-mez 18a14
ç.-erler mi (ihtiyāc ç.): (bak. ihtiyac) 48a14
ç.-meyüp (ihtiyāc ç.) 6b8
- çekil-: bir yere, bir duruma geçmek, çekilmek.
ç.-üp 5b1
- çerāğ (F): fitil, mum, ışık.
ç.-i cibillet 38a11
- çeşm (F): göz; çeşme, pınar.
ç.-i "âlem-bîn 54b6
ç.-i ser 13a8
- çeşme-sār (F): çeşmesi bol olan yer.
ç.+ından 35a3
- çık-: içinden dışarıya varmak, gitmek; ayrılmak, ilgisini kesmek, çıkmak.
ç.-a (ç. gel-) 58b9
ç.-duğı 62a13
ç.-duğlarından 6a1
ç.-mamaları 56b15
- çıkar-: birinin ya da bir şeyin çıkmasını sağlamak, çıkmasına neden olmak, çıkarmak.
ç.-urlar (erba'in ç.): (bak. erbā'in) 33a15

çirk (F): kir, pas, pis.
ç.-i teşviş 17a7

çok: sayı, nicelik, derece ve güç bakımından büyük ve aşırı olan, çok.

ç. 17b15D1, 22b3, 44b5
ç.+dur 16a1, 50a7, 52a3, 55a1

çoklık: çoğunlukla, çoğu kez, çokça.
ç. 6a8, 9b1

çünkü (F): şundan dolayı ki, şu nedenden ki, zira, çünkü.
ç. 13a9

D

da: da dahi (edat) (bak. de).

d. 36b15, 37b3, 41a14, 47b13, 51a6, 52b13

dāfi' (A): defeden, savan, iten ; Allah.

d.+dür 40a4

daḥī: da/de; bile; aynı zamanda.

d. 4a8, 5a2, 5a4, 5a5D2, 5a6, 5a8, 5b2, 5b15, 6a4, 7b4, 8b3, 9a10, 12b6, 13b7, 14a6, 15a1, 15a6, 16a2, 18b5, 21a13, 22b12, 23b14, 25b3, 25b14, 26b5, 16b11, 27a4, 27a5, 27b2, 28a1, 28a2, 29a7, 29a15, 29b7, 31a10, 32a6, 33a12, 35b10, 36a1, 36a9, 37a11, 37b12, 39a5, 39b4, 40a1, 40b5, 41a12, 41b2, 41b9, 42a7, 42b7, 42b10, 43a3, 43a4, 43b2, 44a5, 45a12, 46a6, 46b5, 46b12, 48a6, 48a15, 48b5, 48b11, 49a10, 49b7, 50a6, 50b13, 51a4, 51a11, 51a15, 51b8, 52a5, 52b3, 53a4, 53b8, 56b9, 56b11, 57a6, 57a13, 58a9, 59a10, 60a4

dāḥīl (A): iç, içeri, içinde, içeri girmiş.

d. 23a6, 30b7, 61b11

d. ol- : katılmak, girmek; içinde olmak. 5b15, 6a13, 34a1, 35a4, 51a6, 53b3, 55a8-9

d.+dür 27b13

d.+lerdür 26b15, 59b10

dā'im (A): devamlı, sürekli.

dā'imü'l-evkāt: her vakit, her zaman. 16b12, 33a12, 56a12,

d.+dür 47b1

dā'ime (A): (bak. dā'im)

d. (lerze-i d.) 51b14

dā'imā (A): bir düziye, sürekli olarak, her vakit, her zaman.

d. 6a8, 8a1, 8a7, 16b15, 18a2, 37b2, 40b7, 41b8, 46b5, 46b13, 51b9, 52b5, 56a2

dā'ir (A): devreden, dönen.

d.+dür 5a10, 48b14

d.+lerdür 45a4

dā'ire (A): çember, daire.

d.-i 'ālem 64a1

d.-i kuṭub 59a11

d.-i merkūme 62b8

d.-i ricālū'l-ğayb 63aDA

d.-i 'ubūdiyyet 56b15

d.-i kevn ü mekân (merkez-i d.) 40b2

d.-i vücūd (merkez-i d.) 15a5
d.-i sırr-ı velāyet (nokta-i d.) 23a15
d.+ye 61b15
d.+sı (merkez-i d.) 40a2
d.+sın 23a15, 49b5

dağāyık (A): ince ve anlaşılması güç ve dikkat gerektiren
seyler.
d. 49a12

dağīka (A): bir saatlik zamanın altmışta biri, dakika.
d. 54a6

dāl(1) (A): delālet eden, gösteren, işaret eden; işaret.
d.26b3
d. ol-: delalet etmek, göstermek. 19a11

dāmen (F): etek.
d.-i luṭf 50b9
d.+ın 18a14

dānā (F): bilen, bilici, bilgiç.
d. (kāmīl ü d.) 13a5

dāne (F): tane, tohum.
d.-i ḥaṣḥāṣ 19a14

dār (F): yer, ev; kapı.
d.-ı āhīret: öteki dünya, ahiret. 49a3, 57b2
d.-ı dūnyā: dünya. 64b9

da'vā (A): mesele; şikāyetçi olarak mahkemeye başvurma;
bir mesele üzerinde özel bir fikir sahibi olma,
iddia.
d. 62a8
d. ide bil-: şikayetçi olunan konu için mahkemeye
başvurmak. 56b2
d.-yı velāyet (terk-i d.) 53b5
d.+da 33a11
d.+ları (şüret-i d.) 56a1
d.+lara 48a15

da'vet (A): çağırma, çağrı.
d. 10a5

dāvud (k.a.): İsrailoğullarının güzel sesli ve şair
hükümdarı ve peygamberi, Hz. Davut.
d. 17b15D2

dāyim: (bak. dā'im).
d.47b2
d.+lerdür 5a7

dāyır: (bak. dā'ır)
d.+dür 40a3

de: de; dahi (edat) (bak. da).
d. 4a6, 10a8, 24b12, 26a13, 26b3, 42a1, 47a4

deccāl (A): kıyametten az önce ortaya çıkacak ve Hz. İsa tarafından öldürülecek olan yalancı ve zararlı şahıs, yalancı Mesih.
d.+1(bel) 21b8

defa'āt (A): birçoklar, kereler, kezler.
d.+le 12b12

defîne (A): yere gömülmüş altın, gümüş vb. değerli eşya.
d.+lere 9a12

deg-: değerinde olmak.
d.-er 48a4

degme: beğenilmiş, seçilmiş; herhangi bir, gelişigüzel, rastgele.
d. 21a2, 48a15

değül: değil.
d.+dür 17b5, 18a8, 20b14, 22a12, 24b2, 27b14, 29a12, 31a14, 31b10, 35b12, 37b2, 40b1, 46a9, 47a1, 48a15, 53a15
d.+lerdür 4a10, 30b7, 45b10
d.+dükini 36b7

dehân (F): ağız.
d. 13a8

dehr (A): dünya.
d.-i vahşet- âbād 60a3

dek: değin, kadar.
d. 10a4, 14b13, 35a2

delâlet (A): gösterme, yol gösterme, kılavuzluk, işaret olma.
d. 4a3

delîl (A): şahit, belge, tanık; yol gösteren, kılavuz.
d. 33a2
d. ü hüccet 32b14
d.-i kı̄l ü kı̄l 41a2-3
d.-i nazarī 16b9
d.-i vâzīh 23a14

- dellāl (A): satılacak şeyi satan veya alıcı ile satıcı arasında vasıta olan kimse, tellāl.
d. 12a8
- dem (F): an, vakit, zaman, saat.
d.+inde 43a7
d.+ler (d. düş-): yeri gelmek, zamanı gelmek. 33b5
- dem-a-dem (F): her vakit, sık sık.
d. 46a5
- dem-beste (F): nefesi bağlanmış, susmuş, soluğu kesilmiş.
d. 41b6
- demir: mavimsi esmer renkte, çelik, döküm ve alaşımlar halinde özellikle sanayide kullanılan bir element, demir.
d. 48a11
- dem-sāz (F): arkadaş, dost, sırdaş.
d. 48a15
d. ol-: arkadaşlık etmek, refakat etmek. 39b3
- denī (A): alçak, rezil, soysuz.
d.+ler (dün ü d.) 45a10
- değiz: yerkabuğunun çukur bölümlerini kaplayan, birbiriyle bağlantılı, tuzlu su kütleli, derya, deniz.
d.+dür 17b11
- değlü: "kadar" anlamında üstünlük derecesi belirtir.
d. 17b15D1, 42a13, 62a5
- derāhim (A): akçeler, paralar.
d. ü dīnār (nuḳūd-ı d.) 50a9
- derece (A): basamak, kerte rütbe, miktar, derece.
d.+dür 57a10
d.+de 21a10, 34b1, 43a6, 49b10
d.+si 14a11
- dergāh (F): oturulan yer, kat, makam.
d.-ı ahaddiyet 3b7-8
d.-ı ālih (muḳarribān-ı d.) 64b1
d.+ında 47a10
- der-kenār (F): kucaklama, kucağa alma.
d. it-: tümüyle elde etmek: bir şeyi tümüyle almak, bir yeri tümüyle gezmek vb. 61a7
- derrāk (A): çabuk anlayan, anlayışlı.
d.+le (i'tikād-ı d.) 62a4-5

derün (F): iç, içeri.

d.-ı enhâr 58b3

d.-ı dil: kalbin içi, gönül. 35b6

deryâ (F): deniz.

d.+dur 21a3

d.-yı kemâl: olgunluk denizi. 13a3, 59a6

d.-yı 'ummân: umman denizi, açık deniz, okyanus. 6b9, 27a14

d.-yı envâr-ı kerâmet ol- (ğarîk-i d.): (bak. ğarîk) 58b14-15

d.-yı tevhîd eyle- (ğarğa-i d.): (bak. ğarğa) 59a8

d. (kaṭre-i d.) 19b1

d. (lûcce-i d.) 42b6

d.+sınuy 21b9

deyyâr (A): biri, bir kimse, bir fert.

d. (leys-i ḥâtem-i d.) 36a8

dest (F): el.

d.-ı zâlim 11b5

dest-ğîr (F): elinden tutan, yardımcı.

d. ol-: elinden tutmak, yardımcı olmak 32b9

d. ol- (şefî' ü d.) 64b9-10

deşt (F): bozkır, çöl, kır, ova.

d.-ı veğâ 32b2

devâ (A): ilaç, çare, deva.

d.+sını 11a3

deve: hörgüçlü bir yük ve binek hayvanı, deve.

d.+ciler 12b7

devlet (A): bir hükümet yönetiminde teşkilatlandırılmış olan siyasi topluluk, devlet.

d. ('alâü'd- d.) 13b3

devr (A): dönme, bir şeyin etrafını dolaşma.

d. it- : dönmek, birşeyin etrafını sonunda aynı noktaya gelecek şekilde dolaşmak. 49b5

devvâr (A): devreden, dönen.

d. (felek-i d.) 5a9, 61a6

di-: söylemek, söz söylemek, demek.

d.-rler 14a2, 14a4, 22a11, 32a10, 41a13, 42a8, 43a4, 44a7, 46a2, 46a7, 46b5, 49b8, 50a6, 52a6, 52b4, 53a5, 53b10, 61a9, 61b5

d.-rse 48b2

d.-rken 58b6

d.-yü 8a13, 10b4, 10b12, 111a14, 12a3, 13a1, 14a1, 18a14, 22a12, 23a4, 24b2, 24b8, 26b13, 31a2, 35a14, 37a6, 37a4, 45a7, 48a15, 49b15, 54a6, 56b2, 59a2, 59b7, 64b6
d.-yü (d. bil-) 30b3-4
d.-dükleri 14a7, 15a2, 36a11, 55a3, 61a15, 61b9, 33a3
d.-dükleridür 59b13
d.-düklerinde 12a3
d.-düklerinü 26b14
d.-menü 36b13
d.-mekdür 37a1
d.-mekle 13a15, 45a13, 49a5

dicle: Dicle nehri.

d. 58a15
d. (nehr-i d.) 58b7

dîdâr (F): görme, görüş; yüz, çehre.

d. eyle- (arż-ı d.): (bak. arż) 63b7
d.+a 29b6, 41b7

dîde (F): göz.

d.-i bînâ 42b4
d.-i cihân-bîn 26a9
d.-i vücûd 43a8
d.+sidür 42b4
d.+leri 35a3

dîkât (A): dakiklık, incelik, ehemmiyet verme, ince eleme, ince arama.

d. 6a12
d.+le 2b10

dil: insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için sözcüklerle ya da işaretlerle yaptıkları anlaşma, lisan, zeban, dil.

d.+de 3a9
d.+i(iy) 21a1
d.+leri 27a14, 33b7
d.+lerinde 34b6

dil (F): gönül, yürek, kalp.

d.+den (derûn-ı d.) 35b6

dil-ber (F): gönlü alıp götüreren, güzel, sevgili.

d.+e 48a15

dile-: birinden bir şeyin yapılmasını istemek, rica etmek, arz etmek, dilemek.

d.-se 62a11
d.-ye 62a6
d.-dügi 17b15D1

dil-riş (F): yüreği yaralı, dertli.
d. (lâl ü d.) 17a7

dimaşk (y.a.): Şam.
d. (dimaşkı's-şām) 45a5-6

dîn (A): inanç, din.
d. 32a14
d.-i meşrûf 32b10
d.-i muhammedî 35b13-14, 36a2
d.-i mübîn: açık, meydanda olan din: İslam dini.
32a10
d. (bağs-ı d.) 32a13
d. eyle- (bağs-ı d.): (bak. bağs) 32b13

dinār (A): eski zamanın çeyrek lirası değerinde bulunan bir çeşit altın parası.
d.+larından (nuķūd-ı derāhim ü d.) 50a9

dinil-: söylenmek, denilmek.
d.-meke 33b12, 52b6

dîniyye (A): dine ait, dinle ilgili.
d. (ğayret-i d.) 37b7

dip: oyuk ya da çukur bir şeyin ya da bir yerin en alt bölümü, taban, dip.
d.+inde 58a10

dirağs (F): nur, ziya, ışık, parıltı.
d.-i gevher 24a5

diriğ (F): esirgeme.
d. it-: esirgemek. 11b2, 23b11-12

diş: çene kemiklerinin üstüne dizili, ısırıp koparmaya yarayan sert, beyaz organlardan her biri, diş.
d.+leri 11a10
d.+lerini 11a5

ditreş-: tir tir titremek, titreşmek.
d.-ürler 41a5, 53a7

dīvān (A): büyük meclis.
d.+ına 53b6

dīvāne (F): deli, budala, alık.
d.+dür 37a8

diyānet (A): dindarlık, din duygusu.
d. ü vilāyet 3a5

- diyār (A): memleket, ülke.
d.+ında 45b14
- diyār-bekr (y.a.) : Diyarbakır.
d. 34a11, 35a14
- dög-: vurarak canını acıtmak, dövme.
d.-mek 12b4
- dön-: geri gelmek, geri gitmek; yönelmek.
d.-mez 18b1
d.-üp 47a2
- döndür-: dönmesini sağlamak, döndürmek.
d.-meye (yüz d.): (bak. yüz) 48a15
- dört: üçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,
4.
d. 25b15, 44a4, 44a11
d.+de 63b6
d.+i(iy) 45b14
d.+üncü 17b13, 27b9
d.+üncüsü 13b14, 44b5, 44b14, 61b1
- du'ā (A): Allah'a yalvarma, niyaz, dua.
d. 46b1
d.-yı hayr 9a6
d.-yı şerif 62b7-8, 62a5
d.+ya 62a10
d.+sı 38a1
d.+sını 62a15
d.+ları 37b4, 37b15, 56a8
d.+ları (maşşūş-ı d.) 36b9
d.+larında 52a7
- du'āt (A): davet edenler.
d.-ı zemen 41b15
- dūd-gāh (F): duman yeri, ocak, baca.
d.-ı hilkat 38a13
- duḥūl (A): içeri girme, içine girme.
d. it-: içine girmek, geçmek. 26b6-7, 26b8
d.+umda (ibtidā-ı d.) 20a15
- dūn (A): alçak, soysuz (krş. denī).
d. 31b4
d. ü denī 45a10
- durur: ek-eylemin 3. tekil kişi bildirme çekiminde kullanılan bir kelime.
d. (ifnā-yı vücūd itmiş d.) 41b5

d. (muṭlāk d.) 46b11

dün: gece, tün.
d. ü gün 39b14

düneysir (y.a.): Mardin'in 12 km güneybatısında bir kasaba. Kasabanın adı daha sonra sırasıyla Koç-Hisar ve Kızıl-Tepe olarak değiştirilmiştir.
d. 35a15

dünur(v) (A): denilik, alçaklık; yakınlık.
d. ü kurbet (hāl-i d.) 55b12
d.+dan (maḥall-i kurb ü d.) 55b8

dünyā (A): içinde yaşadığımız alem, yer yuvarlağı, cihan, dünya.
d. 19a14
d.-yı mü'eccele (ilm-i d.) 57b10
d. (zerre-i d.) 19b1
d.+ya (d. gel-): doğmak. 11b10
d.+ya (mansıb-ı d.) 44a1
d.+da 57a11
d.+da (dār-ı d.) 64b9
d.+dan (ehl-i d.): (bak. ehl) 64a12
d.+yla (hitām-ı d.) 64a14
d.+yla (menzil-i d.) 49a3

dünyevî (A): dünyayla ilgili, dünyaya ait.
d.+ye (umur-ı d.) : (bak. umur) 64a10

dünyeviyye (A): (bak. dünyevî).
d. (lezā'iz-i d.) 3a7

düriş-: çalışmak, çabalamak.
d.-e(is) 32b8

dür: çeşit, nev, tür.
d.+lü 47b7(2)

dür(r) (A): inci, cevher.
d.-i maḫsūd 37a10
d.-i şeh-vār 58b8
d. ü güher 21a3

düş-: vurmak, değmek, rastlamak; yakışmak, uygun gelmek.
d.-er 34b4, 63b11
d.-er (demler d.): (bak. dem) 33b5
d.-er (maḥal d.): (bak. maḥal(l)) 7a4
d.-mez 44a1, 44a3

düşvār (F): güç, zor.
d. ol- : güç görünmek, zor gelmek. 64a2

düvâzdeh (F): on iki.

d. imâm: Hz. Muhammet'ten sonra, İslâmîyet'te etkili olan ve Hz. Ali'nin soyundan gelen on iki imam. 30a5

d. (aqtâb-ı d.) 24a8

E

ebedî (A): sonsuz, ebedî.

e. 45b11

ebrâr (A): hayır sahipleri, iyiler, dindarlar, özü sözü doğru olanlar.

e. ü ahyâr (müsellem-i e.) 61a11

ebşâr (A): gözler.

e.-1 nâs: insanların gözleri, bakışları, ilgileri.
41a11

ebû (A): baba.

ebû'l-beşer: ilk peygamber olan ve tüm insanların babası sayılan Adem peygamber. 5a1

ebû 'abdu'llâh mehdî (k.a.): Şeyh-i Ekber döneminde yaşamış bir evliya.

e. 'a. m. 53a15, 53b1

ebû 'abdü'r-rahmân muhammed bin hüseyin bin muhammed bin mūsâ-yı silmî-yi nişâbüri (k.a.): Nişaburlu Ebu Abdurrahman Muhammed bin Hüseyin bin Muhammed bin Musa Silmi

e. 55a9-10-11

ebû bekir (k.a.): Hz.Muhammed'in ölümünden sonraki ilk halife, Ebu Bekir.

e. 4a6, 23a5, 23a8,

ebû bekir şiddîk (A): güvenilirliği ve Hz. Muhammed'in her dediğine kesinlikle inanması dolayısıyla Ebu Bekir'e verilen lakap.

e.+1 22b15

e.+1a 23a11

ebû bekri's-şiddîk : (bak. ebû bekir şiddîk)

e. 55a5

ebû'l-bedr temâşki-i baġdâdî (k.a.): Baġdatlı Ebulbedr Temâşki.

e.+ye 58a14

ebû sa'îdi'l-ħarrâz (k.a.) 890 yılında Baġdat'ta ölmüş olan bir mutasavvıf.

e. 55a7

ebû's-su'ûd (k.a.): (bak. ebû's-su'ûd binî's-şiblî)

e. 58b9

- ebū's-su'ūd bini's-şibli (k.a.): Ebussuut bin Şibli.
e. 58a13
- ecel (A): ömrün sonu, hayatın son demı, ecel.
e. 5b4
e.-i tabi'î (müddet-i e.) 11a14
- edā (A): borç veya borç gibi olan bir şeyi ödeme; yerine getirme.
e. it- : yerine getirmek, yapmak. 28b15
e. olin-: yerine getirilmek, yapılmak. 29a3
e.-yı hukuḳ 57b7-8
e.-yı namāz it-: namaz borcunu ödemek, namaz kılmak.
51b11
e.-yı nevāfil 56b12
- edeb (A): iyi terbiye, nazıklık, ululuk, zarıflık, edep.
e. 21b9
e. (aḫlāk ü e.) 7a11
e. (ri'āyet-i e.) 37a1
e. (sū'-i e.) : (bak. sū') 21a8
e.+e (sū'-i e.) 21a7
e.+den 21b10
e.+idür 16a12
- edille (A): işaretlr, deliller, kılavuzlar.
e.-i nazar 16b14
- ednā (A): aşığı, alçak; daha aşığı, daha alçak.
e.+dur 50b4
- edvār (A): devirler, zamanlar, asırlar.
e.+a (nüzül ü e.) 28a11
- ef'āl (A): işler, ameller, fiiller.
e. ü eḫvār 25a2
- efendi (Y): buyruğu yürüyen, etkili, sözü geçen kimse,
şeyh, pır, efendi.
e.+lerine 57a13
- efrād (A): kutbun gözetimi dışında kalan gayp erenleri.
e. 61b9, 62b14
e.-i muḳarribün 54b11
e. ü ümenā 59b9
e. ('ināyet-i aḳtāb ü e.) 64a6
e.+dur (fırḳa-i e.) 59a10
e.+a 7b9
e.+uḡ 60a1

- efzâl (A): meziyetler, lutuflar, iyilikler; ziyadeler, fazlalar.
 e.+î (ekmel ü e.) 3b4
 e.+idür 15b6
- eger (F): şayet, hem, eğer.
 e. 10a3(2), 15b9, 17b5
- egerçi (F): her nekadar..., olsa da, ise de, gerçi.
 e. 11b8, 26b9, 30b12, 31a13, 37a7, 40a8, 42b9, 46a11, 50a7, 52a10, 58a12, 59b9
- ehem(m) (A): mühim, önemli.
 e.+î 61b13
- ehl (A): sahip, malik; bir yerde oturan.
 e.-î dünyâ: dünya adamları, ahireti düşünmeyenler. 64a12
 e.-î hâl: cezbe sahipleri, Tanrı tarafından kalplerine mana gönderilenler. 49b3
 e.-î imân: iman sahipleri, inananlar, doğru yolda olanlar. 36b8, 41a13
 e.-î kerâmet: keramet sahipleri, evliyalar. 46a4
 e.-î kerem: (bak. e.-î kerâmet). 64a14
 e.-î keşf: Allah hakkında keşf yoluyla bilgi sahibi olanlar, kalp gözü açılanlar. 53a12
 e.-î mekke: Mekke'de oturanlar, Mekke ahalisi. 23a3, 23a10
 e.-î melâmet: (bak. ehl-i ta'n) 55b13
 ehli's-sülûk: salıklar, Tanrı yoluna girenler. 3a6
 e.-î sülûk: (bak. ehli's-sülûk) 39a8
 e.-î sünnet: görünüşle yetinenler, şeriata bağlılar. 35b4
 e.-î şehâdet: Allah'a Allah olduğu için kulluk eden, sürekli onu temaşa eden arif ve kamil kimseler. 8a1, 8a3
 e.-î ta'n: ehl-i tarikat'ı kınayanlar. 42a12
 e.-î tarîk: tarikate girenler, şeyhe bağlananlar. 39a13
 e.-î velâyet: velayet sahipleri, veliler, evliya. 14b8
 e. kubûr: kabirde olanlar, ölümler. (ahvâl-i e.) 31a11-12
 e.-î islâm (humât-ı kılâ'-i e.): İslam topluluğu 32b1
 e.-î melâmet (tarîk-i e.) 55a12
 e.+î 6b14, 33a11
 e.+ine 16a10, 32a14, 40a15
 e.+inde 57b7
 e.+inün 35a10

ehlu'llāh (A): Tanrı adamı, veli; Tanrı adamları, evliya.
e. 36a15, 41a10, 45a13, 47b15, 64b1

e.+a 10a9

e.+da 51b7

e.+dan 9b2

e.+uğ 31a6, 36b12, 45a15

eimme (A): Allah'ın " hay, alim, mürid, kadir, semî, basir, müteekellim î isimlerini tecelli ettirdiği kimseler, imamlar.

e. 17a2

e.+den 18a1

e.+sinüğ 54b2

ekābir (A): rütbece, görgü ve faziletçe büyük olanlar.

e.+idür 35a10

e.+inüğ 54b2

ekālīm (A): iklimler, memleketler, diyarlar.

e.-i arazîn 34a7

e.-i seb'a : yedi iklim. 27a7

ekber (A): en büyük.

velî-yi e. 46a6

e.+i 35b14

ekmel (A): (daha, en) olgun, mükemmel.

e. ü efzâl 3b4

e.+dür 50b2

e.+i 15b5

ekser (A): en çok, daha ziyade.

e. 34a10

e. (ekserü'z-zamân) 11a2

e.+î 4a9

e.+inde 34a2

e.+inüğ 57a9

ekserî (A): çok defa, çoğu.

e. 34b10

ekseriyyâ (A): çok defa olarak, çok zaman.

e. 7a12, 26b10, 47a6, 49a15

eksil-: azalmak, az duruma gelmek, eksilmek.

e.-ür 31a11

e.-mez 25a9, 29b8, 33a13,

e.-ürler 37b14, 39b6, 44a7, 53b10

e.-mezler 36a11, 39a7, 41b10, 46b7, 46b13, 48a8,

52a7, 52b5, 54a13

e.-dükde 5b7

e.-enlerüğ 54a15

- el:** kolun bilekten parmak uçlarına kadar olan, tutmaya ve iş yapmaya yarayan bölümü, el.
 e. uzat-: birinden bir şeyi almaya kalkışmak. 23b13
 e.+de 33a10
 e.+inde 12b2, 33a10
 e.+leri 34b5
 e.+lerinde 31a14
- elbette (A):** kati olarak, mutlaka; önünde sonunda.
 e. 3b13, 16b10, 18b12, 25b1, 35b7
- elf (A):** bin sayısı.
 e. (şâhib-i e.): Allah'ın binbir ismine sahip, Allah'ın binbir ismini bilen. 24b8
- el-ḥamdüli'llâhî'l-ğaffâr (A):** 'Gaffar olan Allah'a hamd olsun.
 e. 64a4
- elles-**: el sıkışarak selâmlaşmak, ellesmek.
 e.-ürse 48a15
- emân (A):** eminlik, korkusuzluk.
 e. (emin ü e.) 40b4
- em(i)n (A):** eminlik, korkusuzluk, rahatlık.
 e. ü emân 40b4
- emlâk (A):** ev, tarla, bağ, bahçe gibi sahip olunan mal, mülk.
 e. ü emvâl (mâlik-i e.) 5b11
- emr (A):** buyruk, emir; iş, husus, hadise.
 e. eyle-: buyurmak, emretmek. 23a4
 e.-i ḥaḳ: Allah'ın emri; ölüm. 2b2, 10a9, 43a12
 e. it-: (bak. e. eyle-) 48b2
 e.-i maḥşûr 54a8, 54a11
 e.-i ma'rûf 18b15
 e.-i mübrim 48b2
 e. (âḫirü'l-e.) : nihayet, en sonunda. 35a14
 e.-i sübhânî (ḥicâb-ı e.) 41b11, 42a3
 e. (ulû'l-e) 4a10
 e.+i (bel.) 40a3, 41b11
 e.+e 21a13
 e.+üç 17b2
 e.+ine 21b12
 e.+inden 29b4
 e.+inuy 40a4
 e.+iyle 26a2
- emrâz (A):** illetler, hastalıklar.
 e.+a 6a9

emsâl (A): eş, benzer.
e.+î 43a15

emtâr (A): yağmurlar.
e.-î inâyet (reşâhat-î e.) 36b4-5

emvâl (A): mülkler, para ile alınan şeyler.
e. (mâlik-î emlâk ü e.) 5b11

en'âm (A): at, deve, koyun gibi hayvanlar; yiyekler;
Kur'an'ın 165 ayetlik altıncı sureesi.
e. ü e't'âm 23b11, 23b12
e.+dur (süre-î e.) 21b14
e.+uğ (süre-î e.) 21b15

enbiyâ (A): peygamber; Hz. Muhammet.
e. 6a5
e. (hâtem-î e.) : (bak. hâtem) 11a4
e. (kulüb-î e.) 15a10
e. (sened-î e.) : (bak. sened) 55a4
e. (server-î e.) : (bak. server) 4a1, 8a5, 8b15, 59b1,
e. (seyyid-î e.) : (bak. seyyid) 8b5
e. (sulţân-î e.) : (bak. sulţân) 14a3, 20a10, 44b10
e. (sulţânü'l- e.) : (bak. sulţân) 4b13
e.+ya (fahr-î e.) : (bak. fahr) 20b5
e.+dan 37a3
e.+dan (sulţân-î e.) 8a8
e.+nuğ (sulţân-î e.) 20b7

endülüs: Pirene yarımadasına Arapların verdiği isim.
e.+de (bilâd-î e.) 45a5

enhâr (A) : ırmaklar, nehirler.
e.-î amîka 6b6
e. (bihâr ü e.) 58b10
e.+uğ 58a10
e.+da (derûn-î e.) 58b3

enîs (A): dost, arkadaş.
e.-î melâ'ike 47b6

enķâs (A): (daha, en, çok) eksik.
e.-î müteberrike (nesâ'im-î e.) 33b3-4

ensâb (A): soylar, sülaleler.
e. ü ensâl (şâhib-î e.) 5b12

ensâl (A): evlatlar, soylar.
e. (şâhib-î ensâb ü e.) 5b12

envâ' (A): çeşitler, türlüler.
e.-î kerâmet 55b1

e.-1 mekr ü hud'a 30a13
 e.-1 tazarru' u niyâz 62a6
 e.-1 tebcil 13b6
 e.-1 tecelliyât 34b14

envâr (A): ışıklar, nurlar.

e.-1 cemâl 39a14
 e.-1 hayr 38a12
 e.-1 kerâmet 13b11, 34a4, 61a10
 e.-1 rübûbiyyet 57a1
 e.-1 velâyet 27a10
 e.-1 rabbânî ol- (ğarğa-i e.) 54b4
 e.-1 kerâmet ol- (ğarîk-i deryâ-yı e.) 48b14-15
 e. it- (ğarîk-i e.) 63b13
 e.-1 kerâmet (ifâde-i e.) 51b13

er: kahraman, yiğit; Tanrı adamı; erkek.

e.+ler 42a3, 47a7, 48a3
 e.+lerinde 39a1

erâ'ik (A): taht, makam.

e.-1 kutbiyyet 3a15

erâ'ike (A): (bak. erâ'ik)

e.-1 nübüvvet 59b2
 e. (celîs-i e.) 47b5-6

erba'a (A): dört sayısı.

e.+dan (cevânib-i e.): (bak. cevânib) 26b7
 e.+yı (cevânib-i e.) 26a11, 26b4

erbâb (A): sahipler, malikler; muktedir.

e.-1 mühimmât 61b12
 e.-1 raşad 29b13
 e.-1 şanâyî' 35a6
 erbâbü't-ţarîkat (kıdvet-i e.) 13a12
 e. (manzûr-ı rabbe'l- e.) 3a14

erbâ'in (A): kırk sayısı.

e. çıkar-: dervişlerde çile için, kırk gün hücreye
 kapanmak. 33a15

eren: ermiş, eren.

e.+leri 59b10, 61a9

ergen: bekar, evli olmayan.

e. 6a13

eri-: yok olmak, bitmek, tükenmek, erimek.

e.-rler (hicâb ü hayâdan e.): (bak. hicâb) 41a4

- erike (A): taht, makam.
e.-1 kütbiyyet 8b9
- erkân (A): organlar, vücudun her bir bölümü; reisler, ileri gelenler.
e. ü a'zâ 11a6
e.-1 11a11, 27a1
- ervâh (A): hayatın cevherleri, canlar, ruhlar.
e.-1 'aliyyin: yüce ruhlar. 60b1-2
e.-1 melekiyye: melekler. 60a11
e.-1 mu'addese: melekût alemindeki soyut ruhlar. 61a2
e.-1 müheyyeme : kutsal ruhlar. 59a13
ervâhü'l- mu'addese: (bak. e.-1 mu'addese) 62b11-12
- eşah(h) (A): (daha, çok, en) doğru, essah.
e. ü a'lâ ol- : doğrulanmak, doğruluğu ve yüceliği kanıtlanmak. 56b4
e.+1 29b2
- esâmî (A): namlar, adlar, simler.
e.-y1 müteberrike : ilahî isimler, kutsal isimler. 27b11
- esâs (A): asıl, temel, doğru, gerçek.
e. 18a10
- esbâb (A) :vasıtalar, lazımlar, sebepler, nedenler.
e.-1 hayr 28b5-6
e. it- (isbât-ı e.) 41b13
e.+uy (umür ü esbâb) 57b14
e.+1 57b12
- esbâb (A. esvâb'dan bozulma): giysi, giyinecek şeyler.
e.+ın 12a10, 12a15
- eşer (A): nişan, alamet, iz; etki; telif eser.
e. 17b3, 20b1
e.+i 30b5(2)
e.+üy 30b3
- eşfâ (A): en saf, en temiz.
e.-y1 kelâm eyle-: temiz, doğru söz söylemek. 60a7
- esfel (A): ensefil, çok bayağı; aşağı [da olan].
e. (bende-i e.) 2b9
e. (ricâl-i taht-ı e.) 46b5
- esmâ (A): adlar, isimler, namlar.
e.-y1 'abâdile: adı Abdullah olanlar (bak. 'abâdile) 12a3-4
e.-y1 ilâhiyye: Allah'ın adları. 42a10-11

e.-yı laṭṭife 27b12
 e.-yı şerife : Allah'ın adları 2b4
 esmâü'l-illâhiyye: (bak. esmâ-yı illâhiyye) 17a15
 e. (cemî'-i e.) 15a4

eşmâr (A): meyveler. (Tasavvufta ana isimler denilen asli isimlerin birleşmelerinden diğer bir takım isimler ve manalar ortaya çıkar ki bunlara esmar denir.
 e.-ı riyâz-ı riyâzet 27a11-12

esmâ'ullâh (A): Allah'ın isimleri.
 e. +dan 28b4

eşnâ (A): zaman, sıra.
 e.+larında 11b12

esrâr (A) : bilinmeyen şeyler, aklın eremeyeceği işler, gizler.
 e.-i 'acibe 17a4
 e.-ı hâk 51a9
 e. (esrâri'l- illâhiyye) 36b15
 e. (kâşif-i esrârü'l- hâkikat) 13a13
 e. (ma'ârif ü e.) 45b1
 e. (mahrem-i hizmet-i e.-ı hüdâ) 53a3
 e. (mazhar-ı e. ülûhiyyet) 3a13
 e. (şahâyif-i leṭâyif-i e. ü âşâr) 30a8-9
 e.+a 28a9
 e.+dan 60b1
 e.+la (ma'ârif ü e.) 45a14
 e.+ı 29b5
 e.+ına 56a1

es-selâmü 'aleyküm (A): Allah'ın selamı üzerinize olsun.
 e. 62b10, 62b11

eş'âr (A): vezinli ve kafiyele sözler, şiirler.
 e.-ı nazm it-: şiir düzmek, şiir söylemek, şiir okumak. 7a3-4

eşgâl (A): işler, güçler.
 e.+ı 17a1, 49b9
 e.+leridür (ibtidâ-yı e.) 50a13

eşirrâ (A): azıllılar, kötülük yapanlar, kötüler.
 e. (zümre-i e.): (bak. zümre) 38a15
 e.+dan (ru'yet-i e.) 38b1

eşrâf (A): şeref sahibi kimseler, saygınlar, ileri gelenler.
 e.+uy 31a7

- eşvāk (A): şiddetli arzular, istekler.
e.-ı tecellî 53a7
- eşyā (A): nesnelere, şeyler.
e. 16a8
e.+dan 58a1
- eş'ām (A): yiyecek.
e.+ını (en'ām ü e.) 23b11
e.+ına (en'ām ü e.) 23b12
- etkiyā (A): Allah korkusuyla günah işlemekten çekinenler.
e.+dur 29b2
- eşrāf (A): yanlar, uçlar, taraflar.
e.-ı 'ālem 61a5
- eşvār (A): hal ve hareketler, tavırlar.
e.+ları (ef'āl ü e.) 25a2
- ev: barınak, ev.
e.+inden 62a13
- év-: acele etmek, çabuk davranmak.
e.-er 11b8
- ever-: evlendirmek.
e.-irler 6b1
- evkāt (A): zamanlar, vakitler.
e. (dā'imü'l-e): (bak. dā'im) 16b12, 33a12, 56a12
e.+de 12b1, 34a10
- evlā (A): daha uygun; daha üstün, daha iyi.
e. gör-: daha uygun bulmak, tercih etmek, üstün tutmak. 56a11
e. (velî-yi e.) 39b4, 51a11
- evlād (A): çocuk; sülale, nesil.
e. 9b8
e.-ı fāris 12b14
e.-ı keşire 11b8
e. ü 'ayal: çoluk çocuk. 6a2-3
e. ü ezvāc) 11b13
- evlen-: izdivaç etmek, evlenmek.
e.-enlerü 11b7
- evliyā (A): keramet sahibi olanlar, erenler, veliler.
e. 30b6, 37a11
e.-yı 'azimü's-şān 27b1-2
e.-yı kerāmet-menāb 54b11

e.-yı kerāmet-rehber 53a4
 e.-yı kibār 5b11, 35b14, 38a10
 e.-yı kirām 2b1, 36b8
 e.-yı kirāmī 4a12
 e.-yı ma'ārif-me'āb 3a15
 e.-yı pāk-gevher 61b4-5
 e.-yı tūvān-ger 41b10
 e.-yı kibār (cāmi'-i e.) 64a5
 e. (fahru'l- e.) 19b12
 e. -yı şālihīn (fırka-i e.) 25a5
 e.-yı kibār (hatm-i e.) 36a7
 e. (meşāyih-i e.) 14b1
 e.+dur (ferid-i e.) 60a1
 e.+dan 39b2
 e.+dandur 29a13
 e.+nuḡ 36a2
 e.+sıdur 53a10

evliyāu'llāh (A): Allah yolunda olanlar, velayet sahipleri, Allah'ın velileri.
 e. 7a15

evrād (A): okunması adet olunan dini dualar.
 e. ü ezkār (şit ü sadā-yı e.) 30a7

evşāf (A): özellikler, sıfatlar.
 e.-i münife 2b4
 e.-i mütefāvite 54b1
 e.+uḡ 31a9
 e.+la 41a8

evtād (A): biri doğuda, diğeri batıda, üçüncüsü kuzeyde, dördüncüsü güneyde bulunan dört büyük veli.
 e. 26a13, 26b9, 27a3, 27b13, 59b12, 62b13
 e.+dur 25b14, 61a14
 e.+a 7b9, 44a8
 e.+dan 17a10
 e.+uḡ 26a10, 27b12
 e.+la (mu'āvenet-i abdāl ü e.) 64a6

evvel (A): önce, ilk, birinci; eski, geçmiş zamanda.
 e. 5b15, 11a4, 12b12, 14b6, 14b9, 24a10, 24a15(2), 29a3
 e. (iklīm-i e.) 27b5
 e. (kuḡb-i e.) 3b11
 e. (vech-i e.) 40a12
 e.+den (bedel-i e.) 29a4-5
 e.+üḡ (kuḡb-i e.) 15b3
 e.+i 3b3, 27b3, 61a12
 e.+ki 3a11, 6a3, 13b12, 15a11
 e.+kisi 44a12

evvelā (A): birinci olarak, ilk önce.
e. 17a10, 18a1, 61b15

evvelī (A): en önce, en önce olan, ilk zamanlarla ilgili.
e. (ḥaşlet-i e.) 15b13
e. (nev'-i e.) 14b2
e. (ṭabaka-i e.) 7b7

ey: ey! hey!
e. 21a2, 29b5, 31a6, 33a8, 35a9, 39a1, 58a5, 60a2

eyle-: yapmak, etmek, eylemek.

e.-r 16b4
e.-r (ba'id e.): (bak. ba'id) 21a9
e.-r (eşfā-yı kelām e.): (bak. eşfā) 60a7
e.-r (fehm e.): (bak. fehm) 42b15
e.-r (ğalebe e.): (bak. ğalebe) 12a13, 31a15
e.-r (ḥalāş e.): (bak. ḥalāş) 11b5
e.-r (ḥayret e.): (bak. ḥayret) 17a7
e.-r (ḥifz e.): (bak. ḥifz) 49a2
e.-r (ḥidmet e.): (bak. ḥidmet) 9b9, 9b12
e.-r (icrā e.): (bak. icrā) 19a3
e.-r (ikāmet e.): (bak. ikāmet) 29a9
e.-r (işābet e.): (bak. işābet) 16b10
e.-r (istikrāz e.): (bak. istikrāz) 12a14-15
e.-r (muşāḥabet e.): (bak. mußāḥabet) 8a2, 8a5
e.-r (nazar e.): (bak. nazar) 16b13
e.-r (peydā e.): (bak. peyda) 59a9
e.-r (ta'bir e.): (bak. ta'bir) 18a14
e.-rse (ifzāl e.): (bak. ifzāl) 28b8-9
e.-rse (n' e.): (bak. ne) 6a15
e.-mez (ḥaṭā e.): (bak. ḥaṭā) 16b10
e.-mez (iṭlāk e.): (bak. iṭlāk) 18a13
e.-me, (icāb e.): (bak. icāb) 51b3
e.-mez (lāyih e.): (bak. lāyih) 17a2
e.-mez (mağlūb e.): (bak. mağlūb) 48b3
e.-mez (müteğayyirü'l-hāl e.): (bak. müteğayyir) 42a13
e.-mez (ta'alluḫ e.): (bak. ta'alluḫ) 44b7
e.-rler 6b1
e.-rler (güzār e.): (bak. güzār) 46b1
e.-rler (ḥükm e.): (bak. ḥük(ü)m) 48a15
e.-rler (iyādet e.): (bak. iyādet) 9b6
e.-rler (şarf-ı himmet e.): (bak. şarf) 6a12
e.-rler (tebessüm e.): (bak. tebessüm) 39b13
e.-rler (terahḫum e.): (bak. terahḫum) 39b15
e.-rlerse (ḥükm e.) 48a15
e.-di (cülūs e.): (bak. cülūs) 8b9
e.-di (ğalebe e.) 20b4
e.-di (ḥidmet e.) 54a5
e.-di (i'lām e.): (bak. i'lām) 57a7
e.-di (ma'lūm e.): (bak. ma'lūm) 30a13-14

- e.-di (ta'yin e.): (bak. ta'yin) 21a12-13
e.-di (tebessüm e.) 10b11
e.-diler ('amel e.): (bak. 'amel) 57a8
e.-diler ('arz-ı didâr e.): (bak. 'arz) 63b7
e.-diler (emr e.): (bak. emr) 23a4
e.-diler (ihtiyâr e.): (bak. ihtiyâr) 63b5
e.-diler (istimâ e.): (bak. istimâ) 10a13-14
e.-diler (vaz e.): (bak. vaz) 57b12
e.-mişdür (hatm e.): (bak. hatm) 36a4
e.-mişdür (hulq e.): (bak. hulq) 53b11-12
e.-mişdür (i'tâ e.): (bak. i'tâ) 17a13
e.-mişdür (izhâr e.): (bak. izhâr) 55b4
e.-mişdür (muşâhabet e.) 12b13
e.-mişdür (naql e.): (bak. naql) 17a11, 18a2
e.-mişdür (taşşîş e.): (bak. taşşîş) 45b5
e.-mişdür (taqdîr e.): (bak. taqdîr) 38b1
e.-memişdür (naşîb e.): (bak. naşîb) 43a11
e.-mişler (muşâhabetler e.) 53b3
e.-mişlerdür (zann e.): (bak. zan(n)) 53a13
e.-se (inkâr e.): (bak. inkâr) 35b6
e.-se (ricâ e.): (bak. ricâ) 62b3
e.-se (ümmîd-i merhamet ü şefkat e.): (bak. ümmîd) 64a13
e.-seler (kafl e.): (bak. kafl) 21b8
e.-ye 32b14
e.-ye (i'tâ e.) 22a9
e.-ye (şiyânet e.): (bak. şiyânet) 28a1
e.-ye (tecellî e.): (bak. tecellî) 47b3
e.-ye (terk e.): (bak. terk) 41a7
e.-meye ('amel e.) 22a11
e.-meye (hıfz e.) 54a11
e.-meye (inâbet e.): (bak. inâbet) 35b7
e.-yemez (fehmi e.) 23a15
e.-yüp (ğarğa-i deryâ-yı tevhid e.): (bak. ğarğa) 59a8
e.-dükde 32b13
e.-dükde (su'âl e.): (bak. su'âl) 13b9
e.-dükde (vefât e.): (bak. vefât) 8a2-3, 25b6, 32a7
e.-r ('ibâdet e.): (bak. 'ibâdet) 58b10-11
e.-yeni (şarf-ı himet e.): (bak. şarf) 64b3
e.-düqi (fetḥ ü ilkâ e.): (bak. fet(i)ḥ) 45a15
e.-mek (bezl-i himet e.): (bak. bezl) 64a15
e.-mek (izhâr e.) 12b13, 52a8
e.-mek (rağbet e.): (bak. rağbet) 9a5
e.-mek (ri'âyetler e.): (bak. ri'âyet) 9a10
e.-mek (ziyâde e.): (bak. ziyâde) 52a10
e.-meqi (istimâ e.): (bak. istimâ) 12a12

eyyâm (A): günler.

- e.-i sene 59b13
e.-i üsbü 27a9
e.-i sitte (ricâl-i e.): (bak. ricâl) 53b10

eyyūb (A): Kur'an'da adı geçen, sabırlı insan örneği olarak gösterilen, israiloğulları peygamberlerinden biri.
e. 19a4

ezā (A): incitme, can yakma, eziyet.
e.+ları 6a6

ezhār (A): çiçekler.
e.+ından (şükūfe-zār ü e.) 33b2

ezkār (A): anmalar, zikirler (bak. evrād)
e.+ları (şīt ü şadā-yı evrād ü e.) 30a7

ezmān (A): vakitler, zamanlar, çağlar.
e. (tertīb-i e.) 24b1
e.+la (mūrūr-ı e.) 30a2

ezvāc (A): kocanın eşleri, zevceler.
e.+ı (evlād ü e.) 11b13

F

- fāhire (A): kıymetli, değerli.
f.+den (siyāb-1 f.) 9a8-9
- fahır (A): öğünme, şeref.
f.-1 °ālem: dünyanın öğüncü: Hz. Muhammet. 8a7, 8b1, 10b1, , 11a7, 14b5-6, 15b9, 20a11, 23a12, 32b11, 33a2, 55b7
f.-1 enbiyā: peygamberlerin öğüncü: Hz. Muhammet. 20b5
f.-1 risālet 14b12
fahırü'l-evliyā: velilerin öğüncü: İmam Muhammet Parsa. 19b12
- fāris (y.a.): İran'ın güneyindeki Şiraz ili.
f.+den (evlād- f.) 12b14
- fark (A): ayrılık, başkalık.
f. it-: ayırımına varmak, seçmek, fark etmek. 48a15
- farzā (A) : farzedelim ki, diyelim ki.
f. 49b6, 51a14
- fās (y.a.) : Afrika'nın kuzeybatısında bir ülke, Fas.
f. 42b1
- faşlü'l-ḥiṭāb (A): ünlü İran şairi Muhammet Parsa'nın Farsça eseri.
f. 13a15
f.+da 6a4, 24b2-3, 30b12
f.+da (kitāb-1 f.) 15a9
f.+uḡ (kitāb-1 f.) 2b10
f.+ında 2b7
- fażl (A): iyilik, fazilet, erdem.
f. (baḥr-1 f.) 13a5
- fażla (A): artık, ziyade, çok.
f. 22b11, 56b12
- fe°āle (A): çok iş yapma.
f. (himmet-1 f.) 44b3
- fe-ammā (A): ama; kaldı ki.
f. 4a3, 9a2, 9b3, 24b12, 34b13, 37a1, 37a13, 41a11, 56b13
- fehmi (A): anlama, anlayış.
f. eyle-: anlamak, kavramak. 23a15, 42b15
f.+ine 48a13

fehvā (A): anlam, kavram.

- f.-y1 laṭīf 41a1-2
f.-y1 lāzımü'l-ḳabūl 30a9-10
f.+sını 20a2
f.+sınca 21a14

fe-lā-cerem (A): muhakkak, şüphesiz.

- f. 10a3, 14a9, 22a12, 23a7, 25a9, 26b4, 28a12, 29a5,
30a4, 32b15, 40b8, 43b11, 44b8, 45b5, 50a14, 54a11,
57a7, 60b1, 61a12, 64a13

felek (A): gökyüzü, sema; alem, dünya.

- f.-i devvār: devreden, dönen gök. 5a9, 61a6
f.-i tāsi': dokuzuncu gök, felek-i eflak, felek-i
a'zam, arş. 31b14
f.+de 31b12
f.+den (burūc-ı f.) 29b9
f.+uy 31b12
f.+lerden 31b15

fenā (A): maddesel varlıktan sıyrılıp. Allah'a ulaşma;
yokluk.

- f. 37b9

fen(n) (A): sanat, bilim.

- f.+üç 30a9

ferāğat (A): vazgeçme, el çekme.

- f. it-: vazgeçmek, el çekmek. 46b10

ferāset (A): anlayışlılık, çabuk sezış.

- f. 56b2
f.+i(iy.) 56a15
f.+inden 56a14

ferd (A): birey, fert.

- f.+i 60a1

ferḥunde-aḥter (F): yıldızı kutlu, yıldızı uğurlu.

- f. (vellī-yi f.) 39a5

ferid (A): eşi olmayan, eşsiz, tek.

- f.-ı evliyā 60a1

fermān (F): emir, buyruk.

- f.+ına 32b6

fermān-berdār (F): fermana uyma, emri yerine getirme.

- f. ol-: fermana uymak, emri yerine getirmek. 61a8

- fersah (A): yaklaşık beş kilometrelik bir uzunluk ölçüsü birimi.
f. 12b15
- feryād-res (F): yardım isteyeninin yardımına koşan.
f. 46b14
- ferzend (F): çocuk, oğul.
f.+i 11b11
- fet(i)h (A): açma, açılma; başlama.
f. 45b7
f. ol-: açılmak. 45b7
f. ü ilķā eyle-: bırakmak, vermek, birisinin soyut bir fikre, bir duyguya sahip olmasını sağlamak. 45a15
f. (kemāl-i f.) 46a3
f. (ricāl-i f.): (bak. ricāl) 46a2
f. (ricālū'1- f.): (bak. ricāl) 45a13
f. (zülāl-i f.) 46a5
f.+i(iy.) 47b1
- fevāyid-şī'ār (A): fayda veren, faydalı.
f. (risāle-i f.) 64a4
- fevķa'l-ħad(d) (A): haddinden fazla, pek çok .
f. ol-: haddini aşmak, fazlalaşmak. 6a7
- fevt (A) : geçirme, elden kaçırma.
f. it-: geçirmek, elden kaçırarak. 54a6
- fey(i)ż (A): bolluk, çokluk, gürlük, fazlalık.
f. 15a4
f. it-: bolca vermek. 13a4
- fırķa (A): insan kalabalığı, insan grubu.
f.-i abdāl 27b13
f.-i celīle 25a8, 55a8
f.-i efrād 59a10
f.-i evliyā-yı şālihīn 25a5
f.-i sālīķīn 64a9
f.+ya 41a14
- fıŗrat (A): yaratılış, huy, mizaç.
f.+ına 23b15
- fi'l-ħāl (A): bu anda, hemen, şimdi.
f. 6b1
- fuād (A): kalp, yürek, gönül.
f.+ları (muķtezā-yı f.) 32b5

fülân (A): herhangi bir şey, belirsiz bir şey.
f. 30b3

fülk (A): gemi, sandal, kayık.
f.+inüg 37b11

G

- ğāfil (A): gaflette olan, dalan, ihmal eden.
ğ. ol-: dalmak, ihmal etmek. 18a10, 63b9
- ğaflet (A): dalgınlık, ihtiyatsızlık, ihmal.
ğ. 18a7
- gāh (F): zaman zaman, ara sıra.
ğ. ol-: yeri gelmek, zamanı gelmek. 6b1, 7a3, 12a7, 12a12, 17b3, 26b11, 37a13, 41a11, 47a3, 49b1, 51a3
- gāh...gāh (F): zaman zaman, ara sıra, bazen.
ğ. 3b5, 14b9-10, 30a4-5, 32b2, 33a13-15, 48a15, 54a15, 58b14-15, 60a10-11
- gāh...geh (F): (bak. gāh... gāh).
ğ. 39a3-4
- gāhī (F): ara sıra, bazen.
ğ. 8a9
- gāh ü bī-gāh (F): zaman zaman, ara sıra, bazen.
ğ. 7b1, 64b1
- ğalebāt (A): galebe halleri, Hak yoluna girmiş kimsenin amacına ulaşmak için şiddetli bir istek duyması.
ğ.-i tecelliyāt-ı nā-mütenāhiyye 33a14-15
ğ.-i tecelliyāt-ı cemāl (hāl ü ğ.) 34a6
- ğalebe: Tasavvufta saliki etkisi altına alan bir haldir. Salik bu hal içinde bulunduğu sürece nedeni düşünemez, terbiye kurallarına uyamaz, karşılaştığı şeyleri ayırt edemez.
ğ. eyle-: galebe halinin etkisine girmek. 12a13, 20b4, 31a15
ğ.-i hāl: hal galebesi, vecd hali. 34a13, 34b11-12
ğ.-i tecellī-yi rahmān 40b9
ğ.+si 49b11
- ğālib (A): galebe eden, üstün gelen.
ğ.-i hāl: halin galib olması, vecd halinin üstün gelmesi. 39b6-7
ğ.-i maḥẓ ol-: saf bir galebe, vecd halinin etkisi altına girmek. 48a15
ğ. ol-: galebe, vecd halinin etkisi altına girmek. 28b2, 44a8, 50a1
ğ.+dür 43a6
- ğālibā (A): görünüşe göre, galiba.
ğ. 11a12, 40b1

- ğalîz (A): kaba, nezaket dışı, çirkin.
ğ. it- (šetm-i ğ.) : kötü ve çirkin küfürler, sözler söylemek. 12b5
- ğarîb (A): bambaşka, tuhaf, garip; memleketinden dışarıda bulunan.
ğ. 51b6
ğarîbü'l-makâm: makamından ayrılmış, ruhlar aleminden geçici olarak dünyaya gelmiş, asıl vatan olan Allah'ın yanından uzakta kalmış. 49a11
- ğarîbe (A): önceden görülmemiş, tuhaf.
ğ.+leri (leţâyif-i ğ.) 54b12-13
ğ.+sine (âşâr-ı ğ.) 17a4
- ğarîk (A): su içine dalmış, suya batmış.
ğ.-i baħr 11b4
ğ.-i deryâ-yı envâr-ı kerâmet ol-: keramet ışığının denizine batmak. 58b14-15
ğ.-i envâr it-: ışıkla donatmak,, aydınlatmak. 63b13
- ğarķa (A): suya batmak.
ğ.-i deryâ-yı tevħid eyle-: birlik denizine batmak, birlik fikri ile dolmak. 59a8
ğ.-i envâr-ı rabbânî ol- : kutsal ışıkla donanmak. 54b5
- ğavş (A):sufilerin darda ve sıkışık durumlarda kaldıklarında, kendisine sığındıkları kutup, yardımcı veli.
ğ. 3b9, 61a12
ğ.-i cihân 40b1
ğ.+dur 3b11
ğ.+üy 25a12
- ğavvâş (A): dalgıç.
ğ. 21a2
ğ.+dur 17b11
- ğayb (A): gizli olan, göze görünmeyen, bilinmeyen şeyler.
ğ. 13b4, 41b1
ğ.-i âħîr 52a12
ğ. ü yakîn 52a9
ğ. (dâ'ire-i ricâlü'l-ğ.) 63aDA
ğ. (ricâl-i ğ.) (bak. ricâl) 41a13, 41b2, 41b3
ğ. (ricâlü'l-ğ.): (bak. ricâl-i ğ.) 41a10, 61b10, 62a1, 62b10
ğ. (rütbe-i ğ.) 52a11
ğ.+dur (ricâlü'l-ğ.) 31a6, 40b5
ğ.+dan (*ulüm-ı ğ.) 60b5
ğ.+uy 52a9
ğ.+uy (ricâl-i ğ.) 61a1-2

ğ.+uþ (ricālũ'1-ğ.) 63a4
ğ.+ile (sırr-1 ğ.) 52b2

ğāyet (A): nihayet, uç, son; çok, fazla, son derece.

ğ. (ħadd ü ğ.): (bak. ħad(d)) 7a9-10
ğ.+e (ğ. iriþ-) 64a7
ğ.+le 10a6, 16a1, 17a15, 22a6, 40b8
ğ.+1(iy.) (ħadd ü ğ.) 44b1

ğāyib (A): görünmeyen, yok olan, kayıp.

ğ. ol-: görünmemek, yok olmak. 52b6-7

ğayr (A): ayrı, başka.

ğ. 2b15
ğ.+a 33a4, 38b14, 48a14, 48b3
ğ.+uþ 56a15
ğ.+1(iy.) 19b6, 46b7, 29a4, 59a14
ğ.+ıdur 46a14, 48a9, 49a14, 52b5

ğayret (A): çalışma, çabalama.

ğ.-i dīniyye: din uğruna didinme. 37b7

ğayrı (A): (bak. ğayr)

ğ. 14b15, 35b15, 46b4, 48a15, 52a4
ğ.+sından 50b2
ğ.+lara 48b12
ğ.+lardan 22a7

ğazā (A): din uğruna savaş.

ğ.+sında 10a12

ğazab (A): dargınlık, kızgınlık, darılma, kızma hiddet, öfke.

ğ. 15b15, 43b7
ğ. (şiddet-i ğ.) 43b4

ğāzi (A): savaşan, savaştan sağ dönen.

ğ.+lere 32b9

geç-: bırakmak, vazgeçmek; bir yandan girip öte yandan çıkmak; aşmak; bir yerden başka bir yere gitmek.

g.-er 18b2
g.-mez 18b2, 31b6, 39a11
g.-erler 6b7
g.-üp 25b6

geçür-: geride bırakmak, aşmak, geçirmek.

g.-miş (rūzgār g.) 9b2

geh (F): (bak. gāh)

g. 39a4

geh....geh (F): (bak. gāh....gāh)
g. 59a7

gel-: ortaya çıkmak, doğmak; bir yere gitmek; ulaşmak;
sürmek; bulunmak.
g.-ür (lâzım g.): (bak. lâzım) 50b14
g.-ür (zuhûra g.): (bak. zuhûr) 49b1
g.-mezler 45b12
g.-mezdi (lâzım g.) 12a6
g.-di 20b5
g.-di (çıkā g.): (bak. çık-) 58b9
g.-mişdür (müte'allik ola g.): (bak. müte'allik)
61b8
g.-mişdür (ma'mül-bih ola g.): (bak. ma'mül-bih) 59b4
g.-se 35b5
g.-ince 8b15, 15a7, 54a13
g.-dükde 34a5
g.-en 14b3
g.-en (dünyāya g.): (bak. dünyā) 11b10
g.-dügini (vücûda g.): (bak. vücûd) 49a1

genc (F): hazine, define.
g.-i ğinā 51a7
g.-i zāt(şilism-ı g.) 37a8

gencine-dār (F): hazineyi yöneten ve koruyan kimse.
g.+ıdur 33a9

gerçek: hakiki, sahi, gerçek.
g. 42a3, 58b9

gerçi (F): (bak. egerçi)
g. 25b12

gerek: lazım, gerek.
g. 53a2
g.+dür 15a2, 21b8, 61b14

gerek.... gerekse: ister öyle ister böyle, gah... gah.
g. 18a12-13

gerekse....gerekse: (bak: gerek....gerekse)
g. 3b15

gerden-derāz (F): bıynu uzun.
g.+lık (g. it-): boynunu uzatmak. 48a15

geri: bir şeyin sonra gelen bölümü, arka, geri.
g. ko-: yapmamazlık etmek. 48a2

geşt (F): gezme, dolaşma.
g. ü güzār: gezme, gezip tozma. 63b11

geşt-zār (F): gezme yeri, bahçe.

g.-ı hidāyet-şi'ār-ı in hüve'l-evhıyuvhı 33b8-9

getür-: iletmek, bildirmek, getirmek.

g.-ürdi 8a8

gevher (F): elmas, inci.

g.-i tāb-dār 58b8

g.-i yektā 13a3, 21b9

g.-i nā-yāb (mānend-i g.) 2b12

g.+i(iy.) (diraşs-ı g.) 24a5

g.+in 13a6, 59a2

gez-: bir yerde dolaşmak, gezmek.

g.-er 12a11

g.-erler 6b10, 7b1, 56b8

ğıbbezālİK (A): bundan dolayı.

ğ. 13a9, 42b7, 44a4, 60b14

ğıdā (A): insanı besleyen şeyler, besin.

ğ. +ları 46b9

ğıl(ı) (A): gizli kin ve garez, dūřmanlık.

ğ. ü ğış: kin ve hile. 38a6

ğınā (A): zenginlik, bolluk.

ğ. (ricāl-i ğ.): (bak. ricāl) 50b14, 51a3, 51a4

ğ. (ricālü'l-ğ.): (bak. ricāl) 50a6

ğ.+yı (mağām-ı ğ.) 50a14

ğ.+ya (genc-i ğ.) 51a7

ğ.+ya (nağd-i ğ.) 51a10

ğ.+sı 9a13

ğ.+larındaki 50a8

ğırret (A): büyüklük, gururluluk.

ğ. 17b1

ğış(ř) (A): karışıklık hile.

ğ. (ğıll ü ğ.): (bak. ğıl(ı)) 38a6

ğıybet (A): kaybolma.

ğ.+ını 52b9

gibi: benzer, gibi.

g. 4a5, 5b12, 6a3, 6b7, 6b9, 8b3, 9b9, 9b12, 11a12,

12a7, 15a9, 15b1, 20a3, 27a15, 28b15, 30b5, 33a2,

34a13, 34a14, 39b1, 41b8, 46b1, 48a7, 48a12, 48b11,

49b5, 51a8, 52b10, 54b6, 58a11, 58b8, 63b1, 63b7,

63b13, 64b4

g.+dür 25b13, 31a7, 43b2

g.+ler 29a11

- gice: gece.
g. 12a13, 34b7
- gir-: dışarıdan içeriye geçmek.
g.-mez (göğline g.): bak. göğ(ü)1) 21a2
g.-dükçe 53b6
g.-dükde 12b9
- girān (F): ağır.
g. (bār-ı g.) 34a13-14
g.+dan (bār-ı g.) 34b12
- girān-māye (F): pahası ağır, kıymetli, değerli.
g. 48a5
- gird (F): yuvarlak, çevre.
g.-i şahrā-yı muhabbet 18a15
- girdāb (F): suların döndüğü ve çukurlaştığı yer, anaför,
burgaç.
g.-i vecd ü hayret 17b12
- girye (F): ağlama, ağlayış.
g. kıl-: ağlamak. 7a5
- git-: bir yere doğru yönelmek; sürmek, devam etmek,
gitmek.
g.-er 12b1, 34a2
g.-er (me'mūr ola g.) 5b3
g.-mez 11b2
g.-erler 6b9, 56a8
g.-düm 58b14
g.-se 5b1
g.-dükleri 6b11
g.-meleri 46a111
- giyin-: örtünüp korunmak için bir şeyi vücuduna geçirmek,
giymek, giyinmek.
g.-üp 7a11
- giz: esrar, sır, giz.
g.+lü 49b3
- gönce (F): açılmamış çiçek, tomurcuk, gonca.
g.+lerine 33b6
- göbek: (şehir, ülke vb. için) orta kısım, göbek.
g.+idür 26a8
- gökyüzi: sema, gökyüzü.
g.+nde 14a6

gölge: silüet, gölge.
g.+leri 6b11

gönder-: yollamak, göndermek.
g.-diler 23a2
g.-düklerinden 23a1

göğül: duyguların kaynağı olan yer, kalp, yürek, gönül.
g. 21a2, 44a2
g.+ine (g. gir-): sevmek, anmak.
g.+lerde 44a10

gör-: göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek; tanık olmak; bir şeye erişmek; gözetmek, görmek.
g.-ür 8a1
g.-ürdi 8a12, 35b4
g.-mez 18b13
g.-ürler 9b4, 39a14, 54b6
g.-ürler (evlâ g.): (bak. evlâ) 56a11
g.-ürler (tedârikini g.): (bak. tedârik) 6a14
g.-ürler (ziyâde g.): (bak. ziyâde) 56b5
g.-düm 58b6
g.-di 10b10, 13a8
• g.-diler 57a11
g.-mişler 49b13
g.-sem 35a14
g.-seğ 43a1
g.-se 30a15, 50a1
g.-seler 30b3
g.-e(ul.) 62a1
g.-emezler 9b3
g.-emediler 10a15
g.-üp 12b2, 27b5
g.-üp (vuşlat g.): (bak. vuşlat) 60b8
g.-dükde 49a13
g.-en 49b10
g.-enler 47a13
g.-miş 58a12
g.-dügümüz 30b12
g.-meğe 35a12

göre: (bir şeye) uygun olarak, bir şey uyarınca, gereğince; bakılırsa, göz önüne tutulunca; nazaran, göre.
g. 16a3, 22a9, 24b10, 25b3, 44b9, 57a8, 62a12, 62a15
g.+dür 18b10

görül-: seçilmek, algılanmak, görülmek.
g.-meye (revâ g.): (bak. revâ) 51a2

görin-: görülür duruma gelmek, görülür olmak; izlenim uyandırmak; benzemek, görünüşünde olmak, görünmek.

g.-ür 17a7, 19a6, 31a9, 51a15, 51b6

g.-ürdi 35b7

g.-mez 6b11, 40b14, 58a7

g.-medi 57a12

g.-diler 57b1

g.-mediler 57a15

g.-se 51a14

göriş-: buluşup konuşmak, sohbet etmek, görüşmek.

g.-ürler 10a10

görün-: (bak. görin-)

g.-meyen 41a12

göster-: görülmesini sağlamak, görmesine yol açmak; belirtmek, anlatmak, yol göstermek.

g.-ürler 56a3

g.-mezler 6b11

g.-e(is.) 57b4

g.-üp (ves^f-i kudret g.): (bak. ves^f) 19a15

göz: görme organı; iyi veya kötü nitelikler, tutkular, duygular anlatan bakış, göz.

g. 56b14

g.+leri 34b6

g.+leriyle 43a9

gözçi: bekçi, gözcü.

g.+sidür 28a8

gözet-: korumak, bakmak, özen göstermek, himaye etmek; ayrı tutmak, önem vermek, gözetmek.

g.-ür 26a2, 63b3

g.-meyeler 64b2

g.-mekdür 27b5

ğurre (A): Arap aylarının ilk günleri ve ilk geceleri; ayın ilk görünümü.

ğ.-i receb 34a11, 34b10

ğ.-i şa^fbân 34a1, 35a4

ğ.+nüğ 34b8

ğ.+sinden 33b15

güş (F): işitme, dinleme.

g. it-: işitmek, dinlemek. 48a15

güyâ (F): sanki, diyelim ki, güya; söyleyen, konuşan.

g. 19a6, 19a14, 31a8, 34b2, 35a3, 35a5, 38b11

g.+dur 21a1

g. (bülbüül-i g.-yı ve-mâ-yenfiķu 'ane'l-hevâ) 33b7-8

ğuzât (A): gaziler.

ğ.-ı zevî'l-ihtişâm 32a15

ğ.+uğ 32b8

güç: kuvvet, güç.

g.+i(iy.) (g. yit-): gücü yeterli gelmek, elinden gelmek.

64a14

ğüftâr (F): söz.

g. it-: söylemek, söz söylemek. 19a3

g.-ı pür-me'âl 33b10-11

güher (F): elmas, inci, gevher.

g. 59a9

g. (dürr ü g.) 21a3

g.+ler 42b13, 48a5

gül (F): gül.

g.-i sūr 16b6

g.+lerin 33b4

gülistân (F): gül bahçesi.

g.-ı kemâl 16b5

güşen (F): gül bahçesi.

g.-ı râz 17a5

gümân (F): zan, sanma, sezme, şüphe.

g. 38a5

g. (reyb ü g.) 19a12

gümrâh (F): yolunu şaşırması, doğru yoldan ayrılmış; bol, geniş.

gün: gündüz; zaman, gün.

g. 10a12, 10b9, 12a13, 12b7, 15a8, 34b7, 34b10, 53b12, 54b6, 58a15, 61b15, 62a1, 63b7, 63b13

g. (dün ü g.): (bak. dün) 39b14

g.+e (günden g.) 61a11

g.+de 6a13, 53b11, 54b7

g.+den 34b9, 34b11, 34b13

g.+den (g. güne): gün geçtikçe, zamanla. 61a11

g.+i(iy.) 34b8, 62a1

g.+inde 61a5

g.+ler 2b11

g.+lik 6b5

gürbüz: güçlü, iyi gelişmiş, iri, gürbüz.

g. 48a3

gürüh (F): cemaat, bölük, takım.

g.-i kerâmet-şüküh 37b1

g.-i muhaddisün 60b7

g.-i muhterem 30a4

g.+uy 38a7

güvâh (F): şahit, delil, tanık.

g.+ları 46b11

güzâr (F): geçme, gezme.

g. eyle-: geçmek, gezmek. 46b1

g. (geşt ü g.) : (bak. geşt) 63b11

güzide (F): seçkin, seçilmiş.

g.+leri 36b8

güzîn (F): seçilmiş, beğenilmiş.

g. (aqtâb-ı g.) 13b15

g.+den (şahâbe-i g.) 4b12

g.+üy (ricâl-i g.) 55a2

H

ḥabāyā (A): gizli şeyler, gizli işler.

ḥ. 30a12

ḥabbet (A): buğday, arpa gibi küçük ve yuvarlak şeyler, taneler.

ḥ. 20a3

ḥaber (A): son ve yeni olay, bilgi, heber.

ḥ. vir-: bilgilendirmek, haberdar etmek. 4b13, 22b6, 37b1, 51b14, 59b7

ḥ.+lerin (ḥ. vir-) 36a12

ḥacāt (A): istekler, dilekler, hacetler.

ḥ. (aşḥāb-ı ḥ.) 61b12

ḥac(c) (A): İslam'ın beş şartından biri olan, Müslümanlarca belirli bir zamanda Mekke'de yapılan Kabe'yi ziyaret ve tavaf töreni.

ḥ.-ı şerif 23a8

ḥacet (A): istek, dilek, ihtiyaç.

ḥ.+i(iy.) 61b13, 62a11

ḥ.+in 62a6

ḥ.+lerini 47a10

ḥadā'ik (A): bahçeler.

ḥ.+ını 33b6

ḥad(d) (A): sınır, hudud; derece.

ḥ. ḥ gāyet: son, sınır. 7a9-10, 44b1

ḥ.-i zāt: zaten, aslında 15b14

ḥ.+den 43b7

ḥ.+i(iy.) 49a7

ḥadeng (F): kayın ağacından yapılmış ok.

ḥ.-i 'ilm-i yakīn 28b9-10

ḥādī (A): yenilene yardım eden, yardımcı.

h. 41b14

ḥadīka (A): bahçe.

ḥ.-i ḥaḳīkat 19b14

ḥādīm (A): hizmet eden, hizmetçi.

ḥ. 64b4

ḥadīş (A): Hz. Muhammet'in kutsal sözlerinden her biri.

ḥ.-i şerif 7b12, 40a14-15, 56a12-13

hafaža (A): bekçiler.

h.-1 bî-riyâ 61b1

hâfız (A): koruyan, himaye eden, bekçi.

h.+ıdur 27b9

hafi (A): gizli, saklı.

h. 40b1

h. ol-: gizlenmek, saklanmak. 13a12, 61b11

hafiyyât (A): gizler, sırlar, gizliler.

h.+1(bel.) (sırr-ı h.) 58a8

hafiyye (A): (bak. hafi).

h.+dür 18b14

hafta (F hefte'den): yedi gün, hafta.

h.+da 6a14

hâ'iz (A): malik, sahip.

h.+dür 24a14

hâk (F): toprak, yer.

h. (küre-i h.) 26a9

h.+e 63a4

h.+de 30a15

h.+in 13a8

hâkâyık (A): gerçekler, hakikatler.

h. 37b8

h.+dur (baħr-ı h.) 20b16

hâkdân (F): dünya, yer.

h.-1 ünsî 5a15

hâkı (A): orta, fazla ağır olmayan.

h. (âyâtü'l- h.) 18b5

hâķir (A): değersiz, adi, bayağı.

h. 2b9

hâķ(ķ) (A): Allah, Tanrı; doğruluk ve insaf; bir insana ait olan şey, hak.

h. 19a14, 48a15

h. (cezbe-i aşķ-ı h.) 35a8

h. (hâżret-i h.): (bak. hâżret) 50b1

h. (maķbûl-i h. ol-): (bak. maķbûl) 56a8-9

h. (manzûr-ı h.) 3b13

h.+1(bel.) (vahy-ı h.) 48a15

h.+a (cenâb-ı h.): (bak. cenâb) 46a10

h.+a (esrâr-ı h.) 51a9

h.+a (hâżret-ı h.) 46b6

- h.+a (lisān-ı h.) 20b16
 h.+a (zāt-ı h.) 21b5
 h.+da (huzūr-ı h.) 48a15
 h.+da (rāh-ı h.) 48a3, 48a15
 h.+da (tarīk-ı h.) 41b5, 42a13, 55a2
 h.+dan 46b10, 46b13
 h.+dan (cenāb-ı h.) 62a11
 h.+dan (haşyet-ı h.) 51b9
 h.+dan (hubb-ı h.) 18a12
 h.+uy (hazret-ı h.) 19a8
 h.+uy (sālikān-ı tarīk-ı h.) 53a8
 h.+la 56a3
 h.+la (emr-ı h.): (bak. emr) 2b2, 10a9, 43a12
 h.+la (hazret-ı h.) 47b3
 h.+la (irādet-ı h.) 9a11
 h.+la (vahy-ı h.) 48a15
 h.+la (zuhūr-ı h.) 57b3
 h.+ların (h. vir-): bir insana, kendisine ait olan maddi veya manevi şeyleri iade etmek. 22a8-9
 h. celle ve °alā: yüce ve ulu olan Allah. 5a12, 17a1, 17b15D1, 19b8, 20a9-10, 22b8-9, 38a14, 43a9, 49a2, 54a9, 57a11, 57b2, 57b15
 h. celle ve °alā +ya 51b6
 h. celle ve °alā +dan 48a15
 h. celle ve °alā +nuş 3b12, 18b13
 h. celle ve °alā +ile 55b4, 56b3, 56b13
 h. sübhāna ve te°alā: yüce ve ulu olan Allah. 5b8, 11a5, 15b6-7, 17a12, 21a12, 22a1, 28a8, 29a8, 35b12-13, 38a5, 44a12, 45a14-15, 47a1, 47a8, 50a14, 53b11, 55a15, 57a4-5
 h. sübhāna ve te°alā +nuş 4b14, 26a1, 28a14, 41b11, 43a5
 h. te°alā +yı : yüce Allah. 18b9

hāqīkat (A): bir şeyin aslı ve esası, gerçek, hakikat.

- h. 27a15
 h.-ı aq̄tāb 113b1
 h.-ı insānī 20a8
 h.-ı muhammediyye: Muhammet gerçeği. Bütün güzel isimleri kendisinde barındıran Hz. Muhammet beliren, vücut bulan ilk kişidir. Herşey bu gerçekten ve bu gerçek için yaratılmıştır. 15a2-3, 15a5-6
 h.-ı şalavat-ı mefrūza 53a9
 h. (kāşif-ı esrarü'l-h.) 13a13
 h. (sālikān-ı rāh-ı h.) 25a3-4
 h.+dür 40a13
 h.+de (hadīka-ı h.) 19b14
 h.+den 39b1
 h.+i(ıy.) 28b7

ḥaḳīqat-güvāh (F, ḥaḳīqat A): gerçeğin tanığı, gerçeğin kanıtı.

ḥ. (şeyḥ ekber-1 ḥ.) 47b15, 48a1

ḥākim (A): hükmeden; dava yargılama işiyle görevli, yargıç, hakim.

ḥ. 43b9

ḥ. ol-: hükmetmek, buyurmak. 18a7, 43b5, 43b6, 59b3

ḥ.+lık 43a15

ḥaḳḳında (Tr, ḥaḳḳ A): dair, ilgili.

ḥ. 42a10

ḥ.+dur 60a10

ḥāk-sār (F): ter toprak içinde kalmış, halî perişan.

ḥ.+ıdur 33a11

ḥāl (A): insanın iradesi ve çabası olmadan sırf Allah'ın bir lutfu olmak üzere kalbe gelen anlamlar; suret, durum.

ḥ. 31a14, 34b7, 35a10, 39b12, 49b11, 55b5, 57b5

ḥ.-i dūnuvv ü ḳurbet 55b12

ḥ. (ḡalebe-1 ḥ.): (bak. ḡalebe) 34a13

ḥ.-i ḳabz 37b3

ḥ. ü ḡalebāt-ı tecelliyāt-ı cemāl 34a6

ḥ. (ehl-1 ḥ.): (bak. ehl) 49b3

ḥ. (mechūlū'l-ḥ. ol-): (bak. mechūl) 18b12

ḥ. (müteḡayyirū'l-ḥ. eyle-): (bak. müteḡayyir) 42a13

ḥ. (şāhid-1 ḥ.) 19a11

ḥ. (vecd ü ḥ.): (bak. vecd) 12a13

ḥ.+dür 29b4

ḥ.+dedür 47b2

ḥ.+den 34a2, 35b1

ḥ.+üḡ 18b15

ḥ.+le 32b9, 52b8

ḥ.+le (ḡalebe-1 ḥ.) 34b11-12

ḥ.+1(iy.) 19a5, 19b8, 21a7, 49a12, 49b8, 50a1, 51b4

ḥ.+in 39b12

ḥ.+inī 31b2, 59a3

ḥ.+ine 49a13

ḥ.+inde 6b3, 15b14

ḥ.+leri 33b10, 33b13, 34a1, 41a2, 55b5, 56b3

ḥ.+leri (ḡālib-1 ḥ.) 39b6-7

ḥ.+leri (ibtidā-yı ḥ.) 50a12

ḥ.+leridür 52a10

ḥ.+lerine 20b12

ḥālā (A): şimdi, henüz.

ḥ. 11b9, 30b6

ḥalās (A): kurtulma, kurtuluş.

ḥ. 34b13

h. bul-: kurtulmak. 38b2
 h. eyle-: kurtarmak. 11b5
 h. it-: kurtarmak. 12b3
 h. ol-: kurtulmak. 50a10-11
 h.+1(iy.) 35b9

hālāt (A): suretler, nitelikler, haller.

h. 17b2
 h.+1(bel.) 35a1
 h.+1(iy.) 21b10
 h.+ını (maḳāmāt u h.) 2b1

hāle (A): ayın ve güneşin çevresinde görülen parlak daire.
 h.+de (miyān-ı h.) 34a12

hālen (A): şimdiki halde, daha, şu anda; ama, oysa, hala.
 h. 9b8, 29a9, 37b3, 48a9, 49a14, 52b13, 53a14, 55b12

hālet (A): nitelik, hal.

h. 38a9
 h.-i adem 17b6
 h.-i vāhıde 51b1
 h.-i zā'ıde 56b6

hālī (A): boş, sahıpsız.

h. 17b5, 36b6
 h. ko-: boş bırakmak. 5a13
 h. kon-: boş bırakılmak. 32a8
 h. ol-: ayrı olmak, boşalmak. 53a6

hālīfe (A): birinin yerine geçen kimse.

h. 29a1

hālīḳ (A): yaratan: Allah.

h.-i kird-gār 57b1
 h. ü rāzıḳ 17a14

hālīḳī (A): yaratanla ilgili, Allah'la ilgili, ilahı.

h.+dür 38b12

hālīl (k.a.): Hz. İbrahim'in lakabı (bak. İbrāhıme'l-hālīl)

h. 27b4, 37b13

hālīs (A): katışıksız, saf, halis.

h. (tevḫıd-ı h.) 24b5

hālḳ (A): insanlar, halk.

h. 10b11, 47a14
 h.+1(bel.) 47a9
 h.+a 16b13, 19a15, 43a7, 46b14, 47a3, 47a12, 57a11
 h.+a (umūr-ı h.) 43a12

h.+dan 47a15, 57a15

h.+uğ 12a10

h.+la 6b10

halûk (A): iyi huylu, insanîyetli.

h.u cezîlü'l-'atâ 11a15

halvet (A): yalnızlık, Allah'la yalnız kalmak.

h. 16a12

hâmdüni'l-kaşşâr (k.a.): 884 yılında ölen ve ilk tasavvuf ekollerinden olan Melametiye ve Kassariye'nin kurucusu, Nişaburlu bir din büyüğü.

h. 55a7

hamîde (A): övülmeye değer.

h.-i cāmî'e (hîşâl-i h.) 15b12

h.+leri (menâkıb-i h.) 64b2-3

hâmîs (A): beş, beşinci.

h.+e (iklîm-i h.) 28a4

hâmîse (A): (bak. hâmîs).

h. (hâşlet-i h.) 16a7

h. (tabâka-i h.) 7b9

haml (A): yük.

h.-i saķîl (mânend-i h.) 34b3

hâme (A): kalem.

h. (kebirü'l- h.) 9b14

hamsîn (A): elli sayısı.

h. 33a15

hamsîn ve sitte miyâ (A): altı yüz elli sayısı.

h. 11b12

hânķâh (Farsça hân-gâh'tan Arapçalaşmış): tekke, dergâh.

h.-i cezebât-ı ilâhiyye 33a14

hannân (A): çok acıyan, çok acıyıcı: Allah.

h. (ricâl-i h.): (bak. ricâl) 43a3

h.+uğ (ricâl-i h.) 43b3

har (F): eşek.

h.+lar 43a1

harb (A): savaş, kavga, dövüş.

h. u ķitâl 62a9

harc (A): sarf, gider.

h. it-: sarf etmek, harcamak. 7a7

h.-i lâzıma 6a15

harekât (A): (bak. hareket)

h. 28a11

h.+ına 29b12

hareket (A): davranma, kimildama, hareket.

h.+den 34b5

hâric (A): dış, dışarı, dışarıda; başka.

h. 26b7

h. ol-: dışında olmak, ayrı durmak. 21a10

h.+dür 59b11

h.+lerdür 59a12

h.+den 47a13

hârice (A): (bak. hâric)

h. 61b10

hârûn (k.a.): Musa peygamberin büyük kardeşi.

h. 27b8

has (F): ot kırıntısı, çerçöp.

h. ü hâşak-ı 'alâyiğ 58b3-4

haşâ'is (A) : nitelikler, özellikler.

h.+iyle 10b14

hasan (k.a.): Hz. Ali'nin, Hz. Muhammet'in kızı Hz. Fatıma'dan olan oğlu, Hz. Hasan.

h. 4a7

hasb (A): cihet, özellik.

h.+i(iy.) 60b5

hased (A): kıskançlık, çekememezlik.

h.+leri (bu'z ü h.) 6a7

hasen (A): güzel, iyi.

h. (şavt-ı h.) 12a11-12

hasenât (A): güzellikler, iyilikler.

h.-i ma'neviyye 38b6

hâşıl (A): olan, hüsul bulan, ortaya çıkan.

h. ol-: ortaya çıkmak, türemek. 47b9-10, 60b6, 62a12

h.+ları 33b8

hasıs (A): değersiz, kıymetsiz, basit.

h. 7a5

haşlet (A): insanın yaratılışındaki özellikleri, huyu, tabiatı.

- h.-1 'aşara 16b12
- h.-1 evvelî 15b13
- h.-1 hāmise 16a7
- h.-1 rābî'a 16a6
- h.-1 sâbî'a 16a11
- h.-1 sādise 16a8-9
- h.-1 gālise 16a2
- h.-1 gāmîne 16a13
- h.-1 gāniye 16a1
- h.-1 tāsî'a 16a15
- h.+1(iy.) 15b13

haşm (A): düşman.

- h.+ına 32b15

haşr (A): mahsus kılma, tahsis etme; sıkıştırma.

- h. it-: mahsus kılmak, tahsis etmek. 21a13
- h. u 'aded 54a14

hâş(ş) (A): özel; saf, has.

- h. 15a8
- h. (taḥşîl-i 'ilm-i h.) 46a9
- h. bul- (ḥulûş-ı h.): (bak. ḥulûş) 50a11
- h. ol- (mâ-şadaḳ-ı h.): (bak. mâ-şadaḳ) 55b10
- h. ol- (maẓhar-ı h.): (bak. maẓhar) 8b2-3, 8b4
- h. +a (keşf-ı h.) 59a13, 59b15
- h.+ına (âşâr-ı h.) 30a3

haşşeten (A): özellikle.

- h. 9b5, 19b9

hâşşiyyet (A): kuvvet, etki.

- h.+1(iy.) 16b14
- h.+ine 29b10

hâşâ (A): asla, Allah göstermesin.

- h. 12a5, 64b4

hâşâk (F): çöp, süprüntü.

- h.-1 'alâyiḳ (ḥas ü h.) 58b3-4

haşhâş (A): afyon, haşhaş.

- h. (dâne-ı h.) 19a14

haş(ı)r (A): ölüleri diriltip mahşere çıkarma.

- h.+de (rûz-ı h.): (bak. rûz) 39a12

haşyet (A): korku, korkma.

- h.-1 ḥaḳ 51b9
- h.+ını (ḥavf ü h.) 56b5

ḥaḫā (A): yanlış, yanılma, hata.

ḥ. eyle-: yanlış düşünmek, yanılmak. 16b10

ḥaḫar (A): tehlike.

ḥ.+dan 17b5, 17b12

ḥāt(e)m (A): mühür.

ḥ.-i sırr-ı pāk-ı muḫtafāvi 36a6

ḥ.-i deyyār (leys-ı ḥ.) 36a8

ḥat(e)m (A): bitirme, mühürleme; en son.

ḥ. 15a1, 36a1

ḥ.-i enbiya: son peygamber: Hz. Muhammet. 11a4

ḥ.-i evliyā-yı kibār 36a7

ḥ.-i velāyet-ı nebevī 36a5

ḥ.-i nübüvvet (naḫz-ı ḥ.) 10a7

ḥ. eyle-: bitirmek. 36a4

ḥ. it-: bitirmek. 35b13

ḥ.+den 36a4

ḥ.+dür 35b10

ḥāḫır (A): zihin, fikir; gönül, hatır.

ḥ. +1(iy.) 17b5

ḥ.+ına 17a1

ḥāḫıra (A): hatıra gelen, akılda kalan şey, anı.

ḥ. ol-: hatıra gelmek, akla gelmek. 58b1

ḥātımet (A): bitirme, son.

ḥ. (ḥātımetü'l-kitāb) 64a3

ḥattā (A): bundan başka, fazla olarak, bile üstelik de.

ḥ. 3b15, 5b14, 6b11, 8b5, 10a11, 10b8, 12b5, 18a6, 19a6, 19a9, 20a9, 25b6, 30a14, 34b1, 35b4, 38a14, 39a12, 40a7, 40b15, 41b14, 42a9, 44a11, 45a4, 47b15, 48a15, 49a13, 49b11, 53a12, 54a3, 55a3, 57b9, 58b11, 59a15, 60a8

havā (A): boşluk, hava.

h.+da 17a6

h.+dadur 16b11

ḥavādis (A): haber, söz, hadise.

ḥ.+den (ḥız-āb-ı tūfān-ı ḥ.) 37b10

ḥavāle (A): bir işi veya bir şeyi başka birine bırakma, üstüne bırakma.

ḥ. 34b3

ḥ. olun-: bir iş veya bir şey başka birine bırakılmak. 17b6

ḥavārīk (A): olağanüstü şeyler, harikalar.
ḥ.-i 'ādat 41b13-14

ḥavārī (A): peygamberlerin fikirlerini yaymada yardımları dokunan kimselerden her biri, yardımcı.
ḥ. 32a7, 32a9, 33a2, 33a7
ḥ.-yi seyf 32b7
ḥ.+dür 33a8
ḥ.+nün 32b10

ḥavāriyyūn (A): havariler, yardımcıları.
ḥ.+dur 32a6

ḥavāş(ş) (A): özellikler, keyfiyetler.
ḥ.+ına 30a2

ḥavāyic (A): gerekli şeyler, ihtiyaçlar.
ḥ.-i mühimme 9a9
ḥ.-i nās 47a8
ḥ.+i 6b2

ḥavf (A): korku, korkma.
ḥ.-i maḳt 20b4
ḥ. u bīm 51b10, 60a3
ḥ. ü ḥaşyet 56a5

ḥavvā (k.a.): tüm insanların annesi sayılan ve Adem'den sonra yaratılan ikinci insan, Hz. Havva.
ḥ. 20a4

ḥayā (A): utanma; Allah korkusuyla günahattan kaçınma.
ḥ. ol-: Allah korkusuyla günahattan kaçınmak. 41a6
ḥ.+dan (ḥicāb ü ḥ. eri-): (bak. ḥicāb) 41a4
ḥ.+sı 16a15
ḥ..+sını 49b13

ḥayāl (A): insanın kafasında tasarlayıp canlandırdığı şey, hayal.
ḥ. it-: canlandırmak, tasarlamak. 49b6
ḥ.+inde (ney-istān-ı ḥ.) 16b3

ḥayāt (A): dirilik, canlılık, yaşam, hayat.
ḥ. ü hayvān (ilm-i ḥ.) 18b6
ḥ.+da (ḳayd-ı ḥ.) 11b9
ḥ.+ı(ıy.) (kevkeb-i ḥ.) 5a11-12
ḥ.+ları 46b8

ḥay(ı)r (A): iyilik; iyi iş, hayır.
ḥ. -ı maḥz 39b10, 39b14
ḥ.+a (envār-ı ḥ.) 38a12
ḥ.+dan (esbāb-ı ḥ.) 28a5-6
ḥ.+la 62a7

h.+la (du'ā-yı h.) 9a6

hayrān (A): şaşmış, şaşırmış.
h. ol-: şaşırmak, şaşakalmak. 29b6

hayrāt (A): hayırlı işler, iyilikler.
h.+a 16a2

hayret (A): şaşma, şaşıрма.
h.-i tīb-ı tecellī 41b6
h. (girdāb-ı vecd ü h.) 17b12
h. eyle-: şaşırmak, şaşmak. 17a7
h. ol (mücib-i h.): (bak. mücib) 16b15, 17a1
h.+de 34b1

haysiyyet (A): değer; onur.
h.+le 46a13
h.+i(iy.) 24a14
h.+iyle 4a5, 8b2, 8b4, 41a15

hayvān (A): insanı da içine alan bütün canlılar.
h.+a ('ilm-i hayāt ü h.) 18b6

hazān (F): sonbahar, güz.
h. (berk-i h.) 51a8

hazāne (A): hazine; kalp, gönül.
h.-i 'āmire 3a8

hazīne-dār (F., hazīne A): hazinelerin korunması ve yönetilmesi işiyle sorumlu kimse.
h. ol-: hazine yönetmek ve hazineyi korumak. 51a7

hazrā (A): yeşil.
h. kıll- (ser-sebz ü h.): (bak. ser-sebz) 20a3-4

hazret (A): saygıdan ötürü büyüklere verilen san.
h.-i ādem 15a6-7
h.-i haq: Allah 19a8, 46b6, 47b3, 50b1
h.-i hizr 60a2
h.-i hūd 44b15
h.-i 'īsā 48b7-8
h.-i muḥammed 44b10
h.-i şālīh 44b13
h.-i şu'ayb 44b12
h. (mu'arbedü'l- h.) 59b6
h.+leri 3b10, 7b5, 10b8, 13b4, 19b13, 41b15, 48a15, 49b12, 51b11, 53b2, 54a6, 59a4, 61a1
h.+lerini 23a2, 48a15
h.+lerine 23a5, 33a6
h.+lerinin 8a15, 22b14, 30b15, 32b11

- haz(z)** (A): hoşlanma, zevklenme.
h. al-: hoşlanmak, zevk duymak. 17b9
- heb(b)** (A): uykudan uyanma.
h.-i vîrâne 37a7
- heft** (F): 7 sayısı.
h.-i yem 27a15
- hele**: özellikle, her şeyden önce, hele.
h. 63b9
- hem** (F): özellikle, zaten, bir de, hem.
h. 63b10, 63b15
- hemân** (F): derhal, o anda, hemen.
h. 6a14, 41b2
- hem....hem**: ister....ister, hem...hem.
h. 53a1
- hem-menzil** (F, menzil A): aynı menzilde olan.
h.+dür 60a2
- hem-pervâz** (F): birlikte uçan.
h. 39a15
- hem-râz** (F): sır arkadaşı, dost, arkadaş.
h.+dur 34a9
- her** (F): hep, bütün, hepsi; her bir, her.
h. 2b4, 2b5, 2b12, 3a4, 3b4, 3b12, 5a10, 7b2, 8a11, 9a2, 11a4, 11a10, 11a13, 12a11, 13a4, 13a6, 13b11, 14b6, 15a7, 15b15, 16a3, 16b6, 17b12, 17b15D1, 17b15D1, 19a11, 19b9, 21a1, 21a3, 22a3, 22a9, 24a1, 25a9, 25b15, 26b3, 27a2, 27a4, 27a6, 27a13, 28a12, 29a6, 29b7, 29b9, 31a7, 31a8, 31a10, 31b1, 32a4, 32a6, 32b9, 35a5, 35a13, 36b4, 37a12, 37b10, 37b15, 38b4, 38b11, 38b12, 39a7, 39b5, 39b12, 39a15, 40a2, 42a10, 42b6, 43b15, 44a5, 44b2, 45a8, 45b4, 45b7, 46a4, 46a9, 46a15, 47b9, 48a15, 48a15, 48a15, 48a15, 48b1, 48b2, 48b12, 49a8, 49a15, 49b4, 49b6, 50a5, 50b7, 51a9, 51a12, 51b5, 52a6, 52b1, 52b10, 53a8, 53a14, 53b9, 54a12, 54b5, 56a6, 56b3, 57a7, 57b3, 59a9, 59b3, 60a1, 60a13, 61a5, 62a11, 63b3, 63b5, 63b14
- hesâb** (A): sayma, hesap.
h.+ınca 59b13
- heybet** (A): korku ile saygı duygularını birden uyandıran hal veya gösteriş, heybet.

h. 9b15
h. ve'l-celāl (ricāl-i h.) : (bak. ricāl) 44a7

hezîmet (A): bozgun.
h.+ine (kesr ü h.) 32b8

hıffet (A): hafifleme, hafiflik.
h. bul-: (bak. hıffet) 34b8

hıfz (A): koruma, saklama.
h.-i ilâhî 22a14
h. eyle-: korumak, saklamak. 49a2, 54a11
h. it-: korumak, saklamak. 26b4-5, 50a15
h. ü hırâset 27a8

hinzir (A): domuz.
h. 35b3, 35b7

hırâset (A): koruma, bekleme.
h. it-: korumak, beklemek. 27b15
h.+i(iy.) (hıfz ü h.) 27a8

hız(ı)r (k.a.): içenlere ölmezlik veren ab-ı hayatı içmiş bulunan ve kul sıkıldığı zaman yardıma yetişmekle ünlü olan peygamber.
h. 9a4, 9a7, 9a10, 9a14, 9b4, 9b7, 9b9, 9b10, 10a3, 10b3, 10b10, 10b13, 11a9, 11a15, 11b14, 12b2, 12b8, 59a15
h. ve ilyäs (ahvâl-i h.) 13a9
h.+ile (hazret-i h.) 60a2

hışâl (A): tabiatlar, huylar, ahlaklar.
h.-i hamide-i câmi'e 15b12

hicâb (A): utanma, sıkılma, perde.
h. 38a15, 60a6
h. altında kal-: gizlenmek. 57a14
h.-i 'azamet ü kibriyâ 57a12
h.-i emr-i sübhânî 41b11, 42a3
h. ü hayâdan eri-: çok utanmak. 41a4
h.+daki (verâ'-i h.) 34b15, 35a1
h.+dan (varâ'-i h.) 60b9
h.+ın 59b15

hicret (A): Hz. Muhammet'in Mekke'den Medine'ye göç etmesi. Bu olay İslam takviminin başı kabul edilir.
h.-i nebeviye 8b13

hiç (F): hiçbir, hiç.
h. 11b9, 17b15D2, 18a6, 19b10, 21b5, 28b3, 29a3, 41a15, 42a12, 44b6, 54a8, 55b13, 58a1

hidāyet (A): doğru yolu gösterme; doğru yol.

h. 35a3

h.+i(iy.) 18b7

hidāyet-resān (F, hidāyet A): doğru yola erişenler, doğru yolda olanlar.

h. (velī-yi h.) 50a5

h.+dur (velī-yi h.) 40b6-7

h. (sālik-i h.) 5a2

hidāyet-şī'ār (F, hidāyet, şī'ār A.): doğru yol sahibi, doğru yolda giden.

h. (güşt-zār-u h. in hüve illā vaḥyün yūhā) 33b8-9

hidemāt (A): hizmetler, işler.

h.-i ilāhiyye 61a8

h.-i lāzıma 29a2

h.-i rabbanıyye 25a3

h.+ı(bel.) 2b2

hidmet (A): iş, hizmet.

h. 9b5, 9b9, 64a12

h. eyle-: birinin işini görmek, hizmet etmek. 9b9, 9b12, 54a5

h.-i lāzıma 27b4-5

h. it-: birinin işini görmek. 64b2

h.-i esrār-ı hüdā (maḥrem-i h.) 53a3

h.+ıyle 5b2

h.+leri 27b13

h.+leriyle (şeref-i h.) 5b9

hidmet-kār (F, hidmet A): hizmetli, hizmetçi, hizmetkar.

h. 64b7

hikem (A): hikmetler.

h. ol- (zāhirü'l-h.) 4a4

hikmet (A): felsefe, düşünce, hikmet.

h. 37b11

h. (ilm-i h.) 57b9, 17b15D1(2)

h.+e 16a6

h.+üj (zülāl-i h.) 49a8

hilāl (k.a.): Hz. Muhammet'in sahabelerinden biri.

h. 7b15

hilāl (A): ay.

h.+i(iy.) 34a12

hilāf (A): yalan, yanlış.

h. 12a6

hılāfet (A): birinin yerini tutma.

h.-i bāḫine 4a4, 4a9
h.+lerine (sıḫat-ı h.) 23a12

hılkat (A): yaratılış.

h.+i (iy.) (pergār-ı h.) 5a9
h.+inde 47b4
h.+leri 37b13
h.+lerinde (dūd-gāh-ı h.) 38a13

hilm (A): yumuşaklık.

h.+le (şıfat-ı h.) 38a2
h.+idür 15b14

hilyetü'r-ricāl (A): 16. yüzyıl tarihçi ve bilginlerinden Gelibolulu Mustafa Ali'nin, 1578'de yazdığı ve evliya tabakalarından söz ettiği mensur eseri.

h. 3a11

himmet (A): gayret, çalışma; yüksek irade; ermiş kimsenin etkisi.

h. 44b8
h.-i fe''āle 44b3
h.-i 'ulyā 42b3, 46b2
h. (hümā-yı h.) 17b10
h. eyle- (bezl-ı h.): (bak. bezl) 64a15
h. eyle- (şarf-ı h.): (bak. şarf) 6a12, 64b3
h.+le 15b9
h.+i (iy.) 44b4
h.+i (hümā-yı h.) 39a15
h.+inden (ümmeṭ-ı celîlü'l-himmet) 14b12
h.+idür 42b3
h.+idür (nefes-ı h.) 40b3
h.+leri 42a14
h.+leri (bedreka-ı h.) 31b7
h.+leri (hümā-yı h.) 39a11
h.+lerine (ümmeṭ-ı celîlü'l-h.) 36a14

hîn (A): vakit, zaman, sıra.

h.+de 62a13

his(s) (A): duyma kuvveti, duygu.

h. (nesne-ı h.) 41a15

hisset (A): tamahkarlık, cimrilik.

h. 11b2

hitām (A): son, nihayet.

h.-i dünyā 64a14

hız-āb (F): dalga.

h.-i ṭūfān-ı havādis 37b10

hōd (F): kendi.

h. 37b7

hōş (F): güzel, iyi, hoş.

h. 29b4, 48a5

hub(b) (A): sevgi.

h.-1 hağ 18a12

h.-1 kevn 18a13

h.-1 tabî'î 20b14

h. ü vüd (kemâl-i h.) 20a3

hüd (k.a.): Ad ulusunun peygamberi, Hz. Hud.

h. 21b13

h. (hazret-i h.) 44b15

hud'a (A): hile, oyun, aldatma.

h.+larını (envâ'-ı mekr ü h.) 30a13

hudūd (A): sınırlar, uçlar.

h. (mevâzîn ü ma'rifet-i h.) 23b7

h. it- (ikâmet-i h.) : (bak. ikâmet) 18b15, 19a1

hukûk (A): haklar.

h.-1 âlih 41b13

h.-1 lâzıma 20b12-13

h. (kazâ-yı h.) 56a5

h. (terk-i iktizâ-yı h.) 56a5

h.+1 (bel.) 16a9

h.+a (aşhâb-ı h.) 22a8

h.+da (edâ-yı h.) 57b7-8

hulık (A): yaratma; huy, doğa.

h. 55b14

h. eyle-: yaratmak. 53b11-12

h. it-: yaratmak. 45b4, 54b7

h. itmiş ol-: yaratmış olmak, yaratmak. 54a10

h. olun-: yaratılmak 20a5

h. olun- 5a3, 53b13

h.+dan 55b2

h.+uy 22a4

h.+la 55b11, 56a3

h.+ında 22a3

hulķi (A): yaratma, yaratılışla ilgili.

h. 38b7

hulūs (A): halislik, saflık, gönül temizliđi.

h.-1 hâş bul-: gönüü temizlenmek. 50a11

humāt (A): koruyanlar, himaye edenler.

h.-1 kılâ'-ı ehl-i islām 32b1

hurüşân (F): coşan, çağlayan.

h. ol-: coşmak, çağlamak. 27a15

huşümet (A): kıskançlık, düşmanlık.

h.+de 62a8

huşûş (A): konu; bakım.

h.+1(bel.) 10a15

h.+a 16a4, 19a11, 31a15, 40b11, 54a3

h.+da 43b2

huşûşâ (A): başkaca, ayrıca.

h. 2b1, 3a5, 6a7, 9a5, 9b4, 10a1, 11b7, 12a9, 16b13, 18a1, 28a14, 30a7, 32a15, 38a7, 38b4, 40a5, 46b7, 46b15, 47b3, 47b15, 48b7, 54b10, 55a3, 56a4, 62a8

huşû° (A): alçakgönüllülük.

h. 40b7

h. (müris-i h.) 41a6

huşbe (A): kız isteme, dünlürlük.

h.-i nikâh: nikah töreninde nikah memurunun söylediği sözler. 11b7-8, 12a1

huzeyfe (k.a.): (bak. huzeyfe bine'l-yemâni)

h. 8a12

huzeyfe bine'l-yemâni (k.a.) Hz. Muhammet'in
sahabelerinden biri.

h. b. 8a6

huzür (A) : hazır bulunma; rahatlık; kat, huzur.

h. 16b15

h.-i hak 48a15

h.-i pür-hubür 3a7

h.-i sâmih 64b5-6

h.+1(1y.) 51b2

h.+ına 12a2

h.+ındaki 23a13

hüccet (A): delil, kanıt.

h. 16b9, 32a12

h.-i sâti° 33a10

h. (delil ü h.) 32b14

h.+1(bel.) 32a11

h.+de (ikâmet-i h.) 32b12

h.+le 32a14

hüdâ (F): tanrı, Allah.

h.+dur (mahrem-i hizmet-i esrâr-ı h.) 53a3

h.+dur (sırr-ı h.) 32a2, 45a11

h.+dan 48b3

- hüdâyâ (F): ey Hûda! ey Tanrı !
h. 19a15
- hükemâ (A): hakimler, bilginler.
h.-y1 ahyâr 11a13
h.-y1 'uzemâ 57b11
- hükümât (A): hükümler.
h. 16a9
- hükümet (A): devlet; hakim olma.
h. (makâm-1 h.) 43b5
h.+e 43b12
h.+den 43a11
h.+le 23b9
- hük(ü)m (A): emir; düşünce, hüküm.
h. 38b8, 43a9
h. ü kazâ 43b14
h. eyle-: emretmek, buyurmak. 48a15(2)
h.+i(ly.) 20a7
h.+in 53b4
h.+ini 19a3
h.+inde 15b12, 15b15
- hümâ (F): kuş, devlet kuşu.
h.-y1 himmet 17b10, 39a11, 39a15
h.-y1 lâ-mekân: mekansız hüma, Allah
h.+dur 45a9
- hümâm (A): azimli, himmetli.
h. (imâm-1 h.) 23a4-5
h. (resül-1 h.) 21b2
- hüner (F): marifet, yetenek, hüner.
h. 23b14
h. ('ilm ü h.) 22b3
- hürmet (A): saygı.
h. 64a12
- hüsn (A): güzellik, iyilik.
h.-i te'ennî 47a12-13
- hüşk (F): çerçöp, çöp.
h. ü ter 19a15
- hüviyyet (A) : mahiyet, hakikat, asıl.
h. (mihver-i sipihr-i h.) 3a7

I

ıŝgā (A): söylenilen sözü dinleyip kabul etme ve yerine getirme.

1.+sıdur 16b1

ıŝlāh (A): iyi bir hale koyma, iyileştirme,, düzeltme.

1.-1 zāt-ı beyn: aralarındaki soğukluğu kaldırarak iki kişiyi uzlaştırma. 16b2

1+ıdur 16b2

ıŝtılāhāt (A): bilim sözleri, terimler.

1.-1 ŝūfiyye 3b10, 30b15

*ıŝk (A): (bak. *aşk)

*1. (uŝül-ı nāy-ı *1.) 16b4

ıtlāk (A): salıverme, kuyuverme.

1. eyle-: vermek, var olmasını sağlamak. 18a13

1. it-: adlandırmak, adını vermek. 3b9, 41a10, 41a14, 42a8-9, 43a4-5, 61b6

1. kıl-: adlandırmak, adını vermek. 41b3

1. olun-: (bak. ıtlāk olun-) 29a6-7, 31b6

1. olun-: ad verilme, adı olmak. 29a13, 38a8-9, 52b4

1.+a (server-i *ālem-i 1.) 44a3

1.+ınuğ 61a12

ıtmī'nān (A): emin olma, kesin olarak bilme.

1.+la 52a12

1.+ları 52a9

ıttılā° (A): öğrenme, tanıma, bilme, haberli olma.

1. 31b11

1. bul-: bilmek, haberli olmak. 9a12

1. kıl-: öğrenmek, bilmek, tanımak, haberli olmak. 56a2

1.+ını 31b2

ıztırāb (A): acı, azap, sıkıntı.

1.+dan 53a6

1.+la (kemāl-i 1.) 41a4

i-: imek (isim-fiil)

i.-dim 35a13

i-di 7b15, 9a2, 9b15, 10b5, 14b7, 16b11, 29b1, 33a7, 35b2, 40a8, 40a11, 42b2, 57b14, 61a10

i-diler 4a8, 4a12

i-miş 42b13, 42b14, 42b15, 43a1, 7a7

i-se 15a5, 19a3, 21a9, 60b3, 62a11, 62b2

i-ken 8b14, 10a12, 11b11, 13a5, 17a2, 18a1, 20a15, 53a7, 58b12, 59b2, 4b2, 15a6

i-düğü 15b3, 15b4, 20a14, 20b15, 21a10, 24b15, 26b3, 40a9, 45b15, 52b14, 61b11

i-düğün 11b14, 29a4, 62a1

i-düğünü 20a7, 20b7, 25b9, , 29a5, 48b14, 53b1, 57a4

i-düklerini 56b10

*ibād (A): kullar, ibadet edenler.

*i.-1 *ibbād ü zühhād 4b14

*ibādet (A): Allah'ın emirlerini yerine getirmek, tapmak, tapınmak.

*i. 33a9

*i. ü riyāzet 47a5

*i. ü t̄ā'at 56b10, 58b14

*i. (*ilm ü *i.) 32a11

*i. eyle-: Allah'ın emirlerini yerine getirmek, tapınmak. 58b10-11

*i.+e 58a10

*i.+le (*ilm ü *i.) 32a14

*i.+ümde (ser-rişte-i *i.) 59a1

*ibādet-endişe (F, *ibādet A): ibādeti düşünen.

*i. 5a4

*ibādu'llāh (A): Allah'ın kulları.

*i.+a 43b4

*ibbād (A): ibadet edenler, tapınanlar.

*i.ü zühhād (*ibād-1 *i.) 4b14

iblis (A): şeytan.

i. 26b6, 30b9

ibn mes'ūd (k.a.): (bak. *izz ibn mes'ūd)

i. 4b12, 40a14

ibrāhīm (k.a.): (bak. ibrāhīme'l-ḥalīl).

i. (ḳadem-i i.) 36b12

ibrāhîme'l-ḥalîl (k.a.): Babil'in zalim hükümdarı Nemrut döneminde yaşamış, Azer adlı bir putperest'in oğlu oğlu ve Hz. İsmail'in babası olan peygamber.

i. 5a5D1, 16b10, 37a5

i. (ḳadem-1 i.) 16b7

ibtidā (A): başlama, başlangıç.

i.-i duḫūl 20a15

i.-yı eşḡāl 50a13

i.-yı ḥāl 50a12

icāb (A): lazım gelme, gerekli olma.

i. eyle-: lazım gelmek, gerekli olmak. 51b3

i. it-: lazım gelmek, gerekli olmak. 16a4, 36a15, 42b12

icād (A): yeni bir şey ortaya koyma, icat.

i. olun-: yeni bir şey ortaya koyma. 44b4

i.+da 44b3

i.+ına 44b5

iclāl (A): büyütme, ağırlama, ikram; büyüklük; ululuk.

i. (velî-yi lâzımü'l-i.) 27a6

i ü ikrām 22b8

i.+den (şahābe-1 zevî'l-e.) 7b14

icmāl (A): kısaltma, özetleme.

i. 59a3

icrā (A): yapma, yerine getirme, bir işi yürütme.

i. eyle-: yapmak, yerine getirmek. 19a3

i. it-: yapmak, yerine getirmek. 46a5

iç : herhangi bir durumun, cismin ya da alanın sınırları arasında bulunan yer, dahil, iç.

i.+inde 42a1, 58b10

i.+inden 58b7

i.+lerine 6a12

i.+lerinden 28b13

iç-: bir sıvıyı ağza alıp yutmak, içmek.

i.-erler 5b13

i.-mede 7a10

içre: içinde.

i. 19a14, 46a2

içün: amacıyla, maksadıyla, için.

i. 3a9, 8b2, 12a1, 12b9, 13b12, 13b13(2), 13b14(2), 13b15, 28b15, 46a9, 47a8, 47a10, 55b14, 56b1

i.+dür 13b15

°idād (A): sayı, hesap.

°1.+ında 59b10, 61b10

idîn-: kendini bir şeye sahip kılmak, kendine sağlamak, edinmek.

î.-ürler (vird i.) : (bak. vird.) 38a2-3

î.-miş (pây-endâz i.): (bak. pây-endâz) 21b11

î.-üp (ma°lüm i.): (bak. ma°lüm) 36b1

î.-düklerinde (murād i.) : (bak. murād) 12b4

idrāk (A): anlama, anlayış.

1. it-: anlamak. 11b15-12a1, 18b14, 45a8

1. kı1-: anlamak. 19b7, 29a5, 30b6, 35a1, 56b10

idrîs (k.a.): Hz. Adem'den sonra ve Hz. Nuh'tan önce gönderilen ve kur'an'da adı geçen yirmi beş peygamberden biri, Hz. İdris.

1. 27b9

ifāde (A): anlatma, anlatım, ifade.

1. 47a3

1.-ı envār-ı kerāmet 51b13

1. it-: anlatmak. 47a12, 47a13

ifnā (A): yok etme, tüketme.

1.-yı vücūd itmiş durur 41b5

ifrāṭ (A): ileri gitme, aşırılık, coşkunluk.

1.-ı mülāyemet 39b9

1.+la 43b7

iftikār (A): alçakgönüllülük; fakirlik gösterme.

1.+dur 17a14

1.+ları (zü11 ü i.) 57a2

iftirāk (A): ayrılma, dağılma.

1.+da (ma°na-yı i.) 55b3

ifzāl (A): lutuf, bağış.

1. eyle-: lutfetmek, bağışlamak. 28b8-9

ihām (A): çokanlamlı kelimelerden, en az bilinenini kullanma, ipucu.

1.+dur 33b12

ihānet (A): kötülük, hayinlik.

1. ü muḥālefet 56a11

1.+de 56a7

iḥāṭa (A): tam kavrayış, geniş bilgi.

1.+sı 28b9

iḥbār (A): haber verme, bildirme.
1. buyur-: haber vermek, bildirmek. 36a13

iḥfā (A): saklama, gizleme.
1. it- : 11b15

iḥlāş (A): Kur'an'ın dört ayetlik 112. suresi.
1. 16b8
1. (süre-i 1.) 18b5

iḥmāl (A): boş verme, önemsememe.
1. ü müsāhele bul-: önemsenmemek, kolay sanılmak.
53a11-12

iḥsān (A): bağış, lutuf, iyilik.
1. ü 'atā 9a13
1.+a (sent-i 1.) 50a2
1.+ına 49b9

iḥticāb (A): saklanma, gizlenme.
1. 57a12
1. it-: saklanmak, gizlenmek. 41a11-12

iḥtifā (A): yok etme.
1. it-: yok etmek. 6b3

iḥtilāf (A): farklılık, ayrılık.
1. 51a13

iḥtimāl (A): olasılık, ihtimal.
1.+i(iy.) 19b11, 20b3
1.+iyle 56a9

iḥtirām (A): saygı, hürmet.
1. ü raġbet 9b12-13
1. maḳām-ı lāzımü'l- 1. 33a4
1.+la (kemāl-i 1.) 9a5

iḥtirāz (A): sakınma, çekinme.
1.+la 10a7

iḥtişāş (A): uzmanlık, ihtisas.
1.-ı küllī 52a8
1.+i(iy.) 15b3

iḥtiyāc (A): muhtaçlık, yokluk.
1. çek-: yokluğunu hissetmek 6b8, 48a14
1.+dan 47a9

iḥtiyār (A): seçilme, seçme.
1. 31a14
1. it-: seçmek 16a5

1. eyle-: seçmek 63b5
1.+ına 17b6

ih̄tiyāt (A): ilerisini görerek davranma, sakınma.
1. 21a10, 53a2

ikāmet (A): oturma; ayakta durdurma; ortaya koyma.
1. eyle-: oturmak 29a9
1. olun-: ortaya konulmak 35b11
1. -i h̄udūd it-: sınırda durmak 18b15, 19a1
1.-i h̄üccet 32b12

iki: birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,
2.
1. 3b12, 10a13, 10b8, 12b15, 14a6, 14b2, 15a1, 15a15,
20a7, 21a13, 24b6, 25a9, 25a11, 25b1, 32a7, 34b10,
35a3, 35b10, 40a11, 43b11, 48b15, 49a15, 50a5, 50a10,
50b8, 51a14, 51b1, 51b15, 58b7, 60a5, 61b9
1.+dür 14a2, 51a3
1.+de 63b2
1.+si 10a8, 25b13, 45b13
1.+sinüġ 12b3
1.+nci 13b13, 16b7, 24a14, 24b6, 25a1, 27b5, 34b8
1.+nciden 24a11
1.+ncinüġ 24a11
1.+ncisi 21a15, 44a15, 44b11, 47b5, 50b2, 61a13,

iklīm (A): memleket, ülke, iklim.
1.-i evvel 27b5
1.-i h̄āmis 28a4
1.-i rābī° 27b10
1.-i sābī° 28a7
1.-i sādīs 28a6
1.-i sālīs 27b8
1.-i sānī 27b7
1.+i(bel.) 28a1
1.+de 27a7

ikrām (A): ağırlama, saygı gösterme.
1. (iclāl ü i.) 22b8

ikrār (A): karar, kararlılık.
1.+dan 18b1

iktidār (A): güç, kuvvet, kudret.
1.+ları 58a2

iktifā (A): yeter bulma, yetinme.
1. 40a10

iktizā (A): gerekme; ihtiyaç, gereklilik.
1.-yı h̄uķūķ (terk-i i.) 56a5

i.+sına 16a3
 i.+sından 57a3
 i.+sıyla 20b8

il (F): yabancı, el.
 i.+lerden 23b11

ilâ (A): ...ye, ...ye kadar, ...ye dek.
 i. 35a11

ilâhî (A): Allah'la ilgili, tanrısal. (krş. ilâhiyye)
 i. 15a3
 i. (hıfz-ı i.) 22a14
 i. (ism-i i.) 28b5
 i. (taḥabbüb-i i.) 20b15
 i. (vaḥy-i i.) 48a9
 i.+yi (vaḥy-i i.) 48a10
 i.+den (ism-i cāmi'-i i.) 15a4
 i.+nün (ism-i i.) 28b7
 i.+sı (zevḳ-i i.) 24a1-2

ilâhiyye (A): Allah'la ilgili, tanrısal; tanrıçılık (krş. ilâhî).
 i. (esmâü'l-i.) 17a15
 i. (esrâri'l-i.) 36b15
 i. ('ilm-i sübût-ı muḥabbet-i i.) 17b15
 i. (mevhibe-i i.) 38b5-6
 i.+de (ḥānḳāh-ı cezbât-ı i.) 33a14
 i.+ye (aḥadiyyet-i i.) 16b13
 i.+ye (ḥidemât-ı i.) 61a8
 i.+den (esmâ'-yî.) 42a10-11
 i.+nün 24a1
 i.+nün (leṭâyifü'l-i.) 40a6
 i.+nün (mâ'ârif-i i.) 49b14
 i.+nün (şıfat-ı i.) 28a12-13

ilâhiyyün (A): Allah'ın varlığına ve birliğine inanan kimseler.
 i. 48a7

i'lâm (A): bildirme, bildirilme, anlatma.
 i. eyle-: bildirmek, anlatmak 57a7
 i. it-: bildirmek, anlatmak 25b4

i'lân (A): açığa çıkarma, belli etme; yayma.
 i. buyur-: açığa çıkarmak; yaymak 7b7, 36b7, 48a15
 i.+ı(iy.) (izhâr ü i.) 31a12
 i.+ını 31b2

ile: ile.
 i. 3b3, 4a9, 6a11, 6b12, 6b14, 9a4, 12a8, 15a15, 16a13, 16a14, 23a1, 24b13, 24a3, 24a14, 26a13, 28a13,

30b6, 33a15, 38a15, 38b8, 38b15, 41b11, 47a2, 47a13,
51b14, 56b7, 60b5
i. müsemmä ol- (ismi i.): (bak. is(i)m) 3b14
i.+dür 16b14, 46b8

ilerü: öne doğru, ileri.

i. 39a12

ilet-: götürmek, ulaştırmak, iletmek.

i.-ürdi 8a9

*il(i)m (A): bilme, bilis, bilim; okuyarak öğrenilen bilgi.

*i. 22a6, 32a4
*i.-i âhîret-i mu'accelet 57b9-10
*i.-i berâhîn 23b6
*i.-i bevâ'ın 57b7
*i.-i dünyâ-yı mü'eccele 57b10
*i.-i hayât ü hayvân 18b6
*i. ü hikmet 17b15D1(2), 57b9
*i.-i isrâfîl 40a5
*i.-i istihkâk 22a3
*i.-i i'tisâm 21a11
*i.-i keşf-i insân 57b9
*i.-i ledün 17b11
*i.-i ledünnî 28b8, 52a2
*i.-i ledünniye 10b14
*i.-i ma'rifet 39b11
*i.-i mevâzin 57b7
*i.-i şahîh 38a9, 57b6
*i.-i sübüt-i muhâbbet-i ilâhiyye 17b15
*i.-i tafşîl 16a7
*i. ü hüner 22b3
*i. ü 'ibâdet 32a11, 32a14
*i. ü ma'rifet 39a10
*i.-i yakîn (hadeng-i 'i.) 28b9-10
*i. ol- (kâmilü'l- 'i.): (bak. kâmil) 22a13
*i.-i hâşş (taşşîl-i 'i.) 46a9
*i.+dür 16a7, 17b8, 22a6
*i.+dür (şerîf-i 'i.) 17a15
*i.+i(bel.) 21a13
*i.+e 21a12, 30a14
*i.+ile 51a12
*i.+le (vâsi'â-i 'i.) 19b7
*i.+i(iy.) 21a11, 22b1, 30b13, 31b12
*i.+ini 9a11, 19b9
*i.+inde 31b8
*i.+leri 30b4, 39b11

ilķâ (A): bulma.

i. eyle- (feth ü i.) : (bak. fet(i)h) 45a15

- illā (A): meğer; mutlaka, ille.
i. 3b6, 24a9, 31a14, 52a11, 58a13
- illā-ıfrād (A): ayırmadan, ayırım yapmadan.
i. 40a11
- illā-mek(i)r (A): hilesiz, aldatmacasız, doğrudan.
i. 6a9
- ‘ilmiyye (A): ilimle ilgili, ilmi, bilimsel.
‘i. (kuvvet-i ‘i.) 23b13
- ilyās (k.a.): Allah yolundan çıkan ve putlara tapan İsrailoğullarını doğru yola çekmek için mucizeler göstermiş olan yahudi peygamberi, Hz. İlyas.
i. 9a4, 9a7, 9a14, 9b6, 9b12, 9b13, 10a4, 19b2
i. (ahvāl-i hıızr ve i.) 13a9
- ‘imāde’d-dīn ‘abdü’l-vehhāb (k.a.): İmadettin Abdülvehhap.
‘i. 8b12
- imām (A): İslamiyet’te önde bulunan, önyak olan kimse.
i. 7b13, 25b5
i.-ı ‘ālim 13b3
i.-ı hümām 23a4-5
i.+dur 25b7
i.+ı(iy.) 30a5
- imām ‘abdü’l-kādır (k.a.): asıl adı Abdülkadir Cilli (Geylani) olan ve vaazları ile ünlü İranlı bir din büyüğü.
i. ‘a. 59b3
- imām ‘alī (k.a.): (bak. ‘alī bin ebi t̄alib)
i. ‘a. 23a2
- imāmān (A): kutbun sağ ve sol yanında duran iki büyük yardımcı veli.
i. 59b12, 62b14
i.+dur 25a8, 61a13
- imām muḥammed pārsā (k.a.): ünlü İranlı şair.
i. m. p. 2b7, 7b5, 8b10, 10b8, 13a14-15, 14b1, 19b13, 35a11
- īmān (A): inanma, inanç; İslam dinini kabul etme.
ī.+uy (ehl-i i.): (bak. ehl) 36b8
ī.+ıa 52a12
ī.+ından (ehl-i i.) 41a13
ī.+ları (izyād-ı i.) 52a13
ī.+larını 52a10

imāret (A): bayındırlık.

- i. 43b1
- i. ü salṭanat 4a5
- i.+e 43b11
- i.+de (mesned-i i.) 43b6
- i.+den 43a10

imdād (A): yardım.

- i.+1(iy.) 50b5, 50b7

imdi: şu anda, şimdi.

- ı. 3b2, 13a12, 14a1, 15a3, 15b13, 25a7, 32a9, 33a13, 54b14, 61b11

imtişāl (A): alınan emre boyun eğme.

- i. ol-: emre boyun eğmek 32b6

imtiyāz (A): başkalarından ayrı olma; ayrıcalık.

- i. 16a8
- i. bul-: ayrıcalık verilmek 42a2
- i. vir-: ayrı tutmak. 56b7
- i. bul- (şeref ü i.) : (bak. şeref) 22b12
- i.+1(iy.) 22a8

in-: bir yerden aşağıdaki bir yere doğru yönelmek ve o yere basmak, inmek.

- i.-di 55b11

inābet (A): günahlara tövbe edip, Allah yoluna dönme.

- i. eyle-: günahlara tövbe edip, Allah yoluna dönmek. 35b7

ināyet (A): lutuf, ihsan, iyilik; dikkat.

- *i.-i aḳtāb ü efrād 64a6
- *i.-i mu'tād 4b15
- *i.-i 'uzmā 22a14
- *i. buyur- (ḳarīn-i 'ismet ü 'ı.) : (bak. ḳarīn) 5b9- 10
- *i.+1(iy.) (naẓar-ı 'i.) 28a14
- *i.+lerine (naẓar-ı 'i.) 64b3
- *i.+leriyle 36b4-5
- *i.+leriyle (reşk-i 'ayn-ı 'i.) 33b5

inbisāt (A): yayılıp genişleme, ferahlık.

- i. 37b2
- i. (kemāl-i i.) 21b12
- i.+ile 52a14
- i.+la (lisān-ı i.) 52a7

'inda'llāh (A): Allah'ın indinde, Allah katında.

- *i. 3b14

- ‘inde’l-‘ulemā (A): alimlerin, bilginlerin yanında, bilginlerin nazarında, bilginlere göre.
‘i. 31b9
- ‘indiyye (A): indi olarak, bir kimsenin kendi inanışına göre, kendince.
‘i. (rahmet-i ‘i.) 10b13
- inhā (A): ulaştırma, yetiştirme.
‘i.+sı 34a15
- inkār (A): reddetme, kabul etmeme, tanıma.
i. 10a6, 33a11
i. eyle-: reddetmek, tanımamak, kabul etmemek 35b6
i. it-: reddetmek, tanımamak, kabul etmemek 49a1
i.+a 49a9
i.+da (semt-i i.) 43a1
i.+da (şüret-i i.) 35b8
i.+ları 6a7
- inķiṭā‘ (A): sekteye uğrama, kesilme.
i. 14b8-9
- inkisār (A): kırılma, gücenme.
i.+ını (züll ü i.) 49b13
- ins (A): insan.
i. ü cin (nev‘-i i.) 49a9
i.+den 48b10
- insān (A): kişi, insan.
i. 18a7
i. (‘ilm-i keşf-i i.) 57b9
i.+a 25b8, 26b7
- insānī (A): insana ait, insanla ilgili.
i.+ye (ḥaķīkat-ı i.) 20a8
- in-ṣā’a’llāh (A): Allah isterse, Allah nasip ettiyse.
i. 62b4
- in-ṣā’a’llāhu te‘ālā (A): Yüce Allah isterse, yüce Allah nasip ettiyse.
i. 62a6-7
- inṣād (A): şiir söyleme, şiir okuma.
i. it-: şiir söylemek, şiir okumak 10a14-15, 10b2
- intifā‘ (A): faydalanma, yarar görme.
i. bul- (şüret-i i.) (bak. şüret) 17b4

- intihā (A): son bulma, bitme.
 1. 44b1
 1.-yı âmāl 50a12
 1.-yı aḥvāl 50a13
- intikām (A): öd alma.
 1. it-: ters, kötü davranmak 56a7
- intisāb (A): geçme, bir yere veya bir kimseye bağlanma.
 1. 15b2
 1. it-: bir yere veya bir kimseye bağlanmak 28b7
- inzivā (A): dünya işleriyle ilgisini kesme.
 1. +s1 34b1
- ir-: varmak, yetişmek, ermek.
 1.-üp 52a14
- irād (A): söyleme, getirme.
 1. eyle-: söylemek 32b14
 1. it-: söylemek 19b14
 1. olun-: getirilmek 37a2
 1.+ile 32b12
- irādet (A): irade, dileme; gönül isteği.
 1. 18a14
 1.-i ḥaḳ 9a11
 1.-i ḳahhār (nesīm-i 1.) 58b6-7
 1.+i(iy.)2, 44b7
- irfān (A): gönül yoluyla, sezerek bilme.
 *1.+ları (ṣāh-bāz-ı *1.) 39a10
- irgūr-: göndermek, ulaştırmak.
 1.-mezler 38b15
 1.-mesidür 16a14
- iriş-: varmak, ulaşmak, erişmek.
 1.-di (ḡāyete 1.): (bak. ḡāyet) 64a7
 1.-e(is.) 62b5
- irşād (A): irfan sahibi bir kimsenin bir kimseye tarikatı ve Tanrı yolunu göstermesi.
 1. (ḳuṭb-ı 1.) 14a9
 1. (ḳutbü'l-1.) 14a2
 1.+uḡ (ḳuṭb-ı 1.) 14a12
- *İsā (k.a.): dört büyük peygamberden biri, Hz.İsa.
 *İ. 17b13, 21b7, 28a5, 36a4, 48b9
 *İ. (ḥazret-i *İ.) 48b7-8

İşābet (A): hedefe varma, yerini bulma, doğru söyleme.
i. eyle-: doğru söylemek 16b10

İsā bin meryem (k.a.): Meryem oğlu İsa (bak. İsā).
i. 36b13

İs'āf (A): birinin isteğini kabul edip yerine getirme.
i. 3a9

İşāl (A): ulaştırma, vardırma.
i.+de 16a10

İsām (k.a.): (bak. İsām karānī)
i. 8b7

İsām karānī (k.a.): Ünlü din büyüğü Veysel Karani'nin amcası.
i. 8a15, 8b3

İsān (?): kuzeydoğu (?)
i. 63aDA
i.+a (cānīb-i İ.) 63b11

İsbāt (A): bir şeyi delil göstererek ortaya koyma.
i.-i esbāb it-: bir şeyi nedenleriyle birlikte ortaya çıkarmak 41b13

İs(i)m (A): nam, isim, ad.
i. 12a4(2), 52b11
i.-i cāmī 15a3
i.-i cāmī -i ilāhī 15a4
i.-i ilāhī 28b5, 28b7
i.-i şerīf 42a11
i.+e 28b4
i.+le 25b1
i.+i(bel.) 3b15, 24a7, 25a12, 26a2, 26a6,
i.+i(iy.) (i. ile müsemma ol-): kendisine verilem
İsmin anlamına uygun bir kişiliğe sahip olmak,
İsminin anlamına uygun davranmak 3b14
i.+ine 29b1
i.+leri 27b2

İslām (A): Hz. Muhammet'in Allah tarafından tebliği ile
sorumlu kılındığı din.
i. (ḥumāt-i kılā -i ehl-i İ.) 32a1

İşmet (A): masumluk, temizlik.
i. ü i'tisām 21a6
i.ü ināyet buyur- (karān-i İ.): (bak. karān)
5b9-10

isrâfîl (k.a.): dört büyük melekten, kıyametin kopacağına öttüreceği boru ile haber verecek olanı, İsrâfîl.

- i. 14a5, 37a4, 45a1,
- i. (kalb-i i.) 40a2-3
- i. (mihver-i kalb-i i.) 5a10
- i. +ûğ ('ilm-i i.) 40a5

issi: sahip, sahibi.

- i. 54b7

iste-: arzu etmek, dilemek, istemek.

- i.-r 48b4
- i.-mezler 56a15
- i.-düğî 62a15
- i.-düğince 47b8
- i.-dükleri 6b8

istî'âb (A): içine alma.

- i. it-: içine almak 28b1

istî'ânet (A): yardım isteme.

- i. ü istirsâf 64a11

istî'âze (A): Allah'a sığınma.

- i. 21b6
- i. it-: Allah'a sığınmak 21b3

istidrâc (A): hakkı olmadığı halde şansı rağbet gidip ilerleme.

- i. (mekr ü i) 56a9

istifâde (A): yarar görme, yararlanma, faydalanma.

- i. 47a2
- i. it-: yarar görmek, yararlanmak 8a11, 47a15-47b1

istîgnâ (A): çekinme; kanaat, tokgözlülük.

- i. 17b10
- i. it-: çekinmek 29b4
- i.+nuğ ('âlem-i i.) 43b15

istiğrâb (A): garip bulma, şaşma.

- i. it-: garip bulmak, şaşmak 56b2-3
- i. it- (ta'accüb ü i.) : (bak. ta'accüb) 10a15-10b1

istihâle (A): mümkün olmayış, imkansızlık.

- i.+sî 18a12

istihkâk (A): hakkı olma, hak kazanma.

- i.+dur ('ilm-i i.) 22a3
- i.+i(iy.) 22a5
- i.+ına 57a7

- istiḥkām (A):** sağlamlık, kuvvet.
 1. bul- (kuvvet-i i.): (bak. kuvvet) 19b12
 1. bul- (kuvvet ü i.): (bak. kuvvet) 11a12
- istiḥlāf (A):** birinin yerine geçme.
 1. olın-: birinin yerine geçirilmek 43b1
- istikrāz (A):** ödünç para alma.
 1. eyle-: ödünç para almak 12a14-15
- istilā (A):** bir yeri kuvvet kullanarak ele geçirme.
 1. 57a2
 1.+sından 57a1
- istimā (A):** kulak verip dinleme, duyma.
 1. eyle-: duymak, dinlemek 10a13-14, 12a12
 1.+ları 48a10, 48a11
- istimdād (A):** yardım isteme, meded.
 1. 50b12
 1. it-: yardım istemek, meded ummak 46b13-14
 1. (istizhār ü i.) 64a9
- istināf (A):** verilen bir hükmün feshini isteme.
 1. it-: verilen bir hükmün feshini istemek 53b4
- istirṣād (A):** doğru yola gitmek isteme.
 1.+dur (isti'ānet ü i.) 64a11
 1. buyur-: ayırmak, ayrı tutmak 44a15
- istitāle (A):** uzama.
 1.+si 48a15
- istizhār (A):** yardım isteme, arka olmasını isteme.
 1. ü istimdād 64a9
- iş:** amel, iş.
 1.+leri 39b10
- işāret (A):** iz, alamet, nişan, belirti, işaret.
 1. 33b12
 1. kılın-: belirtilmek 24b9
 1. olın-: belirtilmek 4a2
- işidil-:** duyulmak, işitilmek.
 1.-mez 6b13, 40b14
- işit-:** duymak, işitmek.
 1.-se 12a12
 1.-ler 41a3

İspiliyye (y.a.): İspanya'nın en büyük şehirlerinden olan Sevil'e Avrupalıların verdiği isim. Şehrin en eski adı İspalis'tir.

1. 48a1

İştibâh (A): şüphe etme, şüphelenme, kuşku duyma.

1. it-: şüphelenmek, kuşkulananmak 42a15

İstiğāl (A): meşgul olma, bir şeyle uğraşma.

1. 35a6

1.-i tilâvet 15b2

İştirâ (A): satın alma.

1. kıl-: satın almak 6b2-3

İstiyâk (A): göreceği gelme, özleme.

1. (ricâl-i i.): (bak. ricâl) 53a5

it-: yapmak, etmek.

1.-eyorır (vaşf i.): (bak. vaşf) 10b3-4

1.-ersin 19b1

1.-er (zuhûr i.): (bak. zuhûr) 33b15

1.-er (güş i.): (bak. güş) 48a15

1.-er (hayâl i.): (bak. hayâl) 49b6

1.-er (icrâ i.): (bak. icrâ) 46a5

1.-er (men° i.): (bak. men°) 34b5

1.-er (muhasama i.): (bak. muhasama) 12a8

1.-er (rehin i.): (bak. rehin) 12b1

1.-er (seyr i.): (bak. seyr) 58a8

1.-er (taqdîr i.): (bak. taqdîr) 5b2

1.-er (ta°yîn i.): (bak. ta°yîn) 29a2

1.-er (terk i.): (bak. terk) 18b1

1.-erdi (beyân i.): (bak. beyân) 12a4

1.-erdi (ihfâ i.): (bak. ihfâ) 11b15

1.-erdi (tecdîd i.): (bak. tecdîd) 11a6

1.-erken (icâb i.): (bak. icâb) 36a15

1.-erler (eş°âr-ı nazm i.): (bak. eş°âr) 7a3-4

1.-erler (çäk i.): (bak. çäk) 33b3

1.-erler (hıfz i.): (bak. hıfz) 26b4-5

1.-erler (ıtlâk i.): (bak. ıtlâk) 3b9, 41a10, 41a14, 42a8-9, 43a4-5, 61b6

1.-erler (idâde i.): (bak. ifâde) 47a13

1.-erler (ihtifâ i.): (bak. ihtifâ) 6b3

1.-erler (intikâm i.): (bak. intikâm) 56a7

1.-erler (isbât-ı esbâb i.): (bak. isbât) 41b13

1.-erler (istifâde i.): (bak. istifâde) 47a15-47b1

1.-erler (istiğrâb i.): (bak. istiğrâb) 56b2-3

1.-erler (istimdâd i.): (bak. istimdâd) 46b13-14

1.-erler (i°tibâr i.): (bak. i°tibâr) 11a14

1.-erler (izhâr i.): (bak. izhâr) 42b9

1.-erler (muşâhabet dağı i.): (bak. muşâhabet) 56b8-9

- i.-erler (müdāvāt i.): (bak. müdāvāt) 5b13-14
 i.-erler (mülāyemet i.): (bak. mülāyemet) 39b13
 i.-erler (müşāhede i.): (bak. müşāhede) 39b8
 i.-erler (nazar i.): (bak. nazar) 38b12
 i.-erler (rakş i.): (bak. rakş) 7a4-5
 i.-erler (seyāhat i.): (bak. seyāhat) 7b2
 i.-erler (tafavvuk u tağallüb i.): (bak. tafavvuk)
 47a3
 i.-erler (taḥayyül i.) : (bak. taḥayyül) 41a5, 49a14
 i.-erler (tağallüb i.): (bak. tağallüb) 47a2
 i.-erler (ṭayy-ı mekân i.): (bak. ṭay(y)) 6b5
 i.-erler (tercîh i.): (bak. tercîh) 6a9, 53b7
 i.-erler (ẓann i.): (bak. ẓann) 47a14
 i.-erlerdi (istifāde i.) 8a11
 i.-erlerken (ceng ü cidāl i.): (bak. ceng) 12b8
 i.-erlerken (edā-yı namāz i.): (bak. edā) 51b11
 i.-mez (dirîğ i.): (bak. dirîğ) 11b2, 23b11-12
 i.-mez (farķ i.): (bak. farķ) 48a15
 i.-mez (güftār i.): (bak. güftār) 19a3
 i.-mez (inkār i.): (bak. inkār) 49a1
 i.-mez (iştibāh i.): (bak. iştibāh) 42a15
 i.-mez (izhār i.): (bak. izhār) 19a2
 i.-mez (maḥrem-i aġyār i.): (bak. maḥrem) 19a2
 i.-mezler (ferāğat i.): (bak. ferāğat) 46b10
 i.-mezler (ķarār i.): (bak. ķarār) 6a8
 i.-mezler (ri'āyet-i sünnet i.): (bak. ri'āyet) 56b12
 i.-mezler (ṭama° i.) (bak. ṭama°) 57a3
 i.-mezler (ülfet i.): (bak. ülfet) 46b10
 i.-düm (müşāhede i.): (bak. müşāhede i.) 48a15
 i.-düm (riḥlet i.): (bak. riḥlet) 58b13
 i.-di (feyz i.): (bak. feyz) 13a4
 i.-di (ḥaşr i.): (bak. ḥaşr) 21a13
 i.-di (kesb i.): (bak. kesb) 52b2
 i.-medi (fevt i.): (bak. fevt) 54a6
 i.-diler (ġġarîķ-i envār i.): (bak. ġarîķ) 63b13
 i.-diler (ṭayy i.): (bak. ṭay(y)) 52a15
 i.-mediler (i'tibār i.) 51a10
 i.-miş (cem° i. ol-): (bak. cem°) 32a11
 i.-miş (ḥulķ i. ol-): (bak. ḥulķ) 54a10
 i.-miş durur (ifnā-yı vücūd i.): (bak. ifnā) 41b5
 i.-mişdür (beyān i.) 35a12
 i.-mişdür (ḥatm i.): (bak. ḥatm) 35b13
 i.-mişdür (ḥifz i.) 50a15
 i.-mişdür (rivāyet i.): (bak. rivāyet) 58a14-15
 i.-mişdür (tevellüd i.): (bak. tevellüd) 48b11-12
 i.-mişler (mülākāt i.): (bak. mülākāt) 48a1
 i.-mişler (mülākāt i.) 51b12
 i.-mişler (müşāhede i.) 53b2
 i.-mişlerdür (taḥayyül i.) 46a13
 i.-se (emr i.): (bak. emr) 48b2
 i.-se (vefāt i.) 5a15
 i.-seler (ifāde i.) 47a12

- i.-e(is.) (taḥşîl i.): (bak. taḥşîl) 60b10
 i.-e bil- (da'vâ i.): (bak. da'vâ) 56b2
 i.-meyeler (manzûr i.): (bak. manzûr) 64b4
 i.-melû ol- (müfârekat i.): (bak. müfârekat) 28b14
 i.-mez (duḥûl i.): (bak. duḥûl) 26b6-7
 i.-emez (idrâk i.) 45a8
 i.-emez (muḳâvemet i.): (bak. muḳâvemet) 21b5
 i.-emez (tağyîr i.): (bak. tağyîr) 42b5
 i.-emez (zâ'il i.): (bak. zâ'il) 18a6
 i.-emezlerdi (idrâk i.): (bak. idrâk) 11b15-12a1
 i.-ûp (der-kenâr i.): (bak. der-kenâr) 61a7
 i.-ûp (devr i.): (bak. devr) 49b5
 i.-ûp (gerden-derâzlık i.): (bak. gerden-derâz) 48a15
 i.-ûp (ḥulḳ i.) 45b4
 i.-ûp (ihticâb i.): (bak. ihticâb) 41a11-12
 i.-ûp (îrâd i.): (bak. îrâd) 19b14
 i.-ûp (istî'âb i.): (bak. istî'âb) 28b1
 i.-ûp (ḳarâr i.) 61a5
 i.-ûp (ḳat' i.): (bak. ḳat') 6b5
 i.-ûp (mülâḳât i.): (bak. mülâḳat) 45a6
 i.-ûp (naşb i.): (bak. naşb) 29a1
 i.-ûp (nazar i.): (bak. nazar) 61b15
 i.-ûp (pâk i.): (bak. pâk) 58b4
 i.-ûp (şâd-âb i.): (bak. şâd-âb) 33b6
 i.-ûp (şetm-i ğalîz i.): (bak. şetm) 12b5
 i.-ûp (teşebbûs i.): (bak. teşebbûs) 50b9
 i.-ûp (tezyîn i.): (bak. tezyîn) 55b2
 i.-ûp (vefât i.) 11b11
 i.-meyüp (aḫazz i.): (bak. aḫazz(z)) 41a15-41b1
 i.-meyüp (sirâyet i.): (bak. sirâyet) 48b13
 i.-meyüp (vefâ i.): (bak. vefâ) 29b14
 i.-meyüp (yardım i.): (bak. yardım) 56a6-7
 i.-meyince (važ' i.): (bak. važ') 5a14
 i.-en 17b10, 25b7
 i.-en (aḫazz i.) 41b1
 i.-en (cülûs i.): (bak. cülûs) 3a15
 i.-en (ḥirâset i.): (bak. ḥirâset) 27b15
 i.-en (ḥulḳ i.) 54b7
 i.-en (îcâb i.) 16a4, 42b12
 i.-en (inşâd i.): (bak. inşâd) 10b2
 i.-en (istinâf i.) 29b4
 i.-en (istinâf i.): (bak. istinâf) 53b4
 i.-en (taḥşîl i.): (bak. taḥşîl) 51b7
 i.-en (vefât i.) 5b2
 i.-eni (ḥidmet i.): (bak. ḥidmet) 64b2
 i.-eni (inşâd i.) 10a14-15
 i.-dükde (müfârekat i.) (bak. müfârekat) 29a8
 i.-dükde (vefât i.) 5b6
 i.-dükden (itmâm i.): (bak. itmâm) 13b8
 i.-dükden (taḥḳîḳ i.): (bak. taḥḳîḳ) 2b3
 i.-dükden (vefât i.) 8b7
 i.-dügümde (müşâhede i.) 20b2-3

- i.-düğl 16a1
 i.-düğl (taqdîr i.): (bak. taqdîr) 28a9
 i.-düğl (ahz i.): (bak. ahz) 25b2
 i.-düğl (intisâb i.): (bak. intisâb) 28b7
 i.-düğl (tertîb i.): (bak. tertîb) 58a1
 i.-düğini (tafsîl i.): (bak. tafsîl) 59a3
 i.-düğine (muhabbet i.): (bak. muhabbet) 20a12
 i.-düğümüz (*add i.): (bak. *add) 24a15
 i.-düğümüz (zîkr i.): (bak. zik(i)r) 17b7, 30b9
 i.-dükleri (terk i.) 6a2
 i.-düklerinde (isti'âze i.): (bak. isti'âze) 21b3
 i.-düklerinde (te'accüb ü istiğrâb i.): (bak. te'accüb) 10a15-10b1
 i.-ecek (*arż-ı kuvvet i.): (bak. *arż) 42b11
 i.-ecek (zuhûr i.) 30a3
 i.-me (zann i.) 29b3
 i.-mede (şarf i.): (bak. şarf) 7a8
 i.-meden (harc i.): (bak. harc) 7a7
 i.-mesiyle (ref*-ı şavt i.): (bak. ref*) 41a7
 i.-mesidür (ihtiyâr i.): (bak. ihtiyâr) 16a5
 i.-meleri (seyr i.): (bak. sey(i)r) 64a1
 i.-meleri (*urûc i.): (bak. *urûc) 46a10
 i.-meleridür (cem i.) 43b9
 i.-mek (edâ i.): (bak. edâ) 28b15
 i.-mek (halâş i.): (bak. halâş) 12b3
 i.-mek (ikâmet-i hudûd i.): (bak. ikâmet) 19a1
 i.-mek (kazâ i.): (bak. kazâ) 47a10
 i.-mek (muşâhabet i.) 9a4
 i.-mege (duhûl i.) 26b8
 i.-mege (idrâk i.) 18b14
 i.-mege (i'lâm i.): (bak. i'lâm) 25b4
 i.-mege (taklîb i.): (bak. taklîb) 7a6

i'tâ (A): verme, verilme.

- i. 28b8
 i. eyle-: vermek 17a13, 22a9
 i. kıl-: vermek 19b9, 17b15D1

i'tâat (A): boyun eğme, emre göre davranma.

- i. 32b6

itdür-: ettirmek.

- i.-e (izhâr i.): (bak. izhâr) 32b15

ithâf (A): hediye gönderme, manen sunma.

- i. 3a8

i'tibâr (A): önem verme; saygı gösterme.

- i. it-: önem vermek 11a14, 51a10
 i. olın-: önem verilme 50b15
 i.+ları (*adem-i i.) 6a6

i'tikād (A): inanma.

1.-1 derrāk 62a4-5

i'tiṣām (A): gūnahtan sakınma; temiz olma.

1. 21b1, 21b2

1. (°işmet ü 1.) 21a6

1.+dur 21a15

1.+dur (°ilm-i 1.) 21a11

itmām (A): tamamlama.

1. it-: tamamlamak 13b8

ittiṣāl (A): yakınlık.

1.+den (üns ü 1.) 55b1

iy: (bak. ey)

1. 53b4, 63a4, 63b8

°iyādet (A): kuvvetlendirme, güçlendirme.

°1. eyle-: kuvvetlendirmek, güç vermek 9b6

iz: belirti, işaret, iz.

1. 30a15

1.+üñ 30b1

1.+leri 40b14

izāfet (A): iki şey arasındaki bağı, ilgi.

1. olun-: bağı, ilgi kurmak 51a2

izāle (A): giderme, yok etme.

1. kı1: gidermek, yok etmek 18a8

iz'ān (A): itaat, söz dinleme, boyun eğme.

1. +1(Ly.) 10a8

izdivāc (A): evlenme.

1. (rağbet-1 1.) 6a1-2

izdiyād (A): artma, çoğalma.

1. 46a8

1.-1 i'dād 24b10

1.-1 merātib 24b10

izhār (A): ortaya çıkarma, gösterme.

1. eyle-: göstermek 12b13, 52a8, 55b4

1. it-: ortaya çıkarmak, göstermek 19a2, 42b9

1. itdür-: ortaya çıkartma, gösterme 32b15

1. ü i'lān 31a12

izyād (A): artma, çoğalma.

1.-1 imān 52a13

K

ka'be (A): Müslümanların hacı olmak üzere belirli bir zamanda ziyaret ettikleri, Mekke'de bulunan kutsal bina, Kabe.

k. 63b1

k.-i mükerreme 26a10

k.-i müşerreffe (taksim-i k.) 26a7

kaabil (A): tür, çeşit, sınıf.

ķ.+inden 20a7

kaabil (A): olan, olabilir; kabul eden, kabul edici.

ķ. 40a11, 46a8

ķ. ol-: kabul etmek 51b13

kaabil (A): içine alma, alma.

ķ.+i(iy.) (fehva-yı lazimü'l-ķ.) 30a9-10

kaabz (A): avuç içine alma, kavrama; kapanma.

ķ. (hal-i ķ.) 37b3

ķ.+dur 37b2

kaaba (A): tutamak yeri, sap.

ķ.+larındadır (tig-i velayet-i ķ.) 37b3

kaç: ne kadar, kaç.

ķ. 26b12

ķ.+ıncı 61b15

kaçan: nasıl, nasıl ki; ne zaman, ne zaman ki.

ķ. 28b13, 30b2, 35a4, 41a3, 52b6, 57b2

kaadesa'llāhu esrārehlūme'l-müstetāb (A): Allah onun sahip olduğu güzel sırlarını kutsasın.

ķ. 3b1

kaadesa'llāhu sırrahu (A): Allah onun sırlarını kutsasın.

ķ. 35a11

kaadesa'llāhu sırrahu'l- a'lā (A): Allah onun yüce sırlarını kutsasın.

ķ. 13a15

kaadesa'llāhu sırrahu'l- azher (A): Allah onun bilinen açık sırlarını kutsasın.

ķ. 59b7-8

kaadesa'llāhu sırrahu'l-enver (A): Allah onun parlak, güzel sırlarını kutsasın.

ķ. 45a4

ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-esnā (A): Allah onun övülen sırlarını kutsasın.
ḳ. 2b7

ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-ezhār (A): Allah onun güzel ve parlak sırlarını kutsasın.
ḳ. 42a15, 48a15

ḳadem (A): uğur.

ḳ. 37a4

ḳ.-i ibrahīm 36b12

ḳ.-i ibrahīme'l-halīl 16b7

ḳ.-i rāsiḥa 31b9

ḳ.+i(iy.) 15a12, 15b10, 17a8, 17b13, 17b15D3, 18b3, 19a4, 19b2, 21a4, 21b13, 22b7, 23b4, 27b4, 27b6, 27b8, 27b10, 28a4, 28a5, 28a7, 37a5, 37a12, 37b13, 42b8, 44b11, 44b12, 44b14, 44b15

ḳad(i)r (A): onur, şeref, haysiyet; değer itibar.

ḳ. 53b6

ḳ.+i(iy.) 24a6

ḳādir (A): kudret sahibi, kudretli, güçlü.

ḳ. ol-: gücü yetmek 26b8, 34b11, 48a13-14, 62a5, 62b6

ḳ.+dür 24a7, 48a15

ḳ.+lerdür 7a6

ḳ.+sin 59a6

ḳāf (A): masallarda anka kuşunun yaşadığı rivayet edilen ve dünyanın çevresini kuşattığına inanılan dağ.

ḳ.-i kudret ('ankā-yı ḳ.) 17b9

ḳāfir (A): Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayan.

ḳ.+i(bel.) 43a7

ḳahhār (A): kahredici, yok edici: Allah.

ḳ.+la (nesīm-i irādet-i ḳ.) 58b6-7

ḳah(i)r (A): zorlama, üstün gelerek mahvetme.

ḳ. (ricālū'l-ḳ.): (bak: ricāl) 42a8

ḳ. ('unf ü ḳ.) 47a1

ḳā'il (A) : razı olmuş, boyun eğmiş.

ḳ. ol-: razı olmak, boyun eğmek 10a7-8

ḳā'im (A): (bak. kāyim)

ḳ. ol-: birinin yerini tutmak, birinin yerine geçmek.
52b8

ḳāl (A): laf, söz.

ḳ.+leri (delīl-i ḳīl ü ḳ.): (bak. ḳīl) 41a2-3

kal-: olduğu yeri ve durumu korumak; oturmak, yaşamak, eğlenmek, bulunmak, kalmak.

ķ.-urlar 34b7

ķ.-maz 34a3, 34b6

ķ.-d1 64a15

ķ.-mışlardur 7a15

ķ.-up 34a3, 41b7

ķ.-up (hicāb altında ķ.): (bak. hicāb) 57a14

ķ.-mayup 19b11

ķ.-duķın 56a14

ķalak (A): i sıkıntısı, gönül darlığı.

ķ.+dur (ařhāb-ı ķ.) 53a5-6

ķalem (A): yazı yazmaya veya bir şeyi yontmaya yarayan alet, kalem.

ķ. 32a12, 32a14

ķalb (A): yürek, kalp.

ķ. 37a2

ķ.-i ādem 36b12

ķ.-i isrāfīl 40a2-3

ķ.-i mikā'il 5a6-7, 39b5

ķ.-i pāk 14a2, 52a3

ķ.-i isrāfīl (miħver-i ķ.) 5a10

ķ.+le (řafā-yı ķ.) 58b4-5

ķ.+i(iy.) 5a1, 5a3, 5a5D1, 5a5, 14a4, 14a5, 19a8, 24a6, 36a10, 37a5, 39a6, 51a12

ķ.+ine 45b6

ķalīl (A): Çok olmayan, az.

ķ. (ķalīlū'l-ķelām) 9b14

ķāme (A): (bak. ķāmet)

ķ. (řavīlū'l-ķ.) 9b14

ķameriyye (A): aya mensup, ay ile ilgili.

ķ. (velāyet-i ķ.) 14a14

ķāmet (A): boy.

ķ.+lerinūğ 34a14

ķāmil (A): tam, olgun, bilgisi ve görgüsü eksiksiz.

ķ. ū dānā 13a5

ķāmilū'l-'ilm ol-: tam ve eksiksiz bir bilgi sahibi olmak. 22a13

ķ. (merd-i ķ.) 44a5

ķ. (vellī-yi ķ.) 44a4

ķān (F): bir şeyin kaynağı.

ķ.-ı 'ālem 42b13

ķ.-ı kūn-fe-ķān 48a4

k.-ı ledün 13a6

kanat: kuşlarda ve böceklerde uçmayı sağlayan organ,
kanat.

ķ.+ları 39a9

ķanda: nerede.

ķ. 64a15

ķanķı: hangi.

ķ. 45b7

ķapla-: (soyut şeyler için) doldurmak.

ķ.-miş 42a6

kār (F): iş, güç, kazanç.

k. (zābiṭ-i k.) 40b4

k.+uğ 64a2

ķa`r (A): bir şeyin, bir yerin bitimi, dip.

ķ.-ı bihār 58b1

ķ.-ı nehr 58b13

ķarār (A): durma, devamlılık, devamlı olma.

ķ. 63b15

ķ. it-: sabit kalmak, durmak. 6a8, 61a5

ķarār-gāh (F, ķarār A): bir yerde oturup karar kılınacak
yer, merkez.

ķ.+ını 39a11

ķarīb (A): yakın.

ķ. 12b15

ķ.+dür 14a7

ķarīn (A): bir şeye sahip olan; yakın.

ķ.-i `ismet ü `ināyet buyur-: iyilik, temizlik ve
namus sahibi olunmasını istemek. 5b9-10

ķ. ol-: yakın olmak, yakınlaşmak 34b3-4

ķarındaş: aynı batından olan, kardeş.

ķ.+um 10b3

ķariş-: iki şey birbirine girmek, karışmak.

ķ.-urlar 47a4

ķ.-up 6b10

ķarşu: bir yerin, bir şeyin önü, huzuru, karşı.

ķ. 41b7

ķarye (A): köy.

ķ.+de 35a15

ķ.+den 8b12

ķaşd (A): bile bile yapma.
ķ. 38b15

ķaşır (A): kusurlu.
ķ. ol-: tam olmamak, kusurlu olmak 64b8

ķāşif (A): bulun, ortaya çıkaran, keşfeden.
ķ.-i esrārü'l-ķaķıķat 13a13
ķ.-i kerāmet-perdāz 32a9-10

ķaķˆ (A): kesme, sona erdirme, bitirme.
ķ.-i burūc 29b12
ķ. it- 6b5

ķaķˆā (A): asla, kesinlikle, katitten.
ķ. 47b2, 53a10

ķaķıˆ (A): kesen, keskin.
ķ. (seyf-1 ķ.) 33a10

ķaķıl (A): öldürme.
ķ. eyle-: öldürmek 21b8

ķaķre (A): zerre, damla.
ķ. 13a4, 22b1
ķ.-i deryā 19b1
ķ.+den 59a9

ķavışdı: ses, gürültü.
ķ.+sı 40b14

ķavıl (A): sağlam, güvenilir; güçlü, kuvvetli.
ķ. 40b11
ķ. ve muķkem ol-: güçlenmek, güçlü olmak 11a6-7

ķavl (A): söz, söyleme, deyiş.
ķ.+ince 14b1, 42b1

ķayd (A): bağlama, bağ; bir kaķıda bir şeyle ilgili notlar alma ve böylece elde edilen bilgi, kayıt.
ķ.-i ķayāt 11b9
ķ. ü benden 35a5
ķ.+ında 26b15

ķāyim (A): durmak, ayakta durmak, birinin yerine geçmek, birinin yerini tutmak, bulunmak.
ķ. ol-: bulunmak; ayakta durmak, yaşar olmak 14b10, 47b4, 52b8
ķ.+lerdür 5a5

każā (A): olacağı en önceden Allah tarafından bilinen şeylerin, vukua gelmesi, olması; davaları görme işi, hüküm, tehlike.

ķ. 43a8, 43a10, 43b12

ķ. it-: yapmak, yerine getirmek 47a10

ķ.-yı hukūk 56a5

ķ. (hüküm ü ķ.) 43b14

ķ.+dur (nāvek-endāz-ı meyādīn-ı ķ.) 32a5

każāyā (A): işler, davalar, meseleler.

ķ.+da 16a9

każı (A): şeriat hakimi, kadı.

ķ. 12a1

ķ.+lık 43a14

kāzib (A): yalan söyleyen, yalancı.

k. +üç 16a15

kāzibe (A): yalan, yanlış.

k.+sini (akvāl-ı k.) 16a15-16b1

każıyye (A): iş, dava, mesele.

ķ.+de 16a5

każvīn (y.a.): İran'da, Tahran'ın 150 km. kuzeybatısında bir şehir.

ķ. 8b11

kebir (A): büyüklük, ulu.

k. (kebirü'l-hāme) 9b14

k. (velī-yi kebirü's-şān) 52a5

k. (zāt-ı kebirü's-şān) 49b7

keder (A): tasa, kaygı, gönül üzüntüsü.

k.-ı vukūf 60a14

kehf (A): Kur'an'ın 110 ayetlik on sekizinci suresi.

k.+dür (süre-ı k.) 21a5

kelām (A): söz, söyleyiş.

k.-ı leyyin 40b8-9, 42b12

k.-ı muhabbet 18a2

k. eyle- (eşfā-yı k.) 60a7

ķalīlū'l- k. 9b14

k.+ı (bel.) 13b7

k.+ı (iy.) 12a5

k.+ını 60a6

ķ.+ınuç 16b14

kelāmu'llāh (A): Allah'ın sözü: Kur'an-ı Kerim.

k.+da 19b4

kelimāt (A): kelimeler, sözler.
k.+la 12b5

kelimetu'llāh (A): Allah'ın kelimeleri: ayetler, Kur'an-ı Kerim.
k. (a'lā-yı k.) 32b5

kelīmu'llāh (A): Allah'la konuşan: Hz. Musa.
k. 13a4

kem (F): fena, kötü, bozuk.
k.+den (keyf ü k.): (bak. keyf) 29b5

kemā-fi'l-evvel (A): önceki gibi, önceden olduğu üzere.
k. 8a4

kemāl (A): olgunluk, tamlik, eksiksizlik; değer; en yüksek değer.

k.-i 'azamet 19a6
k.-i fetḥ 46a3
k.-i ḥubb ü vü'd 20a3
k.-i izḫirāb 41a4
k.-i ihtirām 9a5
k.-i inbisāṭ 21b12
k.-i kudret 49a6
k.-i şafā 58a11
k.-i şefkat ü merḥamet 43b3
k. ü temām 21b15
k.+e (ṭā'ife-i zevī'l- k.) 28b12
k.+ünde (deryā-yı k.) 59a6
k.+inde (gülistān-ı k.) 17b5
k.+inden (deryā-yı k.) 13a3
k.+iyle 20b11

kemān (F): yay, kavis.
k.+ı(iy.) 28b10
k.+dan 28b10

kemā-yenbağī (A): gereği gibi, layık olduğu gibi.
k. 6a12, 29a2, 57b13

kemyāb (F): nadir, az bulunan.
k. ol-: az bulunmak 2b13
k. (resā'il-ı k.) 30b12-13

kenār (F): kıyı, kenar.
k.+ında 58a15

kendi: kendi (krş. kendü).
k. 28b15, 60b8
k.+n 59a8
k.+nı 12a2, 19a2

k.+ne 12a13, 19b9, 22a2, 49a11
 k.+de 35b2
 k.+den 29a1, 29a10, 44b3
 k.+nüg 11b14, 44b7, 48b13

kendü: kendi (krş. kendi).

k. 3b7, 7a7, 17b5, 30b10, 36a14, 49b9, 56b1
 k.+ni 12b13, 21a7, 57b4, 58b4
 k.+den 21b6
 k.+si 11a3, 17a2, 21a9, 23b12
 k.+lerinüg 34a15
 k.+ler 10a13, 12b14, 26b5, 31a3, 46a11
 k.+leri 6b10, 12b4, 34a8, 41a7
 k.+lere 2b2, 5b13, 6b2, 15a7, 20b11, 30a13, 10b10,
 31a13, 31a14, 34a1334b3, 34b14, 38b5, 38b10, 41b14,
 50b13, 56a5, 56b7, 64b2
 k.+lerde 38a4, 38a8, 56a14
 k.+lerden 31b3, 46b6
 k.+lerüg 12a5, 56a1, 57a1

kerāmāt (A): kerametler.

k.-1 °acibe 54b9
 k.+1 (keşf ü k.) 58a6

kerāmet (A) :velilerin gerektiğinde gösterdikleri olağanüstü durum; ermişçesine yapılan iş, hareket veya ermişçesine söylenen söz.

k. 41a9
 k.-1 °acibe 6b4
 k.-1 nişān 9a3
 k.-1 °ummāniyye 10a1
 k. ü velāyet 15b5-6, 33b4
 k. (berekāt-ı āgār-ı k.) 36b4
 k. (envār-ı k.) 13b11
 k. ol- (ğarīk-ı deryā-yı envār k.): (bak. ğarīk) 58b14-15
 k.ü velāyet bul- (rütbe-i k.): (bak. rütbe) 14b11
 k. (serdār-ı ricāl-i şāhib-i k.) 3a12
 k. ü velāyet (sürādīkāt-ı k.) 51a5
 k. (velāyet ü k.) 44a5-6
 k.+dür (kıble-i aşāb-ı k.) 25b11
 k.+dür (merkez-i pergār-ı k.) 23b2
 k.+e (burc-ı k.) 39a3
 k.+üg (ehl-i k.): (bak. ehl) 46a4
 k.+ün (mihrāb-ı k.) 30a4
 k.+le 9a11, 35b14
 k.+le (envā-ı k.) 55b1, 61a10
 k.+i (bel.) 55a13
 k.+i (bel.) (menāzil-ı keşf ü k.) 52a15
 k.+i (iy.) (envār-ı k.) 34a4
 k.+ini 11b14
 k.+ine (ifāde-i envār-ı k.) 51b13

k.+lerine 7a9
k.+leriyle 27a11

kerāmet-efser (F. kerāmet A): başında keramet tacı olan,
keramet güçlüyle taçlanan.
k. (ricāl-i k.) 46b4

kerāmet-menāb (F. kerāmet, menāb A): birisinin yerine,
vekaleten gösterilen keramet.
k. (evliyā-yı k.) 54b11

kerāmet-niṣān (F, kerāmet A): keramet gösteren.
k. (ricāl-i k.) 36b1-2
k. (zāt-ı k.) 51b8

kerāmet-nümün (F, kerāmet A): keramet gösteren.
k.+dur (mā-şadağ-ı k.) 38b5

kerāmet-rehber (F, kerāmet A): kerametleriyle diğer
insanlara kılavuz olan.
k. (evliyā-yı k.) 53a4

kerāmet-perdāz (F, kerāmet A): keramet düzenleyen,
keramet gösteren.
k. (velī-yı k.) 48a6
k. (kāşif-i k.) 32a9-10

kerāmet-simāt (F, kerāmet, simāt A): kerametleri yüce
olan.
k. (taķı-yı k.) 43a2-3

kerāmet-şüküh (F, kerāmet A): kerametleri ulu olan.
k.+uğ (gürüh-ı k.) 37b1

kerem (A): asillik; cömertlik.
k. (ehl-i k.): (bak. ehl) 64a14

kerem-kār (F, kerem A): kerem eden, eliaçık olan, verimli,
bağışlayıcı.
k.+uğ 64b8

kerīm (A): ulu, büyük (bak. kerīme).
k.-i ma^rrūf (naşş-ı k.) 54a3
k.+inde (kitāb-ı k.): (bak. kitāb) 44a12-13

kerīme (A): ayet.
k.+ye (āyet-i k.) 15a15
k.+si (āyet-i k.) 60a9
k.+sini (āyet-i k.) 38a2
k.+sidür (āyet-i k.) 36b11, 37b6

kerre (A): defa, kez, kere.
k. 7b2, 7b3

kerrema'llāhu vechehu (A): Allah yüzünü ululaştırın,
bütün kusurlardan uzak tutsun. Bu söz, Hz. Ali için
söylenir.
k. 22b13-14, 23a9

keşāfet (A): sıklık, yoğunluk.
k.-i beşeriyet 51a1-2

kesb (A): çalışıp kazanma.
k. it-: kazanmak 52b2

keşir (A): çok, çok olan, bol.
k. (keşirü'l-'aṭṭāyā) 23b10-11
k. (keşirü'l-murakabe) 9b15
k. (keşirü't-takşir) 2b9
k. (müşfik-i keşirü's-sahā) 11b1
k. (ricāl-i keşirü'l-aḥvāl) 54a10

keşire (A): (bak. keşir)
k. (evlād-ı k.) 11b8
k.+sinden ('ulüm-ı k.) 17b8, 22b11

kesr (A): bozma, hanel getirme.
k. ü hezimet 32b8

keş(i)f (A): gizli bir şeyi bulma, ortaya çıkarma; Allah
tarafından gizli sırlar ilham olunma.
k. 31b10
k.-i ḥāş 59a13, 59b15
k.-i ṭarīḫ 36a15
k. ü kerāmāt 58a6
k. (ehl-i k. (: (bak. ehl) 53a12
k.-i insān ('ilm-ı k.) 57b9
k. ü kerāmet (menāzil-i k.) 52a15
k.+inde 25a7

kevākib (A): yıldızlar.
k.-i sā'ire 28a9
k.-i seyyāre 29b11
k. (teysir-i k.) 31b8
k.+den 14a7

kevkeb (A): yıldız.
k. 14a7
k.-i ḥayāt 5a11-12

kevn (A): var olma, varlık, vücut.
k. ü mekân: varlık, kainat 23b1
k. ü mekân (merkez-i dā'ire-i k.) 40b2

k.+den (ḥubb-ı k.) 18a13

kevnîyye (A): varlık, varlıkla ilgili şeyler.
k. 18a1

keyf (A): hoşlanma, memnunluk, gönül açıklığı.
k. ü kem: iyilik ve kötülük 29b5

kezâlik (A): keza, bu da öyle.
k. 5a14, 5b3, 9a10, 14a12, 21a13, 24b5, 44b9, 47b12

ķible (A): darlıkta başvurulan kişi; güneş.
ķ.-i aşķāb-ı kerāmet 25b11
ķ.+dedür (cānib-ı ķ.) 63b1

ķıdvet (A): bir sınıfın veya topluluğun başında olan kimse.
ķ.-i erbābü't-ķarīķat 13a12

ķıl: tūy, ķıl.
ķ.+ca 51a10

ķıl-: yapmak, etmek; yerine getirmek, kılmak.
ķ.-ursın 19b1
ķ.-urlar (girye ķ.): (bak. girye) 7a5
ķ.-urlar (iķlāķ ķ.): (bak. iķlāķ) 41b3
ķ.-urlar (idrāk ķ.): (bak. idrāk) 30b6, 35b1
ķ.-urlar (iķtirā ķ.): (bak. iķtirā) 6b2-3
ķ.-urlar (nazar ķ.): (bak. nazar) 43a8
ķ.-urlar (şarf-ı basar ķ.): (bak. şarf) 38b13
ķ.-urlar (şefķat ķ.): (bak. şefķat) 39b9
ķ.-urlardı 8a10
ķ.-maz (iķķıla° ķ.): (bak. iķķıla°) 566a2
ķ.-maz (idrāk ķ.) 29a5, 56b10
ķ.-dum (mūşāhede ķ.): (bak. mūşāhede) 49b14
ķ.-dı (ser-sebz ü ḥazrā ķ.): (bak. ser-sebz) 20a4
ķ.-dı (tāze vü muķarrā ķ.): (bak. tāze) 20a1
ķ.-dı (tefviz ķ.): (bak. tefviz) 30a12
ķ.-dılar (muķkem ü müstahkem ķ.): (bak. muķkem) 57b13
ķ.-mışdur (cem° ķ.): (bak. cem°) 15b8
ķ.-mışdur (i°tā ķ.): (bak. i°tā) 17b15D1
ķ.-sa (tecellī ķ.): (bak. tecellī) 19a13
ķ.-a(is.) (izāle ķ.): (bak. izāle) 18a8
ķ.-amaz (idrāk ķ.) 19b7
ķ.-up (i°ķā ķ.) 19b9
ķ.-up (mūşāhede ķ.) 13b6
ķ.-up 38b6
ķ.-up (şarf-ı basar ķ.) 2b11
ķ.-duķını (cem° ķ.) 20a9
ķ.-duķlarından 10a13
ķ.-malarıdur (merķamet ķ.): (bak. merķamet) 43b10-11

ķ.-maķ (namāz ķ.): (bak. namāz) 9a6
 ķ.-maķ (yād ķ.): (bak. yād) 9a6

ķılın-: yapılmak, edilmek, ķılınmak.
 ķ.-a(is.) (ta'bir ķ.): (bak. ta'bir) 37a4
 ķ.-dukda (teşbih ķ.): (bak. teşbih) 37a3-4
 ķ.-duğından (işāret ķ.): (bak. işāret) 24b9

ķılā' (A): kaleler, surlar.
 ķ.-i ehl-i islām (ħumāt-ı ķ.) 32b1

ķırķ: otuz dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 40.
 ķ. 5a2, 26b13, 29a13, 33a13, 37a11, 61b4
 ķ.+dan 37a13

ķırķlar: dünyayı yöneten kırk eren. Bunların başında kutup bulunur (bak. ķuķ(u)b).
 ķ.+dan 5b5, 5b6

ķıs(ı)m (A): bölük, parça, takım, kısım.
 ķ.+dandur 4a10
 ķ.+ı(iy.) 4a3, 4a8, 27a5, 29a7, 29b7, 31a10, 32a6, 33a12, 40b5, 41b9
 ķ.+ından 48b14

ķısmet (A): talih, nasip, kader.
 ķ. 16a9

ķıtāl (A): vuruşma, savaş.
 ķ. (ħarb u ķ.) 62a9

ķıyām (A): kalkma, ayağā kalkma; durma; bir işe başlama.
 ķ. 33b10
 ķ. ü ķu'ūd 34b4
 ķ.+ları 41b12
 ķ.+larına 43a13

ķıyāmet (A): dünyanın sonu, bütün ölülerin dirilerek mahşerde toplanacakları zaman.
 ķ.+e (rüz-ı ķ.): (bak. rüz) 36b3
 ķ.+e (yevm-i ķ.): (bak. yevm) 14b13

ķi (F): ķi.
 ķ. 3b4, 3b8, 3b11, 4a8, 4b13, 4b15, 5a2, 5a5, 5a5D2, 5a6, 5a8, 5a10, 6a9, 6b1, 6b4, 6b13, 6b15, 7a3, 7a4, 7b4, 8b9, 9b3, 9b8, 10b3, 10b5, 11a13, 11b13, 111b15, 12a4, 12a7, 12a12, 13a3, 13a5, 13a12, 13b2, 13b10, 14a2, 14a4, 14a6, 14a8, 14b4, 14b12, 14b14, 15a1, 15a3, 16a7, 16b2, 16b7, 16b9, 16b11, 17a5, 17a6, 17a8, 17a12, 17a14, 17a15, 17b3, 18b4, 17b13,

17b15D1, 17b15D2(2), 18a3(2), 18a4, 18a6, 18a7, 118a8, 18a9, 18a10, 18a12, 18a14, 18b3, 18b9, 19a4, 19a6, 19a8, 19b2, 19b5, 19b8, 20b5, 20b13, 21a4, 21a5, 21a8, 21a11, 21a13, 21b4, 21b13, 21b14, 22a3, 22a8, 22a11, 22b7, 22b8, 23b1, 23b3, 23b8, 23b11, 24a4, 24a14, 24b4, 24b10, 25a1, 25a8, 25a10, 25a12, 25b8, 25b14, 26a1, 26a2, 26a3, 26a5, 26a6, 26a8, 26a9, 26b6, 26b9, 26b11, 27a2, 27a5, 27a10, 27b3, 27b6, 27b7, 27b9, 27b14, 28a3, 28a5, 28a6, 28b3, 28b13, 29a6, 29a7, 29a9, 29b7, 29b9, 30a15, 30b6, 30b12, 31a10, 31a13, 31a15, 31b9, 31b13, 32a6, 32a10, 32b14, 33a3, 33a12, 33b3, 33b5, 33b13, 34b2, 35a3, 35a4, 35a5, 35a12, 35b1, 35b2, 35b10, 35b12, 36a1, 36a4, 36a9, 36a11, 36b14, 37a1, 37a11, 37a13, 37b3, 37b13, 38a4, 38a11, 38a13, 38b1, 38b11, 38b12, 39a5, 39b4, 39b8, 39b9, 39b12, 40a2, 40a8, 40b4, 40b5, 40b12, 40b13, 41a5, 41a11, 41b10, 42a7, 42a14, 42b7, 42b9, 43a1, 43a3, 43a6, 43a13, 44a2, 44a5, 44b1, 45a11, 45a12, 45b6, 46a7(2), 46a11, 46b5, 46b8, 46b12, 47a4, 47a14, 48a6, 48a9, 48a15(3), 48b5, 49a1, 49a3, 49a10, 49a14, 49b1, 49b3, 49b6, 49b7, 49b10, 50a6, 50a7, 50a11, 50b1, 50b3, 50b12, 50b15, 51a3, 51a11, 52a5, 52a10, 52b1, 52b3, 52b6, 52b13, 53a4, 53a6, 53a13, 53a14, 53b9, 53b14, 54a9, 54a12, 54b15, 55a13, 55a14, 55b4, 55b6, 55b12, 55b114, 56a15, 56b3, 56b8, 57a11, 57b2, 57b11, 58a9, 58a12, 58a15, 58b3, 58b5, 58b6, 58b13, 59a6, 59a10, 59a14, 59b3, 59b9, 59b12, 60a4, 60a14, 60b7, 61a4, 61a9, 61a12, 61a13, 61a14, 61b2, 61b3, 61b5, 61b6, 61b11, 61b14, 64a5, 64a15, 64b4, 64b8

kibār (A): büyüklük, ululuk.

k. (cāmī²-i evliyā-yı k.) 64a5
 k. (evliyā-yı k.) 5b11, 38a10,
 k. (ḥatm-i evliyā-yı k.) 36a7
 k. (muḥādim-i k.) 64b7
 k.+dan (meşāyih-i k.) 55a6
 k.+uḡ (evliyā-yı k.) 35b14

kib(i)r (A): büyüklük, ululuk.

k. (zevāt-ı k.) 29b1

kibriyā (A): büyüklük, ululuk.

k.+yla (ḥicāb-ı azamet ü k.) 57a12

ķil (A): söz.

ķ. ü ķāl: dedikodu (delīl-i ķ.) 41a2-3

kim: kim (zamir).

k. 50a1
 k.-sin 12a2
 k.+üñle 48a15

k.+i(iy.) 15a15(2), 36b12(2)
 k.+ine 12a10
 k.+inüŷ 12a10
 k.+ler 7b6

kim: ki (edat).

k. 5b3, 13a4, 13a7, 16b3, 16b5, 17b11, 37a10, 39b2,
 60a2

kimesne: kimse (krş. kimse).

k. 4b15, 6a13, 32a8, 34a9, 62b5, 64a11
 k.+yin 12a3
 k.+ye 48a2, 49b11
 k.+nüŷ 41a3
 k.+leri 38a11, 38a13
 k.+lerden 12a14
 k.+lerle 12a8

kimse: kimse (krş. kimesne).

k. 18b12, 23a15, 29a3, 40b12, 42a15, 48a15, 48b15,
 56b9
 k.+ye 19a2, 41a12, 48a15, 57a15
 k.+de 56a15
 k.+den 5b1, 11b1, 48a15
 k.+nüŷ 23b12, 62b1
 k.+ler 58b2

kimyā (A): maddelerin temel yapılarını, bileşimlerini,
 dönüşümlerini inceleyen bilim, kimya.
 k. 9a11

kirām (A): soyu temizler, ulular, şerifler.

k.+dan (şahābe-i k.) 8a11-12
 k.+uŷ (evliyā-yı k.) 2b1, 36b8
 k.+i(iy.) (aşhāb-ı k.) 10a13

kirāmī (A): soyu temiz, cömert kimseler.

k. (evliyā-yı k.) 4a12
 k. (şeyh-ı şüyüh-ı k.) 40a7

kird-gār (F): Allah.

k.+e (hālīk-i k.) 57b1

kişi: insan, şahıs, kişi.

k. 7a1, 8a1, 45a8, 45a12
 k.+ye 22a9
 k.+dür 26b13, 29b8, 31a1, 33a13

kişt-zār (F): ekinlik, tarla.

k.-ı tarīkat 20a1

kitāb (A): yazılı bilgilerin bulunduğu yapıt, kitap.

k.-ı faşlü'l-ḥitāb 2b7, 2b10, 15a9

k.-ı ḥilyetü'r-ricāl) 1b

k.-ı kerim: kutsal kitap: Kur'an 44a12-13

kitābu'llāh: Allah'ın kitabı: Kur'an 42a9

k. (ḥātimetü'l-k.) 64a3

k.+da (zahr-ı k.) 10b10

k.+uy 10b9

k.+ında 13b1

kitābet (A): yazı yazma.

k. 32a14

kitābü'l-'urve (A): Şeyh Ahmet bin Muhammet Semnani'nin bir eseri.

k. 13b2

kizb (A): yalan.

k.+inden 16a15

ko-: bir şeyi bir yere bırakmak; alı koymak; katmak, eklemek, koymak.

ķ.-maz (ḥālī ķ.): (bak. ḥālī) 5a13

ķ.-madılar (geri ķ.): (bak. geri) 58a2

ķ.-mışdur 47a11

ķ.-mamışdur 38a6

kon-: bırakılmak, konulmak; uçup bir yere inmek, konmak.

ķ.-maz (ḥālī ķ.): (bak. ḥālī) 32a9

ķ.-maz 44a2

konıl-: konmak eylemi yapılmak, koyulmak.

ķ.-dı 3a11

konstantiniyye (y.a.): İstanbul.

ķ. (be-maḥrūsa-i ķ.) 64bD

ķonya (y.a.): Konya.

ķ.+da 49b13

ķoy-: bırakmak, terketmek, komak.

ķ.-up 11b2, 43a14

köprü: herhangi bir engelle ayrılmış iki yakayı birbirine bağlayan yapı, üstgeçit, köprü.

k.+sı 6b6

ķubūr (A): kabirler, mezarlar.

ķ. (aḥvāl-i ehl-i ķ.): (bak. ehl) 31a11-12

ķ. (seng-i ķ.) 32a4

ķ.+a (aḥvāl-i ķ.) 31b2

ğuddise sirruhu (A): sirri kutsansın.

ğ. 3b10, 13b4, 19b13, 30b14, 40a7-8, 49b12, 54a4, 58a13-14, 59a4, 59b5, 61a1.

ğuddise sirruhu'l-müstetāb (A): onun güzel sırları kutsansın.

ğ. 8b12

ğuddise sirruhümā (A): onların ikisinin sırları kutsansın.

ğ. 53b1

ğudret (A): kuvvet, güç, kudret; varlık, zenginlik.

ğ. 29a6

ğ. bul-: güç bulmak, gücü yetmek 34b9

ğ. ('anğā-yı kâf-ı ğ.) 17b9

ğ. (ğuvvet ü ğ.) 47a14

ğ. göster- (ves'-ı ğ.): (bak. ves') 19a15

ğ.+üğ (kemāl-i ğ.) 49a6

ğ.+i(iy.) 15b14

ğudretu'llāh+a: Allah'ın ezeli gücü 17b15D2

ğudsī (A): kutsal.

ğ.+ye (āşiyān-ı ğ.) 5a15- 5b1

ğud(ü)s (A) (y.a.): Filistin'se bulunan ve tektanrılı dinler için kutsal sayılan bir şehir.

ğ. (rūhü'l- ğ.): (bak. rūh) 39a11

ğ.+ile (rūhü'l- ğ.) 39b3

ğuh-sār (F): dağlık, dağ tepesi.

ğ.+a 11b3

ğul: Tanrı'ya göre insan.

ğ.+ları 58b11

ğ.+larına 22b9, 43a5, 57b2

ğulağ: işitme organı, kulak.

ğ.+larına 60a11

ğulüb (A): gönüller, kalpler.

ğ.-i enbiyā 15a10

ğ.-i merğüb-ı benī-ādem 27a12

ğ.+a 46a5

ğ.+i(iy.) 44a9, 56a2

ğ.+ına 45a15, 57a1, 60a10

ğur'ān (A): Hz Muhammet'e inen kutsal kitap.

ğ. 6b12

ğ.-i 'azīm: büyük, ulu Kur'an 3b15-4a1, 15a13, 15b1, 26a14, 40b15, 53b15- 54a1, 60a8

ğ.-i mucīd: düşünce ve anlam yoğunluğu yaratan kur'an 10b14-15

ķ.+ile (te'vîl-i ķ.): (bak. te'vîl) 21a1

ķur'āniyye (A): Kur'an'la ilgili, Kur'an'a ait.
ķ.+den (şüver-i ķ.) 15a14

ķurb (A): yakınlık, alçaklık, enginlik.
ķ. ü dünuv (maḥall-i ķ.) 55b8
ķurb ol- (sâlik-i şâh-râh-ı ķ.) : (bak. sâlik) 5b4
ķ.+ı (bel.) (besâṭ-ı ķ.) 21b11
ķ.+a (besâṭ-ı ķ.) 52a14
ķ.+ında 8b11

ķurbet (A): yakınlık.
ķ.+e 55a15
ķ.+den (ḥâl-i dünuvv ü ķ.) 55b12

ķurre (A): göz nuru.
ķ.+si 26a9

ķurtar-: kurtulmasını sağlamak, kurtarmak.
ķ.-up 47a9

ķuru: ıslak olmayan, kuru.
ķ. 6b7

ķuşan-: vücudu herhangi bir şeyle örtmek, giyinmek,
ķuşanmak.
ķ.-mada 7a11

ķüşe (F): köşe.
ķ.-i şumt 34a15
ķ.+ye 62a3

ķuşbiyyet (A): kutup mertebesine erme ayrıcalığı,
kutupluk.
ķ. (maḳâm-ı ķ.) 14b7
ķ.+e (erîke-ı ķ.) 8b9
ķ.+e (erâ'ik-ı ķ.) 3a15
ķ.+e (maḳâm-ı ķ.) 7b6, 8b10, 17a3, 17a10, 18a1-2
ķ.+le (mertebe-ı ķ.) 14b9

ķuṭ(u)b (A): bir tarikatın, bir grubun ulu kişisi;
Allah'ın dünyayı ve insanları yönetmekle sorumlu
kıldığı ulu kişi, büyük velî.
ķ. 3b13, 8a15-8b1, 8b8, 9a2, 14a2, 14a6, 15b4,
15b11(2), 16b7, 16b9, 17a8, 17b13, 17b15D2, 18b3,
18b6, 18b12, 19a4, 19b2, 21a4, 21b7, 21b13, 22b7,
23b3, 24a14, 24b7, 25b6, 25b7, 27a4, 40a9, 49a14,
49b6, 62b14
ķ.-ı cenûbî 14a9
ķ.-ı evvel 3b11, 15b3
ķ.-ı irşâd 14a9, 14a12

k.-1 mûmâ-ileyh 22a15-22b1, 22b10
 k.-1 mükemmel 14b6
 k.-1 müşârün-ileyh 22a5
 k.-1 sâmin 20b2
 k.-1 şimâli 14a11
 k. (kûṭbü'l-abdâl) 9b11, 12b2-3, 14a4, 14a10-11, 14a13
 k. (kûṭbü'l-aḳṭâb) 3a14, 15a2
 k. (kûṭbü'l-ârifîn) 60b15
 k. (kûṭbü'l-irşâd) 14a2
 k. (kûṭbü'z-zamân) 2b13, 9a2-3, 25a10, 25b2, 40b1
 k.+dur 61a12
 k.+a 7b10, 23b7, 59b11, 61b8
 k.+da 22b8
 k.+dan 59b11, 61b10
 k.+dan (dâ'ire-i k.) 59a11
 k.+uḡ 15b5, 16b11, 19a5, 19b7, 21a6, 21a11, 23a15, 24a11, 24b11, 26a11, 49a14, 61a13
 k.+uḡdur 18a1, 24b6
 k.+la 59b14

kû'ūd (A) : oturma.

k. (kîyâm ü k.) 34b4

kuvve (A): (bak. kuvvet).

k.+nûḡ (ricâl-i k.) 43b3-4

kuvvet (A) .güç, kuvvet.

k.-1 'ameliyye 23b13(2)

k.-1 istiḥkâm bul-: sağlamaşmak, güçlenmek 19a12

k.-1 râsiḥa 42b8

k.-1 risâliyyet 11a9

k.-1 velâyet 28a1-2

k. ü istiḥkâm bul- 11a12

k. ü kudret 47a14

k. vir-: güçlenmesini sağlamak, güç vermek. 16a13

k. ('arż-ı k.) 42b11, 43b10

k. it- ('arż-ı k.) : (bak: 'arż) 42b11

k. (ricâlü'l-k.): (bak. ricâl) 42a8, 42b7, 43b2

k.+le 42a14, 43b9

k.+i(iy.) 43b4

k.+iyle 36b15

k.+leri 42b9

k.+lerine 42b10

k.+lü 48a4

küberâ (A): büyükler, ulular.

k.+dur 32a3

kübrâ (A): (daha, pek, en) büyük.

k. (zevât-ı k.) 52b14

k.+dur (zevât-ı k.) 61b2

küffār (A): Allah'ı inkar edenler, kafirler.
k.-ı nā-sütüde-kār 32b3-4

küllî (A): bütün, genel.
k. 48a15, 61b13
k. (ihtisās-ı k.) 52a8
k.+sı 57b5

küllîye (A): çokluk, bütünlük; bolluk; bütün, genel (krş.
külli)
k. vir- ('ulüm-ı k.): (bak. 'ulüm) 22a2
k.+den (levāzım-ı k.) 9a9

külliyet (A): (bak. külliye).
k.+le 30a3

künh (A): bir şeyin aslı, temeli, gerçeği.
k.+i(iy.) 30b6

künye (A): bir kimsenin adı, soyadı, doğumu, memleketi,
mesleği ve işi gibi özelliklerini gösteren kayıt.
k.+lerini 30a13

küre (A): yuvarlak, toparlak.
k.-i hāk: yeryüzü 26a9

kürsî (A): oturulacak yüksekçe yer, taht; arşın altında
bir düzlükte olan, levh-i mahfuz'un bulunduğu yer.
k. 16b12
k.+den 31b6

L

lā-büd (A): gerekli, gerek.

l. 28b14

lā-cerem (A): şüphesiz, elbette.

l. 63b11

lā'im (A): yüze karşı çekiştiren.

l.+üç 42a12

lāl (A): dilsiz.

l. ü dil-rîş 17a7

lā- mekân (A): mekansız, yersiz.

l.+ı(iy.) (hümā-yı l.): (bak. hümā) 17a6

lā-reyb (A): şüphesiz.

l. (nebî-yi l.) 44b11

lāşe (F):leş.

l.+ye 44a2

laţif (A): yumuşak, hoş, güzel; nazik.

l. (şān-ı l.) 40a1,, 49a10

l.+dür (rūḥ-ı mücerred-i l.) 23b8

l.+ı(iy.) (fehvä-yı l.) 41a1-2

l.+ı(iy.) (ma^cnā-yı l.) 36b13-14

l.+ı(iy.) (nām-ı l.) 3a10

l.+ine (māzmün-ı l.) 7b12

laţife (A): (bak. laţif).

l.+leri (menākıb-ı l.) 3b1-2

l.+dür (esmā-yı l.) 27b12

lavme (A): yüze karşı çekiştirme.

l.+si 42a12

lāyih (A): hatıra gelen; açık, meydanda.

l. eyle-: hatıra getirmek; açık olmak, meydana çıkmak 17a2

l. ol-: hatıra gelmek 2b3, 36b14

lāyık (A): yakışan, yaraşır, yakışık.

l. u sezā 61a12-13

lāzım (A): gerek.

l. 914, 20b7, 21a10, 25b9, 57b14

l. gel-: gerekmek 12a6, 50b14

l. ol-: gerekmek 6b2, 13a11, 16a5, 20a13, 28a10, 31a13, 40a12

lāzımü'l-ķabül (fehvä-yı l.) 30a9-10

lâzımü'l-iclâl (velî-yi l.) 27a6
 lâzımü'l-ihtirâm (makâm-ı l.) 33a4
 l.+dur 18b14, 21b6, 22a13

lâzıma (A): gerekli olan şey, gerekli.
 l.+sı (hîdemât-ı l.) 29a2
 l.+sı (hîdmet-ı l.) 27b4-5
 l.+sını (harc-ı l.) 6a15
 l.+larını (hukûk-ı l.) 20b12-13

ledün(n) (A): Allah'ın sırlarıyla ilgili bilgi, gayp alemi ile ilgili bilgi.
 l.+ûy (kân-ı l.) 13a6
 l.+i(iy.) (*ilm-ı l.) 17b11

ledünnî (A): Allah bilgisine ve sırlarına ait, Allah'la ilgili.
 l. (*ilm-ı l.) 52a2
 l.+den (*ilm-ı l.) 28b8

ledünniye (A): (bak. ledünnî).
 l. (*ilm-ı l.) 10b14

lem'a (A): parıltı, parlamış.
 l.+sı 34a3

lerze (F): titreme, titreyiş.
 l. 41b7
 l.-i dâ'ime 51b14
 l.+de 51b9

leşker (F): asker.
 l. 48a15

leţâfet (A): latiflik, hoşluk, yumuşaklık.
 l.-i rûhâniyyet 51a1

leţâ'if (A): (bak. leţâyif).
 l. 33b6

leţâyif (A): güzel sözler ve hikayeler.
 l.-i ğarîbe 54b12-13 54b12-13
 leţâyifü'l-ilâhiyye 40a6
 l.-i esrâr ü âşâr (şahâyif-ı l.) 30a8-9

levâzım (A): lazım olan şeyler, gerekli şeyler, gerekenler.
 l.-ı külliye 9a9
 l.-ı muhabbet 13b7

levh (A): yassı, düz, üzerine resim, yazı gibi şeyler yazılabilen nesne.

1.-i maḥfūz: Allah tarafından takdir edilen şeylerin yazılı bulunduğu manevî levha, ilahî bilgi 25b2

leyālî (A): geceler.

1.+den (sâ'ât-ı nehâr ü l.) 45b4-5

leyl (A): gece.

1. ü nehâr 63b3

leyle (A): bir tek gece, gece.

1.-i mi'râc: mirac gecesini: Hz. Muhammet'in göğe yükselişini 55b8

leys (A): yokluk.

1.-i ḥâtem-i deyyâr 36a8

leyyin (A): yumuşak.

1. (kelâm-ı l.) 42b12

1.+lerine (kelâm-ı l.) 40b8-9

leza'iz (A): tatlı şeyler, zevk alınacak şeyler.

1.-i dünyeviyeye: dünya lezzetleri, dünya zevkleri, geçici lezzetler 3a7

li-ebed (A): sonsuza kadar.

1. 16b14

lisân (A): konuşulan dil.

1.-i ḥaḳ 20b16

1.-i inbisâṭ 52a7

1.-i şer' 59a10

lūṭ (k.a.): Hz. İbrahim'in yeğeni olan ve Sodom ve Gomorrah halkını doğru yola çağıran peygamber, Hz. Lut.

1. 21a4

luṭ(u)f (A): hoşluk, güzellik; iyilik, iyi davranış.

1. 54b7

1.-i mevlâ 52b15

1.-i ṭab' 24a4

1. ü mülâyemet 46b15

1.+i (bel.) (ma'nâ-yı l.) 47b14

1.+i (iy.) 11b4

1.+ını 11b1

1.+ına 64b5

1.+ına (dâmen-i l.) 50b9

1.+ile 60b9

1.+la 47a12

lücce (A): engin su.

1.-i deryâ 42b6

M

mā`adā (A): -den başka, başka.

m. 2b3, 8a5, 11a15, 26b1, 27a13, 31b8, 33b10, 36a9,
37a11, 37b12, 39b4, 43a2, 45a12, 46a6, 48a5, 50a5,
58a9
m.+sı 45b15

ma`an (A): beraber, birlikte.

m. 21b8, 23a6

ma`ānī (A): anlamlar, manalar.

m. 52a3, 60b3
m.-yi `acibe 60b3

ma`ārif (A): bilgiler, marifetler.

m. 33b6, 40a6
m.-i ilāhiyye 49b14
m. ü esrār 45a14, 45b1
m. (şāhib-i `ulūm ü m.) 9b15-10a1
m.+e 46a3
m.+den (sırr-ı m.) 22b4
m.+den (`ulūm ü m.) 45b6

ma`ārif-me`ab (A): bilgilerin biriktiği yer, kimse.

m. (evliyā-yı m.) 3a15

mā-bey(i)n (A): iki şeyin arası, aradaki şey, ara.

m.+i (iy.) 49a3
m.+inde 3a5, 10b11, 16a8, 23b9, 38a15, 43a14, 45a13,
51a13
m.+lerinde 43b12

mādām ki (mādām A, ki F): madem, değil mi ki.

m. 22a10, 31b5, 35b6, 61a6

ma`dūd (A): sayılı, sayılmış.

m. 42b2

mağlūb (A): kendine üstün gelinmiş, yenilmiş, mağlup.

m. eyle-: yenilmek 48b3

mağrib (A): batı.

m. 26a3, 27b14, 45b14, 63DA
m. (maşriḳ u m.) 61a14-15
m.+e 63b7

mağribī (A): Fas halkından, Mısır ötesi kuzey Afrika halkından olan kimse, mağripli.

m. 12a3

māh (F): dünyanın uydusu, kamer; yılın on iki bölümünden her biri, ay.

m.-i nev: yeni ay, hilal 34a14

m.-i receb 33b15, 35b1

maḥādim (A): kibar kimselerin çocukları.

m.-i kibār 64b7

m.+üç 64b5

maḥal(l) (A): yer.

m.-i a'lā 55b8-9

m. düş-: yeri gelmek, zamanı gelmek 7a4

m.-i kurb ü dünöv 55b8

m. ol: yeri gelmek, zamanı gelmek 56b8

m.+dür 18a9

m.+e 7a1, 54a13

m.+de 12a11, 13a10, 19b13, 24a8, 48a2

m.+inde 15a1, 31a2

m.+lerde 42b12

maḥdüm (A): hizmet edilmiş.

m. ol-: hizmet edilmek, hizmet görmek 64a13

ma^ç-hezā (A): bununla beraber, bununla birlikte.

m. 10a14, 16a2, 29a15

maḥfil (A): oturulacak, görüşülecek yer.

m.+de 48b1

maḥfūz (A): korunmuş, gözetilmiş; ezberlenmiş.

m.+dur 21a10

m. (levh-i m.) : (bak. levh) 25b2

māhī (F): balık.

m. 59a7

māhiyyet (A): bir şeyin aslı, esası, içyüzü.

m.-i cins-i beşer 59a7

m.-i 'ubūdiyyet 58b2

māhī-vār (F): balık gibi, balığa benzer.

m. 58b1-2

maḥküm (A): birisinin hükmü altında bulunan, kendisine hükmolunan.

m.+ına 19a3

maḥlūk (A): hulk olunmuş, yaratılmış, yaratık.

m. 15a10, 22a3, 43a14, 50a7

m. ol-: yaratılmak 15a12, 16b7-8, 17b15D3

m.+dur 17a8, 17b13, 18b4

m.+lardur 5a2

m.+a 38b11

maḥlūkāt (A): yarılmışlar, canlılar.
m.+dan 21b4

maḥrem (A): gizli olan, herkese söylenmeyen, gizli.
m.-i aḡyār it-: başkalarından gizlemek 19a2
m.-i ḥidmet-i esrār-ı ḥüdā 53a3
m. ol-: gizlenmek, saklanmak 51a9
m.-i muḥterem 32a2

maḥsüb (A): addedilmiş, sayılmış.
m.+lardur 30b8

maḥsūr (A): hasredilmiş, sınırlanmış, belli edilmiş.
m. 25a2
m. ol- 40a12-13
m. (emr-i m.) 54a8
m.+lardur 54a12
m.+ı (bel.) (emr-i m.) 54a11

maḥsūs (A): belli, meydanda, açık.
m.+dan (rızķ-ı m.) 41a14-15

maḥsūs (A): özellikle, bile bile; birine ayrılmış olan, müstakil; başkasında bulunmayan, yalnız birine ait (bak. maḥsūşa).
m. 41b2
m.-ı du`ā 36b9
m. ol-: bir şey birine özgü olmak, bir şey birine ayrılmış 7b10, 31b13, 36a14-15
m.+dur 18b6, 33a3
m.+da (beyt-i m.) 16b12

maḥsūşa (A): hususî, özel (bak. maḥsūs).
m.+sı (süre-i m.) 16b8, 17a9, 17b14, 19a5, 21a5, 22b8

maḥşer (A): kıyamette ölümlerin dirilip toplanacakları yer.
m.+de (mevkif-i m.) 39b3

maḥz (A): saf, sade; tam.
m. (gālib-i m. ol-): (bak. gālib) 48a15
m. (ḥayr-ı m.) 39b10, 39b14

maḥzā (A): saf, sade; tam.
m. (muḥabbet-i m.) 20b14

maḥzūn (A): hüzünlü, üzgün.
m ol- (melül ü m.): (bak. melül) 56a9-10

mā'iyye (A): yüz sayısı.
m. (şāhib-i m.) 24b7

maḳālāt (A): sözler.

m.+1(iy.) 21b12

maḳām (A): yer, mevki, makam.

m. 4a4, 22a12, 33a5

m.-1 'azîz 44a15

m.-1 ğinā 50a14

m.-1 hükümet 43b5

m.-1 kuṭbiyyet 7b6, 8b10, 14b7, 17a3, 17a10, 18a1-2

m.-1 lâzımü'l-ihtirām 33a4

m.-1 muḥabbet 17b15

m.-1 selāmet 38a3-4

m.+dur (ġarībü'l-m.) 49a11

m.+a 8a6, 25a15, 40a8, 41b15, 58a4, 59a14, 59b6

m.+da 18b11, 48a15, 49b12, 57b10, 59b2

m.+dadur 22a15

m.+dan 31b7

m.+ug 30a8

m.+1(iy.) 17b15D1, 17b15D2, 32a8, 32b10, 48b12

m.+idur 37b7

m.+in 56a3

m.+ını 20b2

m.+ına 5a13, 49b7, 51a4

m.+ında 17b15D1, 20a14, 31a4

m.+ından 28b13

m.+ları 31b6, 37b6, 38a3, 43a12

m.+larıdur 52a8

m.+larında 59a11

maḳāmāt (A): yerler, mevkiler, makamlar.

m.-1 aḥvāl 47b8

m.-1 'āliyye 45a7

m. u ḫālāt 2b1

m. ü aḥvāl 3b3, 47b6-7

m.-1 aḳtāb (tafşil-i m.) 13a10-11

m.+dur (cāmi'ü'l-aḥvāl ve'l- m.) 3b5

m.+1(iy.) 47b3, 47b13, 58a5

m.+ına 44a6

maḳbūl (A): kabul edilmiş.

m.-i ḫaḳ ol-: dileği Allah tarafından kabul olunmak
56a8-9

maḳşūd (A): istenilen şey, istek, amaç.

m. 24b1

m. (murād u m.) 64a7

m.+a (dürr-i m.) 37a10

m.+1(iy.) 62a7, 62a12

m.+1 (murād u m.) 61b13-14

m.+ını 62b3

m.+ları 38b13

maḫsūr (A): alıkonulmuş, bir şeye ayrılmış.
m.+dur 25a15

maḫt (A): kin, hiddet.
m. (ḫavf-ı m.) 20b4

maḫūle (A): takım, çeşit.
m. 7a8, 41a9, 60b3

māl (A): mülk, servet, mal.
m. ü menāl 6a2, 7a6

mālik: (A): bir şeyi olan, sahip.
m. 30a14
m.-ı emlāk ü emvāl 5b11
m. ol-: sahip olmak 7a6, 59b15
m.+dür 20b16
m.+lerdür 59a14
m.+i(iy.) 40a5
m.+leridür 57b8

ma'lūm (A): bilinen, belli.
m. 48a15
m. eyle-: bildirmek 30a13-14
m. idin-: öğrenmek 36b1
m. ol-: bilinmek 24b13, 31b9-10
m. ü ma'rūf 30b11
m.+dur 21a11
m.+dur 58a4
m.+a (yevm-ı m.) 10a4

ma'lūmāt (A): bilinenler, bilgiler.
m.+ında 16b9

ma'mūl-bih (A): kendisiyle iş yapılan, yürürlükte olan.
m. ola gel-: yürürlükte olmak ve bu durum sürmek 59b4

ma'mūre (A): insan bulunan, bayındır yer.
m.-i arz 7b1

ma'nā (A): anlam, mana.
m. 3a9, 11a2, 40a15
m.-yı iftirāk 55b3
m.-yı laṭīf 36b13-14
m.-yı luṭf 47b14
m.+ya 4a2
m.+da 23b2
m.+daki (şüret-ı m.) 31a9

mānend (F): benzer, eş.
m.-i gevher-ı nā-yāb
m.-i ḫaml-ı saḫīl 34b3

- m.+i (iy.) 42a5
- ma'neviyye (A): madde dışı olan, manaya ait, manevi.
m.+yi (ḥasenāt-ı m.) 38b6
- māni' (A): engel olan, engel (bak. māni'a).
m.+dür 43a13
- māni'a (A): meneden şey, engel (bak. māni').
m. (māni'atü'c-cem') 27b14
- ma'niyyāt (A): anlamlar, manalar.
m.+ı (bel.) 34b15
- manşıb (A): devlet hizmeti, memuriyet.
m.-ı dünyā 44a1
- manşüş (A): Kur'an'da açıkça anlatılmış, hakkında ayet bulunan.
m.+dur 18b8
- mantıkiyye (A): mantıkla ilgili, mantığa ait.
m. ('ulüm-ı m.) 23b15
- manzūr (A): nazar olunan, bakılan, bakılmış, görünen, görülmüş.
m.+ı haḫ 3b13
m. it-: bir şeye bakılmasını sağlamak 64b4
m. ol-: görülmek, dikkat çekmek 52b10-11
m.-ı rabbe'l-erbāb 3a14
- maraz (A): hastalık.
m.+lara 5b13, 11a2
- ma'rifet (A): bilme, bilis.
m. 30a14, 51b6
m.-i ḥudūd (mevāzīn ü m.) 23b7
m.+dür ('ilm-i m.) 39b11
m.+ı (iy.) 22b1
m.+leri ('ilm ü m.) 39a10
- mariz (A): hasta.
m. ol-: hasta olmak, hastalanmak 9b6
- ma'ruf (A): herkesçe bilinen, belli; ünlü.
m. 49b8
m. (emr-i m.) 18b15
m.+dur (ma'lüm ü m.) 30b11
m.+dur (naşş-ı kerim-i m.) 54a3
- ma'rüz (A): verilmiş, sunulmuş.
m.+dur 38b7

- mā-şadağ (A):** tastik edilen, onaylanan, uygun, tıpkı.
 m. 41a2
 m.-1 hâss ol-: bir şeye özgü gibi olmak, bir şeyi özel olarak onaylamak 55b10
 m.-1 kerâmet-nümün 38b5
- mâsivâ (A):** dünya ile ilgili olan şeyler.
 m.+yile 46b10
- maşrûf (A):** çevrilmiş, döndürülmüş; sarf olunmuş.
 m. ol-: çevrilmek, döndürülmek 38b10, 50b11
 m.+dur 49b9, 53b15
- maşrîk (A):** doğu.
 m. 26a2, 45b14, 63aDA
 m. u mağrib 61a14-15
 m.+1(bel.) 63b13
- ma'sûk (A):** sevilen, sevgili.
 m.+a (zülfi m.) 22b5
- maflüb (A):** talebedilen, istenilen, aranılan şey.
 m.+1(iy.) 61b13
 m.+ina 62a12
- mavtın (A):** yurt edinilen yer, vatan.
 m.+da 57a7
- mâyil (A):** meyleden, istekli.
 m. 43b12
- maẓâhir (A):** nail olmalar, şereflenmeler; bir şeyin görüldüğü çıktığı yerler.
 m.-1 nübüvvet 15a8
 m.+dür (mir'ât-ı âşâr-ı m.) 24a5
 m.+idür 35a8
- maẓhar (A):** nail olma, şereflenme.
 m. 15a8
 m.-1 esrâr-ı ülühıyyet 3a13
 m.-1 hâşş ol-: nail olmak, şereflenmek 8b2-3, 8b4
 m. ol-: nail olmak, şereflenmek 44b6
 m.+dur 21b12
- maẓlüm (A):** zulüm gören.
 m.-1 zâr 11b5
 m.+1(bel) 12b1
 m.+a 43b10
- maẓmün (A):** anlam, kavram.
 m.-1 laţîf 7b12
 m.-1 müstetâb 2b12

m. (mazmūnī'n-nisā) 19b15
 m.+i(iy.) 19a10
 m.+ina 33b11, 38b4
 m.+ıyla 56a13

me'āl (A): mana, anlam.
 m.+i(iy.) 26b3

me'āric (A): merdivenler.
 m.-i 'ulā 46a7-8

mecāl (A): güç, kuvvet, takat, mecal.
 m. 34b6

mecālis (A): toplantılar.
 m.+de 32a13

mecbūl (A): yaratılmış.
 m. 15b10

mechūl (A): bilinmeyen, meçhul.
 mechūlü'l-ḥāl ol- : hali bilinmemek 18b12
 m.+ler 44a11

meclis (A): görüşülecek bir konu için bir araya gelmiş
 insan topluluğu ve bu toplantıların yapıldığı yer.
 m.+ine 62b1
 m.+inde 8a9
 m.+lerine 53b2
 m.+lerinde 6b12

medār (A): bir şeyin döneceği, devredeceği, üzerinde
 hareket edeceği yer, etrafında dönülen nokta.
 m.-i umūr-ı 'ālem 15a6

meded (A): yardım, imdat.
 m.+leri 46b15

meded-kār (F, meded A): yardımcı.
 m. ol-: yardım etmek 44a9, 46b14

medīne (y.a.): Hz. Muhammet'in Mekke'den göç ettiği ve
 ölümüne kadar oturduğu şehir, Medine; şehir.
 m.-i münevvere 12b6
 m.-i üns 45a6

mefrūz (A): farz kılınmış, farz olunmuş.
 m. ('amel-i m.) 56b11
 m.+dur ('amel-i m.) 38b11

mefrūza (A): (bak. mefrūz)
 m. (şalavat-ı m.) 53a14

m.+sına (hâkikat-ı şalavat-ı m.) 53a9

meger (F): oysa ki, meğer.
m. 27a4

mehter (F): yüksek rütbeli.
m. (velî-yi m.) 37b12
m.+i(iy.) (seyyid-i m.) 3b8
m.+idür (seyyid-i m.) 35b15

mekân (A): yer, mahal, mekan.
m. 6b13
m. (kevn ü m.) 23b1
m. (merkez-i dâ'ire-i kevn ü m.) 40b2
m. it- (tayy-ı m.): (bak. tay(y)) 6b5
m.+da 45b10
m.+i(iy.) 13a7
m.+ları 34a10
m.+larından 45b12

mek(i)r (A): hile, düzen.
m. 17a6
m. ü hud'a (envâ'-ı m.) 30a13
m. ü istidrâc 56a9

mekke (y.a.): Hicaz'da Hz. Muhammet'in doğduğu ve Kabe'nin bulunduğu yer, Mekke.
m.-i müşerreffe 23a1, 23a6
m.+ye (ehl-i m.): (bak. ehl) 23a3, 23a10

mekşûf (A): açılmış, açık, belli.
m. 30b10

melâ'ike (A): melekler.
enîs-i m. 47b6
m.+den 25b8, 37a2
m.+den (zümre-i m.) 59a12

melâmet (A): ayıplama, kınama.
m.+i(bel.) (tarîk-i ehl-i m.) 55a12
m.+üg (ehl-i m.): (bak. ehl) 55b13

melâmiyye (A): kınayanların, kınamasından çekinmeden doğru yolda yürümeyi benimseyen ve Nişabur'da Hamdun Kassar'ın yaydığı şeriata bağlı bir düşünce akımı, melamilik, melametilik.
m. 54b10
m. (ta'ife-i m.): (bak. ta'ife) 55a14
m. (zümre-i m.): (bak. zümre) 59b9
m.+ye (tâ'ife-i m.) 57b5
m.+den 56b9
m.+dür (zümre-i m.) 54b15

melâmiyyün (A): melamiyye tarikatından olanlar.
m.+uğ 58a5

melâz (A): sığınacak yer.
m.-i ricālu'llāh 14b14
m. ü merci° 62b5
m.+i(iy.) 46a4

meleke (A): alışkanlık.
m.+lerini 50b11

melekiyye (A): meleğe ait, meleklerle ilgili.
m. (ervāh-ı m.) 60a11

melekiyyü's-şifāt (A): melek sıfatlı
m. 5a8

meleküt (A): ruhların ve meleklerin alemi.
m. ("ālem-i m.): (bak. "ālem) 25a13, 60b1
m.+a ("ālem-i m.) 50b11
m.+da ("ālem-i m.) 47b5, 50b6

mellāh (A): gemici, denizci.
m.+i(iy.) 37b11

melūl (A): üzgün.
m. ü maḥzūn ol-: üzölmek 56a9-10

memleket (A): öлке, şehir, memleket.
m.+dür 27a1

memlū (A): dolu.
m. 6b14

me'mūr (A): emir almış olan ve bir işle sorumlu tutulan kimse.
m. 25a15
m. ol-: emir almak, yapmakla sorumlu olmak 2b2, 23a7, 25a3, 28b1, 61a7
m. ola git-: emir almak, yapmakla sorumlu olmak ve bu durum sürmek 5b3
m.+dur 25b4

men° (A): yasak etme, durdurma, engel olma.
m. it-: engel olmak, durdurmak 34b5

menākıb (A): övölecek özellikler, menkıbeler.
m.-i ḥamıde 64b2-3
m.-i latıfe 3b1-2

menāl (A): sahip olunan şey: varlık, mal mülk.
m.+i(bel.) (māl ü m.) 7a6

m.+e (māl ü m.) 6a2

menâzil (A): duraklar, menziller.

m.-i keşf ü kerâmet 52a15

m.-i muḳaddera 28a10

m.+dür (a^zam-ı m.) 17a12

m.+den 57a10

m.+i(iy.) 19b3, 21b15, 22b8, 23b5

menḳabe (A): tanınmış ve tarihe geçmiş kimselerin durumlarını, başlarından geçenleri anlatan hikaye.

m.+lerinin 25a6

menḳül (A): nakledilmiş, ağızdan ağıza taşınmış.

m. 45b15

m+dür 10a3

mensüb (A): bir şeyle ya da bir kimseyle ilgisi bulunan.

m. ol-: bir şeyle ya da bir kimseyle ilgisi bulunmak
28b4

menzil (A): varılan nokta, mesafe.

m.-i dünyâ 49a3

m.-i nidâ 17a12

m.+den 22b6

m.+ine 28b11

m.+inden 58a1

m.+inüḡ 51a14

m.+leri 57a9

menzile (A): derece, rütbe, yükseklik derecesi.

m.+si 24b11, 31b15

m.+sidür 14a12

m.+sinde 14a11, 30a5, 39a8

menzilet (A): (bak. menzile)

m.-i ulyâ 55b2

m.+e 47a5

m.+lerine 23a13

merâtib (A): rütbeler, dereceler, mertebeler.

m. 24b9

m. (izdiyâd-ı m.) 24b10

m.+e 25b3, 60b2

m.+ini 49b4

m.+ine (ulüvv-ı m.) 44b9

m.+inden 22a4, 57a9

merci^z (A): dönülecek, başvurulacak kimse.

m. (melâz ü m.) 62b5

merd (F): adam, insan.

- m.-i kâmil 44a5
- m.-i pâk-bâz 48a6
- m.-i vâşıl 5a5D2, 42b15, 61b3

mergüb (A): beğenilmiş, herkesçe sevilip aranmış.

- m.-i benî-âdem (kulüb-ı m.) 27a12

mergübe (A): (bak. mergüb)

- m. 38b7

merhamet (A): şefkat gösterme, acıma.

- m. 43a7
- m. kıl-: acımak,, şefkat göstermek 43b10-11
- m. ü şefkat 20b12
- m. ü şefkat eyle- (ümmid-i m.): (bak. ümmid) 64a13
- m.+i(iy.) 16a14
- m.+i(iy.) (kemâl-i şefkat ü m.) 43b3
- m.+i(iy.) (°aıf ü m.) 47b12

merkez (A): odak, merkez.

- m.-i celil 5a9
- m.-i dâ'ire 40a2
- m.-i dâ'ire-i kevn ü mekân 40b2
- m.-i dâ'ire-i vücüd 15a5
- m.-i pergâr-ı kerâmet 23b2
- m.-i sa°âdet 45a3
- m.+ine 48b13

merkûme (A): yazılmış, adı geçmiş.

- m. (dâ'ire-i m.) 62b8

mermer (A): mermer.

- m. 48a10

mersüm (A): yazılmış, çizilmiş.

- m.+dur 31a2

mertebe (A): derece, rütbe, basamak, mertebe.

- m. 17b7
- m.-i kuıbiyyet 14b9
- m.-i nübüvvet 14b7
- m.-i sâmiye 55a14
- m.-i şehâdet bul-: görülmek 52a11
- m.-i °uzmâ 57b8
- m.+ye 22a4
- m.+de 25b5, 31a15, 31b4
- m.+sı 57a8
- m.+sidür 14a10
- m.+sın 45a8
- m.+sine 22a9, 43b13
- m.+leri (ta°yın-i m.) 24b14

- mervî (A): rivayet olunan.
m. ol-: rivayet edilmek 6a11
- merzûk (A): rızkı verilmiş, mutlu.
m.+a 38b12
- mesâ (A): akşam.
m. (ricâlü'l-m.): (bak. ricâl) 58a9
m. (subh ü m.) 51b10
- meşâbe (A): derece, miktar.
m.+sinde 19b10, 30a6
- mesâlik (A): suluk edilen, tutulan yerler.
m.-i rûh-ı muhammedî (sâlik-i m.) 14a15
- meşâlih (A): işler.
m.+i(bel.) 28b15
- meşel (A): anlamlı ve dokunaklı söz, atasözü.
m.+dür 44a2
- meşelâ (A): misal olarak, söz gelişi, mesela.
m. 12a6, 13b12, 15b8, 16a3, 27b14
- mesken (A): sakin olunan, oturulan, yaşanan yer.
m.+i(iy.) 16b11
- meskenet (A): fakirlik, yoksulluk.
m. 16a14
- meskûn (A): içinde insan bulunan, insan oturan.
m.+da (bilâd-ı ruf^c-ı m.) 7b1-2
- mesned (A): rütbe, derece, makam.
m.-i imâret 43b6
- meşûr (A): yazılmış, çizilmiş.
m. 6a4
m. ol-: yazılmak, çizilmek 26b5-6, 61b14
m.+dur 30b14
m.+lardur 40b12, 44a11
- meşâyih (A): şeyhler.
m.-i evliyâ 14b1
m.-i kibâr 55a6
- meşgûl (A): bir işe uğraşan, bir iş görmekte olan.
m. ol-: bir işle uğraşmak, bir iş görmek 23a9, 62a10
m.+dür 15a13
m.+lerdür 58a12

- meşhūd (A): gözle görülmüş, görülen.
 m. 38b15
 m.-i başır-i muşlak ol-: mutlak gözle görülmek, Allah tarafından görülmek 3b13
 m.+a 38b15
- meşhūr (A): ün salmış, tanınmış, ünlü.
 m. ol-: ünlenmek, tanınmak 8a13
 m. (°aded-i m.) 54a8
 m. ol- (mezkūr ü m.): (bak. mezkūr) 54b9-10
 m.+lar 44a10
- meşiyyet (A): arzu, dilek; yürüyüş.
 m.+le (riyāh-i m.) 58b12
- meşkūr (A): teşekkürle değer, beğenilmiş, övülmüş.
 m.-i aşhāb 3a13
- meşrū° (A): şeriate, kanuna uygun.
 m.+uş (dīn-i m.) 32b10
- meşrūh (A): şerh olunmuş, açıklanmış.
 m. ol-: şerh olunmak, uzun uzadıya açıklanmak 43b13
- metā° (A): satılacak mal, eşya.
 m. 12a10
- metīn (A): sağlam, dayanıklı, metanetli.
 m. (zū'l-ķuvveti'l-m.) 42a11
- metrūk (A): terk edilmiş, bırakılmış.
 m. ol-: terk edilmek, bırakılmak 3a7
- mevātın (A): bulunulan yerler, vatanlar.
 m.+1(iy.) 18b13
- mevāzi° (A): yerler, mevziler.
 m.+deki 57b14
- mevāzīn (A): ölçüler.
 m. ü ma°rifet-i ĥudūd 23b7
 m. (°ilm-i m.) 57b7
- mevcūd (A): vücut bulmuş, var olmuş, var.
 m. bulun-: var olmak 37b15
 m. ol-: var olmak 29a6, 44b15, 64a8
 m.+dan (vācibū'l-m.): (bak. vācib) 38b14
- meveddet (A): sevme, sevgi.
 m. 20a13, 20b12
 m.-i sevdā 20b1
 m.+1 (beyān-i m.) 18a11

- mevhibe (A): ihsan, bağış.
m.-i ilāhiyye 38b5-6
- mevhüb (A): ihsan edilmiş, hibe edilmiş, verilmiş.
m.ol-: ihsan edilmek, hibe edilmek, verilmek 49a11
- mevķif (A): duracak yer, durak.
m.-i maḥşer 39b3
- mevķūf (A): vakfedilmiş, tutulmuş, hapsedilmiş.
m. 24b15
- mevlā (A): efendi; Allah.
m.+ya (luṭf-ı m.) 52b15
m.+ları (seyyid ü m.) 57a15
- mevlānā (A): "efendimiz, hazret" anlamlarındadır.
m. 60b15
- mevlid (A): doğma, doğum.
m.+leri 12b15
- mevsim (A): yılın dört bölümünden her biri.
m.+leri 33b3
- mevsūm (A): isimlendirilmiş, ad verilmiş.
m. 25b1
- mevt (A): ölme, ölüm.
m.+den (vaķt-ı m.) 49a4
- mevzu° (A): konu, mevzu.
m.+ına 28b15
m.+ından 29a7
- meyādīn (A): alanlar, meydanlar.
m.-i ķazā (nāvek-endāz-ı m.) 32a5
- meydān (A): alan, meydan.
m.+ı (bel.) 53b5
m.+ınuķ 49a6
- meyyāl (A): meyleden, istekli.
m.+dür 29b6
- mezbūr (A): adı geķen, yukarıda adı geķmiş veya söylenmiş olan (bak. mezbūre).
m. 13b8
m.+e (sūre-ı m.) 23a9-10
- mezbūre (A): (bak. mezbūr)
m. (ķā'ife-ı m.) 61a4

- m.+den (ṭā'ife-i m.) 7a1
- mezheb (A): gidilen, tutulan yol.
m.+ini 35b5
- meziyyet (A): üstünlük özelliği, meziyet.
m.+i 47a7
- mezkūr (A): adı geçmiş, anılmış.
m. 9a1, 43b13
m. ü meşhūr ol-: ünlenmek, tanınmak 54b9-10
m.+dur 23b10, 25b1, 46a1
m.+lar 44a10
- mışdağ (A): bir şeyin doğru olduğunu ispat eden şey.
m.+ınca 21b1
- mihr (F): güneş.
m.-i 'ālem-tāb-veş 41b7
- mihrāb (A): ümit bağlanan yer.
m.-i kerāmet 30a4
m.-i velāyet 25b10
- mihver (A): durduğu yerde dönmekte olan bir şeyin dolayında döndüğü varsayılan doğru çizgi, eksen.
m.-i kalb-i isrāfīl 5a10
m.-i siphr-i hüviyyet 3a13
- mikā'il (k.a.): dört büyük melekten insanlara rızklarını paylaştırmakla yükümlü olanı, Mikail.
m. (kalb-i m.) 5a6-7, 39b5
m.+e 39b11
- mikāyil: (bak. mikā'il) .
m. 45a1
- miqdār (A): derece, kısım, miktar.
m. 28b8
m.+dan (ricāl-i celīlū'l-m.) 54b14
m.+incadur 22a1, 22b2, 23b6
m.+ları 25a2, 58a3
- minā (y.a.): Mekke'nin kuzeyinde, şeytanın taşlandığı kutsal yer.
m. 12a9
- minhu (A): ondan.
m. (mübeddel-i m.) 29a9
- minvāl (A): tarz, yol, şekil.
m. 8b8, 24a12, 34a5, 35a1

mi^ˆrāc (A): merdiven; göğ^ˆe yükselme.
 m.+1(iy.) 46a15
 m.+da (leyle-i m.) 55b8

mir'āt (A): ayna.
 m. 55b14
 m.-1 āgār-i mazāhīr 24a5
 m.-1 ṭab^ˆ 18a15
 m.-1 zāhīr 58a7
 m.-1 zāt 15b7

mirāt (A): (bak. mir'āt)
 m.+a 51b15

mişāl (A): örnek; benzer, andırır.
 m. 19b14
 m. ol-: benzemek, örnek olmak 34a14
 m.-1 nūḥ 37b11
 m.-1 pergār 63a5
 m.- (nigeh-dārān-ı ˆālem-i m.) 27a5

miyān (F): orta.
 m.-1 hāle 34a12

mu^ˆaccelet (A): acele olunmuş, çabuk gelen.
 m. (ˆilm-i āḫīret-i m.) 57b9-10

mu^ˆādīl (A): eş, benzer.
 m. 17b1

mu^ˆallā (A): makamı, rütbesi yüksek, yüce.
 m. (şān-ı m.) 16b3
 m.+dur 24a6
 m.+dur (muṭabbak u m.) 44b9

mu^ˆāmele (A): davranma, davranış.
 m.+de 16a12

mu^ˆammā (A): yanılmaca, bilmece.
 m.+dur 24a7

mu^ˆarbed (A): (?)
 mu^ˆarbedü'l- ḫāzret 59b6

mu^ˆāvenet (A): yardım, yardımlaşma.
 m.-i abdāl ü evtād 64a6

mu^ˆayyen (A): belli, belirli.
 m.+leri (ˆaded-i m.) 54b15

- mücib (A):** neden, vesile; lazım gelen, gereken.
 m.-1 hayret ol-: hayrete neden olmak, şaşkınlık yaratmak 16b15-17a1
 m. ol-: lazım gelmek, gerekmek 39b8
- mucid (A):** fikir yaratan, anlamı derin.
 m.+de (ḳur'ân-ı m.): (bak. ḳur'ân) 10b14-15
- mu'cizât (A):** mucizeler.
 m.+1(iy.) 32b12
 m.+ından 32b13
- mu'cize (A):** olğanüstü şey ya da olay, mucize.
 m.+dür (vâriş-ı m.) 33a3
- muğâyir (A):** aykırı, uymaz, başka.
 m. 60a7
- muḥabbet (A):** sevgi.
 m. 18a3, 18a4(2), 18a5, 18a12, 18a13, 20a14, 20a16, 20b6
 m.-i bârî ḥüdâ 20a13
 m.-i maḥzâ 20b14
 m. it-: sevmek, sevgi duymak 20a12
 m. ü revâc 6a3
 m. ('adem-ı m.) 20b10-11
 m.-i ilâhiyye ('ilm-ı sübüt-ı m.) 17b15
 m. (kelâm-ı m.) 18a2
 m. (levâzım-ı m.) 13b7
 m. (makâm-ı m.) 17b15
 m.-i sübhânî (nev-rüz-ı m.) 33b1
 m.+dür 18a4
 m.+1(bel.)18a8, 18a10
 m.+den 18a9
 m.+den (gird-ı şahrâ-yı m.) 18a15
 m.+den (pâ-yı m.) 18a14
 m.+den (temennâ-yı m.) 18b2
 m.+1(iy.) 18a5, 20b8
- muḥaddiṣün (A):** hadislerle uğraşanlar, Hz. Muhammet'in ve Allah'ın sözlerini yorumlayıp bunlara açıklık getiren evliya grubu.
 m. 54b10
 m. (gürüh-ı m.) 60b7
 m.+dur (ṫâ'ife-ı m.) 60a4
- muḥakkaḳ (A):** gerçekliği, doğruluğu belli olmuş.
 m. 50b7
 m. ol- (muḳarrer ü m.): (bak. muḳarrer) 52a13
- muḥakkiḳîn (A):** gerçeeği arayıp ortaya çıkaran.
 m. (burhânü'l- m.) 2b6

- muḥāl (A): olamaz, olmayacak, boş.
 m. 49b4
 m. ol-: mümkün olmamak 35b9
 m.+dür 64b8
- muḥālefet (A): uygunsuzluk, aykırılık, düşmanlık.
 m.+i(bel.) (ihānet ü m.) 56a11
 m.+e 62b6
- muḥālif (A): aykırılık gösteren, uymayan, uygun olmayan.
 m. 48b15
 m. ol-: aykırılık göstermek, uymamak 12a5
- muḥammed (A) (k.a.): (bak. muḥammed muṣṭafā)
 m.+i(bel.) (ümmeṭ-1 m.) 5b8
 m.+den (ümmeṭ-1 m.) 36b2
- muḥammedī (A): (bak. muḥammediyye)
 m. (sālik-1 mesālik-1 rūḥ-1 m.) 14a15
 m.+deki (dīn-1 m.) 35b13-14, 36a2
- muḥammed-1 muṣṭafā : (bak. muḥammed muṣṭafā)
 m. 55a4
- muḥammediyye (A): muhammet'le ilgili, Muhammet'e ait.
 m. (ḥaḳīkat-1 m.) 15a5-6
 m.+dür (ḥaḳīkat-1 m.) 15a2-3
 m.+yi (velāyet-1 m.) 35b13
 m.+ye (şerī'at-1 m.) 10a5
- muḥammed muṣṭafā (k.a.): son peygamber Hz. Muhammet.
 m. 4a1, 8b5, 14a3, 44b10
- muḥarrer (A): yazılmış, yazılı.
 m.+dür 6a4
- muḥāsama (A): düşmanlık, husumet.
 m. it-: düşmanlık etmek, düşmanca davranmak 12a8
- muḥāṭıb (A): birine söz söyleyen.
 m. ol-: birine söz söylemek 60b8
- muḥıb(b): seven, sevgi besleyen, dost.
 m. 18a10
 m.+den 18a8
 m.+üñ 18a5
- muḥiṭ (A): etrafını kuşatan, çeviren.
 m. (baḥr-1 m.) 26a8
- muḥkem (A): ziyade, çok; sağlam, kuvvetli.
 m. 6b3, 18a10, 19b10

m. ü müstaḥkem kıll-: sağlam olmak, sağlamlaştırmak
57b13
m. ol- (ḳavî ve m.): (bak. ḳavî) 11a6-7
m.+liki 19b11

muḥtâc (A): ihtiyacı olan, yoksul, muhtaç.
m.+lara 7a7

muḥtaş(ş) (A): bir kimseye veya bir şeye özgü olan.
m. ol-: bir kimseye veya bir şeye özgü olmak 29b1,
53a9-10, 54a14-15, 58a4

muḥteciḳ (A): örtünmüş, saklanan, gizlenen.
m. ol-: saklanmak, gizlenmek 57a14

muḥterem (A) :saygıdeğer, ihtiram olunmuş.
m. (gürüh-ı m.) 30a4
m. (maḥrem-ı m.) 32a2

mu'în (A): yardım eden, yardımcı.
m. 32a15, 64b9

muḳâbele (A): karşılık.
m.+sinde 53b12, 64a12

muḳâbil (A): karşılık.
m.+i 14a9, 45b4

muḳaddem (A): önce gelen, önceki.
m. 14b3

muḳadder (A): değeri, kadri bilinmiş, beğenilmiş; alında yazılı.
m. ol-: değeri, kadri bilinmek, beğenilmek 29b10
m. olmuş ol- 62a7-8

muḳaddera (A): takdir olunmuş, alında yazılı, Allah tarafından bilinen.
m.+sında (menâzil-i m.) 28a10

muḳaddese (A): mübarek, temiz kutsal.
m. (ervâḫü'l- m.) 62b11-12
m.+nüḡ (ervâḫ-ı m.) 61a2

muḳârenet (A): uygunluk.
m.+i(iy.) 28a13

muḳârin (A): ulaşmış, yaklaşmış, yakın; uygun.
m. ol-: ulaşmak, yakınlaşmak; uygun olmak
28a15-28b1, 64b5

muḳarreb (A): yaklaşmış, yakın.
m. ol-: yaklaşmak 3b8

muḳarrer (A): kararlaştırılmış; şüphesiz, sağlam; anlatılmış, bildirilmiş.
m. 15a5
m. ol-: sağlam olmak 15b3, 20a6, 34b1, 34a6-7, 38a12
m. ü muḳaḳḳak ol-: şüphesiz olmak, kesin olmak, sağlam olmak 52a13
m.+dür 4a3, 5b10, 5b15, 9a6, 16a2, 18b6, 21a6, 21b15, 22b8, 24a2, 24b15, 26a12, 27a8, 28b3, 42b10, 46a11, 48a15, 48b2, 49b11, 50b5, 52b14, 56b15, 61a8, 61b11, 64a15

muḳarrib (A): yaklaştıran, yakınlaştıran.
m.+lerdür 59a11

muḳarribān (F, muḳarrib A): yaklaştıranlar, yakınlaştıranlar.
m.-ı dergāh-ı ālih 64b1

muḳarribūn (A): (bak. muḳarribān)
m. (efrād-ı m.) 54b11

muḳāvevet (A): karşı koyma, dayanma.
m. it-: karşı koymak, dayanmak 21b5

muḳayyed (A): kayıtlı, bağlı.
m.+lerdür 4a9

muḳdīm (A): çabalayan, işine düşkün.
m. 48a15

muḳtedā (A): önde bulunan, kendisinden örnek alınan.
m. ol-: örnek almak 25b12

muḳtezā (A): gerekmiş, gereken, gerekli.
m.-yı fuād 32b5

mūmā-ileyh (A): adı geçen, yukarıda anılan.
m. 7b13
m. (ḳuṭb-ı m.) 22b10
m.+üj (ḳuṭb-ı m.) 22a15-22b1

murād (A): istek, amaç.
m. 36a4, 40a9, 62a15
m. idin-: amaç edinmek, amaçlamak 12b4
m. olun-: amaçlanmak 24a13
m. u maḳşūd 61b13-14, 64a7
m.+i(iy.) 62a7
m.+ına 62a12, 62b4
m.+ları 32b4, 38b12

- murākabe (A): kontrol, denetim.
m. (keşirü'l- m.) 9b15
- müris (A): getiren veren, kazandıran.
m.-i huşū° 41a6
- murtāz (A): talimli, eğitilmiş.
m. (şahş-ı m.) 42a7
- mūsā (k.a.): Tur dağında Allah'la konuşan ve "on emir" adı altında kavmine ahlak kurallarını bildiren peygamber, Hz. Musa.
m. 5a3, 13a5, 17a8, 27b6
- mūsā bin 'imrān (k.a.): bir din büyüğü, Musa bin İmran.
m. 48a2
- muşaffā (A) :süzülmüş, yabancı maddelerden arınmış, saf.
m. (zāt-ı m.) 16b5
m.+dur 24a6
- muşāhabet (A): sohbet etme, konuşma, görüşme.
m. 10a10
m. eyle-: sohbet etmek, konuşmak, görüşmek 8a2, 8a5, 12b13
m. it-: sohbet etmek, konuşmak, görüşmek 9a4
m. dağı it- 56b8-9
m.+de 7a11
m.+ler (m. eyle-) 53b3
- muşāhib (A): bir biyiğin yanında bulunarak, onu sözleriyle, sohbetiyle eğlendiren kimse.
m.+leri 9b2
- muşavver (A): tasarlanmış, düşünülmüş, tasvirli.
m.+den (rūh-ı m.): (bak. rūh) 48b6, 48b11
- muştafāvi (A): Muhammet'le ilgili, Muhammet'e ait
m. (hātem-i sırr-ı pāk-ı m.) 36a6
- muştafaviyye (A): (bak. muştafāvi)
m. (mübāşir-ı ri'āyet-ı sünnet-ı m.) 10a2
- muṭabbak (A): uydurulmuş, uygun hale getirilmiş.
m. u mu'allā 44b9
- muṭābık (A): birbirine uygun, uyan.
m. ol-: birbirine uymak 30b4
- mu'tād (A): adet olunmuş, alışılmış.
m.+ından ('ināyet-ı m.) 4b15

- muḩala'a (A): okuma, düşünce.
m.+sına (âfitâb-ı m.) 2b11
- muḩarrâ (A): taze.
m. kı1- (tâze ve m.) : (bak. tâze) 10a1
- muḩlaḩ (A): tek, salt.
m. (velî-yi m.) 45b8-9
m. ol- (meşhûd-ı başîr-ı m.): (bak. meşhûd) 13b13
m.+durur (nûr-ı m.): (bak. nûr) 46b11
- muḩḩali' (A): öğrenmiş, bilgili, heberli.
m. ol-: haberini almak, öğrenmek 45a7
- muttaşîf (A): vasıflanan, kendisinde bir özellik bulunan.
m. 38b2, 41a8
- muttaşîl (A): kavuşan, ulaşan.
m.+dur 50b1, 50b3
- muvâfîḩ (A): uygun, yerinde.
m. 52a10
m.+dur 7b13
m. ol-: uygun olmak, uymak 16a6, 27b3, 52b12
- muvâzene (A): uygunluk, kıyas, ölçü.
m. 28b11
- mûy (F): kıl.
m.+ındaki (ser-i m.) 59a9
- mużâf (A): bağlanmış, bağlı.
m. 50b1, 50b3
m. ol-: bağlanmak 50b13
- mübâlaḩa (A): bir şeyi çok büyütme, abartma.
m. 6a11
- mübârek (A): uğurlu, kutlu, kutsal.
m. 11a5, 11a10, 12b10
- mübâşeret (A): bir işe başlama, girişme.
m. 13a11
m. olun-: başlanmak, girişilmek 54b3
- mübâşîr (A): geçici olarak bir merkezden bazı emirler alan, bu emirleri gereken yerlere götüren ve uygulayan kimse.
m.-i ri'âyet-i sünnet-i muḩtafaviyye 10a2
- mübeddel (A): deḩişmiş, deḩiştirilmiş.
m.-i minhu 29a9

- mübîn (A):** iyiyi kötüyü ayıran, açık, belli.
 m. (nizâ^c-i şer^c-i m.) 32a13
 m.+e (dîn-i m.): (bak. dîn) 32a10
- mübrim (A):** zorlayan, zorlayıcı.
 m. (emr-i m.) 48b2
- mübtelâ (A):** tutkun, tutulmuş.
 m. ol-: tutulmak 5b13, 6a9-10, 11a3, 34b2
- mücâdile (A):** Kur'an'ın 22 ayetlik elli sekizinci suresi.
 m.18b4
- mücâhedât (A):** benesel zevkleri yenmek için verilen çaba.
 m.-i bedeniyye 60a13
- mücâhid (A):** din düşmanları ile savaşan.
 m. (velî-yi m.) 53b8
- mücâlese (A):** (bak. mucâleset)
 m. 16a11
 m.+dedür 47b11
- mücâleset (A):** beraber oturma, toplanıp söyleşme.
 m.+de (ülfet ü m.) 7a12
 m.+le 10a10
- mücerred (A):** tek, yalnız; katışuk olmayan, saf.
 m. 30b7, 38b9
 m.-i laîf (rûh-ı m.) 23b8
 m.+dür (rûh-ı m.) 24a4
- mücrim (A):** suçlu.
 m.+e ('usât-ı m.) 39b15
- müctemî (A):** toplanan, toplanmış.
 m.-i aşfiyâ ahyâr 64a5
 m. ol-: toplanmak 6b15
- müdāvāt (A):** deva arama.
 m. it-: deva aramak 5b13-14
- müdde^câ (A):** dava olunan şey.
 m.+ya (şidk-ı m.) 33a1-2
- müddet (A):** zaman, süre, müddet.
 m. 54a5
 m.-i ecel-i tabî'î 11a14
- mü'eccele (A):** ileriye bırakılmış, ertelenmiş.
 m. ('ilm-ı dünyâ-yı m.) 57b10

- mü'eddî (A):** neden olan, doğuran, meydana getiren.
 m. ol-: neden olmak 21a7
 m.+dür 13b12
- mü'essir (A):** iz bırakan, etki eden; eser sahibi.
 m. 42a14
 m. ol- 55b6-7
 m.+dür 49b10
 m.+i(iy.)30b5
- mü'eyyed (A):** kuvvetlendirilmiş, sağlam.
 m. 15b8
 m.+lerine (yed-i m.) 30a2
- müfârekat (A):** uzaklaşma, ayrılma.
 m. it-: uzaklaşmak, ayrılmak 29a8
 m. itmeli ol- 28b14
- müheyyeme (A):** Allah'ın güzelliğini görmekten başka bir şey bilmeyen.
 m.+dür (ervâh-1 m.) 59a13
- mühim(m) (A):** önemli; gerekli.
 m. 61b13
 m. ol-: gerekli olmak, gerekmek 9a14
- mühimmât (A):** önemli şeyler, önemli kimseler.
 m.+dan (erbâb-1 m.) 61b12
 m.+ına 64a14
- mühimme (A):** (bak. mühim(m))
 m. (havâyic-1 m.) 9a9
- mükâşefe (A):** keyf yoluyla bilme, Allah'ın sırlarının ermişlerin gönüllerine doğması.
 m.+leri 35a2
- mükâşifât (A):** Allah'ın sırlarının ermişlerin gönüllerine doğması, keşf yoluyla elde edilen bilgi.
 m. 34b14
 m.+uğ (aşhâb-1 m.) 24b14
 m.+la (aşhâb-1 m.) 6b14
- mükâyede (A):** (din düşmanlarına karşı yapılan) hile, düzen.
 m. (cehd ü m.) 17a11
- mükemmel (A):** kemal bulmuş, tam, olgun, mükemmel.
 m. 48b8
 m. (kuṭb-1 m.) 14b6

mükerrerme (A): aziz, saygıdeğer.
m. (ka'be-1 m.) 26a10

mülâhaza (A): iyice düşünme.
m. olun-: iyice düşünülme 51b4

mülâkât (A): buluşma, görüşme.
m. 35a15
m. it-: buluşmak, görüşmek 45a6, 48a1, 51b12

mülâyemet (A): yumuşak huyluluk, yumuşaklık.
m. 43b8, 47b12
m. it-: yumuşak davranmak 39b13
m. ü şefkat 39b7
m. (baş-1 m.) 42b12, 43b10
m. (luğ ü m.) 46b15
m.+i(bel.) 43b9
m.+i(bel.) (efrâ-1 m.) 39b9
m.+i(iy.) 42b10

mülâzemet (A): bir yere veya bir kimseye sınıksız bağlanma.
m. 9b5

mülk (A): şahadet alemi, görünen alem; ülke.
m. (°âlem-1 m.): (bak. °âlem) 25a14, 25b7
m.+e (°âlem-1 m.) 25b5, 55b11
m.+de (°âlem-1 m.) 47b10
m.+ine 11b6
m.+inüç 33a9

mülük (A): hükümdardan.
m.+i(iy.) 39a8

mü'min (A): iman etmiş, islam dinine inanmış.
m.+den 43a7
m.+lere 32b9
m.+lerüç 56a13

mü'minin (A): müminler.
m.+ile 56b8

mümkîn (A): olabilir, mümkün.
m. 18a8, 35b12
m. ol-: olabilmek 4a6, 18a12
m.+dür 28a2

mümkînât (A): olabilen, olabilir şeyler.
m. 17b1

mümtâz (A): üstün tutulmuş, seçilmiş.
m. 17a5
m. (vâşıl-1 m.) 32a9

- mümted(d) (A):** uzama.
m.-i tām 49a12
- mümteni° (A):** mümkün değil, olamaz.
m.+dür 21b10
- mümtezic (A):** kaynaşmış, bağdaşmış.
m. 48b7
- mün°adim (A):** yok olan, olmayan.
m. ol-: yok olmak, olmamak 20b11, 34a4
- münāfi (A):** aykırı zıt.
m.+dür 43b5
- münāsib (A):** uygun, yerinde.
m. ol-: uymak, uygun olmak, yerinde olmak 43b8, 60a15, 60b4
- münevver (A):** aydınlatılmış, ışıklı.
m. 27a11
- münevvere (A):** (bak. münevver)
m.+de (medīne-i m.) 12b6
- münfehim (A):** anlaşılan, kavranılan.
m. ol-: anlaşılmaq, kavranılmak 24b9, 36a13-14
- münferid (A):** yalnız, tek, tek başına, ayrı.
m. ol-: ayrılmak 56b14
- münhaşır (A):** sınırlanan; bir şeye mahsus olan.
m. ol-: sınırlanmak; bir şeye mahsus olmak 7b11, 14b8
- münife (A):** yüksek, ulu, büyük.
m.+lerini (evşāf-ı m.) 2b4
- münkaṭı° (A):** kesilen, kesilmiş.
m. ol-: kesilmek 47b2, 53a10-11
- münker (A):** inkar edilen, kabul edilmeyen.
m. (nehy-i m.) 18b15
- münsevi (A):** unutulmuş.
m.+dür 64b6
- müntehā (A):** nihayet bulan, sona eren.
m.+dur 46b2
- müntekış (A):** oluşan, nakşolunan.
m. ol-: oluşmak, nakşolunmak 60b4
- münzile (A):** gökten indirilmiş.

m.+yi (‘ulüm-ı şerāyī’-i m.) 30a11

mürekkeb (A): iki ya da daha çok parçanın karışmasından meydana gelen, oluşan.
m.+dür 48b7

müretteb (A): tertip edilmiş, dizilmiş.
m.+dür 48b9

mürîdîn (A): bir şeyhe bağlı olan kimseler, müritler.
m. (şabaka-ı m.) 13b13

mürsel (A): yollanmış, gönderilmiş.
m. 14b4, 14b9, 15a7
m. (nebi-yi m.) 14b6

mürür (A): sona erme.
m.-1 ezmân 30a2

mürüvvet (A): cömertlik, iyiliksever.
m.+1(iy.) 64b8

müsâhele (A): kolay sanma.
m. bul- (ihmâl ü m.): (bak. ihmâl) 53a11-12

müsaḥḥar (A): büyülenmiş, büyülü; itaat etmiş, boyun eğmiş.
m. 57b11
m.+dur 23b15

müsâra‘at (a): teşebbüs etme, girişme.
m.+1(iy.) 16a2

müḡebbet (A): tespit olunmuş, sabit kılınmış.
m.+dür 18a5

müsellem (A): doğruluğu, gerçekliği herkesçe kabul edilmiş olan.
m.-1 ebrâr ü aḡyâr 61a11

müḡelles (A): üçleştirilen, üçlü.
m.+dür 10b14

müselmân (A): İslam dinini kabul etmiş, Müslüman.
m.+lardan 56b6

müsemnâ (A): adlanmış, adlandırılmış.
m. 13b1, 24a7
m. ol- (ism ile m.): (bak. is(i)m) 3b14
m.+dur 49a5
m.+lar 45a13

- müstahak(ķ) (A): hak etmiş, kazanmış.
 m. ol-: hak etmek, kazanmak 57a6
 m.+dur 22a4
- müstahkem (A): salamlaştırılmış, sağlam.
 m. ol-: sağlamlaştırılmak 18a11
 m. kı1- (muħkem ü m.): (bak. muħkem) 57b13
- müstegnā (A) :ayrı tutulan, ayrı.
 m.+lardur 45a14
- müstetāb (A): hoş, güzel seçkin.
 m. (mazmün-1 m.) 2b12
 m.+dur (velī-yi m.) 14b15
- müstevcib (A): icap eden, gereken.
 m. ol-: icap etmek, gerekmek 39b10
- müşābehet (A): benzeyiş, benzeme.
 m.+i(1y.) 48b8
- müşābih (A): benzeyen, benzer.
 m.+dür 7a13
- müşāhedāt (A): eşyayı "birlik" kanıtıyla görmeler,
 müşāhedeler.
 m. (aşhāb-1 m.) 52b11
- müşāhede (A): eşyayı "birlik" kanıtıyla görme; görme,
 bakma, görüş, bakış.
 m. (ʿayn-1 m.): (bak. ʿay(n)) 53a6-7
 m. it-: görmek 20b2-3, 39b8, 48a15, 53b2
 m. kı1-: bakmak 13b6, 49b14
 m. olın-: görülmek 51b1
 m.+si 38b9
 m.+sin 25b7
 m.+sine 25a13, 25a14, 29b14, 38b10
 m.+leri 18b10, 38b8
 m.+leri (şāhid-i m.) 55a1
 m.+lerini 50b10
 m.+lerine 24b14
 m.+lerinde 31a3
- müşārün-ileyh (A): kendisine işaret edilen, adı geçen,
 anılan.
 m. (ķuṭb-1 m.) 22a5
- müşerref (A): (bak. müşerrefe)
 m.+dür 50a4
- müşerrefe (A): şereflendirilmiş, şerefli.
 m.+den (taķsīm-i kaʿbe-i m.) 26a7

- m.+ye (mekke-i m.) 23a1, 23a6
- müşeyyed (A): saşlamlaştırılmış, sağlam.
m.+dür 15b9
- müşfik (A): seven.
m.-i keşirü's-saĥâ 11b1
- müşkil (A): zor, müşkül.
m. 24a7
- müşteġil (A): iştigal eden, uğraşan.
m.+dur 42a11
- müştemil (A): iştimal eden, kavrayan.
m. ol-: iştimal etmek, kavramak 3b10
- müştemile (A): (bak. müştemil)
m. ol- 30b15-31a1
- mütâbi^c (A): tabi olan, uyan.
m.-i şerâyi^c-i nebeviyye 10a1-2
- müte^caddide (A): çok, birçok, türlü türlü.
m. (şabakât-ı m.) 54a15-54b1
- müte^callik (A): başlı, ilgili, ilişiiği olan.
m. 23b6, 43a13
m. ol-: bağlanmak, ilgili olmak 16b13-14, 44b4-5,
44b8, 50b10, 59b11, 64a10-11
m. ola gel-: ilgili olmak ve bu durum sürmek 61b8
m.+dür 46b6
- müte^caţţışân (F, müte^cattış A): susayanlar, susamışlar.
m.-i bâdiyye-i şarîkat 25a4
- müte^cayyin (A): meydanda olan, belli.
m. 3a5
- mütâba^cat (A): birine tabi olma, uyma.
m.+la 57a13
- müteberrike (A): mübarek sayılan, uğurlu, bereketli.
m. (esâmî-yi m.): (bak. esâmî) 27b11
m.+lerle (nesâ'im-i enķas-ı m.) 33b3-4
- mütecessid (A): vücut bulma, ortaya çıkma.
m. ol-: vücut bulmak, ortaya çıkmak 53a14
- mütedeyyin (A): dine bağlı.
m. 3a4
- müteferriķ (A): dağınık, ayrı ayrı.

m.+lerdür 34a8, 45b11

müteğayyir (A): bozulmuş, başkalaşmış, bozuk.
m. ol-: bozulmak, başkalaşmak, değişmek 18a4
müteğayyirü'l-hâl eyle-: durumunu değiştirmek,
bozulmak, başkalaşmak 42a13

mütehaqqık (A): doğruluğu ortaya çıkan.
m. ol-: doğruluğu ortaya çıkmak 56a4

mütekerrir (A): tekerrür eden, tekrarlanan.
m. ol-: tekerür etmek, tekrarlanmak 51a12

mütelezziz (A): lezzet bulan, hoşlanan.
m. 27a12

mü'telif (A): alışılan, alışık.
m. 38b3
m. ol-: alışmak, alışık olmak 41a9

mütenevvi' (A): çeşitlenen, türlü türlü olan.
m. ol-: çeşitlenmek, türlü türlü olmak 47b3, 47b7,
47b13

müterassaıd (A): bekleyen, kollayan, gözetleyen.
m. ol-: beklemek, kollamak, gözetlemek 29b13

mütesâbih (A): Kur'an'ın mecazi anlama elverişli ayeti.
m. 19b9, 20a7
m.+e 19b14
m.+de 19b11

mütesâbihât (A): Kur'an'ın mecazi anlama elverişli
ayetleri, mütesâbihler.
m. 19b5

müteşevvik (A): şevkli, çok istekli.
m. 35a13

mütevekkil bi'llâh (k.a.): bir Abbasi halifesi.
m. 4a7

mütevellid (A): meydana gelmiş, doğmuş.
m. ol-: meydana gelmek, doğmak 48b10

mütezarrir (A): zarar gören, zarara uğrayan.
m. ol-: zarar görmek, zarara uğramak 17b3

mütevekkil (A): işi olurluna bırakan, boyun eğen.
m. ol-: boyun eğmek 45b8
m.+dür 49a5

müyesser (A): kolay gelen, kolaylıkla olan.

m. 62a7

m.+dür 7a3, 24a3, 50b8

N

nağme (A): ahenk, ezgi.
n.-i şūr 16b4

naḥl (A): hurma ağacı.
n.+ına 22b4

nā'ib (A): birinin yerine geçen, vekil.
n. ol-: birinin yerine geçmek, vekil olmak 52b7
n.+i(iy.) 22b14
n.+i (n. olmuş ol-) 22b11

nā'il (A): amacına ulaşan, ulaşmış.
n. ol-: amacına ulaşmak 43b12

naḫī (A): temiz, pak.
n. (velī-yi n.) 14b10

naḫīb (A): bir topluluğun başı veya vekili.
n. 29b9, 30a1
n.+i(iy.) 31a7

naḫ(i)d (A): para; para olarak bulunan servet.
n.-i akçe 9a8
n.-i ğinā 51a10

naḫ(i)l (A): aktarma, geçirme, taşıma; bir şeyi başka yere götürme.
n. eyle- : aktarmak, geçirmek 17a11, 18a2
n. ũ taḫvīl 61a3

naḫīz (A): zıt, karşı.
n.+i(iy.) 40a4

naḫz (A): bir şeyi, bir sözleşmeyi bozma, yok sayma.
n.-i ḫatm-i nübüvvet 10a7

nām (F): adlı, adında; ad.
n. 8b11, 35a15, 48a1, 48a2
n.-i latīf 3a10
n.-i pāk 39a2
n.+i(iy.) 12a8, 26a5
n.+ına 50a7

nā-maḫşūr (F, maḫşūr A): sonu olmayan, sonsuz.
n. 54b9

nā-ma'kūl (F, ma'kūl A): makul olmayan, akla uygun gelmeyen.
n. 12b5

namāz (F): namaz.

n. kıl-: namaz ibadetini yerine getirmek 9a6

n. ü îâ[°]at 58a11

n. it- (edā-yı n.): (bak. edā) 51b11

n.+1(bel.) 8a10

namāz-güzār (F): namazını kılan,, namazını esa eden.

n. ol-: namazını kılmak, namazını eda etmek 58b5

nā-mütenāhiyye (F, mütenāhiyye A): sonsuz, sınırsız.

n. (ğalebāt-ı tecelliyāt-ı n.) 33a14-15

nāresnī (y.a.): İran'da, Tahran yakınında bir köy adı.

n. 8b11

nās (A): insanlar, halk, herkes.

n. 5b12, 12b4, 38a7

n. (°ādet-ı n.) 12a15

n.+1(bel.) 10a5

n.+a 55b4

n.+a (havāyic-ı n.) 47a8

n.+dan (ebşār-ı n.) 41a11

n.+uğ 60a7

n.+uğ (°avām-ı n.) 6a6

n.+la 23a8, 47b11

naşb (A): bir yere, bir memurluğa atama.

n. it-: bir memurluğa atamak 29a1

n. olın-: bir memurluğa atanmak 32a8

naşr (A): bir olayı açıklama, bir durumun çözümüne yardım etme.

n.-ı şerif: bir durumu çözümleyen, bir olaya açıklık getiren ayet 11a1, 18b8

naşib (A): Allah'ın kismet ettiği şey.

n. eyle-: kismet etmek, vermemek. 43a11

naş(ş) (A): anlamında açıklık ve kesinlik bulunan Kur'an ayetinin kanıt olarak gösterileni.

n.-ı kerim-ı ma[°]rūf 54a3

n.-ı şerif 26b2, 33b14, 40b11, 55b10

nā-sütüde-kār (F): beğenilmeyen, hoş olmayan iş yapan.

n.+la 32b3-4

nāvek-endāz (F): ok atıcı, okçu.

n.-ı meyādın-ı kazā 32a5

nāy. (F): kamıştan yapılan bir çalgı, ney.

n.-ı işğ (uşūl-ı n.) 16b4

nā-yāb (F): bulunmaz.

n. (mānend-i gevher-i n.) 2b12

naẓar (A): bakma, bakış; düşünme.

n. 2b10

n. it-: bakmak 38b12, 61b15

n.-i 'ināyet 28a14, 64b3

n. kı1-: bakmak 43a8

n. eyle-: bakmak 16b13

n.+1(iy.) (edille-i n.) 16b14

n.+ları 18b10, 53b13, 59b10, 59b11, 61b8, 61b9

naẓar-gāh (F, naẓar A): bakılan, bakılacak olan yer.

n.+ından 3b12

naẓarī (A): uygulanmamış, yalnız görüş halinde olan.

n. (delil-i n.) 16b9

nāzır (A): bakan, gözeten.

n. ol-: bakmak, gözetmek 25b5

n.+dur 27b7, 26a3

n.+lardur 45a2

nāzil (A): yukarıdan aşağıya inen, inici.

n. ol-: inmek 23a7, 29b11-12

n.+dür 42a10

naẓīr (A): benzer, eş.

n.+i(iy.) 59a12

naẓm (A): ölçülü, uyaklı söz, şiir.

n. 10b4, 10b5, 11b2, 13a3, 16b3, 17a4, 17b8, 17b15D1, 18a14, 19a1, 19a12, 20b15, 21b8, 22b2, 23a14, 24a3, 25b9, 26b15, 29b2, 31a5, 32a1, 33a7, 35a7, 36a5, 37a6, 37b7, 38b15, 39a14, 39b11, 40b1, 41b4, 42a2, 42b2, 42b13, 43b15, 45a8, 46a1, 46a14, 46b9, 48a15, 49a5, 49b3, 49b15, 51a6, 51b14, 52a13, 52b14, 53b3, 54b3, 58a4, 59a5, 59b14, 60b6

n. it- (eş'ār-ı n.): (bak. eş'ār) 7a3-4

naẓmiyye (A): (bak. naẓm)

n. 48a3

ne: nasıl, ne biçim, ne gibi, nereden, ne.

n. (isim) 48a15(2), 48b2(2)

n. (sıfat) 12a11, 17a5, 21a10, 22a4, 28b8, 35a13, 39b2, 39b12, 42b13, 43a1, 43b7(3), 48a3, 48a5, 49b3, 58a5, 59a6, 60a13, 60b3, 52a1

n. (n'eyle-) 6a15

n.(n'idüğünü) 57a4

n.+ye 22a3

n.+ler 59a8

n. (zamir) 19a3, 42b15, 62a11, 62b2
n. (zarf) 45a10, 60b7

ne....ne: ne....ne.

n. 13a8, 17a7, 18a4-5, 31a11, 37b14, 39b6,
43a15-43b1, 44a7, 53b9

nebevî (A): (bak. nebeviyye)
n. (ḥatm-i velāyet-i n.) 36a5

nebeviyye (A): peygambere ait, peygamberle ilgili.
n. (mütâbî^c-i şerāyî^c-i n.) 10a1-2
n.+den (hicret-i n.) 8b13

nebi (A): peygamber.
n. 14b9
n.-yi lâ-reyb 44b11
n.-yi mürsel 14b6
n.+yi şâlih 44b13
n. (şâhib-i sirru'n-n) 8a13

nefer (A): bir adam, tek kişi.
n. 4b15, 5a2, 27a6, 29b1, 37a11, 37b12, 37b15, 39a5,
39a7, 40b6, 41b9, 46a6, 46b4, 48a5, 52a5, 53a4, 53b8,
61b2, 61b4
n.-i ^câbid 5a6

nefes (A): soluk, nefes.
n. rahmānî 46b8
n.+de 46a9, 51a12
n.+leri 46b6

nef(i)s (A): ruh, can; şahıs, kişi, insan; kendi.
n. 26b14, 29a13, 29a14, 36a9, 46a12, 50b14, 52b3,
61b7
n.-i himmet 40b3
n.-i şâ'id 46a10
n. (bezl-i n.) 56a8
n.+dür 26b14, 59b14
n.+üç 43b13, 44a12
n.+i(iy.) 50a2, 56b1
n.+ine 49b9, 50b2
n.+inde 30b11
n.+lerine 7a7, 56a6, 56a7, 56a10
n.+lerinüç 56b5

nefis (A): çok beğenilen, pek hoş.
n.+e 7a5

nef(i)y (A): sürme, sürgün etme.
n. 57b15
n.+i(iy.) 57b14

nefsiyye (A): nefesle ilgili, nefse ait.
n. (riyâzet-i n.) 60a12

nehâr (A): gündüz.
n. (leyl ü n.) 63b3
n. ü leyâlî (sâ'ât-ı n.) 45b4-5

neh(i)r (A): akarsu, ırmak, nehir.
n.-i dicle 58b7
n. (ka'r-ı n.) 58b13

nehy (A): yasak etme, yasak.
n.-i münker 18b15

ner (F): er, erkek.
n.+ler (şîr-in) 48a4

nesâ'im (A): hafif rüzgarlar, esintiler.
n.-i enķās-ı müteberrike 33b3-4

nesîm (A): hafif rüzgar, esinti.
n.-i irâdet-i kâhhâr 58b6-7

nesne: şey, nesne.
n. 18a6, 28b6, 45b7, 55b13, 56a14
n.-i his 41a15
n.-i zamân 16a3
n.+yı 7a5
n.+ye 44b4
n.+nüg 44b5
n.+ler 60b6
n.+lere 44b2
n.+lerden 21a7

netâyic (A): sonuçlar, neticeler.
n.-i rüşen-sitâre 27a10

nev (F): yeni.
n. (mâh-ı n.): (bak. mâh) 34a14

nev° (A): çeşit, tür.
n. 14b2
n.-i evvelî 14b2
n.-i sâni 14b11
n.-i ins ü cin 49a9

nev°â (A): bir derece, nispeten.
n. 34b8

nevâfil (A): farz ve vacipten oluşan namaz ibadetleri
n. (edâ-yı n.) 56b12

- nev-rüz (F): yeni gün: yılbaşı.
n.-1 muhabbet-i sübhānī 33b1
- ney-istān (F): kamışlık, sazlık.
n.-1 hayāl 16b3
- neyyir (A): nurlu, parlak.
n.-1 ʿōmr 5a11
- nice: (bak. niçe)
n. 10b12, 15a4, 48a4, 56b1
- niçe: ne kadar, ne kadar çok, birçok, nice.
n. 2b11, 3a9, 4a11, 6b4, 7a2, 9b1, 11b5, 112a15, 22b6, 28b6, 29b13, 29b14, 53b3, 53b7, 54a5, 60b5
- niçeler: nice kimseler, çok kimseler, birçoklar.
n. 8b9, 26b11
- nidā (A): ses verme, seslenme.
n.+da (menzil-i n.) 17a12
- nigāh (F): bakma, bakış.
n.+ları 46b11
- nigeh-bān (F): gözcü, bekçi.
n.+dur 26a6, 28a4
n.+1(1y.) 27a2
- nigeh-dārān (F): gözcüler, bekçiler.
n.-1 ʿālem-i mişāl 27a5
- nigerān (F): bakan, bakıcı.
n.+dur 26a5, 28a6
- nihāyet (A): son, uç.
n. 7a9, 17a4, 17b15D2
n. bul-: bitmek, son bulmak 13a10, 31a12
n.+i(bel.) 44b1
n.+e (n. yitiş-): bitmek, son bulmak 64a7
- nikāh (A): yasal evlenme töreni, nikah.
n. (hıfıbe-i n.): (bak. hıfıbe) 12a1
n.+ında (hıfıbe-i n.) 11b7-8
- nisā (A): kadınlar.
n. 26b15, 47a4, 51a4
n. (mazmūnī'n- n.) 19b15
n.+yı (tā'ife-i n.) 20a10, 20b6
n.+ya (cins-i n.) 20a13, 20a16
n.+dan 48a15, 49b1
n.+dan (şinf-i n.) 26b11

nisbet (A): kıyas, ölçü.
n.+lerini 13b9

nişân (F): iz, işaret.
n.+la (kerâmet-i n.) 9a3

nite ki: gerçekten, zira, nitekim.
n. 3b9, 4a6, 4a10, 10b14, 14a5, 16b10, 19b12, 22b12,
26a14, 26b12, 30b2, 31b14, 33a5, 48a15, 55b7

niyâbeten (A): vekil olarak, vekâleten.
n. 2b3, 3b6, 23a10

niyâz (F): yalvarma, yakarma, dua.
n.+la (envâ^c-i tazarru^c u. n.) 62a6

**niyyet (A): namazdan, oruçtan önce başlama duasını okuma,
niyyet.**
n.-i pâk 62a4
n.+ine 62a15

nizâ^c (A): çekişme, kavga.
n.-i şer^c-i mübîn 32a13

niżâm (A): zamanın gereklerine göre konulan esalar, düzen.
n.+ı(iy.) 18a2

noğşân (A): eksik, noksan.
n. 37a14
n.+ları 46a8

noğta (A) : nokta.
n.-i dâ'ire-i sırr-ı velâyet 23a15

**nūh (k.a.): Kur'an'da adı geçen peygamberlerden
üçüncüsü, Hz. Nuh.**
n. 15a12, 37a12
n. (mişâl-i n.) 37b11

**nuşabâ (A): batımı bildikleri için halkın içlerine bakıp
ve ruhlarını okuyup oradaki en gizli şeyleri açığa
çıkaran Tanrı erenleri üç yüzler.**
n. 30b5, 30b9, 31a1, 36a11, 52b13, 59b12, 61b6,
62b12
n.+mı 31a2
n.+dur 29b7
n.+yı 52b13
n.+yımı 31a4
n.+ya 29a15, 31b13
n.+nuş 30b13
n.+nūş 31b13

- nuḡūd (A):** paralar, nakitler.
n.-ı derāhim ü dīnār 50a9
- nūr (A):** aydınlık, parlaklık, ışıltı, ışık, nur.
n.-ı muḡlaḡ : Allah'a ait olan ve devamlı olan nur
46b11
- nūrānī (A):** parlak, nurlu.
n. (şaḡş-ı n.) 58b8-9
- nuṣret (A):** yardım, Allah'ın yardımı; başarı, üstünlük.
n.+de 32a10
n.+ine 32b8
- nübüvvet (A):** peygamberlik, nebilik.
n. (mertebe-ı n.) 14b7
n.+e (erā'ike-ı n.) 59b2
n.+den (inḡiṣā'-ı n.) 14b8-9
n.+den (maḡāhir-ı n.) 15a8
n.+den (naḡz-ı ḡatm-ı n.) 10a7
n.+ini 11a8
n.+lerine 10a7
- nücebā (A):** halka taşıyamadıkları yüklerle ilgili olarak yardımda bulunan, halkla ilgili konuları düzenleyen Tanrı erenleri, kirkılar.
n. 31b5, 59b13, 61b5, 62b12
n.+dur 31a10, 32a3
n.+da 31b14
- nüfūs (A):** ruhlar, canlar.
n. 60a14
n.+a 42a14
n.+dan 60b4
n.+uḡ 30a12
- nümāyān (F):** görünen, meydana.
n. ol-: görünmek 36b2
n.+dur 19b4
- nüzül (A):** inme, konaklama.
n. ü edvār 28a11
n.+e (zevāl ün.) 5a12
n.+i(iy.) 46b8

o: o (sıfat) (krş. ol)

o. 8b15, 10a14, 19a14, 27a3, 42a4

oğul: evlat, oğul.

o.+ıdur 9b8

oğu-: (şarkı, şiir vb. için) sesli olarak veya ezgi ile söylemek; akılda olan, ezberde olan bir metni seslere çevirmek, okumak.

o.-rlar 6b12, 7a4

o.-sa 62a15

o.+yasın 23a4

o.+yup 62a5

o.+yan 10b2

o.+yanı 10a14

o.+yacağı 22b9

ol: o (krş. o, bak, anı, ana, anda, andan, anlar)

o. (zamir) 5b2, 30b10, 48b11, 56b1

o. (sıfat) 2b9, 2b12, 5a11, 5b1, 5b6, 6a13, 6a14, 7a15, 8a2, 10b4, 12a4, 13a3, 13a5, 13a7, 16a7, 17a13, 18a4, 18a5, 18b9, 19b8, 21a9, 21a12, 21a13, 22a4, 23a4, 24a5, 25a7, 26b5, 27a4, 27b15, 28a13, 28a15, 28b4, 28b9, 28b11, 29a9, 30b1, 31b7, 32a7, 32a9, 34a1, 34a2, 34a8, 34b13, 35b9, 36a4, 36b14, 38a7, 38a12, 38b1, 41b15, 45b7, 45b8, 46a10, 48a10, 48a12, 49a5, 50a9, 50b6, 50b12, 51a1, 51b10, 53b12, 53b15, 54a10, 54a11, 54b1, 54b14, 57a2, 57a14, 58b11, 59a14, 60b4(2), 61b3, 61b15, 62a1, 62a9, 62b2, 62b7, 63b1

o. biri: diğeri, öbürü 52b8

o. birinde 51a15, 51b2

o. birinden 25b5

o.+dur 17a6, 18a3, 18a10

anuy: onun 5a12, 8a3, 16a15, 16b2, 17a1, 17b8, 25a11, 25b10, 25b11, 26a9, 29a4, 29a8, 33a11, 49a7, 54a9

anuy üzerine 28b5

a.+dur 24b4

a.+la 16a8, 17b3, 35b2, 35b13, 36a3, 39a14, 49a2

anı: onu 6b1, 9a6, 17a7, 18a6, 18b13, 43a14, 49a9, 49a13, 49b10, 50a1, 51a8, 58b6

aga: ona 3b8, 8a13, 8b6, 9a5, 12a15, 14a7, 14a8, 17a13, 18a13, 28a14, 29a6, 47b9, 49a5, 52a1

anda: onda; orada 21a6, 21b15, 29b11, 50b6, 52a2

andan: ondan 29a9, 50b3, 50b12, 62b9

a. ğayr 33a4

a. özge 38a14

a.+dur 46b9

anlar: onlar 5a1, 5a5D2, 7b4, 8a9, 9b3, 13b7, 14b4, 30b6, 33a7, 42a10, 46b7, 48a9, 51a6, 57a13, 57b6, 60b10

a.+1 7b4, 8a11, 9b4, 10b9, 34b5, 35b3, 40b12, 42a13, 42b5, 56b9, 57b15, 58a12, 7a14
a.+a 8a8, 9a13, 20a13, 20b3, 20b6, 20b8, 20b10, 26b6, 28a2, 30b11, 36b15, 41b2, 42a7, 43a3, 43a11, 43a15, 46a7, 46b5, 48a6, 50a6, 52a5, 53a5, 57a5, 60a15, 61a9, 61b5, 61b6
a.+da 53a11
a.+dağı 42b8
a.+dan 6a1, 7a14, 9a12, 31a12, 31b4, 56b11
a.+dan (a. ğayrı) 59a14
a.+uğ 19b5, 20b1, 31b1, 38a6, 38a15, 38b8, 41a6, 42b3, 42b4, 42b9, 43b2, 44b7, 52b9, 55b5, 56a2
a.+uğla 8a2, 8a4, 50a15

ol-: vuku bulmak, meydana gelmek, olmak.

o.-ur 3b8, 3b11, 15b11, 17a5, 19a14, 19b10, 25a9, 26b10, 31a11, 32a7, 33b3, 35a7, 39b12, 39b14, 60b7, 52b1
o.-ur (°ādet o.): (bak. °ādet) 56a6
o.-ur (°āzim o.): (bak. °āzīm) 31b1
o.-ur (behremend o.): (bak. behremend) 43b14
o.-ur (bī-niṣān o.): (bī-niṣān) 34a2
o.-ur (çehre-nümā o.): (bak. çehre-nümā) 51b15
o.-ur (dāhil o.): (bak. dāhil) 35a4
o.-ur (gāh o.): (bak. gāh) 6b1, 7a3, 12a7, 12a12, 17b4, 26b11, 37a13, 41a11, 47a4, 49b1, 51a3
o.-ur (ġālib o.): (bak. ġālib) 50a1
o.-ur (hāşıl o.): (bak. hāşıl) 47b9-10, 60b6
o.-ur (ismi ile müsemmä ol-): (bak. is(i)m) 3b14
o.-ur (kâyim o.): (bak. kâyim) 47b4, 52b8
o.-ur (lâzım o.): (bak. lâzım) 31a13
o.-ur (maḥall o.): (bak. maḥal(1)) 56b8
o.-ur (maḥşûş o.): (bak. maḥşûş) 31b13
o.-ur (manzûr o.): (bak. manzûr) 52b10-11
o.-ur (mazhar o.): (bak. mazhar) 44b6
o.-ur (mechûlü'l-hâl o.): (bak. mechûl) 18b12
o.-ur (meşhûd-ı başır-i muṭlak ol-): (bak. meşhûd) 3b13
o.-ur (mücib o.): (bak. mücib) 39b8
o.-ur (muḥarrer o.): (bak. muḥarrer) 34a6-7, 34b1
o.-ur (muḥarrer ü muḥakkaḳ o.): (bak. muḥarrer) 52a13
o.-ur (mübtelâ o.): (bak. mübtelâ) 11a3
o.-ur (mühim o.): (bak. mühim(m)) 9a14
o.-ur (mümkın o.): (bak. mümkın) 4a6
o.-ur (müntekış o.): (bak. müntekış) 60b4
o.-ur (müstevcib o.): (bak. müstevcib) 39b10
o.-ur (müte'allık o.): (bak. müte'allık) 64a10-11
o.-ur (mütekerrir o.): (bak. mütekerrir) 51a12
o.-ur (mütenevvi° o.): (bak. mütenevvi) 47b7, 47b13
o.-ur (müteżarrir o.): (bak. müteżarrir) 17b3
o.-ur (nâ'ib o.): (bak. nâ'ib) 52b7
o.-ur (nâ'ibi olmiş o.) 22b11

- o.-ur (peydā o.): (bak. peydā) 19a13, 59a7
o.-ur (rāğıb o.): (bak. rāğıb) 50a2
o.-ur (vāķī[°] o.): (bak. vāķī[°]) 8a4, 12a6, 16a8, 17b2, 26a7-8, 28b11, 48a12
o.-ur (vārid o.): (bak. vārid) 36b15-37a1
o.-ur (vāşıl o.): (bak. vāşıl) 43b14, 60b2
o.-ur (zāhir o.): (bak. zāhir) 17b3
o.-urđı (ķavı ve muħkem o.): (bak. ķavı) 11a6-7
o.-urđı (ķāyim o.): (bak. ķā'im) 14b10
o.-urđı (muħāl o.): (bak. muħāl) 35b9
o.-ursa 60a13
o.-ursa (vāķī[°] o.) 45b8
o.-maz 3b6, 3b12, 5a14, 32a7, 49a15, 55b15
o.-maz (münķaķı[°] o.): (bak. münķaķı[°]) 47b2
o.-maz (mün[°]adım o.): (bak. mün[°]adım) 34a4
o.-maz (müte[°]allık o.) 44b4-5, 44b8
o.-maz (mütenevvi[°] o.) 47b3
o.-maz (pişevā o.): (bak. pişevā) 31b7-8
o.-maz (vāķī[°]o.) 51a13-14
o.-mazdı (muħālif o.): (bak. muħālif) 12a5
o.-urlar 37a14, 39a8, 43b1, 47a6
o.-urlar (cem[°] o.) 7b3
o.-urlar (dem-sāz o.): (bak. dem-sāz) 39b3
o.-urlar (ğarķa-ı envār-ı rabbānı o.): (bak. ğarķa) 54b5
o.-urlar (ķādir o.): (bak. ķādir) 34b11
o.-urlar (meded-kār o.): (bak. meded-kār) 44a9, 46b14
o.-urlar (melül ü maħzün o.): (bak. melül) 56a9-10
o.-urlar (mestür o.): (bak. mestür) 26b5-6
o.-urlar (mübtelā o.) 34b2
o.-urlar (müctemi[°] o.): (bak. müctemi[°]) 6b15
o.-urlar (müteħaķķık o.): (bak. müteħaķķık) 56a4
o.-urlar (vāşıl o.) 51a5
o.-urlar (zāhir o.) 41b12
o.-urlarmı (ķādir o.) 48a13-14
o.-urlar imiş (dāħil o.) 51a6
o.-mazlar 37a13
o.-mazlar (cem[°] o.): (bak. cem[°]) 45b12
o.-mazlar (ħālı o.): (bak. ħālı) 53a6
o.-mazlar (münķaķı[°] o.) 53a10-11
o.-amaz (ķādir o.) 26b8
o.-amaz (vāşıl o.) 59a14-15
o.-dum 20b13
o.-dum (ğarıķ-ı deryā-yı envār-ı kerāmet o.): (bak.. ğarıķ) 58b14-15
o.-dum (muţţalı[°] o.): (bak. muţţalı[°]) 45a7
o.-madum 20a16
o.-dı 8b10, 13a4, 27a1, 27a4, 42b6, 57a13
o.-dı (lāzım o.) 13a11, 40a12
o.-dı (mā-şadaķ-ı ħāşş o.): (bak. mā-şadaķ) 55b10
o.-dı (neşğül o.): (bak. meşğül) 23a9
o.-dı (muķtedā o.): (bak. muķtesā) 25b12

- o.-dı (tamām o.): (bak. tamām) 24a8-9, 54a13-14
o.-dı (vāqī^f o.) 20b10, 35b1
o.-dı (vāşıl o.) 8b14
o.-dı (yeğilenür ol-): (bak. yeğilen-) 11a10-11
o.-madı 20b8
o.-madı (zāhır o.) 55b13
o.-dılar 48a15, 57b15
o.-dılar (muhtecib o.): (bak. muhtecib) 57a14
o.-dılar (nāzil o.): (bak. nāzil) 23a7
o.-dılar (sālik o.): (bak. sālik) 30a15
o.-miş 46a4
o.-mişdur 17a6, 48a7
o.-mişdur (cem^f o.) 23b14
o.-mişdur (mümkın o.) 18a12
o.-mişdur (nā'ibi o.): (bak. nā'ib) 22b14
o.-mişdur (vāqī^f o.) 11b13, 13a1, 16b8, 19a9, 26a15, 47b6, 57b5
o.-mişdur (zāhır ü bedīdār o.): (bak. zāhır) 45b2
o.-mişdı (maẓhar-ı ḥāşş o.): (bak. maẓhar) 8b4
o.-mişdı (meşhūr o.): (bak. meşhūr) 8a13
o.-mişdı (vāşıl o.) 8a7
o.-mişlar (kābil o.): (bak. kābil) 51b13
o.-mişlar (vāşıl o.) 42a1
o.-mişlardur (ḥalāş o.): (bak. ḥalāş) 50a10-11
o.-mişlar idi (dāḥıl o.) 55a8-9
o.-updur 27a2
o.-sa (dāḥıl o.) 6a13
o.-sa (meşğül o.) 62a10
o.-sa (müfāārekat itmellü o.): (bak. müfāārekat) 28b14
o.-sa (nā'il o.): (bak. nā'il) 43b12
o.-sa (vāqī^f o.) 61b14
o.-masa (ḥazīne-dār o.): (bak. ḥazīne-dār) 51a7
o.-salar (ğāyib o.): (bak. ğāyib) 52b6-7
o.-a (is.) 6b14, 17b15D2(2), 24a15
o.-a (ālim o.): (bak. ālim) 22a11
o.-a (bākiye o.): (bak. bākiye) 56b1
o.-a (berter olur o.): (bak. berter) 24b12
o.-a (bir o.): (bak. bir) 64b7
o.-a (cem^f itmış o.) 32a11
o.-a (dest-gır o.): (bak. dest-gır) 32b9
o.-a (eşahḥ ü a'lā o.): (bak. eşahḥ) 56b4
o.-a (feth o.): (bak. feth) 45b7
o.-a (ğāfil o.): (bak. ğūfil) 18a10
o.-a (ğālib-i maḥz o.): (bak. ğālib) 48a15
o.-a (ḥāşıl o.): (bak. ḥāşıl) 62a12
o.-a (kāşır o.): (bak. kāşır) 64b8
o.-a (mevcūd o.): (bak. mevcūd) 29a6
o.-a (muḥāṭıb o.): (bak. muḥāṭıb) 60b8
o.-a (muḥadder olmış o.): (bak. mmuḥadder) 62a7-8
o.-a (muzāf o.): (bak. muzāf) 50b13
o.-a (müstahkem o.): (bak. müstehkem) 18a11
o.-a (mütecessid o.): (bak. mütecessid) 53a14

- o.-a (müteğayyir o.): (bak. müteğayyir) 18a4
 o.-a (sābit o.): (bak. sābit) 18a3
 o.-a (şāfī o.): (ba. şāfī) 60a15
 o.-a (sālim o.): (bak. sālim) 55b5
 o.-a (şecā'at virilmiş o.): (bak. şecā'at) 32a12
 o.-a (seyyār o.): (bak. seyyār) 61a6
 o.-a (vāfir o.): (bak. vāfir) 64b7
 o.-a (vāşıl o.) 62a13
 o.-a (āhir o.) 32a15, 64b8
 o.-a (zā'il o.): (bak. zā'il) 18a4
 o.-maya 24a15
 o.-maya (°ālim o.) 22a10
 o.-maya (düşvār o.): (bak. düşvār) 64a2
 o.-maya (ḥafī o.): (bak. ḥafī) 13a12, 61b11
 o.-maya (ḥuḳ itmış o.) 54a10
 o.-maya (kādīr o.) 62b6
 o.-maya (mensüb o.): (bak. mensüb) 28b4
 o.-maya (muḳārin o.): (bak. muḳārin) 64b5
 o.-maya (mü'essir o.): (bak. mü'essir) 55b6-7
 o.-alar (mübtelā o.) 6a9-10
 o.-alar (sa'īd o.): (bak. sa'īd) 38a12
 o.-mayalar (şefī° ü dest-gīr o.) 64b9-10
 o.-ma (gāfil o.): (bak. gāfil) 63b9
 o.-sun 3b15(2), 60a14
 o.-mağın (kem-yāb o.): (bak. kem-yāb) 2b13
 o.-mazdan evvel (dāḥil o.) 5b15
 o.-a(ul.) (o. bil) 52b10
 o.-a gel- (ma'mül-bih o.): (bak. ma'mül-bih) 59b4
 o.-a git- (me'mür o.) 5b3
 o.-a gel- (müte'alliḳ o.) 61b8
 o.-up 5b12, 8a15-8b1, 8b8, 11b1, 12b15, 14a10, 14a11, 14b13, 17a10, 20a8, 20b3, 24b11, 36b9, 38a1, 38a1, 39a9, 47a15, 50b4, 50b6, 51b10, 51b12, 54a4, 61b7
 o.-up (°ādīl o.): (bak. °ādīl) 43b9
 o.-up (°āmil o.): (bak. °āmil) 56a13
 o.-up (berter o.) 24a12
 o.-up (cem° o.) 8a10
 o.-up (dāḥil o.) 53b3
 o.-up (ḥākim o.): (bak. ḥākim) 59b3
 o.-up (ḥāṭıra o.): (bak. ḥāṭıra) 58b1
 o.-up (ḥurūşān o.): (bak. ḥurūşān) 27a15
 o.-up (ḳarīn o.) 34b3-4
 o.-up (lāzım o.) 20a13
 o.-up (maḥlūk o.): (bak. maḥlūk) 15a12, 16b7-8, 17b15D3
 o.-up (maḥrem o.): (bak. maḥrem) 51a9
 o.-up (émevcūd o.): (bak. mevcūd) 45a1
 o.-up (mişāl o.): (bak. mişāl) 34a14
 o.-up (muḳarrer o.) 20a6, 38a12
 o.-up (muṭābıḳ o.): (bak. muṭābıḳ) 30b4
 o.-up (mübtelā o.) 5b13
 o.-up (mün°adīm o.): (ak. mün°adīm) 20b11

- o.-up (müterassid o.): (bak. muterassid) 29b13
o.-up (sābit o.): (bak. sābit) 35b8
o.-up (sālik-ı şāh-rāh-ı kurb o.): (bak. sālik) 5b4
o.-up (seyl o.): (bak. seyl) 11b3
o.-up (tüfeng-endāz o.): (bak. tüfeng-endāz) 32b4
o.-up (vāqı̄ o.) 30a10, 34a11-12
o.-up (vārid o.): (bak. vārid)) 34b15
o.-up (zāhir o.) 40a9
o.-up (zāhirü'l-ḥikem o.): (bak. zāhir) 4a4
o.-mayup 38a9, 38b9, 53a13
o.-mayup (ma'lūm o.): (bak. ma'lūm) 24b13
o.-mayup (muḥtaşş o.): (bak. muḥtaşş) 54a14-15
o.-mayup (nümāyān o.): (bak. nümāyān) 36b2
o.-mayup (vāqı̄ o.) 14b8
o.-duḡda (dāḡil o.) 34a1
o.-duḡda (imtişāl o.): (bak. imtişāl) 32b6
o.-duḡda (maḡbül-ı ḡaḡ o.): (bak. maḡbül) 56a8-9
o.-duḡça 35b8
o.-duḡça (mālik o.): (bak. mālik) 59b15
o.-mayınca (ber-ḡaraf o.): (bak. ber-ḡaraf) 14b7
o.-an 3a14, 3b14, 8a15, 9a3, 12b15, 13b7, 14a15, 14b14, 15a5, 18b12, 20b14, 26a13, 27a4, 29a3, 29a10, 29a14(2), 29b2, 32b1, 35a5, 35a6, 35a7, 35b3, 38b6, 40b3, 45a6, 50b6, 54b11, 55a2, 55b3, 57b1, 62b5
o.-an (ālim ü ākil o.): (bak. ālim) 22a7
o.-an (ārif o.): (bak. ārif) 53a2
o.-an (bā'is o.): (bak. bā'is) 40b9
o.-an (ḡālib o.) 44a8
o.-an (ḡākim o.) 18a7
o.-an (ḡayā o.): (bak. ḡayā) 41a6
o.-an (lāyih o.): (bak. lāyih) 2b3, 36b14
o.-an (lāzım o.) 6b2, 16a5, 28a10
o.-an (maḡdūm o.): (bak. maḡdūm) 64a13
o.-an (ma'lūm o.) 31b9-10
o.-an (maşrūf o.): (bak. maşrūf) 50b11
o.-an (me'mūr o.) 25a3
o.-an (mervı̄ o.): (bak. mervı̄) 6a11
o.-an (mestūr o.): (bak. mestūr) 61b14
o.-an (meşrūḡ o.): (bak. meşrūḡ) 43b13
o.-an (mevcūd o.): (bak. mevcūd) 64a8
o.-an (mevhüb o.): (bak. mevhüb) 49a11
o.-an (mezkūr ü meşhūr o.): (bak. mezkūr) 54b9-10
o.-an (mücib-ı ḡayret o.): (bak. mücib) 16b15-17a1
o.-an (muḡtaşş o.) 29b1, 53a9-10
o.-an (muḡadder o.): (bak. muḡadder) 29b10
o.-an (muvāfiḡ o.): (bak. muvāfiḡ) 16a6
o.-an (mü'eddi o.): (bak. mü'eddi) 21a7
o.-an (münāsib o.): (bak. münāsib) 43b8, 60a15, 60b4
o.-an (münfehim o.): (bak. münfehim) 24b9, 36a13-14
o.-an (müstemil o.): (bak. müstemil) 3b10
o.-an (müstemile o.): (bak. müstemile) 30b15-31a1
o.-an (müte'allıḡ o.) 16b13-14, 50b10, 59b11

- o.-an (müvekkil o.): (bak. müvekkil) 45b8
 o.-an (nāzır o.): (bak. nāzır) 25b5
 o.-an (nāzil o.) 29b11-12
 o.-an (peydā o.) 48a12-13
 o.-an (sābıt o.) 33b14
 o.-an (vākıf o.): (bak. vākıf) 30b7-8
 o.-an (vākıf o.) 9a1, 16a10, 16a12, 19b5, 27b15, 34b12, 36a3
 o.-an (vārid o.): (bak. vārid) 35b1
 o.-an (vāşıl o.): (bak. vāşıl) 42b15o.-anlar 31b3, 31b4
 o.-anlar (‘ālim o.) 30b2
 o.-anlar (vāşıl o.) 25a15-25b1
 o.-anları (mmüstahak o.): (bak. müstehak(ğ)) 57a6
 o.-anlara 57b11
 o.-anlara (hākım o.) 43b6
 o.-anlara (muhtaşş o.) 58a4
 o.-anlara (mü’telif o.): (bak. mü’telif) 41a9
 o.-anlardan 49b12
 o.-anlardandır (vāşıl o.) 17a3
 o.-anlaruğ (muğarreb o.): (bak. muğarreb) 3b8
 o.-mayan 6b6, 44b2
 o.-mayanlaruğ 10a7-8
 o.-ur (berter o. ol-) 24b12
 o.-ur (namāz-güzār o.): (bak. namāz-güzār) 58b5
 o.-duğdan ma‘adā (cān-perver o.): (bak. cān-perver) 27a13
 o.-duğdan ma‘adā (vākıf o.) 33b9
 o.-duğı 10a3, 62a3, 62a14
 o.-duğı (cā’iz o.): (bak. cā’iz) 4a5
 o.-duğı (kādır o.) 62a5
 o.-duğı (maḥşūr o.): (bak. maḥşūr) 40a12-13
 o.-duğı (marız o.): (bak. marız) 9b6
 o.-duğı (mazhar-ı ḥāşş o.) 8b2-3
 o.-duğı (me’mūr o.) 28b14
 o.-duğı (muğārin o.) 28a15-28b1
 o.-duğı (muvāfık o.): (bak. muvāfık) 27b3
 o.-duğı (mütevellid o.): (bak. mütevellid) 48b10
 o.-duğı (raḥşān o.): (bak. raḥşān) 34a12-13
 o.-duğı (vākıf o.) 6a5
 o.-duğı (vāşıl o.) 60b2
 o.-duğın 62a2
 o.-duğını (vāşıl o.) 7b6-7
 o.-duğını (vāşıl o.) 59b5
 o.-duğında (dāl o.): (bak. dāl) 19a11
 o.-maduğı (vākıf o.) 6a3-4
 o.-duğları 46a12
 o.-duğları (kā’im o.) 52b8
 o.-duğları (mālik o.) 7a6
 o.-duğları (me’mūr o.) 2b2, 23a7, 61a7
 o.-duğları (tāb-dār o.): (bak. tāb-dār) 61a11
 o.-duğlarına 38a9

- o.-miş (muḳadder o. ol-): (bak. muḳadder) 62a7-8
o.-miş 37a8
o.-miş (nā'ibi o. ol-) 22b11
o.-acak 25b7
o.-acak (zāhiro.) 29b15
o.-madan (sersebz ü şād-āb o.): (bak. ser-sebz)
o.-ması 35b11
o.-ması (gālib o.) 28b2
o.-maları (fermān-ber-dār o.) 61a8
o.-maları (münferid o.): (bak. münferid) 56b14
o.-malarını (hākīm o.) 43b5
o.-maḳ 21b6, 24a10, 50b14
o.-maḳ (ceml o.) 7a2
o.-maḳ (hāric o.): (bak. hāric) 21b10
o.-maḳ (kāmilü'l-ilm o.): (bak. kāmil) 22a13
o.-maḳ (maḥsūs o.): (bak. maḥsūs) 7b10
o.-maḳ (maşrūf o.): (bak. maşrūf) 38b10
o.-maḳ (münḥaşır o.): (bak. münḥaşır) 7b11
o.-maḳ (münḥaşır o.) 14b8
o.-maḳ (ser-tāc o.): (bak. ser-tāc) 48b4
o.-maḳ (vāki o.) 12a6
o.-maḡı (maḥsūs o.) 36a14-15
o.-maḡa 19a7
o.-maḡa (ḥayrān o.): (bak. ḥayrān) 29b6
o.-maḡda (şikār o.): (bak. şikār) 39b1
o.-maḡla (fevḳa'l-ḥad o.): (bak. fevḳa'l-ḥad(d))
6a7-8
o.-maḡla (metrūk o.): (bak. metrūk) 3a7
o.-maḡla 30b9
o.-maḡla (muḳarrer o.) 15b3
o.-maḡla (muvāfiḳ o.) 52b12
o.-maḡdur 17b9, 17b10, 17b12

olın-: (bak. olun-)

- o.-ur (edā o.): (bak. edā) 29a3
o.-ur (iṭlāḳ o.): (bak. iṭlāḳ) 29a6-7, 31b6
o.-ur (müṣāhede o.): (bak. müṣāhede) 51b1
o.-ur (naşb o.): (bak. naşb) 32a8
o.-ur (zıkr o.): (bak. zıkr(i)r) 10b5
o.-urlar (istiḥlaāf o.): (bak. istiḥlaāf) 43b1
o.-urlar (ta'bir o.): (bak. ta'bir) 26a13-14
o.-dı (beyān o.): (bak. beyān) 13a1
o.-dı (te'lif o.): (bak. te'lif) 13a10
o.-mişdur (beyān o.) 24b3
o.-mişdur (taḥrİR o.): (bak. taḥrİR) 3b2
o.-salar (zıkr o.) 15a1
o.-up (ḥulḳ o.): (bak. ḥulḳ) 20a5
o.-up (i'tibār o.): (bak. i'tibār) 50b15
o.-duḡda (su'āl o.): (bak. su'āl) 26b13
o.-an (zıkr o.) 4a3, 5a13, 5b10-11
o.-duḡı (add o.): (bak. ad(d)) 15a8
o.-duḡını (tesmiye o.): (bak. tesmiye) 59b6

o.-duğunu (važ° o.): (bak. važ°) 29a10-11
 o.-duğuna (tesmiye o.) 28b12
 o.-duğunda (işâret o.): (bak. işâret) 4a2
 o.-duğıyla (beyân o.) 40a10

olun-: olmak fiiline konu olmak, olunmak (bak. olun).
 o.-maz (icād o.): (bak. icād) 44b4
 o.-dı (mübâşeret o.): (bak. mübâşeret) 54b3
 o.-mışdur (°add o.) 24b8
 o.-mışdur (beyân o.) 15a11, 15b4
 o.-mışdur (murād o.): (bak. murād) 24a13
 o.-mışdur (taştîr o.): (bak. taştîr) 25a7
 o.-mışdur (taşvîr ü taşdır o.): (bak. taşvîr) 54b13
 o.-mışlardur (hulğ o.) 5a3, 53b13
 o.-acağ (zîkr o.) 15b5
 o.-sa (havâle o.): (bak. havâle) 17b6
 o.-sa (mülâhaza o.): (bak. mülâhaza) 51b4
 o.-a(is.) (taştîr o.) 37a6
 o.-a (zîkr o.) 37a3
 o.-maya (yād o.): (bak. yād) 64b6
 o.-alar (°add o.) 38a14
 o.-duğda (îrād o.): (bak. îrād) 37a2
 o.-an 32a13
 o.-an (beyân o.) 31a15, 33b13
 o.-an (iṭlāk o.) 29a13, 52b4
 o.-an (şerḥ o.): (bak. şerḥ) 62b7
 o.-an (tafşîl o.): (bak. tafşîl) 7b11-12
 o.-an (tahrîr o.): (bak. tahrîr) 40a14
 o.-an (zîkr o.) 7a15, 15a14, 24a10-11, 24b3, 26b8, 27b1, 29a11-12, 36b1, 36b11, 41a8, 59b8, 64a15
 o.-acağ (iṭlāk o.) 38a8-9
 o.-ması (bi'z-zîkr o.): (bak. bi'z-zîkr) 40a11
 o.-ması (ikâmet o.): (bak. ikâmet) 35b11
 o.-mağ (izâfet o.): (bak. izâfet) 51a2

on: dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,
 10.

o. 7a1, 15b13, 40b6, 52a4
 o.+a 24b6
 o.+da 63b2
 o.+uncı 21b13, 24a14

on altı: on beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren
 rakam, 16.

o.+da 63a6

onar: her birine on.

o. 9b2

on bir: ondan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren
 rakam, 11.

o.+i(iy.) 63b14

o.+inci 22b7, 24b7, 24b11

on biş: on dörtden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 15.

o. 43a2

o.+de 63b4

on dört: on üçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 14.

o.+i(iy.) 63b12

on iki: on birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 12.

o. 14b15, 15a10, 15b5, 29a14, 29b7-8, 29b8, 30a1, 30a2, 30a6, 30a8, 30a9, 31a8, 52b3, 61b3

o.+de 63b6

o.+nci 23b3, 24b8, 24b11

on iki biş: on bir bin dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 12.000

o. 17a13

on sekiz : on yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 18.

o. 20a15-16, 41b9

o.+i(iy.) 63b14

on sekiz biş : on yedi bin dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 18.000.

o. 17b15D2

on üç: on sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 19.

o. 63b6

o.+inci 9a2

on üç: on ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 13.

o.+de 63b8

on yedi: on altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 17.

o.+de 63b2

oran: Miktar, derece, sınır.

o.+i(iy.) 49a7

‘osmān (k.a.): Osmanlı Devleti'nin kurucusu, I. Osman.

āl-i ‘o.: Osmanlı Devleti (āl-i o. ve's-selātin-i cihān) 3a4

‘osmān (k.a.): Hz. Muhammet'in damadı, üçüncü halife.

o. 4a6

otur-: bir yere, vücudun belden yukarısı dik duracak biçimde yerleşmek; yaşamının bir dönemini belli bir yerde yaşayarak geçirmek, oturmak.

o.-up 16b12, 43b6

otuz: yirmi dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 30.

o.+da 63b4

ö

öl-: yaşamı sona ermek, can vermek, ölmek.

ö.-ürse 15b11

ö.-mişdür 12b14

ö.-se 5b3, 5b4

‘ömer (k.a.): (bak.‘ömer bine’l-ḥaṭṭāb)

‘ö. 4a6

‘ömer bin ‘abdü’l-‘azîz (k.a.): 682-720 yılları arasında yaşamış, Hicaz valiliği de yapmış olan yumuşaklığı ve adalari ile ünlü Emevi halifesi.

‘ö. 4a7

‘ömer bine’l-ḥaṭṭāb (k.a.): ikinci halife Hz. Ömer.

‘ö. 60a5

‘öm(ü)r (A): yaşama, yaşayış, hayat, ömür.

‘ö. sür-: yaşamak 9b1

‘ö.+1(1y.) (neyyir-1 ‘ömr) 5a11

‘ö.+ler1 29b14

öḡ: bir kimsenin ilerisi, ön.

ö. 53b14

ö.+inde 48a15

öte: konuşanın temel olarak aldığı bir şeyden daha uzak olan yer ya da şey, öte.

ö. 31b6, 31b7

özge: başka, ayrı, özge.

ö. 38b15, 42a4, 45a9, 48b4

pā (F): ayak.

p.-y1 muhabbet 18a14

pādişāh (F): hükümdar, padişah.

p.-1 *ālī-şān 25a10

p.+umuz 2b14

pāk (F): temiz; kutsal, mübarek.

p. it-: temizlemek 58b4

p.-1 muştafāvī (hātem-i sırr-1 p.) 36a6

p. (niyyet-1 p.) 62a4

p. (zāt-1 p.) 48a15

p.+dür (zāt-1 p.) 35b12

p.+e (zāt-1 p.) 22b3

p.+den (zāt-1 p.) 40a9

p.+i(iy.) (kalb-1 p.) 14a2

p.+i (zāt-1 p.) 48b13

p.+idür (nām-1 p.) 39a2

p.+ine (zāt-1 p.) 32a11

p.+inde (kalb-1 p.) 52a3

pāk-bāz (F): "temiz oynayıcı", mecaz olarak sadık aşık.

p. (merd-1 p.) 48a6

pāk-gevher (F): temiz inci [gibi olan].

p. 61b4-5

pāk-güher (F): (bak. pāk-gevher)

p. 42b14

pāk-nażar (F): temiz bakışlı.

p.+lar 42b14

pāk-rū (F): temiz yüzlü.

p. 42b14

pāk-zāt (F, zāt A): temiz asıllı, özü temiz.

p. (velī-yi p.) 43a2

pāyān (F): son, nihayet, sınır.

p.+i(iy.) 49a6

p.+ını 49b15

pāye (F): rütbe, derece.

p.-1 *arş 50a4

pāy-endāz (F): büyük kimselerin geçeceği yerlere serilen halı vb. şeyler.

p. idin-: bir şeyi kendine "pây-endaz" gibi düşünmek 21b11

pehn (F): enli, geniş.
p. 32b2

peleng-intikâm (F, intikâm A): intikamı panter gibi olan, yırtıcı.
p. (şîrân-1 p.) 32b1-2

pergâr (F): pergel.
p. 49b5
p.-1 hilkat 5a9
p.-1 kerâmet (merkez-1 p.) 23b2
p. (misâl-1 p.) 63a5
p.+ları 45a3

pergâr-vâr (F): pergel gibi.
p. 61a6-7

pervâne (F): geceleri ışığın etrafında dönen küçük kelebek.
p. 51b12

pervâz-gâh (F): uçacak, uçulan yer.
p.+1(1y.) 17a5

pes (F): öyle ise, o halde, şimdi, şu durumda.
p. 5a10, 7b11, 8b15, 9b13, 10a15, 14a1, 15a2, 15b4, 16a7, 16b9, 17a12, 18a10, 19b4, 20a11, 20b7, 21a10, 21b5, 22a5, 22b10, 23a4, 23b6, 24a8, 24a15, 25a11, 26a10, 29a2, 29a11, 30a1, 31a11, 35a4, 40a15, 41a8, 42a15, 43a5, 44a6, 45b2, 47a7, 50a15, 53a5, 53b12, 55b5, 57a4, 60a12, 61a9, 61b7, 64a11

pesendide (F): beğenilmiş, seçilmiş.
p.+leri 36b9

peydâ (F): hazır, mevcutz, var.
p. eyle-: var etmek 59a9
p. ol-: var olmak 19a13, 48a12-13, 59a7

peygamber (F): Allah tarafından haber getiren, Allah'ın emirlerini insanlara haber veren, peygamber.
p. 5a1, 5a3, 8a14, 15a7, 22b14
p.+dür 14b4
p.+lere 36b14

pirân (F): yaşlılar, ulu erenler, ermişler.
p.-1 sâl-şurde 9a15

pîşevâ (F): önde olan, geçen, reis, başkan.

p. ol-: geçmek 31b7-8

pür-cūd (F, cūd A): cömertlik dolu.
p.+1(iy.) (vücūd-ı p.) 27a13-14

pür-ḥubūr (F, ḥubūr A): sevinç dolu.
p.+1larında (ḥuzūr-ı p.) 3a7

pür-me'āl (F, me'āl A): anlam dolu, çok anlamlı, derin
anlamlı.
p.+1leri (güftār-ı p.) 33b10-11

R

- rab(b) (A):** Tanrı, Mevlâ, Allah.
r. 49a6, 49a7, 49a9, 49b3, 60b7
r. (manzûr-ı rabbe'l-erbâb) 3a14
r.+i(iy.) 51a13
r.+i (zât-ı r.) 51a13
- rabbânî (A):** kendini olanca gücüyle Allah'a veren;
Allah'la ilgili, Allah'a ait.
r. ('ârif-ı r.)[13b3
r. ('aşk-ı r.) 33b1
r. ol- (ğarğa-ı envâr-ı r.): (bak. ğarğa) 54b5
- rabbâniyye (A):** (bak. rabbânî)
r.+ye (hidemât-ı r.) 25a3
- râbi° (A):** dördüncü.
r.+ug (iklîm-ı r.) 27b10
- râbi°e (A):** (bak. râbi°)
r. (haşlet-ı r.) 16a6
r. (tabaka-ı r.) 7b8-9
- râfızî (A):** Ebubekir ile Ömer'in halifeliğini kabul
etmeyen, rafıza tarikatına mensup kimse.
r. 35b5
- rafz (A):** rafızılık.
r.+i(iy.) 35b8
r.+ını 35b5
- rağbet (A):** istekle karşılama; arzu, istek.
r. eyle-: istekle karşılama, bir şeyin olmasından
memnun olmak, rağbet etmek 9a5
r.-i izdivâc 6a1-2
r. (ihtirâm ü r.) 9b12-13
- rağıb (A):** isteyen, rağbet eden.
r. ol-: istemek, istekle karşılama, rağbet etmek
50a2
- râh (F):** belli bir amaç doğrultusunda tutulan yol.
r.-ı hak 48a3, 4815
r.-ı zülfâ 22b5
r.-ı hakikat (sâlikân-ı r.) 25a3-4
- râh-ber (F):** yol gösteren kılavuz, rehber.
r.+dür (velî-yi r.) 61b6
- rahhemühümâ'llâh (A):** Allah ona rahmet eylesin.
r. 4a8

- rah̄mehüma'llāhu te'ālā (A): yüce Allah ona rahmet eylesin.
r. 55a8
- rahmān (A): dünyada her canlıya merhamet eden: Allah.
r.+dur (ğalebe-i tecellî-yi r.) 40b9
- rahmānî (A): Allah'a ait, Allah'tan gelen ve hayırlı olan.
r. (nefs-i r.) 46b8
r. (tecellî-yi r.) 8b3
- rahmāniyyūn (A): Alla'a ait, Allah'tan gelen şeyler, ilahi şeyler.
r. 48a7
- rahmet (A): acıma, esirgeme, koruma.
r.-i 'indiyye 10b13
r.+dür 39b10
r.+ledür 46b15
r.+i(iy.) 16a13, 39b8
- rahmetu'llāhi 'aleyh: Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.
r. 55a11
- rahşān (F): parlayan, parlak.
r. ol-: parlamak, ışıldamak 34a12-13
- rağş (A): oynama, dans etme.
r. it-: oynamak, dans etmek 7a4-5
- raşad (A): gözetme, bekleme.
r. (erbāb-ı r.) 29b13
- rāsiha (A): din bilgisi çok geniş olan kimse; temeli kuvvetli, sağlam.
r.+y1 (kuvvet-i r.) 42b8
r.+ları (kadem-i r.) 31b9
- rāz (F): gizlenen şey, sır.
r. (gülşen-i r.) 17a5
r. (şāhib-i r.) 48a15
- rāzık (A): rızık verenn: Allah.
r. (hālİK ü r.) 17a14
- rāzıkî (A): rızık veren Allah'la ilgili, Allah'a ait.
r.+dür 38b13
- raziya'llāhu 'anh (A): Allah ondan razı olsun (erkek için).
r. 7b15, 8a12, 22b15, 23a2, 23a8, 33a6, 60a5

raziya'llāhi 'anha (A): Allah ondan razı olsun (kadın için).
r. 20a4

raziya'llāhu 'anhümā (A): Allah onların ikisinden razı olsun.
r. 23a12, 55a6
r.+ya 4b12

rebi'ü'l-âhır (A): Araplarda kameri ayların dördüncüsü.
r.+inde 8b13-14

receb (A): Araplarda kameri ayların yedincisi ve kutsal üç ayların ilki.
r. 7b3, 35a9
r. (ğurre-i r.) 34a11
r.+e 35a2
r.+den (ğurre-i r.) 34b10
r.+de (māh-ı r.) 35b1
r.+uy (māh-ı r.) 33b15
r.+i(ıy.) 34a5

recebiyyūn (A): kerametlerini ve velayetlerini yalnız recep ayında gösterebilen ve kırk kişiden oluşan bir ermiş grubu.
r. 26b12, 33b12, 35a7
r.+dur 33a12
r.+a 29a12, 29a14

recül (A): kadın ya da erkek olsun, Allah'ın dostluğunu kazanmış, adil, faziletli kişi, manevi olarak yücelmiş kamil insan.
r.-i berzahı 49a1

red(d): geri çevirme, dönderme.
r.-i selām: verilen selamı alma, selama karşılık verme 13b7

ref' (A): yüksek.
r.-i şavt 41a3
r.-i şavt it-: yüksek ses çıkarmak, yüksek sesle konuşmak 41a7

refref (A): mirac gecesi, Hz. Muhammet'i Allah'ın huzuruna çıkararak efsanevi kuş.
r. (saķit-i r.) 49b8
r.+dür (saķit-i r.) 50a3

reh (F): yol (bak. rāh)
r.-i da'vā 33a11

- rehā (A): kurtulma, kurtuluş.
r. bul-: kurtulmak 34b13
- rehn (A): bir şeye garanti olarak tutma veya bırakma.
r. it-: bir şeye garanti olarak tutmak veya bırakmak,
rehin etmek 12b1
- resā'il (A): mektuplar; küçük kitaplar, risaleler.
r.-i kem-yāb 30b12-13
r.-i bī-naẓīr 2b9-10
r.+de 2b5
- resūl (A): Hz. Muhammet; Allah'ın elçisi, peygamber.
r. 7b14, 33a5
r.-i hümām 21b2
r.-i vedūd 44b14
- resūla'llāh: Hz. Muhammet.
r. 6a10, 8a9, 10a11, 14b2, 32b15, 36a12, 37a14
r.+uğ 32b13
r.+la 12b12
- reşahāt (A): damlalar.
r.-i emtār-ı ināyet 36b4-5
- revā (F): yakışır, uygun.
r. göril-: uygun olduğu, layık olduğu düşünölmek 51a2
- revāc (A): kıymet, değer.
r. (muḥabbet ü r.) 6a3
- revāfız (A): rafızı tarikatından olanlar, rafıziler.
r.+ı 35b3
- revān (F): akar, akan.
r. (āb-ı r.) 58a10-11
- reyb (A): şüphe.
r. ü gümān 19a12
r. ü şekk 38a4
- rıfķ (A): tatlılık, yumuşaklık.
r. u teraḥḥum 15b15- 16a1
- rıḥlet (A): göç, göçme.
r. it-: göç etmek 58b13
- rızķ (A): Allah'ın herkese verdiği nimet.
r.-ı maḥsūs 41a14-15
- ri'āyet (A): sayma, saygı, uyma; gereklilik.
r. 20b13, 64a14

r.-i edeb 37a1
 r.-i sünnet it-: sünnet olan şeyler yerine getirmek, sünnetlere uygun davranmak 56b12
 r.-i sünnet-i muştafâviyye (mübâsir-i r.) 10a2
 r.+dür 40a15
 r.+inde 6a11
 r.+lerine 23a14
 r.+ler (r.eyle-): uygun davranışı yapmak, uymak, riayet etmek 9a10

ricā (A): istek, dilek, rica.
 r. eyle-: istemek, dilemek, rica etmek 62b3

ricāl (A): Allah'ın dostluğunu kazanmış, manevi yönden yücelmiş kamil insanlar; erkekler.
 r. 26a13, 26b10, 26b15, 47a6, 52b4, 54a10
 r.-i 'a'f: iyilikseverlik özelliğine sahip bir abdal grubu, (bak. ricāl-i ḥannān) 43a4
 r.-i 'aynū't-taḥkīm ve 'z-zevā'id: bir abdal grubu 52a6
 r.-i celilū'l miqdār 54b14
 r.-i eyyām-ı sitte: bir abdāl grubu 53b10
 r.-i fetḥ: kalp gözleri açılmış, evrendeki sırları gönül yoluyla sezebilen bir abdal grubu 46a2
 r.-i ḡayb:(bak. ricālū'l-ḡayb) 41a13, 41b2, 41b3, 61a1-2
 r.-i ḡinā: Allah'ın varlığını bilmek ve O'nun yolunda olmakla kendini zengin sayan bir abdal zümresi 50b14, 51a3, 51a4
 r.-i güzīn 55a2
 r.-i ḥannān: iyiliksever ve yumuşak huylu bir abdal grubu, (bak. ricāl-i 'a'f) 43a3
 r.-i iştīyāk: sürekli olarak Allah'ı özleyen, O'nu görmek isteyen bir abdal grubu 53a5
 r.-i kerāmet-efser 46b4
 r.-i kerāmet-niṣān 36b1-2
 r.-i keşirū'l-aḥvāl 54a10
 r.-i kuvve: (bak. ricālū'l-ḡuvvet) 43b3-4
 r.-i taḥt-ı esfel 46b5
 r.-i 'ulā: şan ve şeref sahibi kimselerden oluşan bir abdal grubu 46a7
 r.-i vāşıl: Allah'a ulaşmayı dileyen ve bu dileğine kavuşmuş bir abdāl grubu, (bak. vāşılīn) 44a4
 ricālū'l-fetḥ: (bak. ricāl-i fetḥ) 45a13
 ricālū'l-ḡayb: her devirde bulunan, ancak herkes tarafından görülemeyen ve Allah'ın emirlerine göre insanları ve dünyayı yönetmeye çalışan kutsal kimseler 31a6, 40b5, 41a10, 61b10, 62a1, 62b10, 63a4
 ricālū'l-ḡinā: (bak. ricāl-i ḡinā) 50a6
 ricālū'l-ḥannān: (bak. ricāl-i ḥannān) 43b3
 ricālū'l-heybet ve'l-celāl: halk üzerinde, heybetli görüntülerinden yararlanarak etkili olan bir abdal

grubu 44a7

ricālū'l-ḳahr: Allah'ın "ḳahr" sıfatını, "lutf" sıfatı gibi ve aynı derecede gönül rızasıyla karşılayan ve bu yüzden "vahada sahra hayatı" yaşayan bir abdal grubu, (bak. ricālū'l-ḳuvvet) 42a8

ricālū'l-ḳuvvet: güç sahibi ve gerektiğinde bu güçlerini kullanan bir abdal grubu, (bak. ricālū'l-ḳahr) 42a8, 42b7, 43b2

ricālū'l-mesā: denizlerin dibinde ve akarsuların içinde, sürekli olarak ibadet eden ve hiç kimseye görünmeyen bir abdal grubu 58a9

ricālū'l-ğayb (dā'ire-i r.) 63aDA

r.-i şāhib-i kerāmet (serdār-ı r.) 3a12

r. (şakā'ikü'r- r.) 19b15

r.+den 48a15, 49b1

ricālu'llāh: Allah yolunda olanlar, veliler, erenler, ermişler.

r. 2b1, 3b3, 35a7, 42a1, 54a12, 59b12, 62a3, 62a14

r. (melāz-ı r.) 14b14

r.+a 9a7, 25b4, 25b12, 48b4

r.+dan 30b9, 45b6

r.+uğ 33a8, 51b3, 57a8, 61b2

risāle (A): küçük kitap, risale.

r.-i fevāyid-şî'ār 64a4

r.+de 64a8

r.+sinde 3b11, 31a1, 54a7, 55a11

risālet (A): peygamberlik.

r.+e (taht-ı r.) 59b1

r.+üğ (fāhr-ı r.) 14b12

risāliyet (A): (bak. risālet)

r.+le (ḳuvvet-ı r.) 11a9

riş (F): sakal.

r.+inde 17a7

reşk (F): kıskanılmış.

r.-i 'ayn-ı 'ināyet 33b5

rivāyet (A): dilden dile dolaşan söz ya da olay, söylenti.

r. it-: söylemek, dilden dile dolaşan bir haberi iletmek 58a14-15

r.+iyle 40a14

riyāh (A): rüzgarlar.

r.-ı meşiyet 58b12

riyāset (A): başkanlık, reislik.

r. 3a6

r. (ṭama^f-1 r.) 57a4
r.+e 57a3

riyāz (A): ağaçlık yerler, bahçeler.
r.-1 riyāzet (esmār-1 r.) 27a11-12

riyāzet (A): dünya lezzetlerinden sakınma, kanaatle yaşama.
r.-1 nefsiyye 60a12
r.+le 47a5
r.+leriyle (esmār-1 riyāz-1 r.) 27a11-12

riyāzet-perver (F, riyāzet A): riyazet ile yetişmiş, riyazeti seven.
r. (zühād-1 r.) 41b9

riyāzet-piše (F, riyāzet A): riyazet peşinde olan, riyazete alışmış.
r. (şahş-1 r.) 5a4

riyāziyye (A): matematik.
r. 24a1

rub^c (A): dörtte bir, çeyrek.
r.-1 meskūn (bilād-1 r.) 7b1-2

rūḥ (A): can, nefes, ruh.
rūḥü'l-ḳuds: Cebrail 39a11, 39b3
r.-1 muşavver: tasarlanmış, tasavvur edilmiş vücut, ruh 48b6, 48b11
r.-1 mücerred 24a4
r.-1 mücerred-i laṭîf 23b8
r.-1 'ulvî 50b9, 50b13, 51a1
r.-1 muḥammedî (sâlik-i mesâlik-i r.) 14a15
r.+la 48b9

rūḥānî (A): gözle görülmeyen, cismi olmayan; ahiretle ilgili.
r. (şımf-1 r.) 60b5
r.-(şahş-1 r.) 29a4
r.+yi (şahş-1 r.) 29a1

rūḥāniyye (A): (bak. ruḥānî).
r. ḳıl-: ahiretle ilgisini kurmak, öteki dünya içinmiş gibi düşünmek 38b6
r.+lerine (aḥvāl-i r.) 44a8

rūḥāniyyet (A): ruhtan ibaret olanın durumu, ruhanilik.
r.+i (letāfet-i r.) 51a1

ruḳabā (A): bekçiler: sıralamada üçyüzlerden sonra gelen, rical-1 gayb'tan bir abdal grubu.

r. 31a2, 31a4, 59b13, 62b13
r.+sıdur 61b4

rüşen (F): parlak, aydınlık.
r.+dür 15a9

rüşen-sitâre (F): parlak örtü.
r.+sıdur (netâyic-i r.) 27a10

rûy (F): yüz, çehre.
r.-i zemîn: yeryüzü, dünya 34a7

rûz (F): gün.
r.-i haşr: mahşer günü, kıyamet günü 39a12
r.-i kıyâmet: kıyamet günü 36b3

rûz-dîde (F): gün görmüş, olgun.
r.+den (sâlikân-i r.) 9a15-9b1

rûzgâr (F): rûzgar; zaman.
r. 51a8
r. geçür-: zaman geçirmek, yıllar atlatmak 9b2

rübûbiyyet (A): tanrılık.
r.+ûş (envâr-i r.) 57a1

rücû' (A): dönme, geri dönme.
r. 35b6

rûsûh (A): bir bilimin derinliğine, inceliğine varma.
r. 56b13

rûtbe (A): derece, mertebe, makam, mevki, rûtbe.
r.-i 'âliyye 55a1
r.-i ğayb 52a11
r.-i kerâmet ü velâyet bul-: keramet ve velayet
mertebesine ulaşmak, keramet ve velayet göstermek
14b11
r. (tertîb-i r.) 24b2
r.+ye 59b5
r.+de 31b3, 50b3, 60a1
r.+lere 26b12
r.+si 14a10, 24a11, 31b13
r.+leri 24b13

rü'yet (A): bakma, yönetme.
r.-i eşirrâ 38b1
r.+i(ly.) 49b10

- sa'âdet (A): mutluluk.
 s.-i sermed 2b5
 s.-i velâyet 59a1
 s.+leri (merkez-i s.) 45a3
- sâ'at (A): zaman, saat.
 s. 45b3
 s.+e 45b5, 45b8
- sâ'ât (A): saatler.
 s.-i nehâr ü leyâlî 45b4-5
 s.+de 45b7
- sâbık (A): geçen, geçmiş.
 sâbıku'z-zıkr : zikri geçmiş, yukarıda söylenilmiş,
 anılmış 27b11, 32b7
- sâbî' (A): yedinci.
 s.+ûğ (iqlîm-i s.) 28a7
- sâbî'a (A): (bak. sâbî')
 s. (ḥaşlet-i s.) 16a11
- sâbit (A): yerinde duran, devam eden, değişmeyen; ispat edilmiş, kanıtlanmış, anlaşılmiş.
 ş. ol-: yerinde durmak, sürmek, değişmemek; ispatlanmak, kanıtlanmak, anlaşılmak 18a3, 33b14, 35b8
 ş.+lerdür 5a5D1
- saç-: dağıtmak, saçmak.
 ş.-arlar 33b7
- şadâ (A): ses.
 ş.-yı evrâd ü ezkâr (şît ü ş.) 30a7
 ş.+sın 48a11
 ş.+ları 6b13
- sādât (A): ulular, seyitler.
 s.+1(iy.) 31a6
 s.+ıdur 55a3
- şadıka (A): doğru, gerçek.
 ş. 16b1
- sâdis (A): (bak. sâdise)
 s. (iqlîm-i s.) 28a6
- sâdise (A): altıncı.
 s. (ḥaşlet-i s.) 16a8-9

s. (ṭabaḳa-i s.) 7b9

şadr (A): başkanlık.
s.+ına 43b1

şafâ (A): saflık, temizlik; gönül şenliği, kedersizlik.
ş.-yı kalb 58b4-5
ş.+ya (baḥr-ı ş.) 37a9
ş.+ile (kemâl-i ş.) 58a11

şâfi (A): temiz, karışık olmayan, katışıksız.
ş. ol-: temizlenmek, arınmak 60a15

sağ : sağ taraf, sağ.
s. 25a13, 53b14

şağış: miktar, sayı.
ş.+ınca 39a9

şahâ (A): cömertlik, el açıklığı.
s. (müşfik-i keşîrû's- s.) 11b1

şahâyif (A): yapraklar, sayfalar.
ş.-i leṭâyif-i esrâr ü âşâr 30a8-9

şahâbe (A): Hz. Muhammet'i görmüş ve sohbetinde bulunmuş olan mümin kimse.
ş.-i güzîn 4b12
ş.-i kirâm 8a11-12
ş.-i zevî'l-eclâl 7b14
ş.+den 8a6

şâhib (A): herhengi bir niteliği olan kimse; bir iş yapmış veya bir eser ortaya koymuş kimse, iye, sahip.
ş.-i elf 24b8
ş.-i ensâb ü ensâl 5b12
ş.-i mâ'iyye 24b7
ş.-i râz 48a15
ş.-i sirru'n-nebî 8a13
ş.-i 'ulûm ü ma'ârif 9b15-10a1
ş.-i kerâmet (serdâr-ı ricâl-i ş.) 3a12
ş.+i(iy.) 13b2, 18b15, 22a12, 30b1
ş.+idür 11b9, 16b9, 17a11, 24b5, 30b3, 44b3
ş.+ını 21a8
ş.+leri 57b6
ş.+leridür 46a8, 48a9, 55a14

şâhil (A): deniz, nehir, göl kenarı, kıyı.
s.+inde 21a3

şâhiḥ (A): gerçek, doğru.
ş. ('ilm-i ş.) 38a9, 57b6

- şahrâ (A): büyük çöl.
 ş. 11b3, 19a13, 19a14
 ş.-yı muhabbet (gird-i ş.) 18a15
 ş.+da 32b3
 ş.+sı 19a8
- sa'îd (A): mutlu, uğurlu.
 s. ol-: mutlu olmak, uğurlu olmak 38a12
 s.+midür 30b1
- şâ'îd (A): yukarı çıkan, yükselen.
 ş.+le (nefs-i ş.) 46a10
- sa'îde (A): (bak. şa'îd)
 s.+den (tâ'ife-i s.) 35a12
- sâ'ir (A): başka, diğer.
 s. 5b12, 14a7, 22b8, 25b3, 26b9, 31b15, 56b6
 s.+i(iy.) 52b10
 s.+inden 24b12
 s.+lerüñ 51b5
- sâ'ire (A): dolayan, seyreden.
 s.+de (kevâkib-i s.) 28a9
- sâ'irîn (A): dolayanlar, hareket edenler, seyredenler.
 s. 13b14
- şakın: yapmaktan çekin! aman! sakın!
 ş. 29b3
- şakın-: uzak tutmak, korumak, sakınmak.
 ş.-mağdur 21a8
- şakîl (A): ağır.
 ş. (mânend-i ħaml-i ş.) 34b3
- sâkin (A): oturan, yerleşen, oturmuş, yerleşmiş.
 s.-i mihrâb-ı velâyet 25b10
- şakîl (A): düşülen yer (?).
 s.-i refref 49b8, 50a3
- sâkiyye (A): su veren, su dağıtan.
 s.+dür 35a4
- şalaĥ (A): barış, barıştırma.
 ş. 12b9
- şalavât (A): namaz.
 ş.-i aşr 10a12
 ş.-i mefrûza 53a14

ş.-ı mefrūza (ḥaḳīkat-ı s.) 53a9
ş.+dan 53a10

şalavātu'llahu te'ālā 'aleyhüm ecmā'in (A): yüce Allah'ın
salatı onların tümünün üzerine olsun.
ş. 14b5

sāl-be-sāl (F): yıldan yıla.
s. 33b14-15

sāl-ḥürde (F): yıl yemiş; kocamış, yaşlanmış.
s. (pīrān-ı s.) 9a15

şālih (A): uygun, elverişli; dinin emrettiği şeylere uygun
hareket eden; (k.a.) Kur'an'da adı geçen ve Semud
kavmine gönderilen bir peygamber, Hz. Salih.
ş. 3a4, 22b7
ş. (nebī-yi s.) 44b13
ş. (ḥazret-i ş.) 44b13

şālih berberī (k.a.): bir din büyüğü, Salih Berberi.
ş. 53a15

şālihīn (A): günah işlemeyenler, salih kullar (bak.
şulehā)
ş. (fırka-i evliyā-yı s.) 25a5

sālik (A): Allah'a ulaşma yolunda olan, bir tarikate
girmiş bulunan; bir yola giren, bir yolda bulunan.
s. 42b7, 58a5
s.-i gümrāh 22b6
s.-i hidāyet-rehber 5a2
s. ol-: yola girmek 30a15
s.-ı mesālik-i rūḥ-ı muḥammedī 14a15
s.-i şāh-rāh-ı ḳurb ol-: Allah ile kul arasındaki
kısa -Allah insana şah damarından daha yakındır- ve
açık yolun yolcusu olmak, Allah'a yaklaşmak 5b4
s.+idür 40a6
s.+ler 46a2

sālikān (F, sālik A): bir tarikate girmiş olanlar, Allah
yolunda olanlar, salıklar.
s.-ı rāh-ı ḥaḳīkat 25a3-4
s.-ı rüz-dīde 9a15-9b1
s.-ı tarīḳ-ı ḥaḳ 53a8

sālikīn (A): salıklar (bak. sālikān)
s. 13b13
s.+den (fırka-i s.) 64a9

sālim (A): eksiği olmayan, eksiksiz sağlam; kötü
düşüncelerden uzak, kötü sanıların süzgecinden

geçmiş.

s. ol-: sağlam olmak, eksiği olmamak 55b5
s.+lerdür 38a8

sālis (A) (bak. sālise)

s.+üğ (iqlīm-i s.) 27b8

sālise (A): üçüncü.

s. (ḥaşlet-i s.) 16a2

s. (ṭabaḳa-i s.) 7b8

şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem (A): Allah'ın salatı ve selameti onun üzerine olsun.

ş. 8b1, 10a11, 10b1-2, 11a7-8, 15b9-10, 20a12, 23a13, 32b11, 33a1, 36a12, 37a15, 55a4-5, 55b7, 59b1

ş.+e 20a11

ş.+den 6a10

ş.+üğ 14b3

şalşala (A): ses, gürültü.(?)

ş.+nuğ 48a13

şalṭanat (A): hükümdarlık, sultanlık.

s. (imāret ü s.) 4a5

s.+la 3a6

sāmin (A): sekizinci.

s.+üğ (ḳuṭb-i s.) 20b2

sāmīne (A): (bak. sāmīn)

s. (ḥaşlet-i s.) 16a13

sāmiye (A): yüksek, yüce.

s. (mertebe-i s.) 55a14

s.+lerinde (ḥuzūr-i s.) 64b5-6

şan-: bir şey ya da bir kimse olduğunu düşünmek, zannetmek, sanmak.

ş.-urlar 52b13

ş.-ma 37a10

şan'at (A): hüner, marifet, sanat.

ş. 23b14

ş.+i(iy.) 23b15

ş.+ine 35a6

ş.+le (terk-i s.) 3a9

şanāyi' (A): sanatlar.

ş.+den (erbāb-i ş.) 35a6

sānī (A): ikinci.

s. 52a1

ş. (nev^c-i ş.) 14b11
 ş. (vech-i ş.) 40a13
 ş.+ye (iqlîm-i ş.) 27b7

şâniye (A): (bak. şâni)
 ş. (hâşlet-i ş.) 16a1

şâniyye (A): (bak. şâni)
 ş. (tabâka-i ş.) 7b8

şarf (A): tüketme, harcama.
 ş.-ı başâr kı1-: bakmak 2b11, 38b13
 ş.-ı himmet eyle-: çaba göstermek, gayret etmek 6a12, 64b3
 ş.-it-: harcamak, sarfetmek 7a8

şat-: bir şeyi birine para karşılığında vermek, satmak.
 ş. -ı (ş. vir-) 12a11

şâti^c (A): yükselen, yükseldikçe ortaya çıkan.
 ş. (hüccet-i ş.) 33a10

şavt (A): ses.
 ş.-ı ^câli 6b12
 ş.-ı hasen 12a11-12
 ş. it- (ref^c-i ş): (bak. ref^c) 41a7
 ş.+ını (ref^c-i ş.) 41a3

şa^cy (A): çalışma, gayret, emek.
 ş. 47a8

şâye (F): gölge.
 ş. 41b8

şâz (F): çalgı, müzik.
 ş. 48a15

seb^ca (A): yedi.
 ş.-ı seyyâre 27a9
 ş.-ı seyyâre-vâr 61a9-10
 ş.+ya (şifât-ı ş.) 27b2
 ş.+nuş (eşâlîm-i ş.) 27a7

sebbâh (A): suda yüzen, yüzücü.
 ş.+ı(ıy.) 37b8

sefîne (A): gemi.
 ş.+ye 6b8

sehl (A): kolay.
 ş.+dür 10a8

- sekiz: yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 8.
 s. 42a7, 31a10
 s.+i(iy.) 63b14
 s.+inci 19b2, 31b11,
- selām (A): sözle ya da işaretle iyi niyet ve nezaket gösterisinde bulunma, selām. 8a8
 s. vir-: selamlamak 13b6
 s. (redd-i s.) 13b7
 s.+ın 8a7
- selāmet (A): gelip geçici olmama, zevalsızlık.
 s.+dür (maḳām-ı s.) 38a3-4
- selāṭin (A): sultanlar.
 s.-i cihān (āl-i osmān ve's- s.) 3a4
- selmān-ı fāris (k.a.): 656 yılında Medyen'de ölen, mutasavvıflarca Hz. Muhammet'in ölümünden sonra örnek kişilerden biri sayılan ve sahabenin en önde gelenlerinden biri.
 s. 55a5-6
- semā° (A): Mevlevi ayinlerinde tarikat mensuplarının cezbe haliyle ayakta dönmesi.
 s. 7a3
- semāvāt (A): gökler.
 s. 34b2
- semāvī (A): gökle ilgili, göksel.
 s.+dür 44a9
- semer (A): meyve, yemiş.
 s. 22b4
- semt (A): taraf, cihet, yön; yer, bölge, semt.
 s.-i cenūbī 63b15
 s.-i ihsān 50a2
 s.-i inkār 43a1
 s.-i şekvā 53b6
 s.-i şimāl 63b5
 s.+i(bel.) 61a7
 s.+e 58b12, 61a3
 s.+de 27b15
 s.+den 61a3
 s.+üç 27a2
 s.+ini 11b2, 26a2
 s.+ine 30a14
 s.+inde 23b14, 45b14
 s.+inden 43b14

s.+iyle 47a3
 s.+leridür 34a11
 s.+lere 53b15

sen: sen.
 s. 12a2, 23a4

senā-kār (F, senā A): metheden, öven.
 s. 58b2, 64b7

sene (A): 365 günlük zaman birimi, yıl, sene.
 s. 8b13, 11b12
 s.-i ātiye 34a5
 s. (eyyām-ı s.) 59b13

sened (A): dayanılacak şey.
 s.-i enbiyā: peygamberlerin dayanağı: Hz. Muhammet
 55a4

seng (F): taş.
 s.-i kubür 32a4
 s.-i ta'n 42b5

seniyye (A): yüksek, yüce.
 s.+lerine (südde-i s.) 3a8

ser (F): baş.
 s.-i müy 59a9
 s. (çeşm-i s.) 13a8

serā-perde (F): padişah çadırı, otağ.
 s.-i velāyet (sirdār-ı s.) 3a12

ser-ber (F): baş alan, baş götüren.
 s.+dür 42b10

serdār (F): yetkili, komutan.
 s.-ı ricāl-ı şāhib-ı kerāmet 3a12

serencām (F): başa gelen şey, olay.
 s.-ı ahvāl 59a2-3

sermed (F): daimi, sürekli.
 s.+ini (sa'ādet-i s.) 2b5

ser-menzil (F, menzil A): durak yeri.
 s.-i 'uqbā 64b9
 s.+idür 32a4

ser-rişte (F): ipucu, tutamak.
 s.-i 'ibādet 59a1

- ser-sebz (F): yeşil, yeşil renkli.**
 s. ü hażrā kıł-: yeşertmek, yeşillendirmek;
 canlandırmak 20a3-4
 s. ü şād-āb ol-: sulanmak, yeşermek, canlanmak 36b6
- ser-tāc (F): baş tacı olan, çok sevilen.**
 s. ol-: baş tacı olmak, çok sevimlik 48b4
 s.-ı sulţān-ı velāyet 30a5-6
- serv (F): servi, selvi.**
 s.-i bālā 13a7
- server (F): reis, baş, başkan.**
 s.-i ālem-i iţlāk 44a3
 s.-i enbiyā: peygamberlerin başı: Hz. Muhammet 4a1,
 8a5, 8b15, 59b1
 s.+dür 48b4
 s.+i 3b7
- sev-: hoşlanmak, sevmek.**
 s.-er 11b7, 12a12
- sevābit (A): seyretmeyen, yerinde durur gibi görünen
 gök cisimleri, yıldızlar.**
 s.+den 29b11
- sevād (A): bir şehrin çevresindeki karartı halinde görünen
 bahçeler, ağaçlık yerler.**
 s.-i a'zam 16b6
- sevdā (A): aşk, sevgi, sevda.**
 s.+sından (meveddet-i s.) 20b1
- sevdır-: (bak. sevdür-)**
 s.-üp 20a11
- sevdür-: sevmesini sağlamak, sevmek.**
 s.-di 20b6
 s.-mesiyle 20b9
- sevgü: sevgi ve bağılılık duyulan, sevgili.**
 s.+lüdür 17b7
- seyāhat (A): yolculuk, gezi, seyahat.**
 s. it-: yolculuk yapmak, gezmek, seyahat etmek 7b2
 s.+i(bel.) 6a8
- seyf (A): kılıç.**
 s.-i kâti' 33a10
 s.-ü kalem 32a12
 s. (havārî-yi s.) 32b7
 s.+le 15b8, 32a11

- seyl (A): şiddetle akan su, sel.
s. ol-: coşkuyla ve şiddetle akmak, sel olmak 11b3
- seyr (A) hareket etme, yürüme, gezme, dönme.
s.-i celîl 61a2
s. it- 58a8, 64a1
s.+ini 63a4
- seyyâh (A): yolcu, gezici, gezgin.
s.+a 7b8
s.+1(iy.) 37b9
- seyyâr (A): gezen, dolaşan, dönen.
s. ol-: gezmek, dolaşmak, dönmek 61a6
- seyyâre (A): güneşin etrafında dolaşan, gezegen.
s. 31a8
s.+den (kevâkib-i s.) 29b11
s.+nüğ 29b12
s.+si (seb'a-i s.) 27a9
s.+ler 61a6
- seyyâre-vâr (F, seyyâre A): gezegen gibi (dönen).
s. (seb'a-i s.) 61a9-10
- seyyid (A) efendi, bey, baş, başkan.
s.-i enbiyâ: peygamberlerin başı: Hz. Muhammet 8b5
s.-i mehter 3b8, 35b15
s. ü mevlâ 57a15
- sezâ (F): uygun, yaraşır
s.+sıdur (lâyık u s.) 61a12-13
- şıdk (A): doğruluk gerçeklik; temiz yüreklilik.
s.-i müdde'â 33a1-2
s.+la (şeref-i ş.) 38b3
- şıfat (A): şekil; vasıf, sıfat, özellik.
ş.-i 'abdiyye 10b13
ş.-i celîle 28a15
ş.-i hilm 38a2
ş.-i ilâhiyye 28a12-13
ş.+ları 37b2, 47a11
- şifât (A): vasıflar, özellikler, sıfatlar.
ş.-i seb'a 27b2
- şıg-: bir kaba veya bir kaba bütünüyle girebilmek; yeterli gelmek, sığmak.
ş.-acak 7a1
ş.-maz 58a6
ş.-maz 19a6

şığış-: ancak şığmak, güçl¼kle şığmak, şığışmak.
ř.19a6

şığhat (A): doğruluk, sağlamlık.
s.-i ĥilāfet 23a12
s.+ine 32b10

şığıl-: bıkmak, usanmak, sıkılmak.
ř.-mışdur 55b2

şığlet (A): sıkıntı.
s.+e 34b2

şın(ı)f (A): b¼l¼k, takım, grup, sınıf.
ř. 60b7
ř.-ı āĥirī 60a10
ř.-ı nīsā 26b11
ř.-ı r¼ĥānī 60b5
ř.+dur 60a5
ř.+uğ 2b4, 54b2, 60a12
ř.+ı(iy.) 60a4, 60a6
ř.+ına 30b7

şır(r) (A): ağıklanamayan, bilinmeyen şey; Allah'ın akıl
ermeyen hikmeti, giz, sır.
s.-ı ĥayb 52b2
s.-ı ĥafıyyāt 58a8
s.-ı ĥ¼dā 32a2, 45a11
s.-ı ma'ārif 22b4
s.-ı pāk-ı muřtafāvī (ĥātem-i s.) 36a6
s.-ı velāyet (nokta-i dā'ire-i s.) 23a15
sırru'n-nebī (řāĥib-i s.) 8a13

řıyānet (A): koruma, korunma.
ř. 5b9
ř. eyle-: korumak 28a1
ř.+leri 26a11

şidre (A): meyve, kiraz.
s.+den 46b3

şilsile (A): art arda gelen şeylerin oluşturduğu sıra,
şilsile.
s.+den 48a12

şın(n) (A): dış.
s.-i řerīf 8b14

şıpihr (F): g¼k, sema.
s.-i ĥ¼viyyet (miĥver-i s.) 3a13
s.+ine 39a4

- sirāyet (A):** geçme.
s. it-: geçmek 48b13
- sîret (A):** bir kimsenin içi, tavrı, ahlakı.
s.-i şerife 7a10
s.+de 7a15
s.+ine 7a13
s.+inde 35b5
s.+lerini 7a14
- sirdâr (F):** (bak. serdâr)
s.-i serâ perde-i velâyet 3a12
- şît (A):** çatırtı, ses.
ş. ü sadâ-yı evrâd ü ezkâr 30a7
- sitte (A):** altı sayısı.
s. (şihât-ı s.): (bak. cihât) 53b13
s. (ricâl-i eyyâm-ı s.) 53b10
s.+de (cihân-ı s.) 45b15
- sitte-nâzır (F, sitte, nâzır A):** altı yöne bakan, altı yönü gözeten.
s. (cihât-ı s.) 54b4
- sitte vü 'aşar ü seb'â mi'ya (A):** yedi yüz on altı sayısı.
s. 8b13
- siyâb (A):** giyecekler.
s.-i fâhire 9a8-9
- siyâdet (A):** beylik, efendilik, seyitlik.
s.+i(iy.) 15b11
- siz:** siz.
s.+i(bel.) 10b3
- şol:** sol taraf, sol.
ş. 25a14, 53b14
- şogra:** sonra.
ş. 6a1, 8b7, 10a13, 11a8, 11b10, 12b12, 13b8, 14b12, 23a1, 33a1, 34b9, 34b10, 34b11, 34b14
ş.+da 17a10
- şor-:** öğrenmeye çalışmak, sormak.
ş.-an 63a4
- sög-:** kötü söz söylemek, küfretmek, sövmek.
s.-mek 12b6

söyle-: demek, söylemek.

s.-r 35a14, 60a8, 60a12
s.-rler 22a12, 40b8, 48a15
s.-rlerse 48a15
s.-di 10b12
s.-mişdi 55b12
s.-se 62b3
s.-dükçe 60b9
s.-dügi 49b14

söz: söylenen şey, kelam, söz.

s. 10b12
s.+i (iy.) 59b4, 62b2
s.+in 13a6
s.+lerini 40b8

su' (A): kötü, kötülük.

s.-i edeb: kötü terbiye, edepsizlik, terbiyesizlik
21a7, 21a8
s.-i zan: kötü sanış, düşünce kötülüğü 38a7

su'al (A): sorma, sorulma, soru.

s. eyle-: sormak 13b9
s. olın-: sorulmak 26b13

subh (A): sabah.

s.ü mesâ 51b10

şudür (A): göğüs.

ş.+ında 38a6

şudür (A): ortaya çıkma, olma.

ş.+ına 44b6

şüfî (A): tasavvuf ehli, mutasavvıf, sufi.

ş. 29b5, 42b3, 42b4, 60a2

şüfiyye (A): tasavvufçular, mutasavvıflar, sufiler. (bak. şüfiyyün)

ş.+yi (iştilâhât-ı ş.) 3b10, 30b15

şüfiyyün (A): tasavvuf ehli olanlar, mutasavvıflar, sufiler (bak. şüfiyye)

ş. 7a13, 13b10
ş. (tâ'ife-i ş.) 7a13
ş. +a (tarîk-i ş.) 20a15

şulekâ (A): günah işlemeyen kimseler, salih kullar.

ş.+y1 41b1
ş.+dan (âmme-i ş.) 5b7

- sultān (A): padişah, hükümdar, sultan.
 s. 17b1
 s.-i enbiyā: peygamberlerin sultanı: Hz. Muhammet
 8a8, 14a3, 20a10, 20b7, 44b10
 sultānū'l-'arifīn 2b6
 sultānū'l-enbiyā: (bak. sultān-ı enbiyā) 4b13
 s.-i velāyet (ser-tāc-ı s.) 30a5-6
 s.+dur 18a6
 s.+ı(bel.) 54b7
 s.+larıu 18a7
- sultān murād han (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1574-1595
 yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, III.
 Murat.
 s. 2b14
- sultān selīm han (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1566-1574
 yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, II.
 Selim, Sarı Selim.
 s. 2b15
- sultān süleymān han (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1520-1566
 yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, Kanuni
 Sultan Süleyman.
 s. 2b15
- sumt (A): sessizlik.
 s. (kūşe-i s.) 34a15
- sūr (F): düğün, şenlik.
 s.+ı(bel.) (gül-i s.) 16b6
 s.+ı(iy.) 16b6
- şūr (A): boynuzdan yapılmış büyük boru.
 s.+ı(iy.) (nağme-i ş.) 16b4
- sūre (A): Kur'an'ın 114 bölümünden her biri.
 s. 15a15
 s.-i baqarā 19a5
 s.-i berā'at 22b13, 22b15
 s.-i en'am 21b14, 21b15
 s.-i ihlāş 18b5
 s.-i kehf 21a5
 s.-i maḥsūşa 16b8, 17a9, 17b14, 19a5, 21a5, 22b8
 s.-i mezbūr 23a9-10
 s.-i t̄āhā 22b8(2)
 s.-i yāsīn 15a13
 s.+dür 22b10
 s.+ye 15a15
 s.+nüg 19b3, 23b5
 s.+sī 16b8, 17b15D3, 19b3, 21b14, 23b4
 s.+sidür 17a9, 17b15, 17b15D3, 23b5

s.+sini 23a3
 s.+sine 15b4
 s.+leri 18b4
 s.+leridür 18b5

şüret (A): biçim, görünüş; tarz, yol

ş.-i bāṭın 58a7
 ş.-i da'vā 55b15
 ş.-i inkār 35b8
 ş.-i intifā' bul-: fayda görmek, yararlanmak 17b4
 ş.-i ma'nā 31a9
 ş.-i zāhir 15b7, 47b14
 ş.+de 47b9, 52b2
 ş.+den 35b9
 ş.+inde 16b1, 35b4, 35b7, 59a3
 ş.+indedür 15a3

şüretā (A): görünüşte.

ş. 23b1, 37a7

şuver (A): görünüşler, biçimler, suretler.

ş.-i 'ālem 47b9

sübḥānī (A): Allah'a ait, Allah'la ilgili.

ş. (nev-rüz-ı muḥabbet-ı s.) 33b1
 ş.+de (ḥicāb-ı emr-ı s.) 42a3
 ş.+den (ḥicāb-ı emr-ı s.) 41b11

sübḥāniyye (A): (bak. sübhānī)

ş. ('ulüm-ı 'aṭāyā-yı s.) 24a2-3

şübüt (A): ortaya çıkma, gerçekleşme.

ş.-ı muḥabbet-ı ilāhiyye ('ilm-ı s.) 17b15

südde(A): kapı.

ş.-ı seniyye 3a8

sü'edā (A): kutsal, uğurlu kimseler.

ş.-yı vāşilīn (zümre-ı s.) 25a5

sühey1 (A): gökyüzünün güney yarım küresinde bulunan, parlak ve büyük bir yıldızın adı.

ş. 14a7, 14a10

süleymān (k.a.): Hz. Davut'un oğlu olan ve hayvanlarla konuşabilmesi ile ünlü bir kral-peygamber, Hz. Süleyman.

ş. 18b3

sülük (A): Allah'a ulaşmak amacıyla bir tarikate girme.

ş.-ı ṭarīkat-ı zülfa 22a14-15
 ş. (ehlī's- s.): (bak. ehl) 3a6

s.+lũğ (ehl-i s.) 39a8

sünnet (A): Hz. Muhammet'in sözleri, davranışları ve işleri .

s. (ehl-i s.): (bak. ehl) 35b4

s.-i muştafâviyye (mübâşir-i ri'âyet-i s.) 10a2

s. it- (ri'âyet-i s.): sünnet olan şeyleri yerine getirmek, Hz. Muhammet'in söz ve davranışlarına uygun hareket etmek 56b12

s.+lerlũğ 6a11

sür-: geçirmek, sürmek.

s.-miş (°ömür s.): (bak. °öm(ü)r) 9b1

sürâdikât (A): padişah çadırları, otağlar.

s.-ı kerâmet ü velâyet 51a5

sürin-: bir şeye değerek hareket etmek, sürtmek, sürünmek.

s.-en 48a11

süver (A): sureler.

s.-i kıur'âniyye 15a14

süveyda (A): kalbin ortasında bulunduğu sanılan ve insan vücudunun merkezi kabul edilen kara benek, gönül.

s.+mda 20b1

Ş

şa'bân (A): Araplarda kameri ayların sekizincisi ve Ramazan'dan önce gelen ay.

ş. (ğurre-i ş.) 34a1, 35a4

şād-āb (F): suya kanmış, sulu, taze.

ş. it-: sulamak, sudan doyurmak 33b6

ş. ol- (ser-sebz ü ş.) : (bak. ser-sebz) 36b6

şāh (F): padişah, hükümdar.

ş.-1 'ādil 11b6

ş.-1 vāşıl 21b11

ş.+a 25b13

ş.+ıdur 43b15

şāh-bāz (F): (bak. şeh-bāz)

ş.-1 'irfān 39a10

şaḥ(ı)ş (A): kişi, kimse, şahıs.

ş. 3b11, 8a2, 28b3, 29a9, 29a10, 30b3, 31a10, 32a6, 50a10

ş.-1 'ābid 53b8

ş.-1 āḥir 8a3

ş.-1 'aliyyü'z-zāt 5a8

ş.-1 murtāz 42a7

ş.-1 nūrānī 58b8-9

ş.-1 riyāzet-piše 5a4

ş.-1 rūḥānī 29a1, 29a4

ş.-1 vāşıl 50b8

ş.+1(bel.) 28b1, 30b2

ş.+a 28a12, 39b12

ş.+uḡ 5b2, 22a7, 28b9

şāhid (A): gören, tanık, şahit.

ş.-i ḥāl 19a11

ş.-i müşāhede 55a1

şāh-rāh (F): şaşırılmış mümkün olmayan doğru ve açık yol.

ş.-1 kurb ol- (sālik-i şı): (bak. sālik) 5b4

şā'ibe (A): şüphe.

ş. 50a8

ş.+den 50a10

şakā'ik (A): şakayık.

şakā'ikü'r- ricāl 19b15

şaḳī (A): haydut, yol kesen.

ş. 38a14

ş.+midür 30b1

şâkird (F): öğrenci, çırak.
ş. 9b11

şâm (y.a.): Şam.
ş. 34a10
ş. (dimaşkı's- ş.) 45a5-6

şâmil (A): içine alan, kaplayan.
ş. (şâmilü'l-'aql) 22a13
ş.+dür 11b4

şân (A): tabiat, yaratılış, huy; şöret, ün, şan.
ş.-1 'acib 47b13-14
ş.-1 laîf 40a1, 49a10
ş.-1 mu'allâ 16b3
ş. ('azimü's- ş.) 51b7
ş. (velî-yi kebirü's- ş.) 52a5
ş. (zât-ı 'azimü's- ş.) 48b5
ş. (zât-ı kebirü's- ş.) 49b7
ş.+uy (evliyâ-yı 'azimü's- ş.) 27b1-2
ş.+dur ('aziz-i 'azimü's- ş.) 26a1
ş.+1(ıy.) 48b1
ş.+1 ('azm-i ş.) 49b8

şebnem (F): çiy.
ş.+ler 33b7

şecâ'at (A): yiğitlik, yüreklilik.
ş. virilmiş ol-: cesur olmak, yiğitçe davranmak 32a12
ş.+le 32b7, 33a9

şefî' (A): bir suçun bağışlanması için aracılık eden.
ş. ü dest-gir ol-: bir suçun bağışlanması için uğraşmak 64b9-10

şefkat (A): acıma, bağışlama, yumuşak davranma.
ş. 43b8
ş. kı1: acımak, bağışlamak, yumuşak davranmak 39b9
ş. ü merhamet (kemâl-i ş.) 43b3
ş. (merhamet ü ş.) 20b12
ş. eyle- (ümmid-i merhamet ü ş.): birinden merhamet ve şefkat ummak 64a13
ş.+dür (mülâyemet ü ş.) 39b7
ş.+leri 43a6

şehâdât (A): görünen şeyler, görünen dünya.
ş. (aşhâb-ı ş.) 53a11

şehâdet (A): görerek doğruluğuna inanma, tanıklık.
ş. 6b13, 50b5
ş. bul- (mertebe-i ş.): görünen şeyleri kalpte hazır bulmak, görünen şeyleri algılamak 52a11

ş.+e (°âlem-i ş.): (bak. °âlem) 50b10
 ş.+den (°âlem-i ş.) 50b4
 ş.+den (ehl-i ş.): (bak. ehl) 8a1, 8a3

şeh-bâz (F): yiğit, cesur; bir cins iri ve beyaz doğan.
 ş. 39b1, 44a2

şehir (A): namlı, ünlü.
 ş. 2b9

şehr (F): kent, şehir.
 ş. ü vilâyet 45b10
 ş.+inden 42b1, 58b12

şeh-vâr (F): iri veya iyi cins inci.
 ş. (dürr-i ş.) 58b8

şek(k) (A): şüphe, kuşku, tereddüt.
 ş. ü şübhe 50a8
 ş. (reyb ü ş.) 38a4

şeker-vâr (F): şeker gibi (tatlı).
 ş. (şîr ü ş.) 48b6, 49a8

şeksiz (T, şekk A): kuşkusuz, şüphesiz, kesinlikle.
 ş. 62b4

şekvâ (A): hoşnutsuzluk, şikayet.
 ş.+dan 53b6

şem° (A): mum.
 ş.-i cem° 51b12

şems (A): güneş.
 ş.-i °âlem-gîr 42a5

şemsiyye (A): güneşle ilgili.
 ş. (velâyet-i ş.) 14a13

şer° (A): din kuralları, şeriat.
 ş.-i şerîf: İslam şeriatı 8a10, 21b1
 ş.-i mübîn (nizâ°-ı ş.) 32a13
 ş.-i ahmedî (vâris-i ş.) 14a14
 ş.+le (lisân-ı ş.) 59a10

şerâyi° (A): şeriat hükümleri, şeriat.
 ş.-i nebeviyye (mütâbi°-i ş.) 10a1-2
 ş.-i münzile (°ulüm-ı ş.) 30a11

şeref (A): yücelik, ululuk; üstünlük.
 ş. 22b8, 47a6
 ş.-i hizmet 5b9

ş.-i şıdk 38b3

ğ. ü imtiyaz bul-: başkalarından ayrı ve üstün tutulmak, ayrıcalık görmek 22b12

şerer (A): kıvılcımlar.

ş.-i şer 38a13-14

şerh (A): izah ederek anlatma, açıklama.

ş. olun-: izah edilerek anlatılmak, açıklanmak 62b7

şerî'at (A): doğru yol; din kaideleri, şeriat.

ş.-i muhammediye 10a5

ş.+üç (umûr-ı ş.) 57b4

ş.+le (te'yid-i ş.) 23b9-10

şerîf (A): şerefli, kutsal; soylu, temiz.

ş. 22a6

ş. (du'â-yı ş.) 62b7-8

ş. (zât-ı ş.) 3b7, 3b14, 40a1, 49a10

ş.-i ilm 17a15

ş.+dür (vücûd-ı ş.) 35b10

ş.+e (hacc-ı ş.) 23a8

ş.+e (cemâ'at-i ş.) 13b5

ş.+e (şer'-i ş.) : (bak. şer') 21b1

ş.+den (zât-ı ş.) 35b11

ş.+üç (hadîs-ı ş.) 7b12, 40a14-15

ş.+le (naşş-ı ş.) 33b14

ş.+i (iy.) (naşş-ı ş.) 40b11

ş.+i (sinn-i ş.) 8b14

ş.+ine (ism-i ş.) 42a11

ş.+ine (naşş-ı ş.) 55b10

ş.+inde (naşş-ı ş.) 11a1

ş.+inden (şer'-i ş.) 8a10

ş.+inüç (hadîs-i ş.) 56a12-13

ş.+inüç (naşş-ı ş.) 26b2

ş.+iyle (naşş-ı ş.) 18b8

ş.+leri (tab'-ı ş.) 20b8

ş.+leri (zât-ı ş.) 3a5-6

şerîfe (A): (bak. şerîf)

ş.+leri (sîret-i ş.) 7a10

ş.+lerini (esmâ-yı ş.) 2b4

şer(r) (A): kötülük, fenalık.

ş. (şerer-i ş.) 38a13-14

şetm (A): sövme, küfretme.

ş.-i galîz it-: kaba ve çirkin sözlerle sövme 12b5

şey (A): (bak. şey')

ş. 21b5

- seyh' (A): nesne, şey.
 ş. 44b4, 58a1
 ş.+e 48a15
 ş.+üç 18a9
- seyh (A): bir tekke veya zaviyeye başkanlık eden ve müritleri bulunan kimse.
 ş.-i 'âlim ü 'ârif 55a9
 ş.-i şüyüh-ı kirâmî 40a7
 ş.+üm 48a15
- seyh ahmed (k.a.): (bak. şeyh ahmed bin muhammedi's-semnânî)
 ş. 13b8
- seyh ahmedü's-sebtî (k.a.): 1145-1205 yılları arasında yaşamış, fazilet ve kerametleriyle tanınmış Faslı bir velî.
 ş. 54a3-4
- seyh ahmed bin muhammedi's-semnânî(k.a.): İran'ın Semnan kentinde doğmuş, İranlı bir şair-velî.
 ş. 13b3-4
- seyh ebü 'abdu'llâhî daqqâk (k.a.): rical-i kahr veya rical-i kuvvet denilen abdal grubundan Faslı bir velî.
 ş. 42b1
- seyh ebü'l-kâdir cîlî (k.a.): Muhyiddin Arabî'nin öğrencisi olduğu, Bağdatlı bir tarikat şeyhi.
 ş. 48a15
- seyh ebü medyen (k.a.): 1198 yılında ölmüş, ünlü Endülüs mutasavvıfı.
 ş. 41b15
- seyh ekber (bak. şeyh muhyi'd-dîn 'arabî) 42a15, 48a15, 54a6, 59a4
 ş.-i haqqikat-güvâh 47b15-48a1
- seyh-i ekber (bak. şeyh muhyi'd-dîn 'arabî)
 ş. 45a4, 49b11, 51b11, 53b1-2, 59b7
- seyh muhammed bin kâ'idü'l-evânî (k.a.): bir dîn büyüğü.
 ş. 59b4-5
- seyh muhyi'd-dîn 'arabî (k.a.): 1162'de Endülüs'te doğmuş, 1240'ta Şam'da ölmüş ve Hallac-ı Mansur'un "varlık birliği" görüşünü benimsemiş ünlü mutasavvıf.
 ş. 3b9, 30b14, 61a1

- şifâ (A): Hz. Ali taraftarı.
ş.+dan 35b2
- şiddet (A): fazlalık; sertlik, kabalık.
ş.-i gâzab 43b4
ş.+le 47a1
- şikâr (F): avlama.
ş. ol-: avlamak 39b1
- şimâl (A): kuzey; sol, sol taraf.
ş. 26a6, 63aDA
ş. (cenûb ü ş.) 61a15
ş.+i(bel.) (semt-i ş.) 63b5
ş.+inde (yemin ü ş.) 26a12
- şimâli (A): kuzeyde olan, kuzeyde bulunan.
ş. (kuşb-1 ş.) 14a11
ş.+dür 14a8
- şir (F): arslan; süt.
ş.-i ner 48a4
ş. ü şeker-vâr 48b6, 49a8
ş.-i peleng-intikâm 32b1-2
- şirâz (y.a.): İran'ın güney kesiminde, Zağaros Dağları ile çevrili kent merkezi.
ş.+a 12b15
- sol: şu, o.
ş. (zamir) 42a13
ş. deplü 42a13
ş. (sıfat) 17a15, 17b15D2, 18a3, 18a11, 32b13, 38a11, 46b8, 54a11, 55a14, 57a11, 57b13, 60a14
- şöyle: şunun gibi, öyle, şöyle.
ş. 19a6, 22a11, 47a14, 50b12, 50b15
- şu'ayb (k.a.): Kur'anda adı geçen ve adı, Hud, Salih ve Lut'tan sonra anılan Peygamberlerden biri, Hz. Şuayb.
ş. 23b3
ş. (hâzret-i ş.) 44b12
- şuhûd (A): vücut bulma, var olma, görünme.
ş. 16a12
- şular: şunlar.
ş. 60a2
- şu'ûr (A). anlama, anlayış.
ş. bul-: anlaşılmak 26b3-4

şübhe (A): kuşku, şüphe.

ş. 19b11

ş. (şekk ü ş.) 50a8

şübhesiz (Tr, şübhe A): kuşkusuz, kesinlikle, şüphesiz.

ş. 53a1, 62a11, 62b4

şükr (A): görülen iyiliğe karşı gösterilen minnettarlık, teşekkür, şükür.

ş.-1 yezdân 53b7

şüküfe (F): çiçek.

ş.+lerini 19b15

şüküfe-zâr (F): çiçek bahçesi.

ş. ü ezhâr 33b2

şümül (A): manevi olarak kaplama, içine alma, kaplam.

ş.+i 28b9

şü'ün (A): hadiseler, olaylar.

ş.+la 18b14

ş.+ını 18b11

ş.+ına 18b10

şüyüh (A): şeyhler.

ş.-1 kirâmî (şeyh-i ş.) 40a7

T

tā (F): kadar, dek, değin.

t. 6a3, 10a4, 14b7, 15a7, 20a15, 24b6, 35a2, 36b3, 55b4, 64a2

ta'accüb (A): şaşma, şaşırma.

t. ü istiğrāb it-: şaşırmaq, şaşakalmak 10a15-10b1

ta'alluq (A): ilişki, ilgisi olma.

t. eyle-: ilişkin olmak, ilgili olmak, ilgilenmek 44b7

t.+1(ly.) 38b8

ta'at (A): Allah'ın emirlerini yerine getirme, ibadet.

t. ("ibādet ü t.) 58b14

t.+e (namāz ü t.) 58a11

t.+larında ("ibādet ü t.) 56b10

ta'ayyün (A): meydana çıkma, belli olma, belirme.

t. bul-: meydana çıkmak, belli olmak, belirme 24a13

tāb (F): ışık, parlaklık.

t.-i tecellī (hayret-i t.) 41b6

tab° (A): huy, yaratılış.

t.-i şerīf 20b8

t.-i (luṭf-i t.) 24a4

t.+ın (mir'āt-i t.) 18a15

tabāka (A): kat, katman, tabaka.

t.-i abdāl 5b14, 6a1

t.-i evvelī 7b7

t.-i hāmise 7b9

t.-i mürīdīn 13b13

t.-i rābi'e 7b8-9

t.-i sādise 7b9

t.-i sālise 7b8

t.-i sāniyye 7b8

t.-i tākibīn 13b12

t.-i 'ulyā 57b6

t.+dan 61a10

t.+muz 13b11

t.+ları 24a13

t.+larını 13b9

tabakāt (A): katmanlar, tabakalar.

t. 7b11, 39a1, 59b9, 61a9

t.-i müte'addide 54a15-54b1

t.+ını 2b1, 7b6

t.+umuz 13b10

- tāb-dār (F): parlak, ışıklı.
 t. ol-: parlamak, ışıldamak 61a11
 t. (gevher-i t.) 58b8
- tābi° (A): bağılı kalan, boyun eğen.
 t. 42a5, 46a3
- ṭabī°at (A): kainat, doğa.
 t. 23b8
- ṭabī°ī (A): olağan, doğal.
 t. (ḥubb-ı t.) 20b14
 t. (müddet-i ecel-i t.) 11a14
- ṭabī°iyye (A): tabii bilimler, fen bilimleri.
 t. 24a1
- ta°bir (A): ifade etme, anlatma.
 t. eyle-: ifade etmek, anlatmak 18a14
 t. kılın-: ifade edilmek, anlatılmak 37a4
 t. olın-: ifade edilmek, anlatılmak 26a13-14
- ta°cīl (A): çabuklaştırma, acele ettirme.
 t. (bi-ṭariķü'l-t.) 38b7
- tācir (A): ticaretle uğraşan, tüccar
 t. 35a5
- tafavvuk (A): üstün olma, üste çıkma.
 t. u tağallüb it-: üstün gelmek, galip olmak 47a3
- tafşīl (A): uzun uzadıya anlatma, açıklama.
 t. 2b8, 16a7
 t.-i bī- °adīl 61a3-4
 t. it- 59a3
 t. olun- 7b11-12
 t.-i maķāmāt-ı aķṭāb 13a10-11
 t.+inde 3b2
 t.+idür (°ilm-i t.) 16a7
 t.+leri 54a13
- tafzīl (A): güzel çzellik verme, faziletlendirme.
 t. 59a2
- tağallüb (A): galip gelme, galip olma.
 t. it- (tafavvuk u t.): (bak.tafavvuk) 47a3
- ṭağıt-: karıştırmak, dağıtmak.
 t.-ur 511a8
- tağyir (A): değiştirme, bozma.
 t. it-: değiştirmek, bozmak 42b5

- tāhā (A): Kur'an'ın 135 ayetlik yirminci suresi.
 t. (süre-i t.) 22b8
 t.+dur 22b8
 t. (süre-i t.) 22b8
- taḥabbüb (A): sevme, sevgi.
 t.-i ilāhî 20b15
- taḥaddî (A): meydan okuma.
 t.+dür 32b12
- taḥayyül (A): canlandırma, hayal etme.
 t. it-: canlandırmak, hayal etmek 41a5, 46a13, 49a14
- taḥkîk (A): belki; doğru olup olmadığını araştırma, doğru olup olmadığını ortaya koyma.
 t. 4b14, 18b11
 t.-it-: araştırmak 2b3
- taḥrîr (A): yazma, kaydetme.
 t. 2b8
 t. olın-: yazılmak, kaydedilmek 3b2
 t. olun-: (bak. taḥrîr olın-) 40a14
 t.+den (üslüb-ı t.) 24b13
- taḥşîl (A): eğitim görme, bilim öğrenme.
 t.-i ilm-i ḥāş 46a9
 t. it-: eğitim görmek, bilim öğrenmek 51b7, 60b10
 t.+inde 52a9, 52a12
- taḥşîş (A): bir şeri birine veya bir yere mahsus kılma, ayırma, bağlama.
 t. eyle-: ayırmak, bağlamak 45b5
- taḥt (A): genellikle hükümdarların oturduğu büyük ve süslü koltuk, taht.
 t.-i risālet 59b1
- taḥt (A): alt, aşağı.
 t.-i esfel (ricāl-i t.) 46b5
 t.+ındaki 57a2
- taḥvîl (A): değiştirme çevirme, dönderme.
 t.+ini (naql ü t.) 61a33
- tā'ife (A): bölük, takım, grup.
 t.-i celîle 3b6, 45a5
 t.-i cin 41a13
 t.-i melâmiyye: ibadetin gizli tutulması, günahın gizlenmemesi ilkesini savunanlar, melametiler 55a14, 57b5
 t.-i mezbûre 7a1, 61a4

t.-i muḥaddiṣūn 60a4
 t.-i nisā 20a10, 20b6
 t.-i sa'ide 35a12
 t.-i şūfiyyūn 7a13
 t.-i zevi'l-kemāl 28b12
 t.+den 43b11
 t.+nüḡ 61b9
 t.+si 47a4
 t.+sindenüz 13b10

tā'irīn (A): uçucular, uçanlar.
 t. 13b14

taḳallüb (A): başka bir kalıba girme, değişme.
 t. it- 47a2

taḳdīm (A): sunma, sunuş.
 t. 25b8

taḳdīr (A): verme, değer verme; değerini, gereğini anlama.
 t. eyle-: vermek 38a15-38b1
 t. it-: vermek 5b2, 28a9
 t.+ce 20b10, 64b4

taḳī (A): gūnahtan sakınan, dinine baęlı kimse.
 t.-yi kerāmet-simāt 43a2-3

taḳlīb (A): tersine çevirme, değiştirme.
 t. it-: çevirmek, değiştirmek 7a6

taḳsīm (A): parçalara ayırma, bölümleme.
 t.-i ka'be-i müşerrefe 26a2

taḳşīr (A): kabahat, günah, suç.
 t. (keşīrū't-t.) 2b9

tālib (A): öğrenci; isteme, istek.
 t. 62a13
 t.+lerinden 6b3

tālibīn (A): isteyenler, istekliler.
 t. (ṭabaḳa-i t.) : tek amaçları Tanrı'ya ulaşmak olan
 veliler 13b12

ta'līm (A): öğrenme, öğretme.
 t.+dür 25b9

talṭīfen (A): taltif yoluyla, kutfederek, lütfen.
 t. 11a9

tān (A): eksiksiz, mükemmel, tam.
 t. 22b8

- t. (üns-1 t.) 60b10
t.+dur 21b1
t.+dur (mümted-1 t.) 49a12
- ṭama[°] (A): doymazlık, açgözlülük.
t.-1 riyâset 57a4
t. it-: doymamak, çok istemek 57a3
- ṭamām (A temām): ne eksik ne fazla; eksiksiz, tam, tamam.
t. 12b11, 20b5
t. ol-: tamamlanmak, bitmek 24a8-9, 54a13-14
- ṭa[°]n (A): kınama, yerme.
t.+uṣ (ehl-1 t.): (bak. ehl.) 42a12
t.+ile (seng-1 t.) 42b5
- ṭa[°]na (A) sövme, çekiştirme, yerme.
ṭ.+sı (ṭanz u ṭ.) 42a12
- ṭanz (A): alay etme, eğlenme.
t. u ṭa[°]na 42a12
- ṭar: içine alacağı şeye oranla ölçüleri yetersiz olan,
dar.
ṭ. 6b13
- ṭaraf (A): yan, yön.
ṭ.+a 62a4, 62a14
ṭ.+ın 63b3
ṭ.+ına 26a4
ṭ.+ında 25a14
ṭ.+ından 20b4, 63b9
- ṭarafeyn (A): iki taraf: sağ ve sol.
ṭ.+i(ly.)
- ṭaravvîz (A): ağaçlık, çimenlik hale getirme, ağaçlık,
çimenlik.
ṭ. 47b9
- tārîḥ (A): tarih.
t.-1 vefât 11b12
t.+e 8b15
- ṭarîḳ (A): yol; usul.
ṭ.-1 'aḳl 58a6
ṭ.-1 ehl-1 melâmet 55a12
ṭ.-1 ḥaḳ 41b5, 42a13, 55a2
ṭ.-1 şüfiyyün 20a15
ṭ. (ehl-1 t.): (bak. ehl) 49a13
ṭ.-1 ḥaḳ (sâlikân-1 t.) 53a8
ṭ.+den (aşḥâb-1 t.) 46a12

t.+le 9a12, 22b12, 34b12, 35a13, 40b13, 60a7, 60a11
 t.+le (keşf-i t.) 36a15
 t.+i(iy.) 60a12
 t.+ine 56a8, 58b14
 t.+inde 50b1
 t.+iyle 13b5

t̄arīkat (A) : Allah'a ulaşmak isteğiyle tutulan yol,
 tasavvufi meslek.

t. 31b10
 t. (k̄ıdv̄et-i erbābū't- t.) 13a12
 t. (m̄üte'at̄t̄ışān-ı bādīyye-i t.) 25a4
 t.-ı z̄ülfā (s̄ülūk-i t.) 22a14-15
 t.+de 59b3
 t.+inde (k̄ıšt-zār-ı t.) 20a1

taşarruf (A): idare ile kullanma, tutum.
 t.+ıdur 16a3

taşavvur (A): zihinde şekillendirme, göz önüne getirme,
 kurma.
 t.+i(iy.) 20b11

taşdır (A): yazma, yazılma.
 t. olun- (taşv̄ir ü t.): (bak. taşv̄ir) 54b13

tāsi' (A): dokuzuncu.
 t.+üñ (felek-i t.) 31b14

tāsi'a (A): (bak. tāsi')
 t. 16a15

taştır (A): yazma, yazılma.
 t. 2b8
 t. olun-: yazılmak 25a7, 37a6
 t.+inde 64b3

taşv̄ir (A): yazıyla tarif etme.
 t. ü taştır olun-: yazmak, yazarak tarif etmek 54b13

taş: kaya parçacığı, taş.
 t. 12b9
 t.+lar 12b7

taṭbīk (A): uygulama.
 t.+ini 19b6

tavā'if (A): bölükler, takımlar, gruplar.
 t.-i beşer 38a10

tavīl (A): uzun.
 tavīlü'l-kāme 9b14

ṭayan-: güç bir duruma katlanmak, dayanmak.
ṭ.-urlar 34b7

ṭâyife (A): (bak. ṭâ'ife)
ṭ.+sinden 51a4

ta'yîn (A): atama.
t. eyle-: atamak 21a12-13
t.-i mertebe 24b14
t. it-: atamak 29a2

ṭay(y) (A): atlama, üzerinden hızla geçme.
ṭ. it-: atlamak, üzerinden hızla geçmek 52a15
ṭ.-ı mekân it-: bulunulan yeri atarcasına geçmek,
hızla yer değiştirmek 6b5

taẓarru^c (A): yalvarma.
t. u niyâz (envâ^c-ı t.) 62a6

tâze (A): genç; yaş, taze.
t. 11a11
t. ve muṭarrâ kı1-: yeşertmek 20a1

ta'zîm (A): ululama, saygı gösterme, ikram etme.
t. 25b9
t. ü tekrîm 54a5

te'âla'llâh (A): Allah yüceltsin.
t. 17a5, 22b3, 39b2, 59a6

tebcîl (A): ululama, ağırlama.
t.+le (envâ^c-ı t.) 13b6

tebessüm (A): gülümseme.
t. eyle-: gülümsemek 10b11, 39b13
t. (başt ü t.) 39b7

tebevül (A): tuvalet ihtiyacını giderme.
t.+leri (teğavvüṭ ü t.) 5b14

tebük (y.a.'ndan): Hz. Muhammet komutasındaki İslam ordusu
ile Bizans ordusunun, Suriye'de Tebük denilen yerde
631 yılında yaptıkları savaş.
t. 10a11

tecdîd (A): yenileme.
t. it-: yenilemek 11a6

tecellî (A): görünme, belirme: Tasavvufta Allah'ın nurunun
etkisiyle iyi kulların kalbinde, ilahî sırların
çözülmesi.
t. 41a6

t. eyle-: görünmek, belirlemek 57b3
 t. kıl-: görünmek, belirlemek 19a13
 t.-yi rahmānī: Allah tarafından varlıklara verilen
 vücut 8b3
 t.-yi ülūhiyyet 8b1-2
 t.-yi rahmān (ğalebe-i t.) 40b9
 t. (hayret-i tāb-ı t.) 41b6
 t.+den (eşvāk-ı t.) 53a7
 t.+sine 19a8

tecelliyāt (A): görülmeler, belirmeler, tecelliler.
 t. (envā^c-ı t.) 34b14
 t.-ı nā-mütenāhiyye (ğalebāt-ı t.) 33a14-15
 t.-ı cemāl (hāl ü ğalebāt-ı t.) 34a6

tecemmül (A): süsz süsleme, süslenme.
 t. 44a3

tedārik (A): bulup buluşturma, edinme, tedarik.
 t.+ini (t. gör-): gereksinimlerini bulmak, edinmek
 6a14

tedbīr (A): bir şeyi temin edecek veya önleyecek yol,
 çare.
 t.+idür 16a6

tedennī (A): aşığı inme, gerileme.
 t. 16a5
 t.+sini 16a4

tedkīk (A): dikkatle araştırma, inceleme.
 t. 2b8

teehhül (A): evlenme.
 t.+leri (tezevvüc ü t.) 5b15

te'ennī (A): ilerisini düşünerek, acelesiz ve dikkatli
 davranma.
 t. (hüsn-ı t.) 47a12-13
 t.+dür 16a1

tevāfüt (A): iki şey arasındaki fark, farklılık.
 t.+leri 24a9

tefhīm (A): bildirme, anlatma, anlatılma.
 t.+inde 54b13

tefriķa (A): ayrılma, ayrılık.
 t. 56a3

tefvīz (A): dağıtma, verme.
 t. kıl-: dağıtmak, vermek 30a12

teğavvut (A): tuvalet ihtiyacını giderme.
t. ü tebevül 5b14

tekellüm (A): söyleme, konuşma.
t.+e 34b6, 34b11
t.+ine 60a7

tekrım (A): ululama, saygı gösterme, ikram etme.
t.+ümde (ta'zım ü t.) 54a5

tekrıt (y.a.): Irak'ta Bağdat ile Musul arasında Dicle
nehrinin batısında bir kasaba.
t. 58b12

telebblüs (A): giyme, giyinme, delillendirme (?).
t. 18b14

te'lîf (A): kitap, eser yazma
t. olın-: yazılmak 3a10

temām (A): (bak. tamām)
t. (kemāl ü t.) 21b15

temekkün (A): yerleşme.
t.+den 6a9

temennā (A): dileme, dilek, istek.
t.-yı muhabbet 18b2

temkîn (A): ağırbaşlılık.
t. (zû vakār ü t.) 9b15

ten (F): vücut, beden.
t.-i uryān 37a9

tenezzül (A): aşağılama, alçaklık.
t. 44a1
t.+dür 43a15

tenhā (F): yalnız, ıssız.
t. 62a3

ter (F): taze, yaş.
t.+den (hüşk ü t.) 19a15

terahhüm (A): merhamet etme, acıma.
t. eyle-: merhamet etmek, acımak 39b15
t.-ı (rifk u t.) 15b15-16a1

terakkî (A): yükselme, ilerleme.
t. 16a4
t.+sini 16a4

- tercîh (A): üstün tutma, daha çok beğenme.
t. it-: üstün tutmak, daha çok beğenmek 6a9, 53b7
- terk (A): bırakma, vazgeçme.
t.-i da^ˆvā-yı velāyet 53b5
t. eyle-: bırakmak, çağırma 41a7
t.-i iktizā-yı hūkū 56a5
t. it-: bırakmak, vazgeçmek 6a2, 18b1
t.-i şan^ˆat 3a9
t.+i(iy.) 30a6
- terreh (A): saçma sapan, önemsiz.
t. (berk-i t.) 22b2
- tertib (A): düzenleme, düzen.
t. 24a10, 30a1
t. buyur-: düzenlemek 7b10
t.-i ^ˆaded 24b2
t.-i ezmān 24b1
t.-i rütbe 24b2
t.it-: düzenlemek 58a1
t.+ine 40a15
- tesettüren (A): saklayarak, gizleyerek.
t. 12a14
- te'sîr (A): içe işleme, etkileme.
t.+inde 42a14
- te'sîrât (A): etkilemeler, etkiler, tesirler.
t.-i ^ˆacîbe 28b2
t.+ına (âşâr u t.) 29b10
- tesmiye (A): adlanma, adlandırılma.
t. olın-: adlandırılmak, ismi verilmek 28b12, 59b6
t.+sî 29a15
- teşbîh (A): benzetme, beenzetilme.
t. kılın-: benzetmek 37a3-4
- teşbihen (A): benzetme yoluyla, benzeterek.
t. 7a14
- teşebbüs (A): girişme, el atma.
t. it-: girişmek, el atmak 50b9
- teşrîfen (A): şeref vererek, gelerek, teşrif ederek.
t. 11a8
- teşvîş (A): karıştırma, kargaşa, karışıklık.
t. (çirk-i t.) 17a7

- tevābi° (A): bir merkeze bağlı olan yerler.
t.+inden 35a15
- tevāzu° (A): alçakgönüllük gösterme.
t.+larını 56b4
- teveccüh (A): güler yüz gösterme, yakınlık duyma.
t.+leri 45a2
- tevellüd (A): doğma, doğum.
t. it-: doğmak 48b11-12
- tevhîd (A): Allah'ın birliğine inanma.
t.-i hâliş 24b5
t. eyile- (ğarka-i deryā-yı t.): (bak. ğarka) 59a8
- te'vîl (A): söze başka bir anlam vermeye kalkışma.
t.-i kır'ân: Kur'an ayetlerini yanlış yorumlama,
Kur'an ayetlerine yanlış anlam verme 21a1
t.+ile 19b10
t.+ini 19b5
- te'vîlât (A): sözü çevirmeler, yanlış anlamlandırmalar.
t.+uğ 19b8
- te'yîd (A): kuvvetlendirme, destekleme.
t.-i şerî'at 23b9-10
- teysîr (A): kolaylaştırma, çözme.
t.-i kevâkib 31b8
- tezevvüc (A): evlenme.
t. ü teehhül 5b15
- tezvîc (A): evlendirme.
t.+i(bel.) 11b7
- tezyîn (A): süsleme.
t. it-: süslemek 55b2
- tılısm (A): büyüler.
tı.-i genc-i zât ol-: her şeyin özü olan Allah'ın
varlığındaki gizlerden büyülenmek 37a8
- tırâş (F): yontma, yontulma.
t. 29b4
- ticâret (A): alım satım, ticaret.
t.+ine 35a6
- tîğ (F): kılıç
t.-i velâyet-i kabza 37b3

tilāl (A): tepeler.
t. ü cibāl 32b3

tilāvet (A): Kur'an'ı güzel sesle ve üslubuna göre okuma.
t. buyur-: Kur'anı güzel sesle ve üslubuna göre okumak 23a10
t.+le (iştigāl-i t.) 15b2
t.+ine 15a13
t.+inde 22b13

tīşe (F): balta, keser.
t. 32b7

toķın-: değmek, dokunmak.
t.-maz 6b15
t.-up 12b9
t.-mamak 7a2

toķuz: sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 8.
t.+da 63a6
t.+uncı 21a4, 31b12

tol-: bir yere iyice yayılmak, kaplamak, dolmak.
t.-dı 13a8

tolaş-: gezmek, dolaşmak.
t.-ur 63a5

toptolu: dopdolu.
t. 6b14

tübā (A): cennetde bulunan ve dalları bütün cenneti gölgeleyen ağaç.
t.+ları 46b3

tūfān (A): tufan.
t.-ı havādis (hız-āb-ı t.) 37b10

tur-: sabit kalmak, kalmak, bulunmak, durmak.
t.-urken 58a15
t.-urlar 39a13, 41b6
t.-up 25a13, 25a14, 26a12
t.-an 48a15

tuŗgur-: ortaya çıkarmak, göstermek.
t.-mak 33a2

tut-: iş görebilmek; neredeyse olmak.
t.-maz 34b5
t. (yüz t.): bir şey olmak üzere olmak 5a12

ṭuyıl-: işitilmek, duyulmak.
ṭ.-ur 31a12

tüfeng-endâz (F): tüfek kullanan.
t. ol-: tüfek kullanmak 32b4

türki (A, Türk T): Türk'e ait, Türk'le ilgili.
t. 3a9

tüvân-ger (F): zengin, paralı.
t.+dür (evliyâ-yı t.) 41b10

U

u (F): ve (krş. ü)

- u. (maḳāmāt u ḥālāt) 2b1
- u. (aḥsāb u ḥurūk) 11a11
- u. (ḥalūk u cezilü'l-ḥatā) 11a15
- u. (rifḳ u teraḥḥum) 16a1
- u. (āṣār u te'sīrāt) 29b10
- u. (ṭanz u ṭa'na) 42a12
- u. (muṭabbaḳ u mu'allā) 44b9
- u. (tafavvuk u taḡallüb it-) 47a3
- u. (ḥavf u bīm) 51b10, 60a3
- u. (ḥaṣr u ḥaded) 54a14
- u. (lāyık u sezā) 61a12
- u. (maṣriḳ u maḡrib) 61a14
- u. (murād u maḳṣūd) 61b13, 64a7
- u. (envā'-ı taḡarru' u niyāz) 62a6
- u. (ḥarb u ḳitāl) 62a9

ḥubūdiyyet (A): aşırı baḡlılık; kulluk.

- ḥu. +den (dā'ire-i ḥu.) 56b15
- ḥu.+le (māhiyyet-i ḥu.) 58b2

uç-: (kuş vb. için) hareketli kanatlar yardımıyla havada düşmeden durmak, havada yol almak.

- u.-ar 45a9
- u.-maz 39a12

ufül (A): yok olma, ölme.

- u.+e 5a11

uḥreviye (A): ahirete ait, ahiretle ilgili.

- u.+müze (zahāyir-i u.) 64a10

ḥuḳalā (A). akıllılar, akıllı olanlar.

- ḥu.+dur 53a1

ḥuḳbā (A): öbür dünya, ahiret.

- ḥu.+da (ser-menzil-i ḥu.) 64b9

ḥuḳül (A): zihinler, akıllar.

- ḥu. 49b5

ḥulā (A): şan ve şeref sahibi.

- ḥu. (me'āric-i ḥu.) 46a7-8
- ḥu. (ricāl-i ḥu.) 46a7

ulaş-: varmak, yetişmek, ermek, ulaşmak.

- u.-ur 60a15
- u.-miş 22b5

ḥulemā (A): alimler, ilim sahipleri, bilginler.

- ḥu. 19b7, 30b8

ulū (A): sahipler.

u. (ulū'l-emr): emir sahibi: padişah vb. 4a10

ülühyyet (A): Allahlık, Tanrılık sıfatı.

ū. (mazhar-ı esrār-ı ū.) 3a13

ū. (tecellî-yi ū.) 8b1-2

°ulüm (A): ilimler, bilgiler.

°u. 41a14

°u.-1 āsar 30b7

°u.-1 °aṭāyā-yı sūbhāniyye 24a2-3

°u.-1 ḡayb 60b5

°u.-1 keşire 17b8

°u.-1 keşire 22b11

°u.-1 külliyye vir-: Tanrı ile ilgili, sırlarla ilgili bilgilerle donatmak 22a2

°u.-1 mantıkiyye 23b15

°u.-1 şerāyi°-i münzile 30a11

°u. ū ma°ārif 45b6

°u. ū ma°ārif (şāhib-i °u.) 9b15-10a1

°u.+a 23b6

°u.+dan 17a14

°u.+1(iy.) 31b11

°ulüvv (A): yükseklik, büyüklük, yücelik.

°u.-i mmerātib 44b9

°ulvî (A): yüksek, yüce.

°u. (rūḡ-ı °u.) 50b13

°u.+nūḡ (rūḡ-ı °u.) 50b9, 51a1

°ulyā (A): (daha, pek, çok, en) yüce.

°u. (himmet-i °u.) 42b3

°u. (ṭabaḡa-i °u.) 57b6

°u.+ları (himmet-i °u.) 46b2

°u.+larını (menzilet-i °u.) 55b2

°umdet (A): dayanılacak, güvenilecek kimse.

°umdetü'l-vāşılîn 60b15

°ummān (A): büyük deniz, okyanus.

°u. (deryā-yı °u.): (bak. deryā) 6b9, 27a14

°u.+ından 22b1

°ummāniyye (A): okyanusla ilgili, okyanus gibi olan.

°u. (kerāmet-i °u.) 10a1

umūr (A): işler, maddeler, şeyler.

u. 28a9, 30b11

u.-1 dünyevî: dünyayla ilgili işler 64a10

u.-1 ḡalk 43a12

u.-1 şerî°at 57b4

u. ü eşbâb 57b14
 u.-1 ʿâlem (medâr-1 u.) 15a6
 u.+1(bel.) 57b12
 u.+ında 16a1

ʿunf (A): şiddet, sertlik, kabalık.
 ʿu. ü kahr 47a1

ʿunşür (A): madde, eleman, öge.
 ʿu.+dur 27a3

unudıl-: unutmak eylemi yapılmak, unutulmak.
 u.-mazmış 10b12

ʿurüc (A): yukarı çıkma, yükselme.
 ʿu. it-: yukarı çıkmak, yükselmek 46a10

ʿurûk (A): kökler, damarlar.
 ʿu. (aʿsâb u ʿu.) 11a11

ʿuryân (A): çıplak.
 ʿu.+ile (ten-i ʿu.) 37a9

ʿusât (A): asiler, zorbalar, günahkarlar.
 ʿu.-1 mücrim 39b15

uşûl (A): tarz, yol, düzen, usul.
 u.-i nây-ı ʿişk 16b4
 u.+i(iy.) 30a8
 u.+indendür 55b14

uy-: uygun gelmek, uyum göstermek, uymak.
 u.-ar 49a13

uzat-: başı, kolları ya da bacakları bir yöne uzatmak.
 u.-maz (el u.): (bak. el.) 23b13

ʿuzm (A): ululanma.
 ʿu.-i şân 49b8

ʿuzmâ (A): (daha, pek, çok, en) büyük.
 ʿu. (ʿinâyet-i ʿu.) 22a14
 ʿu. (mertebe-i ʿu.) 57b8

ʿuzemâ (A): şeref ve mevki bakımından büyükler.
 ʿu.+dan (abdâl-1 ʿu.) 28a12
 ʿu.+dur 32a3
 ʿu.+dur (hükemâ-yı ʿu.) 57b11

U

ü (F): ve (krş. u.)

ü. 3a5, 3b3, 3b4, 4a5, 4b14, 5a12, 5b10, 5b11, 5b12, 5b14, 45b15, 6a2, 6a3(2), 6a7, 7a6, 7a9, 7a11, 7a12, 9a13, 9b13, 9b15, 10a1, 10b1, 11a2, 11a6, 11a12, 11b13, 12a13, 12b8, 13a5, 14b11, 15b5, 17a7, 17a11, 17a14, 18b12, 17b15D1(2), 18b6, 19a12, 19a15, 20a3, 20a8, 20b12, 21a3, 21a6, 21b15, 22a6, 22a7, 22b3, 22b8, 22b12, 23b1, 23b7, 23b11, 23b12, 25a2, 26a12, 27a8, 28a11, 29b5, 29b15, 30a7(2), 30a9, 30a13, 30b11, 31a12, 32a11, 32a12, 32a14, 32b3, 32b8, 32b14, 33b2, 33b4, 34a6, 34b4, 35a5, 36b5, 36b6(2), 38a4, 38a6, 39a10, 39b7(2), 39b14, 40b2, 40b4, 41a2, 41a4, 43b3, 44a6, 44b1, 45a10, 45a14, 45a15, 45b1, 45b2, 45b5, 45b6, 45b10, 46b15, 47a1, 47a5, 47a14, 47b7, 47b12, 48b6, 49a8, 49a9, 49b13, 50a8, 50a9, 51a5, 51b10, 52a9, 52a13, 52a15, 53a12, 54a5, 54b2, 54b10, 54b13, 55a9, 55a13, 55b6, 55b8, 55b12, 56a9(2), 56a11, 56b4, 56b5, 56b10, 57a2, 57a6, 57a12, 57a15, 57b13, 57b14, 58a6, 58a11, 58b3, 58b9, 58b14, 59b9, 61a3, 61a6, 61a11, 61a15, 62a9, 62b5, 63b3, 63b11, 64a6(2), 64a9, 64a11, 64a13, 64b10

üç: ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 3.

ü. 3a10, 5a6, 12b10, 34b11, 34b13, 39b4, 46b12, 48a5, 50b14

ü.+lerdür 39b5

ü.+de 63b4

ü.+üncü 17a8, 27b7, 34b8, 54b8

ü.+ünciden 24a12

ü.+üncüsü 13b13, 44b2, 44b13, 47b10, 61a14,

üçler: tasavvufta kutup ile imameyn denilen iki yardımcısına verilen isimdir. Bunlar erenlerin en uluları olarak bilinirler (bak. kuş(u)b).

ü.+den 5a13, 5a14

üç yüz: iki yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 300.

ü. 4b15, 31a1, 36a9, 61b5

ü+den 5a6, 5b7

üç yüz altmış: üç yüz elli dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 360.

ü. 61b7

üç yüz altmış altı: üç yüz altmış beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 366.

ü. 59b14

üç yüz on üç: üç yüz on ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 313.
ü. 14b4

ülfet (A): konuşma, görüşme.
ü. it-: konuşmak, görüşmek 46b10
ü. ü mücâleset 7a12
ü.+i 52b2

ülker (A): boğa burcunda yedi yıldızdan oluşan takım, Süreyya.
ü. 39a3

ümenâ (A): içlerindeki ilahi sırrı ve ilahi gerçeği ehlinden başkasına kesinlikle söylemedikleri için kendilerine "emin kişiler" denilen bir ermiş grubu.
ü. 55a3, 61b9, 62b15
ü. (efrâd ü ü.) 59b9

ümerâ (A): emirler, önde gelenler.
ü.+sı 53a8

ümmet (A): bir peygambere inanıp bağlanan kimseler, taife.
ü.-i celîlü'l-himmet 14b12, 36a14
ü.-i muhammed 5b8, 36b2

ümmîd (F): umma, umut, ümit.
ü.-i merhamet ü şefkat eyle-: merhamet ve şefkat ummak 64a13

üns (A): tasavvufta Allah görmenin kalpteki etkileri; alışma, alışkanlık, yakınlık.
ü.-i tām 60b10
ü. ü ittîşâl 55b1
ü.+de (medîne-i ü.) 45a6

ünsî (A): alışılan, bilinen, yakın.
ü.+den (hâkdân-ı ü.) 5a15

ünüşet (A): dişilik.
ü. 20a6
ü.+i (zükûret ü ü.) 20a8

üsbü' (A): hafta.
ü.+üç (eyyâm-ı ü.) 27a9

üslüb (A): tarz, usul, üslup.
ü. 24b6
ü.-i tahrîr 24b13

üst: bir şeyin yukarı, göğe doğru bakan yanı, üst.
ü. 53b14

üstād (F): öğretmen, usta.
ü.+ına 9b11

üveysü'l-karānī (k.a.): Hz. Muhammet döneminde yaşamış,
Yemen'in Karen köyünden, Hırka-i saadet sahibi
bir din büyüğü.
ü. 8a14

üzere: üzere (bak. üzre).

ü. 4a8, 5a3, 5a5, 5a5D1, 5a7, 6a5, 7b10, 7b13, 8b8,
12a15, 12b14, 15a12, 15b2, 15b10, 16b7, 17a8, 17b6,
17b13, 17b15D3, 18b4, 20a16, 20b13, 22b8, 23a8,
24a10, 24a12, 27b6, 27b8, 27b10, 28a4, 28a6, 28a7,
28b11, 30a1, 34a6, 34b7, 35a2, 35a7, 37a5, 37a6,
37a14, 37b14, 38a9, 40a3, 44b11, 44b12, 44b14, 44b15,
45a3, 56b13, 57a13, 57b15

ü.+dür 9b10, 16b15, 18b11, 19a1, 19a4, 19b3, 21a5,
21b14, 23b4, 24b7, 27b4, 36b13, 37a12, 47b12

ü.+dürler 9b13, 10a5, 36a10, 39a6, 40b7, 42b8, 42b12,
50b12

üzerine: üzerine.

ü. 3a10, 5a1, 5a10, 15a4, 15a10, 18a7, 23b9, 24b1,
28b5, 14a4

ü.+dür 14a5, 14b2, 39b5

üzerinde: üstünde, üzerinde.

ü. 16b12, 21a9, 48a10

üzerinden: üstünden, üzerinden.

ü. 6b6

üzerlerine: üstlerine, üzerlerine.

ü. 34b4

üzre: (bak. üzere)

ü. 53a2

V

- vācib (A): zorunlu, gerekli.
vācibü'l-mevcūd: var olmaları, var edilmeleri Allah tarafından gerekli olan 38b14
vācibü'l-vücūd: varlığı gerekli olan, Allah 38b9
- vādī (A): iki dağ arasındaki çukur, bir nehrin aktığı yer, uçsuz bucaksız, alan, bozkır.
v.+dür 49a7
v.+de 42a4
v.+lerine 11b2, 26a6
v.+lerinüj 37b9
- vāfir (A): çok, bol, çok bol.
v. ol-: çok olmak, bol bulunmak 64b7
- vaḥdet (A): birlik, teklik, Allah'ın varlığı ve tekliği.
v. 59b15
- vāhid (A): tek, bir.
v.+i(iy.) 24b4
- vāhıde (A): bir, birinci, önce gelen, önce olan.
v.+de (ḥālet-i v.) 51b1
- vaḥ(i)y (A): bir fikrin veya bir emrin Allah tarafından bir peygambere bildirilmesi.
v.-i ilāhī 48a9, 4810
v.-i ḥaḳ 48a15(2)
v.+den 12b11
- vaḥşet-ābād (F, vaḥşet A): korku ve ürkü veren yer, ıssız yer.
v.+uḡ (dehr-i v.) 60a3
- vāḳı'a (A): gerçek, gerçekten.
v. 12a5, 13b5, 19b6, 30b4
- vāḳı'a (A): Kur'an'ın doksan altı ayetlik 56. suresi.
v. 18b4
- vāḳıf (A): bir şeyi elde eden, bir işten haberli olan.
v. ol-: bir işten haberli olan, bir şeyi bilen 30b7-8
v.+dur 30a3, 47b4
v.+lardur 28a11
- vāḳı' (A): vuku bulan, meydana gelen, olan.
v. ol-: vuku bulmak, meydana gelmek, olmak 6a3-4, 6a5, 8a4, 9a1, 11b13, 12a6, 12b6, 13a1, 14b8, 16a8, 16a10, 16a12, 16b8, 17b2, 19a9, 19b5, 20b10, 26a7-8, 26a15, 27b15, 28b11, 30a10, 33b9, 34a11-12, 34b12,

35b1, 36a3, 45b8, 47b6, 48a12, 51a13-14, 57b5, 61b14
v.+dür 9a10, 37b14, 40a3, 48a15

vaqt (A): zaman, vakit, süre, saat.

v.-i mevt 49a4

v.+üj 53a9

v.+inde 62a9

vaqtā (A): bir vakit, o vakit, o zaman, olduğu zaman.

v. 8b9

vālī (A): bir vilayeti yöneten en yetkili kimse.

v. 43a15

va'llāhi (A): Allah için, Allah hakkı için.

v. 54b6

var: varlığı bilinen, mevcut, var.

v. 20a7, 35b2, 39b2, 42a3, 42a4, 42a6, 42b13, 42b14,
43a1, 46a15, 48a3, 48a4, 48a5, 48b14, 49b3, 59a8,
60b3

v.+mı 58b3

v.+dur 4a8, 4b15, 5a2, 5a5, 5a5D2, 5a6, 5a8, 7b4,
9b3, 14a6, 15a1, 15b13, 17b15D1, 22a5, 23b14, 29a7,
29a15, 31b9, 36a1, 36a9, 37a11, 37b13, 39a5, 39a10,
39b4, 40a2, 42a7, 42a14, 42b7, 43a3, 44a5, 45a12,
46a7, 46b5, 46b12, 48a6, 48a15, 48b5, 49a10, 49b7,
50a6, 51a11, 52a5, 52b3, 53a4, 53b9, 58a9, 58b11

v.-idi 11b13

var-: gelmek, erişmek, ulaşmak, varmak.

v.-urlar 6b2

v.-dı 55b9

v.-up 62a3

v.-ınca 20a16, 24b6, 36a3, 36b4, 49a4

v.-duğda 12a2, 62b1

varā' (A): arka, geri, arkası, gerisi.

v.-i hicāb 34b15-35a1, 60b9

vārid (A): gelen, erişen; bir şey hakkında çıkan.

v. ol-: ortaya çıkmak, meydana gelen; erişmek, gelmek
34b15, 35b1, 36b15- 37a1

vāridāt (A): hatıra gelen, içe doğan şeyler.

v.+ı(bel.) 2b3

v.+ına (aḥkām-ı v.) 29b15

vāriş (A): kendisine miras düşen, mirasçı.

v.-i mu'cize 33a3

v.-ı şer'-i aḥmedī 14a4

vaşf (A): bir kimsenin veya bir şeyin durumunu anlatarak tarif etme, tanıma.

v. it-: bir kimsenin veya bir şeyin durumuna anlatarak tarif etmek, tanıtmak 10b3-4

vāşıl (A): erişen, ulaşan, kavuşan; Allah'a ulaşan, ermiş.

v. ol-: erişmek, ulaşmak, kavuşmak 7b6-7, 8a7, 8b14, 17a3, 25a15-25b1, 42a1, 42b15, 43b14, 51a5, 59a14-15, 59b5, 60b2(2), 62a13

v.-i bār 45a11

v.-i mümtāz 32a9

v. (merd-i v.) 5a5D2, 42b15

v. (ricāl-i v.): (bak. ricāl) 44a4

v. (şahs-ı v.) 50b8

v. (velî-yi v.) 46b12

v.+dur 44a6, 44b1

v.+dur (merd-i v.) 61b3

v.+dur (şāh-ı v.) 21b11

v.+lardur 43a13

v.+lardan 40a8

vāşılîn (A): Allah'a, hakikate ve marifete erenler, ermişler.

v. 13b15

v. (ʿumdetü'l- v.) 60b15

v. (zümre-i v.): (bak. zümre) 64a8

v. (zümre-i sü'edā-yı v.) 25a5

v.+e 41a12

vāşıta (A): iki şeyi birbirine yaklaştıran ya da ulaştıran üçüncü, araç, vasıta.

v. 28a13

v.-i ʿilm 19b7

v.+sıyla 28b5, 45b1, 45b9

vāż° (A): koyma; tayin etme, yerleştirme.

v. eyle-: koymak 57b12

v. it-: tayin etmek, yerleştirmek 5a14

v. olın-: tayin olunmak, yerleştirilmek 29a10-11

vāzıh (A): kapalı olmayan, açık.

v.+dur (delîl-i v.) 23a14

ve (A): ve.

v. 2b1, 2b2, 2b3, 2b4(2), 2b5, 2b8(3), 2b10, 3a4(2), 3a6(2), 3a8, 3a10, 3a15, 3b3, 3b5(2), 3b6, 3b7, 3b12, 3b13(2), 4a6(2), 4a7(4), 4a8, 4a9, 4a11, 4a12, 5a2, 5a4(2), 5a5D2, 5a6, 5a7, 5a9, 5a11, 5a15, 5b5, 5b7, 5b9, 5b12, 5b13, 5b14, 6a1, 6a2(2), 6a4, 6a6, 6a7, 6a10, 6a12(2), 6b1, 6b4, 6b6, 6b8, 6b10, 6b12, 6b13, 6b14, 7a2, 7a3, 7a4(2), 7a5(2), 7a6, 7a8, 7a9, 7a11(3), 7a12, 7a14, 7a15, 7b1, 7b2, 7b3(2), 7b5,

7b6, 7b13, 8a2, 8a8, 8a9, 8a10, 9a4, 9a5, 9a6, 9a7(2), 9a8(2), 9a9(2), 9a11, 9a13, 9a14(2), 9a15, 9b1, 9b4, 9b5, 9b6(2), 9b10, 9b11, 9b15, 10a1, 10a2, 10a3, 10a6, 10a9, 10a10, 10a13, 10a14, 10b2, 10b4, 10b11, 10b12, 10b13, 10b14, 11a2, 11a3, 11a6, 11a6-7, 11a9, 11a11(2), 11b1, 11b2, 11b7, 11b10, 11b13, 11b14, 12a1, 12a5, 12a7(3), 12a8, 12a9, 12a10, 12a11, 12a14, 12a15, 12b1, 12b2, 12b3, 12b12, 12b14, 13a9, 13a11, 13b3, 13b7, 13b9, 13b11(2), 14a4, 14a8, 14a10, 14a13, 14a14, 14a15, 14b1, 14b10, 14b15, 15a6, 15a14, 15a15, 15b1, 15b5, 15b9, 15b11, 15b12(2), 15b15, 16a4, 16a9(3), 16a12(3), 16a14, 16a15, 16b9, 16b11, 16b15, 17a2, 17a3, 17a4, 17a10, 17a13, 17a15, 17b1(3), 17b2, 17b3, 17b5, 17b7, 17b15D1, 17b15(2), 18a2, 18a3, 18a5, 18a9, 18a10, 18a11, 18b4, 18b5(2), 18b6, 18b9, 18b10, 18b11, 18b13, 18b15(3), 19a5, 19a7, 19a11, 19b3, 19b6, 20a1(2), 20a6(2), 20a7, 20a13, 20b1, 20b6, 20b12(2), 20b13, 21a6, 21a11, 21b6, 21b15, 22a4, 22a6, 22a9, 22a11, 22a13, 22a14(2), 22a15, 22b1, 22b8(2), 22b11, 23a3, 23a6, 23a7, 23a9, 23a11, 23a12, 23a14, 23b5, 23b6, 23b8, 23b9, 23b10, 23b13, 23b15, 24a1(3), 24a9, 24a10, 24a11, 24a15, 24b3, 24b8, 24b11, 25a2, 25a4, 25a5, 25a9, 25a12, 25a14, 25a15(2), 25b1, 25b2, 25b14, 26a3, 26a4, 26a5, 26a7, 26a8, 26a10, 26a11, 26a13, 26b5, 26b8, 26b9, 26b15, 27a5, 27a7, 27a8, 27a9, 27a10, 27a11, 27a12, 27a14, 27a15, 27b11, 28a8, 28a9, 28a10, 28a11, 28a13, 28a15, 28b2, 28b3, 28b4, 28b8, 28b9(2), 28b12, 29a3, 29a4, 29a7, 29a14, 29b7, 29b8(2), 29b10, 29b11(2), 29b12, 29b13, 30a2, 30a5, 30a8, 30a12, 30a13(2), 30a14, 30b4, 30b5, 30b8, 30b10, 30b12, 30b13, 31a10, 31a11, 31a12, 31a14, 31b1, 31b2, 31b5, 31b7, 31b11(2), 32a6, 32a7, 32a9, 32a11, 32a12(3), 32a13, 32a14(3), 32a15, 32b1, 32b2, 32b3, 32b4, 32b5, 32b6, 32b7, 32b8, 32b9, 32b10, 33a12, 33a13, 33a15, 33b1, 33b2, 33b3, 33b5, 33b10, 33b12(2), 33b14, 34a1, 34a3, 34a4, 34a7(2), 34a9, 34a10(2), 34a11(2), 34a15, 34b1, 34b3, 34b4, 34b5(2), 34b6, 34b8, 34b9, 34b10, 34b11, 34b13, 34b14, 34b15, 35a3, 35a6, 35a11, 35b4, 35b5, 35b6, 35b9, 35b11, 35b12, 35b14, 35b15, 35a11, 36b4, 36b5, 36b7, (2), 36b8, 36b11, 36b12, 36b13, 37a3, 37a5, 37b1, 37b4, 37b12, 37b14, 37b15, 38a3, 38a5(2), 38a8, 38a10, 38a12, 38b2, 38b3, 38b5, 38b7, 38b12, 38b14, 39a7, 39a8, 39a11, 39b6(2), 39b7, 39b9, 39b10, 39b11, 40a1, 40a4, 40a6(2), 40a11, 40b5, 40b7, 40b10, 40b11, 40b13, 40b14, 41a2, 41a4, 41a6, 41a9(2), 41a13, 41a14(2), 41b10, 41b12, 41b13, 42a8, 42a10, 42a12, 42a13, 42b11, 42b12, 43a2, 43a4, 43a8, 43a9, 43a10, (2), 43a11, 43a14, 43a15, 43b1, 43b3, 43b4, 43b6, 43b7, 43b8, 43b9, 43b10(2), 43b12(2), 43b13, 44a4, 44a5, 44a7(2), 44a9, 44a10(2), 44a11, 44b1(2), 44b6,

45a1(3), 45a2, 45a13, 45b10, 45b12(2), 45b15, 46a1, 46a8, 46a10, 46b4, 46b7(2), 46b9, 46b14(2), 46b15, 47a1(2), 47a2, 47a5, 47a6(2), 47a9, 47a11, 47a12, 47b1, 47b2, 47b4, 47b8, 47b13, 48a1, 48a6, 48a8(2), 48a15(4), 48b5, 48b6, 48b7, 48b8, 48b10, 48b12, 48b15, 49a10(2), 49a11, 49a15, 49b1, 49b7, 49b8, 49b9(2), 49b10, 49b13, 49b14, 50a8, 50a11, 50a12, 50a13, 50b1, 50b2, 50b3, 50b4, 50b5, 50b6, 50b8, 50b11, 51a3, 51a5, 51a13, 51b3, 51b5, 51b6, 51b9, 51b12, 51b13, 52a7, 52a9, 52a11, 52a12(2), 52b3, 52b5(2), 52b7, 52b10, 52b11, 52b12, 52b13, 52b14, 53a4, 53a8(2), 53a11, 53a15, 53b2, 53b8(2), 53b9, 53b10, 53b13, 53b15, 54a5, 54a8, 54a10, 54a13(2), 54b1(2), 54b2, 54b9, 54b10, 55a1, 55a2, 55a5(2), 55a6, 55a7(2), 55a12, 55a13, 55b1(2), 55b11, 55b15, 56a1, 56a2(2), 56a3, 56a5, 56a6, 56a7, 56a8, 56a10, 56a11, 56a15, 56b3, 56b5, 56b10, 56b11, 56b12, 56b14, 56b15, 57a2, 57a4, 57a5, 57a8, 57a9, 57a12, 57a14, 57b4, 57b6, 57b7(4), 57b8, 57b9(2), 57b10, 57b11, 57b12, 57b13(2), 57b15, 58a3, 58a10(2), 58a13, 58b3, 58b7, 58b8, 58b13, 58b15, 59a2, 59a11, 59a12, 59a13, 59b1, 59b2, 59b3, 59b6, 59b8, 59b11, 59b12(3), 59b13(2), 60a5(2), 60a10, 60a11, 60a13, 60a14, 60b1, 60b3, 60b4, 61a2, 61a6, 61a10, 61a15, 61b9, 61b12, 61b13, (3), 62a1, 62a3, 62a4(2), 62a7, 62a8(2), 62a9, 62a11, 62a12, 62a13, 62a15, 62b3, 62b7, 62b8, 63b4, 63b14, 64a5, 64a6, 64a7, 64a9, 64a10(2), 64a12, 65a14, 64b2, 64b5, 64b9(2)

vecd (A): kendini kaybedercesine ilahi aşka dalma.
v. ü hāl 12a13
v. ü hayret (ğirdāb-ı v.) 17b12

vech (A): vesile, neden, münasebet; tarz, üslup.
v. 4a8
v.-i evvel 40a12
v.-i gānī 40a13
v.+le 6b15, 9a13, 11b15, 13b1, 16b11, 22a10, 22b8, 23b10, 24b12, 26a7, 26a11, 30b13, 32b14, 37a15, 38b1, 39b9, 40a12, 40b12, 43a1, 4815, 53b7, 55a13, 59a13, 60a13
v.+ledür 58a2
v.+i 26b14

veçh (A): (bak. vech)
v.+le 18a11

vedūd (A): çok şefkatli, müşfik.
v. (resül-i v.) 44b14

vefā (A): kafi gelme, yetme.
v. it-: kafi gelmek, yetmek 29b14

vefāt (A): ölme, ölüm.

- v. eyle-: ölmek 8a2-3, 25b6, 32a7
v. it-: ölmek 5a15, 5b2, 5b6, 8b7, 11b11
v. (tārīḥ-i v.) 11b12

vegā (A): kavga, savaş.

- v.+da (dešt-i v.) 32b2

velāyet (A): velilik, ermişlik, Tanrı dostluğu; başkasına sözünü geçirme.

- v. 11b6, 36b15, 39a4, 52b1
v.-i 'āimme 36a3
v.-i kameriyye 14a14
v.-i muḥammediyye 35b13
v.-i şemsiyye 14a13
v.-i zāhire 4a5-6, 43a10
v. ü kerāmet 44a5-6
v. (envār-ı v.) 27a10
v.-i nebevî (ḥatm-i v.) 36a5
v. (kerāmet ü v.) 15b5-6, 33b4
v. bu- (rütbe-i kerāmet ü v.) 14b11
v. (sa'ādet-i v.) 59a1
v. (sirdār-ı serā-perde-i v.) 3a12
v. (terk-i da'vā-yı v.) 53b5
v-i kabza (tīg-i v.) 37b3
v.+dür (nokta-i dā'ire-i sırr-ı v.) 23a15
v.+dür (sākin-i mihrāb-ı v.) 25b10
v.+e (ehl-i v.): (bak. ehl) 14b8
v.+e (sürādikāt-ı kerāmet ü v.) 51a5
v.+üç (āşār-ı v.) 13b11
v.+üç (ser-tāc-ı sulṭān-ı v.) 30a5-6
v.+le (berekāt-ı āşār-ı v.) 14b13
v.+le (kuvvet-i v.) 28a1-2
v.+i(iy.) 14a13(2), 27a7
v.+lerine (āşār-ı v.) 7a9

veled (A): çocuk, evlat.

- v.+i(iy.) 11b10

veleh (A): yazık ki, ne yazık ki.

- v. 6b3

ve'l-ḥāşıl (A): sözün kısası, kısacası.

- v. 28b7, 48a15, 54a7, 56b6

velî (F): ama, fakat.

- v. 51a9, 58a8, 63b8

velî (A): ermiş, eren.

- v. 7a2, 17b15D2
v.-yi berzahî 49a5

v.-yi ekber 46a6
 v.-yi evlā 39b4, 51a11
 v.-yi ferhunde-ahter 39a5
 v.-yi hidāyet-resān 40b6-7, 50a5
 v.-yi kāmīl 44a4
 v.-yi kebīrū's-şān 52a5
 v.-yi kerāmet-perdāz 48a6
 v.-yi lāzımü'l-iclāl 27a6
 v.-yi mehter 37b12
 v.-yi muṭlaḳ 45b8-9
 v.-yi mücāhid 53b8
 v.-yi müstetāb 14b15
 v.-yi naḳī 14b10
 v.-yi pāk-zāt 43a2
 v.-yi rāh-ber 61b6
 v.-yi vāşıl 46b12
 v.+dür 52a1
 v.+de 29a6

veliyyu'llāh (A): Tanrı ereni.
 v.+a 33a3

ve-likin (F): amaz fakat, lakin.
 v. 30b14, 36a13, 44b6, 57a10

verem (A): şiş, şişme.
 v.+ler (v. bağla-): şişmek 12b10

ves[°] (A): çokluk, genişlik, bolluk.
 v.-i kudret göster-: kudreti çok olmak 19a15

vesī[°] (A): geniş.
 v. 19a9

ve-yāhūd (A): veya, veyahut.
 v. 6a14, 31a3, 48a14

vezān (F): esen, esici.
 v. (bād-ı v.) 6b9

vezāret (A): yönetimde sorumluluk sahibi olma, vezirlik.
 v.+leri 26a12

vezīr (A): padişah yardımcısı, padişah danışmanı.
 v.+idür 25a11

vilāyet (A): (bak. velāyet)
 v.+i (diyānet ü v.) 3a5

vilāyet (A): il, vilayet.
 v.+de (şehr ü v.) 45b10
 v.+inde 45b13

- vir-**: başkalarına iletmek, bildirmek; başışlamak, sahip kılmak, vermek.
 v.-ür (Alı v.) 12a10
 v.-ür (şatı v.) 12a11
 v.-ürler 6a15
 v.-mezler (imtiyâz v.): (bak. imtiyâz) 56b7
 v.-mezler (vücüd v.): (bak. vücüd) 38b14
 v.-miş 22b3, 22b4
 v.-miş (haber v.): (bak. haber) 22b6
 v.-mişdür (haberlerin v.) 36a13
 v.-mişdür (haber v.) 59b7
 v.-mişdür (ulüm-ı külliye v.): (bak. ulüm) 22a2
 v.-mişler (haber v.) 51b14
 v.-mişlerdür (cevâb v.): (bak. cevâb) 14a1
 v.-mişlerdür (haber v.) 4b13, 37b1
 v.-e (hakların v.): (bak. hak(ķ)) 22a8-9
 v.-e (arķasın v.) 62a4
 v. (arķa v.): (bak. arķa) 64a2
 v.-üp 62b2
 v.-üp (arķa v.) 62a10
 v.-üp (arķasın v.) 62a14
 v.-dükde (selâm v.): (bak. selâm) 13b6
 v.-mesi (ķuvvet v.): (bak. ķuvvet) 16a13
 v.-memesi (boyun v.): (bak. boyun) 48a15
- virâne** (F): kederli, üzgün.
 v.+dür (hebb-i v.) 37a7
- vird** (A): belli zamanlarda okunması gelenek haline gelen Kur'an parçaları.
 v. idin-: bir Kur'an parçasını okumayı gelenek haline getirmek 38a2-3
- viril-**: başışlanmak, sahip kılınmak, verilmek.
 v.-ür 5b5(2)
 v.-miş (şecâ'at v. ol-): (bak. şecâ'at) 32a12
 v.-mişdi 33a6
 v.-mişdür 23b7
 v.-memişdür 33a4
 v.-üp 5b8
 v.-en 39b11
- vukû'** (A): olma, oluş.
 v. bul-: olmak, meydana gelen 28b6
- vukûf** (A): anlama, bilme; olduğu gibi kalma.
 v. 20b5
 v.+dan (keder-i v.) 60a14
- vuşlat** (A): ulaşma, kavuşma.
 v. gör-: ulaşmak, kavuşmak 60b8

vü (F): ve.

v. 11b3, 11b4

vücüd (A): bulunma, var olma, varlık.

v.-1 āsmān 27a8-9

v. bul-: var olmak, meydana gelmek 45b9

v.-1 eşyā 38b9

v.-1 pür-cūd 27a13-14

v.-1 şerif 35b10

v. vir-: var etmek, mevcut kılmak 38b14

v. itmiş durur (ifnā-yı v.) 41b5

v. (merkez-i dā'ire-i v.) 15a5

v. (vācibü'l- v.) 38b9

v.+a (v. gel-): olmak, meydana gelmek 49a1

v.+la (dāde-i v.) 43a8

v.+1(iy.) 53b4

v.+1 (v.-1 naḥl) 22b4

v.+1 (bīnā-yı v.) 51b9

v.+1n 42a6

v.+1nı 10a6

v.+1ndan 188b2

v.+1yla 18a9

v.+1larına 38b8

vüd(d) (A): dostluk.

v.+ile (kemāl-i ḥubb ü v.) 20a3

vüṣūl (A): varma, ulaşma, erişme.

v. bul-: varmak, erişmek 26b12, 28b6, 47b8

v.+1(iy.) 28b11

vüzerā (A): vezirler.

v. 25b13

v.+sıdur 61a14

Y

- yā (A): ey! hey!
y. 49a6, 49a7, 49a9, 49b3, 58b9, 60b7, 62b10, 62b11,
62b12(3), 62b13(3), 62b14(3), 62b15
- yā (A): ya, ya da, veya.
y. 18a4
- yād (F): hatırlama, anma
y. kı1-: hatırlamak, anmak 9a6
y. olun-: hatırlanmak, anılmak 64b6
- yakın: az bir ara ile ayrılmış olan, yakın.
y.+dür 14a8
- yakış-: uygun gelmek, yaraşmak, yakışmak.
y.-ur 43b8
y.-maz 19a7
- yakın (A): kesin olarak bilme, sağlam bilgi.
y. 52a12
y. (‘ayne’1-y.): (bak.‘ayn) 28b10
y.+e (ğayb ü y.) 52a9
y.+üj (hadeng-i ‘ilm-i y.) 28b9-10
- ya‘lemu’llāh (A): "Allah bilir" anlamında bir söz.
y. 24b9, 27b12, 36a11
- yalguz: tek; sadece, yalnız.
y. 17b8, 52b8
- yan: taraf, yer, yan.
y.+ında 19b9
y.+larında 41a5, 52a11
y.+larından 6a15
- yağı: güneydoğu (?)
y. 63aDA
- ya‘nī (A): sözün kıyası, doğrusu, yani.
y. 4b12, 5b4, 7a1, 9b1, 9b8, 13a14, 14b5, 15b14,
20a4, 31b2, 32a13, 32b12, 33a7, 37a4, 38b11, 39b8,
42b8, 43a11, 43b2, 44a10, 44b4, 44b7, 45a14, 47b7,
48a15, 48b9, 49a3, 51a15, 52b9, 53b14, 59b9, 60a7(2)
- yapış-: sıkıca yakalamak, tutunup kalmak, yapışmak.
y.-miş 22b5
- yap yap: yavaş yavaş, ağır ağır.
y. 40b8

yar-: derin yara açmak, yarmak.
y.-up 12b10

yaraş-: uygun gelmek, yakışmak, yaraşmak.
y.-ur 43b7

yardım: kendi gücünü ve olanaklarını bir başkasının iyiliği için kullanma, meded, yardım.
y. it-: kendi gücünü ve olanaklarını bir başkasının iyiliği için kullanmak, yardım yapmak, yardım etmek
56a6-77

yarıl-: bölünmek, ikiye ayrılmak, yarılmak.
y.-dı 58b7

yāsın (A): Kur'an'ın 83 ayetlik otuz altıncı suresi.
y. 15b3
y. (süre-i y.) 15a13

yaş: doğumdan sonra geçen ve yıl ile ölçülen zaman, yaş.
y.+ında 11b11

yazılı: yazılmış olan, yazılı.
y.+dur 62b9

yaz-: düşünceyi harflerle anlatmak, yaz.
y.-mişdum 10b9
y.-duki 7b13

yazıl-: yazmak eylemi yapılmak, yazılmak.
y.-mişdur 24b1, 31a3
y.+dukları 24a10

yed (A): el.
y.-i beyzâ: beyaz el: Hz. Musa'nın Firavun'a karşı, mucize olarak görünen parlak eli 57b8
y.-i müeyyed 30a12

yêdi: (bak. yidi)
y. 37b12, 46a6, 61b2

yédiger: Büyükkayı'yı oluşturan yedi yıldız.
y. 39a4

yektâ (F): tek, eşsiz, benzersiz.
y. (gevher-i y.) 13a3
y.+sıdur (gevher-i y.) 21b9

yem (A): deniz.
y. (heft-i y.) 27a15

yemen (y.a.): Arap Yarımadası'nın güneybatı tarafını

oluşturan bölge, Yemen.
y. 34a10, 45b13

yemin (A): sağ taraf.
y. ü şimal 26a12

yeğilen-: bir şeyin yerine yenisi konulmak, yenilenmek.
y.-ür (y. ol-): yenilenmek 11a10-11

yér: (bak. yir)
y.+de 42b11

yéryüzü: (bak. yiryüzü)
y.+nde 44a10-11

yesrib (A): Medine'nin olduğu taraf: güneybatı.
y. 63aDA, 63b3

yevm (A): gün.
y.-i kıyâmet 14b13
y.-i ma'lûm 10a4

yezdân (F): Allah.
y.+1 (şükr-i y.) 53b7

yıl: 365 günlük zaman birimi, sene, yıl.
y. 7b2
y.+a 11a4, 20a16
y.+da 11a5, 11a10, 29b15

yi-: ağza bir şey alıp çiğnemek ve yutmak, yemek.
y.-rler 5b12
y.-üp 7a10

yidi: altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 7.
y. 5a4, 27a6, 37b15, 46a12, 63b12
y.+dür 13b10
y.+ncı 19a4, 28a6
y.+ncisi 13b15, 61b5

yidiler: kutup ve uçlerden sonra gelen ve dünyanın idaresinde söz sahibi olan Tanrı erenleridir. Uçler ile dünyanın dört yanında bulunan erenler yedileri oluşturur.
y. 39a2
y.+e 5b5
y.+den 5b5

yigirmi: on dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 20.
y.+de 63b8

- yigirmi altı: yirmibeşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 26.
y.+sıdur 63b15
- yigirmi bir: yirmiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 21.
y. 46b4
y.+i 63b10
- yigirmi biş: yirmi dörtden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 25.
y.+de 63b2
- yigirmi dört: yirmiüçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 24.
y. 45a12, 45b3
y.+de 63a6
- yigirmi iki: yirmi birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 22.
y. 63b12
- yigirmi sekiz: yirmi yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 28.
y.+i 63b10
- yigirmi tokuz,: yirmi sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 29 .
y. 63b12
- yigirmi üç: yirmi ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 23.
y.+de 63b4
- yigirmi yidi: yirmi altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 27.
y.+de 63b6
- yine: gene, gine, yine de, yine.
y. 6b10, 6b12, 8a13, 11a3, 113a10, 19a3, 21b6, 22a15, 24b12, 34a4, 50b8, 51a2, 56b13, 62b2
- yir: mahal, mekan; durum, konum, makam, yer.
y.+i(bel.) 17b12
y.+e 45b12
y.+de 6a8, 6b7, 6b11, 40b13, 51b1
y.+den 6b8, 26b7
y.+ini 5a13
y.+ine 5b1 ,8a4, 8b8, 8b11, 25b6, 29a8, 32a8, 57b12,
y.+lerine 52b7
y.+ler 42a4
y.+lerde 45a9

y.+lü 57b12

yiryüzi: dünya, yeryüzü.

y.+nde 14a1

y.+nüç 26a8

yit-: yeterli gelmek, yetmek.

y.-dükçe (güci y.): (bak. güç) 64a14

yitiş-: varmak, ulaşmak, erişmek, yetişmek.

y.-ürler 47a5

y.-di (nihâyete y.): (bak nihâyet) 64a7

y.-diler 23a6

y.-miş 52b15

y.-mişler 48a3

y.-üp 21b7

yitmiş altı: yetmiş beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 76.

y.+da 8b14

yok: bulunmayan, mevcut olmayan, yok.

y. 17b15D2, 39b1, 49a6, 49a7(2), 49a9

y.+dur 7a10, 11b10, 15b15, 17a4, 19a12, 28b3, 38a5,

52a1, 51b8, 54a9, 54b15, 58a13

y.+sa 30b1

yol: bir yerden bir yere gitmek için aşılacak uzaklık, yol.

y.+ı(bel.) 6b5

yukarı: bir şeyin üst bölümü; aşama ve sınıf bakımından ileride olan, yukarı.

y. 31b3

y.+da 7b11, 40a10, 40a13

yum-: kısarak kapamak, sıkarak kapalı duruma getirmek, yummak.

y.-up 56b14

yusûf (k.a.): İsrailoğullarından Hz. Yakup'ın oğlu olan peygamber, Hz. Yusuf.

y. 28a3

yüce: ulu, yüksek, yüce.

y. 45a9, 47a10

y.+dür 57a9

yüksek: benzerleri arasında üstte olan, yüksek.

y. 57a10

yüri-: (bak. yürü-)

y.-yürek 6b7

y.-dükleri 40b13

yürü-: adım atarak ilerleyip gitmek; yol almak, ilerlemek, yürümek.

y.-r 6b7

y.-rler 40b13, 41b8

y.-rdüm 35a14

yüz: doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 100.

y. 7a2

yüz: çehre, surat, yüz; (çıkma durumunda) nedeniyle.

y. döndür-: yardımını ve ilgisini kesmek, yüz çevirmek 48a15

y. tut-: olacak gibi olmak, olmak üzere olmak 5a12

y.+dendür 18a3, 47a11-12

yüz yigirmi: yüz on dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 120.

y. 11a10, 11a13

Z

zābit (A): sıkı tutan, tuttuğunu koparan kişi.
z.-i kār 40b4

zahāyir (A): gerektiğinde harcanmak üzere saklanan yiyecek vb.
z.-i uhreviye 64a10

zāhid (A): hayatını katı şeriat kurallarına göre yaşayan, aşırı sofu, kaba sofu.
z. 29b3, 31a6, 33a8, 35a9, 37a10, 39a1, 42a3, 42b13, 53b4, 63b8

zāhir (A): açık, görünen, görünür, meydanda, belli.
z. 20a14, 25b8, 32b9
z. ol-: ortaya çıkmak 17b3, 29b15, 32a115, 40a9, 41b12, 55b13, 64b8
z. ü bedid 11a2
z. ü bedidār ol-: açığa çıkmak, görünmek, ortaya çıkmak 45b2
zāhirü'l-hikem ol-: hükmetleri görünmek, hikmetleri ortaya çıkmak 4a4
z.(mu'în ü z.) 64b9
z.+dür 20b15, 24a4
z.+de 4a10, 37a7, 58a8
z.+de (süret-i z.) 47b14
z.+den (mir'ât-i z.) 58a7
z.+le (şüret-i z.) 15b7
z.+i(ly.) 15b8
z.+inde 55b12
z.+lerinde 55b6, 55b14

zāhire (A): (bak. zāhir)
z.+den 55b11
z.+den (velāyet-i z.) 43a10.
z.+si (velāyet-i z.) 4a5-6

zāhiren (A): görünüşte, görünüşe göre.
z. 14b9, 43b4, 58a12

zahr (A): kitap, kağıt vb. şeylerin arka tarafı.
z.-i kitāb 10b10
z.+ına 10b9

zā'ide (A): gereksiz, ilzumsuz, fazla.
z. (hālet-i z.) 56b6

zā'il (A): sona eren, devamlı olmayan, biten.
z. it-: sona erdirmek 18a6
z. ol-: sona ermek, bitmek 18a4

zevî'l-kemâl (tâ'ife-i z.) 28b12

zevk (A): haz, eğlence, zevk.

z.-i ilâhî 24a1-2

z.+e 43a13

z.+i 19a7

z.+ini 17a13

z.+leri 43a12

zihî (A): ne güzel, ne hoş.

z. 16b3, 16b5, 18a14

zik(i)r (A): anma; bildirme.

z. it-: anmak; bildirmek 17b7, 30b9

z. olun-: (bak. z. olun-) 4a3, 5a13, 5b10-11, 10b5, 15a1

z. olun-: anılmak; bildirilmek 7a15, 15a14, 15b5, 24a10-11, 24b3, 26b8, 27b1, 27b11, 29a11-12, 36b1, 36b11, 37a3, 41a8, 59b8, 64a15

z. ü beyân 54b2

z. (sâbıku'z- z.): (bak. sâbık) 27b11, 32b7

z.+i(iy.) 24a8

zinhâr (F): sakın! asla! aman!

z. 63b9

zîrâ (F): çünkü, şundan dolayı, zira.

z. 7a13, 9a10, 10a8, 12b6, 15b6, 18a5, 18b13, 19a7, 20b4, 21a2, 22a7, 22a13, 22b15, 24a13, 26b7, 26b14, 27a2, 27b13, 29a13, 37a14, 43a9, 43b5, 46a9, 53a15, 53b11, 55b13, 57b6,

ziyâde (A): çok, bol, fazla, ziyade.

z. 22b8, 25b9, 37a13, 43b7, 47a7, 56b11

z. eyle-: arttırmak 52a10

z. gör-: çok görmek, çok olduğunu düşünmek 56b5

zu'afâ (A): güçsüzler, zayıflar.

z.+ya 16a13

zuhr (A): gerektiği zaman kullanılmak üzere alınan, sahip olunan veya saklanan şey ya da kimse.

zuhrü'l-aşhâb 60a4

zuhûr (A): görünme, ortaya çıkma, başgösterme.

z.-i âsâr 17a15

z. bul-: başgöstermek, ortaya çıkmak 56a1

z.-i haq 57b3

z. it-: görünmek, ortaya çıkmak, başgöstermek 30a3, 33b15

z.+a (z. gel-): meydana gelmek 49b1

z.+i(iy.) 42a5

zālīm (A): zulmeden, zalimlik eden, haksızlık yapan.

- z. 12b2
- z.+e 43b10
- z.+den (dest-i z.) 11b5

zamān (A zemān): vakit, çağ, zaman.

- z. 24a14, 25b15, 29b13, 36b4, 50a5
- z.-i ba's 49a4
- z. kütübü'z-z. 2b13, 9a2-3, 25a10, 25b2, 40b1
- z.+dur 58b13
- z.+da 3b6, 25a9, 29b7, 31a10, 32a6, 37a12, 37b15, 39a7, 39b5, 40a2, 48b12, 49a15, 52a6, 53b9, 54a12,
- z.+da (āhīrū'z- z.) 21b7
- z.+da (ekserū'z- z.) 11a2
- z.+uy (nesne-i z.) 16a3
- z.+ı(ıy.) 8b10
- z.+ında 3b7, 3b11, 7b14, 8a6, 8a14, 8b15, 11a4, 11a8, 33a1, 33a5, 36a2
- z.+larda 9b6

zamāne (F, zemān A): devir, çağ.

- z. 16a4
- z.+de 50a10

zan(n) (A): sanı, sanma.

- z. 38a8
- z. eyle-: sanmak 53a13
- z. it-: sanmak 29b3, 47a14
- z.+ından (sū'-i z.): (bak. sū') 38a7

zār (F): ağlayan, inleyen.

- z.+ı (maẓlūm-ı z.) 11b5

zārb (A): güç[lül], kuvvet[lil].

- z. 29b3

zārf (A): kap, kılıf.

- z. 19a7

zāt (A): kişi, saygıdeğer kimse; kendi.

- z. 8a3, 27a4
- z.-i 'azīmū's-şān 48b5
- z.-i bārī 21a14, 42a6, 46b11
- z.-i bāriyye 21b4
- z.-i büzürg-vār 5a11
- z.-i hāk 21b5
- z.-i kebīrū's-şān 49b7
- z.-i kerāmet-nişān 51b8
- z.-i muşaffā 16b5
- z.-i pāk 22b3, 32a11, 35b12, 40a9, 48a15, 48b13
- z.-i rab 51a13
- z.-i şerīf 3a5-6, 3b7, 3b14, 35b11, 40a1, 49a10

z.-i beyn (ıslāh-ı z.): (bak. ıslāh) 16b2
 z. (şahs-ı 'aliyyü'z- z.) 5a8
 z. (tilism-ı genc-i z.) 37a8
 z.+uğa 60b8
 z.+ı(ıy.) 21b9, 51a15
 z.+ını 11b15, 12a14, 19a2, 21a12, 48b3
 z.+ına 17b7, 17b10, 28b1
 z.+ında 19a13, 20a6, 23b13
 z.+ında (hadd-i z.): (bak. had(d)) 15b14
 z.+ında (mir'ât-ı z.) 15b7
 z.+ındaki 18b1

zebân (F): lisan, dil.
 z.+ın 18b1

zehre (A): çiçek.
 z.+ler 33b2

zelzele (A): sarsıntı.
 z.+de 51b10

zemân (A): (bak. zamân)
 z. 36b5

zemen (A): (bak. zamân)
 z. (du'ât-ı z.) 41b15

zemîn (F): yer, yeryüzü.
 z. ü zemân 36b5
 z. (rûy-ı z.): (bak. rûy) 34a7

zencîr (F): zincir.
 z.+ûğ 48a11

zerre (A): çok küçük parça, zerre.
 z. 42a5
 z.-i dünyâ 19b1
 z.+si 48a4

zevâhir (A): çiçekler.
 z.+lerini 55b3

zevâl (A): zail olma, sona erme.
 z. ü nüzûl 5a12

zevât (A): kişiler, kimseler.
 z.-i kibr 29b1
 z.-i kübrâ 52b14, 61b2

zevî (A): sahipler.
 zevî'l-ihtişâm 32a15
 zevî'l-eclâl (şahâbe-i z.) 7b14

z.+ını (‘adem-i z.) 51b2
 z.+ına 44b7
 z.+ından 17b2
 z.+ları 41b12

zübeyr bin ‘avām (k.a.): 586-656 yılları arasında yaşamış ve kimi kaynaklara göre ilk Müslümanların dördüncüsü, kimilerine göre de beşinci kabul edilen bir kişi.
 z. 33a6

zühhād (A): kaba sofular, zahitler.
 z.-i riyāzet-perver 41b9
 z. (‘ibād-ı ‘ibbād ü z.) 4b14

züküret (A): erkeklik.
 z. 20a5
 z. ü ünüset 20a8

zülāl (A): saf, tatlı, soğuk, güzel su.
 z.-i fetḥ 46a5
 z.-i ḥikmet 49a8

zülḥ (F): yüzün iki yanından sarkan saç lülesi.
 z.-i ma‘şūḥ 22b5

zülḥā (A): yaklaşıma, yakınlık.
 z. 55b1
 z. (sülūk-ı tarīkat-ı z.) 22a14-15
 z.+ya (rāh-ı z.) 22b5

zū (A): sahip.
 zū'l-ḳuvveti'l-metin 42a11
 z.- vakār ü temkīn 9b15

zūll (A): alçalma, alçaklık.
 z. ü iftikār 57a2
 z. ü inkisār 49b13

zümre (A): bölük, takım, topluluk, grup.
 z. 63a5
 z.-i ‘āliyye 25b14
 z.-i eşirrā: kötüler, insanlara kötülük yapanlar 38a15
 z.-i melā'ike 59a12
 z.-i melāmiyye: ibdetin gizli tutulması ama, günahın gizlenmemesi ilkesini savunanlar, melametiler 54b15, 59b9
 z.-i sü'edā-yı vāşılīn 25a5
 z.-i vāşılīn: süluk ehlinden Tanrı'ya ulaşmayı dileyen ve bu dileklerine erişenler 64a8
 z.+den 42b2, 54a4

z.+denüm 58b11
z.+dendür 60a5
z.+nüg 2b5, 31a7, 39b14, 61b3
z.+sinüg 3b1, 54b12
z.+sinden 17a2, 26b10, 30b8
z.+sindendür 18b9

